Da. Byel

Hs. 845

Liber Bibl. Acad. Gss. XIV. XV.

Liber Capitularis Sancte Marie in Gatzbach.

vere dignatus est pauper deus
109 ¶ Unde et ꝓdicator egregius ut
ad largitatis gr̃am nr̃os cordis
compassiõis accenderet dixit. ꝑ
nos egemis factus est cũ diues
esset qui si ecã dicit nõ ut a-
lijs sit remissio vobis autez
retributio Hec procul dubio
condescẽdẽdo mfirmis mitul
qm̃ quibꝫdam in opam ferre
non valẽtibus tole'abilius est
minus tribuere quã post largi
tate suã ex inopie angustia
murmurare nam ut ad mag̃
largiendu studia audiẽtiu mẽ-
tes accenderet Paulo post
mtulit dicens Hoc aũt dico
qui parce seminat parce et
metet Plus aũt nõ mũqm̃ ẽ
dicimꝰ compati ex corde qm̃
dare quia quisqꝫ pfecte ꝛdi-
genti compatit minus esti-
mat om̃e quod dat misi enim
dantis manũ bona voluntas
vnicet hisdem ꝓdicator egꝛꝛ
discipulis non diuisset q̃ non
solũ facẽ sed ꝛ velle cepisti ab
anno priore facile quippe
est in bono opere obedire
ecclam nolẽtem sed hec mag̃
magistri pulis uirtus exhiberat
cos bonũ quod illis ꝓcepũ est
et ante voluisse ¶ Quia itaqꝫ
110 vir scis apud omipotẽtẽ deũ ali
qñdo manus dantũ noceat mlt
ẽ qm̃ munera dicat flebã qñdã
super eũ qui afflictus erat ꝛ com-
paciebat aĩa mea pauperi &c
teiora etenũ largiens se gena
lem ctipm ꝓbuit qui aũt fle-
tũ et compassiõm tribuit ꝓ-
ri aliquid ei aliquid ecã dse-
metipso dedit Docirco aũt plus

cõpassiõm qm̃ dantũ dicimꝰ qꝛ
rem qm̃libet pleriqꝫ dat ecliã q̃
non compatit nullm̃ aũt q̃ vere
cõpatit qd necessariũ ꝓximo
conspicit negat ¶ Que mmꝛ 111
sẽtecia quoq; scẽ ecclie nocibus
congruit que dũi afflictos qsqꝫ
plancta penitẽcie ꝙspicit suos
et orõne cõmuna flebis iungit
et tociens egeno compatitur
quotiens nienti vbitibus mdate it'
uencõmis siue ꝓcibus opitulat
Super afflictũ quippe cõ pacie-
tes plangimꝰ qñdo aliena
dampna mã depitamꝰ ꝛ culpas
delinquentiũ nris mũdare flet̃b;
mitimur ¶ Quid videli agentes
plus pleriqꝫ nobis qm̃ hijs ꝙ
quibus agitur sibuemmꝰ q-
abintimũ arbitrũ et gr̃am ca-
ritatis aspiratem cõmissa qꝫ
pfecte diluit ꝓpa qui pure plã-
git aliena pfecti comis igit
vltime scã ecclia tribulacõe
de phẽsa reducat ad meõriam
pacis tpore bona que gessit
dicens flebam qñdã sup eũ
qui afflictus erat et cõpatie-
batur aĩa mea pauperi ¶ Que
interne lucis gaudia et'na de
sideẽms sed mi adhuc dilatata
qꝛ malis exteioꝛib; ꝑmitur
sti viri nocibus adꝛigat ¶ &c 112
pectabam bona et uenerũt
michi mala ꝓstolabar lucẽ
et ecce tnebre ꝙfudelis
eni pplus expectabat bona ꝙ
mala suscipit ꝓstolat luce
et tenebras mirrit q̃ premu-
neratõis gr̃am mt'esse lam
iamqꝫ angelorũ se gaudijs sse-
rat et mi hic dicimus dilatus
manus ꝓstigni tolerat ꝛ q

se q̃nto ciciꝰ estimat eterne lu-
cis retribuc̃one pfrui Igic ad
huc compellitur pſecutoꝝ su-
oꝝ tenebras pati Que nudet
mala pſẽtiaꝝ minus dolent
si ab infidelibꝫ nõ iuuarꝫ ꝯ
surgent sed eo deterius mitem
electoꝝ cruciãt Quo ab illis
uemũt de quibꝫ bona pſtebãt
113 Unde adhuc subditur Un-
teriora mea effeminauerũt absq;
ulla requie Dcẽ quippe ecclie
meliora esse nouerãt quos
quos pauore fideiue uelut nix
cera ante gestauerãt in pſen-
cõnis attrocitate tolerare q̃
secreta pius illius cognoscẽtes
q̃nto sauũt ubi magis doleãt
tãto de ceteris ab afflictõne eius
minime quiescũt quos tamẽ
et pacis sue tpore grauit tole-
rat qui a suis pcacõnibus
eoꝝ mores cõtrios pensat.
Gemit em̃ cũ eoꝝ uitã sibi
dissimilem conspicit De qbꝫ
112 et apte subiungitur Uene-
rut me dies afflictõis Scit
namq; scã electoꝝ eccha quod
pſecutõne ultima mala multa
passura sit Sed hãc afflictõis
sue dies puenit qꝫ malorũ
uitã mitrase grauiter eaã tpore
pacis portat Nam q̃nis die-
bus ultimis apta infideliũ per-
secucio Sequit Unc tam
et pius q̃m appareat hij q̃ ea
uberemus fideles sint pauꝰ
moribus ante cutrũt Sequit
114 Querens merebam sine
furore cõsurgẽs in turba clama-
ui Notandũ sollicite mẽ hꝰ
toiam uideo qꝺ sanctus vir qui
paulo supius dixit Leuasti me
infeliꝫ adiũgit merens credebã
Uiro em̃ ordine uno eodemq;
tpore cõuenire m actibꝫ bonoꝝ
solet et foras honor culminis
minus afflicte meror humilitatis
unde scis quoq; uir elemosinis
rebus et honoribus merẽs cre-
debat qꝫ si hic plani hoibus
gla platis ostenderet miserius
tri meroꝛe suo secretũ sacrificiũ de
dño cõtriti cordis offerebat Ec-
clesiaũ q̃ppe deo spũs ꝺtlatus
Qcuit aũt electi quiq; ꝺsideraꝛe
intima cõis exteioris excelle-
cie temptamẽta pugnare qui
si ad exteioꝛem felicitate sua
coꝛ adponẽt iusti pfecto nõ
erunt Deo q̃ cor humanũ nõ
potest de ipis pspeitatibꝫ re-
q̃situla cũq; gla nullomo tpali
Uoꝝ ipam pspitate sua sti
uiri mitrm secus ꝺmicant
non dico ne m elacõne sed ne
saltem ceteris amore succubãt
Sin valde succubuisse ẽ capti-
uam metem eius desideijs sb-
didisse Quis aũt terrena sa-
pies tpalia amplectes beatꝰ
uob miter tot pspera leti non
credet cũ ei subpetet salus cor-
pis unita filioꝝ in columnitas
familie integritas gregũ Bz
q̃ m hijs omnibꝫ non gaudet
ipe sibi testis est qui ait me-
rens merebã Deo em̃ uiro
adhuc in hac peregrinacõe
posito omẽ quod sine dei uisõe
habũdat inopia est · q̃ nũ sibi
omia eleti adesse uidet ge-
mit quod oim auctore non
uidet essꝫ totũ hoc minus est
quia adhuc spenes vnꝰ ꝺest
Quicq; eas foras exaltat gra

supne dispensacõis vt tam ito
sub disciplina teneat meror ma
gistre caritatis ꝑ quã libelet
discat ut de hijs que exterius
accipiũt apud semetipos sp
amplius humiliet. nete sub
migo discipline teneãt. Nũq
ex potestatis licẽcia ad iniquã
erũpãt. Vnde apie subiungit.

116 ¶ Sme furore gsurgẽs ĩ ẽba
clamam. Sepe nam q̃ sedicio
sorũ tumultus hom ꝓpositor
siorũ mitem lacessiũt siq; or
dims limite in ordinatis mo
tibus excediũt et plerũq; qui
presiũt nisi ĩ ore cordis sci
spũs freno teneãt. mirate re
tribucõis attrocitate ꝓsili
iũt q̃ũcũq; ꝑualẽt agere
tm sibi nsubditis estimant
licere. Amica etem potestati
pene sp i paciẽcia ẽ eiq; ecia
male subiecte mperat quia
quidpa sentit potestas exeq̃t
Sed sci viri plus se interius
pacẽcie migo subiicũt q̃ soiẽ
hoibus ꝓsũt et eo uerio; prin
cipatũ foras exibẽt quo hu
liore deo intrinsecus famulatũ
tenẽt. Atq; ideo circo sepe plus
quosdã toleãt quo se de eis ul
ciscẽdi amplius possiũt ac ne ve
q̃m ad illicita transeãt plerũ
q; nolũt pro se exequi q̃ licet
Subiectorũ strepitus sufferũt
p amorem patrie quos pmã
suetudine portãt. Vnde nũc rẽ
dit sme furore cõsurgẽs i turba
clamam. Quia nimirũ bo
nõm tumultus in solencia cla
more hñt et furorẽ non habẽt
qui eos quos clemẽter tolerant
117 dorẽ non cessãt. ¶ Sed q̃ que

iuxta hi[illegible]toriam de uno dicimus
iuxta allegoriã necesse est de uni
electis ecclie sciamus. Spã quoq;
meletis suis ecia per. pspera in
cedit merens quia sibi nece p.
speriũ deputat quicq; bonũ q̃
singlariter querit apphendat
fideles quippe illius ꝓtoralis q̃dez
pace pfruit. sed p pene suspi
rat honoamur et afflicti simt
quia plerũq; ibi nidẽt ĩ ecclie
vbi canes non sũt. Spa ecia m
turba sine furore cõsurget et
clamat quia pranoiũ vitam
studio recte emulacõis nõ aut
uesania furois insequit. Trasi
et amat serui et tranq̃lla est
q̃tenus infirmos suos ꝓterri
gat ex emulacõne et foueat
ex pietate. Sequit. ¶ Fiater 118
fiu draconũ et socius struciõm
Quid draconũ noie nisi mali
tiosorũ hom vita signat. de
q̃bus et p. Ypham dr traxert
uentũ q̃ dracones. Queri etem
quicq; uentũ quasi dracones ꝓ
hiit cũ malicioſa superbia ĩflã
eau aut struciom appellacõe
intelligi nisi simulatores solẽt
Struthio etem pennas habẽt
et volatũ non habẽt. q̃ simulatores
quoq; spem sublimitatis habẽt. Sed
virtute sublimitatis non habẽt. visio
quippe eos bone actõis de
cernit. sed a terra minime vnit
leuat. Electus itaq; sẽ ecclie
populus q; pacis sue ꝓtore i
tra se quosdam malitiosos ac
simulatores patit. Dicat fiater
fiu draconũ et socius struciõm
quod dñs quoq; Job verbis spea
liter ingrunt qui ad culmẽ mage
fortunatos homiũ me malos

119 fiunt ¶ Nullus quippe pfis
est qui inter ꝓmoꝝ mala
pacies non est Qui enī eqmmi-
ter alioꝝ mala nō tolerat ipe
sibi p impacieciā testis est qꝫ
a boni plenitudie longe dsstat
abel quippe esse rēmit quē
cayn malicia non exercet sic
nitritura aree grana subpa-
leis pmit Sic flores inter
spinas pdeūt et rosa q̄ ꝺolet
crescit aī spīa que pungit
Duos qppe filios habuit pmꝰ
homo sz vnus electus alter
ꝑpbus fuit Tres quoꝫ filios
archa cotenuit Sed duobꝰ
i humilitate psistētibus vnus
ad pris irrisiom ruit Duos
abraham filios habuit sed
vnus innocēs alius vo fris
psecutor fuit Duos quoꝫ fi-
lios ysaac habuit vnus in
humilitate seruatus alt vero
et prius qꝫ nasceret reprobatꝰ
est Duodecim Jacob filios ge
muit Sed ex hīs vnis p in-
nocētiā uendituꝝ ceteꝝ vero
p malicia uendidores fris 121
fuerūt Duodecim quoꝫ apli
in scā ecclia sūt electi Sed ne
i pbis remanēnt vnus eis
ad mixtus est Cum eos pse-
quis ybaret ¶ Sic namqꝫ
iusto pōr cū malicia iungi
Sicut in fornace auro palea
aī igne sociat vt quo arde
at palea purgetur aurū hꝫ
ergo ueraciter boni sūt qui
in bonitate psistere ecclia nꝰ
malos possūt hinc eam
sponsi uoce scē ecclie dicit
Sicut lilium inter spinas sic
amica mea inter filias hinc
ad ezechielē dīs dꝰ fili hominis
macedulī et subuersi sūt tecū
aī scorpionib habitas hinc
petrus iustam dī lothī lothoꝫ
ficat dicēs et iustū lothoꝫ oppssi
a nefandoꝝ iniuria comūsacē
eripuit aspectu enī et auditu
iustus erat habitans apud eos
qui de die i die aiam iusti iuꝰ
operibꝰ cruciabāt hinc pauli
discipuloꝝ uitam gloificat
et gloificando cōfirmat Dicens
In medio nacōnis praue et
peruerse inter quos lucetis sic
luminaria in mundo uerbū uite cō-
tinetes hinc p iohēm angelus
pgami ecclie adtestatur dīns
Scio ubi habitas ubi sedes e
sathane et tenes nomē meū
et nō negasti fidem meā Dīs
igitur Job ut ostendat animus
fortis nudus fuerit nisi uinci
aī quibꝰ uixit dicēs ffratres
mei dulcedinē et socius structōm
qꝫ mitius esset quod ipe bona
ageret misi et ad bonitatis suc
cumulū ab alijs mala tole-
rādi Sequit ¶ Cutis mea 120
denigrata est super me tosta
mea aruerūt ꝓtinuate hꝫ
iuxta historiam pensāe neglī-
gimus quia undeꝫ sermois
virtus patet ex pena passois
Sed quia ut sepe iam dixiꝰ
plerūqꝫ dīs job sic narrat
gesta ut gerenda ꝓnūciet dī
hoc scē ecclie uocabus cōgruit
que dolorem psentis uite
m mistr mōs grauiter sentit
cuiꝰ ab illa alia peni nalēnoꝰ
quoꝫ merore cruciat ex
telor quippe eius causa ꝓxī
aspēsato mteiꝰ nō auta

Vicesimus

celestis Cutis ergo noīe ifirmi signatur qui nīc mea exteriori vilitati deseruīt p ossa uero fortes eius figurati sūt in qbꝫ corpis illius tota compago solidatur Quia igitur aut provocati mimeibus aut psecutiōibus afflicti mihi mea abstatu fidei mfirmi cadūt camq; ipsi pagāni ceciderūt psecūt quid aliud ꝙ cutis sue nigredinē patit ut in ipis post modū fēda appareat in qbus pius pulchra iudebat Diu enī ꝙ prius exteiora bene dispensare gsueuerāt Contra electos dei post modū seuiūt Quasi cutis ecce ante acte iusticie colorē pdidit que ad nigredinē infirmitat uenit Quod iheremias sub fcipiī metalli specie deplōrat dicens Quomō obscuratū est aurū mutatus est color optimus Puersi aūt dum ab eius sacramentis exeūt Plerūq; iterq; verbos locū honois sumūt ut ipi coīi scām ecclīaz exanctoritate seruent qui hāc attrocius quasi scīēdo ītempnūt Vnde et ī dicerit Cutis mea denigrata est addidit suppne ꝙ hos quos pius ad decorē iustitie quasi candidos habuit post deterius nigros portat Sed dū cutis adnigredinē uertitur fortes qui milla sūt zelo fidei cōtabescūt Vnde apte subūgit Et ossa mea aruerūt p̄ mate Sic namq; ī poī ītorte os fortissimū sūt ecclie q̄dam ariditate tedij paulus estuabat Cū q̄dā cadentib dicerēt ꝙs mfirmat ī ego non mfirmor

9

Quis scandalizat et ego nō uror Cutis ergo denigrat et ossa precaumate arescūt ꝙ dū mfirmi admigtatē psiliūt forte quippe zelo sui igne cruciāt Sequitur Uersa est in luctū cythara mea ī organū meū in uocē fletū Quia organū p fistulas aythara p cordas sonat potest p cythāram recta operatō p organū vōsā p̄catō designari p cordas uero cythare mēbrorum recte iungī non iquiēter accipimꝰ que dū ad vitā aliam p afflictōm carnis tendit Quasi extenuata corda in cythara pmutatū murmur sonat Siccat et eni corda ut congruū i cythā cantū reddat quia et sancti viri castigat corpis sui ī seruitutē subiciūt atq; ab mfimis adsuperiora tendūt Pensandū quoq; est ꝙ corda in cythara si minus tendit non sonat ī amplius rigat sonat ꝙ mimꝰ virtus abstinēcie aut oīno nulla est si tantū quisq; corpi non edomat q̄ntū valet aut valde mordinata est si corpo adcrēscit pluſq̄m valet Pabstinēciam quippe carnis uicia exigūeda non caro Et tantoquisq; sibimet debet moderamine pesse vt ī ipā caro non sitybat ut tam ad effectū rectitudinis mopēdā subsistat Intuendum iter hec q̄ gū p̄dicatozlibet Cūcta arte magistēy fidelius alias ueludī cythara cordis tensas alias ī plius tendēdo extenuat atque alias adtensione sua laxando roseruat Ubi etenī dicit Non īrōmessatoribꝰ et ebrietatibꝰ

nō m cubilibo et ī pudicanjs t rur-
sus ait Hlortificate membū uī-
que sūt sīp tiram Et nī ꝓdicatoi
karissimo scribit dicēs Noli ad
huc aquā bibere sed modico uīo.
uere ꝓpter stomachū tuū et fre-
qntas tuas mfirmitates Illas igit
cōedas extenuēdo tendit ne nō tē-
se omīmodo nō sonēt Hanc vō
attensione tempēat ne dū plg
tenditur minus sonet Que
aūt scti ꝓdicatores m ecclia seu
quilibet simplices t absīm etes
put vires acpiūt m ea pximis
suis cantica bone exorta cōms re-
ddūt Nam t prudētes quicq ad
ꝓdicacōms fructū sollerter in-
uigilāt atq ut alios ad ritam
ptrahīt sono magne ꝑsuasionis
elaboānt Et quia m ea tarditor
migemj uident Ex ipō iute sue
merito m qūtulū se posse cō-
spicūt exortacōms erga alios
auctoritatē sumūt atq ad cele
stem prīam quos valēt trahere
non desīstūt 129 Sed scā eccliā
ḡemis ꝑsecucōibus exꝑssā cū ꝑba
sua a reꝑbis cōtempm ꝑsideāt
amoris sui grām ad solū lamēti
fœmat Cuius mīmū deflet qs
exortando trahere non valet -
Dicat ergo m ūsa est m luctū cj
thara mea et organū meū m
voce flenatū Ac si a pte fateat
Scriens Paris quidem mee ītpe
p alios pauia more cythare
p alios vero more orgam mag
et sonora ꝓdicabā Sed nū cī
luctū cythara et organū ūsum
est q; dū me q tempm cōspicio
cos qui ꝓdicacōms cantū nō au
diūt de ploro Hec p quos dā scta
ecclia m fine factura est Hec

p quosdam m suis exordijs fecit
martyr quippe stephanus u
deis pstantibus ꝓdesse ꝓdicando
conatus est Cuius mī post ꝑba
ꝓdicacōms dū uideret ad iracē
dos lapides cōualestē fuīd ge
nibus orabat dicēs Ihe ihu
ne stamas illis hoc pām Quid
ergo huic et parua t magna
narraueāt nisi iam sue cythare
et organi cantus sīlebat atq
ad luctū uersa fuēant quia eos
quos ꝓdicādo non traxerat ām
do flebat quod mīmū scā ecclā
agere non desīstit que ꝓdica-
uerbū pene ubiq cōtausse ia
cōspiat Alij namq loqui dissi
mulāt recta audire ītepnūt
Sed electoū dum tacē cantū p
dicacōms cōspicit gemēs Ac
tacita ad fletus redit Dicat
ergo uersa est m luctū cythara
mea et organū meū m uoce
flenatū Cuia electus quisq
quo sē ꝓdicacōms uox silūit
Campna ecclie grauis plāgit
Huc vsq beatus Job destrib
mala que pmlit Hoc vero
ex loco mpit narrare sub
llius bona que fecit sed doloīs
uerba historica atq allegorica
exposicōne transuirms pulch
vera opera ex magna parte
uexta sōlius hystorie textū
teneng ne si hēt ad īdagāda
mysteria trahnms vēitatē for
tasse opeis vacuē videamur
Deo grās ihu xpi Hilaria ego
liebermuder dñi mei Sca clara

Vicesimus primus

Intellectus sacri eloquii ⁊ textū et misteriū tanta ē liberacōne pensandus ut utriusq; partis lance moderata huc neq; mimie discussionis pondus depmat Neq; sursus torpor incurie uacuū relinquat Multe quippe eius sentencie tota allegoriae cortecōne sūt grauide ut quisq; eas ad solam tene hystoriā mittat eaū noticia p suam maciaz piet Nonnulle vero utiq; exteriorib; strepitis ipsius ut si quis eas subtilius pene trare tensus desiderat intetus qđe mi muenait seo hoc sibi eciam quod foris loquit abscondat. Vnde bene quoq; narracone hystorica psignificat com dr Col lans iacob virgas populeas virides et amigdalinas et explatanis ex parte decorticauit eas detractis q; corticibus in hys que spoliata fuerūt candor apparuit illaudo que integra erant uiridia permanserūt atq; in hūc modū color effusus est varius vbi et subdit posuitq; eas in canalibus in quib; effundebat aqua ut uenisset greges ad bibendū ante oculos hēnt virgas ⁊ in aspectu eaz concipent factū est in ipo calore coitus ut oues mitteret virgas et pareret maculosa ⁊ varia et diuersi coloze respersa Quod em virgas uirides amigdalinas atq; explatanis ante gregū oculos ponere nisi pscripture seriem antiquoru prum vitas atq; sententias in exemplū populis plebeque minuit qui mysta ra cōmentum examen recte sūt urgere noiant quibus ex parte corticē subtrahat ut hys que expoliant intimis candor appareat et ex parte cortice seruat vt sicut fuerant exterius nuditate pmaneat varius q; uirgarū color efficiatur dū cortex ex parte subtrahitur ex parte retinet Ante cōsideracōem nre oculos predeau patru sententie qui uirge varie ponit in quibus dū plerūq; intellectū trā fugimus qui corticē subtrahimus et dū plerūq; intellectū littere segnius qui corticē seruamus Dum q; abrupto cortice littere subducit allegorie candor interior demonstrat Et dū cortex retinetur exteioris intelligēcie virencia exempla monstrat quas bene iacob in aq canalibus posuit quia et redemptor noster in libris suis sacre hystorie quibus nos intrinsecus infundim fixit. Duas aspiciētes arietes cui omnib; coeunt qr rationales mri spūs dū meaū intencōne defixeris singulis qb; quod actōmbus pmittet vt tales fetus operū pareat qualia exempla predeau muoabus preposito iudei et diuersi coloris proles bonoz opis habeat qr et nō nisi q; subtracta littere cortice acutius in ima gsiderāt et seruato nō nisi hystorie regimine bene se in exteioribus formāt Nam quia diuine sententie aliquando mistica immande sūt aliquando exteius obseruāde Per Salomonem quoq; dr quod fortiter pmit ubera ad eliciendū lac exprimit butirū ⁊ q̄ uehemeter emungit

elicit sanguinē Vbera q̄ppe
fortiter p̄mittim⁹ cū uerba sum
eloquij subtili intellectu pēsamꝰ
qua p̄ssione dū lac querimus
ubertate interne p̄migredies
uiginime Quod tñ nec minime
nec semp agēdū est nec dū lac
queritꝰ a bubulcis sagmis sē
quatur plerūq; etenī quidam
dum sacri uerba eloquij plus
q̄m debent discucurrīt m carnālē
intellectū cadit Sanguinē
quippe elicit qui uehemēter
emulgūt q̄ carnale efficitur
hoc q̄d ex nimia spūs distrusſi
one sentit. Vnde necesse ē ut
beati Iob opera que inter hec m
crepantiū amicorū uerba idcō
narrat ne afflicta mens illius
in desperatiōne deficiat Juxta
ponendis hystorie p̄struentur
ne si hec aīmꝰ plusq̄m necesse
est spūaliter inuestigat a lubore
eius ubertas sanguis nobis
p̄lacte respondeat Dū q̄ndo
uero quedā mistica in suorū
operū narratione p̄mittit ad
hec necesse est ut mens q̄rita
redeat atq; hanc ipē ut dat⁹
intelligi ordo loquitur tacet.
Nam suis vtr posq̄m ea que
sibi p flagellū dñi fuerant i fli
cta narrauit nūc p̄rias por
dimē enumerando uirtutes
qualis ante flagellū fuerit m
nostrāt Hic ute sue historiam
terens ut ei per raru aliquid
q̄d allegorice intelligi possit
interserat q̄us et ex magna
parte hystorica sint q̄ medeat
et in aliquādo phet cadē ad spi
talem intelligētiā construgat
qua utiq; fortitudine ab omni

lapsu exteriora sua custodire in
terioris disciplina cōstrinxerit
nsinuat dicens Pepigi fedus
cū oculis meis ut ne cogitarē
quidem de virgine Cū sit
mulier hūs caro nequaq̄m cor
porea uerū delectatione tāgit
nisi quod inherens corpori q̄
quedam egredi foramina
eiusdem corpis sensus habet
Gustus quippe auditus gustꝰ
odoratus et tactus q̄ q̄dam
uie mentis sūt quibꝰ foras
uenit et ea que extra eius sūt
substantiā conspicit Phos
etenī corpis sensus q̄ p̄fenestras
quasdā exteriora quegꝫ anima
respicit respiratiōnē cōmiscet
Hinc etiaz ieremias ait Ascēdit
mors p̄fenestras nras ingressa
est domos nras mors quippe
p̄fenestras ascēdit et domos in
gredit cū p̄sensus corporis
cōspicientia uenēs hūtatem mit
minat Quo cū hoc q̄d sepe
iam dixim⁹ de nūbis p̄ximam
dī qui sūt hij qui ut nubes vo
lant et quasi colūbe ad fenestꝰ
suas fugā namq; uolāt ut nubes
dicti sūt q̄ a terrenis cōtagijs
subleuant⁹ 7 quasi colūbe ad
suas fenestras sūt Cum p̄sensus
corpis exteriora quegꝫ intrōd
nō respicit rapacitatis cōscꝫ
forus non rapit cōspicientia
carnalis Cuiusmodi vō per
has corpis fenestras in cautē
exterius respicit Plerūq; īdele
ctatione peccī etiam nolēs cadit
atq; obligatus desiderijs rapit
velle q̄d nolunt Preceps quippe
anima dū ante nō prudet ne
m cautē uideat q̄d q̄ inspiciat

Vicesimus primus

cecā post mcipit desiderāe qđ mđ
Vnde et pphete mens quē sub
leuata sepe mīsterijs mīterms
mitereāt qua alienā rōnīngē
mcaute iudit Obtenebrata
postmodū sibimet et mlicite cō
uīxit Scīs aūt vir qp acceptis
corpis sensibo uel iud subiect
mīnistris quidam eqssīmo iu
dex preest culpis conspicit añ
quiam uemāt et ueludmsidiāti
mork fenestras corpis claudit
ditens ¶ pepigi fedus cū oculis
meis ut ne cogitarē quidē de
mīrgine vt em cogitatōes mđ
caste seruare potuisset fedus
cū oculis pepigit ne prius cau
te aspicēt quod post modū īmīq
amaret Valde namqz ē quod
caro decīsū trahit et semel spes
forme cordi p oculos mlgrata
uix magm luctamīne manu
solut ne ergo quedā lubrica
mogitatōne uersemīs pudē
dū est nobis qua mīcīnō deb
quod non licet concupisci vt
em mūdamens mogitatōne
seruet a lasciua uoluptatis sue
depmendi sūt oculi qī quadā rap
tores ad culpā Neqz em sine li
gnū uenīū contigisset nisi hūt
prius mcaute respicet Scptū
quippe est ¶ Vidit mulier qđ bo
nū esset mlier ad uescēdū et pul
chrū oculis aspectuqz delectabi
le et tulit de fructu illīus et co
medit l. Vnde ergo pensand est
qīto debemus moderamīne c
erga mlicita uusū īstīngere
nos qui mortalī uiuimq si et
mater viuēnū p oculos ad
mortē uenit l. Vnde cauā subtu
dee uere que exteriora indedo
cōcupiscēs bona mteiora perdeāt
p pheta dicit Oculus meus dēpdat
est aīam meā cōcupiscendo em
usibilia muisibiles virtutes a
amisit Que ergo mīoīē fructū
p exteiorem nisū pdidit porīm
corpis prulit predam cordis.
¶ Vnde nobis ad custodiēdam cord
mūdiciam exteiorem quaqz sen
suū disciplina seruāda est Nā
qītalibet grauitate mens uige
at Camales mī sēsus puerilīē
quidem exteius pstrepūt et mīs
mteioris grauitatis ponderet t
quasi muemli quodam ugore
reflenent ad fluxa queqz et le
ua mētem eneruem trahunt
videamq igit quoo bnīs) ob
id qđ meo fluxum ac puerile
cato sapere potuit Juuemlis sa
piēne uigore restrīngit ¶ dīt
pepigi fedus cū oculis meis Et
quia non unie actōnem hūmo
sed etiaz cogitatōm luxuīē ex
tīmxit seruus adiūxit ut ne
cogitarem quidem de virgine
Sciebat mīmuū luxuiam m
corde esse refienādam Sciebat
p sti spūs domū quod rēdemptor
mē uemens legis precepta trās
cenderet et abelentis sius non
solū luxuiam carnis sed etiam
cordis aboleret dicens Scptū
est ne adulterabis Ego aute
dico uobis qm omis qui uiderit
mlierem ad concupiscendam eam
jam mechatus est eam i corde
suo Per morsen quippe luxu
ria ppetuata p auctorem vō īmū
dine luxuia cogitatu dā pnatē
l. Vnde est em quod discipulis
fīmis ecclie pastor dicit Ppe
quod sic tīmeā īmmbos mēbs

uē sobrij pferte sperate meā
que offertur nobis grām Iūbos
etenī carnis succingē & luxiaz
ab effectu refrenate limbos vo
mentis succingē est hanc etiā
a cogitatōne restringē hinc &
ip̄ angelus qui iohem alloqit^r
Zona aurea super mamillas
cinctus & phibetur qz ei testat^r
nouā mūdicia etiā cordis luxu
riā frenat angelus qui ī eo
apparuit in pectore cinctus
uenit quem bene zona aurea
stringit quia quisqis supre
patrie ciuis est non iā timore
supplicij sed amore claritatis
īmūdiciaz deserit Malā vo
luxurie aut cogitatōne ppetra^t
aut opere Callidus namqz
aduersarius nr̄ cū abestertu
operis expellitur secreta pol
luere cogitatōns mollitur
vnde & serpenti a dño dicit^r

¶ Pectore & uentre repes.
Serpens mdelicet uentre ēpit
quādo hostis lubricus phūa
na membra sibi met subdita
vsqz adexplecōm operis luxiaz
exercet Serpens autē repit
pectore qñdo eos quos in ope
luxurie non valet pollut ī co
gitatōne Alius itaqz luxuriam
iam ppetrat accōne huic ser
pens repit exuentre Alius at
p petrandā uersat in nr̄e huic
serpens repit expectore Sed
qz pcogitatōnez adopeā ex
plenda puenit^r Forte serpes
prius pectore & postmodum
repere uentre describi vide
bt̄r iob quia disciplinā etiā
in cogitatōne temnit vna cus
todia serpentis pectis uētrīqz

sup̄eānit dicēs | epigi fedus cū
oculis meis ut ne cogitē de
virgine ḡdē ¶ Quā mūdi
cordis mūdicia quisqz adipisā
non appetit · quid aliud quā
eiusdez q se mūdicie auctorē
repellit Unde & bt̄us Iob ptm
subdidit · quam ei partē habēt
deus in me desuper et hēditatē
omnipotēs de excelsis - Ac si ap
te dicat si mentē in cogitatē
polluero eius qui mūdiae.
auctor est esse hereditas nequā
possū Nulla em̄ bona sunt
opera si occulti iudicis oculis
castitatis testimonio nō approbā^t
Omnes quippe virtutes iron
spectu conditoris vicaria ope se
sublenāt vt qz una virtus
sine alia uel nulla est omnino
uel minima uicissim sua cō
uictione fulciant^r Si em̄ vel
castitatē humilitas deserat
uel humilitate castitas ēligt
apud auctorē humilitatis & mū
diae posse quod fualet uel
superba castitas uel humilitas ī
quinata Talis igitur vir
ut ab auctore suo mbonis ēli
quis possideri mereat^r cord
mūdiciaz custodiens dicat vt
Pepigi fedus cū oculis meis ne
cogitarem quidē de virgine.
quam em̄ partē habet deus
in me desuper et hereditate
omnipotēs de excelsis. Ac si apte
fateatur dicēs hinc nie posses
sionē suā ex celsorū conditor
remisit Si mens mea aīa con
spectū illius in nullius deside
rijs thabesset ¶ Sed inter
her studiū est aliud esse quod
animus de tentatōne carnis

patitur Aliud ueō cū pōssūs delectacōibus obligat. Pleruq; enī cogitacōne cū puersus quid concepit hoc mitra semp ipsū ecīa pōfessorē uolunt et minuū mentē nequaq̄m cogitacō mūda mquinat aī pulsat sed aīhanc sibi pōdelectacōm subiungat. Hinc etenim pōdicator egregius dicit. Cēptacio nos non adp̄hendat mūs humana. Humana quippe tēptacō est quia pleruq; in cogitacone tangim. ecīa nolētes qz ut nō nūq̄m m licita ad aīm ueīant Hoc utiq; m nobis metipsis ex humanitatis corruptibilis pōdere habemus Sam ueō de monacha est et non humana tēptacō cū adhoc quod carnis corruptibilitas suggerit p̄ sensū sē aīmo astringit. Hinc iterū dr

Non regnet pccm in vrō mortali corpe. Pccm quippe m mortali corpe non esse sed regnare phibuit qz m carne corruptibili non regnare pt sed non esse non potest. Hoc ip nanq; ei de pcto temptaī pccm est quo quia q̄n dū uiuimus omīmodo pte nō carem. Scā pdicacō quō hoc expellere plene non potuit eidem nrī cordis hī tactoregmū tulit ut apparitus mlicitus et si pleruq; bonis nris cogitacōnibus occulte sē quasi fur inserit. Saltim si mgredit. non dominet. Dirigit. suis dirigens. Depigi pedis cū oculis pt ne cogitarem qdem d̄ regne Nequaq̄m uult mtelligi qz euq; aīam culpa m cogitacone non cōtigit. Sed qz nūq̄m huc ex cō sensu supeāuit. Nam ueluti mte gerrimā possessiom dei metem suā contra aduersarij dēpdacōr uendicat qui ptimus aduīgit. q̄ enī parte haberet deus m me de super et hēditate omīpotīs de excls Ac si apte dicat. Carne quidem mortali. corruptibilis q̄dcōms sub uacco. sed auctori unde seruio. si ei integrū a consensu culpe aīm defendo. Sequit. Nūquid nō perdicio est miquo et alienacio operantibus migitate q̄stma cō solacio bonorū est considerāns fms malorū. Dī enī qz eorū interitu malū gspicit. quod euadit leue existimāt quicquid adūsii i hac uita pacuit. Tant ergo mīc rep bi et delectacōnū suarū desidia compleāt m fine suā dāpnacom sensuri sint qz mortem male uiuētes amauerīt. Transitoio aut verbere affligant. electi ut ā p uitate flagella corrigāt quos paterna pietas adhereditatem seruat. Nūc etrī flagellat. mistq; uerbere disciplme corrigit. qz ad eterne hereditatis primo mū p̄parat. In suis aūt voluptatibus relaxatur m usibus qz tāto ei tporalia bona suppetit quanto eterna denegant. In mistis addebitam mortē ciuens effrenat. voluptatibus utit. qz et tituli. q̄ mactandi sūt m libens pascūt relmquit. At cōs uisus ad electacōms transitoie ioāditate ē sūs gitur qz et mmuū utulus ad labois usū uite deputatus subiugo retinet. Negantur electis m hac uita bona terrena qz et egris quib; spes uiuēdi est neq; quam a medico aūta q̄ appetit

liber

concedit⁹ dantur aũt regibꝫ boã
que mhac nra appetit qꝫ et de
speratis egris omẽ quod desideãt
non negatur perpendãt igitur
nusq̃ que sũt mala que migrãs
pmanẽt et nequaq̃m eorũ feli
citati muldeãt que pcurrit qꝺ
est enĩ quod de eorũ gaudijs ad
mirent⁹ qñdo et ipi per iter aspe
rũ adsiluitis patriaz et ill quasi
pamena prata ad foueam tẽdit⁹

17 Dicat ergo nr mihis miquid
nõ pdicto est et imquo et alienato
operãtibus mqtate quid nidelz
alienacõnis uerbũ durius sonaet
si hoc nterpres m sue lngve
uoce temisset qꝺ ei apud nos ali
enacio hoc apud hebreos ana
thema dr dicit ergo alienatõ eit
regibꝫ cã abhereditate distrui
ndias se anathema esse cõspi
ait quid hic enĩ puersis moib⁹
tempserãt floreant igitur ĩ
igni a flore eterne hereditat⁹
alienĩ nusq̃ uero semetipõs solle
ter mspiciãt et m actis actoib⁹
suis a dño sẽndi pmiescant

18 Vnde et apte mox subdit nõ
ne ipẽ gsideat vias meas tuit
tos gressus meos dinumerat⁹
Quid mirũ noie mi actõnes
denũciat Dnic etenĩ pieremĩ
dicat⁹ Bonas facite vias vras
et studia uſa quid vero appella
cõne gressuũ nisi uel motus
mentis uel pectus accipmꝰ
meritoriũ quibꝰ p fectu gressib⁹
ad semetipam nos veritas uocat
dicens Venite ad me omes qui
laborats et oneratis estis Ad se
qppe uenire nos dns pcepit
nimirũ non gressib⁹ corporis
sed pectorib⁹ cordis ipe nãq

19 ait Venet namq hoa qñdo neq
m monte hoc neq m ierosolmis
adorabitis prem et paulo post
uer⁹ adratores adorabũt prem
m spũ et ueitate Nam et pater tles
querit qui adorẽt eũ m corde go
esse gressus mis mutat qñdo et ut
uemamꝰ uocat et ni motu corpis
nequaq̃m nos ad alia transire
de mũciat Dic aũt dns vmꝰ
nugaꝫ cõsidẽat uias sic dnnat
gressus et ne mnutissime qꝺe
cogitatões eius udito acuerba
temissima que apud nos usu m
luerũt m discussa remanẽt hic
etenĩ dicit Qui rasat⁹ frĩ suo
reus eit udicio qui aũt dixit
frĩ suo racha reus eit concilio
Qui aũt dixeit fatue reus eit
gehenne igms racha qui ppe
m hebreo eloquio uox mtie cassis
est que qꝺem aĩm rastẽs ondi
ret nĩ plenũ ubi rara die ex
pmit Dnus ergo ira cphedi⁹
sme uoce post modũ uoluntaria
uoce Sed nec dũ plenouerbo
formata Ad extremũ quoꝫ nũ
de fame ira redarguet⁹ que aĩ
expressi vocis expletur etiaz per
fectione sermonis et notandũ
quod mira phibet reũ esse udicio
sm uoce ire que est racha reũ
esse cõcilio pverbo lucis quid
est fatue reũ gehenne Pgradus
etenĩ culpe crescunt ordo sẽtẽcie
Qua m iudicio adhuc causa
discutit⁹ sn concilio aũt iam
causa sẽtẽcie definit⁹ sn gehẽna
uero igms ea que de concilio
egreditur sẽtẽcia explebit
Qua igit⁹ humanorũ actuũ
dns subtili examine gressus
enumerat sme uoce iudicio

ta in nocte consilio ra neo inoce
atq; sermone geheme igmbus
mancipatur Hanc subtilitatē
consideracōms eius ypheta ex
asperat cū diceba fortissime
magne potens dns exercituū
nomē ubi magnus cōsilio i cō
phensibilis cogitatu cuius ocli
aph sūt sup omēs filios vias
filiorū adam vt reddas vnicu
uq; scdm vias suas et scdm fm
ctū adinuencōmū eius Sic cas
dem dns subtili examinatōe
cōsiderat ut in vnoquoq; mīm
nes ea que remuneret bona
p̄ceat nec mala que indelicet
displicēt sine increpacōne de
linquāt Dmc est ei qd ag̃lm
etlie pgami et in qb9da laū
dat et inq̄bdam redarguit dns
Scio ubi habitas ubi sedes est
sathane et tenes nomē meū et
non negasti fidem meā Et pau
lo post sed habeo adūsū te pau
ca qua habes illic tenētes do
ctrinā balaam Dmc angelo
matre dr Noui opera tua t trāi
tutem et fidem et ministeriū
et paciāz tuaz et opeā tua no
uissima plura priorib Sed
habeo adūsū te qr p̄mittis mu
lierem Jchabel que se dicit
ppetam docere et seducē seos
meos et formicare et māducare
idolothitū Ecce bona meōrat
nec tam resecanda mala sine
penitēcia relaxat Quia stik
sic in gloriū vias gsidenit Sic
gressis enumeans pensat ut
subtili examine ppendat uel
quātū quisq; ad bona yficiat
vel quātū ad mala devians sua
ppetibq; cōdicat Inuenīt

quippe meritoriū quod bone uite
studijs augetur plerūq; mali ad
mixtione retrahit et bonū quod
amirus operando construit hō ig
alia ppetrando p̄dit Vnde sth
viri tanto se subtilius in cogitatōe
constrīgūt quāto et a supno iudice
districtius gsiderāi conspiciūt
nientē quippe dissimulāt iuenire
siqua deliquūt querūt ut tāto
fiant in cepheribles iudici ipō
semetipis condie et sine cessatōe
reprehendūt nec tam hac de re
iam gaudia senitatis sumut
qua abillo se nudēi cōsideāt
qm meis et illa uidet que inde
ipi in semetipis non ualet ei
quide bias Job pfōmis vitam
inter ueteres tenuit Sed quia
eius intencio ad idem proiis adue
hū ypheico spū erūpit multus
prepis pensat ipē qm multa de
pfone minus habeat Vnde et
subdit si ambulaui in vanitate
et dr festinauit in dolo pes mea
appendat me in statera iusta
et sciat deus simplicitatē meā
Scire deū dr sine nō fuerit
usitato mē locucōms modo q
letā diem dicmq; ex quo cōfig t
ut letemur hmc est em qd adā
ham dns dicit Nunc cognou
quod timeas deū ne ex em cātor
ipsum quicqm cognouit ex hr
Sed cognoscere eius est ex aug
libet causē energetis arcanū
nobis cognicōm pbere Ce
uero stare nomīe nisi merīte
dei et hom designat in q̄ ei
tancē omia merita mā pesāt
et in cuius p̄ceptis dignoscim q
quid in mā iusta minus habeaq
In hac aute statera appendim

20

21

liber

quons adnite eius exempla pro-
camur Hmc namq; scripti est
Christus passus est p nobis uob
relinquens exemplu ut sequmini
uestigia eius qui pccm nō fecit
nec inuentus est dolus in ore eius
Cui cū maledicēt non remaledi-
cebat Cū patēbtur non cōminaba-
Hmc per paulū dr per pticeqa
curamq; ppositū nobis tame
aspicientes in auctorem fidei t con-
summatorē ihm qui pposito sibi
gaudio sustinuit crucē cōfusioē
gtempta Adhoc itaq; dns appa-
ruit in carne ut humana vitam ad
monendo excitaret exempla pre-
bendo attenderet moriendo red-
meret resurgendo repararet Cui
ergo nulla nite bris Job nite re-
dargnenda reppeit ad exredētez
ois redemptois nram mentis oculo
tendit ut nulla cognoscat ipse
qd minus habeat cū dicat si am-
bulaui in vanitate et festinauit
in dolo pes meus appendat me
in statera iusta et sciat deus
simplicitatē meaz Ac si aperte
dicat Si qua vnqm leuiter sig
pricrose ppetraui dei et homīs
mediator appareat ut Deus iu-
tam cognoscam dn ego uera ait
simplex fui Cui enī ut diximus
sicut ipoti uiros excesserat me-
diatoz dei t hoīm que erebat vi in
illo pensatore agnoscēt se vitam
simplicem uere tenuisse dicat
ergo Appendat me in statera
iusta et sciat deus simplicitatē
meaz Quod est scire me faciat
Ac si patēter fateat dicēs qñi
ad humane nite modū nllam
me que reprehendat iam iudex
Sed nisi mediator dei t hoīm
cū subtilioris nite pceptis appare-
at qñi adhuc a uera simplici-
tate discrepem non cognosco Fetuc
vero ordo seruat si his iam te
et postmodū pes in dolo festinasse
dr Vanitas quippe adeo nitate
dolos vt ad malicia timet Et
plerūq; nos nulli ad queda post
mala ossa premit qz pusillanimis
non dedignat Sequit Et
dedignauit gressus meus a via
Omnis de una gressus dedignat.
qm nra cogitatio uere a retinudis
p consensū relinquit errorib
Quasi vero tot gressus exerci
viam ponim quod pcessis de-
sideriis a celestib nite delectatoe
separamur Vt enī pfectissimi
adhuc carnis corruptibilis pō-
dere grauati nequaqm ualeam
sic uiuere vt nulla nos possit
culpa delectatōis pulsare Sed
aliud est nolētem tangi aliud
pfectē am perimi Qui aut
vi tāto uigilātioi se cūspecte
custodiuit quīto se pulsari sinistr
motibus vel transitorie dedig
nat Unde adhuc subdit Oculus
est oculus meus cor meū Oculus
uterū pinteriois ingenii custo-
diam ad exteriorū membroz dis-
ciplina tendit: vt siquid forte asse
cor illicitū conspicisset pressius
p disciplinā magisterū oculus
uidere reuisaret sicut ei sepe
temptatō populos trahitur sic
nō mīgm concepta intrinsecus
compellit sibi extrinsecus oculos
deserere Nam plerūq; tes qlibz
mnocētī mēte respiratz sed ipō
conspectu animus cōspicientiae
gladio confoditur non ei ut
exempli causa iam diximus

Vicesimus primus

Quid urie cõiugem ideo studiose respexit quia concupiuerat
Sed potius ideo concupiuit qa
in caute respexit/ fit uero recte
retribucõms examine aut qui
exteriori negligẽter utit. nisi oculo non inuste cedat. Sepe
aut iam mitius cõpiscẽa
domãt. et illecebratus animꝰ
adiuuis suos sensus corporeos
famulãi more tyrannidis erigit
suisq; voluptatibꝰ oculos fuꝛe
compellit. atq; ut ita dicam
fenestras lumis. ad tenebras aperit cecitatis. Unde scitiri am
sinistra pulsãi delectacõne se
sentauit. ipã per que forme spes
admẽtem ingredit. disciplme
magisterio lumia restringũt.
ne praue cogitacõm nisio le-
nocinata famulẽtur. que si vãm
subtiliter custodiri negligitur.
cogitacõms in nudicia ptinus
ad operacom transit. Unde et
mox subdit. Et in mambꝰ
meis adhesit macla. Quis ergo
uir qd' plerumq; praua cogitacio
polos uenat ad mẽtem. paulo
supius dixit. Pepigi fedus
cũ oculis meis. ut ne cogitarem
quid de uirgine/ perpendens
cia. qd' non nisi vm mente oriꝰ
sed hinc oborte. oculi fuerse
famulãt. Sit. si secus. ẽ oculꝰ
corporis. Ille si apte dicat. nec
passim nudei uolui. q' cõspicerem. Nec nudo uinculo
sum que cõspicerem. Quid
ergo. Si sensus est oculꝰ mee
cor meũ. qua et si quid vãm
illicitũ mens eius ut nudeꝫ
humana concepit. alacris dis-
cipline magisterio ostrictus

8

p illicita sibi famulãi oculos
noluit/ pensemus adhec qsti-
cias mãs et qñ culminis vir
iste fuerit ex mi roris deiectõne
nudeamus. Ecce si quam licita
aliq̃ndo cogitauit qꝫ ciuius it'
archana cordis gladio sitim;
goris extinxit. q uenie ulla
vsq; ad opera non pmisit. on
sit ut pmissum illico subiugat
Et sim mambꝰ meis adhesit
macula. Quando enim macula imaginibus desit culpa actõmbus ineret
q̃n censura disciplme nõ sinebat
in cogitacõne pfide. Nec enim
culpa adoptis prodire pmittit'
Si minus sibi nasit' extinguit'
Si aut temptacõm in corde nascenti festine non resistit' hec
eadem qua nutrit' mora robait'.
existens foras in opibus vinci
uꝫ. Quale. quã mihi ipam.
membroꝝ domina mẽtis capti-
uam tenet. Quia vero vir iste
supiora omia sub condicone
minuit. si hec vmq̃m p petrauit
sẽtencia se maledictõms astrinxit dicens. Serem et alius
comedat et progenies mea ei-
radicetur. Amore sermeloquii se-
rere dicimꝰ uerbauite pdire
Hinc etem ypheta ait. Beati
qui seminatis sup omes aq̃s
Certe quippe ecclie pdicatores
sup oẽs aquas semare ospexit
qui cunctis late populis. ute ibi
quasi celestis pans gramina
derunt. q comedere aut. est
homs operibus saciari. Unde et
ps emeti pam ueritas dicit. Axꝰ
cybus est ut faciam voluntate
eius qui me misit. Si ergo ea
que ptulit facere ptimsit

ut seram et alius comedat Sic
si apte dicat Quod os meū loqt̄
sed alter non ego operet̄ pdica-
tor quippe qui suis vocibus
moribus distrepat ieiunus
erit quod alius manducat. qz
suo semine ipe non pascitur
qñdo a uerbi sui rectitudine p̄-
na accōne uacuatur Et qz
plerūq; discipuli mcassū boa
audiūt cū ex magistri vita ope-
ris exemplo destruit̄ Recte sub-
ungitur Et progenies mea cru-
dietur Doctoris enī progenies
erudiatur quādo is quiverbū
nasc̄t̄ per exemplū necatur
Quia quem lingua vigilans
gignit vite negligētia occidit
Neq; enī torpenti nobis est
mēte trāseundū quod apud Salo-
monem mulier filiū quē nutri-
lans lactare cōsueuerat dormi-
ens interimit. qz minutū nutri-
ugilātes quidē sed mu-
ta dormētes. auditores suos qz
puigiles pdicatōis dormēs
interemit qz minutū magistri
uigilantes quidē sed mu-
ta dormētes auditores suos quos
p̄nigiles pdicatōis nutriūt.
dū quod dicūt facē negligunt.
p̄sonū torporis occidūt. I ne-
gligendo oppūit quos alere
verboū lacte uidebant̄. Unde
plenūq; dū ipi i p̄hēsibili viuūt
et habere discipulos iute lauda
bilis nequāt. alienos sibi attra
here conant̄. qñs dū bonos sē
habere sequaces ostendūt. ap̄
udicia hoīm excusent mala
que agūt. et hi subditoū vitaz
mortifera tegūt negligēnam.
Unde illic mulier filiū qz genuit

priū. quesiuit alienū Sed tamē
veram mātem Salomonis gladi⁹
muent Quia videl cuius fructus
uiuat vel cuius mēat extremo
examine ira districti iudicis de-
mōstrat. Ubi et illud est sollert̄
inuendū Quod viscēs filius
pius diuidi pripit̄ vt soli post
modū matri reddatur qm hac
uita quasi parturi concedūtur
uita discipuli Dū ex illa nōnūq;
alter apud dm̄m meritū. alter
uero apud homīes laudē hre
pmittit̄ Sed falsa mater eī
quē non genuit. occidi nō metuit
Quia arrogātes magistri et
caritatis ignāri. si plenissimū
nomē laudis ex alienis discipulis
cōsequi nequūt. eoū uitā cru-
deliter insequunt̄ Invidie enī
facē succensi nolūt alios viuē
quos sēspiauit non posse possi-
dere. Unde illic puer sa mulier
clamat nec meus sit nec iste
Ut enī dixim⁹ quos sibi obsequi
nonuidet ad glām temporalem. eos
ab⁹ minuēt uiuere puritate
Vera aūt mater satagit ut eius
filius saltm apud extraneū
sit et viuat. quia cōsidūt vera-
ces magistri ut ex eoū disci-
plis alij quidē magisterij laudē
habeant si tamē integritatem
uite. hi idem discipuli nō am-
mittāt. perque pietatis viscera
Hec eadem vera mater agnit̄
qz omē magisteriū in examine
districti iudicis approbat̄. et sola toti
reripere meruit qui qi totum
tenuit Quia fideles prepositi
p eo quod ex bonis discipulis
non solū alios laudē nō mui-
dent. sed vitatē eis eā pueri

exorant ipi et integros et innocentes
filios reputat. quando in supplicio ex-
anime exercitu uita pferte uitri-
bicons gaudia sequit. Her p
pauris p excessum dixerim ut
audiroi pgemes p dolorii ne-
glegeciam qualiter exstiterit
monstraverim quia quisq; nisi
hoc quod loquit non intuit qs
uerbo gemit abstabilitate re-
ctitudims opere euellit Sed
bris Job quos pdicatone uigi-
lans edidit nequaq; autoe
dormies extimuit alioq; ideo si-
denter dicit si quo minus pre-
dicta compleuit seram et alig
coniedat etp gemes mei era-
dicte Cum adhuc se de ignoe
prauo operis discucies subdit
Si deceptu est cor meu sup mu-
liem et si ad ostu amici mei in-
sidiatus sum Cum is non
nisiq; in reatu adulteri neq; q
disarepet culpa fornicacons ai
veritas dicat Qui uiderit mulier
adone ad concupiscendam eam iam metha-
tus est eam in corde suo qe em
greco ubo mechus adulter dr
Cui non aliena quisq; sed mitia
videri phibet apte ueritas
ostendit. quia etiam solo uisu
nupiter vel in nupta cogitatu
tatur. adulteriu pperat. quod
ni pleriq; ex loco uel ordine
cogitationis distermitt. Cta si huc
in sacro ordine studiosa cogitac
cencia tenat
culpa in psons tis no dissimilibus
usdem luxurie distingwit reatus
in quibus fornicacons culpe qe
ab adulteri reatu distermitur
pdicatoris egregi lm gravate
statur que miter ceteri asserit

dicens Neq; fornicati neq; idolis
seruientes neq; adulteri regnu
dei possidebit Quod cu dissuet
te reatu sentencie subdidit qm
valde a se dissidat ostendit per
hoc ergo quod dr Cor deceptu
est cor meu super mulierem nec
cogitasse vir sanis de formae
macula demonstrat Dr
hoc aut quod subiecit et si adhuc
amici mei insidiatus sum patet
in noteicit quod a reatu adulteri
liber fuit Sed adhec fortasse
aliquis dicat Quid de se meu
sanis vir asserit si no solu ab
adulteri a mie vim etiam a for-
nicacons in quacone se liberu
seruauit Her aut parui pdimus
si uirtutu eius tpora minime
pensamus. Nec du enim adstric-
tonem carnis. revelate gracie.
districtior censura pcesserat. q
non solu corpis sed et cordis lu-
cuna reprehendit. Nec du mlte
cotmenu. castitatis bona mi-
randa pdiderunt. et ni beatus
iob exempla mundicie. q non
acceperat tradebat. a multis
aut mic etiam post. phibicone
dei. carnis immundicia ppetrat
Hinc ergo colligendu est. qd ai
quita culpa nuc etiam post preptu
m grauibq; delinquit. ai tanta
laude antea a grauibq; abstinebat
Cum hoc si unquam fecerit. eadez
culpam uerum sibi expetit in pena.
dicens Sortu sit alterius uxor
mea. et super illam incurvent
alii Est quia plerumq; hoc quod
facedo non ppendim. qm graue
sit. faciendo pensamus. eiusdem
vim facinoris quod se pati grue
sit debere denegat qe pmedo

30

liber

vi manifestat dicens ¶ Hoc ei nefas est. et iniquitas maxima. ignis est usq; ad perditionē deuorans. et oīa eradicans gemmina Hoc inter peccm distat et crimen. qđ omne crimen. et in hac uita multi sīt amīē Nullus vero esse sine pc̄o ualet Vnde et pdicator sūs. eū virū dignū gracie sacerdotali de scribere. nequaq̄m dixit Dignus sine pc̄o. sed si quis sine crimine Dignus vero esse sine pc̄o ualeat ait iohannes dicit Si dixerimus q; pc̄m non habemus nos ipos seducimus. et ueritas in nobis nō est. in qua nullus pc̄orū et crimium distinctōne pensandū est quia nō nulla pc̄a alia polluit. alia crimina extinguit Vnde beatus Job Crimen luxurie deterrimens ait. ignis est usq; ad perditionem deuorans. quia mentē vitiū facinoris non usq; ad macōm maculat. sed usq; ad perditionem deuorat ¶ Et quia quelibet alia fuerint bona opera. si luxurie scelus nō abuerit. in mente virtutē obruit. Beatus aduenit et oīa eradicais gemmina. Gemmina quippe sūt anime operacōnes bone. cui tm si peruerso ordine caro dñanti. igne luxurie oīa bene plasta cōcremant. Nulla q̄ppe aīa de potens dei adiutus misericordie pietatis q; sūt opera. que corruptōis contagio monstrauit. in munda Quid ei prodest. si pie quisq̄m necessitati cōpatit. proximo q̄d impie seruiendo. deseruat habitacōm dei. Si ergo pcordis mūdicia. libidinis flāma nō extinguit. in cassū quelibet virtutes horruit. obruit. Sic

vii p moysen dr Ignis ascendit de ira mea. et ardebit usq; ad inferos deorsum Comedit terrā et nascencia eius. Ignis quippe terrā atq; eius nascēcia comedit Cū libido carnem. atq; phanc oīa bene acta cōsumit. Nam quicquid pdit de fruge rectitudinis. hoc mimica conatemat flāma corruptōnis. Dicat ergo ignis est usq; ad perditionem deuorans et oīa eradicans gemmina. qua si corrupta malo non resistit. et illa prudubio peunt que bona uidebāt. Sed solent nō nullos ad humilitatem vicia sternere. atq; ad humorē mentis. uirtutes elevare ¶ Que dū ergo nobis est Si beatus Job in tanta castitatis mūdicia etā humilis fuit Sed sūs vir tam alta uirtutū teneat. qm̄ de se humilia senciat. repente apparuit. cū subuīgit Si gtempsi in domū subire aī seruo meo et acillam meā. aī disceptaret ad uersū me. q; eni medicari nī seruus et acillas q; non renuit. liquido indicat qđ contra nullū unīq̄m proximū aq; se tumidus fuit. inter hec autē libet mirari uitam sanctā in oībus q̄ta vir sūs discretōne custodit non eni longe supius dixī. videbāt me iuuenes et abscondebant se et senes adsurgētes stabāt. prīncipes cessabāt loqui. et digitū sū ponebant on sūo. more suo cohibebant dicēs. lingua eorū gutturi suo adhęrebat. Nunc vero ait Si gtempsi in domū subire nī seruo meo et ancille mee cū disceptaret adūsum me Quis digne gsideratē valeat huius viri tam sublimia

virtutū moderamīa. mq̄ tāta
est auctoritas regimīs. ut adsi-
lentiū restringāt. Ducet tāta
humilitas cordis. ut exeq̄as adu-
dicū uemire p̄mittant. Calle-
Ecce appareat miro modo m
potestate p̄ncipibꝫ pocior.
m certamine seruis equalis
m tactu p̄ncipū memor re-
gimīs. m certamīe famulorū
memor condicōmis. se quippe
sub uero dño. famulm conspicit
Ideo cordis altitudme se super
famulos non extollit. Vnde p̄-
tmus subdit. Quid enī faciam
aī surrexeīt ad iudicādū deꝰ et
aī queserit. quid respondebo illi.

Cum uirtutū iudex cogitat.
medesmetet cotidie rationū su-
aū m melius causas parat.
qui eternū dīm tremore cordis
intuet. iure tēporalis dominij.
super subiectos moderatū tēpellit
P̄pendit enī ml esse aq̄ tporalē
preest ceteis. Quodo illi adreddēda
rationē subest quē sine fine do-
minat. Sepe namq; h̄ transitoria
potestas. p abrupta elationis
repit. et qua eo quisq; extollit.
quo se esse sup alios indeb.m
oportet qui sup se est sp aspici-
at. ut ex eius metu qui sup se
ōmā est. crescētem mīrmisetus
animi tumoꝝ p̄mat. Minuet enī
qui subtus sunt. sed cōsidet ipse
subquouit exgsideratōne veri
dñi. deuersat tumor falsi dñi aq̄
dominij nationis. Vnde beatus
iob qui eius iudicū qui super
ōia est metuit. Dic adipale iu-
dicū famulis equalis iuenit.
Dicens. Si grempsi iudicū cō
me aī seruo meo et ancille mee
aī disceptarēt aduersū me. q̄d
enī faciam aī surrexīt ad iudi-
candū deus. et cū quesieīt quid
respondebo illi. qui ut sp cor
m humilitate depmat. nequaq̄ i
isdem famulis gsticit. q̄d sibi sta-
tus est dispar. Sed quid natura
comūis. unde et iam subdit

Nūquid non in utero fecit 37
me. qui et illū operatus est t
formauit in illa unū. Pote-
tibus uiris magna est uirtus
humilitatis gsiderata equalitas
condicōmis. Omnes namq; hoes
natura equales sumus. sed actes-
sit dispensatorio ordine ut ḡdā
prelati iudeam. Augustinus ho a mīte
depmimus quod tporaliter accessit.
memīmꝰ. scimus q̄ naturaliter
sumus. Plenūq; ei se animo ut
cepta potestas obrepit. eiq; humi
cogitatōmb; sullit. Quanti ergo
humilime considerationis dīmedy
est tumor elationis. Si enim
apud semetipm mens descendt
de uertice ulmis. cuius planicie
muenit naturalis equalitatis.
nam ut prefati sumꝰ omes hoes
natura equales genuit. sed va-
rietate meritorū ordine. alios
alijs dispensatō. stultia post pot
Ipā aūt diuersitas que accessit
exuicio. Recte est dictis iudiciis
ordinata. ut quia omis homo
iter unite eque non graditur.
alter ab altero regat. Quia aut
uiri cū pstint. non in se ptātem
admis. sed equalitatē condicōis
attendit. nec pesse gaudent
homib; sanū enī quod antiqui
pres nī non tam reges hoīm
qꝫ pastores pecorū fuisse me-
morant. Et aī noe dñs 10

liber

filiisq; eius dicēt Crescite et multiplicamī et implete tras. subdidit. et terro r uī ac timor sit sup cūcta aīalia terre. nō eī aut sup hoīes qui simul sūt. sed sup cūcta aīalia terre Homo q̄p̄ re animalibo rationalibus. non aut ceteris hoībus plato est. Et idcirco ei dr. vt ab aīalibus et non ab homīe timeat. q̄r ḡ naturam sup hoīe est ab equali uelle timeri Cmicti ergo qui p̄sūt hūanis nō mse platem debent ordīs sed eqlitatem pensare condicōis Nam sicd dixīmo antiqui pres nri pastores pecorū ex. non reges hoīm fuisse memorant. et nī necesse fuit rectores a subditis timeāt. Animus plerūq; a subditis etiaz sūmi timēdi appetit Sed q̄ndo ab eisdem subditis deū nimīme timeri deprehendit. vt hūana saltī formidīe peccare metuāt. quī dīna iudicia non formīdant. Nequaq̄m ergo prepositi ex hoc quesito timore sup bit. quo non sua gla sed subditor utilitatē q̄rit. In eo enī q̄d metū sibi a subditis exhibet. quasi non hoībus sed bestiis aīalibus dominant. Cmua videlicet ex qua parte bestiales sūt subditi. ex ea etiā debent formīdīni iacere substrati Cū vero deest vitiū quod corrigat. non de excellēcia potestatis. sed de equalitate condicōis gaudent. et non solū ab eis metuī. sed etiaz plus q̄m necesse est honorāi refugit. Neq; ei leue se perpeti dampnū humilitatis credit. Et ab eis p̄mei to fortasse oīm plurimis est mīe Hmc est emī qd p̄mus pastor ecclie cū adorante se Cornelio super se sibi honorez inderet oblatū. ad equalitatē q̄dcīo sue civis retinuit dicēs Surge et ego ip̄e homo sum. quis enī nesciat quod conditori suo honorē debeat. et non hoībus p̄fectum. Cmua ergo humilitāi sibi plus q̄ debuit. Primū indit. ne ultra humanitatis metas mens inflata tumeret. esse se homīez cognouit. q̄us m latī sibi honoris datōnez frangeret. ex cōsideāta eqlitate condicōis. Hmc a iohanne angelus adoratus. creatuz se esse cognouit dicens Vide ne feceris. cōservus tuus sū t fratrū tuorū Hmc pphete nī adiudē da sublimia rapti. filius dei vocatur. ut ductus ad celestia homīez se esse memnerit. et si eī diuīa nox uerbis a prioīb admoneat dicens. ascendito q̄d sis. ne de hys ad que rapieris exhallais. sed altitudīe cue lestīs temperet mediā conditōis. Ex eo ergo colligēdū est. q̄ta commīs natiā medietatē m tor de deū debeat terrene potestatis timor. si ex humanitatis vocabło agnitā ne cogitatōis elatio ex sene et celestibus generet. Unus videlicet humanitatis bene bruī Iob Preter dacōm timuit qui aut nūquid non in utero fecit me qui et illā operatus est et formauit in vtero unus. Et si apte dicat Cur non eque de beamus timuisse negotium iudicis qui p̄ condicōis potestā

Decimus primus

simus eq̃liter facti. Sed q̃r
castitatis eius atq; humilitatis
acta cognoui⁹ mũ libeãlis
opi cognoscamus Sed Si nega-
uit quod nolebant pauperibus
et oculos indue expectare feci
Per hec dicta iuit satis ostẽdit
non solũ ad inopiam pauperibus
deseruisse Sed quid si ip̃a uelit
pauperes que fortasse accipere
non expediret. An quia ĩspãcia
sacra dei pauperes humiles solent
ea sola estimãda sint q̃ accipe
pauperes uoluit que humiles petiit
et proinde dubio oportet ut in-
cũctanter detur Quicquid cum
uera humilitate requirit id est q̃
non ex desiderio sed ex necessi-
tate postulatur Nam nalde
iam superbire est extra metas
inopie aliquid desiderare
Vnde et scripture petẽtibus dic⁹
Petitis & non accipitis eo q̃
male petatis Quia ergo illi
sunt veraciter pauperes q̃ inflati p
superbie spm non sunt Quos
aperte ueritas exprimit cũ dicit
Beati pauperes spũ recte uidet p
sem uiam dicit Si negauit quod
nolebãt pauperibus qm̃ q̃ ea no-
luit que pfecto liquet q̃ eis nõ
expediuit eo ipe quod superbie
habũdant spũ pauperes nõ sunt
Sed hũs iob dũ pauperes humiles
appellat quicquid adeo accipe
paup uolunt non negauit q̃
veraciter quisq; humilis q̃ non
potuit obtinere nec noluit
Sed cũ largitate mẽtis sue
indicat q̃ aduotũ se pauperib⁹
consensisse manifestat Necesse
est ut q̃ramus uelamẽ inspi-
cordie dominũ tarditate fuscauit
Vnde subiungit et si oculos indue
expectare feci Petentẽ se uidua
expectare noluit ut nõ solum
ex munere sed etiã ex celeri te
muneris bonorũ opum merita
augeret Vnde alias scriptũ e
Ne dicas amico tuo uade & reuẽ
et cras dabo tibi cũ statim possis
dare Sed nõnulli solẽt ephi⁹ multa largi. cõmissaũt uide
grãm repellẽtes. habere pauperes
sacros in domestica cõmũsacone
refugiũt. Vnde bũs iob ut non
solus se minuet Ceteris mitra
pbuisse. sed apud se quosq; iopes.
etiã domestica cõmũsacone rece-
pisse. ptinus adiungit Si comedi
buccellam meam solus. et nõ co-
medit pupillus ex ea Saluet
pietas se pindiciũ fatẽ esse
estimans. si solus comederet.
q̃d dns oim communiter creasset
Que pfecto communio cõmũsacois
esse cũ talibus intra domesticos
parietes debet. ex quibus eterne
pficiant merita retribuc̃onis.
Vnde satis vir non quelibet sed
ad manducãdũ socium pupillus
habuisse se plnbet Sed tanta
hec pietatis ubera viri a semet-
ipo habuerit an a conditois sui
gra sit consecutus manifestat
Sequit Quia ab infancia mea
creuit mecũ miseratio et de utero
matris mee egressa est mecum
Miseratio etenim et si eius fuit
arbitrij ut cũ ipo p̃fecit. liquet
tamen quia eius arbitrij nõ fuit
ut cũ ipo de utero exiret Constat
ergo quia sue virtuti nil tribuit
qui pfecto testat q̃ hoc ex dei
dni munere accepit Domi

ligit⁹ quod a condicõne habuisse se
mmat liquet pauldubio q adlau-
dem conditõis narrat mdicans
abipso se accepisse ut pius esset
a quo accepit ut esset quia sic
suo opere in utero conditꝰ non
fuit fra nec sua uirtute abutꝫ
pius fuit Sed pensand⁹ nobis
est qđ asserit creauit meñ Non
nulli enī quod ad etatez q esau
ab mmoꝛcia detestãt Cletis rõ
ai fꝛas etus corpis mtus si dicili
cat q esset etas ũtis Sequitur
21 Si despexi pterentem eo quod
non habuerit mdumtū et absq;
opermeto paupem si nõ bene
in dixerit latera eius et uellerib⁹
oiui meaꝝ calefactus est Qđ
paupem non despexit uirtute
hũlitatis exhibuit quod autē
operuit pietatis Dic q̃ ppe iste
virtutes ita sibimet esse q nexe
debent ut uicaria spope fulci
antur· q̃tinus nec hũlitas dñm
uenerat⁹ pxim largitatis grām
desert Nec pietas ni largiatur
mtumescat Erga mdigenciaꝝ
itaq; pximi hũlitatē pietas ful
ciat· hũlitas pietatez· vt ni tꝛdge
tem rebus necessarijs natie ne
considtem udes· nec p mpietez
desmas tegere· nec pstipbiam
negligas uenerari quē tegis
Nam sũt nõnulli· qui mox ut ab
egenis fratribus suerint ne cessaria
postulati· post dona largiturꝛ
eis pius cõsumeliosa uerba ia
culant⁹ qui et si rebus misereat
pietatis pfectib⁹ ubis mi grām
hũlitatis pdit· sta ut plerũq;
udeat⁹· quia m late tam furtiue
satisfactiõm soluit· Cui post cõ
tumelias dona largiuit⁹· Net ma-
gni est opeis quod postulata tribuit·
q; ipe datoꝛ sue muñe· mereꝛ dē
ex cessu sermonis tegit Caudibus
bñ p ecclīasten libꝝ dicat⁹ Om
dato ne des tristiciam ubi mali
et nulli Este ubi sup dauõb⁹
et utraq; cũ hoñe usificato ui
delicet ut dañ exhibei debeat p
pietatē· t hoñ uerbi irbui per
hũlitatē 22 Alt contra alij egenos
fres non student rebus fulcire
ut possint sed blandis mbꝝ
souere Quos uehemẽter ī cubi
natoꝛ ita reprehendit dicens
Si aut sr aut sꝛor nudi sint
et mdigent uictu cotidiano di
cat aut aliquis ex nobis illis ite
in pace calefacimini t saturami
non dederitis aut illis que necess
saria sũt corpi quid proderitꝰ
Johannes quoq; aplus amoet
dicens filioli mei nõ diligam⁹
uerbo neq; lingua sed ope et
veritate· Dilecto ita q; mea sẽp
exhibenda est t ueneratione p
moñs et misterio largitatis
23 Multũ vo ad edomandã dãt
superbiã ualet si ni terrena tribuat
uerba solluate magistꝛa celestis
pensat qui ait Facite nobis
amicos de mammona miqtatis
ut ni fetentis tripiat uos ceca
thabnacla Si enī cor cũ amicis
eterna thabnacla acquirimus dũ
tes pauldubio pensare debemus
qua patꝛonis ponus munera
offerim⁹ quã egenis dona largi-
mur Vnde p paulũ dicit vestra
habũdantia illoꝝ tẽpꝰ supple
at· ut et illoꝝ habũdãtia· vre
opie sit supplemẽtũ Ut udet
solluate p pendam⁹ q̃ et eos
quos mũt inopes termin⁹ ha-

bñdātes aspicim⁹ si largi negligi⁹
qñdo mopes egim⁹ erimus
Cui itaq; mīc tpale subsidiū
paupēi tribuit: ab eo ps modū
ppetua tereptus ut ita dicā
quasi ad stugem terrā ereolit.
que quod accepit uberius rēdit
Restat ergo ut mīqm elacō sit
gnt ex munere. qñdo indelicet
dnes qceo quod paupi tribuit.
agit ut mppetuū paup nō sit

Beatus igit⁹ Job ut diligēt
ostenderet hūilitas atq; mīa
gnīa eo fuit consideratōe socia
ta ait Si despexi ptereūtē eo
q non habuit indumētū. t absq;
operimēto pauperem. si nō bene
dixerūt mihi latera eius. t de
uellerib⁹ ouiū meaū calefactus
est Ac si dicēt m amore pximi
vno coctinq; ordine. et supbie
nīcū et mpietatis pīcula p
tereūtem qnēpiā t hūiliter
aspiciens non despexi. t misericor
diter calefeci Quisqis ei sup
eū cui aliquid tribuit fastu se
elacōis extollit maior ei pau
mitas accus supbiendo pagit
qm extrinsecus largiendo merce
dem. sitq; ipe bonis miteloib⁹
nudus. cū nudū despicit uestīs

Eo q; agit ut sepō deterior
fiat quo se mōrgēh pximo me
liorē putat. minus quippe
tops est qui uestem non habet
ōm qm hūilitatē Unde necesse
esse est ut ai natūe mē gsb'tes
exteriora non habe gspicimo
qm multa bona nobis desint
miteloz pensemus Quis sese
sup mopes cogitatō mā non
elevet cū solerter uidet qua
nos talo uerius qñto t miteiq

e

mōrgētes simo t qr sint
nōnulli q pietatis sue uisterā
tendere usq; ad mcognitos nesci
ūt seo solis quos p assiduitatē
notīcie didicerint misereantur
Apud quos minuū plus fami
liaritas quam natūa ualet di
quibusdam necessitūa non q; hoīes
sed quia noti sūt largiūt⁹ bñ
nūt per bñm iob dr Si despexi
ptereūtem eo qđ non habuit
indumētū Ignoto em pximo
misertū se indicat quē pīcīe
vocat. quia unde apud piam
mētem plus natūa ualet ssm
noticia Nam et unus quisq;
qui indiget eo ipō quo homo
est ei iam incognitus nō est

Sequit⁹ Si leuauī super
pupillū manū meā tūuidere
me in porta sup⁹em Mos
apud uetēs fuit ut ad portam
seniores sederēt qui certūnū
iurgia iudiciaria examinatōe
discingēt. qūs urbem in qua
conuenīt oportēt uitare dis
cordes minime intraret Unde et p
ysām dñs dicat Constituite
in porta iudiciū. hoc itaq; loco
quid porte nomīe exprimitur
nisi quod agebatur in porta.
Quid em pugnace castra diq;
q eo quod pugnat ex castris
standum. qđ in porta agi con
sueuerāt porta nomīat⁹. in por
ta ergo se sup⁹em uidet q se
melioris partis esse mundiq; cū
tatis merito conspicit Beatus
igitur Iob q nec nīc cōi pupi
llū manū exeruit tū se eaq;
p misericordie meritū ponere uidit
Nobis tm moris regulam insinuās
dicit Si leuauī sup pupillū

manū meā cū mdēm me ī porta
sup̄iorē ac si patent' dicat Neg
tūc utilitatis mee negocia vñte
cōp̄pillū exequi uolui q̄ndo
me mundicō ecclā exercuaa po
ciorē uidi ¶ Scietem viri q̄ndo
nō p̄sōis minoribus cōtēnomī
negocia subeūt dū grauare uel
nimimmis timēt Ip̄i econtra
iusticiā grauāi nequaq̄ ifu
giūt Scūt quippe q̄ omis hua
na uisticia miusticia ei ip̄hēdr
si duūtus districte iudicet' vnde
hoc quod sibi competit cauent
uehemēter exigē Ne eorū actus
supnam rectitudinē q̄tingat sub
tluter ex aminare Sed ut īueni
usq̄ mdiuio examine nal'eant
Plerūq̄ apud huāna iudicia gra
uāi sē et minuste pacūt' Beat9
aut iob iuste sue celsitudinē nar
rans et mlta sūa et mira que
dixit Sed q̄ plerūq̄ huāna ag
dere que nesciū operāi male
dicti sibi sēcia p̄mus subiuat
Si qua eorū que direāt ope non
mpleūt dicens Humerū meū
amū cura sua cadat et brachiū
meū ab suis ossib9 gleratr. qua
operacō corporea p̄hmeriū ac
bracha agit' bona que ore p̄hi
lit si opere non mpleūt cadē
sibi humeriū et gleri b̄chium
exoptat Ac si aperte dicat
Si ea que dīa operāi remui ip
michi quod ad o p̄landū adhē
corpis mēbrū p̄damat et indeliq
cadat a corpore q̄ exercēe no
lui ad vtilitatē ¶ Si vō hec
maledicti sēcia ad spiritale
cāt itelligēi ifereda liquet p̄
fecto q̄ brachiū corpi phūere
uigit' et siait p̄brachiū bona

opatio sta p̄hmeriū socialis uite cō
uictio designat' vnde p̄pha q̄p
mittens sais mūsalis ecclie po
pulos deo gorditer seruitoros ait
et seruēt ei humero uno Hoc ego
quod dicit Si scapula sup̄ p̄pi
lū mi manū meā aī uidēm me m
porta sup̄iorem mmiaz vñter
pacēne ḡuasse se asserit q̄ ḡuāi
se a p̄sōis mimmis nec cont'
hoc quod sibi iuste cōpete poterāt
declināt q̄ tñ si mmme se
cāt adiugit Humerus meus a
uīctura sua cadat q̄ mmtū q̄
pacēciam seruāe ḡtēpmt so
tialem mutā uaus p̄mpacēciam
deseru Amictura eteni humet9
cadit cū adūsitatis aliquid ferre
animo non valens fīrmā cōcordia
relinquāt et quasi membrū
separat' a corpe cū is q̄ operāi
bona potēat a bonoūt' om abstī
dit vnūsitate neq̄ eni vāt
seruare ḡcordiaz nisi p̄ssam
pacēciaz ualet Crebro nāq̄
in huāna actione nasc' vnde
mēbra hoīm viasim sua vni
tate ac dilectōne separentur
Et nisi adadūsa tolēanda sē ac
p̄pararet p̄uidicio humerus
corp̄i non iheret Hinc etem
paulus aut hmicē onera vra
portate et sic adimplebitis
legem xp̄i Hinc p̄sēmetipa
veritas dicit In pacēcia vestra
possidebitis aias vras ¶ Certe
aut humeo cadete subtrahitur
et brachiū meū aī suis ossib9
contenat' q̄ mmiaū actiua mā qpe
racō aī quib' libet iudicat' cē
vtilib' dīnt' nisi p̄ cōtrahēs
vnūsm pacēcia cōseruent
Sua ei boa p̄det operāi qui

aliena mala remmt ꝑpeh̄ ter
nore ꝯppe iracūdi ſpūs leſtus q⁹
q⁹ a dilectione reſilit et cū ſe ꝛ
ternis grauā non tolerat thus
ſemp amiſſū lumen caītatis
obſcurat nec nudet iam q⁹ tēdat
ꝑdem bonꝰ operis qui odm
peroidit dilecꝯis Sed ſtī ꝛ
humerus a nictura ſua non
cadit quia nidelꝫ eius dilectio
a ſocialis vite gcordia pīpaci-
encia non recedit eiuſq; bra-
chiū minime framgit⁹ q⁹ oīs
eius operatō m cōtritōne hu-
meri id eſt in caītatis gnex-
ione cuſtodit⁹ Sed q⁹ ſidēq;
bona hec tāta egerit atq; a ma-
lis oīmbus ſe ſe abſtinuerit ad
uigit dicens ¶ Demp em̄ q⁹ 10
tumētes ſupne fluctus timui
dei et pondus eius ferre nō
potui A pauore tanto; ſtimulꝰ
penſem⁹ ſi poſſim⁹ qīta iſto
viro ſtreit uis timoris fluctꝰ ei
cū tumētes deſuper imminet
Cumq; eam quā deſeruit mōr
minant⁹ Nulla tūc nauigāti
bus cura terreni ꝑculi nulla cu
ius delectatō ad mētem ēduc⁹
Ea ipā quoq; exnauā proicūt
ꝑ quibꝰ longa nauigia ſūpſe
rūt cūcte res m deſpectu mīs
uemūt amore nuēdi Quaſi
virgo timētes ſuper ſe fluctus
dei metuit qui dū uēam uitaq;
deſiderat oīa deſpicit que hic
poſſidens portat Nam nelud tē
peſtate deprehenſi ponꝺus nauiꝭ
abicimus q⁹do ab oꝑ ꝑſſa mīte
deſideria terrena remouemus
ſtiq; ut ſubleuata nauis enatet
que mergebat⁹ onerata Quia
minuā cure que hac uita de-
ꝑmūt mentē m ꝑſimdū thūt
que indeꝫ mens tanto alcius i-
ter temptatōm fluctus attollit
q̄to ſollicitius abhuiꝰ ſeculi co-
gitatōe uacuat⁹ Eſt uēo ⁊ aliꝰ
quod de maris cōcuſſione debe
at ſolleter mtuēi ¶ Tempeſtas 11
quippe cū oritur prius lenes
unde ⁊ poſt modū . fluūa maiora
concitant⁹ adexhemū fluctus
ſe m alta erigit et nauigantes
quoſq; ipſa ſua altitudine ſub i-
tūt Sic ſic minuā extrema iā
ꝓperat que vnuſq; mūdū ſub-
ruet tempeſtas aīaū Nūc em̄
bellis et cladibus quaſi q̄dā
undis ſua nobis exordia oīn-
dit et q̄to ad finem cottidie
ꝓpinquiores efficimur tāto
grauiora irruere tribulatōm
uoluūa uidem⁹ ad extremū
uero cōmotis oīmbus elemēt⁹
ſupnus mdet uemēs finem
oīm adportat. quia nidelicet
tūc tempeſtas fluctus m celū
leuat Unde ⁊ dr adhuc modicū
et ego mouebo non ſolū t̄ram
ſed eciaz celū · q⁹n ſuꝫ tēpeſtate
qua ſcti viri nigilant aſpiauit
quaſi tumētes ſuper ſe cottidie
fluctus expaueſcāt Atq; exhs
tribulatōmbꝰ que mūdū feriūt
ꝑcipiunt que ſequūtur ¶ Bene 12
aūt ſubdit et pondus eius
ferre non potui q⁹n qui ēm
iudicij aduentū intenta mēte
conſiderat ꝑfecto nidet q⁹ tāto
pauor imminet q⁹nī nō ſolū
tūc uidere ſed ſe ecia nūt pre
uidere ꝑtimeſcat Conſidera⁹
namq; tanti terroꝛis metu aīa
palpitat et mtencōnes ſue oculꝰ
dechmans mtuei q⁹ prendet

Quod a me iam sepe dictū est hoc me crebro repetē honerosū non est quia p̄dicator egregius dr eadem nobis scribere mihi quidē non pigr nobis autē necessariū Beatus Iob idcirco gestas uirtutes narrat qr inter mare pacoms uerba et pressionis ubera deprehensus ad spei fiducia meute sua labefactai considerat nīla quippe egisse mala ab initio pene annis audierat et ne uerbis pariter et flagellis pressa in desperatōe mens corruat Hanc p̄sua? ētutis memoriam adsperit reformat ut nequaq̄m se debeat in calamitate deicē que tranq̄llitatis siue tpore se meminerat tam sublimia egisse qr igitur intentionis eius causas diximus restat ut auditas uirtutes illius subtiliter ppendamus Hoc aut̄ p̄mittendi est quia qui has uirtute aliqua pollere creditur tūc ueraciter pollet cū uicinis exalia parte non subiacet Nam si ex alio uicinis subditur Nec ho est solidū ubi stare putabatur Vna quecq̄ enī uirtus tanto maior est qrito deliū cetē Nam sepe quidā pudicos quidē iudicasse nos legimus sed non humiles sed nō mirabiles quosdam qui mansuetudes sed neq̄ quēm iustos Quosdam uo qui iustas se in ipsis quēm in deo gloriētes et certū est qr nec castitas reus corde uera est cui humilitas deest q̄ppe qr superba se mirando

Benē ergo dr et pondus eius ferre non potuit qr cui tante maiestatis nūm ad iudiciū uenientis terroꝛ q̄ tanti examinis ꝑsideratio animum conatū ex q̄rere mox ad semetipm refugere se ꝑ expauescet muenisse Sed inter hec pensandū est qr bonis ob ista de se loquit laudatus et flagellatus Quigitur saltem ad meritū quechi ita pauss est qui sic timuit quom̄ sciedus est qui grem pmit? Quomodo depressiua sūt dei iudicia eos qui se eleuāt si illos adtpus deprimit qui hec in humilitate formidāt? Quom̄ pondus dei poterit ferre qui despicit si bo et ille mūbere plulit q̄ primoꝛ puidit? Vnde sūmope sermōd nobis est illud tante districtōis examen constat aut̄ qr in hac vita cū penit si passionem correctio sequit? Disciplina pris est non ira iudicis Nam corrigētis est non districti pumentis Ex ipso ergo priti ire iudicia eterna pensanda sūt Hinc enī ꝑpendere hinc sūmopere debem quos ferat illaq̄ repbat si ferri modo nīl ualet eius ira que purgat Deo gras ihu xp̄i Iclama uirgo iebemus der dni mei Scā primosa ora pro nobis deum Scā Cordula

corripete semetipm diligēs a
dnō amare fornicatiē Nec hui
litas nera est cui misericordia nō
cta non est q nec debet humilitas
dici que ad compassiom fraine
miserie nesciat medicā nec mi-
sericordia nera est que a rectne
misticie existit aliena q q potp
m misticiaz pollui nescit paul
dubio semetipī miserei Nec fi-
cia nera est que fiducia suaz
non in conditore oim sed i se fo-
talle aut in rebus condits pō
q dīa creatore spem subtrahit
ipa ibi principalis ustiae or-
omq; peruertit Una itaq; ūtus
sine alijs aut omno nulla est
aut ipfecta Ut emī sicut q̄by dā
usum est De pmis quatuor
vtutibus loquar Prudēcia tem-
perancia· fortitudo· atq; iustīa
tanto pfē fuit single q̄uto mi-
cissim sibimet cōiucte Diuīū
cte aut pfecte esse nequaq̄m pos-
sūt· q nec p̄dencia nera est q
nulla tempēms et fortis nō est
nec pfecta tpancia que fortis iusta
et prudens non est Nec fortis
mitegria que prudens sperans
et nulla non est nec nera iustīa
que prudens fortis et sperans
non est Beatus itaq; Iob q̄
non unam sine alia sed q̄ctas
in se uirtutes habuerit enume
rando singulas innotescit Naz
bona prudicie nsimas dicit
Si deceptū est cor meū sup mlie
atq; ut eidem prudicie d'mō-
traret Humilitatis grām nulla
tenus definisse post cetera subiūg
Si gtempsi medicū subire cū
seruo meo qui ut humilitatis sue
ostenderet misericordiaz fuisse
cōiuncta paulo post dicit Si ne-
gaui quod nolebam pauperibus
atq; et misericordiā suā ostēdēt
de mistice raduendeslendere
Paulo supius prmsit dicens
Si ambulaui in mitate et se-
stimauit medolo pes meus atq;
ut monstraret quā fuerit ad
cuncta paruulis ad oīa cir-
cūspectus in fernis asserit di
Semp em quasi timētes sup
me flustus timui deū q̄ sollici
in prosperis posthis atq; habū
dancia rerū fultus si spem a
in suis actibus aut in cuiuslibet
bus rebus poneret pfecto iust
non esset sed q̄do iste vir sts
in se spem posuit qui apte dit
Ecce non est auxiliū michi i
me Quid ergo mic sup est
misericordias quoq; diuicias
qua mente possederit innotescat
dū em Si putaui aurū robur
meū et obrizo dixi fiducia
mea Obrizum dicim9 obrudē
aurū Scīs aut uir nec robur
aurū nec sibi esse obrizū id
tudem aurimolem fiduciam
credidit Una spem atq; de-
lectacom suā in solius gra co
ditoris figens neq; de q̄ūtate
auri neq; de specie peccauit
De creatore quippe desperasse
fuerat spem in creatura posu-
isse in rebus aut dubijs spem
fixerat Iuuenille qui dicebat
Anima habes multa bona posi-
ta in annos plurimos reponere
comede bibe epulare Sed huic
stulte hac nocte repetunt a te
petūt a te que aut parasti cui
erunt Eadem ei nocte sublatus e

q

Qui m certū sibi habūdācia mlta
tpa fuerat pstolatus ut sciret
qui: in longū sibi subsidia colli
gendo prospicēt subsequentem
diem vel umi minime uideret
quasi in aquis enī defluēbus
fundamēti ponere ē in rebus
labēbus speri fiducia uelle sbli
dare stante enī ip̄penū deo trā
seūt oīa Quid ergo abstante
figere est nisi transeūtibus rēbus
mherē Quis namq; vnquā
decurrenciū fluminū timidis
uerticibus raptus manē ipse
fixus potuit accessū undis defluē
te ¶ Quisquis ergo defluere
deuitat sup̄er est ut q̄ defluāt
figat ne per hoc quod amat
in hoc cogatur puenire q̄ mutat
Qui enī rebus labēbus iheret
illo nidēq; trahit quo tendit hō
q̄ tenet Prius itaq; curandū
est ne quisquis tpalia diligat
ac deinde ne in eisdem tpalibus
que non ad delectacōm sibi sed
adiutū retinet fiduciā ponat q̄
mā gnētus decurrēbus mor
talibus suis animis pdit Nā ante
p̄ntis fluctus trahit quē leuat
et ualde demens est qui in unda
uoluitur et plantā figere conat⁹

6 ¶ Deo sint pleriq; qui et si in rebus
trāseūtibus fiduciā nequaq̄ ponūt
Sū nī sibimet adiutis necessariōs
aliude assūt mente tacita letāt⁹
Qua in re dubiū non est q̄ tāto
quisq; minus dolet quod desit
eterna q̄to magis gaudet q̄
adsint tpalia et qui minus do
let q̄ desūt tpalia certius expe
ctat ut adsint eterna Hoc itaq;
de terrenis rebus gaudiū bti
iob non se habuisse testificās

s

subiūgit dicēs Si letatus sum
sup̄ multis diuicijs meis et quia
pluima repperit manus mea

1 ¶ Sancti q̄ppe uiri in hui⁹ pce
grinacōnis erūna q̄n eā quā
appetūt adhuc aratois siu spem
gtemplāi minime sinūtur oēz
prius ante copiam inopiā p̄pu
tant quia inde mi extra deū
querit et plerūq; eis ip̄is sua ha
būdancia fit uehemēter onerosa
qua hoc ip̄m grauiter toleant
quod festinātes ad priam itinē
multa portant unde fit ut hec
cū mōgētibus p̄xīmis deuote
parciāt quis dum sumit iste
quod non habet deponit ille
q̄d amplius habet nec cōnat⁹
vacuus ambulet nec eū que
retardare minia potēūt minui
onus grauet Electi ergo de
multis habūdācia minime le
tant⁹ quā inde pro amore ce
lestis patrimonij aut largiēdo
aspergūt aut despiciēdo deseruūt

8 Sequitur ¶ Si uidi solem ai fulgeret et lunā in cōdētem clare
et letatū est in abscondito cor
meū et osculatus sū manū meā
ore meo que est iniq̄tas maxīa
et negatio cōis dei altissimi
iniquū non est quia vnaq; hec
luminaria humanis ministeriis
deputata celi milicie uenantur
in quoru cultu multos nouimus
scripturā teste cecidisse Siquidē
Scriptū est Adorauerūt omnē
milicia celi et qui sol et luna
aliter inde hūr adiutū aliter ad
uenerācōm eo more quo a cul
toribus suis uenerāi solent
Solem et lunā hic Job nequaq̄
se uidisse phibet nec letatum

Vicesimus secundus

finisse cor suū nec osculata ma^m
suā ore suo ſnqua indelz oscla
cōne quod aliud qm gre uee
racōis exp̄mitur t quod si se
cisset im qm hoc miqtate max-
imam et dei negacōm nocat
Sed postq̄m tanta de se locis su-
perioibus uirtutū culmina t
narranit quid nūc mutī meo-
rat si solem ac lunam nō se ad
rasse manifestat Unde pēsāt
est quod postq̄m mauto non
habuisse fiduciā nec m multis
dnicis letatū se fuisse testat^
adhuc ad sublimiora ducitur
pt tanto nos magis erudiat
q̄nto de se aliqua subtilius nar
rat dit eni Si uidi solem cum
fulgēt t lunā incedētem clare
et letatū est t abscondito cor
meū quid hoc loco uidere dr
nisi mdesidāme mtuei vndet
psal^ta aut ſniqtate si ispexi t
corde meo non exaudiet deus
Que nimiū miqtas mouere ex-
p̄mi non posset nisi cōspiceūt
in corde ¶ Sed aliud est uidere
p̄ indicii aliud p appetitū bre
ergo iob fulgēteu solem t clare
incedētem lunā nequaq̄ se ui-
disse phibet ut se demonstret
p̄ntis lucis speciem nō appetisse
Ac si post despectū terrene siue
habūdancie patenter mīnuet
Quid dicam quia nequaquam ī
auro letatus sum qui mpar q̄
luce corporea delectatus nō sū
Qui eni uī post q̄m oīa p̄ntis
uite oblectamīta despiciūt pul-
lis lucis interne dulcedine abhac
exteriore luce am quasi a tēbr
auertūt mtiuq; sensus mtrinsq;
tendūt ne huius lucis q̄ fulget
extrinsecus delectacōne rapiant^r
lux quippe nisibilis si incaute
diligitur a luce mnisibili dece-
catur qua q̄nto extra se ihians
animus infundit^r tanto āplius
in interius obtutibus t uberat^r
Unde sollerter q̄q̄e ne corporeis
sensibus nimis ad exteriora dila
batur cōtinuo studio mtra mēn-
tem suam occulta custodie di-
sciplina se colligūt ut tanto mīgis
muenianr interius integri q̄n-
to minus sūt exterius sui hoc
etenī rigore discipline intra
mentis sue se archana gstrixēt
qui exteioris nūe appetitū fu-
giens dicebat Diem homis nō
conspicui tu scis qd ergo apud
p̄phetam dr Diem hois nō co-
spicui Hoc de semetipō bus
iob uerbis alijs asserit q̄ fulge-
tem solem et lunā incedētem
clare non uideret Atq; ex hys
in cordis aboris letatus non
sit qua minimū gaudere non
poterat de his que p delectatōis
desiderii non uidebat ¶ Quid
cūcta hec que nīr historiam trac-
tando transauterim^s allegoie
quoq; misteria pstrutem^r quid
in hoc loco auui accipim^s nisi
predai intellectus ingemūi qd
obtrūi misi mētem que dū ige
amoris excoquit^r semp in se
seruat claritatē pulchritudinis
cotidiana innouatōne feruor
nesciat emi mens p torpore uete-
restere quet hudet p desiderii
sp inchoare Hinc namq; per
paulū dr renouamī spū mtis
nre Hinc p̄s^ta qui ad p̄fectōis
iam culmē pueneāt q̄ i choā
dicebat Dixi nūc cep Quia

11 videlicet si lassiscē ab inchoatis
bonis nolimus valde necesse est
ut inchoare nos cotidie credamus
Nec obstrat a rōmis ordine qđ
auro dicimus ingenium designari
quia sicut ornamentō auri sic
ponit ut gemmarum desuper or-
do disponatur /ita clara scriptorū
ingenia diuinis muneribus huius
substernit et distincta ipse
grauī dona peripuit et nisi quid
simile auro cū sapiēcia habēt
quidē sapiens minime dixisset
Sapiēcia absconsa et thesaurus
inuisus que utilitas in utroq;

11 ¶ Sci autē uiri robur suum
aurū non depintāt qz quātolibet
ingenio fulgeant michi se esse
ex suis uerbis pensāt t cū scīpe
ora valēter possiūt Omnis uel
ligē semetipos posse cupiūt
quis lumē ingenij more solis
prius illustret locū in q̄ oriat
et postmodū cetera ad que pro-
cedēdo dilatetur ne si mētēdo
cognoscendis aliis semetipos
nesciat /ubi solis radius ubi
oriatur tenebriscat Ingenium utq;
utute ad cognoscēdaz ꝑfām in
firmitatē dirigūt atq; ex ifir-
matis sue cognitōne melius cō
valescūt aurū ergo robur no
creditur si in accepto ingenio
fiducia non habetur quod bene
Salomon admonens ait Habe
fiduciā in dño ex toto corde tuo
et ne innitaris prudēcie tue
Dicat ergo Si putauī aurū ro-
bur meū et obrizo dixi fiducia
mea Ac si apte fateatur dicens
Nec que uera cuiter intellexi meo
ingenio tribui nec mentis ꝑpe
si qua egisse bona cognouit Nec pri-

12 cipalē deputauī · qui adhuc sub-
tilius humilitatē nobis sui cordis
insinuās aduigit dicens ¶ Si
letatus sum super uiis diuiciis
meis et quia pluima repperit
manus mea Quid uitas diui-
cias appellatas ꝑsignificatōz
credimus nisi habitūdācia cacu-
mina consiliorū que querētis
manus muent cū hec cogitatio
tractātis signat Has etēi Salom
sapiēcie diuicias cōtēplatus
ait Corona sapiēcū diuicie
eorū · quia diuicias no metalla
terrena sed prudēciā nominat
ilico p̄gnetatē subdit fatuitas
stultorū i prudēcia Si enī cōnam
sapiēcū tienas diuicias dicet
paludibro fatuitatē stultoz pau
pertatē pocius q̄m i prudenciā
fateret Sed dū fatuitatē stul-
torū i prudēciam subdidit sa-
piētī diuicias qz prudēciam
dixerit mōcauit b Has inse
paulus scīēcie diuicias ingem-
platus et cōtēplacōnez suam
cōsideracōne humane fragilis
humilians ait b Habemus thesau
rū iste in uasis fictilibus ostens
itaq; apud nos diuicias reppei-
cū dona habūdantis itelligēcie
sacraeloqa mucstigando ꝑpiq
atq; in hijs plura nec ī sibi-
met diuisa sentimus ¶ Non est
aūt secūa letitia in diuiis pa-
gimis uel forcia uel mitra cog-
stere sed cognita custodire nā
qui bene intelligit qđ itelligē
do debeat agnoscit q̄nto enī in-
tellectus lacius extenditur tanto ad
explenda opera eiplius ligatur
Vnde in euangelio ueritas dicat
Cui multa datū est multū quexet

abeo etiā cōmēdauerit mihi plg
repetet ab eo ¶ Deputem9 igr̄
mtelligēciam dulā q̄ pecuias
mutuas quo plus nobis credit⁹
ex bemgnitate eo debitores am-
plius tenemur in opere t pleū;
q̄ eidē mtelligēcie accepta
pecunia cū adiuuatas auditoib⁹
dilur amittit⁹ mīs cauete tribuat⁹
Ne em̄ negligēter mtuendū
est quod ꝓpheta dū filiū ī tor-
dame lmgna tedēt uni eoz̄ se-
curis ex manubrio ꝑcussorī
lapsa disparuit ferrū quippe
in manubrio est domi stellaus
in corde lmgna vero p hoc cedē
est praue agētes mcrepare
quod nō mīq̄m fluxe agitur
dū lapsus uane gloie mattep-
tu eidem lidem sapiēcia nō
uitat⁹ ferrū in aq̄ ꝑdit⁹ q̄
ex dissoluto opere mtelligēcia
fluat⁹ q̄ ꝑfecto mtelligēcia
ad hoc nouims dari vt ante
dantis oculos ex bona debe
at accone restitui vnde et re
cte is qui ferrū amisēt cla-
mabat heu heu heu dne mi
et hoc ipm mutuū accepēam
Habent em̄ hoc electi ꝑtmz
vt si q̄ndo eis in sua scīēcia fue
tua uane gloie culpa subrip⁹
ad cor uelociter redeāt et q̄
quid in se ante districti inuen
oclōs dampnabile mueniūt
lacīms insequntur qui flēdo
non solū caute cōspicuit ma
la que cōmisērit Sed ex acce
pto munē que reddere ecīa
bona debuerit q̄ mimuitā-
to se amplius ꝑcctores sēcuit
q̄nto ex neglectis bonis q̄ agē
poterāt debitores tenēt⁹ Este

ergo qui ferrū pdidit clamabī
heu heu thoc ipm mihi acce
peram Ac si dicat illud ꝑ disso
lucōnē negligēcie perdidi q̄
ut bona opera redderē ex gīa
creditois accepi sed mīq̄ deus
mētem deserit que in pctis se
ueraciter agnoscit vnde t mox
Heliseus uemens lignū desu
mittit et ferrū in sipliat attol
lit quia delicz redemptor nr̄
pie nos respiciēs cor ai pdoris
humiliat et ei q̄m amisēt itel
ligēcia refœmat lignū mergit
et ferrū revelat quia cor afflict
et scīēciam reparat Unde bn̄
alia trāslacone dr̄ quod aī
fixegit lignū atq̄ iactauit t sic
ferrū sustulit lignū nam q̄ cō
frmge est cor ab elacōne ꝑterē
lignū adima iactāe ē elatū cor
in cognicōne ut dicims ꝑ pe
nitentie firmitatis humiliare atq̄ ligno
ferrū ad superficiē redit q̄ adu;
sū exercitacōnis pristine itel-
ligencia recurrit | git⁹ quō do;
nū mtellectus quod accipitur
nr̄ cū tot difficultatib⁹ custodi⁹
Curandū q̄ppe est ne ocio tar-
peat Curandū ne in exercitu
cōne operis uicio elacōnis cui
nebat ¶ Sathi ui minime
exultāt cū cognoscāt que faciūt
que cognouerūt et si mtelligēdo
congaudet munē largitatis
merētes tū cōsideāt debitū opis
ut uidelicet accōne ꝑsoluant
Quod eis ꝓgatū ē in cogtoe
Multus nam q̄ est debitor q̄
gaudens pecunias mutuas ac-
cipit t tpus quo reddē deb eat
non attendit Moderatur aūt
leticia accipiēdi q̄ndo sollerta ꝑ

17

uidencia ecia cõsummi eps reddẽ
cogitat. Quia igit ista uiri hẽ
m hijs que uigilant mtelligũt
secura leticia non extollũtur
Dicatur recte Si letatus sũ sr
mihis diuicijs meis et qꝫ pluri
ma reppercit manus mea sic
si apte dicẽtur Nequaqꝫ meĩ
eo locupletẽ ex iusticia reddidi
quo recta que agẽ debui eciam
multa cognoui nec mtelligẽ
cor extulit quia illud ꝯsideꝛãs
debite operacõis pressit ¶ Sci
endũ uero est quia pleriꝫq; cõ
tigit ut cũ mtelligẽcie altitudo
peripitur ita sẽmetipm ãmus
ualde sollicitus abelacõis lap
su teneat. Sed cũ mira q; itelli
git ecia operaĩ cepit corpõ nõ
uiq; quo foras ostendit labi
mur atqꝫ in suis actibꝰ sẽ ex
terꝰ pire gloriat. Beatũ igit
iob sicut mtelligẽcie animũ nõ
extulit sic nec lumẽ quoqꝫ
ante hoĩnos oculos mire opeꝛã
cõis eleuauit ¶ Unde t apte
subiũgit Si uidi solem cũ ful
geret Sol qppe in fulgore est
bonũ opus i manifestacõne
Scriptũ namqꝫ ẽ luceat lux vra
coram hoĩbus ut uideãt opa vra
bona et gloificẽt pẽm vrm q
m celis est et uirtũ Sunt lũ
bi vri pẽnti t lucẽne ardẽtis
in manibꝰ vris Quod ei hoc
in loco fulgẽti sole id ẽ ueraĉ lio
lucernis ardẽtibus designat
Bonũ quippe opus cũ ĩme
pfidoꝝ lucet lucerna ardet
in nocte Cũ ued in ecclia re
splendet sol fulget in die Bo
opus adhuc tale est quod soli
mali imitẽtur lucerna inde

in nocte est Si aũt ita pfiat
ut mirari a boms ac pfectis
possit nimiũ sol est in die.
Bonũ opus cũ pactum a vita
corpis lucet qñ luceme more
lumẽ erte sta resplendet Cũ
uero p solem uirtutẽ mentis ĩ
cõtemplacõne attollit qñ moꝺ
solis de celo uemẽs lux inde
Quia igit multa bnis iob hospi
talitatis ac misericoꝛde de se bona
narrauerat que pfecto tanto
adhuc imminua qñto t corpa
liter nouerat gesta adiutuũ
spiritualiũ culmẽ mentis acu
lũ reuocans pfectoꝝ suo me
minit t lucem exemploꝝ
qñ de se alijs tribuit sole vñt

18 ¶ Sũt uero nõnulli qui cũ bona
aliqua faciũt mistatui suaꝫ
pximus obliuiscũt et coꝛdis
octm mgsideꝛãcõne bonoꝝ opuꝫ
que exhibent figũt atqꝫ eo se
iam sõs existimãt quo miter
bona que agũt malorũ suoꝝ
mqbus et fortasse adhuc im
plicati sũt meoꝝm dedignãt
qui scilicet districtiones iudicis
uigilãter attendẽnt plus de
malis suis metuerẽt et ꝛua
de mpfectis boms exultarẽt
plus mspicient quod de hijs
que adhuc eis agenda sũt de
bitores tenent qñ qd opẽ
quedam iam debiti partem
soluit nieqꝫ eñ absolutus ẽ
debitor qua multa reddit Sed
qui omia nec adbrachiũ uic
torie puenit qui m magna
pte spectaculi ueloater curꝛt
Sed uxta metas uemẽs
m hoc qd est reliquũ defigit

19 ¶ Nec adquelibet destmata

loca pgentibus inchoando ydest
longū iter capere si non ecia
tonū ualeant cōsūmare q̄ go
eterna vitam querim9 quid
aliud q̄n quedam itinera agi9
p que adpriam festinamus
Ged quid ydest qd carpim9
mlta si ea que adquemedū
restāt negligim9 reliqua ?
More utq; uiatorū negligēm
debem9 aspicē gntū iā iter
agim9 sed q̄ntū sup est ut p
agam9 ut paulisp fiat ptū
quod mdesinet et timde ad
huc attendr futurū Amplꝰ
igitur debem9 nspicē q̄ boā
nec dū fecim9 q̄n ea que nos
iam fecisse gaudem9 sed ht
hoc humana nfirmitas ꝓpriz
ut plus ei mnui libeat qd s
nse placet q̄n qd sibi in se
displicet Eger quippe oculus
caldis dum labore m9 sidcī de
sua metuit quasi quoddam
strauū delectacōm9 mamino
ubi molliter iaceat requirit
Sicq; io circo que comoda de
pactis bonis sit ad sectatus i-
telligit Ged que dampna de
electis patit nescit pleriq; ei
hoc nicio temptant ecia electi
pleriq; exū cordi sliggerūnt
ut bona quecq; fecerint ad am
reuocēt z seauitatis iam len
exultēt Ged si uere electi sint
ab ea mqua sibi placēt mētis
oculos diuertāt omem nse de
pactis bonis letica depmūt
et dehis que se mnus egisse
mtelligūt tristicia rejūt idig-
nos se estimāt et pene sūli boā
sua nō uident que nse uidēda
omib; ad exemplū ꝓbent Hinc
est q; paulus dum expleta nse
bona post ponēret et sola adh
reliqua que essent explenda
cogitaret dicit Ego me nō ar-
bitror apphendisse qui ut posset
sc de bonis que agebat humiliae
studebat ad mmiā ptita mala
reducē dicens Cum pius fui bla-
sphemus z psecutor et cōtumelio-
sus Qui et si aliq̄ndo dixet
bonū certame certami aursū
g̃sumam fidem seruaui fu-
turū simope est quia eo id
tpore minuit quo iam exercere
distesserū se esse cognouit Ibi
quippe pmisit dicens Ego ei
iam delibor et tpus mee resō
luc̄ms instat Quid ergo ad
media pfectionem redius opis
Cum iam puidit ad largitatis
spaciū mmime sub esse tpus
operacōnis Quid em diuinū
debem9 bona mā amemoia
repellere ne extollant sta ap-
pmīnte spiritu plerūq; ea ad
memoriam usse reuocamus ut
inde fiducia pbeant z desse-
ratū timore pmant Cum et
si eiserimus bona sua enume-
rando narrauit illos g firmae
studuit non se ostentare Naq;
eadem bona non mentiendo
palefacta tribulacōne ꝓpria
temptacōnis edocuit q̄ exissa
subuixit Propt quod placeo
mihi in infirmitatib; meis.
Ut ergo discipulos instruēt de
se suma referebat ut vō se ri
bialitate custodiret g fideaudi
ctim non in uanitatib; sinis sed
in firmitatib; fixerat habet
utiq; ꝓpium sti ut bona
q̄dem que agūt uideāt z in

cū pegerint ab eoꝝ mẽoria oculos auertit Vnde recte p bm iobꝫ Si uidi solem cū fulgẽt ac si apte dicẽt Opus meū et cū alijs exemplorū lucẽ tribuẽt ad pfim pcõms grãm nõ attendi Cuius dū deo extollit timiꝝ abmittẽdo eo oculos auertit

Segtur ¶ Et limã mœdẽtem clare Post pmissũ solẽ apte quoq; mœdẽtem clare limam subdidit Cuius indeꝫ pꝫ opus bonũ fama laudabilis sequit per quã celebre nomẽ mhac pñs uite nocte possidet Si ẽ verũ est q quidã putant illust cõnem limã p occultũ circulũ a radio solis accipere ut possit lucẽ nocturnis cursibꝰ exhibẽ Vbi mꝰ significatõms ordmẽ Per quoq; suspicio non abhorret fama quoq; abono opere uires accipit et splendoꝛis grãm quasi daĩtatẽ luis aspergit

¶ Et ad mlima quod p similudmẽ boã spargentis famam quemat lux namq; eius ecliã m tenebrarũ tpore iter ambulãtibꝰ ostendit qz et dũ de aliena uita laudis emicat alios adperrendi bom operis mlustrat Cuiꝰ ulli opmo clara cognosit Hinc q̃ pergentis imitmere exempla lumen pbetur Sed nõ mũꝰ opꝰ quod aliena opmoẽ simit minus mũdo desideio m ãmo formatꝫ Nam mfirme mentes cū bona de alijs auduĩt aliq̃n se ad operatõẽz rectã nõ adire utilis sed delectatõne laudis accendũt

¶ Et pfecto liquet qua siquidem natuꝛe solis est ut que attigerit accendat et si tetigerit alia magis ignis est pprium ut q̃q; quod cõtigerit exurat quidẽ sed exurendo huãdi reddat ad uitã igit alios p amore dei affectus rectis operis Alios vo amore laudis mflãmat Sed cū recti operis affectu mcendim ꝯsi p ignem solis a radioꝝ hũore sictamur Cū vero quẽ ad opus bomi laudis amor puocat concupita fama quasi lima attigit qz mdelicet eius ãm et attedit et resoluit Accendit siquidꝫ ad exercitiũ operis resoluit vo ad cõcupiscẽciam fauoris Videmusq; mꝰ ad exercẽda opera opera aliena nos utilit exempla persuadẽt et cū mẽte hũili opmois aliene bona suscipim9 mã uel ad meliꝰ bona ꝑducim9 uel ad bomi mala pmittam9 Cumq; nos de uita pxim fame splẽdor irradiat mens mã ut pdixim9 que adophmẽdũ uirtutis statũ ita sẽdirigit quasi m lime liñe gressibꝰ pomit Sed siaut ex aliena opmone pficim9 sic plerũq; si laudibꝰ fame mẽ mẽdim9 a uirtute uacuam Cuia dum delectatꝫ animꝰ m hoc qđ de se ꝙ rmsenus habeꝫ sideratꝫ illud obliuiscit ad quod mhorsus anhelabat

¶ Cuia igit sem virtum mtelligẽcia sẽcie non corrupt De multis dimicijs gaudere despexit qua uero eũ magnudo operis non mflauit solẽ fulgẽtem non uidit qz aut illũ net fama laudabilis exultit claire mœdẽtem lunã minime attedit Sut em nonnulli q̃ eo melaõm corruit quo p subtilẽ itelligẽciã uel q̃ non facuit bona q̃ssiuit

Decimus scandus

Hi mimrū sūp multis diuicijs letant cū quelibet sūma ītelligēdo repperiūt atq; melacōne ipis nimtēnbus corrūpūt. Sūt vō nonnulli quos mcelligēcia qdē non eleuat sed exhibita operacō exaltat qui dum actōnes suas respicūt apud mētem suā sibi ceteros dedignando post pomūt hīj videlicet et sīm multis diuicijs non gaudēt solem tm fulgētem uident Et sūt nōnulli quos nec operacō ppria extollit sed aī laudaī ab homibz phac eade operacōne cepēīt ipis hominū fauoibus delecti quasi magnos se quosdā m sua cogitacōne cōspicūt atq; cordis custodia dissoluūtur. Hīj pfecto t si fulgentem solem uidere noluerūt lunā tm clare mcedētem respicūt qr ūt huius uite tenebras dī copiois sue claritate aīm defigūt hūlitatis grām quasi exnocturno lume amittūt et mtuētes luaz se nō uidet quia semetipōs nescire mtipuīt dī mētis oculos mtrāsitorīi fauore figūt. Hic aut pfectus ē hom sicut ītermenta esse cōspicims arbusculoz. Vis quippe future arboris pūs m semine est pomoꝝ morū atq; adextremū pduat in tamis Hic mimrū sic vmq; augq; uirtus succrescit opeāntis seminat. Nam mtelligēcia oritur moperacōne atq; ad vltimū conualescit vsq; adperfectū magni latitudinē sed cū qlibz sua mtelligēcia extollit Arbor que oriri potezat m semine putruit Cū vō post opacōnez bonaz elacōnis peste corrūpit quasi iam orta siccat Cū aut neq; mtelligēcia neq; operacio corrūpit sed exsuperēte magnitudine dī fauoꝝ laudancū sequit atq; a statu suo bene operantis aīm euertit hmi mrū uentos arbor ptulit et omē qd mea robusti cruciat tempestas fame radicitus euulsit Quo emi arbor alcius ad superiora surrexit coūctoꝝ vim uehemēcia sēntit Quia quo plus quisq; m bona opera attollit eo ā pluoꝝ ab ore laudācū flam fatigat Si itaq; adhuc arbor m semine est metuēdū est ne ipā specie cogmōne putrefiat Quam ad uirgultū ꝑuēit curandū est ne hanc manus elacōnis tangat Atq; viditatis sue actōnes arefaciat Si aut talenti robore iam ad alta se subleuat ualde formidādū est ne hanc admouens laudis uentus grauior radicitus euellat. Sed mē hec sciendī est qr ne imoderāti laudib; exuamur Plerūq; miro rectoris mtī moderamine eciam detractoꝝ latera ꝑmittim ut cū nos nor laudāt eleuat lingua detrahens humiliat qr et arbor sepe que ung uentī impulsu ita impellit ut pene iam erui posse uideat alterius ēuersū uementis fluuii erigit et que hac ex parte mflectionē pulit ab alia ad statū redit Ipse et illa arbor alte radicata quasi mter aduersantes uentos fixius stetit que dicebat Ꝑ glām figo balitate p infamiā 7 bonam famam. Sepe et laus dī

agentis auribꝫ ꝫsolenꝫ ad
mota dū foras sermonibꝫ pſhe-
pit mhis quandā mentī placiū
clacōnis tempestatē gigmt sitꝫ
ut hoc quod animꝫ de hūanis
fauoribus gaudet non facile ex-
ternis ostendat sed tamē cōrup-
tum non tenuit mterius sēciat
Et sūt nōnulli quos ita laus in-
flat ut vsq; ad verba elacōnis
ꝓrumpat quidam nequit pōrig
hoc ipm patefacē quod elevat
sltq; auditis suis ꝓmis extollit
Sed tamē vsq; ad elacōnis úba
non exeūt et gaudere se ī talibꝫ
non ostendūt vnde beatꝫ Iob
qꝫ nolebat arrogātem se nō so-
lūmodo in verbis sed etiā īa-
gitacōne quoq; tacita mmme
fuisse pgām dixit si vidi solem
cū fulgeret et lunā mcedētem
clare ilico subdidit Et letatꝰ
est m abscondito cor meū Qm
videlꝫ attestacōne quid nobis ī
mittꝫ nisi quod magno metu
et circūspectōne opus est ne mē
mtā vanā de suis laudibꝫ vel
tacita letemur Quisqms enim
quasi claritatē lume fame sue
magnudmē conspicit sibi ī oc-
culto mentis gaudiū facit cui
iste se nisi auctōi ꝓhibuit cuꝫ
dono ut bene operet ꝑcipit ꝑ
tamē in eius mūnere de gracia
sue laudis hilarescit despecto
eius honore conditōis semꝫ ipm
plus amare cōnitꝫ cuꝫ ꝓmiss
letatꝫ Qmmis nō nūqm et
stī viri de bona sua opmone
gaudeāt hoc eis ꝓfūt ad me-
liora ꝓficē audietes perūsāt
Nec etiam de opmone sua
sed de ꝓximoꝝ gaudet utilit-
qꝫ aliud est fauores querē et aliud
de ꝓfectibus exultare Qua ire
necesse est ut eā audiēnū vtilꝫ
non ꝓficit metem mām fama
laudabilis non elevet sed fati-
get aiem hūane lingue attesta-
cōne laudam occulta pulsatōe
requirme quid de nobis ipis sēti-
amus Superba etenī mens
eaq; ei de se falsa bona dictatur
exultat quia non apud deū q;
luctuat sed apud homies q̄h
mmotescat excogitat judicū
etenī de se omipotētis dei desy-
cies et solūmodo hōm queres ut
auditas laudes attollat et que
hoc solū quesierat quasi de bramo
operis letatꝰ At cōm si corue-
tatur hule est bona que de se
audit aut mmme cognoscit
et qꝫ falsa dicitē metuit aut
certe si adesse ea sibi ueraciter
sūt eo ipō formidat ne abetna
dei remuneracōne sint ꝓdita quo
hec gsideāt hominibꝫ demulgata
Pauetq; uehemēter ne spes futuri
muneris m mercedē ꝓmutetꝰ
transitoꝝ fauoris Qua exte
agūtur ut electoꝝ ām̄ magno
laudū suaꝝ igne cruciet atq;
ab omi torporis sui rubigine
merore cogitacōms excoquat
Cauta enī gsideracōne trepi-
dat ne aut de hijs mgbus lau-
dantur et non sūt gaudio deiu-
dicū mutet aut de hijs īgbꝫ
laudatꝫ et sūt competēs ꝑmū
ꝓdat Vnde plerūq; fit ut sic
mustus ex laude sua polluatur
ꝫ tamē nullis audita sua laude
purgetur Nam dū bona que
agit ab hominibꝫ ꝓferri cognoscit
subtile cōm se ut dictū est exīmi

udicij examen meruit ac trepidꝰ
ad cōscięciam ꝛcurrit et quicqd
illi mest reprehensibile corrigit
Dū em bona sua mmoruisse for-
midat subtilitatē secutū exa-
mmis ptimestens si qua in se
mala occulta sint amputat -
Sanat nemoꝙ si saltim tali
scio non ostenditᵉ qualiꝰ ab
homībus putatᵉ et neꝙ ꝺtēnꝰ
est ut mquit ponit mmotestē
m hoc debeat remanere samet
de bonis suis quasi retributōs
sibi factas estimat nisi eis et
alia que ab homībus nesaitᵉ
adūigat vnde bene p Salom
dr Sicut pbatᵉ m cōflatorio
argētū et m fornace aurū ita
p batur homo ore laudātis ar-
gentū quippe uel aurū si ygnī
est igne cōsumitᵉ si ybahī uero
igne declaratᵉ Sic mmue est
et sensus operāntis Nam qualis
sit meo quod laudatᵉ ostendit
si em se auditis suis laudibus
extollit quid iste aliud qm aur
vel argētū reprobū sint cruam
nidelꝫ fornax mgnve cōsumpsit
Si aut fauores suos audiens
ad sui pm iudicij ꝺsideratōez
redit ac ne de hijs apud occultū
arbitrū grauetᵉ meruit quasi
expurgatōms igne ad magis
dmez claritatis exaresht 7 inde
nicendū trepidatōms sustinet
nde clarius fulget Beatus
igitur Job qui nequaqm de ope-
ratōne se pmisit fidenter dr
Si iudex solem ne fulgeret qua
uero huic audacij interioris in-
tuitu fama laudabilis non
diuertit adūigit 7 lmā iredē-
tem clare ꝙ opimonis sue
gre am devinci nec tacita co-
gitatōne pmisit ptinus subdit
et si letatū est m abscondito cor
meū Et ꝙ pleruꝙ in ꝺsideata
mens dum transitorio fauori in-
remitᵉ adhoc usq; prohibitur
ut laudet ipa quod facit Cōdicio
que pmissa e congrue rō mfinr
qua dr et si osculatus sū mam
meā ore meo Pmamū q̄ppeope-
ratio pos aut locutio designatᵉ
Giaut p Salomonē dr Absconꝺt
piger manū suā sub hastella sua
et laborat si ad os suū porrigᵉ
eam pigro labor e manū suā
ad os porrigē qua de sideriosus
quisq; ꝺdicator nec hoc multr
operai quod dicit Mamū q̄ppe
ad os porrigē est uote sue aper
concordare ajamū ergo suā affm
osculatᵉ ore suo qui laudat quod
faat et testimonio p̄pe locutio
sibi utilitē tribuit operis Qua
mre quis despicitᵉ nisi is qui
ipa operandi munera largitur
vnde bn p egregiū ꝺdicatōz
dr Quid aut habes quod non
acepisti Si aut acepisti quid
gloriaris quasi non acepteris
Sancti aut viri sciūt pō pm pa-
rentis lapsū de corruptibili stirpe
se editos et non vtute ppa sed p
uemēte supna gra ad meliora
se nota uel opera cōmutatos
et quicquid sibi mali messe aḡ
sciūt De mortali p pagine semet
meritū Quicquid uero in se
bom inspicit immortalis gie
cognoscūt domi ex q̄ de acepto 7
munere debitores sint qui et
puemēdo dedit eis bona uelle
qđ noluerāt et se subsequendo
cōcessit bonū posse bonū quod

uolūt Vnde bñ pphamē dr
Adorauerūt uiuētem in scla se
culoꝝ mittētes coronas suas
ante thromū dñi Coronas nāq
suas ante thromū dñi mittere
est certamīnū suoꝝ uictorias
non sibi tribuere sed auctori ut
ad ullū referat glām laudis a q°
se sanctis uires accepisse ītamis
beatus ergo iob qua sic bona
que operatus est narrat ut
nō hec sue opera cōm nō ībuat
sed ad auctoris laudē ītuerat
Oscula filiū osculatū fuisse se denegat Ac si patēt dicat
Ego mea opera non tam quā
nō mea pfero qua auctois sūt gr̄a
negare rōnāt quisq̄s sibi tri
buit quod operatur Vnde et
ptīnus subdit que est iustitia
maxima et negacō cōm deum
aliq̄m liquet etem q̄ illuz
negat cuius despecta grā sibi u
res bonī operis arrogat quod
recte quoq; et nigtas maxīa
notat? Ex mīa omē pcīm quod
ex mīa mitate est spem neq̄q̄
perdit qua a supno iudice ue
niam requīt Desup̄no aūt
virtutis pfrie tanto grauius
in desperacōne est q̄nto lōgius
ab humilitate Vnūq̄q; uires sibi tri
buit operis adiutoriū nō ītuit
ut auctoris fitq; ut eo grauius
pcātor pēat qui etiam hoc q̄d est
18 pcātor ignorat Sequit? ¶ Si
gaudens sū ad ruinaz eius qui
me oderat et exultauī quod
inuenisset eū malū Omp̄is
dei nos esse discipulos scla nus
trodia cautius ꝓbat Vnde est ei
q̄d pfecte ītam ueritas docuit
in hoc cognoscet omēs q̄ mei discipuli
estis si dilectōnez habuerīs ad
inuicē Que minimū dilectio
si cor nrm̄ uehementer repleat duc
modis ostendi solet Galz si et
amicos diligimus ꝓpter deum
Sed studiū est quia inimici
dilectio tūc uehemēter nutrit?
cū uidet de proiectu eius adduci?
nec de ruina eius letam? Nam
sepe mdilectōnis imagine q.d
erga inimicū animus fallitur
se q; hūc diligē estimat si eius
uite cōsulimus non existat Sed
dilectōnis vim occulte tegēt?
aut proiectus inimici aut casus
interrogat Vbi etem de se ad
plenū mens hominis nescit nisi
cū quem sibi aduersarium credit
mde fectu uel proiectu mutasse
modum suū statum inuenerit
Si em̄ de ꝓsperitate aduersarii
et de calamitate se odientis
letat? constat q; non amat
quem nō uult esse meliorez
cuiq; ecia stantē noto psequit?
39 que cecidisse gratulat? ¶ Sed
uiderhoc studiū est quod enumie
plerūq; solet ut nō amissa cari
tate et inimici nos minus leti
ficet et rursū eius gla sine in
iuste culpa ꝓficiet cū aduer
te eo quodam bene erigi cre
dimus et ꝓficiente illo plerūq;
minuste oppm formidamus
Qua mire mētem mām nec
eius iam desertus erigit nec
eius proiectus addicit si recta
mā cogitare non q̄d in ipso
Sed quid ad ipsū circa alios
agatur attendit Sed ad hec
sciendū valde est necessariū
subtilissime discretōnis examē
Ne cū mā odia exercem? falla
mur

subspere inclinatis alienē Di
em de mimici morte gaudēd'
omīno non esset psalta non
dicēt letabit' iustus nī vindeit
vindictā impiorū Sed alīd ē i-
pius alīd ideo mimicū ppeti
Nam sūt plerīq; mimici q' nō
sūt mpi; et sūt nōnulli ipy
qui nobis specialr nō indent'
mimici Humana aūt mēs
omem quem inmicū tolerat
eciā mpiū et mimicū putat
Qua eius culpas apud cogita-
cōnem suā limor accusatoz
exaggerat quibz libet flagicijs
pmatur minus migrus cōr
si aduersarius mimme sēnt'
Qua mire distermēd'est alid
ēsse quod nobis aliud vero qd'
sibi ceteris nr mimicis no-
cet Nam si alijs bonus est
sine mā forsitan culpa ēt nō
potest nobis malus nec oīno
iam de eius ruina gaudēd'
est cui nos solos certū est ad
uersa tolerasse cū ideo noster
ac multorū hostis pmitt' de
ereptōne pcmiorū ponus q;
de mimici interitu necesse ē
aīmo ut letet' Oportet nāq;
ut peūte adūsario subtiliter
pensare debeamus et qd debeā
ruine peccatoris et quid iuste
feriēs Nam nī pīsū ngīmq;
quēq; omīpotēs pcutit et cō
dolendū est miserie pene nt
et cō gaudēdū iustīcie iudicis
ut nobis in luctu sit pena
moriēs pxim et ruesū in
gaudiū ueniat exhibita ecclīe
iudicantis dei quis nec peri-
n homī exultamus adūsarij nr
iudicātu deo mueniam' igī

Beatus igit' qr aīcta tadūsitate
odia pfecte calcauit dicat Si
gaudisus sū ad ruinam eius q' me
oderat et exultauit qd' mnemisset
eū malū czu iudeh et īmmiam
diligens dū adūsario ruenti
condoluit in malis illius ipē
ad bonū uenit vt inde iste ad
bemstatē crescēt vnde illū mala
que merebat' muemisset ¶ Cīa
vero sepe nōnulli eos quos sibi
adūsarios estimant maledicēdo
fecūt qnō vbute nequaqm pssf
Inqbus patent' apparet que ma-
la si possint facēt si ea q' facē
nequint mpcai mimme desist'
Beatus Iob ostendēs se a culpa
eciā maledictōis alienū Deuta
adiuxit Non em dedi ad peccā-
dū guttur meū ut expetēm ma-
ledictōes aīam eius Deccaret
q'ppe si hoc optaret adeo fieī
quod ipē facē uel oīno non
posset uel si posset mimme de
cet Nam q' maledictoibz inmici
mpetūt quid aliud tilo facē
deū uolūt nisi quod ipi fatere
aut nequeūt aut erubescūt
mortē namq; adūsario expo
exoptāt qm t si possīt īferre
metuūt ne ut p peccati homi-
cidij rei teneāt aut inq' appa-
reāt eciā aī sūt Quid est ergo
deo dicē occide qm odi nisi apīs
et uocibz clamare hoc suc meo
aduersario qd' me mlli facē
nec pīorem deret m q'bz pfecto
uerbis pensandū nobis est ubi
iste nīr legerat Diligite inimi-
cos vrōs ubi legerat benedicite
et nolite maledicē et rursuz
nō reddētes malū pmalo nec
maledictū pmaledicto Oz eyn'

non audita supne grē pcepta ser-
uabat Quia hec mmētē illius
tristīs afflatus turbebat

21 ¶ Cui tam mīnus esset quod po-
sitos extra diligēt nisi et tīnus
mīnētes seuīq; cottidie comissōe
eaq; familiares aduersarios tole-
raret vnde subiūxit Si non
direcūt viri thabernacli mei q3
det de carnib9 eius ut saturē-
que mīmā sētēcia potest quoq;
p mysteriū exuore redemptois
mtelligi viri quippe eius tha-
bernacli de carnib9 eīs illius
saturati cupierūt uel iudei stīt
psēntes uel gētiles credentes
quia et illi molin sūt corp9 illig
quasi gsumēdo et asti esuiētē
mētem suā desideant p condia-
mū mmolacoms sacrificiū de
eius carnib9 saciaī ¶ Sed nuc

22 solius hystoie vtilitē sequtes
pensem9 gnta formidme stri
viri aīm9 extra mtraq; sollicitū
adoīa se partīt Et si mmiste
agētibus aut vmq̄m psilecui
credēt aut p verecundiā non
cōfūderet pfecto aduersarios non
habuisset Sed in eo q3 vias ui-
te tenuit exoptatōes sue mozp
muenit foras patent' aduersarios
pmulti mtus latētes Amor est
aut virtus certamis foras que
piam mdere mala que sūpetat
et mtus quod toleret nō hrē
p forte aut magnidmis lausē
ad usa ppeti et ex teius fortiter
et mteius clemēter Nam sūt
nōnulla que ī ipsa quoq; fra-
litatiū comīsacōne corrigi ne-
queūt sine culpa corrigētis
Atq; ideo cū uel corrigētem
mēnant uel non omī modo
hec agētes grauāt magna ma-
gisterij arte dissimulāda sunt
ipāq; hac dissmlacōne tolerāda
Que cōm nos mlata citius a
corde laxamus si mā ata pīos
errata cogscimus vnde bene
quoq; p Salomōem dr Cuius
sermoib9 qui dicit Ne accomo-
des cor tuū ne forte audias ser-
uū tuū maledicētē tibi Scit enī
tua gscīēcia quia et tu credro
maledixisti alīs dū eni pēsamus
quales erga alios fuimus esse tra
nos tales alios mīmus dolemus
quia aliena mmisticia ī nobis
vindicat quod m se iuste mā
23 gscīēcia accusat Sequit ¶ Hospes
non mansit peregrinus ostiū me-
um viatoī patuit Quīna teste pau-
lo caritas pacēs et benigna
destribit p pacēcia q3 aliena ma
la equanimiter tolerāt pbeq; te
quoq; bona mīsericordiū ī pēdit
sua vnde bīus Job t pacēter
domesticos maledicētes pulsit
et viatores atq; pegrinos apud
se benigne susceptit Illismodi
exempla tribuēs ustis exteriorū
ope cōmunes illis p māsuetudīes
non concitus ad īrascendū ist9
p misericordiā ad subuenendū
paratus ¶ Quī retem suus re-
demptorē geneis humanū per
pphecie spūm in tuēs prenūtia
quoq; illuo m opere suabat
Cauby nos admonet dicens
Dimittite et dimittet' uobis
Date et dabit' uobis Dare enāq;
mīm ad res pīnet quas ex
teius habem9 Dimittē aut
ad relaxandū dolorē que ī nob
ex aliena culpa cōtraxim9 Et
sciendū est q3 qui dimittit et

non dat et si non plene opẽ ꝑfectus
est meliorẽ tamẽ partẽ mihi ele-
gerit Qui autẽ dat et minime
diminuit omnino mihi cor diam
nullam fecit Quia ab omni deo
munus ex manu non accipitur
quod corde obligato et malicia
ꝓfertur mutari et emendari debet
prius animus qui elemosina ꝓbet
quam omne quod datur deo ꝙdam
nate pensabit Cuncta itaque male
macta ab meliori mortali homine
cogitationis immutatione tergenda
est quia iram iudicis placare
nescit oblacio nisi ex munditia
placeat offerentis Unde scriptum
est Respexit dominus ad abel et
ad munera eius Ad cain autem
et ad munera eius non respexit
Neque enim et scripturarum dicit
respexit ad munera abel et
ad cain munera non respexit
Sed prius ait quia respexit ad
abel ac deinde subiunxit et ad
munera eius Et iterum dicit Quia
non respexit ad cain Deinde
subdidit nec ad munera eius
Expectans quippe corde id quod
datur accipit Igitur non abel
ex muneribus sed ex abel mu-
nera oblata placuerunt Deus
namque ad eum dominus legitur respe-
xisse qui dabat quia ad illa que
dabat Unde bene bonis Iob
dicturus nobis in hospitalitatis
gratia largitate sua prius cunctos adu-
sanos suos ꝓtulit paucitatem
et benignitatem suam qui ruinam non
exhauriunt inimici Quod ubi
maledictis ꝓsentium ores suos non
impediunt qui secretis mentis
equanimiter tolerauit et nec
dum hospitalitatis fructus mise-
ricordia ꝓtulit ut audito salutis
narrationis eius ordine discamus
Quia exteriora munera ex mente
cordis mundicia condiuntur et virtus
eius ingenio lectorem doceat qualis
apud se esse debeat cum exteriora
bona aliis subministrat Sed quis
se inter tanta infirmitatis culmina sem
per esse non credat Cuius non ut cuique
ipse tot meritis repletus ut si quando
ut homo delinquet delicti sui
hominibus nollet inmoratus Deum
esse crederet si quid in minimis
peccaret culpamque sua mallet
silencio tegere quam uoce confes-
sionis aperire Sepe namque co-
gitur ut elatus turbinibus animus
dum multa bona meditatione
premorum de se largiri cogitet
agnosci non ualet si quid per qd
reprehensibiliter fecit Quas undique
errorum tenebras idcirco mens
tolerat quo cordis oculum tumor
grauat Unde bonus Iob inter tot
egregia facta virtutum quibus tam sum-
mum extitit in operatione ut dominus
teste quam humilis fuit in mente
Primus se subiugit Ne abstodi
quasi homo peccatum meum et celaui
in sinu meo magnitudinem meam

Hec sunt namque uere humilitatis
testimonia et magnitudinem suam quo-
cognoscere et cognitam uoce con-
fessionis aperire Ut cum ostenditur
humani generis uicium est et la-
uandum prius committere et commis-
sum negando abscondere et quietus
defendendo multiplicare Scillo
quippe lapsu primi hominis hec
augmenta nequicie ducimus ex
quo ipsam radicem traximus in culpe
Sic namque illam dum lingua uetitum
contigisset abscondit se ab fa-

dñi inter ligna paradisi m q̃ ab-
sconsione scitz qua deū latere
nō poterāt non latendi effectus
notat describ̃ ꝑ effūs notat
Ezu aī arguerēt a dño quod de
ligno uetito cōtigisset illico ispōt
a mulier quā dedisti sociā michi
ipā mich dedit de ligno t comedi
ipsa quoq; mulier m quisita
respondit dicēs Serpēs decepit
me et comedi Adhoc quippe
requisiti fuerāt ut pām q̃ hā;
sgrediēdo cōmisērāt cōfitēdo
delerent Vnde t serpēs ille p
suasor qui nō erāt uocandus
aduenā Non est de culpa re-
quisitus interrogatus itaq; hō ē
ubi esset ut ꝑpetratā culpam
respuēt et cōfitēdo ꝑgnosceret
qm̃ longe a conductois siu fuae
abesset Sed adhibere pēs si-
bimet utriq; defēsioms solacia
quā ꝑfessioms elegerūt Cuiq; ex
ausare pccm̃ noluit vir p mliē
mulier ꝑ serpētem auxerūt d
pam qm̃ huei conati sūt obliq
dñm adam tangens qd ipē pti eor
auctor exteuit qui mliē sent
eteua culpam addim̃ t sēnq
qui serpetem m paradiso posuis-
set qui om̃ arbore dyaboli fallat
audrēant ceritis sicut dñi Ezuia
deo esse smiles m diuitate neq;
uerūt ad errois siu cumulū dem
sibi facere simile Culpa amati
sūt Dic ergo ueatū suū dñi d fē-
dere moluēt addiderūt ut culpa
eorū attronor distussa fieret q̃
fuerat ꝑpetrata Vnde nūc q̃
humāa generis rami ex hac ad
hut radicē amalhidmē ihūt
Et cū deuicio suo quisq; argui
sub defensionū ūba qī sub qdā

arboū folia abscondit t uelut
ad quedā excusacois sue secta
faciem cogitois fingit Dūs
mult cognosti quod fecit m q̃
fuidelz occulta cōne nō se dño
sed dñm abstondit sibi Agit
quippe oīa uidētem uideat
non aūt ne ipe uideat Ezo
contra cuiq; pccatō iam ex
ordiū in lumā cōmis ē humi-
tas cōfessioms q̃ sibimet ipi
iam parce rēmit q̃ malū
non erubescit cōfitēi quod
fecit et qui defendēdo accusā-
tori ponit accusādo se celer;
rime defendit Vnde t mortuo
lazaro qui mole magna pme
batur Nequaq̃m dr tumulste
sed uemi foras Ex qua salus
resurrectione quo gesta ē illi
est corpe signat qualr re-
sustimuit m corde Cui uidelz
mortuo dr uemi foras Et
mmrū homo i pcco suo mor-
tuus t p molē male gluetu-
dmis iam sepultus q̃ intra
gstēciam suā abstonsus rec
a seipo foras exeat p ꝑfessione
mortuo em̃ uemi foras dr ut
ab excusacōne alq occultacōe
pcci ad acculacōm suā ore
ꝑprio exire properet Vnde dr
ꝑpheta abilla tanti morte fa-
cinois reuūstes aduocē dñi
quasi foras exyt dū p natha
correptus quod fecerāt accu
sauit Ezuia igit her occul-
tacōms culpa m humano ge-
nere uehemēter excreuit Vn
btus Iob dū dicēt Si abscondi
pcām meā mi posuit qī hō
hoīs q̃pe esse ꝑpium ꝑspicit
qd ex parēs veteris imitatōe

Vicesimus secundus

descēdit Ubi apte subdit Et celauit in sinu meo iniquitatem meā Scriptura etenim sacra plerūq; sinū ponere p mēte consuetū Sicut uoce ecclie d'per secutoribus mīs qui nob' natā quadā conflicti sūt sed uita dīs micti p p̄s dr tedde victimis mīs in sepulcū in sinu eoū Acsi apte dicēt in mēte suā recipiant hoc quod in mīs cordibus seruātes optant vt dū nos exterius ex parte puniūt ipi interius p̄fē puniant Quia igitur sinus secretum mentis accipit in sinu tuo tē celare est hanc in ḡstitiē latebris occultare nec ḡfessionē detegē sed p defensionē uelle quo contra iacobus dt Cōfitemini alter utrū pcā nra et orate p inuicē t saluemini Salomon quoq; ait q' abstrahit stelera sua non dirigēt q' aūt ḡfessus fuerit et dereliquerit ea misericordiā ḡsequet Deo miter hec sentēdū est qd plerūq; homines t culpas ḡfitent t humiles non sūt Nam multos nouimus quia arguēte nullo peccatores sepe ḡfitētē cū uero de culpa sua fuerint fortasse correpti defensionis p̄cinium querūt ne pccores cē uideāt Q4 si nūq cū id sponte dicūt peccatores se esse ueraci humilitate cogūtent cū arguūt ab alijs cē se quod ḡfessi fuerant non negarēt qua in re uidicia uere ḡfessionis sūt si cū q;q; se pccorem dicit id de se dicēti ecia alteri non cōdonet Nā q4 scriptū est Justus in principio accusator est sui non magis pccor sed iustus uideri appetit Cū pccorem se quisq; nullo arguēte confitet sed ḡfessionis ueritatis ꝓbat cū alter malū qd fecim9 inchoat quod si subdefendim9 liquet q4 p̄dēs nos ex nobis ficte diebamus Unde et simoe curandū est vt mala que fecim9 et spōte fatem9 et hec alijs arguētibus non negem9 superbie quippe uicii est quod de se fatēri q;q; quasi sua sponte dignat hoc sibi dici ab alijs dedignetur Beatus itaq; job qūte fuerit humilitatis ostendit qui se et ip adūsarios moneat uite et in non uerebat culpas uoce tē fessionis aperire Sed notandū q; sup̄ius uirtutes suas loquit in ferius pcēm fatet Q) mc em liquido demonstrat qm̄ nā de bonis suis dicenat qui nō uult tacē de malis modo uirtutes suas mdicat modo culpā q4 ꝓpemuerit et nō tacuerit manifestat Unde certissime appa ret q;te maledicte in omipotē dei oculis fuerit qui et uitat mala ne cōmittet et in que ꝑ mittē ingit hominib; nō abstondit q;s ei et iustitie sit gta dedmasse pcēm et iustē custodia quod non potuit dedmare ꝓdesse Videamur uir iuste cuilibet magnus i uirtutibus suis michi certe sublimis appareat ecia in p̄sis suis ad ventum meo qui uoluit casti tatis ḡtiā et iustitie mirent tegi tatē iustitie mirent uisceria pietatis Ego in eo nō minus

admiror ꝙfessionē hūilmam
pr̄orū quā tot sublimia gesta
virtutū Scio em̄ q; p mfirmitatē
uere aldā plerūq; graniorib;
est certamīs gmissa pcā p-
dere quā non admissa unitate
et vnū quodq; malū quā iuis
robustius vitet tñ hūilius ꝓ-
Beatus ergo Iob qui tot mag-
ns operibus fultus ꝙfitēi nul-
pam non erubuit ostendit ī
virtutib; q; hūilis fuit ¶ Sed
q; ex hūilitate uera securus sp
auctoritas nasit vt tūo foras
ml metuat grītū ad rerū cul
mina ānus pelacōnis desideriū
non anhelat exp̄ssa ꝙfessione
pcī recte subiugit Et expauit
ad multitudīē minā et despec
cio ꝓpinquā terruit me et
nō magis tacui nec egressus sū
Bstiū Magna est seruitus cor
dis ml cōupiscēcie habēsolatiū
Nam si ad terrena adipiscenda
cor inhiat securū trāquillūq;
esse nullatenus pōt q; aut non
habita cōupiscit ut habeat
aut adepta metuit ne amittat
et dū maduīs speratꝫ ꝙspera
ī prospeis formidat aduersa.
Huc illucq; quasi quibusdā flu
ctibus uolutatur ac p modos va
rios rerū alienarū mutabi
litate usūrpatur ¶ Dm vō ī appetitū
supne patrie fortī stabilitate aīq
figitur minus rerū tpaliū plur
bacōne uexatꝫ a cūctis q̄ppe ex
terms motibus eādem mēcōnez
suā q̄ dēdam secretissimū ꝓ-
cessū petit ubi q; ī cōmutabili m
heres et mutabilia et cūcta trās
cendēs ꝓpīam trāquillitate ꝙsec
sue in mūdo ex̄ mūdi est exced

semel

ꝓfecto oīa mtencōne sumouī et
cūctis rebus quas nō appetit
libertate quadaꝫ super eē se se-
tit nec tēpestatē rerū tpaliū ītꝫ
sustinet quā mittet foras qua
terrena oīa que cōcupita oppīe
mētem poterat despecta subter
iacēt Vnde bene ꝓpheta dr
Stabe tibi speculaꝫ vt dū quidq;
speculatur sūma sup eminēcat
mfimis ℣ Nunc etiā abacuc dr
sup custodiā meaꝫ stabo Stat
q̄ppe sup custodiaꝫ suā qui per
sollerciaꝫ disciplīne terrenis
desideriis non succūbit Sed sup
eminet vt dū sp stantē appetit
etīntatē mfirmasit ei omē quod
ultrā sit ¶ Tamē q; uix suus qui-
talibet uirtute ꝓficit eū ihac
uita posse adhuc extremstrus
carnis infirmitas p̄mit Vnde
scriptū est quisquis ymaginem
dei ambulet homo tñ uane
cōturbabit Plerūq; agit ut et
turbetur exteius et mpturbari
ducet interius ut qui uane con
turbari potest de mfirmitate carnis
q; ī imagine dei ambulet de ī-
tute mētis q̄etus et roboretur
minus dubio aduersio et tamē
adhuc foras surgens ymanitr
humana Vnde bene abacuc ite-
rans sētēciā ꝓtulit aduersaque
seruiēte Aut enī et introiuit
tremor in ossa mea et subtus me
turbata est vita mea Ac si diceret
non mea vita est mq; supius
raptus ī phantasibus maneo
et mea vita est in qua mfeīus
turbor Pē ergo sup se ītuebā-
lis q; sup se astendat in q̄ritū ra-
piebat ad sūma et sub se metipsū
erat in q̄ritū ad huc reliquias

trahebat in mſma ꝓpē ſup ſe in
ꝑturbabilis quia m dei iā cōtē
placōne transiēat ꝓpē ſub ſe
turbabilis quia ſubſemet ipō
adhuc mſirmus homo ymaē
bat ¶ Huic ſentēcie dauid pro
pheta cōcinnens ait Ego dixi
in ęxcessu mentis mee Omis
homo mendax cui respondei
potest Si omis et tu falsax iā
erit ſētēcia qm̄ mendax ipē ꝑ
tulisti Si uero ipē non mendax
uera iam ſentēcia non erit
Quia dī tu uerax es non ois
homo cognoscit mendax Sed
notandū quod ꝑmittit Ego di
xi in ęxcessu mētis mee ꝑ excessū
ergo mentis eciam ſēmetipm̄
transgressū de homis qualī te
deficiūt Sic ſ patēter dicat
de falsitate om̄ hoīm in de verā
ſniam ꝓtuli Ego vnde ipē ſup
homīēs filii mi m̄ uero t ipse
mendax in qñtū homo iamtū
aūt om̄ino non mendax i qñtū
ꝑ excessū mētis sup hoīēs Sic
utiq; sic ꝑfecti omēs qm̄is ad
huc aliquid turbulēti d infir
mitate carnis toleant Iam tam
in tranſeas tranquillissīo ſēcto
ꝑfruit ꝓ ſemplacōm mentis
vt quicquid accedit exterius
in nullo turbet interius Vnde
beatus Iob ſecūtatē ſtē mētis
ostendens ꝓſiām de ſe tot vnius
ꝑdicamīta ꝓtulit hoc quod ꝓe
missimo ſēculus adiūxit ¶ Di
rępaui ad mltitudinē mmā et
despectio ypmiquorū terruit
me et non magis tacui Net
egressū ostii Sic ſ apaus di
cat Turbans tori mē extrinſecus
alīs ipē in me intrinſecus in
ꝑturbabilis mansi Quid nā
q; h loco ostiū nisi os debem9
accipere ꝓ Per hoc quippe quasi
egredim̄ dī uerbis quibus
possum9 ſecreta nrī cordis ape
rimus et quales intus maneꝫ
in ostēcia tales foras egredim̄
ꝓ linguam Quī uō nōnulli
qui om̄o despici metuūt Ne ne
scire forte ſsse iudicēt Sapiē
dei appetūt Vn cogūt ostiū
egredi q̄ pulsari cōsuescūt q̄
magm quasi apud ſe lateant lo
q̄ntes denūciant Dūq; ꝑ ꝓpa
ēcia uicti quedā de ſe que nesci
ebant apperiūt tanqm̄ ꝑ oīo
ostiū egrediūt Vnde beatus
Iob dicturus q̄ foris ostiū n̄
fuisset egressus ꝓmīsit tacui
quia indeꝫ in pacięcia turbat9
a domo ostēcie exisset si tacē
nesciisset Dei etem̄ vi i ḡmo
cōmis tēptacōne semetipm̄ ꝓs ex
tendere omino refugiūt t nō
audiētibus ꝓesse neḡūt eciam
despici tacētes uolūt ne de sapi
encie sue ostentacōne gloiēnt
cūq; aliquid ꝑdenter dicūt n̄
quęrūt ſuā glām sed audito
rum vitā Cū vō cōspiciūt quia au
ditorū vitā loq̄ndo iuuari non
possūt tacendo absondūt ſtē eā
suā admitādā quippe vitam
dm̄ quasi ad quoddā nobis pro
positū signū currim9 ꝓpē emi
q; eodem nidit non puertū
quere sed signa uel ſtēcia uelle
mirari requisitus ab eo tacuit
Et quia constanter tacuit ab eo
terrestris eximit Scripti namq;
est. herodes autem visa ihu grauis9
est valde Multa enim audiret
mīta de illo t sperabat signū

aliquod indere ab eo fieri br et
subdiuit interrogabat autem
illū multis sermonib⁹ at ipē m̄l
respondebat eilli Cæcus vero
dns q̄m sit despectus ostendit⁹
Cū illuc ptinus subintertur
Sprevit autē illū herodes cum
exercitu suo et mlusit Quid
igit fact̄ oportet nos audiē⁹
distere ut q̄ns auditōes nostri
mā uoluit quasi laudari cogn̄
cere non aut sua prisa mutare
omino tractamꝰ ne si ostētatois
studio uerbū dei loquim̄r 7 illoq
culpa que erat esse non dīmat
et mā que non erat fiat Di-
cat fortassē aliquis unde nouiꝰ
quo corde quis audiat sed multa
sunt que audiētis aīm ponit oīm
me si auditōes mī et sp laudāt
qđ audiūt et nūq̄m quod laudāt
sequāt⁹ Hanc tamē loquendi glīz
pdicatoregregius fugēat aī di-
cebat non enī sumꝰ sic plurimi
adulterantes uerbū dei sed ex sin-
ceritate sicut ex deo coram deo in
xp̄o loquim̄r adulterare nanq̄
est uerbū dei aut aliter sapere
de ello q̄ est Aut ex eo nō spūa-
les fructus sed adulterinos scīz
querē laudis humane exsimat se
uero loqui est nil meloquio ex
q̄ oportet acquirē Sicut ex
deo autē loquit⁹ qui scit nō se lo
quere sed ex deo accepisse qđ di-
cit Coram deo vō loquit⁹ q̄ m
omē quod dicit non humanos
fauores appetit ō omipotētis
dei pūare intendēs nō sua sed
auctoris glām requirit Cū aut
scit quidq̄ ex deo se accepisse qđ
et in ꝺuēdo ꝑpriam glām q̄rit
Sicut ex deo loquit⁹ sed nō coram

deo Qua eū quē cordi suo non
ꝑponit cū p̄dicat quasi absentem
putat Sed si vi ex deo loquit⁹ 7
coram deo quia et abeo se scit
habere quod dicat t ipm̄ sub ser-
monib⁹ adesse indubitāter auctōeq̄
cōsideāt Unde fit ut ni se a ꝑpi-
mis despici agnoscāt suaq̄ dicta
nisi audiēa non ꝑdesse absq̄dubio
q̄nte vtilis sint ne si secreti cordis
mutuliter sermo placuis appetat
m̄ manez glām prumpat 60
itaq̄ fol. inter obstmatas mentes
non appetens ex uirtutis sue p̄-
fectione dare stē aut ꝺ despe-
ctio ꝑpinquoꝝ terruit me et
non magis tacui ne egressus si
ostiū Cū eni phuluitare ꝑdidq̄
nequaq̄m despin tmmut hūt ut
foras lingua exeāt m pariēta
non eunt Unde bene p̄mitti⁹
Si ex pau admīnudme mimia
ut aiq̄ ostamie sueūt agnoscat⁹
Qua indeq̄ nequaq̄m tercet
exterius numerus hoīm quem
non deuastat mūs turbo ui-
tioz̄ nhac etei vita qui nulla
ꝑspera appetit nulla ꝓuldubio
aduersa pmetuit Que salutet
uerba si admtellectū mīstrāt⁹
hmus m eis circus spectatoꝝ
nri redemptois muenim̄q ꝑpe
quippe admīnudme mimia
non expauit qui ꝑsentiū suos
ait gladios t fustibꝰ uemētes
uia mī rsponsione pudit di-
ces Ego sū ipsū despectio p-
pinquoꝝ non terruit qui nos
ab eternis supplicijs libeāns
palmas in face equanimiter
accepit ꝑpetauit et ostiū 61
egressus non est qui sub ipa
iam hoa passois ai humanitas

Vicesimus secūdus

mfirma pateret diuitatis po-
tēciā exercere noluit Mediatōi
ipse dei t hoīm quasi egredi of-
tui fuisset si cū tenēt homo mi-
uestatis sue potēciā uoluisset
ostendere et pdiuitatis magnidiē
suscepte carnis mfirmitatē uite.
vt eni captus homo mori posset
Deus mansit occultus qr si cognō-
uisset mām dei glē cruci fixisset
Non est ergo egressus ostiū qui
et requisitus a pylato tacuit
atq; mpersecutoū manus et
corpis passiom obtulit quod
pelectis adsipserat t resistēdy
noluit demonstrare quod erat
Vnde ecīa pphetam dr posuerit
se m abhomnacōm sibi t ēdu-
sum et non egrediebat cū cui
despuēbat qr hō uidebat egssy
esset si occultā maiestatem
suā ostentare noluisset Sed
qr mfirmitatē pondit potēciā
abstondit meo qr pfectoīb
suis cognitus mansit ad eos
mimme exiit qui tamen
adelectos exist quia diuitatis
sue suauitatē respectb appeit
Vnde ei p pphām dr exaudi
saluē pplm tm vt saluos faciās
xpōs tuos Sequit q Quis
mihi tribuat adiutore vt de-
sideriū meū omps audiat Sed
vir postqm tot ihīm suaq; sub
limia gesta narrat Quis qd
suis meritis ad suma pueīre
nequeat adiutoē querit et
quē nimiū nisi vnigenitū dei
filiū cōtemplat qui humanam
naturam m hac mortalitate
laborantē dr suscepit adiu-
uabat ipē quippe adiuuit hoēm
factus homo vt qr purohomi

via redeūdi non patebat addm
via redeūdi fieret phoīem dei

Longe quippe distabamus
diuino t inimice tali nos mortales
minime Sed miter t mortalem
nobis et nos mortales tm nos
apparuit mediator dei t hoīm
mortalis t iustus qui t morte
hret cū hominibus t iustiā cū
deo vt quia p ima mā longe
distabamus a summo mster ipō
uno ūgeret et ima cū summis
citq; ex eo nobis ua redeūdi
fieret quo summis suis ima mā
copularet Hūc ergo uius Job
p totius ecclie significatōiem
loquens mediatorē t caput ēdit
ctm cū dixisset quis michi tri-
buat adiutorē apte subdidit
vt desideriū meū omp audiat
Studebat quippe qd ad
requiē liberacōis etne huiq;
pres nisi p aduocatū suū audiri
non posset de quo per iohēm
aplm dr Si quis peccauit ad
uocatū habemus apud pīem ie
sū xpm iustū t ipe est ppiciatio
p peccis nris non p nris autē
tantū sed ecīa p totius mūdi
De quo paulus aplis dicit

Xpc ihc qui mortuus est
p nobis imo qui et resurexit
qui est m dextera dei qui ecīa
mpellat p nobis Vnigenito
eni filio p hoīe interpellare
est apud coeternū pīem serpm
hoīem demōstrare eiq; p hūanā
naturā rogasse est Quanta nām
m diuitatis sue celsitudinem
susceptisse interpellat igitur
p nobis dns non uoce sed mi-
seracōne qr qd dammāi t elegit
noluit susteredo libeāt adiu-
tor

ergo queritur vt desiderium exaudiatur etiam nisi pro nobis mediator interpellacio mediatoris intercederet ab aure dei. Pro aut dubio manifestat voces silerent. Notandum quoque est quod neque quicquam dicitur preces sed desiderium meum coram te sit auditum. Lingua quippe postulationis non in oris est nocibus sed intimis cordis tacitumitatibus valentiores nanque voces apud secretissimas aures dei non fauces verba mea sed desideria eterna etenim si orem petimus nec mihi corde desideramus clamamus tacuimus si vero desideramus ex corde exclamamus tacentes clamamus. Hinc est quod in heremo populus vocibus prestrepit et moyses abstrepitu verborum tacet et tamen silens aure dominice pietatis auditur. Cui dicitur quid clamas ad me. Satis est ergo in desiderio clamor secretus qui ad humanas aures non penetrat et tamen auditum conditoris replet. Hinc est ergo quod anna ad templum pergens ore quidem tacuit et tamen sui desiderii voces emisit. Hinc in evangelio dominus dicit intra in cubiculum tuum et clauso ostio tuo ora patrem tuum in abscondito et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi. Clauso quippe ostio pene in cubiculo qui tacenti ore in conspectu suipsius pietatis sue dat esse intimum mentis et nox audiuit in abscondito. Cum pia desideria silenter clamat. Unde recte quoque per prophetam dicitur. Desiderium pauperum exaudiuit dominus desideria cordis eorum exaudiuit auris tua. Sed dum iob que sibi me exaudiendo desideria adiutorie

querat subiungit. Ubi aperiat dicens. Et libri scribat ipse qui iudicat. Quia enim tamen adhuc populo lex est transmissa per seruum diligentibus uero filius euangelii gratia est collata postmodum qui ad redemptorem nostrum uenens nouum nobis testamentum condidit. Sed de eius de nostro testamento mandato disputans quia quidquid uenit necessarium non est ut per expositionem clarescat quod liberum scribit ipse qui dicit. Ipse enim per se ueritas dicit. Patet non iudicat quicquam sed omne iudicium dedit filio. Erit ergo huius auctor iudicii qui non est conditor libri. Vt huius districtus exigat quod modo mansuetus iubet. Sic namque cotidie cotidie conspicimus quod magistri pueris ecclesiastica beatitudinis blandientes imponunt. Sed hec ab eis seuere exigunt et que dant cum mansuetudine cum uerbere exquirunt. Blande namque nunc sonant eloquia diuina mandata sed erunt aspera et exactione sencienda. Hilarem suetam modo est admonitio vocantis sed huius districta ventura est ultrix iudicis eo ipso certum est quia nil uel minima mandati minus fuisse placeat quia nudelicet constat quod libet scripsit ipse qui iudicat.

Quia igitur libri noui testamenti quia ipse ipse humani generis redemptor mediator extremo cederet bene ezechiel propheta dicit dicens. Ecce sex uiri uenerabant de uia porte superioris que respicit ad aquilonem et unusquisque vas interitus in manu eius. Vir quoque unus in medio eorum vestitus linteis et atramen

mentarii scriptois ad renes ei?
Quid namq; aliud in sex ubo-
uemetibq; nisi sex etates humani
generis designant? que de una pa-
te superioris uenerit quia gdrē
paradisi sicut ab mgressu mi
a superioribus generacōnibus
cludimur Que porta ad aglo
uem respicit quia nidelicet
mens humani generis mitis ap
ta nisi calorem caritatis de se-
rens corporem menus ay petet
adhanc mortalitatis latitudinē
non exisset Et unius cuiq;
vas mteritus in manu eius
q; una quecq; generacō singlis
qbus q; etatibq; euoluta ante
redemptois ad uētū in sua
operacōne hūit unde penam
dampnacōnis sustinuit Qui q;
unus in medio eorū uestitus
lineis quia redemptor noster
ecia de sacerdotali tribu iuxta
carnē parētes hūe dignatus
est vestitus lineis uenie phibe-
et certe q; lini de terra non
aūt sicut lana de corruptibili
carne nascit? qui mdumini
sui corpis ex mte virgine sū
aūt exaltatione gmixtois
sumut Juncto ad nos uestitus
lineis uenit ? attramētarii
scriptois ad renes eius In hu
bus posteior corpis pars est
Et quia ipēdis pgqm priobis
mortuus est resurrexit et asce-
dit in celū tūc testamēti no-
p aplos stribē Vir iste attra-
mētarii ad renes habuit Et
eni spūalis testamti nom pggs
distesslt condidit attramētarii
quasi a tergo portauit Hoc
ergo attramētarii virolineis
vestito inhere consideat qm dic
et librū scribat ipē qui dicit
Sed aut beate iob ab eo q; uidet
est librū scribi desideras Sequit
Qui in humero porte meo
illū et coronam illi qi cōnam
michi libui q;ppe in humero
portare est scripturam sacram
operando p fide et notandū qm
ordinate descēdē ? prius in humero
portari ? post modū sicut cōna
tūdari Quia nidelicet sacre
loquii mandata si modo portā?
in opere post nobis cōnā victorie
exhibēt in tribucōm Beatus
aūt iob aut librū scribi a nidi-
ce postulat qui ad testamētū no-
ui puenie tpora nōualebat
Sed sicut sepe iam dictū est
electorū vocibus unit? atq; ex eoru
significacōne postulat qd? pro-
futurū eis p oīa prudebat ipē
namq; p spīm huit apud se libe-
ram dudū tenebat quē p gram
aspiracōnis acceperat et minēdo
cognoscere ? prudēdo nūciare
Sed inter hec sciendū est q?
ci eisdē sacra eloquii precepta co-
gitamus cuiq; mētem a mite
corruptibilis amore diuertimus
quasi quibusdam cordis passibus
ad meliora sperāmus Nemo
aūt infima deserens repente
fit summus q? ad optmēdū per-
fectionis meritū Dū cotidie
mens in altū ducit? adhoc pro-
chi dubio uel ut astēsionis
cuiusdam gradibus proficiunt
Unde hoc quoq; apte subiungit?
Per singulas gradus meos
promanabo illi Dehijs q;ppe
meritor gradib; per pūtam
Et ambulabit de vnte ? te

Ehijs iteū scām ecclīam contemplatus ait Deus ī gradib⁹ eius dn̄o scit⁹ dū suscipiet eā Neq; em̄ sicut dicū est ī pente ad sūma puenit⁹ sed ad vnūq; celsitudinē p̄ maceriā mens ducit⁹ Hinc namq; ē q̄ p̄phā idem iteū dicit ēxercitatus sū et defecit paulisp̄ spūs meus Quid est itaq; q̄d ait spūs meus nisi spūs hom̄is indeluz spūs ꝺ dacōm̄s et qui portā grām ad amorē dei sperata desiꝑ mensurā pficim⁹ cr̄to m nobis cotidie de dei spiritu vīrtus crescit tanto mī spūs defīat q̄r spūs errois q̄d non a nobis subito penitus āpuit⁹ Bene paulisp̄ defecisse perhibet̄ Tūc uerom deo plene pficim⁹ cū a nobis ipsis funditus defecim⁹ ne itaq; ceresceū mensurē nr̄e nūq; vnī uoluntis gradus dicūt⁹

Electus etem̄ quisq; arundimēti sui prius teneritudinē choanis adrobusta p̄ modū et forcia cōualescit q̄d apte m euangelio demonstrat veritas dicens Sic est ī gnū dei quēadmodū si iactet hō semētem m terra et dormat et exurgat nocte ac die et semen germinat et maceſcat dū nesciat ille Quig minutū semīs maceriā d nūcians adūgit ultro em̄ tēra feuctificat p̄mū herba deinde spicas Deinde plenū frumētū m spica Cuiq; pfectus quoq; etas finem subrogat dicens Et nī se p̄duxerit feuctū stulti mittit falcem q̄m uemit tps messis Ecce veritatis uoce per qualitatē frugū dispēsata sūt maceriā meritorū aut em̄ p̄mū herbā deinde spicas deinde plenū frumētū m spica

A1 ¶ Num non herba adhuc hūc fluctuat petrus cū ab ancille hōc subito vnius flatu sermonis mflexus est iam quidē per delictū dēm nr̄is sed adhuc p mfirmitatē teneret Plenū vō frumētū m spica maturis ē quādo p sēgnitibus prīcipibus resistebat dicēs Obedire oportz deo magis q̄m hom̄ibus plenū frumentū maturis est quādo ītrī hura p̄secutōm̄s uerbera tot pdidit et tm̄ nequaq̄m paleaꝝ more imminutus est sed g̃m integrū mansit paulisp̄ q̄ppe m vna quoq; anā ut ita dicā materne gr̄e humor exubeat ut herba mfrugem crescit Neq; ergo quelibet p̄mū aut adhuc herbā nidet de frumēto desperet abherbatū quippe solīs huc illucq; mollit defluit surgēcia frugū grana solidāt⁹

A2 ¶ Bene aūt damel p̄pheta loq̄nte adse dū posit̄m nobis sui corpis mfirmitate studuit hec meritorū maceriā sig̃uit Ait em̄ audiui nocte ūboruz et audiēs tacebam cōsternatꝰ superficiē meā multusq; mei herebat terre et ecce manus tetigit me et erexit me Sup genua mea et sup armos manus meas Et dr̄ ad me Damel uir desideriorū ītelligue uerba que ego loquor ad te et sta m gradu tuo nūc em̄ missus sū ad te Cuiq; dixisset ni ser-

mone istu steti tremes tant
ad me noli metuere Cruā ui
delucet posicom sui corporis
dū uerba mtrmsecus loqnt
audiret nequaqm nobis tā
ta cura exprmeret si a misteijs
uacare cognouisset In scpta
em sacra ista uiri nō solū qđ
dicit Pphecia ē sed eciā pleni
q qđ agit Vir itaq; sacis ītē
mis misteijs plenus p positū
quoq; corpois exprmit vbutez
uocis et phoc qđ pmū ītra
pstratus iacuit perhoc qđ se
post modū m manuū suarū
articlis et mgemb; erexit p
hoc qđ extremū erectus qdem
sed tremēs constitit m semetipo
nobis omēs ordmē mī pueri
mmotescit verba enī dei ītra
iacētes audmus cū inpccis po
siti cū terrene pollicioni con
uincti scōrū uoce spiritalia pie
cepta cognoscimus adque pcepta
quasi sup genua r super
manuū nrārū articlos erigi
mur Cruā terremis cōtagijs
recedētes quasi iam abīmis
uentrē leuamus Dicit em tot
terre inheret qui gsternatus
iacet ita qui ingembus r ma
nuū suarū articlis mcumbat
inchoante pnectu ex magna
iam parte a terra suspendit
Ad extremū uero uoci dnīce
quidē sed tremētes adsistimus
cū a terremis desideijs p stte p
leuati ūba dei quo plenius co
gnoscimus plus timemus adhuc
enī qī m tra iacet qui ad cele
stia erigi trenouī desideijs ne
glugit Cquasi sublcuatus autem
adhuc mambo et gembo inibt
qui quedā iam cōtagia deseit
Sed quibsdā adhuc tremis dsidijs
opibus non cōdicit Iam uo ad
uerba dei erectus adsistit q per
fecte mētes ad sublimia erigit
et p in mūda desideia ītruat
gtempnit Bene aute tremite
se stetisse mdicat qr examen
subtilitatis mterne quoplius
ad illū pficitur amplius for
midatur ¶ Tibi apte dnīca uox 13
subiūgit noli metuere qr cum
plus ipi qđ timeamus agnoscimus
plus nobis de deo p mternā gīm
insundit quod animus qhis r
gtemptus mē paulisp transeat
m timorē et timor transeat m
caritatē ut quia qrēti nos deo
p gtēptū r̄sistimus ptimorē fugi
et gtemptu qndoq; r timore pq
posito solo ei amore iūgam
Daulisp enī eciā timē dedisc
eiq; ui solius dilectōnis ihē
Ad positis igit quasi quibsda
gradibus puectus mī nichs
pedes phis ptimorē m imo po
nimus et post modū p caritatē
adalta amoris leuamus ut ab
eo qđ quisq; timet rpmatur
ut timeat et ab eo qđ ia metuit
subleuet ut pfimat Nos aūt
ūnitū gradus non mag laboris
est ppendere cū ad una ad alte
ram transit Sed subtilissima
disputatōe res mdiget cū mēs
pensare nitit m una eadeq;
uirtute quibus puectus sui gdā 18
eleuet ¶ Vt em pma clemta
uirtutū fidem salutet et sapiē
loquar obtinei singla p fecte
nequeūt nisi adhec distmctis
ordinatisq; modis quasi q̄bsdā
gradibus ascendamus Ppā etem

fides que ad bona alia pfertē capes-
senda nos mbuit plenitq; sexor
dijs suis et nutat et solida est
ecia certissime habetur et tam
de eius fiducia Pars namq; eius
prius accipit vt in nobis post-
modū pfectē compleat Si cī cito
gradu mcredelis mete nō pfecit
requisitus me mādato pat' sumi
di pueri non diffisit Credo dñe
adiuua mcredulitatē meā ad
hūc ergo astendebat ad fidē qm
ecia pcipiebat qui vno eodēq; te
clamabat ecia sē credere et ad
huc ex incredulitate dubitare
Hinc est ecia quod redemptoi
a discipulis dr auge nobis fidē
ut que iam accepta p mitium
fuerat quasi paugmēta graduū
ad pfectionem nemeret ¶ Ipsa q̄q;
sapiēcia que cē bonorū operū
solet magistra michel ante mihi
p marenita tribuit ut ad eam
pauldubio magis modeatim
gradibus ascendat Quod bñ
ezechiel ypheta figurata narra
cōne denūciat qui de eo viro
que mensuro monte iudicat nar-
rat dicēs Mensus est cubitus
mille et transduxit me pagūs
usq; ad talos Iterūq; mensus ē
mille et transduxit me p aquā
usq; ad genua et mensus ē mille
et dixit ad torrētē quē nō potui
ptransire qm mutuuerant aq̄
pfunde torrentis qui nō potest
transuadi Quid nāq; milleā
rio numero nisi cōplah numeris
plenitudo signat Vir itaq; q
apparuit mille cubitos mensus
et ypheta p aquas usq; ad talos
ducit qp redemptor mē cū nob'
ad se comissis bonī exordij pleni-
tudinē tribuit dono spūalis sa-
piēcie Prima nri operis vestigia
mfundit aquā quippe usq; ad
talos uenire est Iam nos per
accepta sapiēcias desiderare re-
ctitudinis uestigia tenere qui
rursū mille mentis ypheta
usq; ad genua pagūm dicitur
qr ai boni operis plenitudo tri-
buit adhocusq; mā sapiēcia
augetur ut in pruis iā actib;
minime flectat Hinc nāq; p
paulū dr remissas manus et dis-
soluta genua erigite et gressus
rectos facite pedibus uris Aq̄
ergo ad genua pruenit cū nos
pcepta sapiēcia pfectē ad boni
operis rectitudinē shmgit q
uterū mentis mille ypheta
pagūm usq; ad renes duatur
Quia adhuc hūc in nobis ple-
tudo operis excrescit qñdo in
nobis pcepta sapiēcia omnēs
quoq; in qbus est possibile de-
lectatiōm carnis exterminerit
nisi eni carnis delectatio esset
in rembs psalta minime dicer
Vre renes meos et cor meū dā
igitur ad renes uenit cū dul
cedo sapiēcie ecia in mentibus
carnis intimit ut ea que pre
mētem poterat delectatiōnis
incedia frigescāt Quid adhuc
mensus est mille torrētē inde
quam ypheta ptransire non
poterat Dequo ecia dicit qm
mutuuerūt aque pfunde tor-
rentis q̄ non potest trāsuadai
pcepta namq; pfectione operis
ad cōtemplatiōm uenit Inq;
sibi gtemplatione dū mēs tal
ia dicit sublenata uidet in
deo quia non potest penetrāt

quod uidet et quasi tangit agm
torrentis quam ptransire non
ualet qz et mtuet speculando
qd libeat et tame hoc ipm pfte
non ualet mtueri qd libet pro
pheta ergo ad aquã qñdoq;
puenit qm non ptransit qz
ad contẽplacõm sapiẽcie aim
adeptremiñ dicim. Ipsa eius
immensitas que ex se homiẽ
sublenat ad se huãno animo
plenã cognicõm negat vt hãc
et tangẽdo amet et mĩ neq;m
ptranseũdo penetret Beatus
igitur iob hec marenita ũiñ
quia distincte hoibus supno
munere tribuũ conspexit gradꝫ
uotauit qm pipos ascendit
vt ad celestia optmẽda uemiat
Sacri itaq; libri id est diuini
eloquij meõriam faciẽs dicit
psinglos gradus meos pnũ-
ciabo illũ qz mimeũ ille ad
doctriam dei uerant ascendit
qui ad optmẽdam hanc gdibꝫ
stẽ operacõms eruperit et qĩ
psinglos gradus suos libruũ p-
nũciat qm preposse se eius sa-
pẽciaz non puerba tñmodo ꝫ
ecia p opera demũat Vnde
adhuc subdit. Et quasi prin-
cipi offeram ei Ome em qd
offerim9 m manibꝫ teneamus
Demẽ ergo ad indiciũ pñti-
pi librũ offerre est ũba pcepta
illius m actõne temisse Dc
Si aduersũ me terra mea cla-
mat et cũ ipa sulcr eius deflẽt
si fructus eius comedi absq;
pecũia et aiam agricolaũ eiꝰ
afflixi pstimẽto oriat mihi
tribulus et phordeo spma
Quid est clamare terrã de
flere sulcos et fructus pprios emẽdo
comedere Cui umq;m necesse e
suaemere Quis clamãt audit
terrã quis sulcos deflẽtes audit
et aĩ sulci terre sp extra sint
quid est pnũciacõne distincta
et clamasse tram Et sulcos
eius cũ ea deflesse Cũ ei mi
sit aliud sulcus terre qm terra
magne distincõms racõne nõ
caret Dum subiungit ? cũ ea
sulci eius deflent Quamdꝫ
mire quia ordo hystorie deserit
se se nobis mtellectus mysticꝫ
quasi apns iam foribꝫ ostendit
de si parent damat quia tuaz
lrẽ defecisse cognoscatis mmoꝝ
restat ut ad me sine dubitacõe
redeatis Omis em qui uel
priuato iure domesticã fa-
cã regit uel pro utilitate comuñ
fidelibꝫ plebibꝫ preest m hoc
qd iura regimims in cõmissꝰ
sibi fidelibus possidet quid
aliud oñm tam incolendam
tenet Adhoc quippe diuiã
dispensacõne tcts vnusq;sq;
ꝓponit ut subiectoruñ animis
quasi substrata terra ꝓducẽdis
illius semine seruiendo Sed
terra cõm possessore clamat
Si tẽna est qui sibi preest aliqd
nisi uel priuata domus uel
sca murmuret Clamare qppe
terrã est contra regẽtes iusticã
racõnabilẽ subiectos dolere
ubi recte subiugit et aĩ ea sula
eius deflent Terra ei eciam
nullis operibꝫ exculta plerũqꝫ
adiuti hoĩm aliquod alimẽtu
pfert exarata uero fruges ad
sacietatẽ parit Et sũt nõnulli
q nullo lectionis nullo exhor-
tacois

16.

M.

18

nomere p̄salsi quedā bona q̄n̄
nis minima tamē exsemetipis
p̄ferūt quasi terra nec dū exa
rata ¶ Cūt uero alli qui ad
audiēdū semp atq; retmedū
scis p̄dicacōibus ac meditacōi
bus intenta a p̄ximentis du
ricia quasi quodā lingue no
mere scissi semina exhortacōis
accipiūt et fruges boni opeis
p̄sulcos uoluūtaie afflictcōis
reddūt Sepe uero ogmgit
vt hy qui p̄sūt multa aliqua
faciāt fitq; ut ipsi subiectis no
ceāt qui p̄desse debuerūt Que
dū rudes quiq; conspicuit cō
moti cōn rectorē murmurāt
nec tamē valde p̄ximis p̄cōpa
dolent Cum uero hy q̄ item
aratro lectioms attriti sūt atq;
adfrugem boni opis ꝙrauli gra
uari uel m minimis inotes
aspicuit p̄ passionē p̄timus ad
lamēta uerhūt quia ueludsua
plangūt ea que p̄xim multe
pacuūt Pfecti namq; nī sēp
despitalibus moueamt tanto
sunt de alienis damp̄nis ꝛ ge
mistere quāto iam edocti sunt
non dolere de suis Omis ergo
qui p̄est si p̄ua m subditis ex
cesset cōn hūc terra clamat et
sulca deflent quia cōn lig m
usticiā rudes quidē ppli imur
muracoms uocibus erūpūt
Sed pfecti quiq; p̄ primo eius
opere se se m flenbus affligūt
qd̄q; mperiti clamāt et dolēt
hoc p̄ baa oris mte subiecti de
flent et tacēt Cū clamante
ergo terra sulcos plangē est
phoc inde multitudo fidelū
iuste cōn rectorē querit ubei

ris mte hoīes ad lamīta pueīre
sulca itaq; et exterra sūt t hīa
terra uocabulo dsignūt quia
hy qui m scā ecclia mētē sūaz
labore sacre meditacōms exco
lūt ceteis fidelib; tanto meliores
sūt q̄nto p̄accepta semina fe
cūdiores operū fruges reddūt
Et sūt nōnulli qui stis plebib;
plati mte quidē stipendia ex
ecclesiastica largitate cōsequū
Sed exhortacōms ministeria
debita non mpendūt Cōn
quos adhuc exemplū siti vi
rente subuīgit Cū ab eo p̄ms
submferūr si fructus cuius co
medi absq; pecūa fructuo
ctem terre absq; pecūa tōe
dere est ecclie p̄dicacōis p̄nū
non p̄bere De qua mdelicz
p̄dicacōne auctoris uoce dr
Oportuit te comittē pecūaz
meā nūmularijs 7 uemens
ego recepissem utiq; qd̄ meū
erat cū usura Terre igitur
fructus absq; pecūa comedet
ex u ecclīastica comoda ad
usū corpis prepit Sed exhor
tacōms ministeriū populo
non mpēdit Quia adhuc
nos pastores dicimq; q̄ adueīū
astricti mditis p̄urrentes
officiū quidē p̄mis sustinq;
sed alimta ecclīastica muti
manducamq; Exigimq; qd̄
mō debetur corporis sed nō
mpendimq; quod subiectos
debemus cordi ecce vit sanc
tot m hoc sēlo p̄gnoīb; obstrīg
mter occupatōes ī numeīo
lib ad studiū p̄dicacōis fuit
qui fructus terre nūq; sine
pecūa comedit ex a nimq;

19

subditis uerbū bone admoitōis
reddidit a quibꝫ fructū corpe
seruitutis accepit Hoc nāq
debet oīmpotēti deo oīs qui
preest ppl'o hoc q nūtis hoc q
paucioibꝫ est vt sic debita
ministeria a subditis exigat
q'tus ipē ecīa qd sp admoitōis
debeat sollicitus attendat Oēs
namq; qui sub dispēsatōne
conditoris uicario nobis mi-
nisteio iūgimur subiuno ac
uero deo quid nobis aliud mi-
nuicem seruī simus Cum
igitur qs is qui subest iuit ad
obsequium restat ꝑculdubio ut
is qui preest seruat adūbū
Omīs qui subest iussis obtem-
perat oportet ut is qui pest
curam sollicitudinis ac pie-
tatis impendat Sicq; fit ut
dū studiose nūc seruīe ꝫ ivite
p caūtatē mtim' q'sdo q; cum
uero dño cōmuī exaltatōne
oīmiemint ¶ Sed sūt non-
nulli qui in eo qd officiū ꝑdi q;
exhibent alijs mundet bonū
qd hnt atq; ideo iam ueāter
non habet quibꝫ recte ꝑ iacō-
bū dr Quod si zelū amarū
habetis in cordibꝫ vestris nō est
ista sapiēcia desursū descēdēs
sed terrena animalis diabolica
vnde hic quoq; cū dictū est Q
fructus eius comedi absq; pe
catā recte subiūgit et aīam
agricolaut eius afflixi agrole
qui ppe hui terre sūt hi qui
in hoi loco positi quo ualent
zelo q'ito possūt ꝺpere ad em-
datōnem sē ecclie ī ꝑdicatōis
grā cooperant' quos indel
huiꝰ terre agricolas hoc ē non
affligere eoīū laboibꝫ nō iui-
dere ne rector ecclie dū soli sibi
uiis ꝑdicatōis uendicat ecīa
alijs recte ꝑdicātibus mundia
remordēte cōdicat Pia stem
pastoū mens q; non ꝓpriam
glām sed animas hois quierit ab
oībus mult admiai quod agt
q fidelis namq; ꝑdicator optat si
fieī valeat ut veritatē qm solus
loqui non sufficiat ora auctoū
sonet vnde cū iosue duobꝫ in
castris remanētibus atq; pphe
tantibꝫ uellet obsistere recte ꝑ
moysen dr Quid emulais pro
me quis tribuat ut oīes ppls
pphetet et det eis dūs spm suū
pphetare q'ppe oēs nolunt
qui bonū qd habent alijs nō
mundat et si ea mmime foreit
sentēcia se maledictōis adstri-
git Sequit' ¶ Pro fumento
oriatur michi tribulus t pro
hordeo spma Ac si apte dicat
Si mihi quid erga subditos
gessi si exegi debita et ipē quod
debui non impendi si exercita-
tōnem boni operis alijs inidi
ꝑ bonis que metui reficiūt
retribuāt' michi mundiciā ma-
la que pūgit ꝑ frumēto q'ppe
tribulus et ꝑ hordeo spma oit'
Cū in tribulatōne ultima d'q;
remuneratō laboris querit'
pimctio doloris mueni' Et
notādū quod sicut a frumēto
hordeū distat ita remūis vtriusq;
reficiat sic a tribulo spma q;
uis sit utriusq; quod pungat
q tribulus mollior et ad pūgēd'
ꝑ est durior spma Sit ergo
ꝑ frumēto oriat' michi tribulo

et pro hordeo spīma [a] ꝛc si pa-
tenter dicat egisse quidē et
magna me bona et mīnima
scio Deo si non ita est p bonis
magnis mala mīnima 7 pro
bonis mīnimis michi ꝛ̄spōdē
ant mala maiora ꝛ̄mūnis hoc
intelligi et aliter potest ¶ In
frumēto q̄ppe spīritale opus
q̄ metem reficit m hordeo aūt
terrenarū rerū dispēsatiōē figurā
In qua spe dī sermōe ītīrmis
atq; carnalibus cogmur q̄si
sua nimētis almēta p̄parare
atq; ipē mōrū usus operū quasi
more ordei habet aliquid de
admixtione paleaꝝ et plerūq;
gīmgit ut rector qui p̄est dūm
mūsta cōn subditos exercet
dī nullo bonos blandimito re
fouet dī quod est grauius bn̄
operantes quosq; exmnidia
affligit ecīa quedā bona alī
q̄ndo faciat si frumēti seīat
se seq; m dispēsandis terrenis
rebus nō nūq̄m non auaricie
studio sed p utilitate carnaliū
misceat et sic eiusdē laboris fru-
ctū uelud messem hordei expe
ctet Sed subiecti quiq; p eō
q̄d m maximis grauant gau-
dere meūs bonis mīnimis
negīunt q nec hoc opus placz
quod alterius operis mīnisticia
polluit nec p̄ā terrenarū rerū
dispensatiōē p utilitate subditoꝝ
suscepī creditꝰ q̄ndo is q̄ p̄est
anhelare panaīciā indetur
Vnde fit ut adīpa ecīa pauca
bona que fiēi mter multa nī-
la cōsidēmt non laudes sed
gemitus edant atq; īfirmāē
murmurēt dū p p̄pendūt puri
operis non esse q̄d imdēt Sit
ergo si adūsū me terra mea
damat et aīa ipōs sulci eius d̄flēt
si fructus eius comedi absq; pe-
cunia et aīam agricolarū eiꝰ
afflixi p frumēto oriat michi
tribulus et p hordeo spīma dc
si apte dicat Si magna que
debui solliate non feci puerōis
murmur a subiectis repiā
eciam de bono quod feci si ne-
glexi exhibere quod foueat
iuste mquerela prosiliens
eorū lmgua me pungat ꝛ̄
mīte sp sōllicita cōsideratiōe
pensandū est Ne aut hȳ qui
p̄sūt exempla mali operis
subiectis p̄beāt eorūq; vitaz
siue gladio prauitatis extīgu-
uant aut hȳ qui alieno regi
mīni subiacent facile indurate
audeāt facta rectorū atq; pha
quod de hȳs qui sibi p̄lati sūt
murmurāt non humano sed
ei qui cūcta dispōnit dīuīno or-
dini cōsidrāūt Illis namq; dī
¶ Oues mee hȳs que cōcultata
pedibus vestris fuerūt pasce-
bantur et que pedes nestri tur-
bauerāt hec bibebāt Oues
enī turbata pedibꝰ bibūt cū
subiecti ea ad exemplū vituēdi
appetūt que p̄lati quiq; p̄uo
opere puertūt At contra a p̄-
latis hȳ auduūt ¶ Nos enim
quod sumus nec cōn nos est m
murmure nīm sed cōn deum
Cui enī cōn sup posita sibi po-
testatē murmurat liquet q
illū redarguit qui candē hoī
potestatē dedit Vnde beati
iob plenas mistica mirnit e
sentecias m quibꝰ cōn ami

corū uerba respondit deo largi-
ente digessimus nūc sūper est
ut adhelm uerba uemamus
que tanto grauiōr ccūspectē
pensanda sūt quanto et per
inuentutis audaciam spū ser-
uenciore ysēnitur deo grās
ihu xpī hilaria nūrgo luebe-
muder dnī mei Sancta pīn-
nosa Scā Sapiencia orate
pro nobis Explicit liber xm

Liber

Ir

Efacione hui⁹ operis q̄ns necessario ꝓpetociens hoc moistrauit uolumini⁹ locū cōmissi mee ꝓpausacōne succedo ut cū legendi exordiū sumit⁹ prius ipa memoria lectionis causa renouet⁹ et tāto robustius surgat doctrine edificiū q̄nto exsiderata cause oigme studiosius ponit⁹ in mēte fundamēti ¶ Beatus Iob deo solū sibiq; cogn⁹ intrāq̄llitate ad mram noticiā ꝓducendus tacitus est uerbere ut odorem suauē uiri tāto lacius spargeret q̄nto more aromatū melius ī exercitione fragraret Nouerat in bonis pie subditos regere et a malis se districte custodire Nouerat bene uti rebus habitis sed nesciebam⁹ si pacies p̄manerent ablatis Nouerat cotidiānā deo prosanis pignoribus sacrificia soluere sed incertū erat si ei gratū sacrificiū exorbatus immolaret Negnid ergo nocēs salus tegeret dignū finit ut tho dolor aperiret Data itaq; ē hosti callido tēptādi licētia qui dū bona eius mētis cognita interimere appetit ecclā bonū pacientie quod latebat ostendit et quē se angustie pstrēgndo credidit flagellis auctū et in exemplo dilatauit Nec sine graui arte exercuit licētiā quā accepit Nam combussit ḡgēs greges extinxit famulias obruit heredes p̄cussit salutē corpis et ad intorēndū grauiois tēptacōis iaculū lingwam seruauit uxoris q̄nis sancti uiri fouteac solidū pectus et p̄ dampna rerū dolore sterneret et per uerba cōiugis maledicto pforaret Sed quod uulnera sentiēs intulit tot sto uiro nesciēs victorias ministrauit Nam fidelis dei famulus uno eodemq; tpore inter uulnera et uerba despiciens et dolētem carnem equanimiter tulit et desipientem coniugē prudēter increpauit Inimicq; itaq; hostis quia uinci se in domesticis doluit ptinus extetiora requisiuit Omnicos nāq; eius de locis singulis quasi ꝓ exercenda caritate cōmonit conuiciaq; ora subspecie gsolacōis apperuit Sed phec iacula increpacōnis intorsit que eo diutius cor secure audientis infigerent quo inter ostense et non seruate caritatis tēbras in promissa iniuriaret Post hos quoq; ad cōtumelias ecclā helui⁹ minor excitatur ut tūte trāquillitate tante māsuetudis saltim de dignata leuitas perturbaret etatis Sed cōm tot antiqui hostis machinas stet inuicta constācia stetit eq̄nter infracta Nam uno eodemq; tpe uerbis adulantibus ob posuit prudēciam rebus uitam nec igitur sem iuui quāuis d illo aperte post flagella scripti sit In omib⁹ hijs non peccauit

8

Iob labijs suis Baltim postmo-
dū mīcontēcōne amicorū essēt
interuerba deliquisse sathan
quippe temptacōm dñus ex-
pecist sed deus qui hūc landa-
uerat m semetipo eius ītercōne
certamīs accepit Quisquis go
beatū iob deliquisse suis sermo-
nibus queritur quid aliud qz
deū qui pro illo ppositit poidi-
sse ḡfitetur Quia uero ārq
pīes fructiferis arboibus si-
miles non solū pulcri sunt
pspem sed eciā utiles pbātē
sic eorū uita pensanda est ut ē
miramur que sit utilitas
historia inuemamꝰ qnta sit
allegoria qienis cū blādiē
qd mi solijs redolet cognoscamꝰ
et quā dulce sit quod ī fructibꝫ
sapit Nullus quippe supne
ad opcōms grām habuit nisi
qui hanc p cogmcōm vnge-
accepit Dignū itaqꝫ est ut
ipē ī eorū uita et lingua ī-
deat qui eos ut ꝛsplendere
mererant illustrat Nam cū
in tenebris lume lucerne ac-
cendunt pus lucerna cadez
que uideri cetera efficit nde
Vnde necesse est ut si uere ītē-
dimꝰ illuīata cernere studeꝰ
mentis oculos ad ipm illuians
lume aperire Quod ī ex-
bū iob sermombo eciā ymor
allegoriaꝫ umbris quasi de-
pssis alte noctis tenebris co-
rusti more ptrāsmittis dñmicat
cū dr Scio quod redemptor
meus vivit et in carne mea
videbo deū Hoc mirucū i nocte
historie paulus lume ꝛfuene-
rat cū dicebat Omnes i mor-
se baptizati sūt in nube et īmari
et omēs eandē escam spitalem
manducauerūt et omēs eūde
potū spitalem biberūt bibebāt
aūt de spitali ꝛsequēti eos petra
petra aūt erat xps Ut igit
redemptois spem petra tenuit
Cur non figuram dñi beati
Iob īsinuet qui eū que uoce
protulit eciā passione signat
Vnde et non īmerito iob
indeꝫ dolens dr qz dñs ī se
magnē exp̄mit de quo per
ysaiam longe ante nūciat
qz dolores nros ipe portauit
Sciendū quoqꝫ est qd dr deptor
mr est psonā suā scā ecclia
qm assūpsit exhibuit de ipo ei
dr quod est caput xps Iurſuꝫ
deinde ecclia sp̄ūs est et corpꝰ
xp̄ī quod ecclia Beatus igit
Iob qui mediatoris hūj̄ī cōue-
nus ītuit quo passionem
dñi non loqndo trāsmodo
sed eciā ypheteuit patiendo
cū mactis fatis qꝫ sinis exp̄s-
sionī redemptois mmittit
repente adsignificandū corpus
aliqñdo derivat ut quod xpm
et ecclīam una psona redmꝰ
Hoc eciā unius psone actibꝰ
significari studeamꝰ Exor uo
eius que ei ad maledicēdū pro-
uocat quid aliud qm pūitate
carnalitū significat Qui ītra
scam ecclīam mortiferis mo-
ribus positi eo ducius vitam
fideliū quo uicinius pximunt
Erūa dū unitaī a fidelibus qī
fideles negunt tanto grauiꝰ
qnto ī nullus toleantur Plenia
nero eius qui quasi dū con-
sulūt mueh intur hereticꝫ

figurā exp̄mūt qui sub specie
ḡsulendi agūt negocii seduc-
endi vnde et ad beatū Iob.
dum p̄ dñō verba facit a dño
reprehendit Quia nudelicet
omēs heretici dū deū defendere
nitūt offendūt inde eis apte
et ab eode sētō nitro dicit. Disp-
tare cū deo cupio pius nos ostē-
dens fabricatores mendaciō
et cultores puersāe dogmatum
Constat ergo eos hereticorū
typū gerē quos sāctis vir rēar-
guit cultum p̄sumū dogmatū
deserere Quia igit Iob mīt
dolens quo minus dolore uel
mediatoris passio uel sē ecclie
labor exp̄mitur que multiplicā
p̄nis nute sanguine crucis
Anima quoq; eius exhorabilo
nominis meritū siue indicāt
actōnis nam eli faz latina lig-
na dr̄ dñi ḡtemptus et quid
aliud heretici facūt nisi quod
dū falsa de deo sentiūt eū sup-
biendo ḡtempnūt Baldath
mīs pinatue uetustas sola Bene
aut omēs heretici in hijs q̄de
dño loquūt dū non intendē
recta sed aperacione tporalis
glorie inde p̄dicatoēs appe-
hūt uetustas sola nominātur
ad laudē dū q̄ppe non zelo nomi
hominis sed nite veteris p̄fidie
cōcitant Sophar quoq; ltio
sermone dr̄ dissipato speculo
vel speculatore dissipans hēs
namq; fidelū ad cōtēplanda
supna se erigūt sed dū hēticī
verba puertere recta ḡtēplā
appetūt speculam dissipare co-
nant In tribus itaq; amicis
Iob nomibus tres in hereticis

p̄diconū casus exp̄mūt nisi
deū ḡtempnēnt nequaq̄m de
illo puersa sentirent et nisi ve-
nustis contra nent et minorēnte
intelligēcia non erraret nisi
speculatōm bonorū destruēnt
nequaq̄m eos supna iudicia
tam districto examine p̄borū
suorū culpa ip̄bearet Cōtēpnādo
igitur deū immensitate se ēmēt
sed immensitate remēdo p̄ius
sinus sermombo speculatōm re-
ctorū norent ¶ Post hos ḡp
helui uimor m bñ Iob exp̄bria-
cone nigit ex cuj p̄sona inde
spes quorūdā doctorū fidelū
ni arrogancii designat Cuj
verba non facile intelligimo
nisi ea subsequēti domica tur-
ruptōne pensemo Ait namq;
de illo dñs Quis est iste involu
uens sētias sermombo ip̄itis
Cū vero dicit sēntēcias sed nō
addit p̄mus quales uult pro-
chuldubio bonas intelligi Nā
ea sentēne nominant nisi ea
inquedicant Male sētie nō
possūt In bono enī sp̄ sētēcias
accipimo q̄ sine p̄fatōnis ad-
rectione pomit sicut scp̄m est
Sapiēnor sibi medetur pig er
sepe nuns loquitur sētenciaq
Quod vero dr̄ quia eius sme
mperuus sermoibj involuit
hoc sūmope ostendit q̄ habeo
cū platōnis sūmitate p̄ferūt
magna q̄ppe in eo imperitia
est humiliter dice nostre quod
dicūt Veritatis sensibj cla
verba miscere ¶ Omē enī
qd dr̄ quadripertita potest ḡh
tate discerni Sicut mala
male aut bona bene Aut

mala bene Aut bona male dicant? male em malū dicitur cū res puersa suadetur Sicut scriptū est Benedic deo et morere Bene bonū dr cū recta ꝓdicant? Sicut Johēs ait Agite penitēciā appmīsbit emm regnū celoꝝ Malū bene dr quādo pos dicentis id arcomi cūi exprmitur ut ꝓbet? sicut paulus ait femine eoꝝ īmmutauerūt naturalem usum meū usū cū cōn naturaꝫ Eruo loco execranda quoq; nirotū sinamoꝝ subdidit sed honeste m honesta narrauit ut multos ad honestius formā m hoēsta narrando reuocaret Male ait bomī dr cū rectū aliquid recto studio non pferūtur sicut illuminato feco pharisei dixisse phibentur cū sis discipulus eius qd maledictōis uerbū dixerit studio non oracōis uoto pl sicut caiphas ait Expedit unū mori ꝓpplo ut no tota gens pereat Bomī q̄ppe sed non bene locutus est quia dū crudelitatē ne eis appetit redemptōis gr̄am ꝓphetauit Hoc modo helui quoq; dicere non bene bona reprehendit? qr̄ hīs quie neraliter loquit? arroganter inflatur quia meo speciem arrogancie signat quo pensū retinudims i nūris uerba se eleuat Sed q̄ est quod tres amicos rōcalicī p septm sacrificia diuina uox precepit helui uero subtrm tanūmodo sētēcie mucrone dereliquit nisi quod nō nūqz hereticis dūe gr̄e largitate p

fusi ad vnitatē sūe ecclie rdeūt Eruod bene ipī amicoꝝ rōcilicōne signat? ꝑquibꝫ m bīs iob exorare ꝓpit? qr̄ mmeū hereticoꝝ sacrificia accepta deo esse non possūt nisi p eis t vnūsalis ecclie mambo offerāt? ut eius meritis remedui salutis mueniāt quam uerboꝝ suoꝝ iaculis impugnādo feriebāt Bñ et septē p eis sacrificia meotā? oblata qua dū septiformis gr̄e spūm cōfitētes accipiūt qī septem oblacōnibus expiantur Dmc m iohannē apocalipsi p septenariū ecclarū numeū vnūsalis ecclia designatur Dmc p salomōem de sapiē? dr Sapiēcia edificauit sibi dom excidit colūpnas septē Ipso ergo sacrificiū numero rōcilīati heretici quod ꝓfus fuerūt exprmūt qui pfectionē septiformis gr̄e non nisi rdeundo uigūt? Bene aūt tauros ꝑ se et arietes obtulisse dēstrāt? in tauro q̄ppe ceruix superbie m ariete aūt ducatus gregum signaū designatur Eruditaq; est ꝑ eis tauros arietesq; mactare nisi eoꝝ superbū ducatū ifirmare ut de se humilia sentiāt t post se iam corda mmodestum non seducāt Seruuce et hūmiab ecclie vnūsitatē reducat et mfirmos post se ꝓtos quasi sequentes gregis trahebant demāt igit? ad dūm iob id est ūuertant? ad ecclam et septenario sacrificio tauros t arietes macdandos offerant qr̄ ut vnūsali ecclie cōiungant? humilitate reuenīcte interficiat quicquid

tumidū de supbo ducatus sapie
bāt ¶ Helui uero perquā uane
glorie amatores signati sint
eciam mitra stām eccliam cōsti
tuti quia ei que recte sentiūt
hilariter pferre gtempnūt ne
quaquā pfidentiā pōcilicā
pōpit' quia arrogātes qdem
sed tamē fideles pro eo qriam
ītus simt pleptem sacrificia r
uocatu nō possūt ¶ Quosm sub
helui specie sīēcia duīa rōar
guit atq; in eis non ueritatis
smās sed elacōms mentē ac
uerba tumidā rephendit Que
mmicū rphensio quid aliud
signat nisi quod nos mitra posītos
supne districtōms īcrepacō uelp
flagellū corrigit uel p instū ex
amen sibimet ipis velmqui
Tales quippe mitra stām eccliā
recta qdem pdicāt sed tī deo indi
ce audire meret' aduersa que
p ei bona que non ꝓpe pferimt
non auctois gl̄am sed ꝓpam
laudē qrūt ¶ Unde hoc quoq;
caute pensādū est quod dmīa
uoce helui dicit' Quid est iste
pma ipse exprbracio est talis i
terrogacō Nam quis est iste nō
dicens nisi de eo vtiq; quē nes
cimus Nestire aut deꝝ rpbare
est Unde quibsdā quos rpbat
m fine dicturus est Nescio vos
unde sitis Discedite a me omes
operarij miātis ¶ Quod ergo
de hoc arrogāte requirē quis
est iste nisi apte dicē ego arro
gātes nestio sc̄ est eorū uitam
n sapiēcie mee uirtute non
gpenquabo qꝝ dū laudibꝫ huāis
mflam' a uera gl̄a pterne re
tribucoms manesāt Cuius
sentēcias mmme respuit sed nī oī
ipm qui illas ꝓfert rephēdit qui
aptem sīmuat dicēs Nouī qdam
sed ignoro qui dicat qꝝ veraciter
plata appbo sed eū qui de boīs
que ꝓfert extollit' non agnosco

¶ Ut uero apaus ostendam9 in
elacōms tactācia helui qm̄ tur
puer defluat formā prius ostēdē
bom pdicatoris debem9 qualis ex
statu huius retinudms mōstret'
liquido tortuudo qm̄ rpba sit
mcutuacōms Ote vnusalis
ecclie spitalis quisq; pdicator
ni cūctis que dicat sollerti cura
se mspicit ne m eo qd̄ recte pre
dicat uicio se elacōms extollat
ne vita alīgm discordet ne
pacem qm̄ m ecclia ānūciat
m sdipō dū benedicat et male
uiuit amittat sed studet sīmo
pere cōm maledictos rumores
adūsimuī et defendere lapdo
quod uiuit et ornare uiuendo
qd̄ dicat Nec m hīs obꝝ suam
sed auctois gl̄am querit atq;
omem sapiēcie grām quā ut
loqueret' acepit non sibi ce
stimat meritī sed eorū mī
tessionibus pquibꝫ loquitur
acepisse Sic qꝝ dū se mīam se
dicit super est quia sua mmꝫ
magis merced ꝓfuit qd̄ bona
que exercere pualet alienis
meritis reddit mdignū se dī
bus nudat ecclā ni dignus dī
dignūat Sicut em̄ qꝝ boaque
mnoteshū homīy sine pdlo
ux esse ꝓsūt Utqm̄ns sapiē
tem se senciat vellet tī esse
sapiens non nudei atq; hoc sbi
ommodo quod loquendo pdūtur
ptmesht Et si liceat tacere

appetit dum ee mlts tucius sile
cũ cernit eosque feliciores pu
tat quos mtra scam ecclã loc9
inferior ꝑsilencio occultat ⁊
tamẽ ut scã ecclesia defendat
qꝫ adlocꝫndũ ni caritatis ꝛpellit
ex neressitate quidẽ officium
locacõis suscipit sed ex mag9
desideio ocui tatiuemtatis qꝫ
Hoc seruat noto illud exerret
mmisteio hanc aut dicẽdi for
mulã arrogantes ignoant ne
qꝫ em loquit qnia causse ene
mit sed causas enemire appe
tũt vt loquãt Quoꝝ mic
helui speciem signat q̃ i loci
cõne sua mmenso seruicio ela
cõms exaltat Igitur finitis
bñ Iob sermombꝰ subditur Om
surit aut tres uiri ut ꝛspõdere
iob eo qꝫ nisus sibi uideretur
hoc quod de eo dr eo qꝫ uisus
sibi uideret Sacre hng historie
scriptor ad amicoꝝ uidicium
retulit non aut bm Iob de ela
cõms tumore reprimit Segnit
et iratus indignatusꝫ helui
filius barachiel buzites d'cognõe
ram Bene hec ipa uel eiquel
parentis uel loci uel cogms
nomia notam ꝑpe exꝑmut ac
cõms ¶ Helui quippe ihtalũ
sonat deus meus uel deꝰ dñs
Derquem sicut supius diẽmꝰ
designatur recta fides arrogã
cũ mtra scam ecliam positor
Vnde eis ⁊ hoc ipm eius ecliã
nomẽ congruit Nam qñus
uigta domica precepta uoluit
deũ mẽ dñm cognoscit qꝫ
m ueritate carnis ecliã formã
deitatis mtelligit Quaut per
ꝑphã dr Scitote qm dns
ipe est deus ¶ Barachiel uero
nterptatũ dr bñdictio dñi Bu
zites aut cõceptibilis qd arrogãt
ꝓdicatibus bene uiriqꝫ gordat
qꝫ m ꝓdicacõis facundia bñdi
cionem qdem grẽ duce ꝓmuit
sed melatis suis moibus esse eã
gtemptibilem ostẽdit ipã qppe
que acceperit bona ea despica
bilia facit quo neqaqm eis
bene uti nouerit Aperte autẽ
ecliã decognacone ram dr
¶ Nam quippe mispue excelsius
excelsius namqꝫ est fidelũ pplus
qui hmg uite mstrma et aperta
cõtempmt Excelsi sut qui dicere
aũ paulo nouerit nostra cõuer
sacio m celis est Helui itaqꝫ de
cognacõne tam dr qꝫ vnusquisqꝫ
ꝓdicator arrogans mtra vnusqa
lem ecliam positus suis pplis
fidei ueritate sociatur qñus
ab eoꝝ uita elacõms pranitate
dissuigatur Sequit Iratus est
aut adulsus Iob eo qd uisus sẽ
dicere coram deo Porro adiuꝰ
amicos indignatus est eo quod
non muemisset responsionem
racionabilem sed tñmodo gẽp
nasset iob ¶ Sollerter mueditꝰ
est quod bm ideo reprehendit
quod coram deo uisus se esse duxe
rit Amicos uero eius ideo redar
guit quod gdempnatus eũ ꝛpsiõ
cõn illũ racionabilem nõ dederit
Ista namqꝫ iudicijs apte colligit
quod ꝑ eũ species amatoꝝ ua
ne glorie designant Iob qppe
de ꝑsumpta iusticia amicos veꝰ
eius desultoria responsione re
darguit Cũm em vane glorie
sectatores dum se in omibꝰ ꝑfe
rũt alijs quidẽ de fratus sentꝰ

Alios aut de indignis meritis
reprehendit i. dest alios censentes
nichil scire alios non bene uiuere
et q̄mlibet iuste omnes extra ecclesiā
positos praua redarguit tamen
ecclā eos qui minus sibi pure de
spectu gremuit Et contra eos
ex magnitudine recte sentiendi
cōtumaces uero quasi ex merito
bene uiuendi superbuit ¶ Bene
aut helihu modo dicitur iob modo
amicos eius male pati prohibet
q̄ amatores unitatis gle aliquando
nimia fidem ecclesiam cōstituit et
aduersarios p̄mit dū ueram p̄
dicant et eiusdē sc̄e ecclie membra
gloriant p̄mit aduersarios ue
ritate dicendi illos p̄dicatōe
ueritatis istam uino elatos
impugnāt Igitur helihu expectauit amicos Iob
loquentes eo quod seniores essent
qui loquebantur Cū aut uidis
sent quod respondere nō possent
iratus est uehementer ¶ Cūius
scā ecclia sit paulo dubio aduer
sariis suis antiquior q̄ de illa
ipsi non aut exiit ipsa de illis
sicut de eis prophetā dr ex nobis
exierūt sed non erant ex nobis
Recte ni eosdem aduersarios helihu
iuniorē fuisse describit q̄ nimi
post exorta hereticorū bella ec
nimi sc̄am ecclesiam fastu sc̄ie
mendaci arrogātes ceperūt Cū
ei grauiora hostiū p̄dicere certa
mina tūc sibi uisus est profecto subtiliora
sensuū spicula requisita tūc
argumentorū obstacula tunc
p̄plexior mdagō uerborū que
sepe uiros feruentes ingemo Dum

congrue inuenit arroganter
minuisse et quod pelagōmis
nicūplerūq; stimulit eos de aduersis
sensibus quibus hostem ferunt
ipsi pterunt Dum ni hijs q̄
recte de deo sentiunt non dei sed
suā gl'am quīt unde deheliu q̄
multa quidem recta loquitur
et ni diuā uoce ac si peruersa di
xerit mirepatur ¶ Cū uero
dr eius helihu expectasset iob lo
quentem eo quod seniores essent
qui loquebātur aperto beato
iob non prosilia sed p amicoꝝ
reuerentia honorē rebuisse
monstrat quia indebite arrogā
tes et mira positi eandē sc̄am
ecclesiam q̄m defendūt deperiit
Et plerūq; contigit ut plus ingē
nia male sapientiū q̄m simplicū
uitaz uenerēt nonnūq; istruct
linguis extra loquentiū q̄ meritō
mira positorū q̄ uirtus edi
so obuenit cā et abillis ven
tilatione sentiri a sc̄a ecclā mo
pranitate discordet Sequitur
Respondensq; helihu filius barā
chiel buzites dixit Iunior sū
tpore uos aut antiquiores
idcirco demissō capite meo
timui ēdicare uobis meā sciaz
Sperabam enim quod etas plurior
loqueretur et annorū multitudo
doceret sapientiam Cuncta
hec que ab eo plumoris sūpsi
pferūt cuius uocibus pstri
genda fuit q̄m attentius expo
nenda Que enī soliditate
grauitatis carent exposito
subtilitate non mitigat Sed
sdū puto breuiter intimād
q̄d helihu q̄m diu pretulit sue
respectu tacuit sapientior

Vicesimus tricesimus

fiunt ¶ Si ueo in alijs animoū
multitudinez semetipm pferis
despicit quam puellit despiat
ostendit nam cōi eius sniam
et eras plyxor loquit⁹ ⁊ pānez
multitudinē sapiēcia docet⁹ qz ⁊
si lōgeuitas seculi non prebet
usū nī uehemēter exercet de
Sed ut nudo spūs emhoibus
et mspiracō omipotēs dat i
telligēciam Hec recte dicet
si eandē intelligēciā sibi p
ceteis non arrogaret neq; ei
parua cōdempnacō est ⁊ boō
qd comīter datur gloriari
priuate scire bonū unde ac
ciperet et nescire quomō pi
bono debeat quod accepit
14 ¶ Quatuor quippe sūt species
qbus omis timor arrogāci
dmōstrat⁹ cū bonū aut a se
metipis hrē se estimāt aut
si sibi dāt desuper credunt
pcuis se accepisse hoc meins
putāt aut certe cū iactant se
habere quod non hūt aut despe
ctis ceteris singulariter uideri
appetāt hrē quod hūt si semet
ipd eni bonū se hrē iactabāt
cui paplm dr Quid aut hēs
qd non accepisti quid gloriar
18 quasi non acceperis ¶ Iursū
ne dari nobis bonū grē pro
nostris pcedētibus meritis ac
cedremus isdem aptius ānodt
dicēs Gracia ēlis saluati
pfidem et hoc non ex nobis
dei emm dōnū est nō ex operib
ut nequis gloiet⁹ qui etiam
de semetipō ait Qui prius
fui blasphemus et psecutor
et cōtumelios sed miāco
diam cōsecutus sum Quibo

verbis apte declarat qd grā nō
pmeritis tribuatur dum exsipo
docuit et quid de malicia me
ruit et quid de benuolēcia
accepit ¶ Iursum nōnulli ia 19
ctant se hrē qd non hūt Quant
diuīa uoce per yppham dicitur
de moab superbiam eius et arro
gancia; eius agnoui et qd non
sit uxta eam uirtus eius ⁊ sic
angelo ecclesie laodicie dicit⁹
Quia dicis quod diues sū ⁊ lom
pletatus et nullius egeo Nesis
quia tu es miser et miser et
miserabilis et pauper ⁊ cecus
et nudus ¶ Iursū nōnulli de 20
spectis ceteis uideri appetunt
singulariter bonū hrē quod hūt
unde et pharisēus ido extra de
templo absq; iustificacōne des
cendit quia bonoū operū me
rita sibi quasi singulariter tribuēs
oranti publicano se pretulit
Ceteq; quoq; apli abhoc elacois
uicio reuocant⁹ qui de pdicacō
redeūtes cū elan dicent dnē
dnē etiā in nomīe tuo ecta
demonia nobis subiecta sunt
ne de hac miracloū singulāte
gauderēt uno eisdem rēspondit
ihs dicens uidebam sathan
uelut fulgur de celo cadētem
Ipe quippe singulāter elatus
dixerat Supra astra dei exal
tabo solū meū sedebo i mōte
testamēti in lateribus aqlonis
similis ero altissimo Ut mise
ris ut nodiscipulorū cordibs
elacōnem pmeret mox undi
quq ruine retulit qd ipe mise
elacōnis accepit ut i auctore
superbie discerēt quid de ela
uicio formidarēt ¶ In hac itaq; 21

liber

arrogantie quarta specie tre-
bro humanus animus labit⁹
ut id quod habet hoc se singu-
riter glorietur in qua tamen
diabolice similitudim in aug
gymquat quia quisqs bonu
scire singulariter gaudet qsqs
uideri sublimior ceteris qdm
illi infidelis imitat⁹ qui despecto
bono societatis angelorui sedē
suam adaquilonē ponēs t alti-
ssimi similitudinē supbe appetēs
p iniquū desideriū quasi ad
quādam culmen conatus est
singularitatis erumpe Helin
ergo quīnis auri a dño sapi-
entiam cōfitentur in hac tam
elatōnis spem labit⁹ ut sapiē-
tioresq se ceteris gaudeat t qsi
de singulari bono se se inaniter
extollat quod uerbis sequtis
indicat dicens non sūt logeni
sapientes nec senes intelligūt
iudiciū ideo dicam audite me
Ostendam etiā vob ego meā
scientiam Expectauī enī pmodū
vrōs audiui ꝓpheciam vrām do-
nec expectarem in sermonib⁹ t don-
putabam uos aliquid dicere
qsiderabam ¶ Cum adhuc
lis spectat logis helii indicat
qm supbe tacuerat Sit ei dict
expectaui sermones vros et
putabam uos aliquid dicere
aperte declarat ad uerba semi
iudiciis potius studio quam
ostentis noto tacuisse qnīnis
hoc melius vitam arrogāuī
signant qui aliquando intra scam
ecclīam positi aī eisdē sē esse
aduersarios cōspicit non ei⁹
animos ipeum sed intencōnē
solet pensare ueritatis Nam

qmolibet sint eisdem arrogāntib⁹
antiquiores hereticī eos auda-
citer cōpmūt in quoru ꝓbis
dogmata perusa reprehendimt
Sequit⁹ Sed ut uidet nō est
qui arguere possit nob et re-
spondere ex nobis sermonibus
eius ne forte dicatis iuenim⁹
sapiēciam deus preat ei non
homo ¶ Sepe hereticī phoc
quod esse t homīb⁹ despicabiles
solet cū a cultis regentibus
scām ecclīam venerari spīritū
opinionē eius quibus nitent
obtectacōmbus lacerare gre-
dit dicētes Idcirco illi cuncta
tporalia suppetūt qr ei pmia
eternoru mimeru subtrahunt⁹
Quoru uoci helii obuiat dns
ne forte dicatis inuenim⁹ sapi
ēciam deus preat ei nō homo
Ac si arrogātes mtra scām ec-
sed tamē fideles cōn hereticos
dicāt per hoc quod scām ecclīam
in honore hoīm floriē ꝓmouliter
ter mitis pietatem eam a dño
non aredatis Cui enī ꝓdēptor
eius t in hoc it mei solacia ne-
meti tribuere et puenieti ad
eternaz priam supna ꝓmiare
seruare in cassū igit⁹ dicitis
quia deus eaz et non hō pie-
cerit cū uenerari illaz a nītis
fere hoībus indens quia sic et
terrene glē adiumēti tribuet⁹
ut phec multiplicius ad cele
stia subuehat⁹ Sequit⁹ nichil
loquutus est mihi et ego non
sedm iuros sermones respondebo
illi quid est quod ait Nichil
loquutus est mihi Aliquid scīm
ecclīa ꝓpheratores iustos ni
mirū se arrogātes cōspiret

eruditi ac redarguere ꝑmittit
exeret hec et cotidie exercere
non cessat ¶ Sed helihu qui
locꝰ in tem publice bñ iob au-
dierat nichil ait locutus ē in
ꝓmptu omnes arrogãtes
uoces quidez sẽ ecclie anduit
sed sibi eas dici dissimulant
quodo clacõis michi emẽdare
ꝓmptũ nec de superbia redar-
gui estimãt quia esse se humiles
putant qui ecia redargui de-
spiciũt dũ sapiẽtiores se ꝯ ipis
redarguentibus arbitrantur
Quod uero ait et ego nõ stõm
sermones uros ꝛspondeto ei
Bene bt̃ iob non sermones
eorũ respondere se dicit arro-
gantes em̃ mira ecclam po-
sitis ꝛspondẽt contra eã ꝙ non
sicut heretici exterius gstitui
neq; em̃ ḋcuit ei prava ꝓdi-
cando sed puerse uiuẽdo qñ
de deo ut heretica mdigna sẽ-
auit sed de se plusqm̃ necesse
est digna suspicant? Sequit
¶ Extimuerũt nec ꝛspõderũt
ultra abstulerũtq; a se eloqm
Bene adhelihu uerba amici ex-
timuisse referũt? qz nõ mũq;
arrogantes ecclie defensores
ꝑfectis ordinez ducẽdi nõ teneñt
tri aduersarios ipã ductorũ uiam
plurbãt Sequit? Quoniam igit
expectaui et non sunt locuti
steterũt nec respondere ultra
ꝑfectis esse loquacis cẽ solẽt
sapiẽtũ ut eo usq; dicãt qo
aduersarijs silentiũ ponant
Non em̃ se ostendere ꝙ prava
doctes optauere cupiũt Deq;
uero de amicis iob dictũ est
Extimuerũt et non ꝛspõderũt

ei ultra abstulerũtq; a se eloqm
helihu subiungens ait expectaui
et non sunt locuti steterũt nec
ꝛspõderũt ultra Et illis tam
silẽtibus adhuc uerba mltiplicat
quia indoctus arrogans
et formaz in se arroganciũ in-
tentans non aduertit aliorũ dicta
superare sed suã sapiẽciaz ostẽ-
tare festinat unde ꝛ sequit?
¶ Respondebo ꝛ ego partẽ meam
et ostẽdam sapiẽciã meã hãc
em̃ partem suã omis arrogãs
estimat si sciẽciam̃ non tam hẽat
quam ostendat qz mirari sed
elati suam non habere appetũt
sed ostendũt quo cõi bene per
manẽn dr̃ uas quod nõ habeat
operaculũ nec ligaturam desip
mundũ erit tegmen quippe
operaculi uel ligature est ꝛtegẽs
disciplme Cuia quisquis nõ
ꝓmittit quasi uas m mundum
pollutumq; reputat? an non uas
sine operaculo helihu fuerat ꝙ
hanc esse partem suã estimaret
si ostenderet sciẽciaz qm̃ habe-
bat Cuasi em̃ uas sine oper-
culo uel ligatura pollut? qui
p studiũ ostẽtacõis patens
nullo uelamẽ taciturnitatis
operitur ¶ Predicatores aũt
sti partem suaz ꝛputãt si mq
quidez ipi sapiẽcia gaudeãt
foris aut alios aberrore cõ-
pescãt neq; a st ita loquendo ec
erit ut gaudiũ mentis ꝛtosẽ
sione ponant discrete loquacis
sed bonũ sciẽtie in cordis secreto
meditant? et ibi gaudẽt ubi hõ
ꝓpiũt non ubi inter tot ẽp
tacomũ laqueos mmolestẽ ẽ
repellit? qm̃is tũ bonũ qõ

aampiuit mmotescuit media it-
uemēte caritate expfectu au-
dēciū et non ex ppria ostēsiōe
18 gratulant. ¶ Arrogantes
em̄ q̄dus scīeciam accipiuit
michil se accipisse estimāt si
hanc eos occultā hīē gtigat
nusq̄m quippe suū gaudiū
nisi more hom̄ ponūt vnde
et saluc virgines mua saulis
suis oleū non sumpsisse rsciūt
qz arrogātes oīes cū se ab
alīquib; fortasse vicijs cōmēt
bom̄ gloīe mira gnēcias hīē
non possūt mnasc aut ppria
sumpserat paulus oleū quidi-
cebat Gloria nostra h̄ est tes-
timoniū gnēcie mē mane go
rasaulū ferre est mihis orde
uacuo foras huiām oris iudiaū
querere helui itaq; qz gloriaq;
dū extēnus querēt mira vas oleī
non habebat dicit Respōdebo
et ego partē meā et ostendam
sapiēciam mea vnde t hoc
ipm̄ quod de seruore mentis
mihis patuit verbis pegrinis
aperit dicens plenus siū ser-
monib; et cohartat me spūs
uteri mei En meter meus gī
mihi absq; spiraclo qd'lagu-
aulas nouas distrumpit loquar
et respondebo paululū aperiaq;
19 labia mea et respirabo ¶ No
nūq̄m arrogātes viri dū pre-
dicatores sōs magna eloqui
ac ploratione sua uenerāi con-
spiciūt locutōms eoꝝ celsitu-
dinem et non utilitatē itēcois
imitant. Neq; hoc amant
qd'illi appetiūt sed hoc simiope
appetiūt quod dari hoīb; o stēdat.
Nam sepe gmgit ut sapiētes
viri ai se nō audiri cōsiderant
oris suo silēciū moueat Sed ple-
rūq; dum conspiciūt quod iq̄s
facīnora ipis tacētibus et nō
corripiētibus aesiūt vim q̄da
spūs sui sustinēāt ut illocutom
aperte correptōms erūpant
vnde pheta Jeremias ai sibi
predicatōms silencium tōtesset
dicens Non recordabor eius neq;
loquor ultra in nomīe illius
illico aduēāt Et factus est i
corde meo velut ignis estuās
clausus q; in ossibus meis et
defen fērve non sustinēs la-
boraui em̄ cōsumelias multoq;
pro eo quod se nīmme audi
conspexit silēciū appetit Sed
cū nequīcia mala cerneret
in eodem silencio nō pmānsit
quia em̄ foris tacuit extrēno
locutōms mihis igne pfulsit
dezelo caritatis inflāmanti
quippe corda iustoꝝ cū non
correpta aesiere cōspiciūt acta
acta malorū eoꝝ adhe se par-
tialiter tredūt quoe miquitate
tresiere silendo premittit dī
pheta posq̄m sibi silēciū in-
dixerit dicens Posui ori meo
custodiā cū gressus pecor adūsū
me obmutu t humiliatus sum
me Obmutu et humiliatus si
et silui a bonis impōsio sile-
cio iusto zelo caritatis exarsit
qui illico subdidit et dolor
meus renouatus est Concalfuit
cor meū mira me et in me-
ditatiōne mea exardescit ignis
intus ergo concaluit quia
dilectōms ardor p̄ amorem
locutōms extēnus emanare
renitebat Jgnis in meditate

cordis exarsit q; ma epacio de
imgnatiõ a correpcõe oris
mfixit Caritatis enī zelus cõ;
solacõe admirabili augẽdo
se rempeat quido cõ mistũ
opera p nocem correpcõis
emanat ut et qui corrigere
non valet increpare nõ desi;
nat ne sẽ participem delictoꝝ
et consensu tacẽtitatis abdi;
cat Sed quia sepe nõnulla
uicia uirtutes se ẽ mentiũt
siant effusio non uitiũm mã
et tenacia nõnullũm parsimo;
nia et crudelitas aliquando iusti;
cia multi uideri ita plerũq;
mentem adloquendi impetũ ua;
ne gloie anxietas nequam
se mutra silentiũ capiens q;
zelus caritatis mflamat at;
q; apperite ostensionis mis ad
effrenacõm locuciõnis ipellit
et quasi subsidio gsilẽdi
libido erumpit apparendi;
Non enī curat loquendo quid
prosit sed quid appareat nꝰ
studet ut maliũ quod cernit
corrigat sed bonũ quod sentit
ostendat Vnde dehelm qq;
spũ elacõnis extensis t seit
silencij claustra non capies
ait plenus sim sermonibus
et Marcat me spũs utei mei
In uenter meus q; mishi
absq; spiracto quod lagũculas
nouas disrumpit Quod itelli;
gere spiualr debemꝰ hoc loco
indek uentrẽ sinũ cordis ap;
pellat In musto ueo spũs fer
uor accipit De quo semã
deq; meñ oñs orit dñs dicit Vinũ nouũ mittes
nouos Et quo dũ repente rplet
apli dum imgnis omibꝰ log;
rentur a uideis nesciẽtibus sed
tamẽ uere attestãtibus dicẽs
Vi musto plem sunt lagũculas
uero mfirmas ipa humilitate
consistẽtias uel certe terrena
corporũ uascula non ĩgnoret
quapiꝰ de quo aptus paulꝰ
dicit Habemus thesaurũ istũ
in uasis fictilibus Vinum aũt
quia siant supius dirumꝰ ifla;
cõne elacõnis extenditur ac si
ad loquendũ p caritatis grãm ar;
dore sti spũs accendatur sẽsus
sui spm meo quod donat quasi
musto absq; spiracto comparat
Et bene ait quod lagũculas
nouas distrũpit quia sti spũs
feruor non solũ uteri sed et
noua uita uix capit amictu
ego lagũculas nouas distrũpt
quia feruoꝛis eius potencia
etiam spiualia corda trãsdit

Loquar et rspondebo pau; lulũ labia mea aperta re
spondebo Bene aũt respirabo
quia sicut labor mpotoꝝ est
uidere praua nec corrigere
ita grauis est labor arroganꝫ
sicut sapuit non ostendimt
Vnus quippe mitis mstus est;
autem forte uix possit Si
omne quod sensit paulo
tardius mmolesciit Vnde ne;
cesse est ut cũ res bona agit
prius eius clarior in corde eius;
quit nec si a radice misere
mtencõis pcedat amatos
misere mtencõis pcedit amatos

ma 32

36

33 nequicie fructus ꝓducat hȳ
ergo qꝫ adhuc iuuenū bello ꝑ
uicent nequaq̄m ꝑ ꝑdicacōis
usū ꝑ esse magisterio ceteroꝝ de
bent hoc est enī qđ nr̄ dns
dispēsacōis uotem ab anno xx
xv. leuite thab'nacło seruiūt
sed a quīquagesimo custodes
vasoꝝ fiūt Quod enī p annū
quīhī et ingesimū in qo flos
iuuēt⁹ obtinet⁹ nisi ipsa q̄
vnīquodq; uicioꝝ bella sig
nant⁹ ee et quid p quīq̄gena
riū in quo inbilea requies cō
tinet⁹ nisi eterna requies e
domito bello mentis exꝑmit⁹
Quod uero p vasa thab'nacli
nisi fideliū cōe figurant hinc
leuite ergo ab anno xxv tha
bernaclo seruiūt et a quīqua
genario custodes vasoꝝ fiūt ut
videlz qui adhuc impugnātiū
viciorū certamīa ꝑsensū de
lectacōis toleant aliorū cura
sustipe non ꝑsumāt Eleth n
ū adhuc i temptacōne sūt sub
ee cos ac seruire nōe est et ob
segnis laboribq; fatigat Cum
vero temptacōnū bella subege
rint quo apud se iam de ītima
trāquillitate seruiri sūt aliis
custodia sorciāt ¶ Deo ꝙs hec
temptacōnū predia sibi ꝑfecte
subigat cui paulus dicat iu
deo alia legem īmembris me
is repugnantem legi mentis
mee et captiuū me ducentem
in lege pcti Sed aliud e bel
la fortiter ꝑpeti aliud bella
enerviter expugnari nisi
exercitus ne mitus extolli de
beat illis omīmodo extīgui

ne subsistat quiquid sit fortis
temptacōm ferre certamīnis
et cū temptacōne concutitur
nulla arce presidet quietis q
eaꝫ apud semet ipm subsipo
esse gen'acōnes viciorū spūs
quibꝫ nulla fletus delectacōne
consentit Sequit Non acci
piam psonaꝫ uiri et deū hoī
non equabo Nescio enī quam
diu subsistam et post modicū
tollat me factor meus Recta
consideracō que dm̄ hoī ad tēo
non equat quia q̄ndiu hic
vel q̄ndo ad dei iudiciū tollat⁹
ignorat Et bene ait Post
modicū tollat me factor meus
qꝫ quelibet longa fuerit ipius
vite pīns eo ipo breue est qđ
pmanes non est neq; enī dign⁹
est ut diuturnū iudicet⁹ quisq̄
sine inīscribt Sed inter has se
tencias quas ex veritate soli
das profert aduerba rursum
elacōis erupit dicens Audi
igitur Job eloquia mea et
omēs sermones meos ausculta
Ecce aperui os meū loquitur
lingua mea in fauc'ib⁹ meis
ꝑsensimus de qua elacōne
descendit quod bīm Job au
dire se ammonet quod os
aperuisse se phibet qđ lingua
sua in fauc'ibus loqui ꝑmit
tit ¶ Hoc habet oī ꝑsumptuosa doc
trina arrogancia ut humiliter
nesciat inserere quod discant
et recta que sapiūt recta
ministrare nō possint Inuerbis
enī eoꝝ putatur qđ tū doceat
quasi in quodā sibi videatur
sūmitatis culmīe residē eos

Vicesimus ⁊tius

que quos docent ut longe ⁊fria
se positos uelud minimo ⁊spicia
ut quibꝫ nō ꝯsidendo loqui ꝑ
mix dominādo dignant⁹ ferte
aut in hijs per ypham dns
dicit Vos autē nō austeritate
imperabatis et cū potēcia cū
austeritate enī et porēna im-
perant quia suboitos suos
non tranqlle raciocinādo cor-
rigere sed aspere mfleitere
16 domīando festināt ¶ At cōn
uera doctina tanto uehemēꝫ
hoc elacōnis uicium p cogitaꝫ
fugit qñto ardētibus iboꝝ
suoꝝ oculis ipm magistrū
elacōnis insequit⁹ Cauet
enī ne eū magis elatis moib⁹
ꝑdiret quem in corde audiē-
cia sacris sermonib⁹ ⁊spectat⁹
Humilitate namꝫ magistra est
om̄m materꝫ virtutū et loquēdo
dicere et tacēdo conant⁹ osse-
dere ut cam apud discipulos
ueritatis plus moibus qm̄ ser-
monibus eloḡntur Vnde paul⁹
thessalonicēsibus loḡns quasi
aulmms ꝓpij apostolatus
oblitus ait ꝓfacti sum⁹ puuli
m medio vr̄m vnde petrus
aplus cū dicēt parati semp ad
satisfactōnem omni poscēti nos
raōm de ea q̄ m nob⁹ est spe
mipā doctina sciēcie q̄litatem
discendi asserunt esse ꝓcādam
subdens sed cū modestia et
timore gscieciam habētes bo-
nam Hoc aut qđ discipl⁹ pau-
17 lus ait ¶ Precipe hec ⁊ doce
cū omī imperio non dīnatōꝝ
potēcie sed auctoꝝ item suadet
vite Cum imperio quippe
docet⁹ qđ ꝓnus agnue ⁊ discat⁹

Nam doctine subtrahit fiducia
qñdoq; sciēcia ꝑpedit lingwam
non ergo ei ptātem elate loquōis
sed bone fiducia mſmuat actōis
Vnde ecia de dño scriptū est Erat
enī docens sicut ptātem habēs
non sicut scribe ⁊ pharisei Om-
ſcialiter enī ⁊ prmapalr solus ex
ptate bona locuturꝫ est Quia
ex mfirmate mala nulla ꝓmisit
Ex diuītatis quippe potencia
habuit id quod nobis ꝓhūlitat⁹
sue mnocēciam mīnstrat ¶ Nos
enī q; mfirmi hoīes sum⁹ cum
de deo hoīb⁹ loq̄mur Debemus
ꝓnū memīsse quod simus ut ex
ꝓria mfirmitate pensemus quo
docēdi ordine mfirmis fratribus
cōsulamus Considerem⁹ igit⁹
qua aut tales sum⁹ quales nō
nullos corrigim⁹ aut tales
aliḡndo sum⁹ et si iam diuīa
gra operante non sumus ut talo
tempeānius ordē hūli corriga⁹
qñto nosmetipsos uerius mhijs
quos emendamus agnoscam⁹
Et aut tales nec sumus nr̄ sum⁹
quales adhuc illi sūt qs emē-
dare cupim⁹ ne cor mīn forte
supbiat et de ipā mnocēcia peius
ruat quoꝝ mala corrigim⁹ alia
eoꝝ bona nobis ante oculos
reuocem⁹ que si omīno nulla
sūt ad occulta dei iudicia re-
nuam⁹ qua siat nos illis
nullis meritis hoc ipm bonum
qđ habem⁹ accipim⁹ Ita illos
quoq; potest grā supne uirtut⁹
mfundere ut exhibitati posteā
ecia ipā possint bona que nos
ante accipim⁹ ꝓuenire Cum
enī crederet quod p apostolatꝫ
meritū Saulus lapidatī Ste
18

phamū p̄ssurus erat q̄ m̄ morte
eius lapidātū uestimēta p̄parabat
His ergo p̄mū cogitacōibꝫ hūi-
liari cor debet et hūc oēm̄ d'ligen-
ans mignitas mercēdi Sed hūc
tit sēpe dictū est locucōis modū
Heliu ignorāe ostendit q̄ ī lo-
aucōne sua elacōnis typo quasi
potēcia cuiḡdam auctoritatis in-
flatur dicens Audi igit̄ Iob elo
quia mea et omēs sermōes mōs
ausculta Ecce aperui os meū
loquatur lingua mea in fauc-
meis ¶ In faucibꝫ ueō loqui
39 q̄t silenter dicēe et non clamo- 41
ribus nociferāi quibꝫ ubis ar-
rogātes mira sām ecclām po-
stros signat Hi p̄ueluī ī sanc-
bus loqui dicūt q̄ndo nō cōi
adiūsarios extra uinētes elāāt
sed quosdam intra sanctū sē edi-
quasi ricmos ac uyeta positos
ūrepant Sepe uero arrogās
eandē q̄ñ tenēt arrogāciam se
figere ostendit et mox dictis sic
cūcta agūt ut nullū lateant H
p̄uate singulis quasi sileter
narrāt q̄ūs non sōlū de sē su
nitelligēcie sēd de ipō apō hoēs
eciā arrogācie gtemptu gloiet
Vnde mox dr loquatur lingua
mea in fauc meis ac si apte
dicāt Que cōm te prudēter
sencio silenter narro ¶ Aliq̄n
40 aūt intanta ipudēcie elacōe
p̄silūt ut alīs tacētibꝫ ipi sole
āt laudare q̄d dicūt Vnde sub
iūgit Simplici corde meo ser-
mones mei t sentēcia labia
mea pura loḡntur Magne ui-
tūs laus est simplicitas loquē
quā q̄ arrogātes nō hūt hiē
sē hāc ollicacius asserūt ut sē
curus audiāt et pure se loquturos
demūciāt · q̄ duplicitatis siue ma-
licie deprehendi formidāt Sepe
aūt et falsis uera pmistent
ut inde eorū mendacio ceteris cē
datur unde messe eis assercio
ueritatis agnoscit Quia igit
Heliu et pure se locuturū per-
hibuit et dicta sua appellando
sentēcias sanctore p̄uerit eādem
iam sentēciaz quam p̄mīsit
adūgit dicēs Spūs dī fecit
me et ispiracō omipotēis fe
uificat me ¶ Subditurq̄ ueā
premīsit elata et dicturo uera
hoc quod recte saperet ante no-
tuit q̄ñū tumeret Sic mīmeū
Sic arrogancū mentes īsanūt
ut et meis que recte sencūt ela-
cōnis sue torbitudine deprauentur
Vnde fit ut eciaz eorū recta au
ditores nequaq̄m instruant
q̄ pfecto illos p ea que inde
senaūt non ad sui ruēnciam
sed ad gtemptū uocāt D'q̄bus
dictis prudentibus stulticie uīa
mūsent quia dū stulticia ab
audiēte despicitur eciā p̄decca
non tenet Vnde ei p moysen
dr ¶ Vir qui fluxū seminis
42 sustinet īmūdus erit quid enī
sermo nisi semen qui dū ordi-
nate emittit audiētis mens
quasi cōcipiētis utenis ad bo
operis plenitudinē fetatur Si uero
portune defluit emittēte pollu
ens generandi ūtute p̄dit in
mente q̄ppe audiēnū semen se-
cūm cogitacōis ē addita cōfusio
loaucōnis q̄ dū p̄ue p̄mo
cōpit cogitato ī mente genuit
Nam si p̄mo semē nō eet d'pre-
dicāte paulo neq̄q̄m athenienses

Vnesimus tuus

dicent Quid sibi vult semini
uerbius dicē de quo et lucas
dicit Jhē eni erat dux semins
uerbi Semen ergo usu ꝓpa-
gnis dicatū incompetēt fluēs
cetea mēbra congnat dū smo
perquē mandūciū sensibus
nasci scīa debuit si rōnabile
ꝓcat ecia que recte sensēit se
dat Vnde helui quoq; ecia q
recta potest sentīe cōmaculat
dum cui uel quid loqtur igrat
et quasi fluxū semnis sustinet
qui lngwā utilitati ggruam
puerba uane locucōnis mou

¶ Bono nāt ordine t finē se ass-
truit et animatū perspm factū
et pinspiracm se narrat aīa-
tū facto quippe adam septū ē
inspiranit in facie eius spira-
cm vite et factus est homo in
aīam uiuētē · sed hic que recte
astruit utrū recte exequatur
audiamꝰ Deqtur si potes? re-
sponde michi et adiūtis facie
meā consiste Ecce dū narrat
ordinē uere cōdicōnis ifalsum
subito stupbe elacōnis erūpit
atq; alijs uerbis hoc idem re-
plicat dicens Ecce et me et tu
fecit deus · et eodem luto ego q;
formatus sum Verū tamē mīa-
cm meū non te terreat t elogn̄a
mea non sit tibi grauis ¶ Qd
ē hoc qd helui ordinē uere con-
dicōnis agnoscit et modū recte
locucōis ignorat qd est q; se
bto Job et conditū exequat t
locuturus exaltat misi hoc qd
arrogātes omēs ciuis q̄dem
hoibus equaliter se conditos
meminerat Sed ꝓ fastū sciēcie
audituq; suos equales sibi uel
ēe uel credē dignāt Eis q;ppe
se p nature condicōnē ꝙferūt ·
sed p tumorē sciēcie supponūt
equales qdem se indicāt extitisse
nascendo sed non equales remā-
sisse minuendo atq; in eo quod eq̄les
quasi minuendo iam non sūt illo
ad maius miracm vocant
quod equales nascendo fuerūt
vnde inflatus helui dr Ecce et
me sic t te fecit deus et eodem
luto ego quoq; formatus sū verū
tm miracm meū non te terreat
et elogncia mea non sit tibi gra-
uis ¶ Habent hoc ecia arro-
gātes ꝓpriū q; plus qm̄ dicant
mira se dice semp existimant
et locucōm sua admirando pre-
uenīt qa uel in actis sēsibus
ipā elacio q̄ta sit fatuitas ig-
rant Notandū quoq; est qd pa-
ulus dū mire hebreos admo-
neret adiūxit Ergo aute uos
frēs ut sufferatis inū solacij t
eni per paucis scripsi uobis
Helui aut tanta ꝓfudit et qsi
qsolendo subiungit Miracm
meū non te terreat t elogncia
mea non sit tibi grauis Ille t
dicta sua uerbū solacij hic nō
elogncia et miracm nocat sine
q̄ distincti sapores ꝓdeūt fru-
ctuū ex diuisa radice cogitatō-
nū Ille de magnis humiliter sē-
tit iste de minimis se tumer
erigit Quid ergo miter hec nisi
hoc est sollerter intuēdū qd et
ascēsura in uno se ꝓ qsideant
et casura sp̄ in precipiti stant
Salomone attestāte q; ait an-
ruinam exaltabit cor et ante
glam humiliabit Dicit
ergo in aurib; meis t uocem

uerborū tuorū audiui Neq; eade
uocem subiūges ait Mundus
sū ego et absq; delicto īmacu
lis et non est iniquitas īme
q; querelas in me repperit.
Ideo arbitratus est me īmmi
sibi Posuit in nervo pedes
meos Custodiuit omēs semi
tas meas Nonq; cōi hec cuba
que bīm iob dixisse narrat sen
tēciam suā y ferens ait hoc est
ergo in quo non es iustificatus
Profecto bīus iob uerecunder
dixerat quod absq; culpa fuis
rat flagellatus Hoc ei ipse
de se quod de illo ad dyaboli
dns dixit Cōmouisti me ād
ipsius eū ut affligerem eū frustra.
Sed heliu non credidit cessāte
culpa potuisse eū eā y gracia
flagellari nesciebat enī flagellis
eius non deleri uicium sed augeri
meritū et p eo q; sine delicto se
dixerat flagellari hac ei sētēcia
increpat dicēs Hoc est ergo īm
non es iustificatus Habet enī hō
arrogātes ꝓpium ut plus arguēs
appetāt qī īsolari et quecq; horis
euenire cognoscūt euenisse ex so
lis iniquitatibus arbitrant Nescīt
quippe occulta iudicia subtiliter
querē atq; id q; nō intelligūt hu
militer pscrutari quia eos sēpe a
secretis inuestigatoribus iudiciorū
dei ipa sciēcie elacio eicit dum
extollit Obstaculum nāq; neq;
tatis est timor meus q; dū īflat
obumbilat Qui et sīgnādo sciēa
uidētur adipisci quasi de q̄dam
rauī cortice et non de secrete dul
cedinis medulla pasūt micā
bus q; ingemis sepe exteriora tīm
modo attingūt sed interiora gus
tū sapois ignorant undeq; fortis a
cuti sed intus ceci sūt neq; id de
deo senciūt q̄d dulce interius
sapiat sed quod ex cussū ex nus
sonat Qui et si spreta quedā
intelligēdo pripuit eorū dulce
dinē experī non possūt t sino
uerūt quorū sūt ignorant ut
dyri quorō sapiūt Et fit 18
pleruq; ut fortuter dicāt sed
tīm iniq̄ ea que dicūt nesciūt bī
bene quia sapiēs dixit ayidy
ait det deus hec dicē ex sētēcia
Sciencia quippe a sensu vōta ē
et recta que intelligit nō ex so
la scīēcia sed ecia ex sētēcia di
cē appetit Qui nequaq; tīm
scīēdi dicē sed sciendo desiderāt
experiri quod dicit Sed mes
arrogancia dictorū suorq; sēsū
non penetrat q; ab eterno gusti
recto iudicio in eos fauores red
ditur quos foris amat Pera 19
uit scīēcia afficit nō extollit
nec superbientes quos impleuerit
sed lamētātes facit quia q̄sts
ea repletus fuerit primo loco se
scire appetit ut iam sui ipius
tuto p illā robustius sapit q̄to
se infirmū nulla uerius cog
nouit atq; ampliorē inā huius scie
cie ipa ei humilitas aperit dū
q; in becillitatē suā cōspicit
ipā ex ingenio secretorū sublis
mium ābstondit tos finius pādit
qr cognicione pressius subtilior
reddit qui ad occulta capia
Heliu ergo in flagellis beati
iob id circo ueram rationem
non inuenit quia eā querē
humiliter nesciit et in ea pare
porius q̄m īsolari patacior
diat Hoc est ergo ī q; nō es

iustificatus Notandū q̄ est qd̄ bt̄us iob mutauit pedem sinū positū dixit Sed neq; q̄ st̄m dū hoc modo quo ei obicitur absq; pcō et immaculatū t sū iniquitate fuisse memorauit

Sed heliu dum austeritate sindit mitigare que dicta sūt mendacia addidit que dicta non sūt Qui em̄ semp̄ in crepare appetit et nūq̄m fo uere multa pleruq; mirāda mentit Nam ut arguere dcte videāt fingūt nō nū q̄m que redarguāt t ip̄si equino more marsū sue ostē sionis mitterent i sibi ectorū muectiōibus ex fictis sibi mi qtatibq; campū parāt

Scie dū p̄terea est sicut et supius dixi quod arrogātes vi īflatis suis sermōibus sepe forcia dicta p̄mittēt que gsideāt ah q̄ndo qualiter minuāt sed p̄ sūmt studiose quid doceāt q̄tū nūc heliu spem tenet qui non recte mouere appetit Sed dcte scia ergo scies sed arrogās loquitur taceamq; iam quod tumidū minuit et audiamus quod solidū dicit Post tot ita q̄ dicōms uerba tandē scie suam ostendere michoams ait Respondebo tibi q̄ maior sit deus hoie Dicatur fortasse ab aliquo quis ista vel cum nō audit ignorat Sed minor hec sentētia nullis creditur si nō exp̄a mitētiōms sue radicē p̄ tenuit Flagellato indeq; logtur p̄ passiōms uerbera sprexit et causas uerberū nescibat

Ideo circo ergo mihi ut Respondebo tibi quod maior sit deus hoie ut flagellatus homo gsideās q̄ illo maior est deus in omē quod patitur eius iudicio post ponat cui se minorē esse non dubitat et quod a meliore patit iustū credat scia si eiusdē iustitie causas ignorat Cāq; em̄ scia p̄ pcō pacit misi murmurādo remitat eo ip̄o iam iustus esse incboat quo feriētis iusticiā non accusat Homo namq; sub deo est cō ditus et ad cognitōnis ordinē redit q̄ndo sibi equitatē iudicii sui ecam qua nō intelligit ante pomit Bene ergo dicit Respondebo tibi qd̄ maior sit deus hoie ut gsiderata potētia creatoris deferuent tumor mētis p̄ meditatiam cōditōnis unde dauid ypheta cū p̄cussiōms pondere mentis suis uocis tui pte cogeret ad cōsideratōnē conditōms sue se recolligendo aut Obmutui et non aperui os meū q̄m tu fecisti me pēsat em̄ conditōms sue ordinē et iusticiā p̄cussiōms minuent qua qui benigne cū qui non erat condidit cū p̄fecto que erat non misi iuste p̄cussit

Aduersus eū grendis q̄d non ad oīa i̇sponderit tibi Zeniel loquit deus t sēdo idipm̄ non repetit Afflicti cordis est ꝓp̄ū ut noīe qd̄ appetit et mīs rectū or dinē gīrū sentit Si possit fieri cur ita vel ita non sit diuis sibi respondēti nocubisse uelit ut deū de tūcta rerū gnerta consulat et i̇sp̄ōtoms enodo cognita ratōne confessat Heliu

aūt ꝓnūdēs qđ ſcꝑtuam ſacram
dñs conderet ut mea uel publica
uel actūs auctorū qſtionibꝫ rſpō-
deret aut adūſus eū contendis
qr nō ad oīa uerba reſponderit
Semel loquit⁹ deus et ſcđo id ipm
non repetit ac ſi dicēt· deus in
ſingloꝝ cordibꝫ ꝓnatis uocibꝫ
non reſpondet ſed tale eloqū
conſtruit ꝑquod auctorū qſtio-
nibus ſatisfacit ¶ In ſcripturę
quippe eius eloquio cauſas
mās ſingulꝝ ſi requirim⁹ inueīm
nec opus eſt ut in eo qđ ſpāliť
quiſq; tolerat reſpondē ſibi di-
uina uoce ſpecialē querat Ibi
enī nobis oībus in eo qđ ſpāliť
patimur cōmuniter reſpōdet⁹
Ibi uita ꝓdecꝝ fit forma ſe-
quēcꝝ ut enī unū ex pluribus
referamus ecce dñi paſſione
aliqua uel moleſtia carnis
afficim⁹ ſcire fortaſſe cauſas
paſſionis eiuſdē uel moleſtie
optamꝰ qđis in eo qđ patim⁹
expā rem ſcīēcia cōſolemur
Sed qr de ſpecialibꝫ tēptatoribꝫ
mis nequaq; nobis ſinglis ſpe-
cialiter reſpondetur ad ſcꝑtam
ſacrā ꝝ aurēimꝰ ibi uidelꝫ inueīm
q; paulus carnis infirmitate
tēptatus audiuit · ſufficit tibi
gra mea nam uirtus in infirmitate
pficit⁹ ecđ ideo illi infirmitate
ꝓpa dictū eſt ne ſigillatim nob
oībus dicētur In ſcripturā igit⁹
ſacra uocem dei afflicto pau-
lo audiuim⁹ ne cui fortaſſe af-
fligimur ſinglꝝ audire eā pri-
uata cōſolacōne q̄reremꝰ nō
ergo dñs ad oīa nobis uerba
reſpondet quia ſemel loquitur
et ſcđo idipm non repetit idest

mihis que ſcꝑturas ſacras ad prēs
nōs ꝓtulit nos erudire curat
Dicāt itaq; ſcī doctores eccle
dicāt eciā arrogātes cū mitra
eā laborare quoſdā puſillanimes
cōſpiciūt quia deus nobis adūba
oīa nō rſpondet qr ſemel loqtur
deus et idipm ſcđo non repetit
id eſt cogitatoribus uel tēptatoribꝫ
ſingloꝝ non iam paſſim oib⁹
per ꝓphetas uoces nō ꝑagelica
officia ſatisfacit qr in ſcꝑtura
quicquid poteſt ſinglis euenire
cōprehendit atq; illa ꝑ exēpla
predecꝝ eciā uita ſequentiū in-
formare curauit Cognouis qđ
aut ſemel loqtur deus et ſcđo
idipm non repetit hoc intelligi
ſubtilius non poteſt qđ pater
unigenitū cōſubſtantialē ſibi
filiū gemuit ¶ Loqui ei deo eſt
uerbū gemuiſſe Sed aūt loqui
eſt uerbū aliud ꝑter unigenitū
non hrē Unde et apte dicitur
et ſcđo idipſum uerbū id eſt filiū
non niſi unicū gemuit Quod
aūt non aut locutus è ſi loqt⁹
non uidelꝫ tps ꝓteriti uel futuri
ſed ꝓſens ponēs lequet oībus
qr deo tps nec ꝓteriti congruit
nec futuri Tanto ergo in eo
quodlibet tps ponet⁹ libere
q̄ritur nisi uere neq; ei qđlibet
libere dici poteāt ſi ſaltim
unū ꝓpe dicētur Inde ueraq;
dici in deo tps audaciter
quodlibet licet unde in eo dici
ꝓpe nisi licet Verbū namq;
pater ſine tpore gemuit ¶ Ut
quis digne fari queat dictu
effabile nascitur qđ de et no
natus eſt coeternus quod ex
iſtens ani ſdā gemuit equalem

no repetit qr. deus h⁹ nām

Diesmus tuus

qđ gignēte natus posteior non
est que uidelicet nos mirāi pos-
sumus sed minui minime ita-
lemus illius aūt naturitatis
pim mirāi posse aliqūtemus ui-
dere est ¶ Sed quom̄ unde
q̄ nequaq̄ cōphendim̄ est aūt
q̄ deusu carnis attrahe adsēsū
spūs debem̄ Nam siquis tēbre
clausis oculis lateat atq̄ ante
eī subitū lucerne lumē erum-
pat clausi eius oculi ipō eius
aduentu lumis feriūt ut pa-
tescāt Cur ergo turbat simt
si nichil uiderūt nec tamē per-
fectī aliquid fiut quod uidē
clausi poterāt Nam si p̄fecte
conī uidissēt cur aperti q̄rēnt
qđ uiderēt Sic utq̄ sic sum̄
cū de mcōp̄hēsibili natiu te
minui aliquid conamur eo ipō
enī quo fulgore āmuracōis
pcutit animus et q̄ uidet q̄
uidere nō ualet ueluī tēbris
positus uim lucis oclis clau-
sis uidet quero hec diuīe nē
secreta āmiratō non facile
occupatis pterrena desideria
mētibus mmotescit qpte dei lo-
cucio qualiter ad nos fiat
minuat dicens ¶ Persōnū
uisione noctna qūdo irruit sō-
por super hoies et dormiūt i
lectulo Quid est qđ psomniū
nobis locucio diuītatis īno-
testit nisi quod dei secreta nō
cognoscim̄ si in terrenis de-
sideijs uigilemus in somno
enī exteiores sensus dormiūt
et interiora cernūt Si ergo in
terna cōtemplāi uolum̄ ab ex
terna implicacōne dormiam̄
Vox inde dei q̄ p somniū au-
ditur q̄ndo tranqlla mēte abh̄
scīi accōne quiescitur et īpō
mentis silencio diuīa p̄cepta
pēsant Cū enī abexterns ac-
cōnibus mens sopitur tūc ple-
nius mandatoriū dei pondus
agnoscit Tūc uerba dei mens
uiuacius penetrat eū adse ad
mittere curaū sclāuū tumlt̄
recusat ¶ Male aūt hō nigli-
lat q̄ndo eū sclāuū negociaq̄
estus insolēter mquietat Au-
rem q̄ppe cordis terrenarū co-
gitacōnū turba dū pstrepit clau-
dit atq̄ in secretaū mentis
q̄ūtominus curaū tumultu-
anciū sonus compescit tāto
amplius nox p̄sidentis iudic
non auditur neq̄ enī p̄fecte
homo sufficit adutraq̄ diuīs
dū se interius eruditi appetit
ut tamē exterius implicetur
unde exteīus auditū aperit īde
interius obstrudescit quoīses
am mixtus egyptijs q̄ ingrabat
et id circo noem dom̄ in egypto
positus non audiebat Sed ex
timto egypto postq̄m in deserti
fugit illic dū quadragīta
annis degit quasi abrūtis
terrenoriū desideriorū tumultib̄
obdormiūt atq̄ ideo diuīaz
uocē p̄cipere meruit q̄ per
suptiā grām q̄ūtomagis ab
appetendis exteioribs torpuit
tanto uerius ad cognoscenda
interiora uigilauit Iurstus is-
rahelitici populi turbis p̄dat
ut legis p̄cepta p̄cipiat i mōte
ducit atq̄ ut interna penetret
ab externs tumultibus occulta
¶ Unde et scīm̄ q exteioribs
ministeijs deseruire officij ne-

Liber

cessitate cogitur studiose semp
ad cordis secreta refugiit ibi
q cogitacõms mtime caumẽ
astendiit et legem qĩ m mõte
peripuit dũ post positis tumlti
bus accõnũ tporaliũ i gtẽpla
cõnis sue uertice supne uolũ
tatis sentẽtiã pstrutãt Hmc
est quod ídem moyses crebro
de rebus dubijs ad thab'nacla
redit ubiq secreto dñm gsulit
et qnd certus determinat agstat
felicius ergo turbis ad thalina
dm redire est post positis exte
riorũ tumultibus secretũ mẽtis
intrare Jbi enĩ deus gsulitur
et quod foras agendũ est pu
nius silenter auditur Hoc
considre bom rectores fatiit aĩ
se resdubias cerneie nõ posse
cognostũt ad secretũ mentis
nelud ad qdam thab'nacli
reuitũ duãa lege pspecta qĩ
corã posita archa dñm cõsulit
et qd pius mius tacetes audiit
Hoc foras post modũ agentes i
notestũt Vt enĩ exteioibus
officijs mo offense deseruiãt ad
secreta cordis recurie mtessa
bilit curãt et sic uoce dei
qĩ p somnũ audiit dũ imedi
tacõne mentis a carnalibus
sensibus abstrahãte Hmc e
qd sponsa in canticis canticor
sponsi uoce quasi p somnium
audierat que dicebat ego dor
mio et cor meũ uigat Ac si
diret dũ exteiores sensus ab hs
uite sollicitudinib' sopio va
canti mente uiuacius i tẽna
cognosco foris dormio sed its
cor uigilat qr dũ exteiora qĩ
non sencio uiteiora solleiter

apphendo Bene ergo helu ait
qr p somnũ loqt' deus atq a
perte subdidit in uisione noc
turna Nocturna enĩ uisio
apparẽ gtẽplacõm mẽtis sub
quib' dr magnacõib' solet in
diurna aiũt luce teraus ter
minus in nocturna uero uisiõe
cũctanter uidemq Et qr sti hoes
qũ dũ in hac uita stũt diuĩe nãe
secreta quasi subqdam imagi
nacõne gspiciũt uidetiq net
dũ sicut est ea manifestius cõ
templant bene helu posths
dixit dñm nobis p somniũ loq
subdidit in uisione nocturna
nosc quippe est uita prãs in q
qm din sumus per hoc quod
in terra conspicimo subtexta
magnacõne caligamq Joha
namq aduidedũ dñm qdam
se premi caligine sentiebat
dicens anima mea desideauit
te in nocte hac si diret i hac
obscuitate uite prius uidere
te appeto Sed adhuc ifirm
nebula caistribor dum quaq
quasi huius noctis caligine
utans claritatẽ ueri lumis
pstolatus ait Mane astabo t
et uidebo adhuc ergo i nocte
minus se uidere cõspicit qui
adhuc dñm futurũ mane
cõcupiscit Quia uero ut dixi
ab exteiori accõne cessare dor
mire est bene helu subdidit
qñdo irruit sopor sup homes
Mina aũt sci ni ai exteioi
cationẽ nõ deseruiũt mira
mẽtis cubilia conqestũt apte
subiũxit Et dormiit i lectulo
Sancti ei vi dormire i lectulo
est mutamentũ siue cubile

Vicesimus tertius

quiesce Unde sepiꝰ est exulta
but scī m gla letabit' i tabernaculis
suis Dicatur ergo qᵈ semel ab
loquit' deus p somnium suis
nocturna quido irruit sopor
sup homes et dormit m lectu
lo qᵈ minime tūc secreta diui
tatis cognoscemus cū abhinc
mūdi tumultuosa gaudia fecta
mitra mētis mee cubilia segre
gamur Qua uero ut sepe
iam diximus aurem cordis
tumultus secularū negociorū
claudit et quiescere ḡsidēti
apperit aperte subuīxit Et
aperiet aures virorū et erudi
ens eos instruit disciplina Cū
enī ab exteriorib⁹ accōmbus
sopiti' aperta aure mterna
examinis causas audiuit q
dū subtiliter uel flagella pu
blica uel iudicia occulta cō
sideant semetipos affice flēdo
non cessāt vnde bene dictū
est Et erudiēs eos instruit dis
ciplina qz ḡsidēntes mēti et
sē se p potētiaz lacerāntes quasi
quedam plage passionis sī
lamēta compūctiōnis vnde
ecia salomon recte vim per
cussionis utriusqz guttes de
luor vulneris abstergit mala
et plage m secretioibus uētris
Ꝑ luorem qppe vulneris disci
plina insinuat corporee per
cussionis plage uero i secreti
oibus ventris fuit m terna mīt
vulnera que p compūctionis
fuit Dicit et uenter cibis re
pletus extenditur ita mens
pauis cogitacoibus dilatata
subleuatur Abstergit igitur
mala et luor vulneris et plage

m secretioibus uentris qᵈ et disci
plina exterior culpas diluit
et extensū mētem compūctio
penitētie ulcōne transpigit Et
in hoc mira se utraqꝫ hec differ
rūt qᵈ plage percussionē dolet
lamēta compūctionē sapiūt
Ille affligētes cruciāt ista re
ficiūt dū affligit per illas
in afflictione merore est Per
in merore letitia Quia tamē
ipa compūctio mētem laceat
eande cōpūctionez non in grue
disciplina uocat Quatuor
qppe sūt qualitates quibus mi
ui in aīa i compūctōe uehemēt
afficitur cū aut maloꝝ suoꝝ
rīmissū' considerāns ubi sit
aut iudiciorū dei metuens sē
tenciaz et secū querens cogitat
ubi erit aut cū mala nīte pēn
tis sollerter attendit merens
ḡsidēt ubi est aut cū bona
supne patrie cōtemplat' que
qᵈ nec dū adipiscit' lugens
conspicit ubi non est Malo
rum suorū paulus memineat et
exeis sē in qbus fuerat afflige
bat Cū dicebat Non sū dignus
vocari aplus quo ꝑsecutus sū
ecclīam dei Rursū dum iudi
cū subtiliter pensamus i futo
male esse metuebat Dicens
Castigo corpus meū et i seruitutē
subicio ne forte alijs ꝑdicās
ipe reprobus efficiar Rursū ma
la prīus nīte pensabat cū ducē
Dū sumus in corpore peregri
namur in dño Et video aliā
legem in membris meis re
pugnātem legi mentis mee
et captiuū me ducētem i lege
peccati que est in membris meis

liber

m felix ego homo qs me liberabit
de corpore mortis hui⁹ et rursū
bona eterne patrie gsideabat
dicēs videmus nūc pspeculū i
enigmate tūc autē facie adfa-
ciem Nūc cognosco ex parte tūc
aut cognoscam sicut t ggnitus
sū atq; iteū Gemo quoīaz sic
terrestris domus mea huiꝰ hīta-
cōnis dissoluat quod edificatōm
ex deo habemus domū nō ma
factā sed eternā in celis Cuius
domus bona mtuēs effusus dt
vt sciatis que sit spes vocatōis
eius et que diuicie gle hēditat
eius in scīs et que sit supemi-
nens magnitudo virtutis eius in
nos que credimus ꝯ analogia ute
pīnis bīs iob gsideans ait Tēp-
tatō est vita hois sup tra vnde
dauid quoq; ait vniuersa vanitas
omnis homo viuēs ezuaēq; imma-
gine dei ambulet homo tamē
vanitate gturbat Quisquis et
nam patriā gtemplatus t hec
mala pensans in quibus erat
atq; illa bona gsideans in qbus
adhuc non erat aīt heu me q
incolatus meus plongatus est
et ego habui in pauore meo pro-
iectus sum a multu octoꝝ tuoꝝ
Subleuatus in extasi qm mi in-
stes pauore non ꝓprie nōuerat
a multu octoꝝ dei audit se pīsse
prectū post interna quippe lu-
minis visionē que in eius anima
ꝓgtēplacōnis grām radio dar
emicuit ad semetipsū recedit
et cogitacōnes prepta vel quib⁹
illic bonis deesset vel quibus
malis h adesset inuenit Neq;
ei quis pīnis ute mala sicut
sūt ospiēe ualet si boā eterne
patrie ꝓtemplacōis gustū co
tingē nec dū u Vnde ꝓpha
a multu octoꝝ dei prectū se esse
agnouit Subleuatus q̄ppe audt
quod se h audere non posse ad se
relapsus ingemuit pīrtā sibi
aīam usta compūctio afficere
familiarius solet que omnes
imaginacōnes corporeas īso-
leter sibi obuiātes abscidit et
cordis oculm figere in pō radio
inarcāsīpte lucis intendit has
quippe figuraū corporaliū spes
ad se intus et in firmitate corpis
traxit sed ꝓfecta compūcta hoc
sūmopere mugilat ne aī uei te
ueritatē queat eam ymaginatōe
curāsīpte uisionis illudat cūc
tasq; sibi obuiātes imagines
respuit Quia eni pullas mixta
se lapsa est sine ullis se subse
super conatur Et postq; per
multa indecēter sparsa est in
unū se colligē nititur vt si
magna ui amoris ualet esse
vnū atq; in corporeā ꝓplet
vnde aliq̄ndo adq̄ndā ī ysitatā
dulcedinē interm sapoīs ad
mutit et raptim aliquomodo
ardenti spū afflata renouat
tātoq; magis inhiat q̄nto nīq
quod amet degustat atq; ad
hoc mirāe appetit qd sibi dulce
sapere mirmisceus senuit q
indelz eius amore dulcedinis
sibi cora se inuenit Et postq
hāc vt aīq; prope potuit qud
sine illa diuīa fuisset inuenit
cui inhere conat Sed aberg
fortune sue adhuc ifirmit
repellit et q eius mūdicie
contēperāi nō ualet ffluere
dulce hf sibiq; adse cadenti

Miserimus eius

infirmitatis siue lacrimas. Nemo
Neq; enī potest mētis oculū in id
quod intra se captum gerebat
figere quapō uehementis sue usi
deorsum ire compellit. me' hec
anhelat eluat super se ire cōat
sed ad simulates tenebras sua
as uicta fatigatōne relabitur
Qua ergo sic afflicta aīa con
semetipām graue certamen
colerat et q̄ omnis hec de nobis
cōmissa de nobis cū nos afficit
q̄nis delectatōne p̄mixta non
modicū dolorē parit. Audiu p̄
q̄. dixit deū nobis p̄sommū lo
q. et locutōne eius mās aures
aperte non m meito eandem
apertōne auris disciplinam
uocat qua eo magis nos affi
cit do certeit quo magis adhuc
pcctam eius in spiratōns
grām mterne mtelligerie so
nus eripit Neq; enī fleret ex
timescis quisq; quod si nō m
timescis potuisset sentire. q̄d
non dum est. Namq; cū nosmet
ipsos mspicimus bene cōditos
sed ad p̄suasionē diabolicam
pestifera cōsensioe deceptos m
nobis ipis adtendimus aliud
ee quod fecimus. Aliud q̄d facti su
mus condicone nos regrosse
sed culpa uiciatos p̄inde cōpū
cti appetimus uitare q̄ fecimus
ut ad id q̄d facti fuimus reformē
mur Unde et apte sequit ℣ Ut
auertat hoiez abhis que fecit
et liberet eū a superbia. Quid enī
homo de ꝑprio nisi pccm fecit
et scriptū est Initiū omnis pecti superbia. Bene ergo dr̄ q̄ homo cū
abhis que fecit auertit. de superbia liberat. Contra quidlibet ꝑpe

superbie est p̄cepta eius peccando hau
cendere qua quasi a se iugū dia
cōmis eius execuit cui p obediētiā
subesse cōtempnit. Et cōi q. id q̄d
fecit mutare appetit id q̄d a deo
factus est recognoscit. Ad pristinis
sue ordīe humiliter redit. dū sua
opera fugiēs talem se qualis a deo
factus est diligit. qua ued ꝑhac
mtelligēdo gl̄a supna recipimus
supplicia eterna mutat. apte sub
iūgit ℣ Eruens aīam eius d'cor
rupcone. i. vitam illius vt non
transeat in gladiū. Omnis q̄ppe
pcōr abhac corruptōne in tricio
illuc ad gladiū compellit. trāsit
penarū ut unde hic inique delectat
illuc unde iuste crucietur. Notādū
est ergo q̄ deus nobis p̄sommū
loquens p̄ius nos a corruptōne
i. post modū a gladio liberet quia
minimū uita illius illic eripit ab
ulcione supplicij cuius hic metem
subtrahit a delectatōne peccati
neq; enī illic habet q̄ formidare
debeat de gladio sentēne quem
hic post emēdatōne sua pollutō
non corruperit culpe. Bene ergo
dr̄. Eruens aīam eius d'corruptōe
ad. i. ad vitā illius vt non transeat i
gladiū. A corruptōne namq;
ad gladiū transire est post pacta
uicia adtolenda supplicia per
uenire sequit℣ Increpat quoq;
p dolorem in lectulo et oīa ossa
eius marcescere facit. In stripiū
sacra lectus siue grabatus seu
stratū. Aliquando uoluptas carnis
aliquando repausatō in bonis op
bus aliquando requies tpalis accipi
Quid est enī quod in evangelio
sanato cuidam dīs dicit. Surge
tolle grabatū tuū. i. uade in domū

tuā mſi quod ꝑgrabatū uoluptas
corpis deſignatur et uibetur utiq;
ut hoc ſamus portet ubi mſirmus
uincrat qz nimiū omīs q'adhuc
vicīs delectat' mſirmus iacet m
voluptatibꝫ carnis ſed ſimus hoc
portat ubi mſirmus iacuerat qz
a duīo adiutorio crepius amicīs
eiusdē cōtumelias poſt modū to-
lerat meuꝫ deſideīs requieſtebat
68. ¶ Cursus plectū uel ſtratū ꝑpau-
ſcis ī bonis opibus deſignatur
Vnde ī aplorū actibꝫ petrus aplūs
dr Eneas ſanet te dñs ihs xps ſur-
ge ſterne tibi Quid eſt dicē ſurge
miſi mala qne ꝓpetraſti delinq̄
et quid eſt dicē ſterne tibi miſi mer-
cedis causas mꝫbus vīquieſcere
debeas operare ut et deſcat ſue-
gēdo quod facit et muemat ſter-
nendo quod feceīt quod vtiusq;
ꝓpheta breuiter cōpḥendit oīs
Declina a malo ⁊ fac bonū De-
clinare qppe a malo eſt ab eo q̄
iacuit ſurgere Bonū uero facē
eſt mercedes operaī mꝫbus q̄ eſse
debeat Qui ei declinat mala ꝫ
bona adhuc nō facit ſurrexit
quidē ab eo quo iacuit ſed ubi
requieſcē debeat nec dū ſtrauit
69. ¶ Et nursū lectus uel ſtratū rēqes
tpalis accipit Sicut ſcriptū eſt
Vmulſū ſtratū eius uerſaſti mſir-
mitate eius Citeī quiſq; curis
ſeculaibus fatigat' deſerē ꝓ diē
gram huiꝰ mūdi utinera labo-
riosa cōpūgit' Cogitaē ſolz
quomō prīus uite deſideria fugi-
at et abeūs laboibꝫ requieſcat
ſibiq; mox deſideraē quietis or-
dine querat et uelut quoddam
ſtratū Sic a cūctis laboibꝫ ceſſa-
cōmis locū muemre cōcupiſcit

Seco qz in hac uita hō adhuc poſito
m aliquibet ordīs loco in augl
ſecreti ſecceſſū uite ſine tpalibꝫ
nullatenus poteſt et plerūq; ī id
qd ad regem cōſtruit' maior do-
lor temptacōis inuenit' Vnde
recte per ypḥam dr Vmulſū ſtratū
eius uerſaſti m mſirmitate eius ac
ſi diceret omīe quod hic ſibi parat
ad requē hoc ei mutaſti occlto
iudicio ad plurbacōm Quod pro
ſecto ſecreto dei cōſilio agitur
ut huiꝰ peregrinacōis tpore
10 electorū uita turbet' ¶ Ma q̄ppe
eſt uita prīs qua ad priam tēdima
et id circo occulto iudicio ſi requit
plurbacōne cōterim' ne uiam
pro patria diligamꝰ Doleē
nōnulli uiatores cū amena fo-
taſſe uiderē prata ſpicuīt
pergendi moras īnectere et a-
ceptī itineris rectitudīne dīmaē
eorūq; greſſus tardat pulchitudo
11 itineris dū delectat ¶ Electus ergo
ſuus ad ſe pergentibus dño huiꝰ
mūdi uter aſperū facit ne dum
quiſq; uite prīs requie q̄ī uite
amenitate paſcitur magis
eī diu pergeret quā citius per
uenīe delectat ne dū oblectat'
m uia oblīniſcat' quod deſiderā-
bat m patria Quia ergo ihac
uita oīs īmā qm̄ forteaſſe ꝓpara-
tus requies plurbatur recte dr
increpat quoq; ꝓ dolorē ī lectulo
deſt m prīs uite requie uel
temptacōis nos ſimulis uel
flagelli afflicōne cōturbat Nā
ſepe huāmus animꝰ qm̄ libet
breui tpore ſi ſine temptacōne
m bonis ſtudijs fuerīt mox de
hiſdem ſtudijs mꝫbus q̄ſtedo
ſe deꝓs uitutibꝫ quibus multi

Vicesimus tertius

plicaū mitt⁹ dum grātē se sentit e-
leuat⁹ vnde pio rectois nostri
moderamīe impulsu tempta
cōmis afficatur ut meo ipa pro-
fectus sui elatio comprimatur
qua ꝑpter postḡm dixit incepit
quoq; p dolorē mlectulo apte
subiūxit ℣ Et ossa eius
marcescē facit ossa m sp̄tuā
sancta vīutes accipim⁹ sicut
sp̄ūs est dñs custodit oīa ossa
eoꝝ vnū ex hijs nō cōteretur
q; vlq; nō de ossibus corpois
sed de viribꝫ dr̄ mentis Nam
certe nouim⁹ qd et multoꝝ mar-
tiū corpa liu' ossa cōstarta sūt
et p̄secutoꝝ latroīs illius au
dictū est Hodie mecū eris īpa-
diso sicut latroīs alterius m
cruce cruta fregerūt Cū ergo
increpat p dolorem mlectu
oīa ossa facit marcescē quia
cū mea requie ḡm nobis ab
hoc sēlo ꝑparam⁹ flagello tēp
tacōmis affectū⁹ qui fortasse
de virtutibꝫ mris mstari po-
tuim⁹ cognito mfirmitatis
mē tedio extenuam⁹ Cū em̄
sicut cupim⁹ ad deū p̄ficim⁹
si p̄fectū nrm temptatō nlla
pulsaret aliqm⁹ nos sortitudis
esse credēm⁹ Sed q; nobīū su-
perna dispōsacōne agitur vt
mfirmitatis mē q; p̄fectes
oblīuiscim⁹ temptati volam⁹
et m̄ p̄fecto nō quid de diuīo
munere et m temptacōe cog-
sim⁹ quid de gr̄ijs vbus sus
Que nos p̄fecto temptatō ad
plenū raperet nisi p̄tectio sup-
na seruaret pulsāt nec frāgit
impellit nec mouet quatit
nec deicit vt de mā ifirmte

A2

sencia m⁹ esse qd̄ quatim⁹ t de
diuīo munere esse quod stam⁹
et q; sēpe aīa alicuius bonī con
scia sibi · cū virtutes suas sibi ad
meōriā reuocat quadā delecta-
cōne pascit⁹ et quasi gratulacōe
ꝑprie plenitudinis ī pmguatur
beneditat⁹ qd̄ temptacōe pulsāte
marcescāt ossa cruia dū gr̄a
mfirmitas temptacōne ītrogā-
te cognoscit⁹ omis illa mārū
virtū uelud pmguis uidisq; g-
tulacō subito anxietatis merore
siccatur et qui nos aliquis esse
moneri bona mā pensando
credim⁹ pulsati paulo amplius
pericuros nos iamq; formidam⁹
tūc omē bonoꝝ mōrū gaudiū
uertitur m panore' penarū -
tūc miquos nos esse deplōdim⁹
qui stōs paulo ante ēbeam⁹
tabescit mens stupent oculi
Omē quod prius prosperum
arridebat euanescit lux ipā
fastidio est sole sē m animo te-
nebre merois effundūt ml
qd̄ deletet aspicitur triste est
quicquid occurrit⁹ Vnde et
apte sequitur Abhomabilis ei
fit multa sua pans t anime
illius cibus ante desidabilis
ac si apte dicat afflicti mens
sibi m amaritudine uerti cō-
sidebat quicquid se antea blāde
lubenterq; sacriabat In ista A3
em̄ sacra pans aliq̄ndo ipse
dñs aliq̄ndo spūalis gracia
aliq̄ndo diuīe doctrine erudicio
aliq̄ndo hereticoꝝ pdicacio
aliq̄ndo subdui mite p̄ūs
aliq̄ndo ionādatas hūane de-
lectacōnis accipit⁹ In pane
aīs designat⁹ Quut ipe mēo

A3

liber

dicit Ego sum panis uiuus qui de celo descendi Iursū p panem gra dom spitalis accipit Siaut per y phām dr Qui obdurat aurem suā ne audiat sanguinem ysa 33
claudit oculos suos ne uideat malū Iste in excelsis hūabit munimēta saxorū sublimitas eius Panis oī datus est Quid ē em obdurare aures suas ne audiat sanguinē nisi panis suadentibus que de sanguine t carne nascūt non pbere cōsensū t quid est ne malū uideat oculos claudē nisi ōnē qr rem nudmt adūsum est non applare iste in excelsis habitabit qr q̄uis ei adhuc cāo m infelicibus tetinet mēte iam in sublimibus fixit ayumīta saxorū sublimitas eius qr dum abiecta desideria terrene q̄sq; calcat ad supna priam p pdecessū prum exempla se subleuat Et qr p templacōis donū gra spiritali saciat apte subūgit Panis oī datus est idest refectōi spitalis gre percipit qr se a bonis infimis celestia sperando suspendit hinc eaq; de scā ecclia per dauid dns dicit Paupes eius saturabo panibus quia multa po posite mentis humilū spitalium implent refectōne donorū

Iursū p panē dulie doctrine erudimo designatur sicut p ysa 21
dr Qui habitatis in tra austri cū pamb occurrite fugicti in terra quippe austri hitant qui in scā ecclia positi supm spus caritate pflant Fugit aut qui hōi mūdi mala euadere cōcupiscit Qui ergo in terra austri hūat fugicti cū pamb occurrat idest qui iam spūsto mūdi ecclia plenus est eū qui mala sua tua dere nititur eruditōis alloquio consolet fugicti sitz cū pamb occurrē est meticti eterna supplicia doctrine sacre estas offerre et modo timore terroe cōpmere modo pauorem exhortatione fouere Quia panis refectio spūlis sacre non in cōuemeter ampli p eūdem ypsam uideis solam ysa 144
litam seruatib dr Quare appēdunt argentū t nō in pambus Ac si dicat Pensatis sacre eloq̄a sed nō in refectōne qui iam sola spēm lrē custoditis et de spitali intelligentia pmeq̄uedmē ifine refectōis amittitis Unde illuc apte subūgit et laborē nestrū non in saturitate 11
Iursū per panem hereticoū pdicatō designat Sicut p Salomonē dr agulier hereticē ecclie typum gestantē t stultos cōuocans dicit Panes occultos libenter edite vel sic in mā translatione spūs est aq furtiue dulcores sūt t panis absconditus suauior Sute enim nōnulle hereses que aperte metuūt pdicare quod sentiūt et apud infirmoū mētes uerba sua tato magis conduūt q̄nto quasi amplius t vene antecauēdo abstondūt Unde nō in merito dr Panes occultos libenter edite aqueis em cordibus occulta hereticoq; uba eo magis sapiūt quo cū religiosis gmitter non habentur 16
Iursū per panem subsidiū unte proximo aupit Sicut Iacob ad Laban transiens ait Dne deus si dederis mihi panē ad mādūcād

Decimus tertius

et uestem admouēdū Et sicut m
euāglio dñs turbis se sequētibus
dicit Querītis me non q̄ uidi
stis signa sed quia manducastis
ex panibus de septē em̄ panib⁹
fuerāt saciati et p eoꝝ psonam
dns illos mitra stām ecclīam de-
testatur qui pfectos ordines ad
ōm̄ appinquāt non in eisdē or-
dinibus uirtutū merita sed sub
sidiū uite pētis exquīt nec cogi-
tant quid intendo mittū debe
ant que compedia patiēdo sa-
ciētur Saciatus quippe dñi
dñm sequi est De sca ecclesia
tporalia alimēta sumpsisse tnō
prosigms dñm sed p patibus
querē est ad religiois officiū
non pro augendis uirtutibus
sed pro requirēdis subsidijs in-
hiare ¶ Iurssū p panē ioūdi-
tas huāne delectacōis accipit
Vnde Ieremias pphā cū sy̆na-
goge pditos mores defleret di
cit Omis populus eius gemēs
et q̄rens panē q̄ ei praua hoi
mū multitudo afflixit nō ad
uotū de pētis uite uoluptate
saciatur Sed pciosā quaq
p cibo dat quia uirtutes mētis
in appetitu transitorie delectacōis
mchnat et refocalare animā mi-
titur quia puersis suis deside-
rijs satisfacē conat Vnde bñ
mox et uoce illius electe mūtitu
dms subdit Vide dñe et cōsi-
dera quia facta sū uilis Vilis
quippe plebs dei efficit q̄ndo
pauoꝝ numeros crescēte in eis
non sūma et celestia sed abiecta
et terrena seccat Heliu itaq;
quid aliud panē q̄m pētis ui-
le delectacōm uocat Cū pōst

vim temptacois expressit dicō
subdit abhoīabilis ei fit mita
sua panis et anime illius cib⁹
ante desiderabilis Quia indeliq
omē quod pus de tpāli pspitate
uluēdi dulce sapiebat post modū
puim temptacōis amaresceret
Non mīm uero quicquid gaudij
quicquid ūtutis facē indebatur
subito m pauore tēptacōis ā-
mittit et quasi euacuatq eisdē
ūtutib⁹ tristis animꝰ solo mestoē
possidetur Cū enī paulo uehe-
mēcius impulsu temptacōis
afficitur q̄ exēstre uim solite
fortitudinis non ualet eam iam
uelud poītam dolet sēp erse ua-
uū sentiēs mīrmitatē suā exīp
sua uanitate cognoscit unde ab
oīm mox uecūditate q̄ fragilit
et estas poris letīcie rīspuens
eo quem solū libeter appetit
luctu saciat Vnusquisq; enim
cū sibi bene uluēdo pspitas
arridet hilarescit atq ipā hila-
ritas aīm uelud desiderabilis
cibus reficit Sed aūtēptacōē
paulo amplius in mēte pulsat
a mēte eius p merois fastidiū
gaudiū oīm respuit que pius
eodē gaudio quasi saciata le-
tabat Quia igit homo tptus
ab ore cordis omem cibū re-
spuit delectacōme michiq; ād
qm̄ semetipm̄ et cognoscere
et flere delectat Bene dicit
abhoīabilis ei fit mita
sua panis 7 anime illius ab
ante desiderabilis Sed sanct⁹
pius dns 7 ad eo modeā mē
occulte dispōsacōis ua tēptā
p mitiā ut qui ex dulo mu-
nere in dulte pfectū eua

ecia quid sumꝰ ex ꝓpria mfirtate
memorem⁹ et qui exp ieptone
muneris opera uirtutis mfirmꝰ
ex mfirmitatis mee meoria sac-
ficiū humilitatis offeramus ¶ Illi
19 quido aut post pfectū uirtū non
solū temptāt uicia sed etia flage
lla castigant Cū aut temptam⁹
uicijs pia dispēsatōne nobiscū
agitur ne m hijs ututibꝰ quibus
pficimꝰ extollamur Cū uero
flagellis attcimur malis ispāh-
bus admonem⁹ ne mudo blādie
te seducamur Vicia dī nos tēp-
tant p prosperetes m nos vtutes
humiliant⁹ flagella dū temptāt
surgetes m corde hug mudi uo-
luptates eradicāt Ꝑ temptāta
uicia discimꝰ quid de nobis sīmꝰ
ꝓfarēcia flagella cognoscimus
qđ de hoc mudo fugiamus pilla
restrīgim⁹ ne mtrmsecꝰ extolla-
mur pysta cōpmmur ne quid
extrmsecus appetamꝰ m hac
ergo uita dū sumus ꝛflagellis
attem et aliq̄do uicijs tēptāri
necesse est Sunt em m laboib⁹
flagellorū seu m tertamīe mūdi
nō solū nobis mā mfirmitas
mnotescit sed etiā m q̄ta utute
proficīg agnoscimꝰ Nemo
q̄ppe uires suas m pace cognōit
Si em bella desūt uirtutū expt
mēta non prodeūt ſn promdus
miles est qui forcem se m pace
gloiatur ¶ Quia ergo sepe
uicijs meita pflagellorū adūsa
patefiūt aperte helui subūgit
dicens Cabesset caro illius
et ossa que recta fuerant nuda-
būt⁹ Cū em flagellis pmi-
mur pmentibꝰ omis exteior
uoluptas atteritur mterne
fortitudims ossa mudat⁹ ¶ Quid
aut hoc loco carnis nome nisi
ipa delectatō carnalis accipit⁹
vel quid ꝑ possa nisi ututes aīmi
signiant⁹ tabescit ergo caro t ossa
nudant⁹ qua dū flagellis argu-
entibus carnalis delectatō extenu-
atur ea que ꝓdūt quasi sub car-
ne latuerāt uirtutū forcia pate-
fiūt Nemo quippe q̄ntū ꝓficiat
nisi inter aduersa cognoscitur
Cū em assūt ꝓspera cerm uirtū
documeta non possūt Vnde alias
scptū est ſn die mandauit dns
mīsericordiā suā et nocte dilexit
Quia unde vnusquisq; dom su-
pni gram m tranquillitate ꝓfec⁹
prepit sed q̄ntū prepeūt m adū-
sitate ꝓturbatōnis ostendit la-
betat ergo caro ut mūdetur ossa
feriamur patenis cōtrariis
ut q̄ntū ꝓficimꝰ agnoscamus
flagellis em dñi pmiscuo car-
nalis delectatōis atteritꝰ sed
ututū nrarū ossa patefiūt dū
mīm exteius ipa hug mudi ad
uersitate fodatur Sed quid m
nobis mtrinsecus iacebat ostē-
ditur Cesit namq; aplis dīm
datū est ne ultra laqueret⁹ in
nomie ihu sed magna exulta
tōne gauisi sūt quod dign
habiti sūt ꝑ eius nōe tōtue-
lias pati iniurias aduersa ergo
cū fiducia rspondet⁹ Obedire
oportet magis deo qꝫ hōibus
Cante inter aduersa malignus fi-
dei robur enititur esse qđ ista
est integritas carnis sed pa
tefacta sūt ossa ututū Unde
de eis ꝑ sapiēciam dr Deus
temptauit illos dignos se Sēp
tatis sūt quippe aduersitate

Vicesimus quartus

plagarū sed dign mucēt sint
mutacōne ossium Nam q hec
eor illa temptatō est que exfla-
gellis adhibet illic aperte
declarat dum scr̄tur Cangr
autē m formare ꝓhauit eos t
quasi holocaustā accepit illos
Cruia ergo mng nugr nr es
non nisi paduersā patefiunt
Bene dicit thabesset caro eis
et ossa eius que tecta fuerant
mutabūt thabesset ei caro
dum omne quod fluxū t fragile
ꝙ est flagellis atterit mutat
ossa dī phec m nobis ecīa qua-
lidā latet aperitur Cruia sē
supius dictū est m ipa aduīsite
temptacōnis non solū detegit
robar fortunadmis sed ecīa cog
nostit infirmitas humanitat
et temptatus quis ꝙ ostendit
quidē qntū m deo pfecit sed ī
ipsis flagellorū affluentibus
ecīa qntū de semet ipō sit ipng
agnoscit Non em tm modo nu
dant ossa sed ecīa thabesset
caro apte subiūgit ¶ Appm
quaut corupcōm anima illius
et tota illius mortiferis depta
tiem vng nugr uisti anima ce
rupcōm appmquare dr quādo
ne eam uirtus possit extollere
p flagella cōpellit quid sit ex
ppa infirmitate sentire corup-
cōm indicet appmquat q ex
suis se uicibus pdicōm pximū
non ignorat ut hoc qđ a pdice
longe est non sibi sed dño tri-
buat appmquat ueromortife
ris q ex infirmitate carnis pxi
mū se pcūs morte ferentibus re-
spuat A quibus diuīo munere ta-
tomagis longe sit qntō se eis

pxim ex suis meritis deprehendit
p cōtemplacōm condicōis sue dr
corruptōm ipmiquauerit cū dice-
bat memento dne q pulus sum
Homo stat semī dies eius p
cōtemplacōnes quoq infirmitat
ipse et paulus mortiferis appe-
quauerit cū dicebat uideo aliam
legem in membris meis repugn
tem legi mentis mee t captiuā
me ducētem in lege pcti q est
in membris meis miser ego
homo quis me liberabit de cor-
pore mortis huius Corruptōm
ergo t mortiferis appmisse
est considerata infirmitate hu-
manitatis sue prorem se ex suis
meritis cernere atq apud se
arrogantiam exprens ubus
non habere ¶ Quod si sum
si conditois mee pcepcōne dese-
ramur Cue minuī pfectio
minus necessaria credatur
si semp habeat Sed utiliter
plerūq subtrahit ut sibimet
ipi homo quam sine illa mi
sit ostendat Agamus igitur
dei aliqndo nos nobis paduīsa
infirmat que ecīa nescientes ī
prosperis portat Cruia desti-
tuti dum radere ma primg et
tī aduti retinem ex doctina
fit qđ in lapsu trepidamus
et custodia ꝙ in statu pmanem

¶ Nemo ergo se alicuius uirtutis
estimat ecīa cū quid fortit
potest quia si diuīa pfectio
deserat ubi repente eneruatur
obruit ubi se ualenter stare
gloriatur De uitio dei q
ieroboam manepauit Quid
est em ꝙ uir dei cōi altare
samarie ad pfectandum

directus p̄sente rege auctoritatem
libere uocis exercuit Eiusdēq; re-
gis extensū brachiū uigorē mi-
rabiliter assumpsit Quod tame
mox misericorditer saluti restituit
cuius in domo mutatus comedē
noluit quia ne in uia comederet
p̄hibuōis diuīe seruauit Q̄
tame p̄cepta meadem uia et se
ductus comedit et potus inte-
rist Q̄ua mre quid subtili con
sideratōne colligimo quid ut
uta dixerim formidando sustina-
muus nisi quod fortasan apud
semetipm tantus ex p̄ceptis do-
minicis tegem se cotemp̄sse
gloriatur ab interna mox salu-
ditate quass alus est et inde ei
in opere culpa subrepsit unde
illā in corde surrexit ut ipse
falsis uerbis p̄ceptis differet
qua nequaq̄m ipse forsan nos
fuerit quod ad regis verba re-
sumsset Bene aut ex eius ore
mortis sūam accepit cuius se-
ductōne ab a uere p̄cepto de-
uiauit ut inde penam uerā
sumeret unde culpam negli
geter admisisset Q̄ua ig̃ur
unūquēq; elatiā sua diuā gra
tia magis erudiēdo ostendit
cū quasi patiens defecit dia
bolice Appmḡuit corruptōm
ada eius finita illius mortifē
ris ut quo se suis rebus uiuēs
morti p aduersa cōsideat cor
rectionis que fortiter egerit
ad diuīe spei munimen fugi-
ens solidus maneat Amen
Deo grās Huxp̄i hilaria
uirgo liberemur dñi mei
Sancta Sapiencia Sca
balbina orate p nobis

Vicesimus quartus

Hui vim superne dispensacois insinuas de elati vinus cuiusq; pulsione tulit dicens Appiquauit corruptoi aia eius et uita illius morti feris et du temptatu homie dmostrat unu in qua temptacoe sit positi Humanu genus ostendit unusu Dumq narrat quid specialiter agat in singulis liquido intimat quid generaliter agatur in cunctis Sic eni temptacoes expsit quoruda ppne singloru ut possit intelligi universaliter oim Cuius q;ppe electoru genus in hac uita hodie laboris afficitur Vnde et mox huic generali pestilencie generales sub intulit remedu medicinale dicens

¶ Ecce ego angelus loquens unu de similibus ut amicicie hoie equitate miserebat? eius qui ecce iste est angelus nisi ille q; ppha dicit? Magni gsilii angelus Qua eni grece euangelizare denunciare dr sentiet ipm nobis amicians dis angelus vocat? Et bene aut si fuerit pdeo angelus loquens qua sicut aplus aut ecia nuncupat pnobis Sed quid pnobis loquat audiamus unu de similibus dicos medicine est ut aliq; do similia similibus aliquando gra dis curet Nam sepe calida calidis sepe aute frigida calida frigidis sanare gsueuit penes ergo ad nos desup medicina nre tantu q; nos inuenes languoibus pressos quidem nobis simile et quiddam sibi apposuit adhomies q;ppe homo uenit Sed ad pdres iustus concordat nobis ueritate nate sed disciplinaut a nobis uigore iusticie Pciosus eni homo corrigi non poterat nisi perdeu Videi aute debuit qui corrigebat ut pbenda imitacois formaq ante arte malicie mutaret uitam Sed uideri abhomie non poterat deus Ideo homo factus est ut udei potuisset iustus igitur atq; inuisibilis deus apparuit silis nobis homo uisibilis ut dum uideretur ex similitudine curaret ex iusto et du ueritate generis concordat condicoi uirtute artis obuiaret extinctrini

Qua ergo ueniens in carne dis non culpam nram ex uitio non penam ex necessitate suscepit nulla eni labe pcti pollutus creatu nre condicois non potuit Atq; ideo mortem nram omi necessitate calcata ai uoluit sponte suscepit Ferte dr Quod temptato homine iste angelus unu de similibus loquit? qz nec ita natus ut reliqui nec ita mortuus nec ita resuscitatus Non eni operante coitu sed despi superueniente cepit? est natus aut materna uisceza et fetida exhibuit et incorrupta servauit

¶ Fursu nos omnes ai uoluntate moniur qz adsolueende pene debitu culpe nre

condicone coartamur ille aut
q̄ nulli admixtus est culpe nulli
ex necessitate succubuit pene
Sed q̄ culpam mām dmando
subdidit penam mām mīsēā-
do sustepit Sicut ipē ait ptātē
habeo ponēdi aiam meā i ptā-
tem habeo uerū sumēdi eam
Qui ecīā p̄misit nemo tollit
eaz a me sed ego pono eā a me
ipō Iuste non ut reliq̄ iusti-
tatus est q̄ mā r̄surrectio isti
finem dilata est illius ved die
tercio celebrata Et nos quidē
pillā resurgim̄ resurrexit ipē
pse Neque enī qui deus erat
sicut nos ab alio ut r̄suscitaret
potuisset mdigebat In eo ergo
eius resurrectio distat a nrā
qđ non p nosmetipos r̄surgim̄
sicut ipē pro eo enī qđ simplē
homies sumus superiori adiu-
torio ut resurgē ualeamus
mdigem̄ Ille aut ego dē r̄surḡ
vm cū patre et spūsco deus
exhibuit quā hi solus vhām te
sustepit Vera igit dnī vere
natus uere mortuus uere sus-
citatus m omnibo nī distat anb
mag'tudine potēie sed sola cō-
cordat nobis ueritate nature
benedict̄ q̄ p nobis iste āgelo
vnū de similib laquit̄ Cum
enī mittis opeatoīb suis
mmesa nos ūtute trāsiendat
m vno iam a nobis idest i for-
me ueritate non dsitrepat
Perhoc p nobis patri logit̄
p quod semetipm nobis sīlem
ostendit loquiqui ppe eius uel
interpellare est ipm sp̄ hoīb
homiez demostrare Et bn
cū dixerit vnū de silib laquit̄

ilico adiūxit Vt amāret hoīs
equitatē quia nisi ille hoibus
similis fieret i iustus homo am 99
deū non apparēt Inde quippe
amāicat equitatē mām unde
sustipe dignatus est ipm tem
nrām Omnes udeh nos vnita
illa psuasio mulpe cotagium
ab ipā radice polluēat nullq̄
erat qui apud deū p peccatis
loquens a pcō liber apparēt
quia ex eade massā editos es
cūctos par r̄atus mululcāt
Proinde uenit ad nos vnigēi-
tus pīs assumpsit ex nob mām
non p petrans culpam Ipe
pcō quippe esse debuit q̄ pro
peccatoribus interuenīe potuisset
Vnia mmīcā alienepollue
cotagia non tergeret si ppria
sustineret Bene ergo dicit̄
Vnia m eo qđ similis apparuit
substātiam hoīz amīciauit
Intercedens enī p peccatoribus
semetipm iustū homiez qui
p alios mdulgeciam mereret̄
ostendit Sequit̄ Miserebit̄ 5
eius et dicet liberā eī ut non
descēdat m corrupcōm muēi
m quo ei pīciet Mediator
dei t hoīm quo forma hoīs
sumpsit qua misericordia re-
dempto homīe dicat patri li-
berā eī ut non descendat m
corrupcōm Sicut iam supra
dixim̄ Dure cū est liberat hoīs
naīaz homis assumedo demō-
strare Exea quippe carne
quam sumpsit eiaz hāt ostēdit
libeam quam redimet q̄ redēp-
ta indelicet caro nos sumus
qui corpus eius mī creatus
assumpsim̄ Sed mediatoris

Vicesimus quartus

tanti egitate libeam^r sicut ipse
ait Si nos filius liberauit uere
liberi estis ¶ Et bene p hoc re-
demptio hominis dicit^r non deste-
dat in corruptionem Cupius enim
dictu fuerat appinquat corup-
tioni aia eius postmodu dicit^r
non destendat in corruptionem
Ac si dicit qui cognoscendo infir-
tatem suam esse se corruptioni
ppinquum non ignorat loquto ad
corruptionis meritu no deste-
dat ad corruptionem ei iuste deste-
deret si suis uibus longe se a
corruptione esse iudicaret Sed
quia corruptioni appinquat hu-
liter debet ab ea iusticie dei libe-
rari ut eo contra impugnacia
uicia fortis sit quo se infirmu^m
cognoscit infirmu Quisquis
enim se supra se extollit^r ipo elatio
sue ponderi grauat^r et ex eo
se in infimis mergit Qui ergo
hoc uicio preuiens ab eoq
uere excelsus est Longanimit atq;
inde magis ima appetit unde
se iuxta estimauit Stat per
superbiam extolleti se a me dr
Quo pulchrior es descendi et
dormi cu marcisis Omis
ei qui feditate infirmitatis
sue considerare neglit p ela-
tionis fastu uirtutis sue gla
attenuat Unde pulchrior est
inde descendit quia extolledo
se de suis meritis inde imma
nitior corruit unde glo-
riosius se esse iudicauit Qui de-
stendes cu marcidis dormit
qr mediam morte cu reteris
proibus defecit Quia ergo
homo iste huiliter corruptoi
se propinquu ee cognouit bene
de eo dr libera eu ut no destendit
in corruptionem ut ex eo magis
euadat penam quo oculos suos
non auertit a culpa quia ueo
nullus erat cui mentis nobis
dnis p piciari debuisset unige-
nitus patris forma infirmitat^s
me sustipies solus iustus appa-
ruit p peccatoribus interedes et
bene pro redempto hoie iste lo-
quens angelus dicit mediatorem iq^o
ei ac si aperte mediator dei atq;
hominu dicat Quia nullus homo
fuit qui coram deo mediator
iustus p hominibus apparet me-
metipm ad propiciandu hoibus
hoiem feci et du me homini
p peccatu iratu firmitate
sustipies dns du penam mam
mortis do toleauit corruptionem
mam resurgendo mutat bn
ergo iste angelus mortalitat^s
me flagella subiugit eorumq;
misereit^r dicens ¶ Consumata
est caro supplicio reuertatur
ad dies adolescentie sue Nullo
quippe primo hoie a deo ce-
dente repulsi a paradisi gau
dis in hanc mortalitat^s uite
erumpnam tendimus et quam
graue nobis serpentis suasio
commisimus pene me ultione
sentimus Huc em lapsi nichil
extra dei nisi quo affligem^r
mouemus Et quia p oculos
uisu carnem seruti sumus
De ipa carne qm peccatis dei
exposiumus flagellamur Nipa
quippe corde gemitu ipa
cruciatu nipa interitu pa
timur ut hoc nobis mirandi
positione dns in penam uteret
p quod ferimus culpa net

liber

aliūde esset interim censura supplicij nisi inde fieret causa pcci· ut eius carnis amaritudine hō erudiret² ad utilitatē cui⁹ oblectatē superbie puenit ad mortē Quia ergo misericordia humanū gemus carnalis mitte supplicijs p̄mieba² sed redemptore mō uemēte et uicia corruptōnis mē et tormēta deleta sūt dicat² de redempto hoīe Consumpta est caro supplicijs ueritat² ad dies adolescētie siue Ac si dicēt Mortalitatis siue penam quadā uetustatis siue senectute directus est ritat² ad dies adolescētie siue id est p̄is uite integritate renouet² vt nō eo maneat quo lapsus est sed ad hoc redemptus redeat ad quod priꝰ creatus fuit ¶ Scriptura enī sacra sepe adolescētiā p nouitate ponere consuevit vñ uemēti sponso dicit² adulescētule dilexerit te id est electorū aie gra baptismatis renouate que nō multe ueteris usu defecit sed noue hoīs cōuersatōne decorat² Senectutē q̄ppe ueteris hoīs interuia thabescētem deflebat ille qui ait mte tuetā ui inter omēs inimicos meos hīc econtra alius gaudere iubet² amonēs dt letare iuuenis tad lescētia tua ac si dicēt tforinsq̄ quisq; gaudeat renouatōne sua id lentia sua nō multe ueteris uoluptate sed mūtatōnis noue uirtute constituat Eua vero ad hoc nouitatis robur nr̄is ūbus sed redemptōe uemēte reuocat² phoc flagellato hoīe deprans angelus dicit te ritat² ad dies adolescētie siue·

10 ¶ Et gā dum redemptor nr̄ prem p nobis mtpellat nos quoq; uite pristine torpore discusso ad sitim oroms accedimus apte d hoīe redempto subiugit² Deprabitur deū et placabilis erit Orus ei postulāe angtm et post modū hoīem dicit Eua nisi pius aī ipē dñs p incarnatōm suā mtpellans patrē vitā nr̄am petit nūqm sēnā insensibilitas adpositulanda ei que eterna sūt exaltet Sed incarnatōnis eius precessit oīo ut corpis nr̄i purgādi

11 subsequitur ¶ Quia uero post temptatōnē sepe pfit post ime sias amaritudines mentis nostre in occulto gaudio luxe ueritatis erumpit bene de hoc tpīato hoīe et deprāte subiugit² Et audebit facie eius inubilo Superius dictū est quom̄ deus intestādo afflict nūc uero dr quom̄ dū nr̄o testet exhilaret Aliter enī quisq; compūgit² cū mēna intuēs malorū suorū pauore terret² Aliter uero compūgit² cū gaudia supna cōspiciens spe quadā et stabilitate roborat² Illa compūctio afflictiōes ac tristes hec uero letas lacrimas mouet Jubilū namq; dr gñdo ineffabile gaudiū mēte contrit² quod nec abscondi possit nec p̄ oribus aperiri et in qbdā motib⁹ prodit² gēnus nullis expetatibus exp̄mat² Unde et dauid exhorta nr̄os electorū animas tātum gaudiū mēte corripe qñtū p̄ hoc nōualet aperire ait Beatus ppls qui scit iubilatōm Non ait quiloquit² sed qui scit Eua scilicet gdem iubilatōm

tellectu potest dictu exprimm non
potest sentiri pillam qppe qđ
ultra sensū est et cū uix adhoc
otemplandū sufficiat gstrēcta
sentētis qñdo adhoc exprimedī
sufficiet lingua dictis Quia go
cordib9 meis lux se ueritatis īsinu-
ans modo distructā iusticiā pre-
tedo cōtristat modo miterna gau-
dia aperiēdo letificat post tēpta-
cōnū amaritudines post tribulacō
luctus apte subintrat Videbit
faciem eius mundo. Mentis
enī mee de cōsideratiōne certat
sue prius ignis inundatiōis im-
mittit vt omnis rubigo erugo
cōtremet et tūc mundatis ocu-
lis cordis illaetiaq patrie ce-
lestis aperit ut prius purgem
hoc lugendo qđ fecim9 et post
modū manifestius gtēplemur
pgaudia quod queram9 Ibus
a mentis acie expurgente ista
interposita malorū caligode
tergit et tūc resplēdere raptim
chorusatiōne mentis sph luis
illustrat Quotcūq9 spectu
m gaudio aug9dam stupefactus
absorbet et quasi post defectū
mte pūs ultra se rapta aliq9
modo in quadam nouitate re-
creatur Ibi mens ex immensō
fonte infusione supni roris
aspergit Ibi non se sufficere ad
id quod rapta est cōtēplatur
et ueritate sentiēdo uidet Quia
qñta est ipa ueritas nō uidet
Cui ueritati tātomagis se lō-
gius existimat qñtomagis
ppinquat Quia mihi illam
vt cūq9 cōspicēt nequaquam
eaz cōspicē se non posse sentiet
Annisus ergo animꝰ dū tūlla

6

tenditꝰ immēsitatis eius coru-
scāte īmūsticia reuerberatꝰ Ipsa q̄p-
pe cūcta implens cūcta īmūstat
et id circo mens mā nequaq̄m
se adcōprehendēdaz in īmūstam
āmūstiam dilatat qz eā īopia
suę īmūstię oms angustat Vnde
et ad semetipam citius labitur
et prospectis quasi q̄dam ueli-
uestigijs ad sua mia īuocatur
Hec ipa mī p otemplatiōm facta
non solida et p manēs uisio sed
ut ita dixerim quasi quedā uisio
imitatiō dei faties dicitꝰ ¶ Cū
enī p fidē quelibet cognitiōm de
cē eius uocam9 Vnde Iacob
postq̄m cū angelo luctatꝰ est
ait Vidi dñm facie ad faciem
Ac si diceret Cognoui dñm qz
me cognoscere ipe dignatus
est Quam cognitiōm plenissime
fieri paulus in fine testatur
dicens Tūc cognoscam sicut
et cognitus sum Quia ergo pg
laborū certamīa post tēptatiō-
nū fluctus sepe mexelsis aīa
suspenditꝰ ut cognitiōm dulce
pūcie et sentire possit sēd explere
non possit recte post tot labores
de hoc tēptato hoīe dr̄ debet
facē eius mundo Qua vō
vnusquisq̄ qñto amplius re-
lestia cōtemplatꝰ tantomagis
a terrena opatiōne corrigitꝰ
bene post grām otēplationis
iusticiaz subdit operatiōnis dns
¶ Et reddet homī iustitiaz suaz
Iusticia mā dr̄ non que ex mō
mā est sed ex dei largitate
fit mā Sicut in dnica oratione
dicim9 Panem nrm cotidia-
Da nobis hodie Ecce nrm dī-

Liber

cmq; et tñi omnm Noster q̃ppe fit
cũ accipit⁹ qui tamẽ dei est qua
a illo datur et dei ergo est ex
munere et mẽ fit uernal ex ac-
cepcõne Ita ergo hoc loco hoĩ
suã iustiã dñs reddit nõ q̃m
ex semetipo habuit sed quã cõ-
ditus ut hret accepit et inqua
lapsus pseuerare noluit Illam
ergo iustiã reddit deus homĩ
ad quã conditus fuit ut mherẽ
deo libeat ut minatẽ eius ĩiam
ptimescat ut serpẽtis callidi blã-
dis sermonibus ꝓmissionibꝫ non
credat ¶ Quod enĩ ĩ paradiso
egit hoc cotidie ãguis hostis a-
gere nõ desistit Verba q̃ppe dei
de cordibus hoĩm molitur euellẽ
atq; in eis ficta ꝓmissois siue
blandimẽta radicare Cotidie id
q̃ deus minat⁹ leuigat et ad hẽ
credẽdũ qđ falsa ꝓmittit mutat
falso ait pollicet⁹ ipalia ut mẽ-
tibꝫ hoĩm ea supplicia leuiget
que deus mĩnat⁹ eterna Nam
cũ prĩus uite glã spondet quid
aliud dicit qua gustate ⁊ eritis
sicut dñ Ale si aperte dicat⁹ tem-
poalem cõupiscẽciã tangite et
in hoc mũdo sublimes apparete
et aĩ tmore diuine sentẽtie amo-
uere conat⁹ ¶ Quid aliud logit⁹
qm̃ id qđ ꝓmis hoĩbus dixit Ecce
ꝑcepit uobis deus ut nõ comedẽ
tetis de omĩ ligno paradisi Oꝫ
q; diuino munere ẽdemptus hõ
diuinam iustiã ꝑcepit qm̃ dudũ
conditus amisit robustioꝫ se ia
cõ blandimẽta callide psuasois
exeret qua expelmẽto didicit
qm̃ obediens esse debeat ꝑcepto
Et quẽ nũc culpa duxit ad penam
nũc pena sua ẽstringit a culpa
ut tanto magis delinquẽ meminat
q̃nto cogẽte supplicio et ipẽ iam
qđ ꝑpetrauit accusat unde ⁊ seq⁹t⁹

17 ¶ Respiciet hoĩes ⁊ dicet petrau
sed prorem cognoscẽt suã
tiã nõ hret Nemo quippe tor-
tudinẽ suã nisi ad rectus esse re-
perit deprehendit Nam qui oĩno
puersus est nisi hoc posse uidere
quod est Qui uero prorem se i-
telligit iam ex parte aliqua ẽ
iustus mchoauit atq; id qđ non
iustus fuerat ex eo q; est iustus ac-
cusat qua accusacõne sua deo ĩ
herere mchoat dũ retti cõ se
iudiciũ pferẽs hoc m se qđ illi
fuit displicẽ deinpnat ꝓrepta
ergo iustiacia sua dicat hõ iste
petrauit et nõndũ qđ ꝓmittit⁹
respiciet hoĩes et nũc deinde ꝓ-
nũgitur et dicet petrauit deo et
nõnulli prasse senesciũt quia
se esse hoĩes non attendũt Nã
si gsideraẽt se esse hoĩes cito
cognoscẽt qm̃ sibi parando mia
16 hoĩes cerdisset ¶ Et qm̃ime
scripturasacẽ aliqñdo hoĩes po-
nere solet humana sapiẽtes sic
aut aptius cũ enĩ sit inter nos zelꝰ
et gtencio nonie carnales est
paulo post subdidit dices Nõne
hoĩes estis Non miqñ tamen
hoĩes dicit eos quos a bestiis
racõne distinxit id est quos nõ
aliter bestiali passionẽ motu
demonstrat quibus per ꝓphamẽ
dñs dicit Vos aũt greges pas-
tue hoĩes estis qr illos mimicẽ
dñs pascit quos uoluptas carnis
iumentoꝝ more non affligat at
contra hm q; carnali affectõne
suadẽt non iam hoĩes sed
iumenta noiant⁹ sicut ĩ ꝓbis dr

m prō suo morientibus p ppham dr. Computruerūt iumenta i ſtercore suo fumeta q ppe m stercore suo computrescit est carnaleo hoīes in fetore luxuꝝ iam finite non em̄ esse hoīes sed iumenta declarant de qbus p ppha dr Unusquisq ad nocem ppximi sui hinniebat et de qbus ipba alius dixit Carnes asinorum carnes eorū t fluxus equorū fluxus eorū unde t p dauid dr Homo cū in honoꝛe esset nō intel lexit comparatus est iumentis insipientibus t similis factus est illis Cum ergo uoret homines q iustitie ratione suffulti sunt et irrationabilia iumenta notant Qui qui carnali delectatione deseruiūt recte de hoc pemitete dr Despicaet hoīes t dicet peccatū sic si dicat sanctorū multoꝝ exempla cōspicit atq eorū cō paratione se pensans uniquiq se esse deprehendit Qui plenissime intelligere appetit qualis est tales mmuū debet cōspicere q non est ut ex bonorū forma mensuꝛ q̄to ipō obsecro boō deformis est ex his quippe qbus plenissime bona assit per pedit recte que sibi minus sūt atq illorū pulchitudine cōspect feditatē suā q̄m in se ipō t pot ppeti et sentire nō potest lucē q̄ suā debet ostendere q multi de te nebris indicāt ut nulla uideat quod de tenebris estimet p qs uidei prepedit Dicit nāq i dogmata uita iustorū semetip cōspicit t peccatorem se nullatenꝰ cōprehendit uidere em̄ sē non potest qa fulgore lucis nesciēs cū semetip̄m cōspicit quid aliud q̄m tenebras attendit iustorū go debem9 uitā cōspicē subtiliter ut deprehendamus nr̄am Illorū uidel spes quasi quedam forma nobis immitūda ppomit Unde una licio ē uita bonorū unde et nō imerito hij idem iusti in sacro eloquio libri nominant sicut sptū est · q̄ uite iudicati sūt libri apti sūt et alius liber apt̄us est qui est uite et iudicati sūt mortui ex his que scripta erant in libris liber namq uite est ipā misio adueniet iudicis in quo q̄ sptū est omē mandatū q̄ quisquis cū audit moxte sit ostendit quicquid nō fecit intelligit libri enim apti referunt quia iustorū nūc uita cōspicit in qbus mandata cele stia opere impssa cernunt et iu diciali sūt mortui ex his que scripta erant in libris q̄ tostesa uita iustorū quasi in expōsioē librorū legūt bonū q̄d ipi agere noluerūt atq ex eorū qui fecerūt comparatione damnant Ne g9 unusquisq hūc uidens eos q̄d nō fecit defleat nūc in eis q̄ imitet attendat q̄ quidē facte electi nō tessant meliorū namq vitam cōsideant et deteꝛioris usus con uſsatione mutāt unde sponsi uoce ste ecclie in cantibus canit dicit

18 Duo ubera tua sicut duo hinnuli capree gemelli q̄ pascunt in lilijs donec aspiret dies et inclinent umbre Que em̄ sunt duo ubera nisi circumcisa et gentilitas uemēs uterq populus q̄ in ste ecclie corpore p intentionem sapiētie archano est cordis in fixus ex quo populi hinc q̄ electi

sut ld eo ea pree hmmulis cōpam^
q^ p hūlitatē quidē parnos sē-
ac pecōres mtelligūt sed eis per
caritatē currētibus si qua obsta-
cula de impedmēto tporalitat^
obviāt transeūt Et datis gtem
placons saltibus ad supna cō-
scendūt qui ut hec agant prēde-
cēs sororū exempla cōspiciūt bn
et m lilys pasū r^ferunt^ Et nude cū
lilia mhi illorū uita declarat^
Cnuenerater dnaū xpi bonis
odor sumus deo Electi ergo ut as-
sequi sūma ualeāt cōspect^ a
odorifera et candida mstor^ uita
faciāt^ Jam quidē undere dnm
sicut Jam de eius gte placere
faciat caritatis ignibus ardes-
cāt Sed quia mhac uita posit^
nec dūnalent p ptedenciū item
patrū exempla pasāt^ unde t
apte illic pus de ipo lilio^ pasti
definit^ dū dr donec aspiret dies
et mclinet^ umbre Cam diu q^p
pe resta mstorū exemplis ī dig^
donec prīs mortalitat^ tbras
eterno die aspirate trāseamus
Cū em hui^ tēpōalitatis umbra
transacta ac mortalitas fuerit
mclmata q^ pipsius diei m
termū lumē terminus neq^p
iaz appetmo ut ad amor eius
p aliorū exempla flagremus
Nūc aut q^ nec diē mtueri
possimo^ summope necesse ē ut
eorū q illū pferte secuti sūt cō-
spectis a cōmbus mcitemur ī
tueam^ q^ pulchra est agilitas
seq^nciū Et undemus q^ turpis
sit hebitudo pigrorū Statim
namq^ ut bene agentū gesta
respicimo^ nosmet ipos g^ fusce
mtima ulcisci^te iudicamus

Lor uerecundia metem cōcutit
mox iuste seuiēs reatus addicit
et uehemeter hoc ecclā displicet
quod adhuc fortasse turpiter libet
Unde bene p ezechielem dr^ Ostende
li homīs ostende domui israel
templū ut cōfundant^ ab mīq^tatibus
suis et metiet^ fabricā ut erubescāt
ex omnibus que fecerūt Ipse
quippe dei filius ist^ ad cōfusionē
ostendit^ q^ndo unig^nitus iustī
aiam q^m mspiando deus habitat
q^nta sūtate fulgeat ad cōfusionē
sua^ pricipibus demōstrat^ ut nulla
bonū quod neglexīt undeat ī se
ipsis malū q^d opet^ erubescāt
agere est uero fabricā pfecte
subtiliter ustorū uita Sed dū
mehmur fabricā necesse est ut q^
arctis que facim^ erubescamus
q^ bonorū uitā q^nto subtilius
pensando discutimo^ tanto seuerius
in nobis omnā mīq^ gesta
reprehamus Bene aut^ pphete dr^
ut ostendat ipsum q^ est iustor
rectitudinē prius cōsiderāe dr^
simulat saltim ex hac uoce p-
dicantis agnoscat Templū q^p
pe pricipibus ostendere est spūte
sua g^sideraē nolentibus rectos
opera narraē Ezra itaq^ sanct^
doctor^ pdua ad summa dsde-
rat semp necesse est ut melior
pfectibus intendāt quatenus
tanto districtius in se ipsos
iudicet q^nto multis alcus q^d
amittent^ undet Sed quid^m
de peccātibus dicimo^ cū ipsos
quoq^ operatores iustitie tāta
puchi dispensatōne iudeamus
Alius namq^ domū structurus ac-
cipit et tam ad sanctē mere ab-
stinentie nō pmittit alio magne

Quesmus quartus

abstmēcie uirtuē accingitur
nec tñ m sūme sūecie gtēpla-
cōne dilatatur Alius p̄phete
spm ualet oīa uentuā pscire
sed nī pcuracōms grām non
ualet pnūs' molestie mala sub
leuare alius pcuracōms grām
mala pnūs molestie subleuat
Sed tñ q̄ p̄phecie spm nō habz
quid sequat' ignorat alius m-
digētibus mīa iam p̄ria lu-
giri potest · sed tñ minuste agē-
tibus obuiare libere nō potest
Alius inuste agētibus auduct'
pro deo obuiat sed tñ idigētibus
que habet tribuere oīa recusat
Alius iam et abocioso fmone
restmgens lmgue lasciuā supe-
rat sed tñ adhuc m resurgētis
ne stmulos pfecte nō calcat
Alius m resurgētem iam iam
pfecte edomat sed tñ adhuc
lmgua in leticia relaxat Quid
est hoc quod iste eo bono idiget
quo alius pollet et ille cū mults
polleat et abunde alys bonum
adesse gsiderat quod sibi de esse
cōspirat nisi quod mira nobē
dispesacōne agitur ut per hoc
qd alter habet et iste nō habet
vnus altero melior ostendat'
qūs tanto ardencius adhuī
lutatē quisq̄ pficiat quanto
ex boms que nō habet ifeiore
se habētibus pensat Hic q̄ sit
vt dū ille multo atq; hic illo
respicit quod āmiret distincta
bona et ab altitudme electcōis
repmāt et ad studiū puectus
accendāt Magna namq; sol-
licitudme ad cuta mē melio-
racōms accingim' q̄ndo id'
tutis in alys cernimus q̄ nō

habem Unde ezechiel p̄pheta
cū uolucria aīalia destripsisset
aduīxit et audiui post me uocē
cōmocōms magne Benedicta
gl'a dn̄ de loco suo t uocē alarū
aīaluī pucrecū alterā ad al-
teraz Quid namq; alas aīaluī
nisi uirtutes debemus sēnire
scōrū qui dū terrena despiciūt
adcelesta uolando subleuāt'
vnde recte ecia p̄sauam dicit'
Qui gfidit in dño mutabūt for-
titudinē assumēt pennas ut aq̄la
volucria itaq; aīalia alis suis
se uicissim feruīt qua scōrū mē'
m eo quod supna appetit gsideāt'
mutuum alterms uirtutibo excit-
tant' alia enī sua me pauīt qui
exemplo scītatis p̄pe me ad melio
accendit et ala mea vicinum
aīal ferio si aliq̄ndo altēi opus
bonī quod imitet' ostendo Sed
q̄ scōrū vitam significāt isti
aīalibus diximus libet m ipō uo-
latu aīaluī oculos metis attollere
et q̄nta vicissim alarū pcussiōe
se excitent subtili gsideratone
pensare Paulus namq; cum
ceteroū scōrū sollicitudinē i pre-
dicacōne robustius laborando trā-
scenderet ut abelacōne se p̄mēt
et uires suas m humilitatis gmo
nutriret crudelitatis sue aīque
non mmemor aplorū oīm mo-
decum gemplatus ait Ego enī
sū minimus aplorū q nō sum
dignus vocari aplus q̄ psecutus
sū ecclam dei Et tñ eorūdē oīm
aplorū p̄mus quasi accept'
principatus oblitus de sīmus
ipe aliquid sapere in paulo
sapiēcia mirat' dicēs Sicut
et carissimus frater mi paulus

scom data sibi sapiẽciã scripsit uob
Sicut et momibus eplis loquẽs
eis de hijs in quibus sũt quedã difficilia intellectu Ecce paulus
maplis mirat' immoderatiã Ecce
aploꝝ princeps mirat' ipaulo
sapiẽciã Quod est hoc uisi q̃ sancti
viri dũ uirtutũ gsideratione viaꝝ
sim sibi alios preferũt uolanciã a
aĩalia alarũ passione se tãgũt
ut eo adulatiõ se alcius excitẽt
quo huius alter maltero q̃dãmodo
mirẽt' uidet Hinc itaq; colligendũ est q̃ta debemus sollicitudine meliorũ uitã gspicere nos
q̃ in mfimis iacemus si et hijs
iam tãta sanctitate sublimes sũt ut
phũlitatis gressũ ad maiora
pficiãt adhuc queũt m alijs
quod imitates admirẽt' Sed
h reprobi nesciũt q̃ meis oculos
semp in mfimis pmũt qui et
sigñando in nichil dñi uenerãt non
ad meliorũ inuestigia sed aditu-
enda sp deteriorũ exempla uertũt' Neq; enĩ eorũ uitã gsideãt
quibꝰ se humiliãdo post ponant
Sed q̃bus superbiendo se pferant
Deteriores namq; respiciũt q̃bꝰ
meliores se esse gloriẽt' et id
circo pficere ad meliora nõ possũt
q̃ hoc sibi sufficere estimãt quod
pessimos ante cedũt Omiseri
viam pgũt et interga respiciũt
Perspem quidẽ quasi ante se
pedem pferũt sed psideraciõm
pauorũ homm post se oculos tendũt
Recti uidẽ appetũt sed adinuẽ-
dũ se tortam regulam sumũt Si
enĩ semetipos quales sũt appetũt nõ deteriorũ gspicere sed melio-
exempla debuerũt Idcirco se ergo
pfectores esse non intelligũt q̃

hoies nõ attendũt Nam si hoies
attendẽt q̃nto peccãdo distarẽt
a bonis hoĩbꝰ inuenirẽt de
hoc ergo penitẽte qui id circo
bonorũ exempla cõsiderat ut si
in semetipo q̃nũ a bono cessit
immoderate bene dr̃ respiciet hoc
et dicet peccaui Segit' Et uere
deliqui et ut eram dignus non
recepi Peccatores se plerũq; cõfitent' eciã qui se peccasse non
credũt Nam sepe ingit ut passim
se hoies esse in quos fateant'
sed cũ peccta sua ueraciter alijs arguentibus audiũt defendãt se si-
mopere atq; in nocentes uideri
conẽtur Unusquisq; ergo cui
tlis est et si deliqui dicit pctõre
se non ex cordis intimo sed uerbotenus asserit quia eni sp̃ũ
est iustus in principio accusãor
est sui Iste de cõfessione pctõrum
uoluit non humiliari p accusacõm
sua humilis appẽsit uidẽi non
esse Nam si gfitendo pctm esse
humilis ueraciter appetẽt de pe-
tracõne pcti arguẽs se alios
non impugnauit Itaq; iustus
uitã suã iudicãs p exempla me-
liorũ ex cordis intimo cogñit
se esse quod dicit Dixit eni pec-
caui et uere deliqui Atq; de eo
ipo quod toleãt flagello subiugi'
Et ut erat dignus non recepi
Dic unusquisq; eni in flagello
positus minus adhuc peccata
sua cõsiderat sed uel tãto uel
amplius se pati dignum q̃ mereba-
extimat Iste autẽ q̃nto
maiorũ exempla considerat
tãto districcior ex animaõne se
pensat minus se passũ quã
merebat' agnoscit q̃ milloꝝ

iustitia conspicit qm̃ grauis sibi
culpa fuerit quod erraui et ideo
hoc quod patit̃ districtũ esse nõ
sentit quia districte nouit pen-
sare quod sentit valde aũt diffin-
le est paterem se quẽq; cũ mhil
p peccõ suo patit̃ sentiri videlic
multos nos ducim9 cũ iudictã
nullam de iniq̃tate sentim9 nã
peccores nos quidẽ intrãsgressate
loquim̃ sed cũ de peccis ipis fla-
gello mouemẽte corripim̃ mur-
muram9 Pena ergo nos ĩrogat
si ueraciter cognoscim9 culpam
Vir itaq; iustus quia culpã suã
districte gesserat ecia in flagello
positus dicat ut dignus erã non
recepi Sequit̃ ¶ libeauit aiam
suã ne p̃ gereret in mterinũ quia
fuemẽtem diuinam grãm ĩpe-
racõne bona mẽ liberũ arbi-
triũ segnius nos metipi nos li-
berare dicim̃ qui libeãta nos
dño cõsentim9 Vnde paulus ĩ
dicẽt plus illis omnibus laboaui
ne labores sibi tribuisse uidet̃
ulico adiunxit non aut ego sed
grã dei mecũ Quia em̃ fuerẽ-
tez dei grãm ecia ipe plibeũ
arbitriũ fuerat subsecutus apte
subiũgit non ego sed grã dei
mecũ ut et dño nunci non
esset ingratus et tamẽ merito
liberi arbitrij non ẽmaneret
extraneus De hoc aut q̃ libeã-
tori suo semetipm̃ ognoscendo
consensit recte dr libeãt aiã
suã ne p̃gereret in mterinũ Seq̃t̃
¶ Sed ut uiuẽs lucẽ uideret lucẽ
scilicet veritatis qm̃ corde mortuꝰ
uidere non posset Vel certe q̃
dñs dixit Ego sum lux mundi
videbũt lucẽ ecia mortui qm̃
omẽs mensi cũ uenerẽ aduen-
m humanitatis forma cõspexẽrũt
Sed uiuẽs ut lucẽ respicit q̃ liber
oculis cordis in forma cũ diuit̃
attendit Sequit̃ Hec oĩa opat̃
deus tribus uicibꝫ p singulos
de hoc temptato flagellatoq; hoc
dictũ supius fuerat Abhoiabilis
ei sit multa sua pars et appmiq̃-
but corruptõm aiã eius ĩ multa ig
mortiferis ĩferius uero sẽ nexa
est Deprecabitur deũ ĩ placabil
ei erit et uidebit faciẽ eius ĩ iubilo
ĩ libeãuit aiam suã ne p̃gereret
in mterinũ sed uiuẽs lucẽ uidet
in hijs itaq; tam collectis oĩbus
tiq; sentẽcijs et supra meror aã-
rituidms et mira subtecta ẽ leha
scitatis ¶ Hoc q̃ post hec
dr Hec oĩa operat̃ tribꝰ uicibꝰ
p singlos ac si diceẽt Quod semꝫ
de uno dixi hoc tribus uicibus
p singlos agitur Solleꝛter in-
tuendũ est quę iste tres uices
sint q̃bus unusquisq; homo anx-
ietate meroꝛis affligit̃ ĩ post
meroꝛẽ primus ad securitatem
letiçe reuocat̃ Jo em̃ si pẽ
simul iam dixi narrauerit q̃ĩ
grauis prius meror affligat et
magna post modũ letitia attollit
Igitur si singulariter intendimus
has tres uices meroꝛis ĩ letiçe
unus cuiusq; electi animo iste
alternari modis muemimus
id est cõmissione tẽptacõe mo'te
¶ In prima quippe qm̃ dixim9
cõmissionis uicẽ grauis meror
est cui sua unusquisq; pẽit cõ-
sideãs curaq; illaqueat uult
compedes rumpe et uiã dei
p spaciũ securitatis cõmissionis
ambulare desiderat tporalium

29

51

liber

grauē omis abscēdr et leue iugū
dñi libera seruitute portare Co-
gitatiōi em̄ ista occurrit illa fāli-
aris sua carnalis dilectacō queꝝ
ueterata diuū qñto eā diucius
tenuit tanto arcius astringit
atq; a se tardius abire pmittit
Et quis ibi meror que anxietas
cordis qñdo hinc spūs uocat
hinc caro reuocat hinc amor
noue cōuersacōis mutat hinc
usus uetustate pulsois ꝑpugnat
hinc desiderio ad spitalē pātz
flagrat et hinc in semetipō car
nalē cōcupiscēcia toleratꝫ q eā
aliomō ecia ſuitu delectat Recte
ergo de hoc amarescēte homīe
ci potest abhoīabilis ei fit ſuita
sua pans et appmḡbit corrupcī
aīa eius et uita illius mortifer
Sed qz diuīa gīa admitos ustis
difficultatibus affici nō pmit-
tit ruptis pcctoꝝ mōrū uīctis
ciciis nos adlubtatē noue cō-
uersacōis cōsolando ꝓducit
t ꝑcedētem tristicia subsequens
letricia refouet ita ut comūsl uīs
augq aīm eo magis ad uoluī
suū ꝓuemēdo gaudeat q mḡl
se ꝓ illo meruit labōando dolu-
isse fit cordi mmensa letricia qꝝ
ei que desiderat iam ꝓspem se-
curitatis adꝑpinquat ut vere
de hoc dici debeat deꝑcabitur
deꝰ t placabilis ei cit t mdebit
facīē eius ſubulo Vel certe libe-
rauit aīaꝫ suā ne pergēt ſuteiīm
sed minues lucē uideret Sic nr
comissis qsq; nā scīm esse se ar-
dat et que pugna meroris
superat nō ualuit ne ipā ꝓ
modū securitas sternat dispē
sāte deo pmittit ut ꝓ cōtrio

suā tēptacōnū stimulis fatige
Jam quidē pūsione rubrū mare
transitū est sed adhuc ihēremo
uie prius ante facīē hostes ꝙ
aperuit Jam pcā ꝓteita uelud
extinctos egyptios post terga
relinquimus sed adhuc nocētia in
cia quasi alij hostes obuiant
ut ad terrā ꝑpmissois ꝑgētib;
cepti iter intercludāt iam ꝓcul
dubio uelud mseqntes adiuuāt
sola duīa uirute ꝑstrati sunt
sed tēptacōnū stimuli quasi
hostes alij cōi facīē uenīūt q
et dū mō labore superant cōui-
sio mdelitet securitatē parit
Mater aūt negligēcie solet eē
securitas Ne ergo securitas ne-
gligēciā generet sp̄ūs est fili
accedēs ad seruitutē dei sta m
nutricia et timore t ꝑpara aīaꝫ
suā ad temptacōm Quia hostē
nē adhuc mhat uita positos
nos qnto magis nos sibi ꝙbellare
cōspicit tanto amplius ex prīgīe
cotendit eos em̄ pulsare negli-
git quos quieto iure possidere
sentit cōi nos uero eo uehe-
mēcius incitat quo et corde
mō quasi extrinsecꝰ ꝓprie hīta
expellit Hoc em̄ mse ipō dīs
sub quadā dispēsacōne figauit
qui diabolo nō misi post bap-
tīsma se temptāe pmitt vt sigñ
quoddā futuīe cōuersacois im-
mineret quod membra eius pg-
grin ad deī ꝓfitendū tuī acōes
tēptacōnū insidias toleraret

28 Post ꝑma igit mee meror
atq; letricie qñi imminuīq; psta-
dui comissionis agnoscit Set
sedā suborit qz ne securitatis
negligēcia dissoluat ī pulsu

temptacõms adficit⁹ et quidē ḟsq; in ipsō cõmũsioms micio magⁿ pleriq; exripit⁹ dulcedme cõsolacõms sed duriꝰ labore post modū pbacõms experit⁹ Hec quippe modi sũt comissoꝝ ĩcho acio medietas atq; pfectio in mchaelcõne aũt minuit blãdimẽta dulcedms in medio q̃p tpore certamiꝝ temptacõms ad extremũ vero pfirtiõm plenꝰ prius ergo illos dulcia suscipiũt que cõsolẽtur postmodū amara que exerceãt et tũc demũ suauia atq; sublimia que cõfirmẽt Nam et sponsã suam vir quisq; pius dulcibꝰ blãdimẽtis fouet quã tamẽ quãtam asperis mirepacõibus pbat dñs et plebs israelitica aĩ spõdẽte st deo ad sactas mẽtis nupcias exegypto uocãt⁹ quasi spõsã vice prius accepit blãdimẽta signoꝝ Commicta aũt pbacõibus exeret⁹ in heremo pbata uero ĩ pmissiõms terra vbiq; plenitudine gfirmat⁹ Ante igit⁹ miraclis degustauit qd̃ appetẽt post modū in labore tẽtata est Si custodire noueãt quod gustasset ad extremũ q̃p plenꝰ accipe meruit quod laboibus pbata custodiuit ✣ Ita ergo iuta vnũquũq; cõmissi et mchoacio blanda pmulat et aspera medietas pbat et plena pfectio roborat Nã sepe comissi quidã in ipō adhuc aditu mchoacõms sue uel tẽporalitatẽ pacatissimã carnis vel dona ypheꝛie uel pdicamẽta doctrine uel signoꝝ miracla uel gram̃ uiacõis assu-

puit Post hanc duris tẽptacõibꝰ pbacõms fatigãt⁹ a qb; tẽptacõibus adhuc mapent ualde liberos se esse crediderũt quod diuĩe gre dispẽsacõie agitur ne mchoatõne sua tẽptacõne asperitate tangãt⁹ Cruia si eoꝝ vicia annalndo temptacõms excepit tam facile adea que ĩ liquerãt redeũt quã nec lõgius dissesserũt Nam cotemptis pius vicijs quasi mixta positis facile replicant⁹ vnde ✣ sẽptũ est Cũ emisisset pharao populũ nõ eos duxit dñs pmam terre philistiꝝ que vicina est reputãs ne forte pemtẽt eũ si iudisset adsũi se bella cõsurgẽte ✣ rũtet⁹ exegypto utaq; exeũntibus eum eo bella subtrahũt⁹ qz dẽlicatibus sctm quedã pius trãgressitas ostendit⁹ ne in ipã sua teneritudme atq; mchoatõne turbati adhoc territi rdeãt quod euasẽrũt Prius ergo suauitẽ senitatis sentiũt prius panis quete nutriũt⁹ post cognitam uero dulcedmẽ tãto iam tolerabilius tẽptacõmũ certamiã sustinet qñto alacriꝰ in dño cogn⁹uerint quod amẽt Vnde et petrus q̃m monte duxit⁹ pius claritatẽ trãsfiguracõms gtepla-nice et tũc demũ temptãti ancilla mirogãte primitiꝰ ut p temptacõm factus sibi ex ĩfirmitate cõstus ad illud fletio et amãdo reuerẽt qd̃ audisset et nũ eũ timoꝛis undã ĩpetrah pelagus raperet esset prioꝛ dulcedms anchora que ne timeret Sepe aũt tam diutina sue temptacõmũ certamina

qm̃ longa mchoacõnũ fuerint
blãdmẽta Sepe uero magis ar-
tus m mchoacõne dulcedinis
mnus aũt m labore ꝓbacõms
Nullqm̃ uero labore tẽptacõms
dispar sequit' pfectio firmitat'
qr uxta stimam tẽtamis rnu-
nerat' quisq; plenitudie pfois
plenusq; autẽ m eo quisq; labr̃
comissus quod du qbusdã domis
gr̃ie dulcedine mchoacõnis tpn
pitur cõfirmacõm accepisse pe-
fectõnis arbitrat' ꝑ plenitudiẽ
gstimacõms estimat que adh̃c
blãdmẽta esse mchoacõis ig-
rat Vnde fit vt du subita tẽp-
tacõms procella tangut' desp'ũ
se deo et poitũ suspiret' Cum si
mchoacõm sue non passim ce-
deret adhuc ẽ ipsis finibus
mẽtem aduersa ꝓparaet et
uicius uemẽtibꝰ post modũ tam
firmius resisteret qm̃ ea ecia
sagacius pmdisset Que qdez
tranqllius si pmdet toleat eo-
omino tamẽ certamia ecia si
pmdeat no decimat qr̃ uersus
mr itineris nequaqm̃ pagut'
sme puluere temptacõms ple-
rũq; aũt comissis quisq; talib̃
tẽptacõmꝫ stimulis agut' qlib̃
ante gr̃ie gr̃am mũq;
pulsutũ se esse temmiscit' nõ
qr tũt hec eadem radix etatis
decerpt sed quia nõ appiebat

Humanus qppe aĩm̃ mlt'
cogitacõib̃ occupatus sepe sib̃
metipi aliquõ manet nog-
tus ut omino quod toleat ne-
sciat Quia du pmlta spargi'
abmterna sui cognicõne rmo-
uet' Si aũt deo uacare appetat
et ramos mltimode cogitacõ

abscidat tũt libere ꝑspicat quod
de mtima radice carnis pcdit
Cardinis naq; sinasciat' tma
itmeancũ pedibꝰ terit' atq;
ipo usu trãseũcũ eius stipfines
ne appareat cõfmgit' Sed
qm̃us desuper fructificates spme
non appareãt subter m radice oc-
culta pdutat Si aũt trãseũcũ
pedes tetere et calcãe cessamt
mox m supfice surgẽdo ꝓdut'
i publicã quecquid m radice ri-
uebat occultũ Ita et m corde se
culariũ sepe occulta quedã ipta
cõmũ radix non sanle valet
apparẽ et exsurgẽ qn uelud m
via actõmũ sit attrãseũcũ terit'
pede cogitacõmũ et p inumeras
cutas quasi mltis itmeãntib̃
pmit' ne uideat' Si aũt cõpũctio
grãm a mia cordis cutas turba
rmouet' ut nulla actõmũ i sole-
cia cõterat nllus cogitacionum
tumultus pmat tũc quod occltũ
latebat agnosat' tũc de radice
uiciorũ pungit libere spma tẽp-
tacõmũ Contra qm̃ bene ui-
uctis manu agit' vt r̃qm̃ pot
fiẽ nõ tegat' occulta ꝑ radicitꝰ
euellat' Quod donec fiat vm̃
augq; comtsi aĩm̃ sta hec spma
cõuertebat ut sepe passione ꝑ
ita pene superari se senciat
cuiusq; uidnus medullitus in-
fluctũ exuiabiliter pmiscat

Plerũq; vero ipi tẽptacõmũ
stmuli dũ mus uemũt dila
tãtur et quidẽ actores sed lõgi
ores existũt ꝙmmis aut dolet
sed magis inficit qn̄ dũ mẽti
diucius adheret tato fiũt mm̃
pauedi qm̃to magis assueti m-
ter hec ergo deprehesa mens

Decimus quartus

hinc illucq; astendit⁹ et multipli
cibus temptacionū estibus dissi-
patur et sepe hinc inde puōta
cui occurrēs in cio obiciet ul'
quod p̄mū impugnet igr̄ at
Vnde plerūq; euenit ut dum
mmis insurgēcia uicia ēcuāt
dū repugnātis aīm tam uāq;
quasi in lapsū desperacōms i-
cinat cōmissis Quisq; hanc
ipām sublimitatis uiam q̄m
sibi ad remediū elegit expue
scat Et quasi in sūmū eductus
titubat qui in imo solidius sta-
bat)ta ergo ēcūs frementibus tēp
tacōmū motib⁹ angustat⁹ ut
recte de eo dici debeat Abhoīa-
bilis ei sit multa sua pans
et anime illius cibus ante desi-
derabilis uel certe, p̄ pinquam
corrupcōm aīa eius tinita illi
mortiferis Sed quia misericors
deus pbari nos permittit tēpta-
cōnibus nō ẏpbat sicut scp̄t
est fidelis autē deus qui non
patiet⁹ uos temptari sup̄ q̄m
potestis sed faciet cū tēptacōne
etiā puētū ut possitis sustinē
cinius gr̄e consolacōms ope succurr⁹
et surgētes tēptacōmū stimulos
mitigat impugnātes q̄se motq;
cogitacōmū in terna pace tran-
quillat moxq; aīa memēsam
de spe celesti gr̄ā p̄cipit leticiā
dum deiectū malū sp̄iat q̄
toleauit ut ultra de hoc temptato
liberatoq; homīe dici debeat
videbit sanē eius in nubilo et
libeamit animam suā ne pgeret
in interitū sed inues lucē uidēt
His itaq; duabus dictis ideo est
cōmissoms et p̄cōmis premiū
leticiāq; transactis sup̄est tria

cuis et meroꝛē adhuc sustineat
et gaudia cōseqūtur ¶ Post cō-
flictoms namq; certamina post q̄
bacōms eruinam restat adhuc
dura temptacō qua uem'e non
potest ad pfecta gaudia libertatis
nisi p̄ius debui solueit huāne
condicōms comestus aut quisq;
sibi caute sollicitus tacite sēp
gsiderare non cessat eternis inder
q̄m districtus aduenīat simulq; ter-
mini cotidie p̄spicit et ante se
ueritatē tante instine quas ra-
cones aute sue sit positurus aute
dit et si cuncta prauia opera que
intelligere potuit deuitauit ue
turus in cora districto iudice ia
magisque in semetipo nō mul
tigut p̄mesdit ¶ Quis e mi rō-
sideare ualeat q̄ta mala per
mometa tpoꝛ ipsis in cōsp̄tib⁹
cogitacōmū motib⁹ ꝑpetramus
facile est aut opera pui uitare
sed mimis difficile est ab illicita
cogitacone cor tergē et in sp̄u
est Ve qui cogitat inde Et
iterū in die cū iudicabit dns
occulta hoīm Qui etiā p̄misit
inter se mutuē cogitacōmū am
sanari aut etiā defendēti Et
iterū Labia dolosa in corde et
corde locuti sūt mala et iterū
Item in corde iniquitates operā-
mini in terra Quāda aut aīa
semel eternitatis statū desens
ad fluxū temporalitatis de lapsa
hanc mutabilitatē alienantiū
monomū dū cadens uolens
appetit que dum conatur
surgere cogitat multa tolerare
inde q̄ppe punita est unde
delectata quia inde confusa
habet latoq; certamīs inde

puersa pecnit gaudiū uolupta-
33 tis ¶ Sepe ergo electis eciā no-
lentibus incogitatione subrepit
quod in se qdē fortiter ipsi sibi
et ante dei oculos quam sit tali
attendūt Et cū de hijs omnibus
semp districta iudicia pheret
tūc ipi hec uehementer metuūt cū
adsoluendū humane condicōis
debitū uenerit districto iudici
ppinquare se cernūt t fit tanto
timor acrior quanto tribulacio
eterna uicinior ante oculos
aut cordis michi iam tūc ipse
uolat defantasmate cogitacōis
qr subductis emedio omnibus se
et illi tm modo gsideant cui qp-
pinquat Crescit pauor uicina
retribucōne iustitie et urgēte
solucōne carnis qntomagis
districtū iudicē iam iamq; qs
tangunt tanto uehementius for-
midant Et si ea que nescīt nequaq;
se permisisse meminerūt ffor-
midāt tm illa que nescīt quia
videlz semetipos diiudicare et
cōprehendere omno nō possūt dū
urgente epitu subtiliore ter-
rent metu unde redemptor
m' solucōne carnis appropinquāt
membrorū suorū spem seruans
fluctus magoma cepit pluribus
orare ¶ Quid em ille prose tanto-
ma pter in terris positus celes-
tia cū plāte tribuebat Sed appro-
pinquante morte nre metus in se reple-
me expressit qui dim qndam t'-
rois ac formidinis patimur
cū psolucōne carnis eterno iu-
dicio ppinquamus Neq; ei nūt cui
libet alia im merito terret' quido
post pusillū hec muent qd' ipm
mutare nō possūt Cōsideāmq;

qppe quod diam vite pritis negligē
sme culpa transite potuī? Cōside-
ramus eciā qr nec hoc qdē sme
aliquo reatu mō est quod lauda-
bilr gessimus si remota pietate
iudicem? Quis em in tm mutuum
predecessorū patrū ualeat uel supe-
rare uel assequi et tm dauid dicit
Non intres in iudicio cū seruo tuo
quia nō iustificabit in conspectu tuo
omis uiues Paulus cū diceret
nichil michi conscius sit caute sub-
iungit sed non in hoc iustificatus
sū Jacobus dicit in multis enim
offendimus omnes Johannes dicat
Si dixerimus qr peccatū nō habemus
ipi nos seducimus et ueritas in nobis
non est Quid ergo fortia tabule
si tremūt columne dum quorum uir-
gulta immobilia stabūt si huius
pauoris turbine eciā cedri qlibet
Solucōm ergo carnis appropin-
quans non minus terroe undique cruciatus
undiq; aīam turbat Cum et siquid
tranquillū in hac uita sapere po-
tuit mortis articulo minuente
cōsilium ut iure dicat debeat Ab
horribilis ei fit minuta sua pars
et aīe illius cibus ante desiderium
unde certe pter pauoris pena
hoc qd illic subditur Appropinquat
corruptōm aīa eius et uita in
mortiferis ¶ Sed qr mestorum
37 aīe lenibus qbusdā ignibus ipo
sepe mortis pauore purgantur
eterne retributōis gaudia iam
ab ipsa carnis solucōne propinquit
plerūq; cōtemplacōne quadā
retributōis interne eciā plus
qm carne expolīte hilarescunt
et dū uetustatis debitū soluūt no-
uū iam minus leticia perfruūt'
Recte dr undebit faciem eius:

38

Vicesimus quartus

ubilo Vel certe lubeat animam suam
ne pergeret in meliora sed uiuens
luce uideret Iusti itaq; ad tumbu-
lo sancte dei conspicit quantum de leti-
cia in terra percipit quanto uel assimpta uix possit Ibi igit
uiuens luce uidet quo spiritalem oculum
in radio eterne solis infigit ibi igit
lucem uiues uidit quo omni ima mi-
rabilitatis uicissitudine atq; ob
umbratione calcata ueritati et
mitatis mheret eiq; mhereo quo
cernit ad similitudinem incommutabilis
assurgit atq; ad semetipsam ad an-
ctoris sui inuisibile speciem dum
respicit assimit Cui ei admu-
tabilitate psemetipsam lapsa est
admutabilitatis statui imutabi
lem in deo formata Igitur helin
de afflicto hoc liberatoq; homine qui
primi meroris amaritudine et post
modum gaudia consolacionis expe-
rsit apte subiunxit Quia hoc operatus
deus tribus uicibus per singulos ui-
delicet consolacionis probacionis et mo-
Quia patria hec et duris primi
stimulis meroris afflictus et ma-
gnis post modum securitatis gaudijs
refouetur Et quia electi omnis cuiusq;
mens hisdem tribus uicibus id est
uel labore tribulacionis uel tentacione
probacionis uel formidine solucio
atteritur atq; ipsa attericione pur-
gata liberatur apte subiungitur

¶ Ut reuocet animas eorum a cor-
ruptione et illuminet luce uiuencium
lux quippe morientium est quo cor-
poreis oculis cernimus Qui aut
adhuc mundo uiuunt luce mori-
encium tenebrescunt Illuminantur
aut luce uiuencium qui despecto
tpali luce adsplendoq; eterne

claritatis fauerunt ut ibi uiuant
ubi uera lumina sempiterna conideant
ubi non aliud lumen atq; aliud
uita sed ubi lux una sit ubi sic
nos lux exterius circumstrepat Illu-
minant ergo hac luce uiuencium
quanto tanto tuti subtilius spiritus
quisq; micat illam purius in-
uisit ¶ Magna helin ac uana
de forcia protulit sed hoc unusquisq;
arrogans habere primum solet q-
dum uera et mustica loquitur subito
pumore cordis quedam tumida
et superba prodit foras ut pla
cere appetit in hoc quod petuit
sentit et inde mox inanescit a
uero inde per elacionis typum recedit
ab ipsomet Quia enim apparari
doctus exterius querit intus
plenitudinem qua docebatur amit
tit Unde et helin que bene ar-
rogantium typum sepe iam diximus
postquam multa sapienter profunda
digessit subito post easdem serenas
ueritates ac mysticas fastu stulte
inflatus extollitur Cuius mox in
flacionis meito eius sensus ad
mania uerba deriuatur Nam sic
dicit dicens Attende iob et audi
me et tace dum ego loquor Si aut
habes quod loquaris respondes
mihi uolo enim te apparere iu-
stum quod si non habes audi me et
tace et docebo te sapienciam qualem
se apud se habeat hac locutione
manifestat cui dicit Attende
iob et audi me et tace dum ego
loquor Immensa enim superbia est
a semore sibi sciencia exigere
et silencium imperare meliori ¶ Qui
aut predicatores iusti dum quoslibet
corripiunt sepe per humilitatis gra-

ad cogitacōnū suauū mtima reū-
tūt atq; mr eo ipo quod corripuit
nequid fortasse quo fillāt ecclē
correptiq; licēcīā tribuīt ut si qd
p se ipi iustus sencīt fateantur
hoc nō nīq; eccīā arrogātes nni-
tāi appetit Paulisp enī i libris
elacōne pposita quasi eop qs
corripuīt si forte reperīe ponet
iusticiā queruīt Non quia ita
sencīt sed q; ornāi phūlitat
spēm cōrupiscīt metuīt enī ne
supbi actimdi q; sūt esse inde-
antiq; vnde heliu stultm sub-
dixit dicens Si aūt habes qd
loq̄ris rīspondemihi volo enī
te appare iustū Sed her quia
ex corde nō ptulit audire qd
quesierit non expectat nam
illico subiūxit quod si nō hēs
audi me tace docebo te sapiā
Cau enī ueānter q̄rūt audire
quod iustū est equamīter
expectāt audire quod q̄rīt
Helu aūt q; veānter rīgsus
uerba non ptulit dici quod
quesierit non ptulit sed
mox quid mtrmsenus gesta-
bat erupit et qualem se rotis
sius habeat ostēdit dicēs Tace
et docebo te sapiēcīā ¶ Arro-
gātes enī viri q̄ndo aliquid
humiliter sonāt diu tenisdem
humilitatis spēne non pdurāt
Cū fortasse q̄rūt ut audiant
mox alaq̄ndo obmiāt ne doce-
antur quia supstiem vonis
q̄n ptulerat cinis ostētatōis
mtenio corrupit que exradi
ce cordis exurgit atq; eandem
humilitatis formā spenetenus
sumptaq; eo celerius probant
q; aliena est quo illā diutius

tenere non possūt Loce helium
nciaq; cū querit vt discat pro-
mittit q; doceat Ecce quasi q;
rendo quod iustū est aliquid
planū sonueāt lingua sed
mox celāi nō potuit hoc quod
altū timebat cōsciēcia Nam
repēte subiūxit Tace i docebo
te sapiēcīā Qua uero arro-
gātes omēs in eo quod pferūt
hypo supbie mflant i uelud
m alto positi sic doctorū spēm
sumūt Ac si eorū uerba dignē
quadaq; sup indignos homēs
celitus effūdant bene a spīde
hui⁹ historie uersus mtponit
quo dicat ¶ Pronūcians
quoq; helu eciaq; h lonitus est
Quod enī phū⁹ pnūciatōis
vocabulū nisi mflatō elatōis
ostendit ut uerba que alta
supbie radice ueniebāt cū q̄dā
quasi altitudine et distinctōe
predeūt ita indicet pdicāe
omēs arrogātes solēt aī quadī
enī fastu pferūt hoc quod sin-
gulāiter mtellexisse nedūt
i fortasse tūc humilitatē pdicāt
cū p elatōis hypū exempla
supbie ostētant vnde fit ut eaq;
pdicatō consōrs sibi manere
non possit quia id quod rectū
loq̄ntes semiant puerse tumēs
ipugnāt Humilibus nāq; audi
toribus uerba sua non cōpacedo
sed nix de dignādo largiūtur
longe q̄ppe se malū positus
est mnāt et sup eosdē audītōes
suos quasi predētes dotine spe-
chī nix de sūmo dignāt idmāt
At cōi uerba iustorū ex radice
uemūt humilitatis ut fructum
valeant ferre pietatis i quicq̄

Vicesimus quartus

salubre poterit nō tm mēdo sed
pciēdo submittat Vt q̄ nīpe
caritatis nel mandator ib⁹ suis
nel auditores suos in se ita trās-
formāt Ac si dicat pistos qd̄
audiūt doceāt et ista p illos
hoc quod docēdo pferūt ostēdat
Helm ergo hypī arrogan-
ciā tenēs t pnūciatōis ostē-
tacōne in choams quid dicat
audiamꝰ Sequit Audite
sapiētes uerba mea t eruditi
auscultate me Aures eī ūba
pbant t guttur estas gustu
diūdicāt Ac si dicēt Sicut
nec auris estas nec guttur
uerba cognoscit ista nec stulti
quisq̄ sētēcia sapiētis ūtellig
Sapiētes ergo atq̄ eruditi au-
dite quod dico qui ptātis ea q̄
fuerint dicta cognosce videamꝰ
igit⁹ q̄ñtū timeat qui uerba
sua non miss a sapiētib⁹ audiri
dēenter exīstimat Verus aī
sapiēcie pdicator dicit Sapiē-
tibus et insipiētibus debitor sū
At cōm arrogās i pdicatōne
sua aures tm modo sapiēciū
expectat q̄ non ideo pdicat
ut possit quoslibet sapiētes
efficere · sed ideo sapiētes q̄rit
vt possit quod senserit sup bre-
do mōstrare Sicut enī sup⁹
dictū est non illos appetit em
dīce sed se ostendere nec ītue⁹
q̄ñ iusti qui audiūt fiant ꝟ
ipe q̄n doctus cū auditur ap
pareat Quia vb pdicatōm
arrogantiā nullꝰ admittēt
si nō aliquid de humilitat⁹ ma
gīne pmīserit Bene helm
posuīm pl⁹ mundā uerba ser-
tulit rursū quasi ad eq̄litat⁹
cōcordiā cōdescendit dicēs iudiciū
eligamus nobis et inter nos iu-
dicemus quid sit melius Sed
utrū hoc iudiciū ex humili corde
quesierit facile ꝙgnoscimꝰ si ꝓ
sequēcia eius uerba pensemus
Sequit Quia dixisti iob iusti
sum et deus subuertit iudiciū
meū i iudicādo enī me me-
dacū est et inolēta sagitta mea
absq̄ peccato Hec bñ iob dixisse
queritꝰ quēm q̄ nīmīme dixit
regsita sacre hīstoie uerba testāt⁹
Sed qm iudiciū eque exq̄sierat
ex culpa q̄n finxit pl⁹ mus se
tēcia p mulgatū Iam sequitur
Mus est nr ut est iob q̄ bibit
sub sammacōm quasi aquam
qui gradit⁹ cū opeāntib⁹ ītq̄ te
et ambulat cū iuris mp̄ijs ·
Ecce iudicū q̄rens iudiciū
protulit t post allegacōm suā
nulla bīt iob sētēcia expectata
eū damnacōne dignū et re-
probōū sōcietate iudicat Q̄ꝝ
est nr ut est iob utiq̄ subaudi
amus nullus atq̄ subūgit q
bibit sub sammacōm quasi aq̄m
Aqua aut cū bibit⁹ ita liquide
sumit⁹ ad sorbendū ut nulla
sui pingredine retardetur
Sub sammacōnem ueō ut aq̄m
bibere est deū sine ullo
obstaculo cogitatōis irridere
ut in eo quod sup⁹bit hīgnis
uel ascēcia nulla trepidatio
cōsidicat Hec aut eius sīnā
liper bīm iob q̄ñtū a tramite
veritatis exorbitet alia deum
attestatōe cognoscimꝰ qua
ad dyabolū dr Numquid cōsīde-
rasti seruū meū iob quod no
st⁹ sīlis ei in terra Sicq̄m

veritas dicit absq; compatione
nisi cum helm asserit absq; cō-
patione peccorem ¶ Sedher cē
ppria arrogancia pdicatoū
solent ut ecia afflictos audiotes
suos magis districte corripere
appetāt qua blande refouere
plus enī studet ut mala obiur-
gando macpet q bona laudā-
do cōfirmēt Supeiores ēppe ui-
dēi desideāt et magis gaudet
aī eccl aīm melcruat quam
caitas exequat semp muenire
optant quod macpando rigide
ferīat vnde scriptū est more
sluh iurga sūpbie qua indeb
pcrute rigidesūt sēd cōpah
militer nesūt ¶ Solet ecia
pdicatores nisi audiotes suos
obiurgādo corripere solēt m
eorū mcys districta ītrepacōne
deseruīt vnde scriptū est vba
sapiēcia quasi stimuli t sicut
claui m altū defixi Fate aūt
eorū uerba clauiuocati sūt
qua culpas delīgneū nesci-
ut palpare sēd pungē Arrio
hanms uerba clauī nō erant
cū dicebat progemes uppēzo
quis demōstrauit uobis fugere
auenūa ita An uerba ste phāi
clauī non ēant cū dicebat vos
sp spūm sō r̄sistitis testimstis
An pauli uerba, non eant cū
dicebat O mscrdah galathe
quis vos fastinauit et rursum
cū chormthis dicit Cū enim
inter uos sit zelus et gtencō nō
ne carnales estis et sēdm hoīez
ambulatis ¶ Sed necesse est
ut caute iudeamq; qr pdicatōes
usū mipis quos corrigūt cū
ex parte alia fortasse aliquid boē
opeacōis mueniūt adeadem
obiurgacōis uerba cū qūta dis-
pensacōne descendāt Ecce
paulus chormthios docens
eos quod in culpa diuisionis
aspicies Grecis est dicens gīz
ago deo meo semp pro uobis ī
grā dei que data est uobis ī xpō
ihu quia īomībz ditites facti
estis illo amltū p ferto lau-
dauit quos in xpō ditites
in oīmbz dixit et ecce bādi-
mēta adhuc mltiplicat dues
in omī uerbo et in omī sciēcia
sicut testimoīū xpī in uobis
cōfirmatū est Dixit hec sapere
pegissent quod doctina didice-
rāt et mox in laudis cōsūacōe
subuīxit ita ut michil uob' de-
sit in nulla grā expectātibz re-
uelacōm dīn nī ihu xpī qsd
te paule istis tot fauoīb; iam
quo tendas in sinua Ecce
paulo post sequit Obsecro
aūt vos frēs p mīsericordia dī
nī ihu xpī Vt idipm dicatis
omēs et non sint in uob' scis-
mata Significatū est ēī michi
de uobis frēs mei abhys q sūt
chloes qr cōtencōnes int' uos
sūt De quib; gtemōnib; paulo
post subdidit dicens Cum
enī inter uos sit zelus et gtencō
nonne carnales estis t sēdm
hoīez ambulatis Ecce ītende
audiētiā quā blanda fauoīs
manu uam districte mispa-
appetunt Prius namq; sūpbie
brachia studuit pblādimtoz
vincula religare t post modū
potuisset iam in sūpbie ferro
correptoīs incidere Erat
p ferto in Corinthijs t q laudā

Vicesimus quartus

debuisset cant et que argui | eitq
utq medicus plus sana mbra
que circa mlmis erat lauda-
do palpant et postmodu put'
dum signu mulieris feriendo
transfixit | Habet ergo ista ps
dicatoibq ad vtrusq aplu doct'e
regula pondus sinu ut recta
faciētes nutriat t puersa am-
aditentes abscidant ¶ Non
migm uero ecia pdicatoes u-
sh rigide ferut · sed aliud est
nu iusticia simulat aliud cu
sipbia mflat · Jush cu seuere
corrigut interne dulcedinis
gram non amittut Nam sepe
ppter mgnetudmem rfrenada
prauoru duciam districtu ugor
assumut sed mtis caritatis
igne luque fluit utq amore
eoru ardent iniquos aspera
correptone semut sepq eciam
eis intrmsenus m secreto cord
huliant quos duris foris e
amadusionu stimulis quasi
despiciendo castigat | Pleruq
aut et non despiciendo desperant
et non despeando desperant
vt cato celerius eos a culpa re-
muistere faciat q'uto iam
quasi uicinius mortis fouea
ostendit Sepe ecia quodaq
docete moderamine sinas culpas
coram discipulis dimit ut illi
audietes discat quonm d'sem
ipsos de sinis actoib; sublimiter
rphendat ¶ Canta autem
dispensatone se tempeant qd
neq cu se erigut intrmsecq
rigidi sut Neq rursu nu se
huliant extrinsecus remissi
q; et m disciplina humilitatez
custodiut et m humilitate nus-

codiut disciplina | aulq discipli
tenuit cu corinthus diceret
Cu enim sit inter nos zelus et co-
tencio nonne carnales estis
et secm homem ambulatis sed
humilitate m disciplina no potuit
quia deprecando pmonuit dns
obsecro uos fres p mia uiscerum
dei ut idipm dicatis omes Et
non sint in uobis scismata sed
sum humilitatem tenuit nu eisde
corinthijs loquens Paulo latiq
forasse quam uoluerit semetip
reprehendat Quem sapientissim
msipiens sed disciplina i hac
humilitate non potuit quadiuco
admisit vos me coegistis Exclu
magne humilitatis exhibuit nu
discipulis dixit Non enim nosmz
ipos pdicamq sed dnm ntm
ihm xpm nos aut seruos uros
per xpm sed in hac humilitate
disciplme iusticia non amisit
qui eisdem delinquntib; ppt dict

¶ Oeuit ergo pdicatoes sic
uiroq moderamine artem ma-
gisterij temperare cu dilignaui
reatus inuenit Oeuit modo
seuere corripere modo humi-
deprecari Sed nu arrogates si
eos imitari appetit sumit ab
eis uerba aspere correptonis
et sumere ab eis uerecunde ne
sciut pres humilitatis magis et
terribiles possint ee qm inites
et idcirco discut unde se erigat
et distere negligut ut animu'
sum inflat Cuiq amone dim
quites placide nescit animo
uigoris usu p mie tenorem iu-
dicium ecia cor recte agentes
efficiant? Cuiusui iste h; eius
spem tenes dm iob no fouet

seo obiurgat dicens Cuius est
ut ut iob qui bibit subsannacõ
quasi aquã qui gradit nõ ope
ratibus mãdatem et ãbulat
aũ iuns impijs ¶ Et q aliẽ
est semp a uerstate superbia mox
et ad falsa p rumpit dicẽs dñe
emi non placebit deo etiã si au
aurẽt aũ eo Quod pfecto q̃a
minime dixit quisquis bñ iob
uerba legit agnoscit Deo q̃
id circo loquit ut semetipsũ
ostẽdendo superbiat quid mmũ si
m altero finxit quod rpehendat
Quomõ enĩ ueritati cohereat
m uerbis m separatis quem i
trametipsũ longe ab eadem
ueritate dirimit timor mẽis
Deo mri cordati audite me
Ecce fastu superbie inflatus eos
tñmodo qui quasi digne intelli
gendo se assequiualeãt quãt
ut sic quod sentiebat erũpat
dicens ¶ Absit adeo impietas
et ab omipotẽte iniqtas Opus
emihois reddet et uĩe uias
singlorũ restituet eis Bene
dixit q̃ Comipotẽte deo iniqtas
uel impietas non est Inhac
uita negnãm semp hoc agit
quod subiunxit q̃ opus sinũ sin
gulis t uiẽta uias ppias rddt
Nam et multas inlicita ac pũ
sa ppetrãtes gratanto fruent
atq; ad opera sua querunt et
no nullos retrus actibus dedit
flagello mitigãtẽ corripit
ac sic placẽtes quasi displiceãt
affligit Salomone attestãte
Sut iusti quibus mala euenũt
quasi opera egerint impiorũ
et sut impij qui ita securi sũt
ac si iustorũ facta habeant

Quod mmũ omipotẽs deus
inestimabili pietate dispensat
ut et iustos flagella tundat ne
opera extollant et iniusti saltm
sine pena hanc tutam pagãt
quia adiumẽta que sine fine
sũt male agendo festinãt Nã
quia aliquando iusti nequagm
uita opera flagellãt Hac
ipsa historia qm tractamus
ostendit Neq; enĩ isdem dñus
iob pulpa fuerat flagellatus
qui ante flagelli stimulum ipso
indice attestãte laudatus est
Verius ergo heliu diceret si
dixisset q̃ in omipotẽti deo
impietas atq; iniquitas nõ
erat uita uiẽta uias ppias hoib
reddere non uidetur Nam et
quod a nobis non intelligit
q̃ occulto iudicũ non iusta
lante pferatur Quia uero
pdicatores arrogates dũ multa
mania sparsit dias sepeuẽi
ac solidã pferut heliu recte
subiunxit ¶ Vere enĩ deus
nõ eodem prabit frustra ner
omipotens subuertit iudicũ
Ad dyabolũ dns dixit Como
ussti me aduersus eũ ut affligã
eũ frustra Helius ait
Quia nõ eodem prabit dns
frustra Quod utiq; dissonãs
dictis ueritatis creditũ nisi
subtili cõsideatõne perspexũ
Aliud namq; est damprare
aliud affligẽ Afflixit ergo
uiẽta aliquid frustra sed frus
tra non damprat An nõne
aliquid frustra iob afflixerat
cũ nõ delebat iniqtatẽ sed meritũ
augebat frustra enĩ dẽprare
non potest q̃ damprato fiert

non ex parte ad aliqd potest q
uidez mechteno punit omne
qd huc quisq; inique comisert
nec omi potens subuertit iudi
cii Quia et sinnis recta
uident esse que patrm recta
ti mo oculitos ex amme eterni
12 Sequit Quem constituit ali
ium super terrā aut quē posit
super orbem quē fabricat est
ut uidelicet subaudias nllm
perse quippe regit mundi qp
perse condidit net eget alioīs
adiutorijs ad regēdū q non
egnit ad faciēdū Sed hec id
circo colligit vt liquido iudi
cet quia omps deus si psemet
ipm regere non negligit quod
creauit quod bene creauit uh
qz bene regit qz quod pie cō
didit impie non dispomit Et qa
nec dū facta curauit vt essent
que sūt facta non deserit Quia
ergo prs est in regimie q auctor
exstitit mcreatōne curā mi
non pretexit vnde apte subiū
13 git Si direxit ad eū cor suū spm
illius et flatū ad se trahit Curuū
cor est cū ima appetit dirigentur
cū ad sipna subleuat Si ergo cor
suū homo ad deū dirigit spm et
flatū dīns ds ad se trahit spm
uidelicet p interms cogitatōib
flatū uero qui p corpis trahit
p exterms actōibus ponit Deo
ergo spm homis t flatū ad se tra
here est ad comixtōm sui desider
et meliora mra et exteiora cōmu
tare ut mchil iam meti exteins
libeat mchil caro inferms uel
si appetit adpisa conet sed omē
quod homo est ad eū uidelicet
a quo est et in terms desiderādo
desideando seruiat et exterius se
edomādo constringat vnde et
apte subiūgit Desinet oīs 12
caro simul et homo in cinere
reuertet Omnt em omis caro
deficit quādo iam nullis suis mo
tibus seruit qz psidens spūs cū
cta eius fluxa restringit t qdā
distructōnis siue gladio omne
quod nulla male uiuebat itissiat
Hoc minuū disciplne gladio
semetipm terremas mtexerat
cū dicebat Postqm cōuersus
me egi penitētiaz t postqm oste 17
disti psalli femur meū Quid
em in femore nisi uoluptas
carms attigit et quid est quod
ait postqm ostendisti michi p
cussi femur meū nisi postqm
sup na spūalia vidit Omne
qd mferms mse carnaliter
uiuebat exhinxit ut qnto magis
sūma patesceret tanto amplio
ra qua tenuerant nō libeāt
Nam qnto magis meruit qs qs
supius uiuere tanto muhoat
interius in terre Juxta asse
tū quippe operatoīs o mis
caro paulo simul interierat cū
dicebat Vivo aut iam nō ego
vivit in me xps Detegam 16
hoc loco helm subdidit thomo
in cinerem reuertet in pertato
ens quisq; positus mortalitat
sue oblimisti t iram se esse
non meminit dū adhuc p sup
biam inflatur Post conuersois
vero gram cū humilitate spū tāgit
reuerā se terra t puluerem esse re
cordat Non sp esse aliud qm
cinerem Dauid profetatus fuerat
cū dicebat memento odne qz qa
puluis sumus Et si in cinere tame

nec diu in terra mors soluent hoc
tamen apud se erant quod se fu-
turos absq; dubitatione putabant
Hinc alias dr dixeras spm eop
et deficiet i.deest subducto supbie
spu michil se desse esse cognoscat
et reuitant. i.deest humiliet. ex in-
firma condicione. Propter hunc 18
puluerem ad cuius memoria q̄ stemet
ipos cōsideant et uocant. psapi
etiam dr fulgebit ush sicut
semalle in haruedmeto disuirt
Sci enim uiri dm p̄catoib; primi
stent. eos exemplou suoz. igne
succedit atq; omne quod mise-
ri memem redigit qr pietatis
flamma cōsumpsit dm infirmi-
tem rodicōnis sue cōspicuit michil
aliud qm̄ fumullam se esse tog-
sit ut a supbie sue duricia re-
soluti perpetuam dicat id qd
supra pdixing. memito dne qr
pulus sum. Bene ergo dicit
qr ad se spm homis dns exhit
deficiet omnis caro simul et homo
miserem conuertit. Hec heliu
uera sut et magna que dicit
sed qr male mox exeo quod bn
sensit mtumuit uerbis. segnib;
pdidit dicens. Si habes ergo
intellectu audi quod loquor et
ausculta uocem eloquij mei hmt
hoc ppium omnes arrogates vt
ait fortasse aliquid sciant
inde mox ad iudicium elationis
eripiant sensusq; oim in sui co-
paratione despiciat seq; in suoiu;
dono aliorum meritis ante ponat 19
quibus stimulat inuidis ut plus
inde tenebrescat qr dm subtilia
attendit semetipos intuel nesci-
ut et quo intelligentia augeatur
pnpuit eo p̄ superbiam deterius

cadit Cui bene quidem subtilia
cōspicient si in eo quod pferut se
iudent superius namq; heliu
dixerat si habes quod loquaris
responde michi loquere uolo
enim te apparere iustum nec aut
ait Si habes intellectu audi qd
dr. Ecce quomo pauluper 18
elacio puerboum maremita pstat
superius dubitauit si posset bns
ob pferre quod minime est nec
uero desciuit si hoc quod dicat.
saltem possit audire Ih dixit
si habes quod loquaris respond
michi ac si dicet Dic tamen
aliquid si nō digni⁹ poteris
esse quod dicas Hinc ait
Si habes intellectu audi quod
dicat. de si apte dicat audi me
si nō digni⁹ poteris esse qui au
dias Ish sut cordiam defectus
qui in cordibus ypboum sunt qb;
indesinenter addeterius deside
dit qr dimmersa in cauterne-
gligit ad maiora pmi nose pro
rumpit. nam hoc de supbia
fuerat quod bn iob idq; od
ius nō est loqui posse dubitabat
Sed dm̄ hec in semetipo considerat
neglexit ad nequiora puenit
vt non solu posse ab eo dia qd
iustum est dubitet sed docente
se iusta ab eo intelligere posse
desperet Vnde unu supbie
ab ipso mox inducte serand ue
vt ita latenti orti hec uigil atex
absidatur ne puentu uigeat
ne ussu roboret. Difficile
enim se quisq; muctetam sup-
biam deprehendit qr minimum
hoc uitium q̄ tomagis patrimur
tato minus uidemus Sic q̄pe
in mente supbia sicut tocalis

caligo generatur quo sepe clarig dilatat eo uehemẽtius lumen angustat ſ Dauli ſper ergo clario m p̃cordijs resedit t ſe tũ se nasc aus extendeit oppressius mihſ olim fimdius claudit ut captiuus aĩms elatõis typũ et pati possit Sed q̃ arrogantes viri dicẽdo ut diximus recta non recte senserũt et bona siue mre nouerũt sed hec bene prosequẽte ꝯtempnat Helyu post elatõis typũ quo dixerat si habes intellectũ audi quid dr̃ subdidit dicens ¶ Nunq̃ q̃ nõ amat iudicũ sanari potest quonã hic ei qui iustus est tãtũ ꝯdempnas bonam quidẽ suã ꝓtulit sed iob ꝓferẽda nõ fuit In omĩ quod dr̃ sũmopẽ iuẽd est quid dicat? Cui dicat? q̃ndo dicat? quomõ dicat? Helyu aũt nescit quid ducẽt sed cui diceret non attendit Beatus quippe iob amabat iudiciũ q̃ causas suas eũ dño pensare subtilit nouerat nec condempnauerat eũ q̃ iustꝰ est Sed aut sine p̃cõ p̃tuis fuerat in dolore positus cũ humilit requirebat amat iudiciũ q̃ssq̃ suas subtilr̃ discutit et scrutatiõ cordis ingressus quid dñs ipse quod bñs iob quonã non fecerat quotiã crebra sacrificia i expiatõe filiorũ ecliã p̃cogitacõibꝰ offerebat Quia ergo Helyu dr̃ quod is qui iudiciũ nõ amat sanari non possit arguẽs bñm iob quod iudiciũ nõ amaret et quia eũ qui iustus est ꝯdẽpnasset illico eiusdem iusticie id est dñi iustitia subdidit dicens q̃ Erat ergo apostata qui horat

ductes post impios ¶ Depe nouimꝰ quod plerũq̃ ꝯ possimꝰ mordinatũ sibi metũ assubdus exigit et non ꝓpter deũ q̃m ꝓ dño ueneraĩ iudiciũ mius enim se tumore cordis extollit custos ꝫ subditos mitius compatiõe despicit net condescendẽdo cõsolant sed dñando ꝑsumit ꝛ nideret alta cogitatiõe se erigat et equales se illis quibꝰ eos p̃ee contigit non agnoscit cõn huc tumorẽ p̃ecclesiastã dr̃ ducem te constituerũt noli extolli ꝫ esto m illis quasi vnus exillis huc tumorẽ p̃pham dñs i pastoribꝰ increpans ait vos aũt cũ austeritate imperabatis et cũ potencia ipsis eis bona que subditis dicit dominãdo pocius q̃m ꝑsolando ꝓferũt quia nideret quicq̃m eis quasi exequo dicẽ semetipsos existimat derecisse Singlaite eis gaudet culmiis et nõ eis litate condicõis ¶ Sed q̃ hec tumẽcia corda rectorũ subtilr̃ dñs pensat bene cõi eos ducit? qui dicit regra apostata vniꝰ quisq̃ eni supbus rector tocies ad culpam apostasie delabit? quocies posse hoiĩb delectabit honoris sui singlaritate letat? Sub quo eni sit non considerat et quod equalibus quasi non sit equalis exultat Vnde aũt hec iniciorũ radix pullulat in corde egenaũ nisi ex imitatiõe illius qui despectis angelorũ societatibus dixit astẽdam sup altitudiẽ nubiũ et similis ero altissimo ¶ Quia ergo vnusquisq̃ rector quonã exaltat? in eo q̃d ceteros egit

totiēs p lapsū supbie a summi
rectois seruicio separat⁹ et aī eq̄
les sibi despicit subditos eius si
se dominū sub quo oēs equales
sūt non agnoscit recte dicitur
Qui dicit regia potestata ¶ Cū
uero dū dom̄ando pūit exēplo
sue supbie subditos ad ipietē
trahūt apte subiūgit⁹ ¶ Vocat
duces impios ad uiam namq;
pietatis ducēt si subditorum
oculis humilitatis exempla mon
straret Duc aut est impius qr
tramite ueritatis exorbitat et
dū ipe ī pcipitat ad abrupta
seq̄ntes mittit Dux est ipius
qui plurimos exempla uitaq; os
tendit errois Paulus dix ipius
esse metuebat cū potestatis sue
celsitudinē p̄mebat dicens Nec
q̄rētes ab hoibus gl̄am neq; a
uobis neq; ab alijs cū possimq
honoi esse ut xp̄i apti ss quia
futi sumus parui m medio
vr̄m Paulus m medio vr̄m fue
rat qua timebat ne si inter
discipulos honorē sue celsitudis
vindicaret exempla elacōmis os
tenderet timebat minuī ne
dū ipe sibi ptātem pastoralē
potencie querēt rex subditis
p abrupta sequēt⁹ et ad ipietē
se q̄ntes duceret qui pietatis
officiū sustepsisset ¶ Vnde ne
cesse est ut is qui p̄est que ex ela
subditis p̄beat solleter attendat
et tantis sē sciat minere q̄tis
preesse iugulater mspiciat ne
in eo quod platus est iudicat
neuire debite potestatis īmode
ratius exigat nec discipline
uis mutet⁹ in rigorē supbie
et unde a puersitate subditos

restringe poteāt mde iuētuī coe
da peruertat ne ut dictū ē ipie
tatis dux possiau pietatis exi
stat Non aut debet hom̄ ducatū
sustipe qui nescit homies bene
viuēdo p̄ire ne qui adhoc eligit⁹
ut aliou culpā corripiat quod
resecari debuit ipe cōmittat Hinc
mde se se ergo qui p̄sūt cruciāt
ut sibi et subditis nocuāt vt bo m
quod faciūt et mitra sinū nētis
absondāt et tamē ex eo ad pfectū
seq̄nau exempla recte operacois
imperciāt ut subditou culpas
amiadūtēs corrigāt nec tamē
p vim eius amiadūstois iuēstāt
ut q̄dam leuiter corripia tole
rēt Nec mī disciplme vincla eade
lenitate dissoluāt vt quedam
toleando dissimulēt nec tamē
crestē dissimulādo p̄mittant
laboiosa sūt ista et mīs diuīa q̄d
sulciat ad custodiēdi difficilia
Recte vero de aduētu distrct i
udicis p̄sapiēcie libū dicitur
Horrendet cito apparebit qm
iudicaū durissimū hīs qui p̄sūt
fiet ¶ Quia ergo pleriq; p̄ptā
tem regiminis ad culpam pruīpit
elacōmis atq; apud districtū
duē ipsa elacio ī pietas estimat⁹
Bene de dño phetā dr ¶ Qui
vocat duces impios Deipō ipse
ducatū dum superbiit exemplo
suo subditos ad impietatem
trahit Vnde magnope cuandū
est ut qui regēdis hominib⁹ p̄fer⁹
apud se mitra scarlatau mētis
in cathedra p̄sideat humilitatis
cuiq; iudicāti ei ceteis foris ass
tit⁹ iugulati oculo mestissim⁹
aspiciat cui q̄ndoq; iudicā ipe
dem̄s iudicādo assistit ut dicto

nūc ante eā quē non uidet sollici-
tus trepidat tanto eā nō uident
securior ternat Penset ergo qua
ad satisfaciendū districto iudici
de sua tantūmodo aīa fortasse
uix sufficiat et quod regendis sub
ditis pīsto est reddende apud eū
rationis tpe ut ita dicam quasi
tot solus aīas habet que mmō
cogitato si assidue mētem exc
coquit omem superbie tumorem
premet et rector prudens iam tūto
negs rex apostata est non honor
sed onus estimat Nam cui esse
nūc uidere libet huic uidere
nūc uidicem non libet Numeruī
em culpe nequeūt que habēde
potestatis amore p petrahunt
Hic idē uero potestas bene
geritur cū non amando sed timē
do retinet Que ut mīstraē recte
valeat oportet pmū ut hanc nō
cupiditas sed necessitas iponat
Perrepta ait nec formidine
debet deseri nec exlibidine am-
plecti ne aut peius quis quasi
exhumilitate superbiat si diuine dis-
pensationis ordine fugiendo cō-
tempnat aut coniugū suppmi re-
ctois abiciat quo cū superioris
pfectū regimē delectat Pfās
ergo cū pīncipē non libidme
amanda est sed exlōgammitate
colenda vt inde nūc aduidicū
salubriter leuis sit uide nūc
adminīstrū patienter gra-
uis mnotēscat deo gracias
ihū xpm Istaria virgo liebe
muder domī mei Ora Florentina
ora florencia orate pnob

Ista humane condicōnis ꝙlitas
mdicat quam longe rebus ce
teris prestat non collata hoi
rucio asserit qñtoia ꝙuel
vita uel sensu uel racōne caret
natura racionalis ante cedit
et tamē ꝙ ab intexūs atq; m
uisibilibꝫ oculos clausimus
ex uisibilib⁹ pascimur pleriq;
hoiem non exco quod ē ipse
seo ex hijs que circa ipm sūt
ueneramur Cuiꝫ nō mtuem⁹
quod ipe sit vel quid possit ī ac
cepcōne pdnarū non ex pōs
seo ex rebus adiacentibꝫ duāmbr
Quicq; fit vt si quoq; apud nos
minus mdesperōm ueniat q̄ sōis
honorat⁹ q̄ dū phijs que erga
illū sūt honorabilis h̄ cur ībus
suis m examine nrō post pom⁹
Sed omipons deus vita hoīm ex
sola qualitate mēroḡat meitoꝫ
et sepe mde post pom⁹ vnde h̄
maiora admīsterū cōsulit ue
ritate attestāte que ait Cui ml
tū datū est mltū queīt⁹ ab eo
bene mīc phelm dr ¶ Qui
nō accipit pdonam prīnpū ner
cognouit tyramū aī disceptaēt
cōī paupem Potest aūt p pau
pem vel tyramū quisq; sup⁹ q
mtelligi per paupem vō humi
lis designat Tyramū ergo disce
tantē cōī paupem non cogsc
q̄ supbos omēs vitam mīc hū
lū despmentes m iudicio nesce
se phibet dicens Nescioos vnde
sitis Et quia sic poterit mlta de
struit sicut aī uoluit potent⁹
arcanū apte racōnādo subū
gitur Opus enī manuū tuāꝝ vn
uersū ¶ Subito moient⁹ et ī
media nocte curuabūt⁹ populi
et ptransibūt ꝙmlibet sed de hac
vita tollant⁹ mqu subito qua sic
sui cogitādo preuidere nesciūt sb
uo est quod ante cogitari nō potuit
Subito dues ille stultus⁹ ē q̄ hor
rea que q̄ pparabat deseruit
et mserm loaī que non puidebat
muent et aliud exercebat aīa
p cogitacōnez sed aliud emisit
per sentēciam aliud dū viueret
cōtēplatus est aliud dū moreret⁹
experius Reliquid enī dū tractata
ipalia et mopmata muent
eterna vnde ei phanc ingrātā
cecitatis sue bene p duāmā sīnā
dicit⁹ ¶ Hac nocte repetūt aīam
tuā a te In nocte quippe ablata
est que m obscuitate ē corois
amissa mnocte ablata ē que cōn
sueracōnis lucem hre noluit
vt quod poterat patipuideret
vnde bn̄ discipulis suis ā cogi
tātibus paulus aplūs dicat vos
aut frēs non estis m tenebris
ut uos dies illa tamq; fur nō rē
phendat omēs enī vos filij lucis
ēis et filij diei non sumus non
et tenebrarū dies enī eptius tīs
sue m nocte comphendit quādo
stultorū aīas suscipa nō puides
ercit⁹ vnde hic quoq; apte sb
nigit⁹ ¶ Et m media nocte cl⁹
uabūt⁹ populi ꝙ ptransibunt
In media enī nocte curuati
ptranseūt qui obscuitate sue
negligētie humiliati rapuīt⁹
sicut curuabit⁹ p sentēciā in
dicis qui mīc curuari negligūt
p humilitatē cordis electi aute
ne minus curuet⁹ m morte
sponte curuāt⁹ m humilitatē
vnde ste ecclie de conūsa ple
psalt⁹ dr Veniēte ad te aur

ui filij eccū qui humliauīt te et
bene de populis moienibo ait
Non transibūt sed ptrāsibunt
Cuia eciā uuedo tēporaliter
cotidie ad finem tendim9 ꝛ ptē
tem uitam quasi q̄ndam uiam
subigendo transim9 hoc emm
ipm moiturus uie q̄ admōē
re est. et quot dies uite pa gri
q̄ mitim̄ ad locū ꝓpositū tot
passibus ꝓfic̄imus Ipsa q̄pe
augmēta detrimēta sūt tēpo
quia uite mē spacia q̄ta re
cepermt incipūt iam tanta
non esse ¶ Primus uero homo
ita conditus fuit ut manere
illo decidens ipa nec cū ipoīb
ipē transiret Erabat ei momēt
deauerētib q̄ nequaq̄m ad
uite termm̄ ꝓcedū mēnta
tendebat Erubattanto robus
tus quāto sp̄ stanti arcius m
herebat Ut ubi uetiti cōtigit
mox offenso creatore cepit utę
tempore Statuto uidelz i mor
talitatis amisso cuestis eū mor
talitatis abstribuit et dū immēn
te ad semū semo trahēt admā
tem transēūdo adiat stando
quod fuit Cuius nos q̄ p pagīe
nasimur radicis amaritudiez
quasi murgulto retinemus
Nam q̄ ex illo oigmē ducim9
eius curiū nastēdo sortimur
ut eo ipō condiano momēto
quo uiuim9 mōīsant amtea
transtamus et uuedi nobis spa
cū imde crescere credit mde
decrescat Mina ergo adsūmā
moiendi condie tenom9 per
mia mēta uiuendi bene de
moientib nequaq̄m mīsibūt
dr sed ptrasibūt q̄ transeūt
ecīa dū mimūt sed p transeūt
dū morīūt Sequitur ¶ Et anse
rēt uiolētū absq̄ manu sub au
dis diuīa absq̄ manu auferūt
eū qui manu uiolentus fuit ab
sq̄ manu auferēt quia uidelicet
subito exitu urgēte inuisibilit
rapitur qui inuisibiliter rapie
bat uidit ipse quos rapuit sed
quis illū in morte rapiētem nō
uidet absq̄ manu ergo uiolētis
auferūt quia et raptorē suum
nōmtuet et hī ab eo ducitur
quē tanto sequit dānatior mīa
q̄nto pcī eius magna est patiēa
ꝓrogata q̄ diuīa seueritas eo i
iquū acrius punit quo diuicq̄
p tulit Sepe uero euenit ut dū
pdōres supna clemēcia expectat
m maiore cordis teritate p siliūt
unde scr̄ptū est Ignoras q̄ dem
gmtas dei ad pemtēciaz te addu
cit Tu aūt sdm duricā tuā et
cor ipmtens thezaurisas tbi
ram m die ire et reuelacois
iusti iudicij dei ¶ Et ecce di
uiolētus quisq̄ quos ualuerit
rapit dū mualidū opp̄mit et
dū dm omne quod nequiter cō
aipiscit exercet q̄ non subito
pauit sed eius m fine pena dif
ferūt unde apte posteq̄ narrat
illico de dño adiūgit dicēs Odi
eni eius sup uias hom̄ ꝛ oēs
gressus eoīū gsiderat Huic enī
nequaq̄m considerare cōebat
q̄ndo uiolentus iste omīe maliī
q̄ poterat ūtute p petrabat
Estmabat deum iusta atta
non cernere quia differebat
iuste dampnare ꝛ magna eius
potencia quasi quedā negligē
cia putabat Iniquus quoq;

A

B

60

tonēs se m pmīs suis nō iudi a
deo credit quo ns multe pecāuit
Cui p̄ gndam sapiētem dr n edi
cas peccau et quid accidit m
triste emendare non mult neg
ciam pqua dignā nō ptulit pe
nam Quo pie expectatus est
eo est ad peccādi neglet ifligato
et pacētiam sepie longanimit
despiacis imde corrige culpam
suaz debuit imde cumulauit
Sicut p eūdem iob dr Dedit ei de
locū penitēcie et ille abutitur
m superbia ¶ Depe eciā qz penā
quā meret repēte nō sustepit
hoc ipm deo non estimat displi
cere quod facit at itaq; nitit
et ad quālibet blasphemiaz p̄sū
mendo p̄rūpat uoluptatē suaz
neq; as impleat aliena rapiat
m noctē oppssione sacriet 7 qz
nec dī pauitt vias suas a dño
aut non uideri estimat a quod
peius est appbari Venet p̄fecto
uenet eterna et repēma pas
sio et tūc cognoscit aīcta a deo
conspici q̄ndo se m prouīdo ex
itu uiderit pacitoui tributoe
dampnāi Tūc m pena sua oc
culos aperit quos dū tenuit
clausos m culpa tūc g̃ sideāsse
oīa uerū indicē sentit q̄nto ma
loz suoz meritōm iam euadē
sendo nō possit ¶ Iniquus
ergo qui dū expectatus est id
circo est repēte sublatus qua
ocli dñi supuias hom et ōes
gressus eoz g̃sideraz ac si dicēt
qua ea que dū pacīēter con
spicit q̄ndoq; mihi non desciit
Nam ecce subito molēti rapuit
et mala eius que expectādo
ptulit amādutendo resecauit

Nemo igit dicat humana facta
dñi non cernere cū iniquit quē
piam magistatos suas libere
prospicit cumulare subito enī
tollit qui dū toleratr ¶ Gressz
vero hom uocat vel singulas
operacōes quibz imminuit
vel alternātes motus in īmo
cogitacōis Quibz quasi pas
sibus uel longe a dō redimz
uel pie ad dñm ppinquamus
ad dñm enī quasi tot gressibz
accedit quot bonis motibus
p̄ficit Et rursū tot gressibus
longe fit quot malis cogitacō
bus decrescit Vnde plerūq;
contingit ut nec dū p̄cedat
m opere motus mentis 7 tamē
p̄fecta iam sit culpa expō re
atu cogitacōis sicut scriptū e
Manus m manu non erit i
nocens malus manus ei ma
nui uīgi solet quādoq; quesitī
ocio et nullis eā iustis labor
exercet ¶ Manus ergo i ma
non erit m nocēs malus ac
si diceī Cū manus cessat ab
iquo opē malus tū non e m
nocens p cogitacōm qz ergo
nonīs q; discrete oīa nō solū
facta sed saltem cogitata pēsat
Quid faciemz de m ressu mali
operis sic deus iudicat subti
liter gressus cordis Cui occlta
mentis nre timeā nullus hom
uidet Et tamē deus octos tot
gressus ponimz quod affectus
mouemz ¶ Cōtes am illū
labm quo ns a recto itinere
m firme cogitacōis pede clau
dicamz Nisi ei in spectu eius
iste assiduus mūdi mentis lap
sus maculet p ypham saluet

Decimus quintus

nō clamaret Auferte malū co-
gitacōm mārū ab oculis meis
Hec mmnū dicens nūm coopte
malicie nre quasi ferre se nō
posse testat' que coopta illi ee
non potest qn mdeliet īportūe
eius conspectui gerit' quicquid
a nobis illicitī occulte cogitat'

Oīa enī sicut sp̄nī est nuda
et apta sūt oculis eius vnde h'
quoq; sibi īgit' nō sūt tēbre
et non sūt vmbre mortis vt
abstondant' ibi qui opeānt'
mīqtatez quod p tenebrās n
ignoāncia· et quod p vmbrā
mortis nisi oblionē studuit
designare de quorūdā quippe
ignoancia dr tenebris obscu-
ratū habētes mtellectū et rur-
sū de oblionone que īmorte
gstrmgit sp̄nū est ī illa die
peribūt omēs cogitacones
eorū Quia ergo p mortem
fundituis oblionoi traditur
quicquid mūedo cogitatur
quasi quedam vmbra mortis
oblio est sicut ei agit· mors
mtuenēs non esse quod fuit
multa ita mteruemēs agit
oblio non esse quod fuit
m medēa Ferte itaq; vmbra
mortis eius dr quia ueluti de
ipa expimtur dānum illius
sopiendo sensus mitat' Deus
aūt qz mala hom nec cogita-
ta ignorat nec ppetrata oblini-
scit' nisi ab eius oculis pemitē
do deleant' congrue dictū est
non sūt tenebre et non est vbra
mortis ut' abstondāt' ibi qui
opeānt' mīqtatē Ac si diceret
Iudex eius uidno nllus absto-
ditur qz nullateng potest aut
non uidet quod facim⁹ aut oblīu-
sc quod uidet qīnus mtelligi te-
nebre et vmbra mortis ecīa alit'
possūt Omīs namq; mmutacō
uelud quedam mortis mitacō e
Id enī quod mutat quasi ab eo qd'
erat mterscat ut' qd' desinat ee quod
fuit et incipiat esse quod nō fuit
lumen igit' ueū Creator mdeuz
mē quia nlla mutabilitatis mm-
stitudme tenebresāt nullis naē
sue defectibus obumbrat' sed eig
esse sine mutabilitate fulgere e
tenebre ei uel vmbra mortis no
messe Vnde alias sp̄nm est nōe
transmutacō nec umbrastudmis ob
vmbracō Et unde rursū paulus
aplūs dicit Qui solus habet im
mortalitatē et lucē habitat iaccessi
bilem Sed aī amici nouem⁹
quod et humana aīa et angelica
spūus sūt mmortales mstitut ī
Qui' aplas solus deus īmortlitē
habere phibetur nisi quia solus
deus uere non mūtat' Humana q̄ppe
anima m lapsū non caderet
si mutabilis non fuisset q̄ padis
quoq; gaudijs expulsa si muta
bilis non esset ad vitam mmme
rediret Jn hoc ipō uero quod
redire ad vitam mūt' defectus
suos cogit' alternāti sēmp mu
tabilitate tolerāe Quia ergo ex
nichilo condita ex se nichilom⁹
mfra se tendit nisi ad bom desider
statū artifitis sui manu teneatur
Et eo itaq; quod creatura est d'esti
re habet Virtute namq; ppria
m precipis posse se re considerat
sed ad creatoz sui amorem manu
se refimet ne cadat quousq; ad
īmutabilitatē sui transeat ec

et eouere īmortaliter q̄ īmortaliter
15 uiuat ¶ Ipsi quoq; angelici sp̄us
mutabiles ex natura sūt cōditi q̄
tmus aut sua sponte cadēt aut
ex arbitrio starēt Sed qua humilr
elegerūt ei mherē a quo creati sūt
hanc ipam in se mutabilitatē sua
standi rā īmutabilr uicerunt
ut hoc ip̄m merito trāstendēt
qd̄ natuē sue ordīe mutabili
subesse potuissēt ¶ Qua ergo so-
lus dīe natuē ē īmbras rḡiā
cie mutabilitatis q̄ eon p peti di
calut rgit̄ recte Non sūt tēbre
et non est mbra mortis ut ab
scondant̄ ibi qui ope'ant̄ iq̄tē
17 ¶ Lux ei eterna que deus est q̄ nō
īmutabilr fulget tanto penetra
biliter mdet et neq; occulta nest
q̄ cūcta penetrat Neq; p pfecta
obluiscit̄ q̄ īcōmutabilis diat
Vnde q̄ns mdignū aliquid cor
de conap̄m9 tons m luce p̄sētm9
q̄ ipsa nobis et non sibi p̄sēt
pīto est et puerse gradientes īpsi
mpingim9 aqua pmeitū lōge
sumus ¶ Cū ueo nos mdē nō ce
dīmus m sole clausos oculos
tenem9 illū mdelicet nobis ab
scondīm9 non nosilli Nūc ergo
dū possumus a conspectu eterm
mdicis et mala cogitata t p eius
p petrata debeam9 huc remus
ante oculos cordis quicquid pūse
agim9 p̄nesentiam p̄simpēmis
mchil sibi mā blandiat̄ īfirtas
atq; mhis que recolit semetipz
delicate non palpet sed q̄sto sibi
malē est conscia tāto mse bem̄
nius sit severa p̄ponat cōi se iu
dicū mdicū et quecq; mse sēnt
districte ferēda p̄sentēcā mdic
hec m se pie feriat p penitēcā
18 ¶ Sequit̄ Neq; enī ultra īhōis
potestate est ut ad dīm uemat
īmdicū Versus iste tāto maiore
disputacōne mdiget q̄sto h̄o q̄d
dr si negligit̄ acrius doleth̄
mimīcū non illud iudicium d'sigt̄
quod p eternā retributōm p̄sūt
sed quod mēte rōcepti p̄uisione
dluit ¶ illud quippe pemte
non desiderat quisquisse pllus
dampnāi formidat ¶ Dū ei dr
Neq; enī ultra īhōis ptāte est
ut uemat ad deū mdicū pro
fecto ostendr esse q̄dam mdicū
quod q̄ndoq; ecia ad dampnat̄
ac ip̄his r̄p̄bis desideret̄ etq̄d
est illud mst hoc de quo paulo
aplis dr Si nosipos mdicarem
non utiq; mdicarem̄ et d'quo
p p ph'am dr Non ē mdicū t̄ḡs
sibus eorū et de quo dauid ait
¶ Honor regis mdicū dligit
vt mdex quidam deū honorat
ex fide sollicite mdicet q̄d ei de
beāt m operacōne Vnde rursū
sip̄tū est mdicate coram deo et
expectas eū ¶ Coram dīo scilicz
mdicat̄ qui corde dīm ospiat
et actus suos subeūs p̄sencia
sollicita mquisitōne discernit
¶ Nūc tāto quis seruus exper-
tat q̄sto cotidie mitā suā siscpe
thus examinat ¶ Qui ei ad q̄dm
eius mdicū ueneit non iam
coram illo sed a billo mdicat̄
De hoc quoq; mētis mdicio obli
uiscēti amime p p ph'am dīs
dr Reduc me in medū ut udi
cemur simul narra p̄quid tu
ut iustificeris Debet ei mimus
q̄ mes t causas suas ap̄d dīm

et causas dñi contra se sollicita i
quisicõne discutè debet cautepe
sare uel que ab eo bona
vel que mala bonis illius pũse
uiendo ꝛspondit quod electi
quidem cohoie facè ommino nõ
cessãt ¶ Vide bene salomõ ait
cogitacões iustoꝝ iudicia ꝛc
cedũt em ad secretariũ iudicis
intra sinũ cordis cõsidèant gñ
districte q̃ndoq; feriat q̃ diu pa
cièter expectat Meminũt mhijs
que se egisse meminerũt puñt
flendo quod ꝑ petrasse ꝛtelligũt
timèt subtilia diuina iudicia et
de hijs que in semetipis ꝛtelligè
fortasse nõ possũt Videt eꝝ iudi
diuinus quod ipsi in se ꝑuaꝝ te
non uidet conspiciũt districti
iudicè qui quo tardius uemit
eo seuerius pcutit Ecclie ecia
patriã residere cõuehi cũ eo pa
riter cõtemplat̃ eoꝝq; uel ex
empla uel dicta se cõtempsisse
ꝛphendũt atq; in hoc secreto ꝛ
terroris iudicij ipsa mẽis sue ex
ecucõne constricti pemitẽdo feri
ũt quod supdiendo cõmiserũt
Ibi namq; adusu se quicquid
se impugnat enumeãt ibi añ
ante oculos suos omẽ qd dfleat
coerceriãt Ibi quicquid ꝑtram
districti inditis potest determi
nuẽhur ibi tot pacũt̃ supplí
cia quot pati timèt nec dest
in hoc iudicio mente cõcepto oẽ
misterii quod puñe reatus suos
plenius debeat Non consciencia
accusãt tarde iudicat timoꝝ li
gat dolor exercniat quod indig
eo cercius puñt quo mteius se
uit Quia indelicet ab exteioꝝ
non accedit ¶ Vnusquisque

eni cũ causã hmõi examinis cõ
se aggredi ꝛperit ipe est auctor
qui exhibet ipe reus qui exhibet
odit se quadoꝝ fuisse memínit
et ipse qui est semet ipm i sẽjt
illũ qui fuit atq; ab ipo hoie
aduersus semetipm fit quedã
rixa malo parturiens pacẽ cũ
dño hanc cordis tyram oñs i
quirebat cui ꝑ ꝓphãm dicebat
attende et ausculta nemo quod
bonũ est loquit̃ nulls ẽ q̃ agat
penitẽciã super pccõsuo dicẽs
qd feci iusta cordis humani rixa pla
catus est cũ ꝓphete suo de achab
rege semetipm ꝛphendẽte loqt̃
dicens Vidisti achab humiliatu
coraã me quia igit̃ humiliatꝰ est
mei causã non inducã malũ
in diebꝰ eius Quia ergo nũc
in potestate est interni mentis
nẽe cõ nos subire iudiciũ re
cõgstendo accusemꝰ nosmetipos
quales fuimꝰ penitẽdo torqa
non cessemꝰ dũ licet iudicare
quod fecimꝰ audiamꝰ cautẽ
quod dicat̃ neq; eni ulli ꝛ ho
plate est ut uemiat ad deũ iudi
ciũ ¶ Reprobouũ namq; cẽ
ꝓpriũ solet semp praua agere
et nũq; que egerint retracta
Omne eni qd facũt cecat mite
ptranseũt factũq; suũ miserũ
puñi suemt non agnoscũt St
cõ electoꝝ est actus suos co
tidie ab ipo cogitacois fonte di
scutẽ et oẽ quod turbidũ pfluit
ab mtimis exsiccare ¶ Quant
eni nõ sentimꝰ quomõ crescũt
membra pficit corpꝰ mutat̃
species migredo capillorũ albe
scit mcanis hꝫ er q̃ppe omia
nesciẽtibus agut̃ in nobis ita

21

22

mens mā p momēta mīnēdi ipō
curazū usū a semetipa pmutat
et non agnoscīt nisi ingilati
custodia ad meiora mā ēsidēs
puectus mōs defectusq cotidie
pensemꝰ Hoc ipm enī mhac r
mortali uita consistere quasi ad
uetustatē ire est et cū mdiscussa
mens relmqtur in quoda semo
toris sopitur quia sui negli
gens et ꝓpositi robur ī ēsidit
peideris a forma pois fortitudi
dū nescit se nescit Vnde t per
ꝓphām subeffiam specie dr
Comederūt alienī robur eius t
nescīt seo et cani sus sūt ī eo
et ipe ignorat Cū ueb semetipē
querit et subtiliter pemtēdo se
dscutit abhac ipa uetustate sua
lota lacrimis et merōe ītesa
renouat et que iam pene īue
terata frigūt sub ministrato ī
terni amoris studio nouī calez
Vnde paulus aplus usū mōrtī
tatis uetereslētes discipulos āmo
net dicēs Renouamī spū mentis
uestre Sed abhec agēda ualde
exempla patrū et sacre logiū
ꝓcepta nos admuāt Dn ei stoīa
opera mspicīnꝰ et diuis mssio
nib⁹ aurē pbemus alia nos con
templata alia audita succedūt
et cor nrm tempore nō cōstrīgit
dū mutatōne ꝓuocāt Vnde
bene admonēdr Ignis in
altarī sp ardebit quē nutriet
sacerdos subtus mane ligna p
singlos dies altarī quippe dr ē
cor nrm in quo ubet ignis sp
ardere qua necesse est ex illo
addīm caritatis flāmā īdesine
ter astendere Cui p singulos
dies sacerdos ligna subtrahat ne
extinguat mns ei xpi fide pdito
membrū utiq summi sacerdotis
effectus est · sicut cuctis fidelib⁹
petrus aplus dicit Vos autem
genus electū regale sacdociū et
sicut iohānes aplus dicit fecīt
nos deo mō regnū et sacerdotes
Sacerdos ergo maltā ignem
nutriēs cotidie ligna subtrahat
idest fidelis quisq ne meo cal̄ō
flāma deficiat in corde suo tam
exempla predecessorū qm sancte scīpē
testmonia congerē nō desistat
Nam quasi quedam fomēta dr̄e
est in exercitatōne caritatis uel
exempla prīum uel ꝓcepta dmī
ca ministrāt Qua enī interna
nouitas mā ipā cotidie hō mte
cōsatōne ueterescit Ignis iste
adhibitis lignis nutriēdus est
pt dū pusillū se mē uetustatis ex
tenuat p patrū testmonia et
exempla renouīsc̄at Et bene
ulic ꝓpitr ut mane ligna per
dies singlos cōgerāt Hec q̄ppe
non sūt nisi cū nox cecitatīs
extinguit Vel certe q mane
ꝑma diei hora est post positis
cogitatōibus hīc ꝑmo loco q̄sq
fidelis cogitet et que m se iam
iam defecat quib⁹ valet visibus
studiū raītatis mflāmat Ignis
enī iste in altarī dmī idest in corde
mō actus extinguit nisi sollers
ter adhibitis exemplis patrū
et dominicis testmoniis ꝑpetr

Bene aut ulic subiūgit et
posito holocausto desup adolebit
adipes pacificoū Nam quisq
m se huc ignē caītatis accēdit
semetipm ultiq m holocaustū
desup mponit q̄ omē uanū
q̄d m se male mmebat exurit

C ū enī cogitacōnū suaruī ītēta
desidēat et vitam ꝙbam īmuta
cōms gaudiū mactat m ara sē
sui cordis imposuit et igne cōb
incendit De qua hostia pacifi
corū adores redolent quia īra
noue nūte impugnacio pacē ītr
nos et deū faciens odorē d'nob
suauissimū reddit Quia uero
eadem caritas in cordibꝫ elec
corū in extinguibilis manet ap
te illic subditur ꝙgms est iste
ꝓpetuus qui nūqm deficiet de
altaī Nūqm ꝓfecto de altaī igis
iste defecit quia ecia post hāc
uitaꝫ corū mentibꝫ feruor caīt
accrescit Eterna quippe cō
templacōne agit' ut omīb
deus quo magis uisus fuerit
eo amplius diligat' ¶ Quod
aūt diuīs ammonicoibꝫ et pre
cedencīū exemplis aduti d'hmoi
uite ꝓfundo liberamur bene ecc
ꝑ ꝓphām Ieremiam īputeū
missū signatū est Qui ut leuet'
ex puteo fimis ad deū et panni
ueteres deponit' quid enī fūb
mīsi ꝑcepta dnica figuantur
que quia nos in mala opeōe
positos et cōculcauit et erapuit
quasi ligant et trahūt coartāt
et leuāt sed ne ligatus hīs fūb
dū trahatur incidat' simt ecīam
panni ueres deponūt' quia ne
dnīa ꝑcepta nos terreāt aīaq'
rū prūm nos exempla gfortāt
et ex eorū compatōne facē nos
posse ꝑsummimus quod ex nostra
inbecillitate formidams Brīgo
leuāt de hoc ꝓfundo festinamus
ligemus fimbꝫ id est preceptis
domicis astringamur Interfit
ecīa panni uetere cū ꝙbus

melius teneāt' fimes id est ꝑce
dencīū cōfortemur exemplis
ne infirmos nos ac timidos
ꝑcepta subtilia multi ent dum
leuāt Quasi quosdam pannos
ueteres paulus aplūs subiūge
bat cū leuanois discipulis ꝑcep
sius spūalibus exempla uetenū
commodaret dicens Iust iudi
bria et uerbera experti insuper
et uincula et carceres lapidati sūt
sectisīt in occisione gladi mo
tui sūt Et paulo post habentes
itaq; tāta impositā nubē testiū
deponētes omne pondus et īmi
stans nos peccatū p pacientīā
curramus ꝓpositū nobis certa
men Et iterū memētote ꝓpositoꝝ
uestroū quoruī intuētes exitū
cōuersacōnis imitamī fidem
qui nobis locuti sūt uerbū dei
Cuius indelicet dī spūalia
ꝑcepta loquēt' quasi miserat
post modū uero medrans ex
empla maioruī quasi ueteres
pannos adhibebat ¶ Cecutiā
ergo nocibꝫ ꝓceptoruī ad iniī
tot compatōnibꝫ exemplo
ad corda nīa redeamus omē
quod agimus et quicqd īnob
dure retitudinis regulam offe
dit accusemq ut apud districtū
iudicē ipā nos accusacō excusat
In hoc enī melius nre iudicio tāto
citius absolumur quīto nos di
stricciis reos tenemq Nam ad
hec agenda ꝓpendenda sūt tpa
quibꝫ vacat quia adhec ageda
post huius uite tpora non uacat
Vacue quippe non dī neq; ei
ultra īhoīs ptāte est ut ueniat
ad deū mundicii Iocco namq;
medramur quod tūc nō possūm

nemīt qđ possīs negligam9. sed
ecce negocia occupāt que nobis
mcessāter apposita a cōsideādis
nobis mētis mē oclm declmant
28 Quis namq; nisibilibus que
illuet cor mrm extra sp̄spargitur
et quid desd mtrmsecus agatur
oblmiscitur dū extrmsecus occu
patur Dmīa aūt nox terribilib;
sentēcijs suis quasi quibdam
clamis aliud pmgit ut erigilet
et homo occulta slipsē iudicia
que pressius torpore dissimulat
terrore salte pulsatus expauesc
cat vtem slipius diem9 ipsū
usu uite ueteis mensmale as
sueta dēpmit ú mhec q̄ expe
ctat externis quasi dormens
sopiatur q̄ postqm semel sē ad
appetēda nisibilia foris fudit
a cōtēplandis nisibilibus mtus
euamuit vnde nūt necesse est
vt que puisibilia spargit de in
uisibilibus iudicijs feriatt t q̄a
mhis sē exteioribus male delec
tata pstrauit saltem pnissa re
q̄rat quod deserut Ecce autem
sp̄hā sacra terroie quodam
torpēcia corda transfigit ne
mhis hereāt que externis de
fluūt sed que miterms eterna
poderūt mdicat quid sētencia
occulta decernit ne īmodēte
a nobis hec publica cogitentur
drat quid slip nos agatur de nb
ut abhoc publico tpalitatis col
ligamus oclm cordis adsēcū
miterne dispositōis 29 Nam
postqm mlta narrata sūt de
pena malorū subito īferhir
occultū iudiciū quod pie slip
nos iusteq; dispomt quomō
alij pdūt quod renē indebāt
et alij accipiūt quod alij demeit
pdūt Aliteī cōcēt multos
et īmmeabiles et stare sanct
alios peis Hoc cordie agitur
sed adhuc dū fims parcit vita
rūq; non cernit mmnistmiett
Nutqua em culpā sua repbi ñ
m pena cognoscūt et q̄ pena
differtur culpa despicit labūt
vero abstatu mstricie t lonūtate
alij alijs cadētibus soratūtur
sed colapsū sui negligūt q̄
miteritū qui se meternū ma
neat non attendūt Si ei adid
quod illic passuri sūt oculos
mitteret hoc quod hic fatuū
timeret Lucris aūt liquet
q̄ mlla extrema reqsitōne ex
amen publicā facturis est ōip̄s
deus ut alios adiormēta dese
rat alios ad partic̄patōnem
regni celestis admittat Sed
hoc mūt secreto iudicio cordie
agit quod nūt publico d'mrāt
Nam iuste ac mīsericorditt sūlos
corda uel exammās uel dis
ponēs alios mexteiora rīspuit
alios ad ea que sūt mtrisecus
trahit Hos attendit miterna
appetere illos p uoluptatibs
suis deserit exteiora cogitare
Hauit metem adsupna erigit
illoru slipbiam m fimis desidijs
mergit aliena orde huāms ocu
lis clausa sūt et nesciāt q̄ spellit
q̄ penetrāe nequeūt que abo
quoq; cogitāt Nam spe corde
puersi nec dū prosūt vsq; ad
effectū operis deliberādo cogi
tacōms et adhuc fortasse per
habitū reatū mtus astringit
qui iam mēte foras agatur
Sed talis quilibet iste nūt erute

ctos mterm iudicis cecidit cū
ab appetendis mteioribus pdesse
rīt exerit non nūqm uero ahj
post male operacōms usū adsēz
celestē subito amore mīnushīt
qui mpuersa accōne se sparse-
rāt ad smīm mterne vīracōis
semetipos maepādo recolligīt
Hos adhuc respicientes homīes
quales dnōi mopere nouerāt
tales putāt At coñ illa pdistric-
te gsideracōis examen vitā suā
qualē finisse recolūt mscītē
scīturq; quid fuerint seo qđ iā
cepermt esse nescīt Jn hoc ergo
utroq; genere hoīm sepe cōtīt
gīt ut et qui mdent stare huīo
iudicio iam m cōspectu eterni
iudicis iacēāt et quia adhuc
coīā hoībus iacent iam īgspāi
eterni iudicis stāt Quis eīhoīm
estimare potuisset uidā mmedi
sorte ecīā post mmisterīū apla-
tus amittere Et quis ecoñ lat-
nem crederet cām mire ecīā ī
ipō articlo mortis mmete Octo
aūt mdex pīsidens et vnīuq;
corda discernēs alterū pie stahī
alterū iuste cōfregit illū dustite
exteius repulit hūc īrorsus
mīsericorditer traxit Vnđ bñ
ecīā per pphām casturos alios
passiois sue tpore atq; alios sur-
recturos āmūcians ait potum
meū cū fletu tempeābam Poty
qppe ab exteioibus mterius ha-
bit fletus aūt ab exteioibo ex-
terius emanat pohī ergo dnō
cū fleu temperāt ē alios ab
exteioribus mirorsq; trahē alios
ab exteioibo mteiora repbare
Conteret ergo multos et m
numerabiles et stare sanet ali-

os p eis Dicit aūt supius dīm
hec contricio pius mtus agitur
et post extrīm scīs ostendatur
Hac contricōne non nūquam
adhuc quoūdā exteiora quasi
sana sīt ecīā mteiora putrīerīt
Scripīm namq; est anteriuīam
exaltatur cor ibi ferīt ubi sup-
bīt Vnde scripīm est Cōtrīm
cor eorū formicās et recedens
a me piterīus emī formicarī
est exteius uehīs delectarī mag
aūt contricio cordis est hec eade
elacio sūpbīe eo quippe ipse
ab mtegritate salutis corrīt
quo iactācia cuiqlibet vrtutis
mtumescit Supbīetes enī deū
despicīūt et relicta creatoīs sui
gīa ypriam quesīt Grubia
hoc ipm cecidisse est amissa su-
pioris siu potēcia m seuenisse
Conterīūt ecīā qua rīchis re-
lestibo terrīm quesīt Que aūt
maior poterit esse contricio q
deserto creatore quierē desertis
supmis grandīs mfimis rebusī-
hare Vnde bene pphām dr
Humiliat aūt pcōres usq; ad tra
Amissis enī celestibo terremū
est omē quod sicūt et dū plus
iudei conct minus est quod ap
petīt Deq; recte pereūtes
dictū est Perdētes a te mterra
scribent At coñ dilectis dicīt
Gaudete q; nomā uestra scpta sūnt
m celis Ista ergo cōtricio pius
serpit mmete ut postmodū pre-
dat mopere Prius fūdamīta co-
gitacōms cōcutit et postmodū
fabricā operacōms allidat
Vnde sūma est cura sātagēdū
ut ulcuīter ubi orīt Scpīm
namq; ē oī custodia seruā cor

tuū quō exipō nita prædit Et nūr
sūt scripturē est excorde exeūt cogi
tacōnes male mtus ergo nigr
landū est ne mens dī extollat
mtus ergo nigladū est ferieme
omē quod foras agimus ḡrem
sēnel medullā cordis elacōms
putredo cōsumsit ciclus cōruet
corter uacua extremeni sōmis

¶ Notandū uero est qz dī alīs
cadētibus adstandū alios sōli
dat phibet electorū numerū chis
ac finitis ostendit vnde ecia
philadelphie ecclie p angelū dr
dēne qd habes ne alius acci
piat coronā tuā ¶ Hac ergo
sēcia quā narrat aliorū eigi
aliorū aut uita cōfingit spes
mutat huiusū et elacio pmittit
supborū dī et illi bona possūt
amittē de qbus supbiūt et istam
papē que qua nō habeāt ḡtēpnūt
Formidems igit thīs q accipiō
neceos q illa nec dī assdeat sp
desperems quid em sums hodie
nouis quid aut post paululū
possims esse nescims hīc vero qs
fortasse despicims et tarde possp
incipere et tmū mtā nram finē
eoibus studijs dī ire dmōdum
utaqz est ne ecia nob cadētibus sue
gat qui nobis statibus irridet
qīnuis stare non nouit q non
statem irridere nouit Huc at
supnorū iudiciorū metū paulus
aplus discipulorū ordibo ecclesies
ait qui se existimat stare uideat
ne cadat ¶ Quod aut dicens
cōteret multos ilico ad mūrit mu
merabiles uel multitudmē exp
mere studuit reproborū que hūa
ne racōms numerū transit ut
certe indicare uoluit qz omēs
qui pereūt mtra electorū numez
cuerūt vnde pheta intuens tā
tos hoc ecclie tpore specietenus
credere qntos mmerū certū est
electorū numerū summaqz trāsire
ait multiplicati sūt sup numerū
Ac si dicēt multos ecclam trātibo
ecia hy ad fidem specietenus ueūt
qui a numeo regm celestis ḡdu
dūt quia electorū sūmam sua
udelz multiplicitate et trāsūdūt
vnde perseremādr ¶ Edificabi
dño ciuitas a uere anachel vsqz
adportaz anguli exibit ultra nor
maz mansuete ciuitatē quippe
dñi scam ecclam multus ignodt
anachel vero dei grā mtptatr
m angulo aūt duplex paries
intuitur Ciuitas ergo dñi a utr
te anachel vsqz ad portam anguli
edificari phibetur quia sta ecclia
celsitudme sue gracie tchais
vsqz admgressū sustepcōmqz cō
structr vtrorūqz populorū undi
q undelicet atqz gentilis Sed qz
m ea crestēte multitudme eciam
regbi colligūt apte subdit et
exibit ultra normā mansuete
quia usqz ad eos quoqz extendr
qui normā iustiae transeuntes
mtra mensuē celestis numerū
non sūt ¶ Vnde p usauam quoqz
eidē ecclie dr ad dexterā ei et ad
leuam dilatabeis t semē tuū
gētes hēditabūt nurante qppe
multitudme gentiū ad dextram
ostendit dī quosda iusticiados
susceptū ad leuā quoqz dilatat
dī ad sūt quosda ecia i mqtate
p mansuetos admittit Propter
hāc multitudmē que extra ele
ctorū numerū iacet Tenalio
dīs dr chulti uocati pauci vo

electi Sed q̄ hoc quod electus a
liis alij cōtingit de merito pacientis est non de iniquitate pa
cientis non enī iniquus deus
qui infert iram aptē subiungit
Novit enī opera eorū et id cō
movebit nocte et cōterentur Sa
pienter sānope est quod siquis
quisq̄ duobus modis in nocte
conterit vel cū exterior indigā
tribulatōne pcutit vel cum
occulta sentētia interius cecā
in nocte corruit cū p extremū
iudicū lumen ipsum perpetuū
amittit vnde scptū est ligate
ei manus et pedes et mittite eū
in tenebras exteriores mittit
q̄ mittit exteriorib⁹ volutare
cecatur Rursū in nocte siquis
cōteret cū p cecorū prudentiā
confusione damnabilis ueritat
lumen non mouebit et quid de
ceps agere debeat non agnoscit
Omne quippe peccātū quod
tamen citius penitēdo nō tergitur
aut peccm est et causam peccati
aut peccm et pena peccati pec
catū namq̄ quod penitētia
nō diluit ipō suo pondere mor
dendo trahit vnde fit vt non
solū pcm sit sed peccm et causa
pcī Scrillo quippe vicio culpa
subsequens oritur ex quo cecata
mens addicat ut pejus et alio
ligetur Sed pcm quod ex pcō
ne non iam pcm tantummodo
sed pena est et pena pcī quia
iusto iudicio omnipotens deus cor
peccantis sub nubilat ut pce
dentis pcī merito cecā ruinā
cadat Quem ei liberare nolu
deserendo potuit Non ergo
in merito pena peccati diuer

quod mixta desuper irrogata ce
citate p̄cedentis pcī illicone
perpetrat quod indebite agit
dispositione superni ordinata sed
miserius iniquitate confusa vt
et p̄cedens culpa sit causa subse
quentis et rursū culpa subsequens
sit pena p̄cedentis Quod bene
in infidelibus et lubricis paulo
quasi quosdam semen erroris
aspergens ait cū dicebant Qui cū
cognouissēt dēm non sicut deū
glorificauerūt aut gratias egerūt
sed euanuerūt in cogitationib⁹
suis Sed quid q̄ erroris
semine pullulant dicto adiun
git dicens Propter quod tradi
dit illos deus in desideria cordis
eorū in immundiciā ut contumelia
afficiāt corpora sua in semetipsis
quia enī cognoscentes deū peccā
superbie intelligendo cōmiserunt
cecantis ecclā ne intelligant
q̄ cōmittūt Et qui intelligere
sua sequi nolunt in pcō et in
pcī et ipm intelligere p̄dant
in pcō et pena pcti Priores ergo
pcī merito p̄cedā subsequitur
fouea tegit ut qui malū in cō
penetrat demergens ulterius cāhis
ecclā nesciēs cadat Hoc q̄ppe
agit vt culpis culpe semina
quibus supplicia fiat peccandi
ipā meretrix uicio nam
omnipotens deus ad penitētiā ip
indulgeat quod in humana ma
licia adusū sue magnitatis intor
quet immittit iusto iudicio dei ali
qui culpa primitus ut ad sentē
dam quoq; cumulet Hinc
enī rursū desyderam paulus
apostolus ait vt impleat pcī sua sp
Hinc dauid dicit Appone in

q̄tate sup mi ḡtate eoꝝ ut nō inēt
mustꝫ tuā hmc rursus d'nō
abeodē psalmista dr Immissi-
ones p angelos malos viam fet
semite ire sue Cor quippe dns
pōdus meritis aggranati iuste
ꝑmittit ecīā subsequntibus malig
ni spūs psiasloribus falli quod
dū digne in culpa trahit' t eatus
eius t pena cumulat' Vnde t ire
sue dns uiam de semita fetisse p
hibetur lactor est ei via q̄n secta
Ex semita uero ire sue uiā facere
est ire causas districte iudicādo
dilatare ut qui illuīati recte agē
noluerīt iuste cecati adhuc fi
ant vnde amplius puīri mereā
hmc p moysen dr Non dū com
pleta sūt pcā amorreoꝝ hmt
peūde moysen dns dixit Ceni-
nea enī sodomoꝝ uitis eoꝝ t
ppago eoꝝ Ex gomorra uua
eoꝝ fellis botrus amaritudinis
ipis furor draconū vinū eoꝝ
et furor aspidū insanabilis Ho
ne hec cōgregata sūt apud me
et signata in thezauris meis
In die ultiōnis reddā eis Quaz
multa eoꝝ mala narrauit
et tamē ulcio admīxit hipore q̄
lapsis fuit pes eoꝝ Ecce atroci
ssima illoꝝ facinora destribuī
et tm adulcōnis diem adhuc sub
sequns lapsus aspriat' quo ecce
culpe cumulēt habent iā q̄dē
unde ferīri mereant' sustinetur
tm adhuc pcm nestere ut pcm
possit atrocior pena cruciare
iam mereat' supplicīū pcti
et causa pctati sed expectatur
adhuc ut augmētū supplicijs
subroget pcm et pena pcti

Plenūq; uero unū idemq;
pcm et pcm et pena est t ca
pcti Quod melius ostendimꝰ
si res ipas ad mediū deducamꝰ
Effrenata ei ventris ingluuies
in feruoꝝ luxurie plenitudinem
carnis illigat ꝑpetrata aut
luxuria sepe aut p uerio aut ho-
micidio tegit' ne humanarum
legū ultione puniat' Donamꝰ
ergo ante oculos q̄ quidā vora-
citatis sibi fiena laxauit quo
voracitate superatus adulteri
facinus admisit deinde ebrius at
m adiutorio latēter iuxta adulte
ne adinuiau trahēt' occidit hꝰ
utraq; adulteriū interfectionē
et homicidiū positū de illa uidet
nascens hoc genetans prim pcm
est et causa pcti p ferto est p se
ipm pena uero pcti est q̄ ad-
pam uoracitatis auxit Causa
aut pcti est quia subsequns ena
homicidiū gemit Vnū ergo
idemq; pcm est t pena pcedēs
et causa culpe subsequntis qua
et transacta dū ex aggerat dāp
nat et adhuc sequncia q̄ dāpnari
debeāt semiat

Igitur quia
ꝑis pcedētibus cecat' oculus
cordis ipā cecitas que pcīm
aīam ex ante acte culpe dāp-
natōne cōfudit merito nox
vocat' p hanc ab oculis deligat'
lumē ueritatis absconditur Be-
ne utraq; dr Nouit enī opa eoꝝ
et id circo induat nocte t gleni'
qua ut sepe dictū est predeā
nimiū mala fauit ut ad per
candū uteū tenebris ingruēs
soluant' ut eo lumē ipsum
uideri non possit quo illud
q̄ndo poterant uidere noluerīt
Iniuste aut dns nocte dicat'

Decimus quintus

non qđ ipē tenebras mferat sēd qđ obscura corda pcōrū mīsīcor diter non illustret ut hoc ipsī m nocte cecidisse sit ac cecitatis tenebris liberare noluisse Seq̄t

¶ Quasi mpios pussit eos m loco videntū In scriptuā sacra quasi aliēndo p similitudīne alīēndo pueritate ponit pslienit Prosilitudine enī quasi pomī sicut aplus ait Quasi tristes sp autē gaudētes Pro ueritate autē pomī sicut iohānes ait Vidimꝰ glām eius quasi vnigeniti a pē hoc autē loco michil differt vtrū psilitudine an pueritate sit posītū quia quolibet dicat ordīe opte prauꝰ mita malos sigt mpios uero scriptuā sacra pe m fideles appellat ¶ hac namq; distācia pcōres ab mpijs distīguitur q; ei omīs mpius sit pcor non tn omīs pcor mpius pcor aut dici ecīa qui m fide pius ē potest vnde iohānes ait Si dixerimꝰ q; pccm non habemus ipi nos seducimꝰ Impius vo p pre dē qui a religionis pietate sepatur De talibꝰ ei pheta ait ne resurgāt mpi in iudicio ¶ locꝰ aut videndi sāe ecclie uocatur mpa enī recte cōsīdīt vt lumē uerā quod deus est videatur vnde ad moysen dr Est locus penes me et stabis supra petrā dum transiat mea maiestas et post paululū Auferam manū meā et videbis posteriora mea Per loca quippe ecclie p petrā dns Per moysen vo multitudo plebis israelitice figurat q; dno in terra pegrīāte non credidit Ipsa ergo i petra stent terga dñi transeuntis aspiciēs q; videlz post passionē assēsionēq; dnīam mīra ecclīam deducta fidem xpi ptipe meruit et aug pricīam non vidit eius posteriora cōgnut Dicat ergo de hys quos mīra sām ecclīam diuīa ulcio tuent in miqtatibus poliantes Dicat de hijs quoru uitam aplus notat qui cōfitetur se nosse deū factis aut negat quasi mpios pussit eos in loco videndi Ibi quippe stabāt ubi deū videre videbāt ibi tenebras dilexerūt ubi lumē veritatis aspicit et q̄nus aptos habuerint oculos in fide tenuerūt tn clausos eos in opere vnde bn et de iudea dr Speculatores eius ceci quia videlz non videbāt opere quod pfessione cernebāt vnde ecīam de balaam sptūe qui cadens aptis hīs oculis Cadens quippe in opere aptos oculos tenuit in contēplacoe Ita ergo ecīa oculos aperientes in fide et non videtes in opere mīra ecclīam posiū pia spene extra ecclīam mueni sūt i pria comissione De quibꝰ bn alias sptū est Vidi impios sepultos qui ecīa dū viuent in loco sco erant et laudabāt in ciuitate quasi ministroū operū adultos ei peste ppie pranitatis obsessos sub xpiāni nomīe ipā tranquillitaē celestīce patris absondit quos tn sileus pseuconis antra pulsa aufert mox ei arcbit uelud paleas tollit ¶ Caudā uero id arcu xpiānitatis vocāt signantꝰ q; xpi nomīe sublimit exaltato pene omēs iam udei fideles appellāt et p eo qđ hoc

wcai alios cernūt ipi non uideri
fideles erubescūt sed esse negligūt
quod dici gloriant̄ Item enī vtut
mtime ad decorem sumūt visio
externe qui ante sup̄nū nudiē
nudi cōsciencie ifidelitate cōfis
tūt ante huānos octos pfessione
sua uerbotenus palliāt non
nulli ait fidem medullitus te
net sed minere fidei nitateq
aurant̄ insequit̄ enī moibus
quod credulitate uenean̄tur
Quibꝰ diuio iudicio sepe ḡtigit
ut phoc quod nequiter uiuūt
et illud pdant quod salubr̄ter
credūt ꝛnecessanter namq se
pranis accoibus polluit̄ et sr
hoc vnoutā iudicij retribui pos
se diffidūt et sepe nū bene viue
negligūt etiā pfequte nullo
vsq ad pfidiam delabāt̄ Nā
qui imminere districtū iudiciū
non credūt qu mlte se prāare
fusp̄icant̄ quo pacto uel esse
uel dici fideles possūt fidem
q̄ppe podisse est m correctissma
lis opeibus digna sup̄plicia
reddi posse non credere Quia
ergo digna fideri opera seruare
grempnūt etiā pdūt fidem q̄
tenere udebāt̄ ¶ Sup quos
bene per ypp̄am sūb ierusalem
speae imminoū destruēnū iba
meōrant̄ Aquibꝰ subz dicit̄
Exmanate exmanate vsq ad fū
dameū mea paulus quippe
ait fūdameū aliud nemo pot
ponere pter id quod positū est
quod est xp̄s ihs ꝛmimice ergo
destrueles vsq ad fūdameū utz
exmanūt q̄do puersi spūs
a corde fideli destructo p̄ius
edificio bonop̄ solidit̄ate quaq

18

exhauriūt religionis Quia enī
sup fūdamētū fabrica Sic super
fidem opera cōstruūt̄ hsq ad fū
dameū ergo exmanasse est eiso
bene uiuēdi opere etiā robur fidei
dissipasse Unde etiā ad nudeam
p hieremā dr ¶ Filly quoq ne
phcos et tamnis cōsuprauerī
te vsq aduertite Id uerticem
quippe consuprare est post ma
le opeā oīm usū etiā iam i ipā
fidei subtilitate corūpi Cum
enī negligim spūs vmgnaq
aīam i pranis opeibus inuoluit
sed nitegritatē fidei uiciare nō
possūt quasi adhuc m feiora
membra polluūt sed adūnte
nō plmgūt Quisquis aut m
fide corrūpit̄ iam usq adūnte
cōsuprat̄ Malignis enī sp̄s
quasi ab mfeioibus membris
vsq ad sūma plmgit q̄do ac
tuā uitaz polluēs casta relsitu
dmez fidei diffidēne morbo cor
rupit Quia igit̄ cūcta herbā
ms oculis absconsa sūt sed di
uīs obtutibus patent i multi
m hac domo fidei sme fide mo
rūt̄ Dicatur recte ¶ Quasi
mpios pussit eos m loco uide
nū Pios enī se m ecclesia hoīb
ostendūt sed quia diuia iudicia
latere non possūt quasi mpy
ferunt̄ Quibꝰ hoc magis ad
sup̄plicij cumulū crescit quod
vnusquisq eoz̄ m ecclia fideliby
admixtis veritatē fideī sciendo
grempnit atq eo grauior ulno
sequit̄ quo p exempla rectoz̄
etiā bene uiuēdi eos sepe cō
mutāt̄ Quod enī eis modo rem
ac fideles fres ostendūt̄ tot m
uenticō iudicio testibꝰ i pugnāt̄

19

Dauit ergo quod sequi negligūt
inde et apte subiūgit. Qui
quasi de mdustria recesserut
ab eo Sciendū quippe est qđ
pām tribus modis admittit.
Nam aut ignoāncia aut īfir
mitate aut studio ppetrant
Grauius quidem mfirmitate
qm ignoāncia sed multo gra-
uius studio qm infirmitate pe-
catū Ignoāncia paulus pec-
cauerat cū dicebat Qui prius
fui blasphemus et psecutor et
cōtumeliosus sed misericordia
cōsecutus sum quia ignoāns
feci in incredulitate Petrus
uero in mfirmitate peccauit
qñdo in eo omne robur fidei
quod dño pmisit ima uox pu-
elle concussit et deū quē corde
tenuit uoce denegauit Sed
q mfirmitatis culpa uel igna-
ue eo facilius tergit. q non
studio ppetrat. Paulus que
ignorauit scīēdo correxit. Petrus
motam. et quasi arrectem ia
radicem fidei lacrimis rigando
solidauit Ex mdustria ergo
peccauerūt hi de quibus ipse mgr
terdicebat Si non uenissem et
locutus eis fuissem pcm non
hrent Hoc aut excusatione
non hnt de peccato suo. Paulo
post Et uiderunt et oderunt me
et pīrem meū Aliud est enim
bona non facere aliud bonoru
odisse doctore siquidem aliud est
pcipitatione aliud deliberātē
peccare Sepe en ipm pcipi-
tatione cōmittit quod tame
consilio et deliberatione dap-
natur In mfirmitate enim
plerūq solet amittere amare
bonū sed mplere non posse Ex
studio uero peccare est bonū nō
facere nec amare Quid ergo nō
magis grauius est pām diligē
qm ppetrare ita ne quis est
odisse mīciciā qm non scisse.
Qui ergo nō ulti m ecclia q non
solū bona non fecerūt sed etiam
psequunt. et que ipi facere ne-
gligūt etiam alios detestant.
Horū pām stulti non ex infirmitate
uel ignoāncia. sed ex solo stu-
dio ppetrat. qua nudē si uellet
mplere bona nec īm possent
ea que mse negligūt saltem
in alios amaret Si ei ea ipi
uel solo uoto appetent facta
ab alijs nō odisset Sed q bona
eade audiēdo cognoscūt minuēdo
despiciūt amādo attendo pcipiūt
recte dr Qui ex mdustria re-
cesserūt ab eo. unde et apte sb
iūgitur Et omēs uias eius
intelligē noluerūt Non ei ait
infirmitate nō intelligūt sed
intelligē noluerūt quia sepe
que fiūt despiciūt etiā scire re-
trepidāt Quia ens spūs est ḡis
nestiēs uolūtate dñi sui. et non
facies digna plagis uapulabit
paucas et stultus inēs uolūtate
dñi et non facies mixta est ua pu-
labit multis Impunitate prandi
existimāt remediū nesciendi
Qui mimicū sola superbie cali-
gine tenebrescūt Nec ideo non
desipiūt quia aliud est despice
nescire aliud scire noluisse.
nescire ei ignoāncia est Scire
noluisse superbia et tāto magis
excusatiōm non possūt habere
qua nescīāt quāto magis eis
etiā nolentibus opponit. qđ ggscāt

Unde p̄ Salomone dr̄ Ruquid no
sapiēcia clamat et prudencia
dat uocem suā in sūmis excelsis
q̄ p̄ ceruicibo sup̄ uiam ī medijs
semitis stans Ibi misit fore fortiss
p uiam ute tēp̄alis nī cursus
rancia poteramus siber eade sa
piēcia in semite angulis cos
tisset mi nesfigandā fuerat si ac
aduta esse noluisset Sed postq̄m
in carnacōnis sue misteria pu te
ostendit postq̄m humilitatis ex
empla superbientibus p̄buit semp̄
nobis quasi in semitis fixit ut uidel; eā quam
querere nolumq̄ impingamus
et q̄s transeuntes uidere negligq
tangamus offendetes Quia
uias omes uias eius intelligere
noluerūt Via quippe ē in anate
sapiēcie omis actio q̄m tpalit
gessit Vie eius sūt uiuēdi ordi
nes quos ad seuientiū strauit
Tot uias ad seuientibus uias
p̄buit quod beneuiuēdo exē la
mostrauit humilitatis emulas
ppheta aspexat cū suspirabat
Dirēs In mandatis tuis me exē
cebor et cōsiderabo vias tuas hū
rursū de uno quoq; iusto dicat
qui curat ut p̄ domūa exempla
gradiat Ad dnō gressus homis
dirigūt et viam eius cupiat
mimis Quia ergo superbi quiq
humilitatis dnice facta grepuit
uerte dr̄ Vias eius intelligere
noluerūt Vie enī iste in sone
despecte sūt sed intellectu tue
rende aliud est quippe mens
q̄ cernit Aliud quod expetat
Aliud enī in hac uita aliud q̄
iecerōnes Oputa ludibria mo
tēq; mucrū morte ostedit Sed

oculis

pher in firma ostendit trasitu
ad sūma per her dedecora que
preduī eterna nobis gloiosq
pollicetur viderūt ergo superbi
vias dnī sed intelligē noluerūt
qua dū abiecta que in se alie
ostendūt despiciūt p̄ viderūt
ista sublimia que p̄mittut hu
as uiaq; dnī intelligē est humi
liter tolerare transitoria et pseue
ranter expectare mansura ut
exemplo dnico eterna queratur
gloia ob probrijs tēporalibo
comparata et non quod nec q̄sq̄
tolerat sed id quod expectat nec
dat ad her ergo superbi clausos
oculos tenuerūt q̄r dū in gta
p̄mis iute superbie humilitatis
dnice celsitudine nō inderint
lume eius intelligēcie humilitas
apperit supra absondit nam
secretū quoddā pietatis est et
tanto minus ad illud anim
puenit q̄nto magis mhimi sit
qui et eo ipso foras repellitur
quo in sanius inflatior Ego q̄si
ut puenire facient ad eā laude
egeni et audite uoce pauper
Ei ei ish superbiūt clamant
ad dnm Vij qui ipsis superbo
oppimūt vel certe id circo dr̄
quod ad deū fecerūt clamore
paupertū puenire qua ipso
cadentibus meo; loco pauper
id est spū humiles subrogant
et quia hoc eorū crimū factū ē
ipi fecisse referūt eo uidel;
locucōmis genere q̄o pugnāt
castra dicim Quia pugnat
gentiles vel certe q̄ tacta q
supra dicta sūt referri ea
ad rectores ecclasticos possē
qui fructo p̄dicacōnis studio

sub occasione regminis tirems ne-
gocijs mnolmit apte subuigit
vt puemire fuerent ad eū clamo
egeni et audiret uocem pauper
qz mmrū dū ipi cutis sectando
occupati pdicatōnis officium
deserūt gregē subdū mqrelar
p rumpere clamore cōpellunt
vt quasi vnus uire vnusquisq
subiectus debita fieī pastoris
murmuret Cur tenet magistri
locū qui nō exercet officiū
uis fortasse melius plumorem
potestū superbia mdecū t pelitos
pauperū desideria genaū figu
rantur sicut attestāte ueritate
p epulātem splendide diteminū
daiais pplis designatur copiā
scāz legis non ad necessitatē sa
lutis sed ad pompam elatōnis
assumēs ut atqz ipceptorū vbi
nos met ipam ordinate ficies
sed iactēter ostendēs t p vulnerā
tū lazarū qui miter ptat adu
tur forma populi gētilis excim
que ad dūm adiutorū tāto mag
erigit qīto minus de suaz uirtū
facultate confidit qm pauper
t plenus plneribs destitut esse
qz gentilitas corde humilis pdo
suoz aperit cōfessiones Nā sic
mulnere abmternis trahit
uicus maute ita m cōfessione
petri dū mpublicat secretū pādū
quasi malū humanis a nisteribus
mtimis foras prumpit Illis
ergo peccatōibus pauperū clā
audit quia dū inde contra
deū superbit ad dm uota gētilū
puenerūt unde t mox hac
ipa mmensa ac pstimāt iudicia
p horrescens nec ea curat tacte
disutere sed ad mirandū vene
rāī Itaqz aut ipō emī gredēte pa
cem quis est qui gdempnet ex
quo abscondit multū suū quis
est qui gremplet cū Nemo
ergo discruciat aut stante mdat
o pplo dudū in felicitate gētili
tas iacuit et cur ad fidem gē
tilitate surgēte indarnū ppm
m fidelitatis culpa pstrauit Ne
mo discruciat cui alius trahat ex
dono alius ex pellat ex merito
Si emī gētilitatū mirais assūtā
ipo cōcedēte pacem quis est qui
cōdempnet Si indeā obstupesc
p ditam ex quo abscondēs mlta
suā quis est qui gremplet eam
Itaqz cōsiliū sume t occulte vtut
satisfactio sit apte rationis unde
m euangelio dns cū de hmoi rei
causa loqueret aut Confiteor
tibi pater dne celi et terre qua
abscondisti hec a sapientibus et
prudentibus t revelasti ea par
vulis Ita pater atqz nux tam
rationez quādam abstensionis
ac revelatōnis adiungēs ait
Etiuia sic fuit placitū ante te qb
mmrū ubis exempla humilitat
accipimus ne temere ex cutere
supna consilia de alioū vōce
alioū uero ēpulsione pstimāt
Si emī mtulisset vnusqz nō mer
rationē reddit sed sic deo placuit
dixit Hoc fideliter ostendens
quia mustū esse non potest
quod placuit iusta unde t m
uinea mercede laboantibus re
ddens cū quosdam operarios mi
nores quales m opere equaret
m pmio t plus m merede qrē
qui laboī amplius m sudasset
aut nomē ex denario cōuenisti
mecū nolo aut hunc nouissimo

liber

dare sicut et tibi aut non licet mi
quod uolo facere mutatis ergo que
exterius disponit apte causa rōis
est occulte uoluntas misericordie dei
itaq; ipō erit rōredere patrem quis
est qui dempnet ex quo absten-
derit mihi sua quis est q̄ impleti
plet. Et q̄ sic immensa sicut ma-
xima sic singula deus iudicat sic
cuncta apte subiugit. Et sup gēs
et sup omnes homines ac si apte omne
admoneam intendere q̄ho iu
dicau quod super una gētem de
scribi. ecia sup omnia inuisibili
examinatione celebrat ut alius
repellat. alius eligat occulte
sed nullus iniuste Hoc ergo quod
si maximus sicut terminus ecia in
nobis singulis caute timeamus
Sic ei intendit. diuina iudicia
sup una aīa sicut sup urbem Sic sup una urbe sicut
sup una gētem sic sup unam
gētem sicut sup universa genera
multitudiez humanam Quia et sic in-
tendit diis singulis ac si unaquæ
q cūctis Et sic sit intendit oib
ac si unaquæ singulis Cum ei opa
administrando impleat regit ipse
do nec unquid deest cui disponet
unusquisq; de est cui disponet
unusquisq; cuncta stabiliz naturæ sue
potestia quietus operat. Quod
ergo mirū q̄ nō angustat. infir
qui operat. quietus Dicatur
itaq; Quia hoc subtile iudiciū
decernat et sup gētem et super
omnes homines Quia rgit. de spe
transiunt ad genus nūt d genere
se conuertit ad species et quo iu
dex pprie meretur. ostendat. dñs
Ideo regnare facat homines propter
tam ppter patā ppli Verū itaq;

regem sup se indecenter regnare no
luit. et idcirco exigentibq meritis
ypocritam accepit sicut ipsa q̄
veritas in euangelio dicit Ego
ueni in nōe patris mei et nō
accepistis me si alius uenerit in
nōe suo illū accipietis Et sic
paulus aut pro eo q̄ caritate
veritatis nō receperūt ut salui
fierent ideo mittet illis deus opa-
tionē errois ut credāt mendacio
In eo ergo q̄d dr. qui regnare
facit hominem hypocritā ppter pcta
populi potest om̄ ypocritarū
caput antichristus designari Sedu-
ctor quippe ille tūc simulatem simu-
lat ut ad iustitiē trahat Sed ppter
pcta populi regnare permittit
q̄ immanū tūc ipi subipsius re-
gimine subordinat. qui dignis
eius dominio ante stā pstituit
qui prius subtrahentibus exigat
ut sub illo indignis pauperibq
disponat. Quod ergo nūt anti
christus sup impios regnat nō
est exinuisticia iudicantis sed
ex culpa peccantis Omnis ple-
rūq; principatus illius nō ui-
detur et hī eius principatus pec-
catorū suorū conditione deser-
uiūt quia et quē dignē sibi
minime conspicuit cui pbul
dubio peccasse uniuersa uenerant.
An non eius membra sūt qui
per assertate sanctitatis speciem appe
tūt uideri quod nō sūt Ille nāq;
principaliē hypocrisim assumet
q̄ ei sit damnatus homo et
negim spūs dim se esse meminit
sed proculdubio ex eius mēbr corpore
pdeūt qui mendacibus suas
subtegmine sanctimonias ab
scondūt ut professione inderi ap

petant quod esse opibus excusat
Cuna enī sptū est omīs enim
qui facit pīm servus est prī
qīto mū liberius pagūt per
uersa que uolūt tanto eius
seruno obnoxius obligantur
¶ Sed nllus qui talem rectore
patit eū quem patit qmmiz
sin fiunt merīti p uersi rectois sb
iacte diam Culpam ergo spūs
magis accusēt operis qm tuis
tōne gubernātis Sptū namq;
est Dabo tbi reges in furore
meo Quid ergo illos nobis pre
esse despicimus quoꝝ sūp nos re
gmie ex dīn furore susūpimus
Dirigit trasīte dño sdm mā
merita rectores accipim9 illa
actōne colligim9 quid ex mā
actōne pēsemus qīnus ple
qz et electi subiacēat reprobis
unde et Dauid saulem.pulit
sed subsequte culpa adulterij
potuit quia dignis tuā fiat
qui tanta pposita asperitate
pmeret Sic ergo sdm merita
subditoꝝ tribuīt psone regē
tū ut sepe quandoq; bom
accepto mox regimīe pmutet
Quant stphā sātā eodem saule
mtulit Quia cor aī dignitate
mutauit unde sptū est Cum
esses parvulus in oculis tuis
caput te constitui in tribubus
israel ¶ Sic p qualitatibus
subditoꝝ dispōit acta regē
tū ut sepe p malo gregis ei
uere bom delinquat iuta pa
storis Ille mīs deo attestante
laudatus ille sptuū mystēio
cōsonus Dauid pheta tumore
repentino mflatus populum
numerando peccat et nī iudicia

populus Dauid pmīante susceptit
Super hoc Quia nūcq; sdm me
rita plebiū dispōit corda recto
justus uero inter pcantis uiaū
ex ipoꝝ aīadūsione corripiunt
et quoꝝ causa pcant ¶ Sed
quia ipe sua nonnulliz voluntate
superbiens a culpa alienus non
fuit vmerita culpe ecia ipse
sustepit Nam ira sdiēns que
populū corpoaliter pulit rectoꝝ
quoq; populi intimo cordis dolore
pstrauit Certū uero est quod
vbi subditoꝝ mīte et rectoꝝ merita
cōtendant plebiū sit sepe ex
culpa pastoꝝ sed quia rectoꝝ
hmī mduē sūt magna cautela
subditoꝝ est non temere uita
iudicare regentū Neq; finistra
p semetipm omīs ex nimia la
tionū fluit et cathedras ueritatū
columpnas euertit nimirū sig
nificans qz p magistros quidem
iudicat uita plebiū sed p semet
ipm facta examinat magistroꝝ
Crimīs ecia subditoꝝ nocua
que a magistris modo uel dissi
mulāhr inditā uel nequeūt
eius prudubio iudicū rpuat
Igitur dum salua fide ies agit
vitiis est meritū si quicquid
pois est tolerat Debet tamē
humiliter seggere si fortasse va
leat quod displicet emendāri
¶ Sed mandū sumopere est
ne superbiam transeat trāsacte
iustīe mordmata defensio ne
dū rectitudo mentis diligit
ipā magistra rectitudinis hu
militas amittat Ne eis sibi ipsis
pre esse despiciat que fortasse
cōmigit ut maliqua actōne
reprehendat Contra huī hōre

Aliter Certū uero est quia sibi timet et rectoꝝ merita cōtendant plebiuz ut sepe exculpa pastoꝝ deteior fiat uita plebiū et sepe ex merito plebiū mutetur vita pastorum :

supbie subditorū mētes ad austodiā
hūilitatis edomat⁹ si mſirmitas
ꝓpria neſſant attendit⁹ Nam
uires nras ueraat examinare
negligim⁹ si nra acta fortiora
credim⁹ et qua de nobis formā
credim⁹ id certo eos qu nob⁹ pre-
lati sūt districte iudicam⁹ Cū
on nosmetipos minus agnoscim⁹
eo illos quos ip̄hendē nitimur
plus iudem⁹ ¶ Singula hūma-
la sūt que sepe a subditis ip̄lat
sepe a prelatis mſubditis rom
mittit⁹ et omes subditos q̄ pre-
sūt minus q̄ ipi sūt sapientes
arbitrant⁹ et rarissū qu subiect⁹
sūt rectorū suorū actōnes iudicat
et si ipos regimis curā tenere
ꝓmgerit ꝓtuisse agere melig
putāt vnde plerūq; fit vt rec-
tores minus prudētes ea que
agenda sūt non videāt qua
eorū oculos ipsa nebula elatōis
obscurat Et nō mīꝰ is q̄ subiect⁹
est hoc ei platus fuerit faciat qđ
diu fieri subiectus arguebat
et peo quodilla que iudicauerit
ꝓpetrat saltem qua iudicauit
erubescat Igitur sanct platus
curandū est ne eoꝝ corda estiā
one singularis sapiēie locus
superior extollat ita subiectis
prudendū est ne sibi rectorū fa
displiceāt ¶ Et aut magnā
uita uere ip̄hendit⁹ oportet
ut et eos qbꝫ subditi etiā aim
displicēt uenerit⁹ Ded hoc est
sollerter mnedū Ne aut̄ que
uenerāi neresse est mnitāi ap
petas dut quē mnitāi despic⁹
uenerāi grempnas subtilis
etenī na tenēda est rectitudis
et hūilitatis et sic ip̄hesibilia
magistreū facta displiceāt q̄hmq
subditorū mens a seruāda ma-
gisteꝝ ſuētia non recedat
quod bene de nob ebriato exp̄
mit⁹ ai sua mdata uereādora
bom filn auersi uemēdo texerit
Auersāi quippe dicim⁹ quod
regebamus Quid est ergo q̄
filn uereūdi patris supretto
dorsis pallio auersi uemētes
oppereūt nisi q̄ bonis subditis
sic ꝓpositoꝝ suorū mala displi-
cent vt tñ hec ab alijs occultēt
Oper mētū auersi deferunt
qua iudicātis fātū ꝑ uenēand⁹
magisteū nolut iudē q̄ regul-
Qui ued nō nulli qui si parū
quid de spiritali cōuersatōne me
ditant ai rectores suos ꝓpalia
agere ꝑ terrena cōsideānt mox
ordīē sup̄ne dispōcōis actū
sant quod nequaq̄m bene ad
regendū platū sūt ꝓ quos cōuersa-
cōms mſirme exempla mōstrē
tēpōāe Ded hūi mmitū dā tēptāi se
a rectorū suorū ip̄hensione ne-
gligūt culpe siue exigentib⁹ meit
vsq; ad ip̄hensoīm conditorīs
excedūt Iuuis ꝓfecto dispen
satio mde humilib⁹ rectior agnōsc⁹
vnde ab elatis non recta iudicā⁹
Diua em̄ plās regimis mīstri
nō potest sine studio aute ipo
talis ¶ Aliq̄ndo omipotens deus m
ra dispensatōne pietatis agit
ut tenere spūaliū mētes a ter
rena cura disiūcti sūt Dnus
regimis duris ac laboriosis cor
dibus mugit vt tanto illo abho
mūdo seruius lateāt q̄uo h̄ūi
solliciti animib⁹ libēter elaboānt
mſi habitōne quippe subtrah
honalis ꝓpis quoq; vtilitatib⁹

subditorū dure uie sit mūdane
serenitatis Et sepe ut dictū est mi-
seretur deus quo suos tenē obli-
cos sollicite a terrenis actib⁹
abstondit Nam et pleruq; pr̄
familias adeū laborē suos
dirigit a quo subtiles filios su-
pendit et mox sūm sme uexatē
decori sit unde seruū īpatiere
sedant Quod q̄n recte in ecclia
et diuinitus agitur ip̄a thabna
culi structōne signat ¶ Sed
mox sēn q̄ppe diuīa uoce p̄hibet
ut ad tegenda mtēnis stā sōe
ex byssō cocco atq; iacincto
uela texant Iussumq; est ut
ad pregendū thabnaculū uela
tilicina et pelles extenderet
que imbrē pluuias uel uētos
uel puluēm toleraret Quid
ergo ppelles et cilicia quib⁹
thabnaculū tegit nisi grossas
hoīm mētes accipimus q̄ ali-
gndo in ecclia occulto dei iu-
dicio q̄rūlis durescūt p̄fem
Que quia seruire iustis tpo-
ralib⁹ nō timet oportet ī tēp-
tacōm uentos et pluuias de
hui⁹ mūdi grietatib⁹ portet
Quod vero p iacinctū coccū
byssumq; signat nisi sōrum
uita teneri Sed clara que
dū caute in thabnaculo subti-
lium et pellibus abstonditur
suauitegra pulchtudo fiatur
ut eūs in mteriora thabnaculi
byssis fulgeat coccus coruscet
iacinctus ceruleo colore re-
splendeat desuper pelles et ci-
cia imbres uentos et puluēm
portant Qui igit magnis
utilib⁹ in sē ecclie sinu p fi-
nit p̄positoū suoq; uitā dispi-
ce non debet cū uacare eos rēb⁹
exteioribus uident Quo modo
ipī secū intima penetrant
exilloū admīculo ē q; oīs pro
cellas huius sēli exteius laborāt
Quēm enī candoris sui grām imbre
si byssū pluuia tangēt aut qd
fulgoris atq; claritatis coccus
uel iacinctus ostenderet si h̄
susceptus puluis sedaret Ut
ergo desup textura cilicij formis
adpuluēm sinat meliore color
Iacinctinus aptus addecorem
orient ecclam qui solis rēb⁹
spūalib⁹ uacant Decorant
ecclam quos ⁊ labor rerū tpo-
ralium non grauat Nequaq̄m
ergo oīs rectorē suū exteiora
agentes murmuret si q̄ intra
stam ecclam tam spūaliter
fulget Ex eius seruire iustis
ve coccus rutilas cilicū quo
pregeris cur accusas ¶ Sed
a quib⁹dam quēritur qui dum
saltem p salutate subditorū
rectores minime tpalibus nūs
ministrant plerūq; in ecclia ex-
exemplo deteriorāt Quod
uera valde quis abneget aim
plus curāt a pastoib⁹ terrena
quā celestia sollicitus inde
Sed neq; hec minusta sūt simt
supius dictum Quia mores
psidentū uite subditoz mēs
ta disponit Dault enamq;
et sponte p petrate culpe exi-
gūt ut prava a pastoib⁹ ex
empla p bcant q̄bus iusto iu-
dicio is qui de uia dei superbis
exorbitat in via qua gradit
etiam paucis offendat uis
p ypocrisim quoq; p nūciantis
studio dū non male uentis uocis

deteriorāt

liber

Ibstinent⁹ aculi eorū ne uideāt
et dorsū illorū semp incurua fac
si dicat qui humane uite actib⁹
quasi studētes itinerib⁹ psūt
veritatis lucē non habeāt ut ꝑ
qui sequūt⁹ subditi migrarū
suarū oneribus incurui dēz
statū rectitudinis amittāt qđ
factū paul dubio mundi nois
cū ipō nr̄i redemptois aduētu
phariseorū turba atq; sacerdotū
animo luce mentis oculos clau
sit et ꝓpositorū exempla gra
diens infidelitatis tenebris po
pulus errauit ¶ Sed queri ra
onabile potest quom̄ hoc loco
dr̄ q regnare ipoctam dñs fac
at de hac re specialiter p yphā
queritur dicens ipi regnauerūt
et non ex me principes extite
rut et non cognoui Quis ei
vere sēnacēs dicat q̄ faat dñō
q̄ minime cognoscat Sed q̄
stire dei apparere est nescire
reppbare q bodam quos ꝑbat
dicat nescio uos unde sitis di
stedite a me omēs operarii iq̄
tatis Et aliq̄ndo nescire dei re
id quod sciri phibet nra stendo
pmittē Unde et regis egypti
cor se obdurāe asserit q̄ uide
licet obdurāe pmisit ayno g⁹
modo ypocritas dñs et regre
faat et nescit faat simulando
nescit ꝑbando unde necesse ꝑ
ut ad omē quod in hac vita
corrupistitur ꝓnis uoluntas in
terna requirat⁹ q̄m cū humā
cordis auris prope appetit fiat
q̄ hec non uerbis sed rebus so
nat Ionas rego ꝑgrinis cum
regendus offertur mse prius
necesse est ut quisquis distuli
at si loco uita congruit si ab
honore actio non dissentit
ne iustus om̄ rector eo post
in tribulacōne pereat nō au
diat quoipā quoq; eius de q⁹
tribulacō oritur exordia ho
nois ignorat Deo gratiaꝫ
Maria uirgo liebe mudet
dñi mei ihu xpi Sanct a
Eleutherii Grā floreāa or̄

Nlocucoibus suis hoc arrogantes viri habere inter alia ꝑsum solent quod ab auditoibus suis negꝺ forta sse mordmatꝰ dixerint ꝛ requrit cꝰ si laudabilr aliqꝺ dixisse cognoscit. Hec indelicꝫ faciit non quo dictis suis ambigant sed quo ab auditꝺ cꝰ inditio fauores querant Nam mentꝫ facile potuerꝫ quo aīmo paūctantꝰ sequis qm cꝺ eoꝝ bona laudat ecīa mala ꝛphendat Certꝫ quippe est quia sicut mflantꝰ laudibꝰ ita correptoibus ꝛflammantꝰ et a quolibet ued iuste ꝛphendi despicit moꝝꝫ mmalis suis humiliter ambigit qui mala sua defendere ecīa pueꝛsd molitꝰ ille stuere humis m bonis qui non est defensbr m malis Nam qui de malis suis arguit et cōi uerba arguēs attendit qnꝺ de bonis suis humiliter titubat ꝑ humilitatis uotem ornāi appetit non doceri Heliu itaqꝫ uita arrogantiū cenēs postqm mta mterna et sublimia mutuit ecre m uerbis forma humilitatis assumit et eqtate ꝓposita subqꝺ disputatiis ymagine bm rob. alloquit. Dicens qua ego loquutus sū addm te quoꝫ non phibeo si errauī tu doce me Di mqtate loquutus sum ultra non addam Quid sepe gmgit ut boī loqntur? Mali multa ꝺ Heliu sortia paulo supius se dixisse mēinerat et sentens id circo ne forte asse erraueīt reqrebat negꝺ requiret si errasse ꝛedidisset

Est namqꝫ ut dixi ꝓpria arrogantiū fraus ut tū de errore reqrē studeant qnꝺo se nouerīt non errasse Qui tuetū iqrē uel argui de errore despicit si qnꝺo se errasse ueraciꝫ ꝓfitent non erī esse sed uidei humilꝰ appetit et tut reqrendo sperie humilitatis assumit qnꝺo de ipī magis regitone laudantur

Deo qꝫ omē difficile est ut superbia que regnat m corde nr erūpat m uoce auditores arrogantiū si eoꝝ dicta pauliꝑ tacita expectat atqꝫ qsiderant cuius corda dloꝝ subsequa uerba manifestāt Qui qppe moꝝ non possūt m pa humilt magme quam speretenus) sumūt Cupbis emī mēbꝝ hudinas alta est et nū eius sōm consendere ambuā lassātes animꝫ gressibus qi a cluosis atqꝫ asperis itmeibus delabū aliena est silicet quod uideri appetit et idcirco eius imagm dui mherē nequaqm possut

Grauē pondus estimat cui eam saltem speretenus portat et quo usqꝫ hanc obiciat vm qnꝺam m corde patuit qꝫ uidelicet elatōis m sui male dominādo seruiit atqꝫ eius mperio semetipos qualeꝰ) sint ꝑdere compellut ne dui possint uideri quod nō sinit unde helu quoꝫ postqm de erre dorei se peaīt postqua mqtatem non se ultra loquturꝫ promisit subito ab humilitatis sperie ad uerba tumde causa cōis exiuit Nam subdidit Dicens Numquid a te deus expetit eam qꝫ displicuit tibi ac

si dicet Ego coram deo rationes
posituris sū Cur modo iugulas
mea a te ꝓhendit? que cōstat q
mundicio a te non requiruit
Ferrū aīm iuste ab hostibus
impetrāt? ad sup̄plīm mundicū re
currit vnde et ab eode iob dr
Ecce in celo testis meus et cō
sius meus in excelsis Et quia
deo sūmope placēt iupuit eius
solius testimoniū requirit p
uerū quoq; q: ipsorū iutam de
seruit sed nō nugīm eloquia se
cutus ait de suis malegestis in
cepant? hoc assumūt detestio
qd̄ mihi pferūt aī testimoīo puīt
vnde eis et cōsequendo ia factā p
vt siquis eos de factis suis argu
at dei magis mundicū qm̄ hom
grat adeo enī ee aī se damnā
dos nouerīt iudicat nō metuit
et iudicat ab hominib⁹ erubescūt
Pmīt ergo magis qd̄ nō me
mūt ut hoc mnus dcīmare
qd̄ erubescūt Ꝺn̄ū quippe
mustiplusq; mm p se ratione
reddet deo Quia ergo dāpto
tut mnusquīq; manifesta est
qr mde modo mihi colligunt
ut cīa puersa vīng augeāt ac
cio sit secura ne modo eam
dilibet iustus arguendo distruat
aqua constat quod mundicio
alienus existat At contra
piorū cōscīēcie grande sibi con
ferre ꝑmū credūt cū dāpnādī
modo suis illatis actomibus
arguīt? Ꝑponīt ergo ante
oculos qr districtū dei iudicū
tanto uerius hūt super eos mi
tigabit? qñto nūl actus hoīe
arguēte puenit? et tpalem nā
sup̄ seuerū computāt ꝓpriaq;
se euadere eternā posse nō ig⁹
rant Celui ergo typū cuctor
arrogancia teneꝫ et magis
eligens eterna mmentione per
cuti qm̄ tporaliter macerari
dicat Numquid a te deus expetit
ea qr displiciut tibi Quia
uero esse culpabiliores solent
hī qui loqui in contentione ci
choant qm̄ qui rīndet subiu
dicat dicens Tu es tepidus loqui
et non ego eo se mmoretur credat
quo pulsatus erupit mmurum
nesciens qr mnocentia nō tpore
defendit? sed ratione Quidem
eius defensoribus admmiculat?
quod et si taceri nulla murmur
retur tamē michoanti prauā
respondit Postqm̄ uero rūbis
elatōms ostendit? cur iterū
sub requisitōms uelamine
palliat? atq; infert dicens
Quod siquid melius loquere
nosti Nimis hoc ipm superbisse
est de melioīs sententia dubi
tasse Dor tam quod beato iob
loī loquendi tribuit fiducia tem
se exhibuisse mouerunt Sed
sicut iam supīus dictū est qr in
ratione arrogantiā omne qd̄
sup̄ dicto sermone tegit? pro
rupete rursū intentione ela
aperitur actus Celui mnotuit
qua mente bīm̄ Job loqui postulat
Nam sequit? Ꝑm intelligetes
loquntur michi et uir sapiēs
audiat me Job aut stulte lo
cutus est et uerba illius no
sonant disciplinam Sicut iu
quasi similiter bto Job loqui
tribuit quod mirum in modum
aperuit dicēs Viri intelligē
tes loquntur michi dedignato

videlicet si beatus Iob loq̃ presumeret
quin quasi eius intelligere uerba
non posset Et quia non solū
ad loq̃ndū sed etiam ad audiē-
dū bt̃m Iob indignū fuisse indi-
cauit illico adiuxit Vir sapiens
audiat me ac si diceret huic loqui
minime conceditur qui etiā aurib⁹
uerba sapiēcie non meretur
atq; mox aperte qua despecta
de illo sentiat manifestat dicēs
Iob autē stulte locutus est Et
uerba illius non sonāt disci-
plinā Sme disciplina locutū
bt̃m Iob credidit qui nullū se
in suis operibus fuisse meritū
Verū fortasse heliu dicet Si
ea que beatus Iob de seipō nar
rauerat non de illo hec eadē
ipē discipline auctor esse nosset
immoderate enī Iob se asseruit
flagellatū quem deus etiam
prohibuit frustra prosilire Quid
ergo nox prosit superbū sonuit
que a sententia seriem̃s nullatenus
discrepauit ¶ Incaute stulti hu-
iles qui se mendacio mactant
Dū arrogantiā mutāt immo
mendacio superbiūt q̃ q̃ uelut
se erigūt que relinquit qui
enī necessitate cogente uera de
se bona loquit⁹ tanto magis
humiliat ut igitur q̃nto ueritati
sociatur Ait paulus humilis ne
fiat q̃ndo emulatione ueritis
contra falsos aplos tot de se dis-
cipulis sortia gesta narrat
Cuius mimum ueritatis imitatus
existeret si ab stulto deo uirtu-
tes proprias pdicatōes errorū pua-
lere permisisset Sed quia arro-
gantes viri in eo q̃ bonorū di-
cta sibi exammāt + uerbo-
rum

magis simplicem q̃m carnalem
pensant Heliu beatum Iob sinistre
disciplinā credidit non sonasse
¶ Cum uero sepe asperitas sup-
plicii usq; ad uitam maledicendo
extendit⁹ illico cōtra bt̃m Iob quasi
adhuc faciens uerba subiungit
Pater meus probetur Iob usq; ad fi-
ne Cur hoc quod de rogantie tu-
more conceperat in uerbis etiam
maledictōnis exaltat Sed for-
tasse benigne deum probationis
optaret si sensisset eū simpliciter
indicasset ut apte ergo crude-
litatis eius appareat probari
adhuc postulata deprecatur que
inter flagella lapsu fuisse iam
queritur Dimisit quod stulte
ut apertius cognosci debeat q̃d
optauit adhuc ferire postulat
que iam premisse submurmu
seriebus accusat ¶ Propria
hec arrogantie nota sunt ut
uita dolentiū examinare a
cuncis deprimit⁹ q̃ q̃nto sibi-
metipsis uisores sunt tanto ali-
enis doloribus iudices existunt
Nescit enī mens se passionem aliene
infirmitatis trahere et sicut
sue ita proximi miserabilitati
misereri Quia enī de se alta
sentiunt Deo cuncto humilibus nulla-
temus condescendit Heliu beatum
Iob prudentia preditum credidit
atq; ideo exhibenda pietatis
visceta nec inter tot dolores
estimat viri uel ueritatis sti ad
flagella q̃ue piam prudentia
cognoscit et si q̃ueda eius in
ordinata corripuit ad q̃dam
tamen dolencia compatitur Et
sic studuit tumencia premere
ut sciat etiam crudeta refouere

liber

ãtmus meas cũ dure molluit ī
firma roboret. ¶ At contra
11 arrogãtes viri qua caritas vi
sceta non hñt non solũ nõ rõpa
aũt eciã iustis dolẽtibus ßeos
misp subspenerunte mitigacõ
afflictũ uel ea que uere bona
sũt male apud se mẽtiando cõ
mutãt. Quãnis enĩ casti docto
res sepe exaggerãe soleant
delictorũ vicia et ꝓ quibusdam
signis publicis occulta animaꝝ
vt possint ex minimis maiora
cognoscere. Vnde ad ezechi el
dr̃. fili hominis fode parietem
vbi mox subdidit. Et cũ pfodissẽ
parietem apparuit ostiũ vnũ
et dixit ad me ingredere et vide
abhominaciones pessimas quas
ish facũt hic. ¶ Et ingressus
12 vidi et ecce omnis similitudo reptili
lia et animaliũ abhoiãcio et vmu
scridia domus israel depicta
erãt in pariete per circuitũ
quippe ꝓpositorũ pson̄a signat
ꝑ parietẽ duricia subditorũ et
quid est paretem fodere nisi
asperis correptionibꝰ duritiam
cordis aperire quem cũ pfo
dissẽt apparuit ostiũ q̃ tam
cordis duriciam asperis correp
cõnibus aperiri quasi qda
ianua ostendit. Ex qua omia
vnio qui corripit cogitacõnu
micioza uideant. Vnde et dñs
illic sequit. Et dixit ad me in
gredere et vide abhoiãcones
pessimas quas ish facũt hic
Quasi ingredi ut abhoiãcõs
aspiciat qui discussis qbꝰdam
signis exteriꝰ apparentibus
ita cordis subditorũ penetrat
ut cuncta ea que illicite cogitãt

mnotescat. Vnde et subdidit. Et in
gressis vidi et ecce omnis similitudo
reptiliũ et animaliũ abhominacõ
ũ reptilibus cogitacões hom̃ ter
rene signant. In animalibꝰ uero
iam quide aliq̃ similitudo a terra
suspense sed adhuc terrene
mercedis pmia rẽpetes. Nam
reptilia toto exorpore terre
mherent. animalia aũt uemie a
terra suspẽsa sũt. Appetitum
gule ad terrã ꝓ medium ant
reptilia utaq; intra paretem
sũt q̃ndo cogitacões uoluũt
in mente que a terrenis desiderꝭ
nũq̃m leuant. Animalia quoq;
sũt intra paretem q̃ndo t sq̃
iam iusta si qua honesta cogi
tant. Appetendis tñ luaris tẽ
poralibus honoribusq; desipi
ũt et ꝓ semetipsa quide iam
quasi a terra suspensa sunt
Sed ad hut ꝓ ambitũ quasi
ꝓ gule desiderũ se se ad ima
submittũt. Vnde t bene subdi
13 ¶ Et ymãgines ydola domus israel
depicta erant in pariete. Reptili
quippe est et animal q̃ est ydo
lorũ seruitus. Ferte ergo post
animalia ydola destribũt. q. Et si
honesta actõne q̃ a terra se eri
gũt ambitione tñ in honesta se
metipsos ad terrã deponũt. bñ
aũt dr̃ depicta erãt q. dũ ex
teriorũ rerũ intimis tenus species
attrahũt in corde quasi dpin
gũt. quicquid foris imaginũ
cogitatur. ¶ Notandũ utaq; est
14 quia ꝓius foramẽ in pariete
ac deinde ostiũ cernit. t hũc
demũ occulta abhominacõ de
mostrat. q. minimã animã ꝓ
ꝓtũ ꝓius signa formidans dimit

ramia apte mgtatis ostendi⁹
et hūc demū omē malū quod
mnis latet aperitur ¶ Ideo
ergo ecia sti doctores grauiter
solent multa disputere ut ab
extremis exteloibꝫ adoraita
possint maiora puenire bba
aspere mureparōis mouēt ut
spinas mortifere cogitatōis
eradicent Et hec cū agūt cāt⁹
amore seruīt non īflatōne
elatōis mtumescūt Mori eī
pro ipis parati sūt quos qī vsq;
ad mortē seruētes seruāt i cogi
tatōne qđ diligūt sumūt ī se
quod p̄sequit⁹ bona p̄dicāt⁹
mīsinuāt mala aut cauetes
p̄muāt nō ut helm desiderā⁹
exorant Erga cōmissos sibi
nra non nimi quam increp
cōne feruent ac si nullꝫ eos
feruor accendat valde enim
metuūt ne si a prauoꝝ correp
cōne cessauerint ipi p eorum
dāpnatōne puniant⁹ Et cū ad
uerba sē mureparōis iflā
mant multi quidē ad hec
uenūt Sed tm hec defēsione
sibi apud districtū iudicē p̄parā
rant vnde eidem ruerū Eze
chiel dr̄ fili homis sume tibi
laterem et pones eū coram te t
describe in eo ciuitatē ierusa
lem et ordinabis aduersus
eam obsidionez et edificabis
muros et comportabis ag
gerem et dabis cōtra eā castra
et pones arietes in gyro et
tu sume tibi sartagīnē ferreā
et pones eā in murū ferreū
inter te et inter ciuitatē Cuꝫ
enī Ezechiel nisi magistroꝝ
ssem tenet cui dr̄ sume tibi la
terem et pones eū coram te et de
scribes in eo ciuitatē ierusalē
Doctores quippe sti sibi late
rem sumūt qñdo terrenū q̄
auditoꝝ ut doceant ap̄hēdī
quem latōn coram sē ponūt
qua tota illud sollicitudine
custodiūt in quo et ciuitatem
vrbm uident⁹ describere quia
p̄dicādo terrenis cordibꝫ au
rant simope qrīta sit supne
pacis visio demonstrāe Sun
bene ecia dr̄ et ordinabis ad
uersus eam obsidionē Et edifica
bis murōnes Oēs enī p̄dicatōes
obsidionē circa latēm mq⁹ vbm
ciuitas destructa est ordināt
qñdo terrene menti sed iam
supnam priam requirenti qrīta
eam in huius uite tpore minoꝝ
impugnet aduersitas d'mīrāt
Cū enī vnūquodq; prīm q̄modo
menti insidiet⁹ ostendit⁹ quasi
obsidio circa ierusalē ciuitatē
uote p̄dicatur Sed q⁹ nō solum
insinuāt quomō metem īsidi
antia uicia expugnēt sed et
quoꝝ custodite virtutes robo
rent recte subiūgit⁹ Et edifi
cabis murōnes Murōnes q̄p
pe sūs p̄dicatoꝝ edificāt qñdo
que virtutes quibꝫ ceteris obviāt
insinuare non cessant Et q⁹
virtutibus crescentibꝫ plerūq; bella
temptatōis augent⁹ recte ad
huc dr̄ et apportabis aggerem
et dabis contra eam castra Ponēs
arietes in gyro Aggerē nāq;
compōtat qñdo p̄dicator qs q⁹
malem resistentis temptatōis
iudicat et contra ierusalē castra
erigit qñdo recta intentōne au
dacia hostis callidi īsuspectas

et quasi m cōpheſibiles mſidias
pdicat atq; m gyro arietes pb
qñdo temptacōm aculeos m
hac uita noſ mdiq; c'cūdātes
et virtutū munū pſorantes t
notestat ¶ Vbi bene addidit
et tu ſume tibi ſartagmē ferreā
et pones eam murū ferreū it
te rt mter ciuitatē Per ſarta
ginem namq; frenum pferrī
uero ſortitudo oſtendit Quod
aūt ita magiſtri atq; doctois
mentē qñ et zelus dei frigit
et excruciat vnde t paulo hō
ſartagmis mcendebat frenū
cū quēt quis mfirmat et ego
non mfirmor et quis ſcandalizā
et ego non uror et quia quiſq;s
zelo dei cōi penātes accendit
ſortn ī ppetuū cuſtodia munit
ne ex negleta pdicatois t re
gmis cura dampnet rectedi
Pones eā murū ferreū ītet
te et mter ciuitatē Cartago
em ferrea murus ferreus it
pphetam et ciuitatē pmunit
quia cū mūc ſortē zelū doctōs
exhibēt eīdem zelū postmodū
mter ſe et auditōes ſuos ſortē
mutuōnem tenēt ne tuū ad vī
dictā deſtitui ſint ſi mūc fuerit
mcorreptōne diſſolui Hīc
ſartagmē pphetā ſdem ut ītet
ſe et auditores ſuos murū ſu
meret audiebat cū ei diuīa
uox pmittēt dicens Si tu an
nūciaueris impio et ille cōuſ
non fuerit ab mpietate ſua et
a ſua m pia ipē q'ppe īpi
etate ſua moletur tu aūt alia
tua lubeāſti Hanc ſartagmē
mter ſe et diſcipulos murū
paulus poſuerat cū dicebat Ihū
dus ſum a ſanguine oīm uestru
Non em ſubter fugi q'minus
annūciarem omē conſiliū dei
uobis Nunc ergo doctores ne
ceſſe eſt ut appetāt zelū ardo
bus frigi ne cogant post dolo
pore negligēcie igne gehenne
cruciari ¶ Sed aliud e qdā
uſtis et ſubditis aliud eſt quod
uſtis et non ſubditis debemus
Adillorū noſ correptōm atq; uſ
todiā reddēdarū racōm debet
timor accendē ad uſtorū uenerā
dām ipā g ſideruta equitas ītuīte
Sed arrogātes uiri quahtenus
formā diſcretōms ignorant hoc
uſtis et non ſubditis exhibet
quod a bonis pdicatoīb ſieri
muſtis et ſubditis nidet Qui
aūt ad feruorē mueccionis m
uſte proſiluit ena puba ma
ledictōms excedit Qua ei
nequa qñ pximos ſicut ſe di
ligūt pximis optāe nō deſint
q'd ipī ſibimet euenīe ptimeſcit
Vnde heliu occultū odiū m
manifeſtacōne maledictōms
exudans ait Pater mi pbet
iob uſq; ad finem ne deſimas
ab hoīe iniq'tatis Dolem īiq'
pocat quē deus mſtū p oīb9
ſupna atteſtacōne denūciat
Et quia multa adhuc ſub hac
mdiſtretōne ſubnecta ſint
breuiter ea eſtimo trāſcurrēda
Dicta em que ſtrauitate ca
rent mtenta expoſitōne non
mdigent Sequit Ea addit
ſup pcā ſua blaſphema actu
ſat aī t p pōis flagella mere
ri ſe t poſt flagella prāſſe lōge
uero aliter dīs mdicat qui et
ſtruſtra flagellatū ſtruat et

bona duplicia post flagella ꝛtribuit Pena enī debetur culpe nō
pīmīi Beatus ergo Iob sme⁹ pa⁹ locutus ostendit⁹ quē post
locutōm pīmā subsequit⁹ helu ita q̄ qua ꝑ dīm de sensu loq̄ntis debto Iob aliud q̄ dīnus
sentit quasi dū ꝑ veritate ūba
multiplicat a ueritate discor-
dat Sequit⁹ miet nos uterni
cōstringat⁹ et tūc ad iudiciū ꝑ-
uocet sermonibus suis deū ac
si dnet ex mrā assertione cogšcat
q̄ nequaq̄m dīnie ex aiaōm
sufficiat ¶ Vt quia arrogā⁹
viri non solū student meꝑta
dicere sed ecīā multa uersis m
simulat qui de illo turbine frequ-
ter miserit Igitur helui hec
rursū locutus est Omīs q̄ multa
loquit⁹ m locutōne sua semp
mīa pere studet quating ꝛchoa
cōie ipsa suspensos audientes
faciat et eo altenus taceant
quo quasi nouū ab auditore
aliquid expectāt Heliuo
alia fimens alia incessanter
exōdiuit ut mmensa logicitas
ꝑ subiecta sp̄icia gtmue⁹ de⁹
¶ Nūquid equa tibi uidetur
tua cogitatō ut dicēs iustior
deo sim et ꝛtua bris Iob iustiō
se dō non dixerat oīms qui
textū hystoie legit agnoscit
Sed ait ꝑponat eqtatē cōī
me et puemat ad iudiciū
iudiciū meū uias suā inde⁊
pensans et causis pressoris
ignōans ut sepriam oblū ꝑ
ꝑoluendis pcis se tradidit
et nō ꝑ agendis meis flagel
lat Et ideo circuindat suā ad
iudiciū puem̄e confisus ē
q̄ nulla⁹ mīe ꝑqua debuisset
puni non mueni Quod q̄dem
de illo et dīs ad diabolū dixit
Cōmouisti me adūsus eū ut af-
fligem eū frustra Quid ergo lo
q̄ndo pecta⁹ qui uerbis ustis die
de se et occulte sentēcie ecīā nes
aendo cōsensit aut quid obest
si a ueritate ueritatis humano
iudicio uerba mra supficietem
dissipāt q̄ndo m cordis carne
ei compagmata cōcordant
¶ Humane aures uerba mra
talia diiudicāt qualia foris
sonant Diīa uero iudicia
talia ea audiūt qualia ea ex
timis ꝑferūt⁹ Apud homies
cor uxuerbis apud deū uero
uerba pensant⁹ ex corde bis
ergo Iob dum hoc aut exterius
quod interius dīs dixit Omē
quod locutus est tanto iuste
interius tulit q̄nto pie ab in-
terna sentēcia non recessit q̄
ius ꝓphetico spū repletus ī eo
q̄ ait ꝓponat eqtatem contra
me et puemat ad iudiciam iu-
diciū meū mtuei ꝛdemptorio
mī priciam potuit Ipse enī
qui est iustus patris ꝛ sapie⁹
ecīā eius eqtus non ī g̃enter
accipit⁹ Unde scriptū est Qui
factus est a nobis deo sapiē⁹
et iustitia ꝛ sctificatio quam
scluet eqtatem q̄ deus imq̄s
fugientibus incarnatā ostēdēdo
contra posuit eos ꝑ timus abī
eqtate reuocauit et humānī geg
eo iudicio antiquū adūsariū
uicit quo eqtatem dei adūsate
suis itmeibus muenit Sequ⁹
¶ Diuisti enī nō tibi placet
q̄ rectū est uel quid tibi ꝑdit

liber

si ego peccaue'o si tota libri scie
attendit' michil horū bm̄ iob di
xisse monstrat' sed arrogātes
uiri stat et supius diximus
habere hoc ꝓpium solent ut dū
m mīma mutatōne ꝓcūt etiā
muchendo menciat' et cum
non possīt ꝛphendere iuste
que sūt ꝛphendat mendacēdo
que nō sūt srquit' Itaq; ego ꝛ
spondebo sermombꝰ tuis tui
tuis teñ Duris stipoibus qꝫ
bm̄ iob culpabilia uerba nar
rauit atq; ex eis sibi materiam
loq̄ndi ꝓposuit sed uerb' sub
segnibus forti acumine disti
ut hoc qd' sibi addicēdi matiaz
fallaciter finxit Et fortes qdem
sūt sētēne que sequūt' sed ptī
iob pson̄e non congruūt talo
que eū mitepatōis hui⁹ te
la non ferūt qñto cōi eū iust'
te mittūt' Seqt' Suspice celū
et intuere cōtempla'e ethera qꝫ
altior te sit ¶ Si p̄uaricis quid
ei notabis et si multiplicate fuerint
iustitie tue quid facies cōt
eū porro si iuste egeris quid
donabis ei aut quid de manu
tua accipiet ¶ Nñnus bt̄ iob
sñtēn maiora nequaq̄ dici
usta debuerūt uerū hī sūt que
dicūt' quodmodō deo nec pua
mā noceāt nec bene gesta con
ferant' Unde subsequitur ad
uūrit homī qui filius mulieris est no
cebit impietas tua et filius hoīs
adiuuabit iusticia tua Sed ꝛ
hec illud est sollenter inīedū
quod ait Suspice celū ꝛ intuere
ꝛtemplare ethera qꝫ altior te
sit ¶ Per eñ dicens mirabilē col
ligit ut ꝛsideranda debeat qñto

mmus deo accione sua a'psit
aut noceat quia altissim⁹ celi
atq; etheris ꝓcelle uel nocere
non possit qñtus in celo uel ethe
posśmis supnas plātes accipe
duūs sp obtutibus inherentes
ut tū angelicos spūs longe ad
huc a nobis distare cōspiciamꝰ
ipi a creatōe atq; dominatore
spūm qñto distamus ī ceius
agnoscamꝰ corporeā tamen
celi etheris que materiaz hoc lao
sentire mi obstat ¶ Nam
singlariter exteiora cōspicimus
peripā eadem ad nteiora re
uocam' uestigia quippe crea
tois mri sūt mira opera uisibl
creatōe ipm̄ namq; adhuc u
dere nō possimꝰ sed iam ad
eius uisione tendimꝰ si em
in hijs que sunt miram' cuius
ergo uestigia creatuam dicimꝰ
quia phet que ab ipo sūt se
quedo unusq; ad ipm̄ unde
paulus ait inuisibilia eius
p ea que facta sūt intellecta
cōspiciunt' sempitna quoq;
eius uirtus et diuinitas Unde
in libro sapiēie spūs est ¶ Per
magnitudinē em̄ creature et
speciem potest mutabilit' tra
cor uideri ayem em̄ mre pos
sino exterius sparse ꝓse nec
dū deus sicut est uidetur mo
testus Sed dū fabricatore suū deus
foras ꝓponit quasi quibusdam
umbris imitat et que minus
sensim ostendit miromodo
ipsis formis exteioribus nos
ad nteiora ꝓducat ¶ Unde in
mensā admiratōne quod est
mira hec exteius ostendēdo
que nō sūt ¶ Nunc ei d'sapiēa

scriptū est ¶ Omnis ostendit se
illis hilariter et omī pudē
cia occurrit illis vie quippe
ad creatoꝛ stūt opera ꝙsidē rata
creatiē que dum facta cōmē
potēciam factoꝛis miramᵉ In
ipsis nīs sapiēcia omī nob'
prudencia occurrit qᵉ factoꝛ
nobis uerbis mquirēdi pro
ponitᵉ momē quodmirabil'
factū indetᵉ et quotūqᵉ se utt
aīma singulariter mtendit
in hisdem ipis dñm muenit p
que reliquit eumsq; potenaz
exeoꝝ rursū cōsideatōne cog
sūt quoꝝ amore ea deseruit
et que puersa cecidit phec
consa reuocatᵉ ¶ Ubi enim
lapsi sumꝰ ubi mumbimus
ut surgamꝰ et quasi ibi stur
gendo mamꝰ cōsideatōmꝰ figi
mus ubi pede amois lubrici
corruetes negligedo iacebamꝰ
Quia enī ad mnisibilibꝰ per
uisibilia cecidmꝰ dignū est
ut ad mnisibilia ipis rursum
uisibilibꝰ mnitamᵉ vt quo caᵛ
aīma uenit ad mfima eo ꝑ
du reultatᵉ ad sūma vtqᵉ eisde
quibꝰ corruit passibꝰ surgat
dū sicut dictū est illa nos ad
deū bene consideata ꝛuocant
que nos ab eo male electa dim
serūt ¶ Helm utqᵉ ut vm cō
sideatiōms admonet atqᵉ ex
corporeis rebus ostendēt qđ
sit homē excelsioꝛ deus bene
mtulit Quippe celū et muere
cōtemplāe ethera qđ alcior te
sit ipsis enī rebus creatꝝ atqᵉ
corporeis agnoscmꝰ qđtum
a creatoꝛis mī sublimitate dis
tamꝰ qᵉ p omē qđ cernimꝰ ee

humles amonemᵉ ut quasi qđa
sit lectio mentis mē species cō
sideāte creatuē Dicat ergo sūs
pite celū et muere cōtemplare
ethera quod alcior te sit Si pcā
ueris quid ei notebis et si mltipli
cate fuerint migtates nre quid
fuaes eīs ei porro si iuste egerᵉ
quid donabis ei et quid d'maᵛ
tua accipiet Ac si dicet Scrips
creatuis mtellige quas alcores
te esse corpaliter iudes qūtū a
dnāe potēne sublimitate disiū
geris atqᵉ ex hac tua ꝙsideatōe
collige quia deo ner bene iu
uendo adiunes ner rursū mal
actoribus graues ¶ Si uero
sicut supius dixim⁹ m celo uel
athere supnas potestates ac
cipimꝰ uerbis istis helm cō
siderare āmonet vt quia ipsi
angelici spūs creatoꝛis nī po
tetiam plene cōtemplāi non
possūt De quibꝰ tm certū est
qᵉ nobis eo ipō alcores sūt quo
lapsi m mfimis non sūt iudex
colligamꝰ qūto deo nisi dores
existamus Quia etiā creatuꝛ
sub hmili sed longe illis isti
bus subiacemus Ac si diceret
vide qūtū a dnā celsitudme
separaris a cuiꝰ potēcia etiam
ille potestates humilitate cōtre
mīsūt que te mmesā sublimi
tate trastendit t qūto ipe sū
mo miserioꝛ es qui mstoꝛem
te esse etiā mfidibꝰ depheds

¶ Ostendens uero sūma ꝛaut
adequalia atqᵉ ait Homī qui
stis tu est notebit impietas
tua humana impietas ei noteᵗ
que pūtendo mquat et rursū
eū adiuuet ma iustitia que

a prauis accombj mutat Nocē
em̄ uel uuare nesciūt ea que
uel a bono corrūpi uel a nīlo
co ledi uel uuari negunt q̄ esse
nā cōmutabiles acceperūt
30 ¶ Sed gsideranē hec negūt q̄
terrenis desideijs implicantur
Sparsis em̄ fozis melibꝫ adse
metipōs reduce distiale est q̄
prauā itmera semel captos tā
to delectabilr tenet q̄nto ī eis
omne quod libuerit licet nllus
q̄ppe disciplme murus obuiat
qui cōstringat nulla vīrtutū
conspiratē pena que terreat
seo clausis oculis cordis vo aīa
p̄cipitatē m infimis quo obstu
ratē a sūmis et tanto seruius
mala tporalia ꝓpetrat q̄nto
durius bona eterna desperat
¶ Deo ista ỹborū nequicia
trītule more electorū uita q̄si
grana a paleis separās p̄m
et purgat mali em̄ bonos m̄
gis abhing mūdi desideijs ex
pedit dū affligit q̄ dū milta
eis hic moleter migerā sestā
re illos ad supna cōpellit q̄d
bñ ysaeluno ꝓpto uocate et
pharaone rege seuiente signū
est Cui namq̄ moyses ad uocā
dū missus est ut iam pharao
duris opibus ad p̄mendū suam
excitatus ut israelitarū mēs
egypto deformiter iherentes
alijo dū uocaret quasi trahēt
alijo quasi impellēt dū seruiret
et plebs miserrimo mepuer si
xa uel p̄cata boms uel mīlis
mpulsa mouēt hoc cotidie
agitur dū pcatis celestibꝫ p̄
mijs seruire meliens ỹbi p
mittit ut si ad ỹpmissoīs
terrā exire negligimꝰ pssuris
saltem seuicijs impellamur
Atq̄ hec egyptus indelz uita
pñs que nos oppressit blādīs
admuet p̄mens et que dū fouet
seruientis iugo tolrunt libtat
viam dum cruciat sustentat
Hec utiq̄ causa est quod ab
mustis sanctē afflgi ut sibi
dū futura audiūt bona q̄ nūq̄
amt parantur eraz mala p̄sēta
que p̄horrescūt atq̄ ad sanctoz
cultū dī amoz p̄uocat truciatq̄
mpellat Vnde helie eosdem
labores eleator sub oppssionē
regborū exegues ait Propter
multitudinē calūmatorū clau
sit et eiulabit ꝓpter vim bra
chij tyrannorū ¶ Calūma
tores recte die possumꝰ omes
mi quos non solū qui exteiora
bona rapiūt sed etiam q̄ malis
sius moibus tiute regbe ex lo
nterna dissipare contendūt
Illi namq̄ ea que nobis ex sūt
mude ambiūt ish nos p̄dan
nterius querūt Illi amore
rerū ish nō ressit odio seruit
vnitū Illi mudet quod habem
ish quod uuum Illi student
rapere bona exteiora q̄ placet
Ish satagūt mteiora bona disci
pare q̄ displicet Cūto igitur
morū uita a rerū distat substā
cia tanto grauior calūmator
est qui male uuēdo vim mīs
nfert moibus q̄nto violentē
oppmendo dampna migerit ih
Nichil iste de mā sustentando
subtraxit sed exempla nobis
pessimis apposuit Eo ergo
grauioz calūniam mtulit quo
quem cor mceptacoē cōmouit

Licet et si nequaq̃m nobis ac-
cõms siue opera psuasit pugnã
tam temptacõms ingessit Gra-
uem igitur de uita eius calũ
niam sustinem9 quia minꝰ
mus parimur qđ aũ labore
vincam9 Et qz m hoc mũdo
habũdat malorũ uita que
cruciat recte dr̃ Ipter multiꝰ
calũpniatorũ clamabũt qz
uero ea que uerbis suadere
nõ ualent extorquere nõ nũ-
q̃m ecia effrenatis viribꝰ stu-
dent apte sibi ũgit9 Et exula
bũt ipter vim brachij tyrãnoꝝ
Cuiꝰq3 enĩ male viuere
suo nos exemplo compellit ad
huc m nobis uoce calũniatoꝝ
utitur Cuiꝰq3 vo pccãtum
suadens ecia terrẽ nos appe-
tit iam coñ nos brachio tyrã-
nidis seruit aliud est enĩ uicia
suadere inuedo aliud uibere
terrendo Dum ergo exempla
male actõms aspritim9 quasi
adhuc strepitũ calũniatoris
audim9 Dũ ued ui pmere cogi-
mur iam tyramui m corde su-
stinemus Sed robusto3 meꝰ
m deo immobiliter fixe tanto
usta despiauit q̃to termit qđ
contra pcepta conditoꝝ exer-
tãt Et termitatis quippe pmia
pstolantes vires ex aduersitatibꝰ
sumũt quia crescẽte pugna-
gloriosiorẽ sibi non ambigũt
manere victoriam Sic utaq3 e-
lectorũ desideria dũ pmunitur
aduersitate pficiũt sicut ig mꝰ
flatu pmitꝰ vt tresc̃at Et mde
quasi extingui cernitꝰ mde
roboratur Sneo namq3 ostẽ
dim9 q̃nta ad deũ rapiditate

flagramus si nos solũ adeũ per
tranquilla et mollia sed eciam
paspera et dura transim9 Sic
namq3 ppheta ait Ecce pcepit
pedes meos tanq̃m cerui-
Cernim9 enĩ cũ monemur unga hũ-
stendit quecũq3 obiauit9 sentib9
illigata dato saltu transgredit9
et absq3 ullo cursus sui obstado
m sui proibus leuat9 ita eciam
electorũ mentes quecq3 sibi ĩ hoc
mũdo obsistere atq3 obuiare
cõspiauit otemplatõins saltu
transcendit et more cerui de
spretis terrenarũ rerũ sentibus
sup̃na seuehũt Sic rursũ
dicat Et m deo meo trãsgrediar
murũ quorũs quippe restonĩ
quod timẽi mõ obiacet ne
adeũ qm dilexit9 transeamus
Sed murũ transgredim9 cũ p
amore supne patrie q̃nq3 ĩ
hoc mũdo fiẽmt obiecta cal
camus Sic p eũdem pphaꝝ
certãt aiẽ oñs dicit Expandi
ui te m abstonduto tẽpestatis p̃
ui te apud aquam cõtradictoris
abstonduũ quippe tẽpestat9
est cũ corde contrito cogitacõnũ
temptanciũ fluctus timescãt
cũ toñ amoris sti studia mẽ-
sclarũ se tumultus illidim
In abstonduto ergo tẽpestatis
auditur quia clamoꝝ dr̃ant9
est hec ipa fluctuano tribula
cõms Quia uo omino non
desit qui bona quẽntib9 suade
puersa moliant9 aq cõtradi
sũt populi rẽsistetes et qz nũq
pbatur desiderũ cũ aliqua
ei aduersitate resistitur rectꝰ e
dr̃ Probauit te apud aquam
cõtradictoris Ipis utaq3 uiuũ

Liber

nisibus robustis p aduersitate psi-
uit sed infirmi sepe in deiectos
suis siqua eis fuerint exaduso
obiecta languescunt et cū valida
tribulacōne pulsant⁹ pusilla
mmitate Desiauit unde helin
bō iob ꝓbra pusillanimitatis im-
pingens ꝑmissis malorū oppressi-
onib⁹ infirmorū mox pusillan-
nitates exsequit⁹ dicens et non
dixit ubi est deus qui fecit me
Mos sacre scripture est ut a singula
numero ad pluralem subito tra-
seat atq; a plurali sepe se ad sin-
gularem uertat unde helin cū
diceret clamabūt et eulabunt
nequaq̄m subiecit nō dixerit
ubi est deus a plurali quippe
numero ī singularem uenens
ad psonā subito infirmum mm
augq; transiit fortasse q; a
singulis melius recognoscit⁹
quicquid de eis singulariter au-
ditur ut ad cor suū quisq; re-
deat et in semetipō h⁹ qd d'mo
quoq; dr ꝛphendat Singulare
igit⁹ numerū tenuit dicēs

58 ¶ Non dixit ubi est deus qui
fecit me qui signis eni ad uisita-
tū tribulacōne frangit⁹ a quo
factus est minime gtemplat⁹
nam qui quod non erat fecit
factū sine gubnacōne nō deseit
et qui benigne hoiem cōdidit
nequaq̄m cruciare uoluisse
ꝑmittit nec sibi negligenter erit
quod est in hoc ecclā qd nō fiunt
creant ut esset Sui ergo causa
tribulacōnis mē requirimꝰ
et fortasse tardius inuenimus
est usta concita ratio quod mi
mmuste paciam⁹ q; si deo auc-
tore simus qui non fiuimꝰ deo

regēte non affligam⁹ mmuste q'
simꝰ Sequit ¶ Qui dedit car-
mina in nocte Carmē i nocte
est letitia i tribulacōne q; et si ꝑ
suris tēporalitatis afflig̃mur
spe tam tamē de eternitate gau-
demus Carmina paulus i nocte
ꝑdicabat dicēs Spe gaudētes i
tribulacōne patientes Carmē
in nocte dauid similēr q; dice-
bat In umbra alarū tuarū ꝓtegā
donec trāseat iniquitas Et
alibi Educ de custodia animā
meā ad confitendū nomini tuo
Cre de nocte psallere memini
et cū liberatore suo inter angus-
tias exultacōnem uocat foris q̄
dem nox erat in retributacōne ps
sure sed mentis carmina i sona-
bat de cōmutacōne letitie Ecce
enī ad eterna gaudia redire
nō possumus nisi ꝓpalia de-
trimēta tota scripture sacre ītēdo
est ut spe manentis letitie nos ī
bet corroboret ¶ Unde Ezechiel
ꝓpheta librū se accepisse testat⁹
in quo scripta erant lamētacōnes
carmē et ue Quid enī libro hoc
nisi dura eloquia figurantur
que quia nobis lacrimas lucto
q; ꝓtulit lamētacōnes in eo
scripte referūt⁹ Carmē q; ue cō
tinent quia sic de spe gaudiū ꝓ
dicant ut in prīs tam ꝑsuras
atq; angustias indicēt Carmē
et ue cōtinet quia et si illic dul
cia appetim⁹ prius necesse est
ut amara toleremus Carmē et
ue discipulis ꝑdicabat dns am
dicebat Pax uobis sū uobis ut
nullā pacem habeatis in mundo ꝑ
suram habituri Ac si apte diceī
Sit uobis dnīc ꝙ mitius q;
cōplendo refutat q; erit d'mundo

exteius quod seruiendo grauet premat Qua ergo infirmo qsq; cōpmitur absqe gaudij mmia pusillanimitate lassatur t dum foras adversa toleat intus obliuisc[itur] quod gaudebat bene dr Non dixit ubi est deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte Si enī usta diceret vm qm patie[r] temperaret et phoc quod māsuetius quereret id quod foras transiturū sustinet esse molestabile non estimaret Segitur

21 ¶ Qui docet nos super iumēta terre et super uolucres celi erudit nos Jumenta terre sūt qui usū mte carnalis mia appetūt Volucres vero celi sūt qui sūbe curiositatis sublimia p scrutant[ur] Illi inuiendo se dāpnāt infia qm sūt usi mq[ue]rendo se eleuāt ultra qm possūt Illos m infimis uoluptas deiecit carnis istos quasi m supioib[us] erigit libido curiositatis Illis p sacra eloquia dr nolite fieri sic equus et mulus in qbus nō est intellectus istorū sūbus labor mitigandus dum dr Maxilla te ne quassēis et fornicatōe ne seruitutis fueis Illis dr mortificate membra uestra que sūt sup terrā fornicatōm immūdiciā libidinē cōupiscētiā malā istis dr Nemo uos decipiat p philosophiam et inanem fallaciā docet nos igit[ur] deus sup iumēta terre et uolucres celi q[uo]d dū hoc quod sumus agnoscimus nec carnis nos infirmitas deicit nec sūbia spūs leuat nec defluendo imis subicim[ur] nec sūbia de sublimibus inflamur Qui et

labit[ur] carne iumētorū appetitu psternit[ur] qui uero extollit[ur] mte more uolucrū quasi leuitatis pena sublenatur ¶ Sed sm

22 gilater intendit[ur] vt et mentis humilitas et carnis castimonia teneat[ur] cito cognoscimus q[uo]d alterū custodit[ur] ex altero Nam multis sepe sūbia luxurie seminarū fuit q[uo]dum eos spūs quasi in alto erigit caro in infimis mersit Dū enī secreto plus eleuantur sed post modū publice corruūt q[uo]d dū omnibus intumescūt morbi cordis apti cadūt lapsibus cōpis Sic sic elati iusta fuerūt tribulatōe terendi vt q[uo]d sūbiendo se hominibus pferūt luxuriando usqz ad iumētorū stuporem deuoluant[ur] ¶ Homo cū esset

23 in honore esset non intellexit comparatus est iumētis insipientibus et similis factus est illis Quasi grāue enī illos mihi pena sublenaret de quib[us] paulo hoc quod et supius ptulimus dicebat Qua cū cognouissent deū non sicut deū gloificauerūt aut gras egerūt sed euanuerūt in cogitatōibus suis Quomō aūt iumentorū aut plusqm iumētorū uoluptate caruerit subdit dicens Tradidit illos deus in desideria cordis eorū in immūdiciam Ete carno mersit quos sūbia grāue eleuauit et a uoluptu uoluptatis ultra appetitū lapsi sūt iumētorū atqz ide prostrati sūt unde sūbie inde bāntur ¶ Curandū itaqz t oī

25 custodia mens a sūbie tumore suada non enī ante oculos dei uacue transiolat cogitatōes)

A qui pisētia q[uo]d ex infirmitate

mẽ et nulla mometa ꝑoris per
ãnũ transeũt sine statu r̃ebꝰcois
mtus ergo uidet deus q̃ mẽtem
eleuat Et idẽo foras ꝓmittit m
valestere quod deponat ¶ Finis
ꝑis rrtollit⁹ quod foras ꝓmod
luxuriẽ corrupcõne ferat⁹ occultã
uidelicet culpam segt⁹ apta per
aussio ut malis extrioibꝰ interna
puãnt⁹ et cor publice corruat
quod latẽter tumebat ¶ Hinc q̃p
pe per oseẽ cõi israelitas dr̃
Ꝑus formacois in medio eorũ
et dñm non cognouerit qui ut os⁹
tenderet quod causã libidims ex
culpa ꝓrumpẽt elatõins mox sb
didit dicens Et r̃spondebit arro
gantia israel in faciem eius ac
si diceꝫ Culpa que p elatõnem
mẽtis mo multo latuit carnis luxu
riam m apto r̃spondit ¶ Pmde
phuilitatis custodiam suãda est
mundicia castitatis Dicẽ pie sp̃s
sub deo ꝓmitt⁹ caro illicite sup
spm nõ eleuat⁹ Habet ẽ sp̃s com
missũ sibi dominũ carnis si tam
sub dño recognoscit iura legitime
seruitutis Nam sc auctore suã su
pbiedo cõtempnet iure ꝓpria subie
cta carne plus suscꝑit Vnde et
ille ꝓmus inobediẽs mox ut sup
biedo pcauit pudenda cõtexit
Cuia ẽ cõmelia spus deo inult
mox cõmeliam carnis mutauit
Et quia auctori suo esse subdi
tus nolunt uis carnis subdite q̃
regebat amisit ut in sẽipo ui
delicet inobediẽe sue gñalior
dinduret et superatus distereꝫ
quod elatus amisẽat ¶ Dis
quippe q̃ postq̃m supna appetere
cepit si carnis uolumtate ꝓsterni
tur prius tut seruaũ iudicet
q̃m apte supeat⁹ Dr̃ eũt plezaq
sit uirus libidims de radice nas⁹
cat⁹ et elacõnis tut caro uiat cum
spus latẽter inumunit Nam tut
aĩa ꝓ origine culpe mumẽto
pestilancia cecidit aĩefferendo
se more uolucrũ ultra quẽ debu⁹
euolauit Hinc est ei q̃ longa
cõtmẽcia repente solut⁹ Hinc
plenaq; et semꝑ virginitas se
uata uiciatur Cuia si negligꝫ
humilitas cordis rectus iudex de
spirit etiã integritate corpis
et q̃dãq; ꝑtã malis ꝓbos
uiciat q̃ diuiũ ꝓbos occulto
tolerat Nam quidiu seruatum
homẽ subito ꝓdidit apud semet
ipm mtus aliud malũ timuit
ex quo ad aliud subito erupit
per quod ab omipotẽte deo es⁹
tut alienus extitit q̃ndo se ei p
mundiciam corpis mherẽ mo
strauit Cuia igit⁹ mẽtis ela⁹
ad pollutiõm pciahit carnis r̃
ꝓbouũ coꝛ a uolatu uoluarũ ad
pestilancia mergit⁹ uimẽtoũt
Sancti aũt uiri appetitu bestiali
ad luxuriẽ voraginem deuolua⁹
sollicite cogitacõis mẽtis asse
bie uolatu custodiũt ac ne ĩm
mina denpiedo corruat omne
quod sublimiter sapuit humilit⁹
ꝓmuit Terre itaq; dr̃ Cui dr̃
nos sup uimẽta terre et sup
uolucres celi erudit nos subaud⁹
hoc q̃ non dixit hoc itaq; q̃
mmentis et uoluarib⁹ ante
tellit cũ non diat mtribulacõne
memorari ac si diceꝫ ꝓfirmus
quisq; idcirco nequaq; se ĩ per
turbatõne corroborat q; et mã
quillitate non temperat et io
nesciat aduersa tolerare q; ostituto

m prospeis cogitacõne se nõ nou
a nolatu uolucrũ premere nec
carnales motus a uimẽto ꝑglu
uie subleuare Sed hoc bñ Iob
tanto m cõuemẽter dicat q̃nto
uita eius inter alta et ifima
mirabiliꝫ tẽpẽat ¶ Cõgdẽ
intelligi ecĩã aliter potest q̃ docet
nos sup iumẽta terre ꝫ sup uolu
cres celi erudit nos Nam stat
uimẽtoꝝ uocabulo signat' uita
hõm carnis adhuc morbis ꝓb
ditaꝝ ita appellacõne uolucrũ
figuratur elacio spũs superbo
ut p iumẽta quidem terrembo
mies puolucres vero demonia
designant' unde cũ femina uxꝫ
uiam dns dixit cecidisse subtꝝ
xit ueneũt uolucres et cõederẽt
ea mimũ puolucres significans
aerias potestates Sed aũt uiri
q̃ nec ifima hõm exempla
appetũt nec rursũ demoniaca
subtilitate fallũt' sup iumenta
terre et sup celi uolucres ꝑfute
eruditos mis excrescãt Sup iu
mẽta enĩ terre doctis sũt q̃ q̃q̃d
mimis potest ambire dspiciũt
Sup uolucres quoq̃ celi eruditi
sũt q̃ omẽs immundoꝝ spũũ
insidias cõprehendũt Sup iumẽ
ta terre edocti sũt quia michil m
hac uita quod ꝑeunt querunt
Super uolucres celi eruditi sũt
q̃ ptãtes aerias q̃s adhuc per
carnis infirmitatẽ tolerãciam
uite meritis calcãt Paulus ita q̃
sup iumẽta terre eruditus fuerat
dicens Multi eũ ambulãt ꝗs an
lo post quoꝝ fletus interitus d̃ꝫ
deus uẽter est ꝫ glã in cõfusione
ipoꝝ qui terrena sapiũt mã
aut cõfusacio in celis est Et
rursũ sup uolucres celi erudituꝫ
se nouerat cũ dicebat Nescitis q̃o
ãgelos iudicabimꝰ sub se iumẽta
cernebat quia inde in terra ad
huc positus calcabat mores
hom qui in ifimis comisãt'
Et rursũ nolatũ uolucrũ meritoꝝ
dignitate trãscendẽt q̃ subitus
celestia indicaturũ se angelos
ignorabat In illis imundoꝝ i
fima musca superboꝝ sũma cal
cabat ¶ Agentes quippe sẽcũ
transitoria aucta despiciũt et ꝓb
se labi quicquid superbit quicqd
pterit contemplant' et q̃ in q̃dã
rerũ uertice constituti tanto s'
omia sub se conspiciũt q̃nto sem
ipos ueritus auctoꝝ omẽ subdũt
atque inde aucta transcendũt
unde creatoꝝ auctoꝝ se ueriabi
mutate ꝓternũt Dicat ergo
qui docet nos sup iumẽta terre
et sup uolucres celi erudit nos
Ne si diceret infirmus pusillam
mitate uictus ista non dixit
et ideo circa eũ adusitatis tẽptiõe
prudit quia tranquillitat' tpore
hec aucta trãseũnta nulla ꝑferoe
superauit Quibus enĩ nte ad
uersa non phorrescẽt si ꝑ fictõis
merito etiam sedã calcaret
Sequit' ¶ Ibi clamabũt et nõ
exaudiet ꝓpter superbiã malozꝝ
Ibi inde in tribulacõne vt eccl'
de gaudio scriptũ est filij suoꝝ
tuoũ hitabũt in ea Sed inde
incertũ virũ dicat ꝓpter sẽbiam
maloũ non exaudiet dñs ꝓ
superbiam malozꝝ clamabũt In
telligi aut melius pot si non
exaudiri poaus ꝓ malozꝝ sẽbiã
qñ clamare ꝑferat' Nam
ꝓpter q̃s ꝓ malozꝝ superbiã clamant

sup iram dicti est Cuius qd dicit? ppter violētoꝝ ordinē clamabūt · aliquid ergo nobis hoc uersu minuit? quod paulo subtilius attendatur qz sepe oppressi quidam dī clamauēnt ex se quidē meritō exaudiri sed tamē eorū desidia ppter oppmentiū superbiam differ[un]t? Justus quippe dīs et suos pmittit temporaliter oppmi et uolentoꝝ malicia nequit augei vt dū horū uita ipugnatione terret? illoꝝ negcia cōsumat? ¶ Plerūq; vero accidit ut iusti in tribulatione deprehensi supni solaū tpaliter papiāt qd tpaliē implorāt Saluat enī nō ppter se sed pdestinatoꝝ salute cōsumpsait vt dū illos omīps deus ab imminentis pculis facto quodam miracto liberat vnitē sua ipsis etiā pscientibus nnotescat atq; inde adiutatos redimat unde si os tpaliter saluat sicut ypheta quoq; uotem martiū suscipiēs ait ppter inimicos meos eripe me ¶ Ac si diceret ppter me qdē eripi de tempoali tribulatione nō appeto sed mī eripi ppt adiutatos cōsepisto ut dū uita mea saluat inuisibilit̄ cernitur ipa miracloz uisione inimicoꝝ dulcia grauat? Sicut ergo sepe dīs suoz vitam tporaliter p mirabilia gustoe eripit ita sepe suoꝝ uoces ppter damnatione[m] segnitiē nō exaudit ut inde tm inde tualiusse se neglter gaudet Nam qui inuisibilia despicit moueri non nisi uisibilib; miracl̄is possūt Sed idcirco cū iustos plerūq; inuisibiliter agitur qz eoꝝ aduersarij illusari inuisibiliter nō meret? Dicat? ergo ibi clamabūt et non exaudiet ppter superbiam malorū de si diceret reatus opprimentiū audire uoces phibet oppressoꝝ nec eripitur uisibiliter iusti qz saluari inuisibiliter non meret? iustus Unde rursū p yphām dī Cū audeit superbus moientes simul insipiēs stultaq; peribūt Quos enī inuisibiliter mori cōspicit inuisibile uidē posse non credūt ¶ violenter quippe in detentis desipiūt unde coīi uitam innocentū exterius cōualescit tamtoq; illos ītima ueritas a se foras eicit qnto eos contra suos tporalit̄ quod uolūt posse pmittit Quisquis itaq; bonoꝝ uitā psequit? hīc pene ultōne damnat? cū illa ei ad ūsitate resistitur et nūc foris oia ne periculis subiacet cū ipse pagit qn neglter cōpsicit quē indebitis dicta supni iudicij ad futura supplicia seruādo desēit cui hic in malo obuiare gtempsit Unde enī p yphām dicat dīs Annūsi illos sedm desidia eoꝝ eoꝝ et ibūt mucluptatibus suis Hinc rursus dī Non est uirtus dei sup illos Hinc eaā de ipō eoz capite sup̄bie est furiet et psperabit Hinc rursū de eode dicit? Et dolus in manu eius dirigitur In manu qppe antiqui dolus dirigitur quia in hoc qd' contra bonos pposuit implere tporalit̄ nulla aduersitate prepeditur Unde rursus p Salomonē dī psperitas stultoꝝ pdet illos ¶ Manifeste ergo p dictionis morū est qñdo affectans in gtantib; subtilis fauet affectus

et nulla cõtrietas impedit qõ
mens pressa concepit Nã sepe
pauoru hõm dũ tardant' uota
mutant' et dũ difficultatẽ per
feccõis stimuit reatũ male ac
cõis agnoscit et qb; pius ũi
ays contra dr molenter post mo;
dũ hoc quod concepant adũsa'
Quia igitur malos cũ deserit
dñs pualere pmittit t inde
superbor' negcia pflat' inde hu
milit' logammitas cõsumat'
Sicatur vette ibi clamabit et
non exaudiet ppter superbiam
malor' Sequit Neq; ei fin
stra audiet deus et omẽ potes
smgloꝝ causas mouet' Nond'
q; duo sit dicta q; et clamãtem
non frustra audit et tñ qõ pat'
respicit et exaudire uoces dis
simulat et quod vnusquisq; to
lerat non ignorat Nemo ergo
qui tardius audit' credat quod
a supna cura negligit' Sepe et
mã desideria q; celeriter nõ sunt
exaudita' et quod implere co
cite petim; ex ipsa melius tar
ditate pspexit' Sepenox mã
eo pficitur quo differt' et ãt
supplicetemis petnão neglect'
uota mã alaus magnitudinis
radice roborant' Quant t semina
messiũ gelu pressa sdiant' et
quo ad supficiem tardius exeut
eo ad fruges multiplicioa cõsurgt
Desideria itaq; mã dilacõne ex
tendit' ut pficiãt pficiũt ut ad
hoc quod preparua sunt cõualescãt
Exercitat' in certamine ut maio
bus cumulet' primis mirtbuit
labor phabitur prigne ut essent
corona victorie suos ergo dñs
ãt uelociter non exaudiet quo
repellẽ credit' trahit interius
quippe est medius et prorum
in nobis contagia que messe me
dullitus repbat secat absidit
uirus putredinis ferro tribula'
et quo uotes egri dissimulat
eo egritudinis finẽ pmurat hinc
pphet dicit Clamabo p die
et non exaudies et nocte et nõ
admisperciam mihi ac sidicet
Nequaq̃ mihi admisperia'
pflat quod die ac nocte clamã
tem me cõtinue non exaudis
q; inde me in tpali tribulacõne
quasi deseris inde ad eternam
sapiẽciã plus prudis Hinc et
dr Adiutor in opportunitatib; in tri;
bulacõne Tribulacõne quippe
adiutus oportunitates premisit
q; sepe i tribulacõne cõteremur
et tamẽ opportunũ non dũ est
ut ad desideriũ ereptõis adue
uemur Quat ergo neq; enim
frustra audiet deus t oppõis
smgloꝝ causas mouebit Et
q; plerumq; nonulli i tpõ adiutor
tarditate frangũt' apte subiũ
git Etiam cũ dixis nõ exaudiat
udicare coram illo et expectab
eã Forte ne dũ clamor nr
quasi negligit' spes que cordi
merat infirmat' et supna ad
uitoria de futura tredim q;
tardius petram ac fere ito;
sideãta do mgemiscim que
ultra toleãm Sedũ istos
desperatõis pcella gnabat co;
nussa mens ciuis in porta sper
se collocat si causas suas nõ dño
subtiliter pensat si bona eius
ad meritum iuocat Si mala q;
bonis eius reddit Apud semetipm
nõ exanãt et ppendit qõ ab eo

iuste meruit et quid clemēter
acceperit si iuxtā suā iniquitatē
discutiat si ante dei oculos omne
quod agit examinans semetipsam sibi
met non abscondit si fuctam se
que non erat meminit si in lu
minatā se atq; sublevatā que
in tenebris iacebat agnoscit Ergo
in semetipsa cuncta retractans
dū bona accepta considerat
aduersa que tolerat nō accusat
nec desperatione frangit quin imo
numerū cōsolatione roborat
quia spem de futuris recepit dum
transacta beneficia recognoscit
Quod utiq; etiā cū deus non
considerat mediatore coram eo et ex
perta eū Sic si diceret Tu dicis
deus cōsiderare non credis quia
tarde misereris mihi mea cogitatio
nes videre atq; illuc coram eis cau
lis causē sue mediatū sustinere aliq
et que ipse mihi uenedo cōmisisti uel que
mihi mandando precepisti disserere
Et hui ad spei fiduciaq; redis
Dū bona tante benignitatis eru
bescis Quatenus mihi adiuta
fiducia expetes quē et post ducta
primū recoles Sperandi enim
fiducia supra adiutoria etiam
si nulla beneficia precessissent
Scedū quia deus hominē quē bene
fine condidit minime spernet
Pensandū est igitur quātū pinxit
transacta mihi cernere et sua
desperare Quis est perditi mali
pcella tribulationū desperationis
naufragio frangi qua ad portū
spei uelud immensis fluctibus
plenis domus ligamur Quatenus
utiq; recte mediatore coram eo et
expertus eū Nam q semetipsum
coram deo nō mediatū est dum
afflixit non expertat Cuius
enim bona precessisse dissimulat
aduersa subsequi posse desperat
et tū preteritū oblitus est etiam
subsequentiū largitate fraudatur
Deo pace dū nos affligimur
dū cōsolationis gratiam longanimit
sustinemus mala peiora prōpūt
atq; eo iniquius exaggerando
prauiunt quo sine uerbere ultio
quiescit Et tū omnipotens deus per
cuncta misericorditer expectat ipse
ad penitentiā tribuit quod nō con
uersis ad grauioris reatus testi
monium uertit paciēter iram
retinet quia quōdo quā intracta
biliter effundet Unde recte
subiungit Nunc enim nō infert
furorē suū nec ultionis valde
scelus Dum quippe deus
tolerat quā reprehensū damnat
et futurē nunc infirmitatē dissimu
lat quia effundendo sine fine
in posterū seruat Electorū nā
que est hic cōtemptus ut ad gaudia de
beant eterne hereditatis erudiri
Nam est hic flagella prope quibus
seruati de eternitate gaudere
Nunc enim istum est flagellat
omnem filium quem recipit Sic
ad rohobem dr Ego quos amo
arguo et castigo Nunc petrus
ait Tempus est ut incipiat
iudicium de domo dei ubi mox
admiratio subiungit Si autem
primū a nobis quis finis eorum
qui non credit dei euangelio
peccata quippe nequaquā diuina se
ueritas multa humanē permittit
sed ira indignatio mea hic cōtem
ptus incohat ut in eternum dam
natione cōquiescat Eamus go
nunc ipsi et uoluntatis suaq; desideria

ūlta miqtate cōsimēt atq; eo
tpalia flagella non sentiāt nō
sentiāt quo eterna eos stippli-
cia expectant Bene aūt eorū
multa neqcia cham pccante
signata est Cū pater ot oule-
outus chanaam puer sernigeit
fribus suis Chanaan indelicz
cham filius fuit et quid ē quod
cham pccante chanaan eius fi-
lius sentētiam eius ulcōmis ac
cepit Quid est qđ non mse sed
m posteritate punit² misi quod
ẏbor̄ neqcie hic quidē ūlte
ẏfinuit sed m posterū seruitu-
18 Ducat ergo huc ergo nō iſert
suorē suū nec ulcisci² ualde
scelus Notand' nō est qđ subtu
lit ualde qz ⁊ si quedā lōgamm
ter tolerat Quedā m mhac et
ulta flagellat et hic nō mīqm
ferire michoat qđ eterna dā-
nacōne rōsimat ergo et non
nulla punit et nonulla ūlta
derelinquit qz si nulla ī serat
quis dn̄s hūanas curas ne
audisset et rursū si aucta punīet
extremū iudiciū unde restaret
quedam igit² seruit² ut restois
mī sup nos sollicitudies sēmi
demus quedam nēo multa ser-
uāntur ut adhuc iudiciū restāt
sciam⁹ Bene ergo dr nec ulasi²
valde scelus qz dū exigit qđ ē de
miqtate punit² m cōfusis mentib
eterna iam iudicij sētencia ẏmā-
tohā uarq; hoc adhelui retulit dr
sirette dicēt² Scit enī quid loq
debeat sed cui loquat² ignorat
vera sint namq; que dixit sed
a beato Iob mare pacōne alieā
qz tanto hac correptione non
egnit qñto nec aliqua pusilla-

nimitate peccauit ¶ Sed qz 19
uiris viris solet occasio ee bñti
elatio stipboꝝ occulto iudicio
tū bēo iob agitur ut post fla-
gella peiaū etiam puerba
arrogantiū crescat Ecce enī
tantomagis a stipbie mīsho
desperatur qñto a ueritate m
remotus ꝺ est magistra ūtio
uetur Nam helui postqm tot
forcia se dixisse cognouit quid
elacōnis gestaret apenit atq;
bm̄ Iob alta de sē sentiedo dspēt
dicens Ergo obstruxit apēuit
os suū et abstq; stolēcia uerba
mihi placat hec mmrat ūferēs
bm̄ Iob et michi stulte ⁊ multa
dixisse Ctemnpē que sentit lo-
quaciter mferat huc de iudio
loquacitatis accusat Sed hoc
quoq; esse ꝓprium arrogāti
uiui solet ut et pauca audēat
que ipī multa dixerit ⁊ multa
credant que ipīs pauca dia-
mur Qua enī lūa dicere
spnduit aliena audīe non
possit vm se pati existimat
si ea que nimodēte sentit
nimoderatius nō effmidant
Et qñtus bēs Iob ad eius ūba
tacuerit ⁊ helium de elocūōe
illius quia amius rspondēat
causā mucrōnis mucrit ut
sibi exhibere laxius suus silēciū
possit atq; ut ipe multa respō-
deat illi uerba multiplicasse
cōfirmat Nam et mox ista
plurcloquiōis exoritur ⁊ qī
adhuc michi dixerit michoare
tomat² unde subditur addēs
quoq; helu erūa hec loquitus
est iustme me paululū et mi-
nuabo tibi ¶ Multa si dixerit

A ardenaoi affectu sapiat² oñ paul⁹ mira cœmchijs

et sustinẽ paululũ sperat quia
indeb⁹ arrogãtes graue sẽ dãp-
nũ ꝑpetuidicãt si stiam sua
loq̃ndi brevitate cõstringant
Tanto enĩ semetipos credunt
doctiores ostendere qñto se po-
tuerint multiplicitate loquan⁹
aperire Sed q⁹ sepe sibi sẽuit
silencij reuerentiam non differt
dñi nõ nũq̃m potẽciam de quo
quasi loquãt⁷ mĩnuãt Ac
sub pretextu illius sibi silẽnũ
exigũt qđ minime merent⁷
et dũ spem eternis dñi ꝓferũt
audituũ sibi t reuẽcia eius ca-
getes sẽ student ostendere q⁹
illius facta pdicare vnde he
lm subiũgit dicẽs Adhuc et
habeo quod ꝑ deloquar

¶ Cum uero nõnũq̃ doctores
sñi crebro ꝛpetũt siqua obscu-
rius dicãt vt que occulta pdi-
cant audituũ cordibꝰ uoce hec
iteratõnis mĩsinuãt pleriq̃
hoc appetũt ea arrogantes
imitari et mollenter ea que
diverint ꝛplicant non qđ audi
torũ cordibus mĩnuare ves ap
petũt sed eorũ indoctos indeb⁹ elo-
quẽtes nolũt vnde helmi sub
iũgens ait Repetam sapẽciam
meam a primordio Sed quia
notãta sapẽcia humor cordis ꝑ
uoce clarescat arrogantis
apte cognoscit⁷ si non cicius
aliquo uelamine palliet⁷ vnde
mox ꝛ occultacõne sue arroga-
ce dñi uultũ ꝑ mĩsens ait Et
operatorẽ meũ iustũ ꝓbabo ut
dũ quasi ꝑ dei iustitia loquitur
apud humana iudicia quisq̃
arrogãter effluit⁷ excusetur
Segt⁷ ¶ Vere et absq; meda-

cio sermones mei Cũ ab ĩtimis
auditoribus se intelligi nõ posse
conspiciũt Solent pleriq̃ ex
iusta laudare bona que dicũt
non quo ipi suis laudibꝰ ĩhiãt
Sed quo audituũs suos ad audi
endi sollicitudinẽ accendant
vt que eorũ uoce ꝑ ferũt⁷ ab ore
cordibus⁷ et multa dixisset ad
iunxit Os meũ patet aduos
O corinthij cor meũ dilatatũ
est Sed arrogãtes dũ cor bono⁹
nesciũt et solas aliq̃ndo uoces
imitant⁷ efferũt laudando q⁹
dicãt non quod eas torpor au
dientiũ displicet sed quod sibi
minanter placent Iustorũ
vocem imitãtes simulãt sed
vim uocis ignorant videt quod
iusta ꝓferũt sed nescit quod
requirũt Cũ enĩ doctores laudẽ
pdicatõnis exaltãt q⁹ mentis
uotis ab omnis cogitacionibꝰ cordis
audiẽtiũ leuant ut mentissa
uelociter dictis subsequẽtibus
uelut imitmere occurrãt et
tanto ea intelligẽre amplexu
constringãt q̃nto illa et quasi
prius q̃m ueniẽnt in uoce
laudantis amaueãnt Sed ꝯ
ut dixi arrogãtes nescĩũt quia
enĩ foris est quod appetũt quod
sit minus desiderabile sentire nõ
possũt ¶ De electorũ q̃ippe
ecclia sp̃ũ est ois gla eius filie
regũ ab omnis et sapiẽtes vgines
miasse oleũ portare referũt⁹ ꝯ
et stolarũ uoce dicit⁷ Gla mea hec
est testimoniũ glie mee Arrogãs
ait q⁹ coram deo cõsciẽtie sue tes
timoniũ nõ habit q̃uis coram hoĩb⁹
testimoniũ uocis alterne q̃m
cũ tarde ꝛppererit ipi ĩmpu-

dencia sin fauoris erupuit Si ei
non muemuit uoces hoim q̄ bi
hyanter expectāt ipi sciēciam
suaz laudātes p̄dicant Vnde t
helm subdidit dicens et p̄fecta
sciēcia ꝓbabitur tibi mimeū
sensit se magna dictuū sed
numeri corde hoc q̄ de semzipo
subl mmter estimant tacere
nō potuit Et idcirco q̄ rectū
sensit laudādo p̄cucurrit qui
iam quidē dnio mdicio reus
esset si magna de re saltē sile
do sensisset ante subtile em̄
veritatis examen secui omino
non sim⁹ ecia si huano mdio
quod m nobis ꝑhendi debeat
non habem⁹ Nam pleruq; ne
gligim⁹ cogitātes elacōne pul
samur q̄m tamē tacētes pre
mim⁹ Sed mīi retractacōne
conata occultus mipso
aubila cordis m quo orit⁹ suffo
cetur coram districto mdice oē
meritū mē accōmis exhibim⁹
Hīt ergo pensandū illa cord
elacio q̄ta amaduersione dā
pnabitur que usq; ad audacia
uoris nutrit⁹ si neq; hēt est ex
causabilis que m corde latenter
oborit⁹ Considerandū quoq; q̄
lis mtrm sēnis regnat que eo
usq; seruata est vt ecia foras
erumpe non exhibeat Helm
ergo q̄ magna sensit semetip̄
humiliter tempera ne nesciat sne
ae celsitudme temnit humilitat
gram rnsanit et dū sequitur
bonū quod bene dice appent
bonū quo bene viuere potuiss
amisit Dicta quippe mflat
caritas vero edificat Sed iam
nūc rectū dicat quod tamen
recte dice ignoat Nam postq̄m
mflatas ammi cogitacones p
uerba elacōms exaltant forte
sciēciam subdidit dicens Deus
potētes non abicit cū et ipe sit
potens mmisi iuite mortalis q̄da
ex semetipis sint noxia quedā
vero ex hijs que circa ipā ve
santur Et semetipis quedam
sūt noxia sicut pecta atq; flagi
cia quedam vero nō mīq̄m nob
ex hijs que circa ipā sūt nocet
sicut ꝑpalis potēcia vel copula
cōiugalis Bonū est nam qui
coniugiū sed mala sūt q̄ circa
illud ex hūis mūdi cura suaes
cāit Vnde paulus ait ceteri aut
cū uxore est cogitat que sunt
mūdi quo modo placeat uxori
Vnde et q̄dam melioa psuadēs
eo a coniugio reuocat dicens
Hoc aut dico non ut laqum
uobis mīciā sed id quod hone
stū est Et facultate p̄beat sine
mpedimēto dno seruādi Du
ergo teneti⁹ quod non nocet ex
rebus uxta possibs cōmittit⁹
plerūq; q̄d nocet sicut sepe rectū
mūdiq; iter p̄gim⁹ et tamen
actus uxta mīa ueptibus pue
stimēti retinem⁹ In via q̄de
mimda nō offendim⁹ sed a la
tere nasti⁹ q̄ p̄cipam⁹ magnū
bonū est ecia potēcia ꝑpalis q̄
habet apud deū meritū sūt
de bona ad mīstracōne regnūm
non mīq̄m tamē eo ipō q̄ p̄im
net ceteris elacōne cogitacois
mīumesci⁹ et dū aduisi mīta
subtiaret dū adiorū ueloutes
uissa mira complent⁹ dū oēs
subdit si qua bene gesta sūt
laudibs efferūt male gestis

liber

aut milla cōiūdicāt dū plezū q̄
laudāt eciā qd obiurgare debu
erūt seductus ablūjs que mſa
subdūt sub sd amino tollitur
et dū foras in mmēso fanore é
audatur mtus ueritate vacatur
atq; oblitus sui in moies sē spargt
alienas talem namq; sē credt
qualem foris audit non q̄lem
mtus discernere debuit subie
ctos despiat eosq; equales sibi
natuē ordine non agnoscit vt
quos sorte potestatis excesserit
trāstendisse sē eciā iuste meīt
credit cuctis sē estimat aplis
sapere quibꝫ sē iudet aplius
posse In quodaz q̄ppe se cōstitu
ultimē apud sē metipm et q̄s
ceteis natuē condicōne q̄sm
gut ex equo respuit ceteō d dig
natur sic que visq; ad sblitudiē
eius duat de quo sc̄ptū est de
sublime iudet et ipe est rex sr
omēs filios sūpbie Et denugat
pore diat Denegato nug ex
elsi sūt oculi et palpebre talta
subrecte ad eius sblitudinem
duat qui singlare ultimē appe
tens et socialem angelorū vitā
despiciens aut dstendēs super
altitudinē nubiū silis ero alti
ssimo Miro ergo iudicio mtus
foueam mueni deiectionis dū
soris se multimē potestatis extol
lit Apostate q̄ppe angelo similis
effiat dū homo hominibus silis
esse dedignat Hinc sunt abhuī
litatis meīto in tumore sūpbie
ultimē potestatis excreuit per
humilitate q̄ppe placuit pr
sūpbiam ẽpbatus dño attestate
qui ait Nonne nū esses puulꝫ
in oculis tuis caput te cōstitui
in tribubus isrl Parnulū se ante
potestatē iudicat sed fultus tpa
li potēcia iam sē patrimulā non
iudebat ceteroū iamq; cōpatiō
se pferens magnū sē apud se ee
iudicabat anro aut modo am
apud se magnus apud deū p
nullus fiut Magnos nos esse p
habet Pyphan ortēs Ne q̄ sāpi
ētes estis in oculis vestris et co
ram nobis metipsis prudētes
Ne magm apud nos metipsos
esse debeamꝰ paulus amonēs
ait Nolite prudētes esse apud
nos metipos plezuq; ergo dum
exsiliorū affluēcia mmmꝰ
mflatur in luxu sūpbie ipō po
tentie fastigio lenotmāte rōnī
put Sed aliud est quelibet boā
non esse aliud bona bene hē
nesture Bona nāq; est ordme
suo potēcia sed cauta ẽgentis
indiget iuta Q(uitur bñ hāt
exercet qui et recte tenere illaz
nouerit et impugnare bene
hanc exercet qui sūt p illam
sup aulpas erigi sūt nō illa ceteis
equalitate compom Quanta ci
mens plezū q̄ extollit eciā nī
nulla pīāte sulat Qñ omīs
m altū se eigit nū se ri etiam
ptās adiūgit et tam corrigedis
aliorū vitijs apta exercitie ppa
ratur Vnde et p paulū dicitur
amister eī dei est Inder sūū

Cū ergo potestie tpalis mīs
terū susciput sūma cura vigi
landū est vt sciat quisq; t sūmē
exilla qd adiuuat et expugne
qd temptat et eīdem se nī illa
ceteis cernē et in se prāmibꝰ
zelo ulcōis pferre Qñ di stuq
plenius cognoscimꝰ sterna po

testans ecclesiasticę exempla serua⁹ Petrus namq; auctore deo erudie prmnpatū tenēs a bene agēte cornelio et se ei humiliter pster- nente mmoderatius uenerā reuocauit sej illi simile ꝛ cognit⁹ dicēs Surge reficeis et ego ipe homo sum Sed nō animē et saphire culpam reppeit mox q̄nta potestia sup ceteos exciuisset ostendit verbo enī exerū nitam paulū q̄m spū pstitate depheē dit Et sūmū se mtra ecclam ꝯ prā recolunt qui honore sibi ne hemēter mpenso coram bene agentibus fribus non agnouit Illic cōmunionem equalitatis meruit stitas accōmis h'tel⁹ ulcōms ius aperuit potestat⁹ Paulus bene agētibus fribꝫ platū se esse nesciebat cū dicēt Non q̄ dominamur fidei uestre sed auditores sumus gaudij vā Atque ilico adiūxit fide ei stans ac si diceē ideo nō dominam⁹ fidei uestre qui a fide stans ēsles enī nobis sumus cū nos vob⁹ta stare cognoscimus Quasi plati fratribus esse nesciebat cū dicēt facti sumꝰ paruli in medio vrm et nos aut fr̄es vrīs p thm⁹ Sed aī culpam que corrigi debu isset mucmet ulro magistrū se ee recolunt dicens Quid multis m uerga uenias ad uos Bonus uagꝫ locus bene regit⁹ cū is qui pre est uerus pluſa in fribꝫ ona huc Luctos quippe natura ēsles genuit Et aut alij adregēdi alijs cōmittant⁹ non eos natura sed culpa posit pomit Prius ergo se debent rectores erigere quo- et causa pferūt⁹ et aī de mq̄s corrigūt sollicite attendāt ut per disciplinā culpas quidē nunc pos sint⁹ feriāt sed p humilitatis custodiā equales se ceteis fratribꝫ qui cōrigūt⁹ agnoscāt Quam plenū enā deq; ē ut eosdem quos corrigimus tanta nobis cogitacōne pferamus Illorū namq; p nos vicia disci- pline nigore feriūt⁹ m hijs uidē quę ipi cōmittimus ne uerbi qđē aliquid muctone laceramur Tanto ergo apud deū obligati sumus q̄nto apud homēs multe pcauimus ¶ Disciplina aut nostra subditos sub arto iudicio libeiores reddit q̄nto hic exerū culpas sine vindicta non desent Seruanda utaq; est et in corde humilitas et mope disciplina Atq; inter hec sollerter inuigilā ne dū imodeā tius custoditur nimius humilitat⁹ soluāt⁹ nuca regimis et dū plati quisq; plus se q̄m decet deiat sub ditoꝝ uitam stringe subditi plic uinculis non possit Teneamus ergo exterius quod patiorū vi lutate suscipimus Teneam⁹ int⁹ q̄d de mā estimacōne sentimus Sed ni deceter quibꝫdam erūpen bus signis tales nos apud nos esse ipi ecā qui nobis cōmissi⁹ non ignorēt ut et de auctoritate nū quod formidēt uideāt et de humilitate quod imitet⁹ agnoscāt Seruata aut auctoite regimis ad cōmunē sine cessacōne videaq; t cōsideremus assidue q̄d ceteris cū ceteis sumus condin q̄ non q̄paliter ceteis plati ¶ Prās em̄ q̄nto exterius eminet tanto pmi mterius debet ne cogitatiōe vincat ne in deliberacōne siu aī mū capiat ne iam subsē meng

eam regē non posſit cuſē libidīe
dominandi ſubpōnit Bene dauid
regm potētiam regere nouerat
qui elatōm eiusdem potencie ſe-
metipm pmendo vm cebat dns
Dñe nō est exaltata cor meū q̄ꝫ
eius humilitatis augmētū ſubuīt
neq; elati ſūt oculi mei atq; addi-
dit neq; ambulaui in magnis
et adhuc ſemetipm ſubtilissima
mgsticōne diſſuciens ait neq;
mirabilibus ſupme Omēs quoq;
etiaz cogitatōnes ſuas a fundo
cordis exhauries ſubūgit dns
Si nō humiliter ſentiebam ſēd ex-
altaui aiam meaz Ecce humi-
tatis hostiam ab mtimo cordis
oblatam crebro replicat et iterū
atq; iterū confitendo offerre non
ceſſat eam q; mltiplicat' logis
nudias sin oculis ostentat quid
est hoc et quom̄ ustid ſacrificiū dō
placē noueāt quod m gspectuꝫ
tanta iteratōne uoms nm mola
bat m ſq; dicma esse ſuperbia
potētibus ſolet t pene semp tbꝫ
affluētibus elatōne ſociatur
Qnia et sēpe honois habūdāna
dulcedam dat tumois Animū
pō est cū m cordibus ſublimiū
regnat humilitas morū Vnde
pensandū est q̄ potētes quoq;
cū humiliter ſapiūt culmen ꝗrē
nec et quasi longe posite vnitē
attingūt t rette a uirtute dīm
q̄ſtociatus placant quia illud
ei ſacrificiū potētes offerūt qd
potētes mouere uix possūt Sub-
tilissima namq; ars uulnēdi est
culmen tenere gl̄am premere
esse quidē m potētia ſēd potētem
ſe esse nescire ad largiēda bona
potētem ſe cognoſcere ad ꝑpēdēda

noxia omē quod potēter ualet
ignorare Forte itaq; de talibus
dr Deus potēs non abicit aī et
ipe ſit potens Dñ quippe mi-
tāi desiderat qui ſaſtigū potentie
alienus mentis humilitatibꝫ et
non ſius laudibus elatus admi-
tat qui platus ceteis prodesse
appetit non preesse Tumois
namq; elacio non ordo plātis
maxime est potētiam deus tri-
buit elatōm uero potēne mali
cia mē mentis mouent Collas
ergo quod de nrō gnulmꝫ t boā
teneamꝫ que deo largiēte poſſi-
demus Qnia em̄ non iusta potē-
cia ſed actio dampnat' prauā
Apte subūgit' Sed non ſaluat
impios et iudicia pauperibus tri-
buit Scripta ſancta plerūq; pau
peres humiles vocāt ſicut dn̄
in euangelio aī adiectōne ſps
noīanit aī dr Beati pauperes
ſpū quia ipoꝝ est regnū celoꝝ
q̄em admodū inuisibiles potētes
ostendūt apud ſemetipos pau
pes ſūt qui elati in suis gressibꝫ
non ſūt Eos vō impios vocat
qui aut a fide pietate discuſſi
ſūt aut in hoc quod fideliter
credūt prauis ſibi moribꝫ gdiant
Qnia ergo omipotens deus ma
liciae ſuperbiam non potēne celsitu
dinem dampnat postq̄m ductu
est Deus potētes nō abiat cum
etipe ſit potēs Forte ſubūgit
Sed non saluat impios et iudicia
pauperibus tribuit i deſt elatos
destruit Iudex vō iudicia hu
berosq; reddit Vel certe iudicia
pauperib tribuit qui hmōi mu
nesterio oppmūt ipi nē ſuꝑ op
ꝑſſores ſuos iudices uenūt d

Az

Duæ quippe partes sūt electo-
sc̄ilicet atq; reprobō sed bīm ꝛ
omes idem singulis ptibus cō-
tment⁹ Alij namq; mdicāt⁹ et
pereūt Alij non mdicant⁹ et
pereūt Alij mdicant⁹ ⁊ rēgūt
Alij non mdicant⁹ et regnant
Alij mdicāt⁹ ⁊ pereūt quibꝫ do-
minica mclamatiōne dicitur
Esurim enī et non dedistis m
manducare Sitim ⁊ nō dedistis
michi potū Hospes eram et non
collegistis me Nudus ⁊ nō ope-
ruistis me Eger et m carcere
et non uisitastis me quib⁹ pre-
mittit⁹ Discedite maledicti
m ignem eternū qui pparatus
est dyabolo et angelis eius Alij
uero i extremo mdicio nō mdi-
cant⁹ et pereūt de quib⁹ ysaias
ait Non resurgūt impij m
udicio et de quib⁹ dns dr q aut
non credit iam mdicatus est
Et de quib⁹ paulus ait · Qꝛ
sine lege peccauit sine lege
peibit Qresurgūt vō electi
omes m fide les sed ad vitā
non ad mdutū Non ergo ꝛ
causā dissimilit⁹ qui ad gḡm
Dñi mdicis iam nō dānat
sue m fidelitate accedit pfes-
sione vō fidei remētes sed p
fessionis opera non hītes re-
darguūt⁹ ut pereant Qui
veronec fidei sacramēta tenu
erūt nisi pauci mdicis m
extremo examinatione non
audiūt qꝛ pmdicati infidelit⁹
sue tenebras eius que dsper-
erant muertōne redargui nō
merent⁹ Illi saltem uerba iu-
dicis audiūt qui eius fidei ū-
ba tenuerūt ꝛ in dāpnōe sua

eterni mdicis neq; verba prpi-
ūt quia eius reuēntiam nec
uerbotenus seruare voluerūt
Illi legaliter pereūt quia lege
positi peccauerūt ꝛ sub
sua de lege michil dr quia lege
michil conati sūt ¶ Princeps ¶ 71
namq; terrenaꝫ rempubliceꝫ
regens aliter punit ciuem m-
teritus delinquentem atq; aliter
hostem externus rebellantem
In illo iura sua consilit eiusq;
subuersis digne muertōis
addicit Contra hostē uero
bellū mouet instrumēta pacis
exercet digna que eius malue
tormēta retribuit De malo
uero qđ lex exhibeat nō riget
neq; on lege nesse est perim
qui lege nūquam potuit teneri
Ista ergo m extremo mdicio ⁊
legalis illū muertio punitq;
ab eo quod p fessione tenuit
actione declinat ⁊ iste sine en
dicti muertōe permitt⁹ qui
lege fidei non tenet⁹ Electo-
rū uero parte alij mdicāt⁹
et regnāt quia ute maculas
lauimis tergūt qui mala p-
cedēria tergūt facta bonis
sequētibus redimētes quicquid
ulciscī aliquando fecerūt abortis
udias etmosinaꝝ supductōe
cooperūt ¶ Quibꝫ iudex uenies
m dextram cōsistentibus dicit
Esurim et dedistis michi ma-
ducare sitim et dedistis michi
bibere Hospes eram et collegistis
me nudus et cooperuistis
me infirmus ⁊ uisitastis me
m carcerē eram ⁊ uenistis
ad me Quibus p mitit
Ite benedicti patris

liber

mei possidete paratū uobis rg̃o
a cōstitucōne mūdi ¶ Alij aute
17 non iudicant⁹ et regnāt q̃ etiam
p̃cepta legis pfectōis iurnite
transcendūt quia nequaq̃m ho
solū qđ actis duīa lex p̃cepit im
plere gtem fuit sed p̃stantioi de
siderio plus exhibere appetūt
qm̃ p̃cepts geneālibus audire
potuerūt ¶ Cunctis dn̄ca uoce dr
vos qui reliquistis omīa uestra
et secuti estis me cū sederit filius
hoīs in sede maiestatis sue sede
bitis et uos sup duodecī thronos
iudicātes xii tribus israel Et
de quibus ypphā ait Dñs adiudi⁹
uemet cū seniorib⁹ populi sui
et de quibus Salomon cū de ste
ecclie sponso loquit mulr⁹ dr⁹
Nobilis in portis vir eius qn̄
sederit ad senatū cū terre ℣ Ad
18 utaq extremo iudicio nō iudicat⁹
et regnāt quia ad auctore suo
etiā iudices uenit Nemo igit⁹
qui ppe omīa plus prompta de
uotōe exercuit fuit qm̃ uberi⁹
geneāliter audierūt ¶ Speāli
namq; missione pauci pfectōib⁹
et non geneāli omīb⁹ dr hoc q
adolescens diues audiuit Vade
uende que habes et da pauperib⁹
et habebis thesaurū in celo et
uem sequere me Si enī ꝺ hoc
p̃cepto cūctos iussio geneālis
astrinxet culpa p̃fecto esset ali
quid nos de hoc mūdo possidere
Sed aliud est qđ p scīpturā sanā
geneāliter omīb⁹ p̃cipit⁹ aliud q
speāliter p̃fectioribus impetat⁹
℣ Ergo recte sub geneāli iudicio
non tenēt⁹ quia et p̃cepta ge
neralia uiuendo uicerūt Sicut
enī iudicant⁹ et pereūt q̃ sua
dēte p fidia legem tenere q̃ep̃mit
ita non iudicāt⁹ et regnāt qui
suadēte pietate etiam ultra ge
neralia diuīe legis p̃cepta pro
ficiūt ℣ Hinc est qđ paulus etiā
specialia p̃cepta trāscendēs plus
opere exhibuit quā missionē
primissionis accepit Cū ei ac
cepisset ut euāgelū p̃dicans
de euāgelio uiueret et euāgeliū
audientib⁹ gratiā et tamī euāgeli⁹
sumptibus sustētari renuebat
Cur ergo iste iudicet⁹ ut regnet
qui minus ut seruaret accepit
Sed magis q minuit uiuendo
Dicat⁹ ergo recte iudicii pau
peribus tribuit quia q̃nto huic
mūdo magna mūlitate dispa
sust tanto nūc acceptis sedibus
maioi culmīe potestatis p̃sidet
19 uide et sequit⁹ ¶ Non auferet
a iusto oculos suos et reges in solio
sio collocat in p̃petuū et ulc
erigit⁹ Absit ut esse ei a iustis
oculos suos subtrahat dns subtrahit⁹
quia in iustoꝝ crudelitatibus
hinc sine uindicta laceratur
sed famulos suos nūc magis re
spicit cū iuste eos nequitia
p̃sentis afflixit uidens ei qđ
hic iuditer tolerēt in futuro
p̃mia rapiant qđ illic eis in p̃sentī
retribuat pesset non ergo auferet
a iusto oculos suos Fratres iste hu
milr̃ gemiscit ille superbit et
negligenter floret iste conteritur ille
se de glia mundane extollit hic
ergo quis diues obtinēs longe
est qui mundana putat Anqui
eam paucēbo irrogant qui
supnam gram in cet meroris
tenebras tenuit An qui inter
exteriora gaudia lumē cognitae

mihis amisit. ¶ Bene aut̄ sctī
uir scripturē sacre testimonio re-
ges uocant. qui prelati actibus
moribq; carnis modo luxurie
appetūt frenāt modo esū auā-
tie tempant modo glam ela-
mināt modo suggestiōs illusi-
ones obruit modo igne furois
extīgūt Reges ergo sūt q̄ at-
temptatiōnū suarū motibq; non
rōsenaedo sua subdere sed regendo
preesse nouerūt. Quia igit̄
abhac ptāte regimis adptatē
transeūt retributiōis dicat̄
rēte Reges m̄ solio collocat m
ppetuū Semetipōs em̄ regendo
ad ipius fatigati sūt sedm̄ genera-
tiōnis mterne solio mppetuo
collocant̄ eteo illic acquūt
alios digne iudicare quo mi-
nesaūt semetipis nequūt preire
¶ Unc em̄ alias dr̄ doner ms-
tica uoltet̄ mundani. Paulus
desē suisq; rōsortibus dicat dt nos
efficēmur ministeria dei mipso
Justicia ergo mundani uerit̄
qua hi qui nūc parce iuste
atq; mirepheisibilr̄ munit hīc
iudicandi poteriam uana sūt̄
hmc laodicee stae endie dnī dt
¶ Qui vicit dabo ei sedere
mecū in throno meo sicut et
ego uici et sedi cū pr̄e meo in
throno eius Quēs dns throno
ū pr̄e sedisse se asserit q̄ post
passiones certamina post r̄surre-
tiōis palma claruisse omib;
quod ptāti patris esset equalis
inditauit ei q̄ se non dispare
calcato aculeo mortis mnouit
Unde marie nec dū se tredēti
ei esse patri sālem dicat Noli me
tangere non dū enī ascēdi ad
prem meū Nobis em̄ in throno
sibi sedere est exemsde sibi ptā-
te iudicare ¶ Quia em̄ iudex
primapatū ex eius mirute pri-
mog uelud meus throno re-
sidemus Per oberrat a uero q̄
alias sup duodecim thronos ue-
turos testat̄ esse discipulos Hy
uero in throno suo phibet esse
sessuros p thronos quippe in
vmūsale iudicii p thronū ud
sibi singulare culmen iudiciarie
potestatis ostendit̄ Nec ergo
in throno quod uno thio no
sibi designat̄ qua indeluct
vmūsale iudicii ex mediatois
mī interuētōne proput̄ Dicat̄
ergo reges m̄ solio collocat ippe-
tuū apte aut̄ mppetuū subdēs
apte qui dicat mīmat Si em̄
de terrem regni solio duceret
nullatenus mppetuū subdidi-
sset q̄ quod illud arripuit p̄ sito
non meo mppetuū ēt̄ palutet
collocāt̄ ¶ Bene aut̄ subdidit
et illuc erigūt̄ ac si intentōne
audientis inuemt̄ dictēs Cū
hic humiliati sūt illuc erigunt̄
Quēs namq; viris iste locus hu-
miliatis est Ille sit celsitudis
unde alias stīnū est Humiliati
nos in loco affluentiōs locus ip̄s
pe affluentiōs est vita presens
Qui ergo ad eternā p̄iam te-
dūt nūc semetipos exaltet
in affluentiōs loco despiciūt
ut tūc in loco gaudii uere ater
sublimetur Deinde ¶ Et si
fuerint in cathenis et vinant̄
sumptibq; pauptatis indurent
eis opa eoū q̄ uoluerit fuerint
Cathene obligatiōnis sint
ipā adhuc retentio peregrinā

ligatū se hys cathenis paulus as
pcerat aī dicebat Desideriū hīs
assolui et aī xp̄o esse Pauptatis
finibus uictum se esse cernebat
q̄ūdo uetas diuicias mtuens eas
etiā discipulis exorabat dicens
vt sciant que sit spes vocacionis
eius que diuicie gle hēditatis eius
in scīs Bene aut post ista subdit
indicauit eis opera eorū et stelā
eorū qua uolēti fuerūt Cū em
supnam glam magis amando
cognoscimus hīt mala que egimus
grauiora fuisse sentimus vnde et
paulus post preptam grām su-
pnorū ea que studia uetustatis ar-
diderat fuisse iam stelā cognō-
bat dicens Q̄uia prius fui blas-
phemus et psecutor et cōtumeliosus
sed miserdiam cōsecutus sum q̄
ignorans fēci in incredulitate
vel certe Deo que mihi fuerūt
lutra her arbitratus sū ppt xp̄m
detrimēta vnde et apte sequit̄

36 ¶ Reuelauit quoq; aure eoz ut
corripiat et loquit̄ ut rutenīt̄
ab mīgnate diuem reuelare
est mtellectū cogitatiōis ape-
rire Reuelata uero aure vnus
quisq; corripit̄ q̄ūdo mtrīseq
eternoz̄ bonoz̄ desiderū prpt
et que mala extrem scelus ppe-
trauit agnoscāt ¶ Potest̄ ḋ ita
thema et finibo pauptatis pēa
eraz ipalis affluētiis itelligi
q̄z sepe qui habent uerba nō au-
diūt serēnis uerbeibus admo-
nent̄ ut ad bona desideria salte
pene trahat quos prima non
mutāt̄ vnde p̄phām dicitur
in sieno et camo maxillas
eoz̄ istringe qui nō approximat
ad te ¶ Si vero eraz flagella

41 despiciūt constat minuī quod
tanto illic grauioris vindicte
supplicia sentiāt q̄nto hīc maior
pudet̄ recalcāt grām vnde t̄ sē
Si audierint et obseruauerint
complebūt dies suos in bono
et annos suos in gla ¶ Si aī
non audierint transibūt per
gladiū et cōsumēt̄ stultitia
Per bonū recta ratio per glam
vero supna retributio designat̄
Q̄uia ergo obedire p̄ceptis re
ligiosis studeant dies suos i bono
complent et annos suos in gla
qua et cursū p̄ntis tporis recto
opere et cōsummatiōm sua p̄fauit
felici retributiōne Si vō nō au
dierint transibūt p gladiū et
cōsumēt̄ stultitia quia i vīdicta
eos in tribulatiōne putat et
finis in sanitate concludit

49 ¶ Emitet nōnulli quos a
pōitis moribus nec tormenta
compescūt De quib̄ p̄pham
dr̄ Pausisti eos nec doluerunt
flagellasti eos et renuerūt accipe
disciplinam Et de quib̄ sub
babilonis specie dict̄ Luca
uimus babilonem et nō sanata
Et de quibus rursū dr̄ interfici
et pdidi populū meū et tamē
a uijs suis non sūt reuersi Hi
nonnūq̄m deteriores existūt
et uerberis quia pulsati dolo-
bus aut cōtumacia ptinacie
diuiores existūt aut q̄ pcul
est in blasphemie eraz exas-
peratiōm psiluīt Bene go
dr̄ q̄ p gladiū transeūt Et
stultitia cōsumūt̄ quia pēa
que flagellis emendare debu-
erūt flagellis exaggerant
hic iam penas prussionis se-

cuit et illic uiste rebuiois sup
plicia non euadit fatuitas q̄p
pe stultitie est q̄ illos mgstas
obligat ut a culpa eos ner pe
90 na cōm pescat Sequit¹ ¶ Di
mulatores et callidi ꝓuocāt
ram dei cū simulatores dicāt
apte subiūxit et callidi quia
misi mgemo calleant quod
uideri appetit congrue si
mulare non possit Sūt et
nōnulla uicia que etiā a sesu
tardioibus facile ꝓpetrantur
Elatōne namq; mhumesté
auaritie esibus mhiare lux
urie succūbere etiā quilibet
obtusis sensibus potest Si
mulatōis uō falsitatē exeq
misi qui subtiliois mgenii fu
erit non potest Quisq; et
talis est ad custodiēda undec
duo cōmua obseruatōne di
uidit² ut calide nocerit occul
tare quod est et ostentare q̄d
non est Et uera mala p̄mere
et bona falsa monstrare nec
se apte m hoc q̄d undet² excol
lere Atq; ut maiorē gtam te
neat sepe simulat gtam dilia
re Quia enī ante oculos sepe do
eam apphendere non potest
studet pleuīq; gtam tenere fu
giendo Hec itaq; simplicibus
minime congruit quia si con
gruit etiam simplices nō sūt
91 ¶ Bene aut aūdicit simlato
res aut et callidi nō subdit
merent² sed ꝓuocāt ira dei
ram q̄ppe dei meretr et iram
nesciendo peccare Ꝓuocare uero
est mandatis illius scientēr gne
scire bonū sed despicere facere
posse nec uelle Hij et ꝓpetice

negligicie mtrm seculis tenebresūt
et ostētatōne iusticie simplicetes
decipiant³ Cibus uoce dominica
dicit ue uobis scribe et pharisei ypo
crite quia similes estis sepulcris
dealbatis que foris apparent
hominibus speciosa intus uero ple
na sunt ossibus mortuorū et om
ni spurcicia sic et uos foris quidem
apparetis hominibus iusti intus
autem plenis estis ypocrisi et iq̄te
foris ergo ostendendo seruat que
uidendo intus impugnat Intus
uero mala cogitates exaggerā
tat que foris aliud simulando
occultāt ante destructū utiq;
modicē excusatōne iam dignē
rancia habere non possūt q̄
dū ante oculos hoīm omnem mo
dū stitatis ostētant ipi sibi sūt
testimonio q̄ bene uiuēdo nō
ignorant Dicat³ igit³ recte
Simulatores et callidi ꝓuocāt
iram dei Quid vero eos adex
tremū sequat³ adiungit dicēs
92 ¶ Nec clamabūt cum inuicti
fuerint Omnis inquus cū in
quus sit uideri suis nō appetit
in flagelli pressione deprehēsi
fateri q̄d inquus sit nō erubescit Qui uero inqua agēs
humana de se iudicia subsperne
stultitie intercipit etiā cū fla
gello premit³ inquū se poene
fingit quia suis uidei gsuet
Si q̄ndo aut graniter coartat³
inquū se uis ꝓpria cōpulit³ q̄ interna sua diligē
ueraci gfessione confundit³
Quasi libet vero sumg cum
nulla correctōne castigamur
q̄ emendam³ aut cū flagello
pressionis astringim³ Unde

igit⁹ tanto clamam⁹ alcius q̄to
m passione posita pcā mā ve-
racius ꝯfitemur apud alios q̄
ppe dei noxialiꝺ denota con
fessio est Quia ergo simulatores
quosq; eciā cū passionis flage-
lla corripuit ad cōfessionē sim⁹
non pduxit cognosci ei pōt⁹
refugiūt q; siti oim opinione
ferebant⁹ q̄nius eos ad eternā
iam flagella ferāt q̄nius du
ci se ad eterna supplicia non
ignorant tales tam cupiūt q⁹
humana mendacia remanere
quas se studuerūt sp ostendē
De phensi ergo eciā flagello
pausi extremo q; cōfessionē
putā uel affluēti exercē negli
gūt q; vnūq; clamare cepit
Bene ergo dr Neq; clamabit
cū vnūq; sueint Omnis itelli
gi eciā aliter potest Omis eni q
ā magnis sit dei suis abhor-
bus non ptmescāt et si mgō
se tacita cogitatōe ꝛphedit hī
dū sepius se sōm auoire cepit
hoc q⁹ de se mtrinsecus rēbat
amittit Cor q̄ppe exterius fu-
dit et qua libeāt foras flum
de se testōmū cepit qualem
se mtus habeat non requirit
vnde fit ut uarie laudis fōm
ta eciaꝫ ā desiciāt querat t
oblitus quod est appetat unde
q⁹ non est Situr quoq; tles
sūt dū iustos se ā humana iudi
cia simulat dū actōes suas lau
dibꝰ dignas mtuēt oculis
ostentat Occulta ā eis iustā
agit⁹ vt quo mīnū⁹ foras alī
os fallere eo de se mtus eam
ipi fallant⁹ Nam oēs ita se sol
uere mtestigatōis ordīm pdūt

Vita ei suaz discute t pscrutari
dissimulāt sed tales se quales
audiūt putāt scōs esse nō q;
ita nūnūt sed q; ita dīnit⁹ ex-
istimāt Subiuḋi aut deī iudi⁹
scipsos mtuēi negligūt qua fi-
dem sui meriti mattestatōne
ponūt oris alieni Cū veō
subita passione ferūt⁹ ipsos
se uel uerāt facei uel fauti
sūt deprehēdē vmo nō possūt
q; iudex scōs se humana pfessiōe
credidcrūt Bene ergo dr neq;
clamabūt cū vnūq; sueint.
Ope eni pauca tles se ā supnō
iudicē uerē cōsidūt q⁹ se hoibus mnotuisse cogūt
seq; ipos miseri nec mtenta
deprehēdet et dū testimoniū fle
laudis aspiauit remediū vere
cōfessionis amittūt eciā vūq;
dubit⁹ et nō clamāt q; humane
laudis importunitate supeādi
scos se misēi et nūq; mīs mo
rit⁹ putāt Cuius bñ p ysa
dr Redite prauitatores ad cor
Qui eni ad cor redīret p exte-
riois attestatōnis se uerba
nō fundēt Nam q̄ vicimus
nobis est corde nō quid vicim⁹
nobis est Ea re que mīa nos
est t tam ā p prauas cogita-
cōes spargit⁹ a nobis cor mm
longius euagatur longe ergo
p ysaiā ꝓphēta ꝓuidētiaꝫ mittit ut
eū ad cor sui redire compellat
qm̄a quo se exteius fudit eo
a se unde possit redire nix
nuent Qua vō simulatā
tēū mens p eo quod ab vna
ei mitatis mtentōe diuiditur
cogitatōnū multiplicū i uāda
cōe uastit⁹ recte subiūgitur

Moriet⁹ ī tempestate aīa eoꝝ
quasi tranq̄lle namq; indebāt⁹
minere cū desciatis cuiuret
laude gaudere sed tēpestate
subita aīa morit⁹ que humane
laudis pessima trāq̄llitate le-
tabatur plenūq; subito īopīta
tempestas omē qđ aer serenū
blandit⁹ immutat et eū pei-
clm uitaī non potest quo nō
potuit puideī Vnde simulato-
res quinute custodiā negligī
m sepestate mori referūtur
Hinc quippe vos lubo subito
mterne prussionis eicit quos
arrogancia externi fauoris
extollit Et dū completur⁹ m
laude quod non sūt repente
muemūt mitione q̄t sint
bene aut p̄ salomonem dic⁹

¶ Quomō pbatur i fla-
mma flatoio argēti et īfornā-
ce aurū sic pbatur homo ore
laudantis laus quippe iustos
cruciat iniquos exaltat sed
iustos dū cruciat purgat in-
quos dū letificat ip̄bs mos-
trat Ysh em̄ sua laude pasūr⁹
qz auctois sui glām nō rapuit
Illi aut qui auctoiā gl'am q̄-
rūt sua laude crucīat⁹ ne nō
sit minus quod foras dr ne
si eniz qđ dr anue dei oculos
ip̄s sanctos uastet⁹ ne huā-
na laus robur mentis emol
liat animq; in sui delectatōne
psternat et que ad augmētū
debet esse augendi operis iaz
retributio sit labois Cū ueb
sua pconia in dei laude tēdē
sencūt ea ecīa desideabilē
amplectūt⁹ Scriptū namq; ē
uideāt uā opa bona 7 gloīfi
cent pr̄m vrm q̄ est in celis.
Viam se ergo hoibus faciūt q⁹
ciens in se aliquid quo deus cog-
scat⁹ ostēdūt quia non studeni
in se humanam laudē figere sed
querūt eos p se medios ad au-
ctorē gloīe pūansire Arrogās
autē hūānis laudibs mollia
corda pstituūt qz sius amoīb
corrūpūt⁹ de quibs alias dr
Erut homies scipos amantes
Apte uero hic de hac eoꝝ cor-
ruptione subiūgit⁹ ¶ Et uita
eoꝝ inter effeminatos Dr em
uiriliter minent laus trāsitoīa
nulla eos corruptone uitiaret
vnde electis p̄pheta psuadet di-
cens Viriliter agite 7 cofortetur
cor uīm Dicens em̄ uiriliter
agite confortet⁹ cor uīm illico
subiūgit Quasi sexū cordis
mutare audent luxuriose q̄ppe
mens corrūpit⁹ si rebus dele-
ctatur Igitur simulatores uita
inter effemmatos monitur q̄
laudis luxuia corrupta r̄ peīt⁹
Translatōne alia non habetur
uita eoꝝ inter effemīatos sed ui-
ta eoꝝ inuidendā⁹ ab angelis v
vinūq; tamē et si sermōe distue
pat ratione cōcordat qz effe-
minato uitā angeli inuideāt
dū uidj veritatis eam iaculis
sē pdicatois impugnāt Cū à
igitur de dāpnatōne ip̄boz
quid agat⁹ audiūmq; de erep
tone hūiusmodi quid agat⁹ audiaq;

¶ Eripiet pauperem d'angustia 98
sua ⁊ aup de angustia eripit⁹
eū vnq; iustq; multis de hac p
egrinatōne sue afflictōe libe-
rat⁹ Nam et asinus b'aam
bq; pmitt⁹ ut ad r̄ndū uē q̄ sola

§

gaudiū pnoceť. Vnde et sequit
99 ¶ Ethreuelauit in tribulacōne
aīe eius durē i tribulacōne re
uelare est auditū cordis vbo rū
plagis aperire Cū enī pcepta
despicimus pia distractōne nob
agit vt flagella tm earū du
rem itaq cordis tribulō apeit
quā sepe huius mūdi pspeitas
claudit Per salomonē naq
dr diuersio parūloū itfinet
eos et pspeitas stultos pdet illos
100 Segt ¶ Igitur saluabit te de
ore angusto latissime oīs qui
viam iuste deserens i pcordiū se
tenebras deiecit semetipsū
qī i puteū uel in foueā mersit
Quero diutina p petracō et
cōsuetudine iniqtatis oppm
ne ad sipiora iam possit exur
gere quasi angusto ore puteo
coartat Vnde dauid ypha
subspecie pcām aī exorat
dicēs Non me demergat tem
pestas aque ne obsorbeat me
ne pfundū neque urgeat sup
me puteus os suū Ezue enī
mali operis iniquitas a bona
stabilitate cōmouit quasi tē
pestas aque rapuit Sed si ad
huc longa gsuetudo nō d'pmit
ne quasi in os suū puteus co
angustauit Tanto ergo faci
lius egredit qīto minori cōsue
tudine coartat vnde ypheta
ieremias dī iudeā in iniqtab
longa gsuetudine obrutā fuisse
cōspicēt in lamentis suis sub eig
specie semetipm deploat dns
¶ lapsa est in la cū iuta mea
et posuerut lapides sup me ilae
quippe uita labit aī labe in
qtatis inquinat lapis vo sup
pomit cū etiā dura gsuetudine
mens in pcō deforat ut et siue
lit exurgē iam ut atq nō possit
qua moles desiper male cō
suetudinis pmittit Sed qui
dulie potestie subiacet post
angustiā p consuetudi pniacet
ad bone accōnis ap̄lūdinem
reuocat Idcirco dr saluab te
de ore latissime angusto latis
sime qppe de ore agusto saluat
qui et pg mgtatū ingū ad liber
tatē bone opis pmittēdo t duat
Ezuedā namq quasi cōclusio
oris angustia est ab oppmēte
mala cōsuetudine exurgere
uelle sed non posse iam qdem
desideio ad sipna tendere sed
adhuc actu in infimis t̄ma
nere Preire corde nec tamen
sequi opere atq in semetipō
cōtradictōnem ypeti Cū uero
ita tendēs anima maiam gē
exaltacōnis adipiscat ab āgu
sto ore ad latitudiē pueniat
dans quia vicios difficultatib opa
bona pfici que cōpiscit
Dauid ypheta cōclusione an
gusti oris exasperat aī dicēdo
expisse tur Saluā fecisti de necessitatib
aiam meā ne cōclusisti me i
mambo inimici latissime aī
saluatū se noueat aī subdēt
dicens Ostatuisti in loco spacioso
pedes meos In spacioso quippe
loco pedes suos stabilit quādo
ad cōgruēta bona tendim
et nulla difficultate pcedim
Quasi enī p platū locū quo
x uolumus pgimus qr nullis ob
icibus difficultatib āgustam
Sed hec helyu recte dicerem
Si bto iob eius sīa cōueniret

paulpa enī flagellatū credi
dit et id circo eū mos āgustū
cendisse mdicamt Quo enī
validioibus mdit eū plagis
affici eo deteioibus credit m
ıqstantibus pregraūaī p ferto
nestiens quod flagella eius
angustū essent meritū non
pena pccī Cū neō eū mos ā
gustū cecidisse fateat adhuc
quasi lacus exequit iqtū
iob pfunditate teneat dī
tens et non habetes fūdamē
tū sūper se ¶ Omne pccī
tū fundamētū nō habet qz
non ex ppria natura subsi
shit Malū quippe sme sub
stancia est quod tū ut qaz
sit m bona natura caleshit
Igitur os angustū nullum
sūpse dr habere fūdamētū
qua pccī m qnacō subsistēdi
ius non habet ppium Quia
uero a fundo dicat fūdamētū
possimus pciaz fūdamētū pro
fundo positū non īcōuemēt
accipe sicut audistis ab anie
dr et tamē plerūq ipā am
audistis nomie designatur
Cū ergo dicet os angustū m
pleri pfundi uoragine uo
lens subdidit et non habes
fundamētū subter se Quē
enī rapit iuīstas mfernus
obsorbet ¶ Infernus vō utē
fundū non habere dr qz qsqs
ab illo rapit mmmesd de
uoratur Immensam namq
tuus expleri latitudmē uolēs
pheta ait Dilatauit ifēg
iam suaz et apperuit os sūm
absq ullo termio Sunt ergo
smo termio dilatatus dicat

qz ad se plumos trahit uta sm
fundo alius non mrongruē
credit quaz eos quos m se sus
cipit quasi quadam ab isso sue
mmesitatis absorbet Itaq aī
dicet saluabit te de ore angusto
latissme apte subiūxit et nō
habetes fundamētū subter se
Ac si diceret de ore angusto
saluabit Quod sub se fundamtū
non habet Quia enī p pcm
tendit ad mfermū qui a pcō
saluat de ore angusto liberat
Quem uero de ore angusto
eripit ab mferm pfundo subdu
cit Quamq̄ mtelligi etiam
potest ¶ Nam sicut q̄ puteū 102
mergit puteo fundo retinet
Ita corruens quasi in quoda
fundi loco cōsisteret aīa si set
lapsa m aliqua se pcī mesua
retineret Sed aī pcī iquo
labitur non potest sē cōtenta
dī cottidie ad deteioia deia
quasi quo ceadit fūdā non
inuenit quo figat Esset ei
fundus puteī si fuisset mesua
pcī Vnde bene alias dr pcī
cū ueneit m pfundū malez
qtempnit Fedre enamq̄
dissimulat quia misereī ei
posse desperat Sed aī desperā
do amplius pcāt quasi puteo
suo fundū subtrahit ne ubi
retineī possit muemat Se
¶ Sequies aūt mense tue eūt 107
plena pinguedme Sequies
mesē est refectio lētitatis ītie
De pinguedme plena dicat
quia mterne voluptatis dele
ctacone sparat Unus mse
epulas Psuriebat pphā aī
dicet Satiabor dū manifestabr

gl'a tua Huius mensē epulam
siebat dicens Dilinit aīa mea
ad deū unū qñdo uenīā Et
apparebo ante faciē dei mei
Helu uatē m bō iob talia
uerbera eternorū uolēs ē tri-
bulacōne consolari quod iuste
ei debebatur ex meritis exis-
metipō quasi ex gratuito pro-
mittit dicens Requies autē
meruse tue erit plena pīgue
dine Sequit¹ ¶ Causa tua
quasi impij iudicata est cui
iudiciūq reripies Bonorū
causa iustitia est quorū cā
quasi impie iudicat¹ quia
eorū hic iustitia paterno fla-
gello iudicat¹ ut ampliorem
ingilanciā non solū p̄ceptoꝝ
mandatorū sed eciā uerberū
pulsione doceat¹ Sed causā
iudiciūq reripuit qz ex ea ius-
tiaa quomodo unusq tuā in
culmine iudiciare potestat¹
enitescāt ut tanto tuā potēcia
cūcta iudicēt qñto nūc eis
subtilius acta iudicāt¹ Hec
helu quasi noua sponsedoī
tulit que būs iob sp̄ reedeo
stabiliter tenuit ¶ Habēt pro
fecto hec ppria omēs arrogā-
tes ut et malū mēcēres ex-
aggerent et quod forsitan
bonū dicūt hoc uelud i rog-
tū pferant unde fit ut eciam
doctores se docere audeant
q̄ uidelicet sine se taliasblos
putāt Cū vero ad aliqua cō-
solacōis uerba descendūt sta
tim valuisse se existimāt et
p̄ maeparcōis tumore aspe
ritatem quasi quoddā sibi m
genū reformāt ut qui desse
disse blandiētes insi sūt exorta
subito maeparcōne timeant¹
unde et mox helu subdidit dīs
non te ergo superat ira ut ali-
quam opprimas nec multi
donorū multitudinem te deponat
multitudinem tuaz absq; tribu-
lacōne et omēs robustos for-
titudine ne trahas nortem
et attendāt populi p eis cause
ne dextimes a domiquitate hāc
eim cepisti sequi post miseriaz
Hec aiūt q̄dē elacōms uba
sint ipē qui eos formauit tu
mor ostendit Sed qz et helu
arrogantiū et bīm iob terre
typū diuino electorū sic ea ꝑ
tulit termino eciā nūc nūra
ecclam quom arrogātibus
congrua ut demōstrauīq

108 ¶ Satiari ut aliena opera
eciā parua imitent¹ suauero
eciā magna despicāt simple
risq; cordiabus donorū ī pauc
vero sed omniq; oibus locorū in
uenimq Sed qz expositōne
nō indiget si dicat¹ nec multi
locorū multitudinem te hoc magis
expoui placuit quod aī diffi
cultate aliquātula undehuc
apperiri Arrogātes aūt sua
vel que pria sūt admirant¹
Et plerūq; de suis malis bōa
estimāt de aliens aūt bonis
mala sentire non cessant Nā
dū ppriam glām q̄rūt pmāsse
videnī vt quicquid ūnus
a aliens agit¹ mistatis
nota lacerāt et bone pondꝰ
actōms perūt in mala tri-
mmis Sepe eim aī uident
ab ecclesia districte prauos
corrigi quasi querūt¹ iuste

106

107

innocētes afflugi et mitore dis
ciplme eius cōmutāt appella
cōne negnicie vnde helui fi
guram arrogamaū seruans
bum Job quasi ammones aut
Non te ergo superet ira ut alig
109 oppmas ¶ Arrogātes enim
ure moui deputāt quicqd a sta
ecclia geritur censura disciplie
st qui huane laudis appetitū
beng in studet semp appete
millos censent distretōmis se
ueritate corrigendos vnde et
a boms rectoibg stant supius
dictū est oppm estimāt quos
multos cernit a uicijs coerceri
Auctore aut deo qui a tanct
mūdi partibg scā ecclia aut
mme religioms extenit
Hanc ipam talem potētia
qua quide bene utit obtrac
tando mmicū elatōms iflec
tit vnde helui subiunxit dns
Nec multitudo locorū ichmet
te Ac si et eid de ste ecclie hu
litate magis in prosperis cō
sternata arrogam tiit uoce
dicat Qua ubiq; de fidei
coleris Caue ne eusde fue
rentie fastibus extollaris
Quosdam quippe gspiuit
qua libreligioms ob tētu
nicio elatōms mhumescunt
et quod m q̄bdam uite ꝓpe
hendit hoc mi ste ad omen
om phahit nequaq; inde
licet ꝑpendētes qu sint tēa
qui et despuētes nouerint p
fecte talia rege et amātes
eterna plenis desidehs ex
spectare et dispēdatōne prat
ampe pagere Thumilitatis
insite misteriū tustodire
ut nec humilitatis causa aut
sustepti regimīs negligant
nec rursū occasione regimīs
in eis humilitas mtumescat t
siquide fortasse mtra ipsam
sūt qui non dei sed sue gloie
sub religioms plexu despiunt
studet mī eos aut sualet dsci
plie corrigē aut si nō ualet
equanimiter tolerare t valde
corrigēdo illos quasi filios
amplectit uel tolerando gsi
abhostibg exercet Scit nā
q; quod p eoū superbiam laceti
mita mistoriū sunt qd' mens
ormen extendit quicqd talium
pranitate pcātur sed notam
alienā animis sustinere tanto
minus metuit quāto t caput
suū talia tolerasse cognouit
De illo quippe scriptū est et
cū mquus deputatus est deo
nursū dr langwores nostros
ipe tulit et dolores nros ipe
portauit Cant ergo arroga
et estimatōne pauoru vitam
mordeat immoretur Scit ela
toru ecclia t illoru facta Thoc
uerba tolerare Scit pranas
mentes tolerando conuincere
qui et si conuinci nequiuerint
oculi mi ignominia equanimit'
sustinet perpendit quippe q
duplex eius pmiū profitat
quod ex eoū foras meritis
despuit quoru et mtus mita
lacerat Notandū ue' qd non
aut nec institudo locoru ilicet
te Omis em q tpaliter extol
litur eo ipo quo extollitur
mdmat qz cū se exterius
erigit mtus cadit Helui
uaq; casū cordis melatōne

m1 mtuens aut Nec mltitudo lo
corū mdmet te Ac si nocte ar
rogamaū sce ecclie dicēt Caue
ne si vmilitatis veneratōe
ꝓtoleris abmterna mitēdōe
corrmas Segtur ¶ Depone
magtudmē tuā absq; tribula
cōne et omēs robustos tuos
fortitudme Quos alios ste
ecclie robustos accipimus n
eos qui ad vmtēda mūdi hꝰ
desideria et tepis sublmiꝰ
et cōsūmatis ꝓfectibꝰ cōua
lesūt ag magtudo tagz eius
m robustoꝝ suoꝝ mita con
sistit qz tūt gloriosior reddit
cū ꝑdefensione ueritatis adm
mortem usq; abelethis illius
constāte mrtute certatur Ar
rogātes igit vīr subdiet
de hoc mūdo apostolis subdu
ctis ad supna martiribus
qz fortasse doctores ualentioꝝ
qz ꝓpositos habūde esse gspi
cuit quasi solos se ꝛmansisse
mtra ecclam suspicat vnde
dū se ꝓferūt ea uelud cōsulētes
illudit dicētes De pone mag
tudmē tuā absq; tribulacone et
omēs robustos fortitudme Ac
si aptis exprobratoꝝ dicant
Nequaqua temagtudmē hꝛē
confidas que subductis poꝰbꝰ
pribus iam non habes d'qz
uita glorieris Dicit hꝰ pro
ferto nescientes qz omipotēs deꝰ
ecclam suā digne sine admiss
cone non deserit Nam aī fortes
ad pmū uocat eoꝝ luce debi
les ad certamīa roborat Cum
illos susbipiendo remuneāt ishe
labora uires quas ꝛmuneret
submisshat De quibꝰ eidem

sce ecclie dr patribꝰ tuis nati
sūt tibi filij constitues eos pri
cipes super omem tiam hmūte
quippe aut quoꝝ patrū hꝰ
qui postmodū plati sūt libro
gant siait aī arnosa arbusta
succadat mlto robusta teneā
uirgulta sustinet Sed arro
gantes viri cōualescē nō credūt
quos infirmos aligando nouē
rint et ꝑmutatos uenerāde
spiciūt quos despicables fuisse
meminerūt ¶ Quando ten
uiores pauci iniquosaut
numerosiores aspicit siait
et mtritica frugū maior ꝑ
multitudo paleaꝝ crās inferio
ra ex iniquoꝝ estmatoꝛ
tēpnūt vident ꝓfecto qd
nonulli rectores illius tpalis
ptātē submixi eiusdem ptātis
elacone posūt Videt qz ille
gloms reuelatꝰ qui hunc mūdo
partes mori edo seruauerūt
Ne exultando mterrens grauꝛ
ons metuāt ꝑpendit quidē
qui a robusti sūt sed nō for
titudme Nam dū tpali ptāte
fulciūt quasi quadaꝝ debilitate
roborant Quato enī exilius
fortes sūt tanto nūctis fortiudis
uiribus mtis manesūt et
idcirco abarrogāt hoc ei dicat
De pone robustos fortitudme
Ac si apte dicat Illi tibi vēdicat
robusti mheserūt qui mte hoc
quod loquiꝰ sūt dorendo uitādo
timuerūt Nūc uero hꝰ qui tibi
ꝓsident uisione robusti simt
non fortitudme quia honora
biles ꝙdem sc ostentatōe nō desi
mūt sed tanto ꝛ debiliores sūt
q̄nto honoris sui glām dspa

ꝓueritate ꝓmeſſit Quod arro-
gantes quidem deplerũſq; uerax
ter ſenſit ſed eo mẽtis ſtu-
cũ corrũit quo omẽs quos
pre eſſe conſpexit tales arbi
trant. Neq; enĩ debet plũmo
malũ tendere meſtimatõe
cũctorũ qz et ſi iniqui ſint quos
cognoſcẽtes diiudicãt nõnulli
tamẽ ſitĩ ſint quos ignorant
Tribute quippe ipſe eſt et adſ
grana ſub paleis latent nullꝰ
ergo exarea fructus experta
bitur ſi hoc ſolũ in ea eſſe ac
dithir quod ſuperficietenꝰ inde
Igitur ꝙ quos cernũt deſpi
ciũt Et in antiquorũ prim or
dinibꝰ hos quos nouerũt ſub
togate cõtẽpnũt apte ſubiũgi
Ne ꝓtrahas noctem Vt
aſcendãt populi ꝓtra eis Ac ſi
apte arrogãtes dicant Arro-
gancie tue obſcuritate nõ agas
vt in loco fortiũ inimeõſitate
ſubroges infirmorũ populi
quippe noĩe deſignãt ꝙ quaſi
inulgari cõſuetudini dedit in
ciũctis que appetit paſſim in
uãit Noctem vero ꝓtrahere
eſt ut ꝓ robuſtis populi aſcẽ
dant ſi ꝓ negligẽciam agitur
vt doctorũ et fortia loca ĩdocti
ac debiles ſortiant. Populi ꝓ
robuſtis aſcendũt Quido hĩ ꝙ
uiuere iniquos dixerũt paſ
torũ loca ꝓpriũt qd̃ recte quidem
dici poteãt ſi huiuſmodi dicẽtur
Arrogãtes enĩ etiã cũ bona
admonẽt ſuperiorẽs ſine u
tili exercet Nam plus et ſe
ſipius dictũ eſt male parendo
ſeruire appetũt quã ꝑ ſolãdo
reſoluere vnde et mox ſubiũ
gitꝰ Ne declines ad imitatẽ
hanc enĩ repulſi ſequi poſt mi
ſeriã Hoc ꝓfecto arrogãtes
eccleſie miſeriam notant qꝰ
deſpertam deo eius inhiãdiꝰ
ſuſpicat. His igitꝰ figurata
expoſitõe tranſcurſis iam
nũc referenda ſunt que mo
raluter ſecũtꝰ ut figura eccle
cognita quam expreſſa gnãlꝰ
credimꝰ audiamꝰ etiã quid
ex hijs uerbis in ſingulis ſpe
cialiter colligamꝰ Sit itaq;
Non te ergo ſuperet mea ut
aliquẽ oppimas Omis ꝓ
nereſſe eſt aliena nicia cor
rigi ſemetipm prius debet
ſollerter inuigilãs ne dũ alio
culpas ulciſcẽtꝰ ipẽ ulciſcẽdi
furore ſuperetꝰ Plerũq;
enĩ mẽtem ſub optentu iuſtic
ire inmanitas uaſtat et dũ
quaſi ſenit zelo rectitudinis
rabiem explet furoꝝ iuſteq;
ſe facere eſtimat quicquid ira
negligenter dutat vnde ꝙ modo
ſe ſe ulciſcendi tranſgrediturꝰ
quia mentẽ uiſticie non
frenat. Dignũ quippe eſt ut
cũ aliena corrigimꝰ prius
ira metam ut prius mẽs
a ſua accõſione deſeruiat
prius ira ſemetipam Deli ſui
in pectũ tranquilla ẽtate cõ-
ponat ne ſi adamãdi tendi
uicia abrupto furore trahi
ꝑcm corrigẽdo ꝓ peremus
et qui culpam diiudicãdo miſe
ꝛimuit in moderate ferendo
faciamus Non aut iam cor
repto delinquis ſed mag
oppreſſo ſequit ſi i vltõne
ira vltra quã culpa meret

extendit. In correpcõne qppe
vicarij subesse menti debet ira
nõdia non presse ut executõr
iustice non dominãdo puei-
at sed famulãdo subsequ
vt notam mdm possessã im-
pleat non spurcat Bene itaq;
dr Non te ergo superet ira
ut aliquem oppmas q; modo
si is qui corrigẽ mitt. ira sup-
ratur opprimit antequ corri-
gat dñi plusq; debet accendit
subiisse ultõmis obtentu adi-
manitatez crudelitatis effrẽa.
Quod plerusq; id circo euenit
quia corda rectorũ minusq;
amori siũ solius creatoris itẽta
Nam dñi multa ẽ hac culpa sup-
petiit in numeris arrogatõib
dispersũt. Et cũ subito subdi
torũ culpas reperiũt digne
nõ deo eas iudicare nequeunt
q; corda sua in curis trãsito-
ris sparsã ad discretõis nul
men colligẽ repẽte nõ possũt
Lõmoh ergo tanto minus
adultasteda pcta libra eqtatis
muenit qñto eam trãquillitat
sue tpore non rexit Vnde he
lui cũ dicẽt non te superet ira
ut aliquẽ oppmas istis causis
causas minime est ne superet
exprimẽt illum admiscuit Ner
multitudo locorũ mdm te in-
vt quippe loas mdmam. est
supuacuus cuius extendimur
Nam stat loqs est corpis spa-
cium corpale Sta loqs est mentis
vna quaq; mitenõ cogitatõis
Que dñi illuc illuc; tpellitur
si delectatõne aliqua cogitatus
sue libenter occupat. uelud in
quodq; loco ponit vt quiescat

Nam q̃ons vltr tedio a cogitatõe
ducnm. quasi fessa mẽte d'loco
ad loca migramur Tot itaq;
loca culmen mentis mdmat
quot suborte cogitatõnes in-
tatẽ bone mitenõnes dissipat
Feste eteni miserabet si vnam
debuerat cogitatõni sp mhiret
Recta mens staret si non se i
numeris motibq; fluxa muta-
bilitate pseueret Sed dñi
nũc ista practat nũc adalia
labitur quasi ploratũ mtis
tudinẽ abstatu sue rectitudis
mdmat. Et dñi p pua se tẽdt
ab ima cui adherẽ debuit i
rentõne se deserit Qui tamẽ
mutabilitat usus experiẽne
qualitatõis uacuo iam quasi
in nauseam uenit Nam aĩ stãe
animis in semetipõ mitt. a se-
metipõ aliquo mõ exta nesã
endo deficiat. Humana nãq;
anima ab unaquaq; re aut
tenuit. fastidio impellẽte re
mouet. Sed dñi mhiatur co
gitãda appetit et repente
cogitata fastidit dolet quod
aliude pendit que quadam
posita nõ requiescit Adillũ
quippe suspesa est a quo for
mata Et quia ad deũ solum
appetẽdũ facta est Omne aut
quod mtica appetit minus
est ultre ei non sufficit quod
non est Hinc est q̃ hinc illuc
spargitur et ab ima quaq; re
vt dixim. fastidio ẽpellente re
mouet. delectatõis indulget
auida querit quo pausat vñ
uero quem stabilem habere
potuit amisit Vnde mult per
multa dolet. ut q; qualitate

rerū non potest saltim varieta
116 te satietur ¶ Sancti autē uiri
quia cauta sē obseruacōne cu
stodiūt ne ab intencōne sua
mutabiliter dissoluant⁹ et q̄
idem esse appetūt ad cogitacōz
qua deū diligūt se sollerter as
stringūt In contemplacōne
namq; creatoris hoc acceptū
sūt ut ima semp mentis sta
bilitate p̄fruant⁹ Nulla eos
hūc mutabilitas dissipat q̄
stulteret eorū cogitatō sibimet
ipsi sp̄ dissimilis p̄seueret
Hoc ergo cū labore nūc comā⁹
mittant⁹ quod post inmixte
gaudētes accipiūt ¶ Iuste p̄
pheta mmutabilitati vnite
amoris astrinxerat cū dicebat
vnam peti ab dño hanc requā
ut mhabitem m domo dñi
Hinc paulus imitari ihesum
adheserat dicens dñi aut q̄
retro oblitus ad ea que ante
sūt extentus sequor ad palmā
sūpne uocacōnis xp̄i Nā
siquid m eorū corde humani
defluit mox ut discussio seue
ra restringit et cū quasi pu
eriliter cogitatō labitur in
venali mox coherentōne rīe
nantur unde fit ut sparsam
metem cōtinue colligant
et m vnā q̄stū p̄ualēt cogita
cōm cōponāt ¶ Quia ergo
status mentis cogitacōnū mu
tabilitate curuat⁹ Certe ab
helau dr Nec multitudo lo
quacitatis me
mihi te ¶ Sed sēpe dum
mens uiri animis m ipsā ītē
cōms sue arce cōsistit dū ab
oīm mutabilitatis sparsione
se ītolligit dū quicquid ise
supflue aborit⁹ p̄mit ipā sue
rectitudinis gla tangit⁹ et īmode
grie p̄sumpcōnis eleuatur
Qui enī magna agit q̄nis
de se humilia sentiat stat tamen
magna esse que agit Nam si
magna esse nescit ea prudubio
minime custodit que dū custo
dire negligit aut m eis mmq
p̄ficit aut ea funditus amittit
¶ Dum ergo bona nra opera
seruare necesse est ut custodiamus
ex ipsā eorū sentēcia elacōnis
aditus pandit⁹ et ad opēantis
cor culpe manus admittitur
qua uastate rapiant⁹ antea at
dispensacōne agitur ut cōditor
noster subleuatū p̄spēis aīm
subita cōcuti temptacōne per
mittat q̄tinus in mfirmit⁹
uerius uideat et ab eo quem
de virtutibus sumpserat iam se
ipō melior elacōnis fastu de
stendat vnde et mūc bene sb
ditur ¶ Depone magnidmem
tuaz absq; tribulacōne tonites
robustos fortitudine robusti
quippe sūt motus cordis cui
nulla miss que vtilis simt
sentuit sed magnidmē et ro
bustos motus depomma q̄ndo
non iam de virtute attollimur
sed culpa gsentiendo obrui
de ipsā qua quatimur infirmitate
formidamus Multū namq;
de se animus cōfidit q̄ndo sib
adiutū cuncta sibi suppetere con
spiat Iam sibi fiducia salutis
arrogat Iam se idoneū ecce
ad tecta virtutū culmina que
sola cogitacōne concepat putat
Sed hūc temptacō subito oborta
trāsuertebat casq; nate de vir

ficant elatas cogitacões fidu
turbat Quasi securā quippe
vrbem mopinatus hostis mgdit
et repetmo gladio sup bonū cuiū
colla ferūt Nichil ergo nūc n
gtimius luctus agitur dū capta
urbs animi magnatorū suorū
glā cede mteruemēte uacuat
vnde nūc dr Depone mag
tudmez tuam absq tribulacõe
et omēs robustos fortitudme
Sic si apte dicetur Omē qđ ihū
seruus actõne mtumueras tpri
me et cordis motus quos ex re
cto opere robustos habueās de
pone quia iam ipsa aduersitat
temptacõne consideās quoiam
frustra de te magna elatus estia
bas Que modez magnitudo id
circo absq tribulacõne dponēda
dr qz mmuit aī ptemptacõnez
hūlitas pfiat pspera est ipsa
aduersitas que mētem abela
cõne rusdoit Sed tamen
sme magna tribulacõe nō agr
aī tranquilla mens irruēte tp
tacõne quasi tpentino hoste
turbanic Ipsa namq tēptacõis
aduersitas dum se menti iseit
quasdam illa tenebras gignt
eamq obscuritate sue amaitu
dmis turbat que apud se dudū
vsuī dulcedme ltradiāte clari
erat vnde tapte subiūgit Ne
ptrahas noctem ut ascendāt po
puli peis Nox quippe ptrahit
aī suborta de temptacõne tristica
cõsolacõne conata non finitur
Nox ptrahit qz maror animi
cõfusis cogitacõibus elongatur
Nam dum mens posita ītepta
cõne cõsideāt qđ a mrtuis sue
pristina sõliditate repellitur

super ductis moribus qbꝫdā tēbris
cerat atq ab omī luce gaudy
cuius oculus claudit dum salli
cita trepidat ne hoc quod esse
dudū cepeat fimditus amittat
120 Vnde et bñ dr qz m hac nocte
p robustis populi astendūt qa
udelicet m hoc merore tēpta
p robustis moribus cogitacões
mdigne et multplices m roide
pstituit Nam dum se m ptur
bacõne conspiat iam fere ami
sisse quod fuerat fluctus m se
m numeros tumultus q coauer
uat modo tranqllitatē suā qz
pdidit dolet modo ne usq ad pra
ua opera corruat phmesutmō
m quo aut mēte steterat meīt
modo m quo minorū pfundo p
delectacõm iacerat attendit mō
ad resumēdas uires se repstat
modo se eas posse resumere q
uictus fractusq desperat Cum
ergo ad mētem tā multplices
cogitacões pdeūt hanc quasi
m nocte populi cōsurgētes p
mūt Quos mmuī populos
non perse sed p diuīe pmissis
auxiliū ypheta subigere se
posse p simpserat aī dicebat
Protector meus et mīso spā
bo subiacens populos sub me
Quas quippe mētibus populi
subigūt aī abeis p distructe
seueritatis pstinacā cogitacões
stulte dissiluīt ut nō p abnu
pta fantasmatī rapiāt sed mo
tõne subdite a corde hūlitez
tongescāt Quia ergo posit
m temptacõne animoq qui de
se mysperis maiora p sumebat
humultus spei desperacõm sq to
lerat Verte mūt dr Ne ysbo

noctem ut ascendant populi pes
ac si apte dicetur in temptacone
deprehensus ciuius tenebras me-
roris meide neq; qui tranquillite
de tranquilla sensenas in turbarde
quoq; deterius cogitacõnis te
caligine cõfundas Quod rte
helui diceret si tam cui diceret
sineret Nam hec beato iob tã o
mnibus congruit qũto a illo
omã alius fuit Quia uero
ut sepe diuina arrogantes diu
timuit docere quos nõ debet
usq; ad cõtumeliosa maledicta
verba dilabit¹ ¶ Subditur
Caue ne decimes ad mgtate
Hanc em repsh sequi post mi
seriam mgtatem post miseriã
Sequit⁹ qui post mala que pro
correptõne suã sustinet feruenti
corde in paciãe se fortibus ẽ
flãmat quod bñ iob ppetra
sse helui credidit Qui eum
inter flagella positũ liberis
efferi uocibus audiuit indeliz
nesciens Quia omẽ qd dicit
iob hoc de mgtate ipatiãe
sed de iustitie veritatis prouult
qui ab interni iudicis sententia
nec eã se iustificat et errant
¶ Sed ꝑsideandũ valde est
Quomõ nã dicit ne decimes
ad mgtatem de eade mgte
primus subdidit Hanc enim
cepisti sequi post miseriam
Quid est hoc qd diuina decimare uetat de ea primo
quasi ad quam decimatum
iam fuerit dampnat nisi
quod arrogantes uiri plus ui-
deri uidices quam ꝑlatores
uoluit Vnde et non nũquam
ea districtis sententijs ferũt

ferũt que nata in corde suspi
cantur et priusq; certa sit
culpa delignaũ proferunt uer-
cio districta uerborũ tamite
p sententiam patiat⁹ quam p
deat quod feriatur ¶ Quis 123
et iustus nisi plerũq; praua sit
occultas cogitacõnib; arguedo
obuiant sed nã easdem cogita
cõnes alia que pauit opera de-
monstrat plerũq; abanditoz
suorũ cordib; ea uicia que nec
dñi plata sit manu correp⁹
eradicant Sed iam illam
subsequi conspicuit et alijs
que ꝓdidit Sicut em cor pi-
les media quasdam cogitacões
iam uemsse nouerit qsda
uero ne eueniat medetur
Ita doctores sñi aliquando uicia
nullicia salutis ẽstituit alia
uero agit in mentib; ne ual
neret⁹ In quib; hor sollerter
mouendũ est Quia sic certa
plerũq; aia aspectate rargunt
ita incerta nonnulis cã tranquillite
cõdiuit Certa ferentes
metuunt incerta ꝓmuẽ⁹
dubitant quam quia arro-
gantes viri deserũnt iustã
nesciũt sinistrã suarũ rationis
sicut nota sic incognita sunt
certa Sic enã incerta cõfigunt
Vnde mox adhelui dr Caue
ne decimes ad mgtatẽ hanc
em repsh sequi post miseriã
Quia uero ea que in nexa
sit longiore allegacõne per-
trahãtur Istum libellũ hoc
fine constringimus ne imo-
deratius extendamus deo
gracias ihu xpi maia liebe
muder dñi mei Qui floreãa

liber

Visquis de magnis dictis arrogantius sumere stre cum minus prouidere sollerter debet ne hoc quod eorum sciencia altius tumet minuetur ne ad vanum verbis morum vicia colligat et in eo quod loquendi noticiam assequitur viuendi se impericia transfigat nos namque cum forcia dicta audiamus sed mi de dictis fortibus tu mere conspicimus quasi dotrine hortos ingressi de spinis rosas attingimus discreta ergo nobis sollicitudine opus est et carpe quod redolet et cauere quod pungit ne si forte asse inuide dictorum flos legentis manus morum spina laceret Heluidius dotus et arrogans profert aliquando quod deleat oleat aliquando quod pungit Dic igit sumendum est de eius doctrina q flagitat ut tamen sollicite cauendum sit de elatione quod minuerat Cui multa quidem stipig moraliter intulit sed mubis segnibus ad sola pphecie archana se sustollit ima etiam mortalitatis deserit et ad pphecie summa conscendit Ne mirandum q vir arrogans iplam pphetico spu potuit cui saul etiam in numero pphetarum fuit Sed hoc de Saul cui dictum ait ex unsione angeli accepisse uerba racionabilia et asinam nouerig Sed sicut irracionale animal racionis uerba edidit nec tamen adq

mutacõm nature racõnalis acce
ssit Ita sepe quilibet mdignis
sima uerba Phetie spm accipit
sed mi ad pmerẽdam sãtans gla
non ptingit ut et supra se lo
gndo cinmeat et mfra se uiuẽ
do torpescat Vide mic helui
redemptois nri aduẽtũ huile
non hiilis conspicit et eũ pro
phetando pdicat quẽ elatis
moribo mpugnat dicens

3 Ecce deus excelsus m fortitudie
sua et nullus ei simlis i legis
latoibus Ac si dicat Quihu
milis mdebit m mfirmitate
excelsus manet m fortitudme
Paulo hoc ecia attestãte qui
ait Nam et si crucifixus est
ex mfirmitate sed uiuit ex vir
tute dei De quo recte subiũgit
Nullus ei simlis m legis la
toibus legis lator moyses legis
latoisue legislatores ecclam
Phete legis latores alctos dice
possumo quos pr lege ãmoni
isse recta populũ scimo Sed
huic mediatoi m legis latoibo
simlis nullus est qr ish gra
tuito uocati expectatis adno
centiam redeũt et ab hijs que
i semetipis expti siit pdicando
alios reducit redemptor aut
nr homo sine pcõ est filius
sine adoptõne nec p petram
umqm quod redarguit t sic
mũdo pr hiilitate loquit ut
tame rede mũdo ante sta ex
diuitate domiet Huic me
diatorẽ dei et hoim quide leg
latoibus silem fuisse redderet
Nam regrete quẽ dixit esse
hoies filiũ hois i sponderunt
dscipuli dicẽtes Alij Johem bap
tistam Alij eliam Alij Jeremiã
aut vnũ exphetis Sed mm
petro qm excelsus m fortitudie
esset apparuit cũ eũ uerarie
mluens a legis latorũ equali
tate discrepat dicẽs Tu es xps
filius dei viui Vnde recte de
illo sponsa in cantico can dr
In lectulo meo per noctes ĝsiui
quẽ dilexit aia mea quesiui illũ
et nõ inuenẽ et paulo post m
ueneruit me uigiles qui custo
diũt ciuitatẽ De quibo rursũ
dr vulnerauerũt me tulerũt
palliũ meũ Num quẽ dilexit
aia mea uidisti paululũ aũ
ptransissem eos inuenẽ quẽ
dilexit aia mea Dilectus nãq
m lectulo p noctes queritr qr
mira secreta cordis cubilia tri
bulatõne spus desiderat Quẽ
hi quereres sponsa non inuenit
qr electa quecq aiam uã fide
amoris eius fuabo flagrat ß
adhuc quesiti negatur species
ut amantis desiderium crescat
Et quasi in siti aqua subtrahit
ut eiusdem sitis estus augeatur
et quo hanc ducius siaẽs desi
derat eo ĝndoq ei inuenit aut
dius sinat Sed hãc qrẽtes ui
giles inuenerũt eamq vulnerat
et eius palliũ tollit Quia vnã
quãq aiam redemptois sitiã
spẽm rectẽtem aũ sollicite do
ctores inuenerũt hãc p pdicã
verbi celestis amois spiritus
vulnerant et siquod a adhuc
deputanda comissatõne m est te
gmẽ subtrahũt ut quo exuta
ab hmõi mũdi onere reddatur
eo rs qui quẽdam abilla ciuis
muenerat Bene aut subdit

Paululū cū ptrāsissem eos hūc
mi quem diligit aīa mea qua
uisionis eius mens audi mi
p ypham̄ estimacōm nisi patri
archam̄ celsitudinē nisi aūctor
hom̄ mensuram trasgēdēt eū q̄
est supra hoīes non inuenirēt
Transire ergo est uigiles eciā
eos quos mirat aīa m eig com
paconē post ponere t hūc is q̄
querebat cernit si homo q̄dē
sed m̄ extra mēsuras hom̄ ne
datur Vnde bene nūc dr Nullus
ei similis m legislatōribus Ig
is indelicet p infirmitatē cār
nis mīs obtutibꝫ apparēs dū
alios regebat alios vocat mita
iudicia exhibet que a nobis
excogitari possint et cōprhēdi n̄
possint Ait namq; iudicium
ergo ihūc mundū uem· ut qui
non uidēt uideāt t qui uidēt
ceci fiant Et rursū Confiteor
tibi pater dne celi et terre q̄
abscondisti hec a sapiēcib; t pru
dētibus t reuelasti parvulis
In quibꝫ minimū iudicijs inde
repellit gentilitas aggregat
Quod indelicet factū mirari
possumꝰ sed p scrutari nllatenꝰ
valemus Vnde bene nūc ad
helm subditur Cuius poterit
pscrutari uias eius aut quis
ti dicē operatus es mirabilia
Ac si dicat Cuius pscrutari
actio non potest quo pacto re
phendi potest Nemo ei bene in
dicat quod agit Quanto g̃o
debemus sub eius iudicijs silē
do quiescē q̄nto et racionem
iudiciorū illius nō possumus
videre Vnde et bñ subditur

Memento q̄ ignoras opus
eius de quo nec mīe uiri instructi
sancta aliquando uiri angli aliqn
aūt pfecte uite hoīes meminit
Nam quia aliquando uir angelꝰ
dr Danielꝰ ypheta testat qui
ait Ecce vir gabriel uolans
quia inter uolare noīe pfecte uite hoīes
expmit mystēriis sacris loq
Dicens O viri ad nos clamito
De dne igit camūt viri ad eius
nobis potēciam vel supm spūs
vel pfecti quiq; doctores intellexit
Sed m̄ opus eius ignoat quia
minima iudicia illius ipi etiam
qui hūc pdicant impenetrata
uenerant Et sicut ergo quem
pdicāt et m̄ eius opera ignorant
q̄ cognoscūt per gr̄am cui a quo
facti sūt sed eius iudicia com
phendere nequit q̄ a bullo etiā
sup ipos fuit Quod ei opes deꝰ
pspiauem sua accone no ver
mit pphēta testat dicēs Quipo
suit tenebras latibulū suū et
circūsti iudicia tua abyssus multa
atq; iterū abyssus sicut pallū
amictus eius Vnde bene etiaꝫ
p Salomonē dr Sicut ignoras
que sit via spūs et qua racone
compūgant ossa in uentre
pregnantis sic nescis opera
dei qui fabricator est om̄ Vt
Et ex multis vnū loquar deus
ad hanc lucē parvuli uenīt
sed vn̄ datur ut ad tēp̄m
p baptisma redeat alter ante
subtrahit quā hūc regenerando
inda pfundat Et sepe fidelium
filius sine fine rapit sepe in
fidelitū gcessū fidei sacramēto
renouat Et fortasse aliquis
dicat qd hūc deus actiuā prauē
etiā post baptisma noueāt et

idcirco cū ad baptismatis grām
non ꝑdicat quod si ita est pcca
quotidiē paulatim prius quaz
sint ꝑpetrata primit. Et
quis ista rectē sciens dixat qua
omnipotens deus qui alios appetit
facinoribus liberat hec ꝛ alios et
non ꝑpetrata condempnat Oc
culta itaq; sūt eius iudicia ꝛ qñ
ta obscuritate nequeūt conspici
tāta debēt humilitate uenerari
Dicat ergo memēto qđ ignoꝛs
opus eius de quo crecmerūt uiri
Sic si apte dicēt de quo fortes
quiq; lotuli sūt eius opeꝛa nue
mētis oculis absondūtē qz
mensuam tue notitie eo ipso
quo humanitate cāstriberis
transeūt Sequit. omēs homēs
nident unusquisq; minuet. ꝓ-
cul Omis homo eo ipō quo
racionalis est conditus debet
ex racōne colligē eū qui sē cō-
didit deū esse quem minuī
ram uidere est Dominacem
illius ratiocinādo cōspicere
Cum vero dictū sit Omnes
homēs uidēt eū unusquisq; ī
uiet. paul Procul quippe eū
minuerī est non iam illū per
speciem cernere sed adhuc
ex sola operū suoꝝ admira
cone pensare Procul illū hꝰ
ecia electi conspicūt qz nec
dū claritatē illius pacumen
nisionis intime apphendūt
Cui et sūa ꝑ amore nō sunt
adhuc mi ab illo terrene ī hi
tatōis pondere disiūgunt.
Et quis ei bene niuēdo ihe-
reant a cōtemplacōis eius spē
longe sē esse suspicāt Que
minuī ꝛ epbi eciaz aī iudiciū
uemētem uiderint paul inuict.
qz non ī diuinitatis forma sed ī
sola qua comphendi potuit hu
manitate gspiciūt qz uidelicet
eoꝝ oculos reducta hūc ad meꝫ
riam suam male gesta liberāt
et dū eius humanitatem uidēt aug
diuinitatis claritatem nō uident
uiro modo ab eius uisione qz
cōspiciūt longe fiunt Sed
aī dicat. memēto quod ignoꝛs
opus eius ac demde subiūgit
Omnes homēs uidēt eū quem
sicut diximus uidere est trās-
cēdētem oīa eius essenciaz ex
racōne recolere Valde imicēd
est quod ꝛ ipm cernimus et
eius opus ignoāmus Dubiū
quippe de eius essēcia nō sug
et nī iudicijs meꝛi imanemus
Patet nobis qz sūmi est absē
ditue qđ minimū aymora qsp
pe sit eius opa quaz ipe ꝛ co-
gētem cernimus Sed m acōne
caligamus Una uidelicet
Cur quid fiat meꝛi est Sz
quis sit qui hec meꝛta fa
ciat meꝛtū non est Dicat.
ergo aymemēto quod ignoꝛs
opus eius de quo crecmerūt
uiri Omnes homēs uidēt eū
unusquisq; minuet. paul qz eū
aliq; iudicia minime cōphe
dimus esse ꝑ racōm uidemus
Que mī adhuc pulcerrimo
qz ab eius fortitudine nube
lo infirmitatis nre sēparam.
Sequit. Ette deus magnꝰ
uicens sanctam mam Supiꝰ
dixerat Ette deus celsus
nimꝛ iterū dt Ette deus ma-
gnus Quid est qđ de deo lo-
quens Ette dicit et ette re

peaſt miſi quod ecce dicimus
de ea te quā ī pñti mōſtramꝰ
Et qz deus vbiqꝫ pñs eſt cū de
illo ecce dicat ecia nō iudicib⁹
adeſſe memorat Bene aūt
cū vnicē mām ſcīecia nārat
quem inde ab hoībus dixit
qnia et ſi ex racōne cōſpiatur
magnudo tamē illius milla
mī ſenſus ſublimitate penetrat
Quicquid namqꝫ de claritate
eius magnudims ſcimꝰ mīta
ipm eſt tanto ab eius ſcīa lō
geqꝫ repellimur qñto eius po
tēciam nos tōphēdiſſe ſuſpica
mur Nam qñus malium
mens mā rapiat eius tamē
magnudims mmēſurate trāſ
cenditur Cuiꝰ tū aliquid qī
ex parte cognoſcimꝰ qñdo eū
nos digne cognoſcē nō poſſe
ſentimꝰ Sequit Numer gānc
eius meſtmabilis ¶ Nūs
amoꝝ eius meſtmabiles
dicē ut aīqꝫ eternitate uoluit
et ipām eternitatis lōgnudēz
amos uocauit Cū em bīu
tatē tporis dilatare uolumꝰ
mometa y horas horas y dies
Dies permēſes · menſes aūt
y annos extendimꝰ Qua gō
amplū quddam dicē Sed qđ
dicē latius non īuenit tđō
annos ſine eſtmacōne numēi
multiplicat dicēs Numerus
amoꝝ eius meſtmabilis vt
dū ea que apud ſe ſūt y lixea
multiplicat eternitatis lōgnu
dinē ſe metiri non poſſe īſir
mitas humana cognoſcat tē
de itaqꝫ oclm meternitatem
ut uideas deū vel qñdo ē a
prmapio vel quouſqꝫ īmuſqꝫ
fims ſupior qz eſſe nō mapit
nuſqꝫ fims mferior qz eſſe non
deſinet nitra ipm oīa coāgiſ
tant ꝫ pē ueō āta oīa ſme ſpa
extendit ſme loco dilatabit
Ecce cūcta que facta ſūt ea
ipa mūſtripōne qua creata
ſūt ſuperiore et mferiore ſme
cmgmtur legt pnī ſita qz
aī non eſſet eſſe ceperūt feſti
nant non eſſe Sed quedaz
mirabilī acceperūt vt qñus
ea fims ſupior īchoat fims
tñ mferior non cōſtrngat et
licet eſſe mapiāt eſſe mpetuī
non deſiſtāt Horū ueō etīm
tas id ceo ſūme eſt eternitah
diſſilis qua eterna eſſe cepe
rūt aī adextrema ſpiciūo
horū fmem q omīno deeſt ñ
cōphendimꝰ Eoꝝ tñ mīcia
cernimus aī metīt retro re
uocamꝰ et dū m eis mīa ſūp
qꝫ aīm ducimꝰ nō rapimus
omīno quouſqꝫ ſūt ſed unde
ex quo ſūt Deus aūt qz eſſe
quddam meo petnitate lōgi
eſt qđ nec mīco orit nec ſīe
termīatur nec ex quo īſemet
ipo cepit Nec quo uſqꝫ di
cat ergo Numerus amoꝝ
eius meſtmabilis per hoc ēp
qđ amoꝝ illius numerus dī
Dutinū eius eſſe oſtenditur
Per hoc ueō qđ meſtmabilis
medrat Hoc ipm eſſe īfinū
et mcōphēſibile demōſtrat
Sed qz humams mentib⁹ mnoteſ
cat agnoꝝ dū omēs hoies
uident nī Et qz eius magnu
admirat cernimus dū amc
eius numerꝰ ſit meſtabilis
Teſtat iam ut ecia quid agat

audiamus Sequit¶ Qui auff
stellas pluuie et effundit im
bres ad mstar gurgitū Duo
m hac uita genera sūt mstoz
vmī mdeūz beneuolēciā sed
nulla doctrinā Aliud vō rēte
et eadē recta doctrinā siaut et
m celi facie alie stelle pdeunt
quas mille pluuie sub sequūt
alie pdeūt que arētem tiam
magns mbribz mfundunt
Igitur qōs m scā ecclīa rēte
quidā mūnūt sed mi predicare
lāidem rectitudinē nescīūt Stel
le quidē sūt sed m siccitate ae
ris nate qz p exemplū bene
mūedi lucere ceteis possūt
sed pdicacōis uerbū pluere ne
queūt Cū vō m eis quidā t rē
cte mūnūt et alīs eandē recti
tudinē uerbis pdicacōis m
fluūt quasi ad pfēdas pluuī
as m celū stelle pdicāt Sue
sic mite sue meritis luceant
vt etiā sermone pdicacōis
pluāt An non m hac celo ast
pluuie moyses exstīt q num
de supīs emicuit corda pec
caticiū quasi arētem mfecūs
terrā stē exhortatōis pluuia
ad ubertatē germinis ēfudit
An non ysāias astrū pluuie
ostensus est qui m eo qd lucem
veritatis pudens tenuit sic
citatē mfideliū pphetando
an nūbis rigauit An nō Ie
remias t pphete ceteri uelud
m celo posīti astra pluuie fue
rāt qui ī pdicacōis culmine
erecti dū prauitatē pcōrūm
libere ī spectare auisi sūt ōssi
uerboū guttis obcecatōis hu
manē puluīem rigando pstrāt

Quorū indeb aīas abhac cr
ruptibili carne susceptas qz
ex pīna vita supna indicia
ausērūt quasi celi facie stelle
pluuie subtrahūt et adocci
ma stra redeūt dū pactis suis
cursibus storū aīe m thezaur
dispositōis mtime rōndūt
¶ Sed qz terra aresset si sb
dictis stellis pluuie supna
fūditur fluenta cessarent
Sēte dicit qui ausert stellas
pluuie et effudit mbres ad
mstar gurgitū Nam cū pphēs
absulit celestīuce dīs aplos
mīsit qui m silūidmez gur
gitū pluerēt Postq subdūt
antiquus patribus exteriora
legis pdicamēta tradidisset Stellas
quip pe pluuie abstondit et
ad mstar gurgitū mbres fu
dit qua dū predicatōes leg
ad strēcta et mtima rēdūt
p dicta stīgnciū uberior pdicā
emanauit ¶ Possūt quoq
p stellas pluuie sti apli d'sig
nari Sequibus indē ēpheta
p Ieremiaz dr p habite sūt
stelle pluuiarū et sermonis
mber non fuit Stellas go
pluuie dīs abstraxit atq ad
mstar gurgitū mbres fud
qz cū de iudea pdicantes ap'los
absulit extrime none gra
mūdū rigauit Quod vtiq
factū m ecclīa pōt nō ig'enter
mtelligi qz nā solutis retrib
adstrictos supnoz suos ī
nos aplos ammas retulit
quasi a celi facie pluuie
abstondit sed ablatis stellis
pluuie m maiorem gurgitum
mbres dedit Quia etiam

reductis ad supna apostolis p
expositoꝝ seḡnaꝝ lingnas flu
enta diuīe sṫrēcie dñi abston
dita longiore effusione pateſet
Nam quod illi subbrenitate
locuti sūt hoc exponēdo istꝝ
multiplicitet aiuxerūt vnde
et non ī merito ipsā expositoꝝ
p̄dicatō gurgitibꝫ comparatꝫ
Qua dū miltoꝝ p̄cedentiū di
cta colligūt ipi in eo qđ asserūt
p fundinis dilatantꝫ ſ lam dū
testimonia testimonijs inḡūt
quasi exgnitis gurgites fāt
quoꝝ uerbis dū condie gēnli
tas doretꝫ qꝫ pcoꝝ mens cele
stem sṫrēaaz accipit qī stans
in terra aqua gurgitē ostēdit

¶ Sed nequaqm isdem aplis
sctī expositores se in sṫrēcia pre
ferāt aī exponēdo laans locūtꝫ
Meminisse quippe necessarium est
debēt per quos eusdez sṫrēcie in
uencōnes acceperūt vnde et
apte subiūgitꝫ Qui de nubibꝫ
fluit hȳ quippe gurgites de
nubibꝫ fluūt qꝫ si ex sctis aplis
uis nitelligēcie non maneret
nequaqm p ora doctoꝝ largi
or manaret ¶ Instructa eī
sctā p nubes aliḡndo ypḥete
aliḡndo aūt aplī designantꝫ
Per nubes quippe mobilitas
huane mentis expmitꝫ sicut
Salon ait Qui obseruat ventī
non seminat et qui ḡsiderat nu
bes nūqm metet ventū pro
culdubio in mundū spm nubes
uero subiectos ei homes appel
lat quos tollens huc illucq
impellit et uocat Quoꝝ
temptacōes eius ī eoꝝ cordib
suggestionū flatibꝫ alternat

Quisqs uentū obseruat nō
seminat quia qui tēptacōes
uentilas metuit cor ad bonū opꝝ
nō ꝓponat et qui cōsiderat nubes n̄
metit. Quia is qui ante humane
mutabilitat terroꝝ tepidat
mercede se eterne retributōis
pruat P nubes ypḥete figu
rantꝫ sicut p psalmū diatꝫ tene
brosa aqua in nubibꝫ aeris
i deest occulta est sṫrēcia ī ypḥetꝫ

18 ¶ Per nubes quoqꝫ apli designantꝫ sicut p ysaiam dr̄ā
dabo nubibus ne pluāt sup eā
imbrem Ipsi ergo stelle sunt
quia nite mētis lucēt ipi nubes
sūt qꝫ arētē pectoris mīi tiam
celestis tellig̃cie fluentis ri
gant Dicī nubes nō esse ut
nequaqm eos mtuēs ypheta
dixisset qui sitī ssh qui ut nubes
uolāt imbriū itaqꝫ gurgites
de nubibus fluūt qꝫ p̄dicatōes
seḡnciū nitelligēcie origines
a sctis aplis acceperūt Deq
bus adhuc nubibꝫ apte subiū
gitur Que p̄texūt aucta desup
nubes nī desup aerem p̄texūt
si in celo oculos attollim9 non
celū sed ipas mutuem nec usq
nr̄ ethereas plagas penetrat
qꝫ ea illas ipsa sua firmitas
occultat et cū de celo sol nu
bilat prius interfuso aere
pasatꝫ ut post in eode solis ra
dius cōtemplet Quia carna
les homes sūmꝰ cū supna appe
tere nitimur quasi in celū oculos
leuamꝰ vel ī celo aīe tēdimꝰ
qua pressi usu rerū ut palū
dose spitalia conamur Sed
qꝫ transire nitellis nr̄ ad
dnā non sinitur nisi p sctoꝝ

prius pcedenciū exempla formet? quasi iam celū m' ocls
suspicit sed nubes videt quia
cōprehendere que dei sūt appe
tit uerū miraī ea q̄ hoīb⁹ col
lata sūt potest vnde t aliasdī
18 ¶ In lūans tu mirabilit a mō
tibus eternis Qui est oriētem
solem gtemplāi non valet in
radiatos montes aspicit t q̄a
sol ortus sit deprehendit Eter
nis ergo mōtibus nos dnūs
illūiat q⁹ p admiratā uitam
patrū pcedenciū radio nos sue
claritatis illustrat Ecce i studio
deuocōnis domūt t caritatis ac
cendimur Sed in hac deuocōne
atq; caritate melius hauī mihi
gtemplacōne formam? Quid
ei deuocius petro quid carius
iohanne ille pdeuocōm fluuiū
maris dorsa calcare nō timuit
Iste p amorē in ipso auctoris
nri pectore quieuit et qui ad
corpalis cene refectionē uene
rat spitale pabulū de sinu re
demptois sumsit ¶ Sed quia
19 signāi p nubes ecclā p phetas
dixim⁹ necesse est ut adhuc ad
mediū scipionū patrū exempla
deducam⁹ Ecce nū preceptis ce
lestibus subdi p obediēciā cupim⁹
considerātis antiquū patrū ves
tigijs inuiam? Quid et abra
ham obediēcius qui ad vnam
vocem dnī cam cognatos t pria
deserit et p adipiscēda eterna
hereditate ipm ferire nō tre
pidat que seniex iam t pene
morituꝰ accepērat heredem
20 ¶ Cui pacīcie adprehendere
vtute conamur predecū ex la
cōspicim⁹ Quid ei isaac paci
entius qui ligna portat de holo
causto interrogat atq; post pau
lulū ligat? et non loquit? are si
pomt? et nō reluctat? Quid go
isto viro dia pacīcius potest qui
quasi ad solatiū ducit? et rīget?
ad feriendū ligatur et cōcrescit
et oblaturus holocaustū interrogat
offerendus holocaustū tacet 21
¶ Cui accingi ad laborū tole
rancīā nitimur exemplis pre
cedentū formamur Quid ei
iacob laboriosius qui apud laban
tam longo tpe p propinquus uice ꝑ
gnatōnis opera exercuit finiuit
et uite obsequius est famulut
pfrueret? primis heredis ¶ Cui 22
arte cōmercie t castitatis aste
dere nitimur exemplis pcdē
tū subleuam? Quid ei ioseph
castius qui ad desideriū petulāt
domine nigo lixiuie pmi nō
potuit et iam captiuus t ejdem
hoīb⁹ seruus exiuit sed cont?
dominātē negrīā et m seruitio
liber fuit ¶ Cum masuetu 23
dine replei cōupim⁹ pcdēnū
exemplis adiuuamur Quid
ei moyse mansuetius q⁹ cōmissi
sibi populi seditiōm toleāt et
in uasceten dnm p eisdem suis
p scatoibus rogat seq; pillis
dnīo furoi obicit Quid i sexto
eius pectore ecclā exp̄sectōne
caritatis ignescit ¶ Cui cont? 24
aduersa mundi formare melius
cōstanciam nitimur pcdēnū
cōsideratōne sulcimur Quid
enī ioslue cōstantius qui ad
explorandam q̄litatē genciū
missus nec pceritatis magni
dine nec numeōsitatis magni
dine expauit Unde t easdē gē

quas explodando nō timuit et
pliando pstrauit ¶ Cū benigt
culmē adphendē conam pre-
denciū exemplis mstruemur.
Quid enī samuel benignius
qui de primapatu regēdi populi
electus successorē sibi humiliter
requit)nuentuq; unguet ipē
unctū mox toleat p sēutorē
a quo nemoriat trepidat et
nī ne ei dns irascat rogat)pē
quippe cū mittet aīt audiet
Saul et interficiet me t ei per-
semet ipam ueritas dicit Ego
usq; nu luges saul cū ego ab-
iecerim eū Quid ergo isto
uiro dici benignius potest qui
et hūt nō uult diuinus pnūti
a quo fermidat occidi ¶ Cū
ad pietatis atq; humilitatis cel-
situdinē tendimus predecessū
exemplis leuamur Quid ei
Dauid misericordius quid hu-
milius dici potest qui a rege re-
pbo punitoia cōtumelias pe-
pit qui de manu hostili israe
liticam gētem fortis eripuit
et nī ne ipse moriat quasi de-
bilis fugit. qui t se electū u
diuo diuino sinebat t ypocrī p se-
cutorē suū et nī eidem p sēutōi
suo crebro satisfactois humili re
se subicit Qui p sēutois latera
tollit oram clamidis detrūcat
atq; ad cautimē montis pmg
perat et uno eodēq; tpore qui
occidendi pratem habuit ostētat
et ne occidat rogat Quia go
m nūctis que spūtuli appetig
exemplis predecessū formam
bene de hīs nubis dicat que
prexit nūcta desuper More ei
nubiū exercitū sup nos patrum
uita tegim ut adfructū fecūdi
germinis infundam et quasi
intuetes celū pius nubes aspicig
qui ante bonoū facta mitigdo
cernimg et post illa que sint
celestia intelligēdo penetramg
Sed quia nequaq̄ harū nubiū
id est antiquoū patrū uita
nobis ostensq; patescēt nisi eā
nubes alie de est scīi apli luce
sue pdicatoīs aperient Ad
has nubes que pdicando mūdū
occupauit sermo redeat t quid
pillas dns in mundo egerit osten-
dat Dicitur ¶ Si uoluerit ex
tendere nubes quasi tentoriū
suū et fulgurare luce suo desu-
cardines quoq; operiet Quid
nubes dns dū mīstris suis uia
pdicatoīs apperiēs eos i mundi
latitudine circūquaq; diffudit
Bene autē dictū est quasi tentoriū
suū Tentoriū q̄ppe ūtute pon
solet et nī pdicatores scī i mundo
mittit iter deo fecit unde
scripū est Ecce mitto angelū
meū ante faciem tuā q̄ pparet
uiā tuā Et unde rursū p psam
dr)ter faciē ei qui ascendit
sup occasū Et rursū Deus
egredieis cora pplo tuo dū pe-
transieis p desertū in terra
mota est Deus ei q̄ p semet
ipm non local ubi est p pdica-
tores suos i mūdi partes local
ambulat unde p ysaiam dr
Et in ambulabo in eis)ter q̄p
pe p eos agit dū humanis cor-
dibus eoū se eloquio infudit
Atq; in hoc ut mirere tentoriū dei
sūt hec eade corda scōrū q̄b
quasi in uiraquestēdo requi
Dū pter ad mētes hoīm ueies

uemẽs agit que disposuit et nõ
28 uidetur ¶ Hmc est qđ simul
oẽs synagoga tentoriũ vocat
cum cessasse apud dedicatõẽ
sacẽdotes p ieremiã dñs queri
dicens Non est vltra qui extẽ
dat tentoriũ meũ et erigat pel
les meas Hmc rursũ de exter
minatõne eius dicit Dissipat
etũ tentoriũ sinũ de molutus
est thabnaclm sinũ Quia enĩ
vnius populi cultu nũc dñs iter
homies lauit eũdem sibi popu
lũ tentoriũ nocauit Vnde recte
mĩt nubes iste eius tentoriũ di
cit qma ad nos deus p gram
uenies mira pdicatoriũ suoriũ
mentes operitur ¶ Dn paulo
29 eius tentoriũ non erat cũ abie
tus ale p ieiunũ vsq ad illuc
ad corda mortaliũ uenies tã
mente dñs quiescebat Nubis
quippe erat hoibus tentoriũ
deo qma quem pdicando ĩsin
uebat audiẽtbus hũc inuisibili
ter uiete retinebat Idem rursũ
dñ cathenis vinctus romam
peteret paulus occupaturus
mundũ latens in eius pectore
quasi sub tentorio abat Dñs
qua et occultus uidei nõ po
terat p uerba pdicatõis pdu
xit iter inchoate grẽ sine cessatõe
30 pagebat ¶ Nubis eius mor
ses exstitit cũ prius qm plebi
israelitice dicatũ pberet qua
draginta annis in deserto per
manẽs et sub immia apperens
a omissatõne populi segregatã
uixit Sed tentoriũ dei factus
est cũ ad ruorandũ populũ in
egiptũ missus abat portans
inuisibile corde ueritatem

qui omnipotens deus q̃ patebat
in opere latebat in corde et vbiq
pns oĩa ignitmens uterin suo fa
mulo in egiptũ uenies facie
bat vnde scriptũ est Vbat deus
in egyptũ ut redimeret sibi po
pulũ Ecce ire dñi p nubẽ inuisp;
tam priciam cuncta gmetur q
is qui vbiq ex maiestate est b
quasi in via gressibus ponit ex
pdicatõne Sed eisdem sñs pdica
toribus nequaquã ad psuadendũ
uerba sufficiũt nisi etiã uerbis
miracla addant ¶ Vnde ait dñs
31 sit Si uoluerit extende nubes
quasi tentoriũ recte subiungit
et fulgura ei luce sua desuper
Quid enĩ sentire fulgura nisi
miracla debemus De q̃bus per
psalmum dr fulgura multipli
cabis et conturbabis eos p has
ergo nubes lucẽ suo desuper
fulgurat qua p pdicatores
suos in sensibilitatis mẽ tenebras
etiã miraclis illustrat cũq nu
bes iste uerbis pluit cũq mi
raculis vim coruscę lucis aper
uit extremos etiã mundi ter
mĩos in dñi amore gũtiunt
¶ Vnde recte subditur Car di
32 nes quoq maris operiet qđ si
endũ quidem helim uocibo audiẽ
Sed auctore deo iam factũ cer
minus Omnipotens deus ei comi
rantibus nubibus cardines mar
operuit qui emicantibus pdica
miraculis ad fidem etiã terminos
mundi pduxit Lucie enĩ pene tu
ctoris iam genuũ corda pene
trauit Lucie mira fide orien
Immites ondensq cõuixit Lucie
Britanie que michil
aliud nouerat qm barbaum

strendere iam dudū vidīs tonitrua
laudibus hebreus repit alleluia re-
sonare Ecce quidam tumidus
iam substratis sibi pedibus
serunt oceanus eussi babaros
motus quos terrem primapes
edomare ferro nequeant hos
p domina sermone sacerdotum
ora simplicibus uerbis ligamt t
qua caterua pugnauit m
fidelis nequaq metuerit Jam
nūc fidelis huius linguas habet
Quia enī preceps celestibus
et uerbis claresentibus quoq
miraclis virtus ei diuine rogio
mfundit eiusde diuitatis terre
frenat ut prauc agere metuat
ac tons desidijs ad eternitatis
gram pueniē cōupiscat vnde
hic quoq cōuenēter adiūgit
Per hec enī iudicat populos
et dat esam multis mortalibus
Per hec mmtū uerba pdicatoꝝ
id est guttas nubiū per h fulgura miraclōꝝ deus populos
iudicat quia eorū corda terita
ad pemtiam uocat Nam dū
supna audiūt Dū mira opera
attendūt mox ad corda sua re-
deūt et sese de antr actis plurimū
afflīgētes eterna tormēta per
timescūt Sed peasdem nubes
p quas terror mfligitur etiā
esca datur quia magna pdōa
torū dispensatio est ut sic fiat
sup bienū mentes afflīgt ut ea
afflictas nouerint cōsolatiōis
eloquio nutrire Quatenus t per-
rantes de eternis supplicijs t-
reant et pemtētes de supnis
regni gaudijs pascant Vnde
bene ipe dispensatiōis ordo
seruatus est ut ormate helim
dicēt qd phas nubes pius iudicat
populos et postmodū esas p-
bet Quia mmtū omipotes
deus p pdicatores suos prius
nos depraua accōne cōpiēs
concutit t pmodū per spem
cōsolat et mittit Si ei diuina
dispensatio phas nubes indi-
mod non agēt nequaq esse
nubibus dixisset Accipite
spūm sūm queū remiseritis pīa
remittit as et quoū i mmu-
tis retenta sūt et rursū si pcas
corda mā non pasteret nequaq
de esurientibus populis dispu
dicēt Date illis vos manducare
Quod sic hīc eorū manibus
factū credimus ut hoc eorū ūb
condie fidē sme cessatione inde
annis Quid enī agit petrus
cū p eplas loquit nisi ut ūb
pabulo corda mā male ieuna
saciet Quid paulus quid
iohannes p eplas loquētes ope-
rant nisi ut mētes mē celestia
alimēta pparāt et in edie fide
sanitatū Quo morientur
vincat Dicat ergo si uolūt
extendere nubes quasi tentoriū
suū et fulgura e luce sua desup
carcinies quoq maris operiat

Dec hec est iudicat populos
et dat esas multis mortalibus
Ac si apte dicēt Si sōe suos
in ministerio pdicatōis extendit
eorūq uerba miraculis adu-
uat tonus mūdi limites ad fi-
nem uocat per que t prius
superbientes iudicat t postūbi
consolatiōis nutrimēta in spe
humiles roborat Sed nim
esas dū mortalibus dicēt. notand
q. nō ait oib sed multis qua

ndelicet sipiū est Non oīm est
fides et qbusdam dr Propterea
vos non auditis qz ex deo nō
estis Iterūq Nemo pōt uenire
ad me nisi pater qui misit
me trxerit eū Et rursū nouit
dñs qui sūt eius Unde ipsa
quoq scā ecclia pluimi fidē
tenent et vitam fidei nō te-
nent Humilitas dominice
sacramēta parit sed hu-
liari dnica imitatōne negle-
nit blanda diui eloquij p-
dicamēta comūicant sed apud
se in manes intumescere pseue-
rant Unde hic quoq ppōsit
p scardmes maris ad egressate
ecclie latitudo signata est Ap-
te subiūgitur inmanibus
abstondit lutem Inmanes
quippe sūt qui se elatis cogita
cōibus extollūt Quos cōtra p
psaiam dr Ve qui sapientes
estis in oculis uestris et coram
nobis prudentes Quos cont-
enas paulus ait Nolite pru-
dentes esse apud uos metipos
Deo mnia mbolux abstodit
qz mmui superbientibus ueritat
cognitio denegatr Unde per
semetipam ueritas dicat Cō-
fiteor tibi dne pater celi et te
qui abstondisti hec a sapienti
et prudentibus et reuelasti ea
parvulis Sapientes et pdentes
udelicet superbientes uocans
qui ei nō subiūxit reuelasti
ea stultis sed parvulis tūq
se dompnasse inmonuit non
aūmen unde et alias dicit
Custodiens pusillos dns Atq
ut ostendatur hec eade par
uitas quid uocat adiūgit

humiliatus sum et liberauit me
Quia ergo sūt multi in ecclia
qui parvuli esse despiciūt et
in humilitatis loco inmanes
apud se esse minime desistunt
Hos plenūq indeas honoribus
extolli voluptatibus pfim rez
multiplicitate dilatari Hi sepe
mil pīpue nisi pesse ceteis ap-
petūt a multis timei ignorat
recte uiuere negligūt et recte
famam habe cōpisūt Idola-
cōnes queūt sanoibo inumeshūt
et qz in rebus sibi copiose pritus
promptus sūt uentus gaudia
non requirūt Quoq eos mlti-
plex accio occupat eaq ad se
metipos alienos demonstrat
Et tamen siqua fidei tepida
emergat qua in ea saltim spe
extimentur hanc uerbis hanc
laboribus defendūt et testem
priam uendicat nec hī amat
Quos bñ apud moysen filij ru
ben et gad et dimidia tribus
manasse ex pmūt qui multa
pecora et iumēta possidentes du
extra iordanem ea que udeāt
cōmpestria cōm pistūt p rep
missionis terra hereditatem
habere noluerūt dicētes Terra
qm pmisit dns in cōspectu filio-
rum israel regionis uberrime
ad pastū aīalū et nos seruu
habemus iumēta pluima p-
camurq si inuenimus gratiam co-
ram te ut des nobis famulis
tuis eam in possessionem ne facias
nos transire iordanen Quia
igitur iumēta pluima possidet
iordanen transire refugiunt
qz quos multa mundi implicamēta
occupat habitaculq celestis pric

nō regrūt sed ipā eos quā spēte
nus tenēt fides marepat ne ocij
delectatōne torpescāt atq; ex lo
sio alios ad labōis toleātiae e
studio longanimitatis frāgant
vnde eis p moysen dicit⁹ iuīq
frēs nēstri ibūt ad prignam et
uos hic sedebitis Cur subintrā
mentes filiorū israel Sed q⁹
erubescūt non defendere quod
ostenditur p eadem fide qñ pro
fessi sūt ad certamē ppetant
eamq; non sibi sed ꝓximis uē
dicant vnde et ad moysen dr
Caulas ouiū fabricabimus
et stabula iumentorū paruul'
quoq; nrīs vrbes munitas Nos
aut armati ⁊ accincti pgimꝰ
ad preliū ante filios israel Cui
mox fortes p alios uenūt ⁊ re
promissōis terīs abhostibꝰ libeāt
et relinquāt atq; ad pascēda ar
mēta extra iordanen redeūt ali
ti q̄ppe q̄nuis fideles curis p
sentibꝰ occupati quasi armēta
extra iordanen pascūt q̄ cōt
fidem baptismatis tota mente
omiq; desideio rebus paturis
miserūt Cui hī ut diximus
cū fides temptat⁹ oritur defēsio
nū arans accingūt⁷ hostes fidei
superando trucidāt ⁊ hereditate re
promissionis id est fructū fidei
non amant sicq; pilla prignāt
vt hī sua pignora extra illam
disponāt Cui enī parvulos
foris habēt affectū in eos hūa
non habēt Vnde ad cāpestria
redeūt q̄ ablatis carnimbus
montiū quasi ad spē celestium
delabūt⁷ ut extra ꝓmissionis
terrā bruta aīalia nutriāt qua
ad pascēdos vanis desideriis ī ra

cōnabiles animi motꝰ elaboānt
qui etiā luctas q̄nta sit claritas ne
scīūt q⁹ trānsitoīs occupatiōibus
obcecant⁷ Et dū de terrenis rebus
superbūt celestis sibi lucis aditū
claudūt Vnde recte nē dicit⁷
Immanibꝰ abscondit luce sed alti
hos immanes supna grā respicit
atq; ipis reū habitōāq; occupy
cōibus afflixit eorūq; p̄sperit⁹
aduersis quide sed vtilis tribu
lacōnes interserit Vt cōtristat⁹
ad cor redeāt atq; in peritur⁹
rebus quam ītimiter ompet⁷
agnoscāt Vnde hic quoq; q̄dā
subtracta lux dicit⁹ apte sub
ueniente ⁊ p̄cepit ei ut rursus
aduenīat Cuius ueritatis lumī
quod elatis occupatisq; mētibꝰ
abscondit⁹ afflictis humiliatisq;
reuelat⁷ lux quippe aduenīt
cū afflicta mens ipās quas de
peiuris rebus tribulā cōmū te
nebras toleīat agnoscit quia
nisi aliquid exhinc interno
sustinerit nec hoc ipm̄ q̄ lume
ponderat uideret Quod in
telligi specialit⁹ ecclā de iudeis po
test qui ideo redemptōi mō in
carne uenīenti cōfidere austi sūt
Cuius apud semetipsos īmanes
exstiterūt Sed his immanibus
lux abscondita est quia superbi
lumē veritatis dū psequūtur
amiserūt Sed quia in fine mdi
ad fidem ducēdi sūt recte subiūn
gitur Et ꝓcepit ei ut rursū ue
niat vnde ecclā p ysaiam dicit⁷
Si fuerit numer⁹ filioꝝ israel
quasi arena maris reliquie
salue fient Fit quippe ad eos
lux īuertent⁷ cū ipsi ad cōfitēdā
redemptōis nrī poteā gūnt⁷

Si aut immanib⁹

Vicesimus septimus

Si aut inmanib⁹ nequaq̃m
p datiuũ casũ inũ nomẽ sed du
as partes oõms accipim⁹ ꝑ
intelligi ꝙ in manib⁹ lux absco
ditur cũ apud rectũ indicẽ liq
quicq̃ in suis op̃ibus cecantur
Cui hĩ ꝓpitiũr ut rursus ad
ueniat ꝙ dũ pccores sẽ suis in
ribus saluari non posse agno
uerunt grẽ lumẽ accipiũt t
ꝓtectõms intime radijs illustr̃
ut maiꝰ ardore post modũ ce
leste priam dligãt q̃m prius
in terrena delectacõne flagrabat
Sed hec aũ decelesti patria log
nuir cui me esse mira claritate
predita angelorũ agmina t
audim⁹ cui reũ oĩm conditor
ꝓsidet quam in fusione sua r̃fici
ens replet cui uera hereditas
lux est et defectus eiusde lucis
nullus est ad nosmetipsos' me
tẽ reducim⁹ et quod terrena
gestam⁹ membra cogitamus
Densam⁹ qđ nati in tenebris
atq̃ a radijs intimi lucis ali
eni Tantũ negligũt uirim⁹ q̃tũ
rebus corpalibus dedti absp̃
talib⁹ longius degebam⁹ qua
g sideracõne p mohĩ cor ac male
sibi gstium trepidat et tante
ilius qua audit patrie ciuẽ
se fieri posse desperat Vnde hic
quoq̃ apte subiũgit Cuo mes
pauidi ad fiducia r̃ducatur
Nam de hac luce mox subdit

Annunciat de ea amico suo
quod possessio eius sit t ad eã
possit ascendere Amicus ꝑ
est recte amator accõmis Vnde
et ipa ueritas discipulis dicat
Vos amici mei estis si fecerit
que ego ꝓpio uobis Amicus
quippe animi custos dr Vnde no
n immerito q custodie uolũtatem
dei in ꝓceptis illius mitt⁹ eius ai
ius uocat⁹ Hinc est qđ rursum
eisdem discipulis ueritas dicit
Vos aut dixi amicos q̃ cta que
audiui a patre meo nota feci uob
De hac igitur luce eterne patrie
amico suo deus annũciat quod
possessio eius sit ut nequaq̃m
se infirmitat⁹ siue fragilitate de
speret nequaq̃m hoc qđ creatꝰ
sed quod recreatus est penset q̃
tãto ceteris sciat quia illius lu
claritatẽ possideat q̃nto mũdi ui
ciorũ pulsantiũ tenebras ueci
calcat Bene aut ꝓmissione
subiungit⁹ ut a deam possit as
cendere Quod enĩ difficilius
q̃ hom̃ in terra edito terrea
et fragilia membra gestanti
celorũ alta constendẽ sinuosq̃
spiritũ archana penetrare q̃
eoũde spiritũ a nos uenit cõ
ditor seq̃ hom̃ ecia sibi ipsis ex
hibuit sicut de illo patri per
Jphã dr animus ei paulo
minus ab angelis Et q̃a
inter nos et eosde spũs discordiã
scandalũ reppeit in ira potẽ
mirabiliori eciã pietate sima
creans sustinens mia eũ sum⁹
minuit Hinc est ei quod de eode
regnato angelorũ chori in
eius annũciacõne pdicit ymnũ
dicit et de uicta prauitatis
discordia hos quos dudũ dispex
erat ciues agnoscit cosonã
re pdicãtes Gla in excelsis
deo Et in terra pax hominibus
bone uoluntatis Ac si apte dicat
Quos a nobis malicia disiu
erat iam nũc in terra homines

uūgat Hinc est q̄ ante ī carnaꝯ
tuus ī testamēto uetēi adorasse
homo angelū legit nec tamē
adorat̄ phibet̄ sed post media-
toris aduentū cū se iohannes
adorat̄ angelū ꝓstrauisset an
dīt unde ne feceris cōseruus
tuus sū et frūm tuoꝝ Quod
ei hoc quod ꝑius equanimiter
cōcedebant adorari post ab hoīe
angelū renuebant nisi quod ꝑius
hoīem carnalibꝫ corruptoī
bus dedit ne ab eisdē carna-
libus corruptōmbo rēdempti
quod abiectiōe noceānt nis
tuus gtempnebāt post modū
uero huānaꝫ naturā eciam
subtratā habere nō poterant
q̄ hanc ī auctore suo eciam
sup semetipōs ductā uidebāt
Neq; enī debebat iam ī membr
subiecta despici que ī ipsō
mēbroꝝ capite meruit plata
reneraī Is ergo qui ꝓpter nos
mīnoꝫ angelis exhibit eq̄les
nos angelis uirtutes siue mō
racōnis fecit Vnde et moīedo
do aut morte nō metuī rēsur-
gendo demita confidi astēdēdo
de celesti patria gloriaī ut q̄
caput ꝑeis se cōspiciūt illuc
se subsequi membra gratulē
Vnde bene ī abecedē nrō capi
te dr̄ ubiaq; fuerit corpꝰ illuc
gregabiū aquile Vnde petrꝰ
ait In hereditatē īcorruptle
et ī cōtaminatā et ī marces-
cibilē cōseruatā ī celis Vn
paulus dicit Scimꝰ enī quo
terrestris domus nr̄a huius
habitatōnis dissoluat̄ q̄ edificā
cōm ex deo habemꝰ domū nō
manufactaꝫ ꝑternā ī celis

Sed si nos quaꝫ qui edifi ī
terra sumus celū cōstendim q
ubi est q̄ ueritas ait sic Nemo
Nemo astendit ī celū nisi q̄
descendit de celo filius hoīs
qui est ī celo Cui nimiū sēte
ne statim obuiat quod her eade
ueritas dicat Pater uolo ut
ubi ego sū illic sint mei et
sibi ī uerbis suis nō discrepāt
sed admīrenda bet quasi
discordātia studiū nr̄e ment
ī flāmāt Omēs enī nos q̄
ī eius fide nati sumꝰ eius pro
nulldubio corpꝰ existimꝰ Et a
igit̄ ī ista dispensatiōne pie
mēbroꝝ suoꝝ caput dīs fuic
est repulsā ꝓbroꝝ multitudine
solus est ecia nobisā Nemo
ergo astendit ī celū nisi qui
de celo descendit filius hoīs q̄
est ī celo Quia aī nos uni
tī illo facti sumꝰ unde salus
uenit nisi illuc solus redit
ecia ī nob̄ Et is qui ī celo se
est ad celū cotidie astendit quia
qui unitate sup oia ꝑmanet
humilitatis sue gratie se coti
die ad celos trahit Ergo
si desperet humana fragilitas
unigeniti sanguinem qui sedet
ī ꝑtio suo conspiciat quam
magna est que tabulaꝫ ꝑ
pendat ꝑciosaꝫ quo caput
ꝑtulit et q̄ aluīde ꝑtijs as
trinxit̄ adspeandī exēplo
roboret̄ Confidat celos spe
ret supnam ꝑriam angelo
se sociam sciat atq; in suo ca
pite ꝑlatam se ecia angelis
gaudeat Diuat̄ igit̄ recte
de hac luce ī terne patrie
amīcat de ea amico suo q̄

quod possessio sit et eius possit
ascendere ¶ Sed nalde mira
sut ista nalde terribilia quod
homo m terra edibis atq; adi
celesti patria exigentibo meitt
longe dampnatis non solu
ad statu condicoms t'diuat'
sed eciaz gloiose exaltatur ut
qui paradisu pdidit celu re-
cipiat et non solu huc debit
sui reatus non teneat ꝑ huic
post culpam dona comulatq;
excrescat ut ille gtemptor di
ille nimitator diaboli si ad fin
chi pemtencie redeat vsq; ad
celsitudinem gtemplande ihme
lucis astendat Cuiq; itaq;
cor no hiiq; pietatis admira-
coe exiliat cuius torpor no
m sublecatoe tate gsideaco
expauescat vnde t apte sub-
ditur Super hoc expauit cor
meu et mou est de loco suo
Quia pauor du mente pcutit
hanc a semetipa aliena redt
non mtqm latini inter ptes
extasim pauorem uocant sit
p pt̃am dr Ego dixi i pauo-
re meo pcretus sii a multi ocu
lozu tuoru ubi indelicet no
pauor sed excessus dia pote-
rut Sed pauor illic p excessu
pomit' quia sicut m excessu
ita et m pauore animo alie-
natur vnde hic quoq; gsideri
ta luce eterne patrie recte p̃
uigitur ¶ Super hoc expa't
cor meu dc si dicat m admi
racoms excessu se transtulit
et quia none spei spu mens
afflata est semet ipam q̃lis
mutetur cogitacoe fugiat
reliquid Bene aut dr Et mo-

tu est de loco suo locus q̃ppe-
huiam cordis delectatio est vite
prius sed nu diuia aspiracone
tangitur locus mi cordis sit
amor eternitatis Considera
coe igit eterne patrie d'loco
suo animus mouet' qr delect'
mfimis m supmis cogitacoibus
pomit' Prius em que essent
eterna nesciebat i pmiu dele
ctacoe torpueat smulq; ipe
transiens amore trascucia te
nebat sed post q̃m que essent
eterna cognouit postq̃m supe
lucis radios raptim gre plado
ghigit ipa admiracoe sumo
sese ab mfimis sustitato eleuat
ut nulla iam ei misi que ptna
sut libeat et desperatis musculi
sola que pmanet requirat.
Bene ergo dr ⁜ Super hoc ex
pauit cor meu ¶ Et mou e
de loco suo qr pigru cor 7 tepis
duu cogitacoibo deditu aum
repete p excessu se ad summa
suspendit cogitacoms mfime
lotu muta't Sed du psemetipm
mamore pus sti pstrata
mens dormiat et nisi diuie
gre aspiracone pulset' i suis
delectacoib frigida misesibilq;
torpescat Necesse est ut quom
niterna cogitacoe tangat
vel qualiter ad spalia sesu
efferat' aduigilat Sequit' ¶ Au
diet audicom mterroe uoc
eius et sonu de ore illius ꝓcedet
dhos sacreloquiu est ut ni au
dire eidem auditu dicat sicut
ait abacuk' Dne audiui audi
tu tuu et timui Vnde h'ipsoq; dr
Audiet audicom mterroe uoc
eius Mondu uero est q̃ uox de

non in gaudio sed in terrore audi
phibetur Quia in nullū quisq;
prōz dū sola que terrena sūt co-
gitat si ipsle dnūe gre aspiret
tangu hoc ante oīa intelligit
q; aūta que agit districta etiñ
iudicij amaduſione puniant
Audituſ igit uoris dei prius i
terrore fit ut post uertat tdul
cedinē qui ante nos districti
iudicij timore castigat ut iam
castigatos supne dulcedinis
cōsolatōne ſficiat Nam cū nos
uoluptas rerū tpaliū delectatō
possidet t melius oculos i sōno
corpois pūnit si manu subita
supni iſpertus gratiam diu
clausos mox eosdem aduētat
lucē oculos mentis aperimus q;
egerimus mala memineriimus q;
districtus iudex cōi hec uersat
uidemus uersat in mente q;to
ille sit homo angelorūq; fre-
quentancia quāta ui ō ipsos t
ardencia puniendi elementa
q; terribilē eterna pdicat dis-
tinctiones ore sēncia qua
ipsos dicat Discedite a me
maligni ignem eternū q;
pparatus ē diabolo t angelis
eius Eorūdem pena ipsoꝝ
ante oculos uoluit et que sint
gehenne tenebre aī grauī aā-
tiudinis obscuritate pensare
Quia ergo superbū cor prius
terrore cōtrit ut cōtritū in
amore solidetur Verte t nūc
dñe audiet auditum in terrore
uoris eius ubi t bene subiūgit

Et somū de ore illius pre-
tem sōnus de ore est uis timor
de supna irruens aspiratione
sua nū nos de uetus nēs as-
ōnis

purando replet paludibio de ma
legestis pfens terret Potestat
p os dei unigeniti filius designat
qui siat brachiū eius dicitur
q; per eū acta pater operaſ de q
pheta ait et brachiū dñi cui
reuelatū est Et de quo iohānes
dicit Omnia p ipm facta sunt
ita eaā os dicat Hinc ē em
q; pheta ait Os enī dñi lo-
cutū est Hoc p quod nob oīa
loquit At si oris nomine patet
dicētur uerbi siat nos q;p
p uerbis ligniam duē solem
ut aī greca uel latina ligniam
dicimus latina uel greca uerba
mōstremus Os ergo dñi ñ
m merito ipm filiū carnis
Unde et ei sponsa in cantibus
canit dicat Osculetur me os
culis oris sui Ac si dicat tāgat
me dulcedine pnūie unigeni
10 filii sui redemptois mei
somū uero oris potest eiusde
dñi suis spūs designari unde
alias in eiusde spūs suffiatione
scptū est Factus est ipse de
celo sonus tanq;m aduenientis
spūs uehementis Sonus igit
de ore dñi procedit ut gsbatis
eius spūs ad nos p filiū uenies
surditatē mē in sensibus auri
rumpit Siaut de eodem sōno
in auditorio atq; in corporeo
os dñi loquit Ducēs De meo
accipiet et annūciabit uobis
potest ergo p terroꝝ uocis sor-
tiudis et p somū oris dulcedo
gsolatōnis intelligi q; quos
suus spūs replet prius eos de
terrena actione terrificat et
post modū spe celestiū gsolat
ut tato p gsuendo deſp mis-

gaudeāt qñto pius sola supplia cōspiacēdo meluebāt Hinc est q̄ de unigenti spī quasi de hoc oris sono paulus dicit non accepistis spm seruitutis ut rursum timore sed accepistis spm adoptōnis filiorū in q̄ clamamus abba pater Hinc p semetipm ueritas dicit Accipite spm sanctū quorū remiseritis pcā remittunt eis Et quorū retinueritis retenta sunt Cate cōuertitur terror in ptātem qui dū mala sua pemtēdo pumunt ultr ad exercendū iudicū astenduntur ut hoc in deo posse accipiat accipiat q̄ prius de deo ipso metuebāt Iudices q̄ppe fuit qui sup̄ni iudicii p fidē timuerat et aliena iam pcā mundū dimittē qui prius formidauerant ne tenerentur sua Sed q̄ hoc ipm iudicii q̄d spūale agitur modo a carnalibus nō intelligat Qui nonnulli qui diu res humanas curare non estimāt et eas ferri fortuitis motibus putāt Cōm quos recte subditur

¶ Subter omēs celos ipe cōsiderat et lumē illius p tumores terre ac sic apte dicit Qui suma regit ima extrema non deserit q̄ sic impendit magnis et tamē eidē aut regimis non ꝓpediatur a paruis Et ubiq̄ pns et ubiq̄ ecclis est ima dissimilibus sibimet dissimilis non est Eque q̄ oia respicit eque nuda dispt quum omnibus locis assistens nec localiter tenditur nec uaria mutando uariatur Si aut celos sedes potestates dicat prima q̄ppe attestatē cui ait Celi enarrant gloriam dei postq̄m p sonum oris aduectus sancti spūs designatur forte subiungitur Subter omēs ipe considerat et lumē illius

¶ Qui namq̄ nōnulli qui in mira apostoli opa audiunt qd̄ accepto spūsancto mortuos uerbo sustinuerat ab obsessis demonia pellerent umbra infirmitates amouerent uentura quoq̄ prophetando ꝓdicunt et omne uerbū dei oim gentū loquēs linguis ꝓsequerat quia has uirtutes nūc in ecclia nō inuenit subtracta iam in ecclia fine magna suspicant ne stultes pensare quod spūale est Adiutor in oportunitatibus et tribulatōe Quē q̄ppe sancta ecclia in arta adiutorio indigere audiuit eam tribulatō presentis presse Nam postq̄m superbia infidelitas eduxit non iam uirtutes signa sed sola merita operū requirit q̄ finis illa premiorū nō oportunitas exigit ostendat Si spūs qui ppetuo est lingue istius sunt non fidelibus sed infidelibus ubi ergo omēs fideles sunt que causa exigit et signa monstrēt unde clausa forte esse satisfactionis si quid d̄ applicet dispensatione memoremus Paulus namq̄ egregius ꝓsecutor nullene uemens et plena in fidelibus insulam iens priem publy defecta a febribus qd̄ uexatū oīa do saluauit et in egrotantem Thimotheo precepit dicens

modico vino utere ppt stoch̄i
tuū et frequentes tuas infirmitates
Quod est paule qđ egrotū ī fi-
delem orando ad salutē tuōs
et tantū aduitore euangelio
more medici palmita curas
missi quod id circo fiunt extrin-
mirada vt metes hom̄ ad ī-
teriora pducāt. ītimis phoc
qđ mirū uisibilē ostendi ut
ea que mirabilioa sūt īuisibi-
lia credant. Signo qppe ui-
tutis patet publica sanandus
fuerat vt mēte reuiuiscēt dū mi-
racla ad salutē ēdiret chimo-
theo aūt adhibendū foris mi-
racūm non erat q iam totus ītg
uiuebat Quod est igit mirū
si ybata fide crebro miracla
nō fiūt qñdo hec ipi apli ī ūb,
dām iam fidelibus nō fecerūt

V3 Q Ceuatis ergo celis dns ī
ferioa dris cōsedat qz et ablat
sūmis pdicatoib; messē mter
eaā mfima nrē mfirmitatis
curat et quasi subter celos lu-
me illius terre termios ispi-
cit qua post sublimem uitā
predeūt eaā pcedū mores
actusq; grē sue illustracōne
cōprehendit. Cau et sī ūtutum
signa nūc pua fideliū cre
bro non exerit abesse dī fide-
libus vtutū opera mīgm̄ credi
Potest eaā itelligi lume illig
supermios terre quo deus p:
oracōnes supne grē dūg etes
ad sidem collegit mtra semet
ipm̄ multi mmites clausit

18 exima vel certe terre sūt fines
hom̄ pcedū Et sepe gligit
ut plerūq; dm̄ deserat ? pte
sue ipa mdesideys carnalib;
expendat sed mī supna gratia
respectu extremis suis addeū
redeūt que sint iudicia eterna
cogniosūt acta que se pisa
egisse meminerūt fletibq; pūūt
atq; hec uere se mīsericors ostendit
operibus quibus subste-
rite ueritas ante ultionē pfecto ioīs dimitt
qz ante deliquerūt Hinc enim
p̄phecie spūs anna diat dns
iudicabit fines terre Quia
minimū ante actū uitā deus
non iudicat qñdo posteiora
predeū respitu supne pietatis
illustrat Hinc moyses ait

17 Q Pmogenita asini mutabis
oue asinū quippe īmundaa
designat. Asin ergo pmoge
nita oue mutare est īmunde
vite primordia in innocēte
simplicitate ionīe ut postq̄m
illa prior egit que ut īmunda
dns respuit eam iam agendo
pferat que in dei sacrificiū po-
nat quia ergo post prauas
opa pcōr conūtit ? ab anti-
quū suauū tenebris nr̄e fmē
aliquādo rigat rectē mū dī

16 Q Et lume illius ptermios
terre Sed grauī luctu affligat
eadem gra que post facta mo
mentem ēplet nam mala gesta
ad memoriam reducit sibiq; hoc
qm̄ fecisse damnauit vnde
vnde sit primū omē qđ se se egisse
remmisit. cotidie fletibq; īsistit
et quo magis valet quod mihi
est tenere eo ardentius appet
minisci qđ me se gemitibq; pūue
unde ? apte subiūgit Post
eā rugiet sonitus Que cū dns
illustrādo repleuit eius vtam
prudubio mlamenū uerūt

atq; illuate menti q̄ magis et
na supplicia msimiat eo hui
dutius detransacta nequicia
gemitibꝰ fatigat et dolet hō q̄
fuit q̄ homi iam nicipit in
dere quod nō fuit odit q̄lem
fuisse se memint amat q̄les
esse debuisse cognoscit et sola
iam penitēcie amaritudine mem
oligit qua caute gsideat in
grīis uoluptatibꝰ siue delectac
pstāuit Bene ergo dr post
eū rugiet sonitus Quia nī in
mētem deus ingredit gstat p
auidubio quod mox penitēne
gemitꝰ sequit ut ei iam salub
ter flere libeat que pius d'in
q̄tatibꝰ flenda iocunditate gau
debat Sed quo uberius d
pa flenti eo amor cogmino
ueritatis attingit q̄ aduidēd
interna lumē polluta diudum
conscientia lacrimis baptizata
renouatur Vnde post penitēcie
rigatū apte subiungit domini
uoce magnitudinis sue uoce em
magnidms deus tonat cū sēnb
bene iam plamēta pparatis q̄
sit magnus in supnis msimiat
Quasi em̄ de celo tonitruus pre
dit ai nos mirari a negligencia
q̄ torpētes respectus grē pauē
subito pauit alꝰ in terra posi
ti somī de supioribꝰ audimus
q̄ terrena cogitates supni t
roris sentētiam repēte ptim
estimꝰ et mens bene iam de
sūmis sollicita trepidat q̄
pius in nfimis male sēnura
torpebat Sed iste nisitac
occulte quibꝰ modis se nobis
msimiet terror ignoratur ne
q; ipsius mentis acie cōphēdit
alius ad melius intentio cōmu
tatur Vnde apte subiungitur
et non inuestigabit ai audita
fuerit uox eius Vox em̄ dñi
auditur ai grē eius aspiratē
mente concipit et cor adsti
dui sūmi amatōis exercitium
uirtutis intime clamōe pe
netrat Sed istam uocem sup
uenientis spūs que se in aure
cordis insinuat nec ipā mēs
que pharc illustrata fuerit
inuestigat pensare em̄ nō
ualet inuisibilis uirtus q̄bꝰ
sibimetipsis influat quibus
ad se modis uenīat quibus
recedat Vnde bene p iohānem
dr Spūs ubi uult spirat et
uocem eius audis sed nescis
unde ueniat et quo uadat
Vocem em̄ spūs audire est
uim compūctionis intime p
amorē inuisibilis contritor
assurgere Sed nemo scit unde
ueniat quia ignoratur p ora
pdicantiū quibusue admos ex
casionibꝰ fundat et nemo scit
quo uadat quia ē cōmunem
pdicatōm mētis audire uelli
gi non potest quem desertēs
abiciat et aliꝰ ingredies in
corde requiescat una quippe
res foris agitur sed nō phāt
uno mō inuenīt corda pene
trant quia qui inuisibiliter
inuisibilia modificat inuisis
cordibꝰ causāt semina uo
phensibiliter plātat Hinc est
q̄ ihūs Ihesu lazaro crediderit
sed tū inde et pluimi ad per
secutōm zelū exhac ipā re
surrectōne cōmotus sūt Vnde
ergo idemq; miracūm qd alios

lumē p̄bnit alios p̄ mundie te-
nebras a lūe mentis excecauit
Hinc est enī q̄ uterq; latro et
eandē et suis mortibꝫ sillem mo-
ton redemptois nidit sed eā
supbiendo alter cōsumelijs la-
testē nō timuit quā timendo al
ter honorauit alīq; mīma te-
mia utriusq; cogitacō ꝑ nō fuit
qua hanc mitermis arbiter
mutabilē modificādo distrait
sed occulte aspiracōis modi
qua cōphendi mā cogitacōe
nequit mmirāi diuīe uocis ne
stigia nesuit? Bene ergo dr
et nō muestigabit? cui audita
fuit uox eius vnde ꝛ adhuc
apte subiūgit? ¶ Tonauit dō
uoce sua mirabilr uoce sua
deus mrabilr tonat q̄ occulta
uī corda mā mcōphēsibiliter
penetrat Exue dū latebꝫ mo-
tibus p̄mit m timore ꝛ fōnat
m amore q̄nto ardore seq̄dꝫ
sit aliquo mō silenter clamat
fit eiusdē mpulsionis mmi-
etas cū ml sonet m uoce que
tāto apud nos ualēnus ꝓfe-
pit quīto et ab omī exteriōi
sbrepitu aurē mīi surdestere
wordis fant ¶ Vnde ꝛ anima
adsemet ipam mox hoc ītimo
damore colleta mirat? quod
audit q; vnn cōpūctōnis tuos
te pripit aut ipsa admiracō
bene apud moysem mama
desup ueniēte signat? Dulcis
em cibus qui desupns acci-
pit? mama uocat? Man eī
dr quid est hoc Et quid ē hoc
dromꝫ q̄n do hoc q̄ termmꝫ
nesnētes admiram? Super-
nū igit? mama aīa pripit
aī puoce cōpūctōnis eleuatano,
uam spem mterne ꝛfectōnis ob,
stupesīt ut diuīa dulcedme
repleta uire respondeat quid
est hoc quia dū ab mfima co,
gitacōne suspendit? eaq; d'su
pnis cōspiat m solute mirat?
Et q; aī hac uoce torpois mī
suoritas rumpit? ueluste mte
ptimis usus mutat? vt anima
supno spū afflata et ī sūmis
appetat que gtēpseat et cōtēp
nat m mfimis que appetebat
ꝛcte subiūgit? ¶ Qui fiat 67
magna et mstrutabilia vtei
homo terrems usibus ded
miquis desideḥs pressis sub,
ito ad noua efferueat atq;
a cōsueto frigescat exteioribꝫ
auris p̄mūnet mterms cōtē
placōibꝫ anhelet quis hanc
vtutē supne uocis considerāe
sufficiat quis gsideando cōp,
hendat magna sūt q̄ uoce
suaq; deus facit sed minus ma-
gna esset si pstrutāi potuisset
ffaat ergo magna et īstruta
bilia quia ostendit fōras p
fectionē opeis sed latet mtus
ipsa qualitas operacōis uoce
sua foris etiā p aplōs īsonat
Qed corda audiēnū psemetip̄
mterius illustrat paulo atte
tante qui ait Ego plātauī
appollo rigauit, deus īcrēmū
dedit Neq; qui plantat est ali
quid qui rigat sed qui īcrēmū
dat deus Exmūnis ergo nostr
mentibꝫ supne uocis auditū
non ip̄i apli pbeant missi hī
sūt ut uerbis exteioibꝫ ꝛdes
cēdāt vnde ꝛ apte subiūgi?
¶ Qui pripit vm ut destēdat

m terrā et hiems pluuiōs et im-
bri fortitudims siue ☞ quia ꝑ̄ta
ait lauabis me et sup niuem
de albabor quid hoc loco niue
nisi p lucem uestitie candida
ampims corda sc̄ōrū Uq̄ aūt
ducte m supioribus cōsipant⁹
ut niues fiant Sed nā hec ipe
niues ad terrā uemūt i aq̄
uerū liquore uertūt⁹ aquest⁹
igitur p̄dicatorū mētes q̄ dum
ad cōtemplāda supna se erigūt
alacre mtellectu solidāturq̄
m sūma cōsideatōne rapūtur
vbiuē cōfirmacōms accipiūt
Sed q̄ adhuc m terris fratna
dilectōne retinēt⁹ semetipsas
ab alto mtellectu modificant
et mfirmis huīliter p̄dicantes
more muū corda arentiū li-
quata rigant Niues ergo ad
terrā de celestib⁹ uemūt cū s̄b
limia corda sc̄ōrū que nā soli-
da gtemplatōne pasūt⁹ p ſſi-
na caritate ad humilia p̄dica-
tōms uerba destēdūt ☞ Quut
em mē terrā cū tacet operiet
cū uero liquat⁹ rigat sua sc̄ōrū
virtus et p̄ firmitatē sua ap̄
deū ouā p̄cōrū ꝓtegit et cō-
destēsione sua quasi liq̄facta
arēte terrā ut fructū p̄ferat
mfundit ☞ Et q̄ aqua prius
ab mfimis trahi⁹ ut post ad
supiorib⁹ spursa reddat⁹ sic de
cruā nā vbiuē arte cōsistit unde
eleuat sūt cōsideāt ne alie-
ne mfirmitatis abrepta gtēpnat
Quasi ergo aque ad ternus d̄gh
sublate sūt redeūt dū cōdestēdēs
usq̄ p̄oibus remmisā non
desmūt quod fuerūt Certe
m terris adhuc paulo fuerat
cū legem carnali sapiebat sed
ductus ad celestia mutē usus e
q̄ quod p̄us mfirmū sapuit
ad soliditatē ueie mtelligēie
cōmutauit et mi cōdescendens
fribus quasi myrrha repent
qua et post virtutū culmina
quam fuerit mōstgmus agnos-
cit dicens ☞ Cum p̄us fui blasphe-
mus et p̄secutor et cōtumelios⁹
sed misericordiā cōsecutus sū quia
ignoās feci in incredulitate
Ecce quā clemēter siue ībeni-
litatis remmisit⁹ ut alioru e-
quammit⁹ mfirma paciatur
Quasi em ad terrā de q̄ supta
fuerat post celū aqua redut dū
post tāta siue gtēplacōms ar-
chana p̄ōrū se paulus mei-
mit ut p̄desse huīliter p̄oib⁹
possit videamus utiq̄ aqua
hec m nimis soliditate uertēda
qualiter trahat⁹ ad sūma ait
siue mēte excedimus deo videa⁹
qualiter adma mx redeat et
dū liquat⁹ mfundet ait Sine
sobri simus uobis videamus
qua mamidē ut tacens eleuai
ualeat et subleuata renocāi ait
Caritas em xp̄i uīget nos q̄
igit⁹ caritas xp̄i que sc̄ōrū mi-
tes ad supna subleuat eas pio
moderamie p̄ſſina dilectione
etiā ad humilitatē gdestēsois
formet Vere dī qui ꝓpe pit
mui ut destendat m terram
vbi et apte subuīgit⁹ ☞ Et hie-
ms pluuiōs imbri fortitudiō
siue hiemps quippe est uita
p̄us m qua nos. i si iam spes
ad supna erigit adhuc tam
mortalitatis mē frigus torpor
astringit quia sp̄ūs est Corpus

liber

qđ corrūpit⁹ aggrauat aiam et
deprimit terrena ihitatō sēsū mi
ta cogitātem Habetaūt hec hi
emps plumias rectorū pmulti
plumijs p moysen dr Expectē
siant pluuia doctrina mea et de
rēdāt sicut ros uerba mea hēt
mmtū pluuie hiem cōgru
ūt mestate ressabūt qr mūd
carnaliū oculis uita celestis
abstondit⁹ necesse p ut sctōrū
nobis pdicatōib⁹ irroret⁹ Cū
uero eterni iudicij estus ī trā
duerit nullo ūba pdicāmī ne
essaria tūc habebit quia ne
mēte mduce ad cor suū quisq⁹
reducit⁹ vt sctā iam nō agere nō
valet sēniat et rectū qđ sequi
debuit exhorthūdms sue pena
cognoscat vnde bene p ysaiam
dr Congrega eos quasi gregē
ad uctimā et sctifica eos in die
occisiōis In die emī occisionis
sctificant⁹ ẏ pbr qr tūc sctā q debu
erūt agere senuīt nī digna
prauitatis sue supplicia iam
delmare non possūt Causa aūt
pdicatōis sēc cū uita pūi id est
plumie cū hieme ressabūt recte
exeūt aīe atq; ad eterna esti
ua ꝑcrān sponsi uoce suadēs
ns dr Surge ꝑpera amica
mea formosa mea ī uemī iā
enī iemps transit imber abi
abijt et recessit qr cū uita pūs
pagit⁹ in quo nos ignoāte
nubilo carnis corruptibilis
tot⁹ astrinxerit omē mīste
riū pdicatōnis cessat Clarius
quippe p nos tūc undebimꝰ
hoc quod sctōrū mūc uocibus
obscurius audimꝰ ꝓpriat

igit⁹ dñs nūm et hyemis plu
uijs vt in terrā descendāt dū
aspiratōne sc̄i spūs ꝑ corrige
dis pccōibus corda sctōrū ad
ministeriū pdicatōis hūiliat
recte addit⁹ Et imbri fe
rtitudinis siue imber quippe
fortitudinis dei est pdicatio
diuīnitatis Nam imber firmit⁹
eius est pdicatō incarnatōis
de qua p paulū dr Quod in
firmū est dei fortius ē hoīb⁹
Et rursū Si crucifixus est
ex infirmitate sed uiuit ex ꝑ
tute dei Sic aūt viri sctī hu
litatis eius infirma pdicant
ut auditorū suoꝝ cordib⁹ etiam
diuīnitatis fortia infīdāt au
diamꝰ ꝑ tonitruū nobis in
brem fortitudinis In principio
erat uerbū et uerbū erat apud
deū et deus erat ubi audiaꝰ
etiā imbrem infirmitatis ꝑ
bū caro factū est et hītat in
nobis Audiamꝰ imbrē forti
tudinis Omnia p ipm facta
sūt et sine ipō factū est nichil
qđ factū est ipō uita erat au
diamꝰ imbrem infirmitatis
in ppria uenit et sui eū non
receperūt imbri ergo fortitudis
siue precepit ut in terrā descēdat
qr sctōrū uocibus sic nobis huāt
siue infirma pdicat vt nobis
etiā mira et fortia sue diuīt⁹
in notescat Sed nā ꝑ ute mi
conductōis audimꝰ statim ad
corda formidine compellente
reducim⁹ et tantū sup nos
iudicē ꝑ precedentes que egimꝰ
indigna pensamus vnde et
bene subdit⁹ Quia ī ma⁹
ōm hoīm signat et nouēnt

singuli opera sua Mala ei que
agūt hoīes pensare gtēpmit
sed nī vnitē sipne distinctōis
audiūt prauoꝝ operū hoc
qđ se dēpmit pondus agstē
predicatōmis quippe uerbis
pulsati euigilant ut pensēt
adque se supplicia antique
accōmis meritū habeat dī
ergo imber fortitudinis i tra
destendit m manu uniuscuiq
qs signat ut sua opera sciat
Quia dī uirtus m gphesibꝫ
maiestatis agnoscat abimo
quoq; subtilius sua anita pēsa
Quod ni mtelligi et aliter
potest Creator namq; oi
potēs a cūctis m sēsibilibus
m racōnabilibꝫq; distinctū
racōnabilem creaturaz hoīem
condidit q̄mus quod egit
ignorare non possit Natura
enī legis siue compellitur
siue prauū siue rectū sit qđ
operat Nā ad iudicii p ac
cone cut uenit si ponit ne
scire quod egit et ipi ergo
qui preptis dnīcis eruditi cō
tempnūt uirū bona an mala
sint que fecerūt sciūt Nam si
bona se fecē nescīt aut d'alī
qbus factis m ostētatōne glant
fursū si mala se agere ignorāt
cur m eisdem factis alienos
oculos declinat ipse enī sibi
testes sūt q̄ sciūt malū esse qđ
agūt quod uidere ab alijs ue
rentur Si ei ueraē malū
esse non credūt nequaq; hoc
ab alijs uidere formidāt unde
bene p̄q̄dam sapientem dī
Cui sit timida negocia dat testi
monii condempnatoī qa dī

facto suo conscientia pulsante
timor redarguit ipā sibi testi mō
nii phibet dampnabile ee qđ
egit Quo coīi p iohem dī Si
cor nrm non reprehendat nos deus
nr maior est et omia nouit
habemus apud deū fiduciā
ergo iniqui humanos oculos se
met ipos certe fugere nō possūt
Quia enī malū qđ fecīt no
uerit habet testem gscientiam
habent iudicē racōm suā impro
bitatē quod gmittit prius coīa
se indicii siue racōnis euomit
et post ad districtōm etiā exa
minis pducat Et hoc est for
tasse quod p psalmū dī Abyssus abyssū inuocat in uoce ca
tractarū tuarū q̄ dī p mirū or
dinem dispositōis occulte ma
lū non pmittit nescire quod
agitur et suo se iam iudicio
peccatoz m cōscientia adempnat
et post adempnatōm primam
ad eterni indias sinam preit
Abyssi ergo abyssū inuocare
est de iudicio adiudicatū pcire
Agitur p̄ditores sui p̄ darguit
facta peccamis aduersos aut
primū adempnat uerba iusto
Defendat quīm uoluerint pri
uilegia sua atq; impudenter
Certe ipi sibi mscīa testes
sūt q̄ exhisibiles nō sūt Co
enī ipō quo racionabile creatura
deus hoīem undidit m manu
omīm hom signat ut nouerint
singuli opa sua Sed q̄ helim
de pranitate singlorū serena
inuit illico adiptū pranitatis
auctore pque mutatoq; malū
horrit mentis oculos deflectit
et quia mo hoc uersū pram
rapinis membra fortiter exit

eccā hoc ipm membroū capt
sub brevitate destribat vel cte
quia supius nubilū dei vīutes
mtuleīat agut nūc ut contra
bonoū vitam eccā aduſarij
mpugnatōes mnotestat Nā
sequtur ¶ Ingredietr bestia lati
bula ſuū et i antro ſuo mora
bitr Quis alius noīe beſtie ñ
antiquus hostis accipitr q de
cepcōne pīmi hominis serpis i
pietatē et mtegritate mite illig
male suadendo lamat Contra
que ypbete uoibo de sītā eccīa
eccīa m antiquo statu rstauā
dā pmittit et mala bestia nō
transibit per eam Sed her bestia
nī post rdemptōis aduentū pdi
catorū uocē quasi post tonitruū
nubiū m fine mūdi illū dapna
tū hoīem qm antichristus vo
catur muaserit quid aliud qz
latibulū ſuū mgredit ut m
antiqo pprio demoret vasq
ppr illud diaboli antrū ac la
tibulū beſtie est ut i fidiās hoi
bus mam huguite carpentibus
et p signa lateat et p malicā
occidat ¶ Qui tñ oīm ypbo
corda quasi pp riū antrū tenet
atq ad omne quod noce bonis
appetit m eoīū se obiecturis me
tibus abstondit An indecor p
seqnaū corda antrū mūg bes
tie non fuerit m quoīū diu
cōſiliys latuit ſed repente uoab
erupit clamāns crucifige
eū et q ad laterā dom mentis
pmige tēptando non potuit
m redemptore nrō ad mortē
carnis anhelat Per mmrū
bestia multa et electoū corda te
nuit sed hāc ab illis moriens
agmis excussit Unde et Iohan
dr Nūc princeps hui mūdi eiz
ciet foras Qui mro rectoq m
dicto dū p fessiones humiliū illu
minās sustepit superbū oculos
deserens clausit Unde ei ppēta
dr ¶ Posuisti tenebras et facta
est nox in pā ptransibūt omēs
beſtie silue Catuli rugientes
ut rapiāt et grāt a deo escās
Tenebras q ppr oīs pone nō
pās iudicia rphendes lumen
sue mtelligētie subtrahit et
nox effiat qua prauoz mēs
ignoāntie sue errorib cecat
m qua oīs beſtie silue phā
sēūt dū malignus spūs subo
pacate fraudis latentis re
proboū corda prauitates
suas explendo pnutrit mq
et catuli leonū ruguūt quia
nequissimaū sed īn eminentī
potestatē mūdi spūs tpotius
tēptacōibo nisurgūt Qui nō
adeo estā expetūt q mmz
cape animas nequeūt nisi
iusto iudicio pualere diuīo
pmittat vbi et apte subditur
Orties est sol et congregati sūt
et in tabilibs suis se collocabūt
quia nequitie huīe pauce
apparēte a fidelibū mentib
excussi quasi ad tabilia sua
tenere sūt dū ydola infidelū
corda tenuerūt Quod igitur
ille leonū tabule hoc h antrū
beſtie dr ¶ Notandū vō ma
gnope estimo q h bestia nō
solū antrū suū mgredi ꝑ tēp
eccā moraī phibet Illicito
namq et bonoū meos igre
dit illicita suggerit tēptacōib
fatigat rectitudinem spūs ad

ad delectacõz carnis deflectẽ co
nat delectacõm quoq; ad cõsẽsũ
pauce mitt; sed tam ĩsistẽtem
supno adiutorio fugalẽ phibe
mirare ergo mentes bonoꝝ
potest sed morai meis nõ pot
qz cor nush hui bestie antrũ
non est Cuios enĩ quasi ꝓpũ
antrũ possidet eorũ mentes
pnuldubio mmorãs tenet
quia ꝛ ꝓuis meis cogitacões
vsq; ad miqua desideria ꝛpost
miqua desideria usq; ad neꝯssia
opera pducit Neq; emĩ studet
repbi suggestiones eius resta
uidaz mami ꝛpellere cuius
uoluptatibz appetũt sub delecta
cõne seruire cũq; meorũ cordiz
praui quid oritur mox per
studiũ delectacõis emittitur
et cũ sibi mimme ꝛsistit; pro
tinus ex ostensis roboratur sta
timq; ꝯsensis adopus ducit;
Opus vero ꝯsuetudine ĝuat;
Recte ergo in antro suo morai
hec bestia dr que tam diu cogi
tacões reporũ tenet q; usq;
eorũ uita enã aculeo praui
operis ꝓforet vnde bene adiu
deam dns p ꝓphã diat quo
usq; morabit; mte cogitacõ
noxie Neq; emĩ ꝛphendit aut
uemũt sed aut morãt; Et m
bonis emĩ cordibus cogitacões
illicite uemũt sed nõ morari
phibẽtur qz recti quiq; ne cap
tiuã domũ ꝯsuetudine ꝓbeant ab.
usso cordis luce hostem figit
quia et si ꝯsndo ꝛpentinis sug
gestionibus usq; ad ꝑmũ uesti
bulũ surrepit ad cõsẽsus tam
tamẽ non pergit hunc mmi
rũ bestie impulsu subite furen
dims uictus ramiã cordis petro
negando appemit sed citius
cognoscendo ꝛsilit flendo clau
sit ¶ Quia uero antiquus hostis
ꝓsentorũ xpi corda nõ solũ m
tando tenuit sed etiã fenedo
possedit diaut; recte ingdiat;
bestia latibulũ suũ et m antro
suo morabit Cuncta namq; tem
porib; demorata sit diuicm
cũ illorũ gestia attestacõne
euangelice narracois audi
uimꝰ In illa namq; describitur
tũ redemptoꝛ mtm uniuersale mor
tuos terret in morte eius quita
anxietate crudelitatis ĩsaniz
ret quod explere coĩ illũ pra
ua desideria ardentes uellent
sed in populũ timent quot
occasiones occidendi quierent
et muenire non possent quod
aduersi sue seruitie alienaꝝ
alienigenaꝝ manibus usi sit
Quia cũ quib legali mtermie
ipi non poterant feriendi gentib
tradidet; ut ex sola pfidie huã
nus presul agat quod ipi ex
sola malicia ut agi debuisset
anhelaret vnde et bn sibiꝝ
git; ¶ Ab mtcioribus egredit;
tem pestis et ab arturo frigꝰ
Scripture sacre cũ coĩ arturꝰ
mteiora medium diuisã aq̃lois
partib; austri plagã designat
vnde m hoc eodem libro scribi
Qui facit arcturũ et orionas
et mteiora austri Quia igit;
mteiora austri sol feruentioꝛ
tenet m arcturũ ueo tursum
omĩmodo non habet iteiorꝰ
noie plebs iudaica m actuti
aut uocabulo pplis gentilis
exprimit; Hinc ei qui vmi ab

mutabile deū nouerant cuius legi saltem carnaliter seruiebāt quasi sub meridiano sole feruoris fidei calore tenebāt. Gelus autē quallam frigiditatem sue nimis cogniti feruoris attigerāt ueluti sub aquilone ymaginabāt. Quia uero tempestas impellit frigus autē torpore opprimit recte nūcupat. Ab meridie egredie tempestas et ab arctuo frigus. Ac si apte diceret. In medio surgit malicia persequentes et a gelibus potestas premens. Neq; enim macta fidei legis preceptā uetauerant et in medio proximis mutatis mutare mentem humanam generis redemptis gratulat. Vnde explere hoc quod cepe-
rant non ualentes ad priorum pi-
lam cōuertebāt ut ipse huic pe-
rimiet que iuste permedium lex
nulla cohibet ab meridionibus
ergo tempestas atq; ab arctuo
frigus ponit. Deus quod medea
ex medio ponit hoc gentilis
medex romana autoritate per-
petrauit. Vnde bene cōmemorat
eande adhuc medium subdit.

18 Flante deo concrescit gelu
q; quo fidelium mentes spiritus
aspirantis quo magis nimis
miracula cōmouit eo fidelium mē-
tibus gramois in medio torpor
excrescit atq; inde q dñi plebs
infidelis obduruit. Vnde hui
lis populus ante acta diuina
que se astringere erat emollunt.
Deo enim flante in gelu uersi
fluere quia nisi miraculis
iudeus credebāt. Ecce mundus
totus post eum uadit. Despue-
bāt signa cernebāt ministros

eius nuda totum in mundi se-
cutum fidei concepta putabat
et in quo spiritus sibi mundum re-
pleuerat eo illorum mentes atq;
mundie malicia ligabat. Aqua
ergo in gelu uersa fluere dum
eundem post dei mundo inde
munda pigra remanebat.
Sed quia sepe pietas sippe-
tit erga infidelitatis tante diuina
soluere atq; adamadini se ex-
da infidelium liquare post hoc
gelu bene mox subdit. 19 Et
rursum latissime fundit aque
post gelu quippe dns aquas lati-
simas fundit quia postquam inde
semina usq; ad mortem pauit
eorum corda primus ab infidel
duricia amoris sui aspiratione
liquefiant ut tanto post desidera-
bilius ad obediendum current
quanto prius preceptis illius attrone
resistissent. Vnde bn psalmista
sapientem dicit. Qui dat glacies m
sereno sic quis sustinebit pre ma
ab hoc frigido torpois gelu
solui ypheta desiderabat cum di-
cebat. Conuerte dne captiuitatem
nram sicut torrens in austro de
his aquis ideo dno deuotus
populis rursum dicit. Spiritus ubi
uult et liquefiant ea flabit spūs
eius et fluent aque. Aque d gelu
currunt quia plerique exduris
pseudoribus magis deuotos
sunt. Gelu igit in aqua liquit
cum torpor interni frigoris in
rigationem uertit deuotionis.
An paulus gelu non erat quando
phs epistis damasum pses inde
fidelium quasi in terra dei ia-
cata uerbi semina ne ad per
fectos operum surgent instruge

querebat Sed qdu hoc m agm
redit quia quos pfectos prius
pmere studuit hos postmodū
fluctus ire pdicatois mfudit
vt tanto ubeior electorū messis
exurgat qnto hanc mber dei
ecclaz ab ore pfectoꝝ irrigauet
vnde bene subdit ¶ Frume
15 tū desiderat nubes Nubes qde
electi sūt quoꝝ mīsi frumenta
dei celestibus horreis recondenda
que mūdi mtrudā aree paleas
toleāt qui m hac purgatōne ste
cūe mores ḡios ypocrē por-
tant quoꝝ sp hec mterminis ag-
cola uentilabro iudicij durmat
et m sinu pne hitacla electos suos
quasi mūdata iam grana sūli-
piens eternis paleis ignibus
tradat Vnde bene proh'em dr
Cuius uentilabrū m manu eius
et pmūdabit aream suā et cō-
gregabit frumētū thoreū suum
paleas aute combuet ignī
mextmguibili Sed hoc frumētū
quousq ad pfectōnez fructuū
uemat nubiū pluuias expec-
tat ut crescat qz bonoꝝ mens
pdicamīs uerbi mfundit ne
abhumore caritatis desideioz
11 carnalī sole siccet ¶ Hoc fru-
mētū supmis agricola īmdo
surgē ac nubes desiderāe cō-
spexerāt ait dicebat Messis q-
dem multa operū aut pauci
Rogate ergo dñm messis ut m-
ittat operarios m messē suam
Quia igitur hec frumēta illuc
messis quia uero hūmbes
illuc operaū uocant qz pdicato
sūt et nubes sūt et operaū nu-
bes uidelz pdortunam operaū
putam nubes qz uerbis in-
fluūt operaū qz nō desinūt age
quod loquūtur Vnde et subdit
¶ Et nubes spargūt lumē suū 18
nubes em lumē spargē est
pdicatōes suos exempla uite
et loqndo et agendo dilatare
Sed qñuis annūciatōnis ītme
lumē spargāt non tñ adtōnēda
oīm que appetūt corda pue-
mūt Nam segr ¶ Cū lus- 19
trant cūcta paratuq quaq
eas uoluptas gubnatis dixerit
Sepe em pdicatōes sūt exortaī
quosdam uoluit sed nequeūt
Sepe quosdam dctmāe appe-
tūt sed tñ mterne mstigatois
mpulsu exhortaī eos mstabisse
compellūt Videamus nubem
dei quomō gubnantis manu
et ad ea que non appetit duar
atq abmpulsu suo uterū gu
bernantis manu ītmetur -
Certe paulus cū uestmita sua
exuciēs a cormthijs discedē
uellet audiuit noli tmē sed
loquere et ne taceas quia
ego tecū sū et nemo apponet
tibi ut noceat te qm multus
est michi populus m hac ciuī-
tate Fuerūt ad athenis oīm uo-
luisset ire retētus est dicens
Volumꝰ uenīe ad uos ego q-
dem paulus et semel et iterū
sed mpediuit me sathanas
Neqz em pmetipm pdedīe
uias tāti apli posuit Sed oc-
culte dispensatois usibus dū
adūsarius nesciēs deseruiūt
vt mmicū paulus dū alios uel
let aredere nec ualēt eis
aquby retrahē non poterāt al-
ius pdesset Nubes igr aīa
ptrinsecus lustrāt qz pdicato

luce mūdi fines illuſtant Sed
quia diuiſis mentibus ſubdite ne-
quaūt explere quod uolūt ire
non poſſūt niſi quia eas uolū-
tas gub'nantis diuerſit unde et
apte ſubditur ¶ Ad omne quod
præcepit eis ſup ſancte orbis terre
Sepe enī nī gub'nātis uolūtate
pduaūt aliter agere appetūt
ſed aliter diſponūt Nam plerūq
quoſdam auditores ſuos ſtu-
dent blande cōrigere et tm eor
ſermo maſpiritale duatur
plerūq quoſdā reſecrare aſpere
appetūt ſed tm eorū uigore
pmaſuetudims ſpm cōfrenāt
ſunt ergo nō poſſūt ire quo
uolūt etiā negūt agere ſic uolūt
Quia enī eos interdum arbit
tenet cū mittit ita illos etiam
modificans ſuſtipit aū pduat
ut aliq̄ndo mrogutatōne alia
diſponat ſed alia mexpe pagit
aliq̄ndo aliter mchoēt ſed alī
cōſumēt Quia igit mē hoc
quod ſibi pātur ſeruūt dicat
terre Quatūq eas uolūtas
gub'nantis duxerit ad omne q̄
q̄ præcepit illis ſupſancte orbis
terre Eo enī apnoce uiam
pdicatōis muenīt quo ad
hāt non ſuis ſed præceptois ſui
nutib; duaūt unde bene ad
huc ſubdit Sue mima ētm
ſiue mterra ſua ſiue ī ſuſt
loco miſericordie ſiue eos uſſerit
muenīe Dna tribus pfert o
uidei mtelligit quia ī ſpūa
ſacra clara ac multiplex præ-
tis mediat que mhoc quod
redemptois nī carnē ptulit
ſpeciale pomib; munus acce-
pit Terra aūt dei ſunt omīs

undea notātur que tūc ex fide ſua
fructū ptulit aū tonis ſubidolo
aultu delapſis gentibus mūdus
eriuuit Ionas aūt miſericordie
dei ipā gentilitas cuig ruinam
ſi diſtrictus iudex iuſte amadi-
tet adrēconciliatōm gīē nūqm
uenīet et que aū nulla apud
deū merita habuit rēconciliatōis
tm grām exſola miſericordia acce
pit unde dī pmaulū dr Gētes
aūt p miſericordiā honorāte deū
unde ruerūt ſtphī eſt Et q̄ non
cōſecuti miſericordiā nūc autē
miſericordiaz cōſecuti Nubes go
ſuas deū diat ſiue muna tribu
ſiue mterra ſua ſiue mquoūq
loco miſericordie ſue eos uſſerit
uenīe q̄ pdicatōes veteris no
uiq; teſtamti aliq̄ndo ſolī ibu
unde cōtulit et iſt pene totī
ex prauia regū gubnatōne re
pbauit aliq̄ndo et mterra ſua
has pluere nubes facit q̄ eūd
iſraelitaī pplm ad antiquā
grām poſt correptōm ca ptiui
tatēq; reuocauit aliq̄ndo lonā
ſiue miſericordie eas clare ſtruo
luut q̄ p pdicatōes ſcōs etiaz
gētibus ſtutū miracla oſtēdt
ac ſola miſericordia a uigo er
rois abſoluēat quos mgemte
pſidie ira depmebat ¶ Sed
ecce helim quia futura pphetaz
ſpm ſenīt quia multa ſblimit
ptulit ut arrogās elatōmo
ſue pondere laſſitudis nōualet
portare que diat Nam practā
caz ptinus aduīgit Auſcultā
her iob ſta et gſidera miracla
dei quaſi ī compleōe ſui tacēte
udit que aduerba tūte pdicaē
ut ſtaret admonuit Cūſuſt

p hoc quod dicat ausculta quem
bto iob cõmeliãt irrogat quia
siant iam de illo et supius dixit
arrogancia minoris est auditũ
sibi extorquere maioris Sed li
cet heliu bona que dicat nesciã
at pausare cui dicat nos qui
eruditi ab hominib; quermus
uidicãe uerba doctine illius fa
cluter debemus ¶ magna fa
tasse uirtus arte dicat sta et cõ
sidera mirabilia dei Aut q̃ppe
nõnulli qui dei miracla iacẽs
cõsideãt quia operacõis eius
potẽciaz nõ sequntes admiãt
Stare quippe est recte agere
Vnde p paulũ dicit ezechiel se ex
istimat stare uideat ne cadat
Et sepe quidaz supna uidicia
mirando predicamẽta celestis
patrie nõ audiũt diligũt mi
ra opera mterne dispositionis
obstupescũt sed in amãdo et
uidendo adhec eadem opera
assurgere negligũt iacetes
ergo dei miracla cõsideãt qui
eius potẽciam scrutando pensant
sed uidendo non amant p cote
placõnem quidez cõsiderationez
oculos tendũt sed in p̃ceps cõm
sese a terra nõ erigũt Vndeit
balaam exp̃bracõne dr quia
cadens aptos habet oculos .
multa namq; de aduẽhi p̃dep
toris dixerat et que i nouis
simis tpoibus cãt uentura
prudebat sed in ei uidẽdo assur
gere noluit quẽ uidẽdo predicat
Jacens ergo aptos oculos habu
it qz eius mẽtem z ppheria
ad celestia tenderet et aurã
cia m terra retinẽt Jacens
aptos oculos habuit qz eũ inde

desuproibus potuit quẽ p̃strato
m mi simus non amauit heliu
uaq; quibm iob nequaq̃m re
didit uidẽdo temuisse quoddi
quasi admonẽs dicat Sta et
consideã miracla dei quẽ adh
deuenti i ¶ disputat t quasi
de ignoãncia humilians adiũgt

Numquid scis quãdo p̃cepit deus
pluuiis ut ostendẽnt lucem
nubiũ eius Si nubes sũt p̃
dicatores sũt pluuie nubiũ sũt
uerba predicacõnũ Sed nubes
ũ p aera transuolãt nisi plu
uia de celsũ uenerit nesciũt q̃ sũt
aquarũ m mẽstruũ portant
nisi coruscãt inter pluuias ẽũ
put mtelligi nõ ualet quidũ
eis aciem claritatis latet q̃
nimirũ predicatores sctõ si tacẽat
et nequaq̃m loquntes ostẽdãt
q̃nta sit celestis spei claritas
quaz m cordibus gestant Aut
reliquis hoibus similes dum lõ
ge his desperatores uidẽtur
Cũ aperte predicacõne p̃cepe
rint que sit supne p̃rie
remuneracõis quam mirmsecq;
tenet cũ p̃secucõne pressi m
qua mirabiliter arte p̃fecerint
m notescũt cũ uisione d̃spect
loquendo mstituat unde timeat
ipe que de nubib; mfluũt lu
cem eaẽdem nubiũ ostendit
Verba em predicatoꝝ cogitq;
ut m eis claritatẽ uite quam
appetit cũ magna humilitate
uenẽmur Nam nimirũ lucẽ
paulus discipulis ostendebat
cũ dicit ut sciatis que sit spes
uocacõnis eius que domine
stẽ hereditatis eius sanctis
que sit sup emnes magnitudo

phins eius in nos q̃ ac̃dm̃s -
Hanc luc̃ cormthij p̃ sp̃m̃ vt ū
cor̃da quasi pluuie guttas ag-
noueãt cū dicebãt Epistole
graues sūt et fortes presencia
aũt corp̃is infirma et sermo
8 temptibilis ¶ Sed plerūq; p̃-
dicatores sūi ostendere semēti-
pos vt p̃sint cupiūt nec hī possūt
plerūq; ut quieti sint appetūt
nec hī p̃mittūt Nemo igit̃
scit q̃ndo luc̃ pluuie ostēdãt
q̃ nemo comphēdit q̃ndo dei
virtute p̃dicatōis pleat vt
p̃dicamus gl̃a crescat Dicat
eni Nūquid sūs q̃ndo p̃cepit
deus pluuijs ut ostendēt luc̃
nubiū eius Ac si apte dicat
8 Nūquid si nentubo in mūdo iã
p̃dicatores cōspicias q̃ndo eos
ad p̃dicandū dñs ꝛpletōne
spūs impellat quibque modo
eoꝝ iuste claritatē modo inote
scat appendis Unde adhuc
apte subiūgit nūquid nosca
semitas nubiū magnas et
p̃fectas sciẽcias meas habet
iste nubes semitas subtilissimas
sīe p̃dicatōis uias Angusta
q̃ppe porta est que ducat ad
uitã Eos ergo p̃ semitas af
firmgit qui ab mitiatōis ꝓpo
tramite plata mūdi desideria
euagandi non exeūt arta ei
bene iuuēdi cenſua no est ꝑ
pla iua sed semita In q̃ p̃dor
quisq; studiose ḡstringit quia
sub p̃ceptoꝝ custodia solliate
co angustat dñ non quasi
quedaz angustia est ut metis
in hoc quidē mūdo uiuere
Sed de huius mūdi lucris cō-
cupyscẽcia non habere aliena
8 1 nō appetẽ ꝑpria nō tenẽ mala
notenciaꝝ ex corde dimittẽ et
erga eos dilectōis gr̃am in
mobilẽ in corde retinẽ que
uidelicet omia sēmite sunt
Sed magne q̃ nūto i p̃nte vi
ta p̃ ipã uiuẽdi custodia an
guste sūt tanto amplig rebia
retribuc̃one dilatant ¶ Unde
et bene subdit Et p̃fectas sciẽ-
cias meas Perfecta quippe
sciẽcia est et nūtta hec solliate
agere et de suis meritis sīe
michi esse Unde et ipe nubes
de hac p̃fecta sciẽcia dicent
iuꝝ eis uoce ueritatis dicitur
Du̇ fecitis oia que p̃cepta sūt
uobis dicite serui inutiles
sumꝰ Perfecta sciẽcia est sīe
oia et tamī nr̃e quedã modū
stietem se esse nesciẽ - q̃ et sua
dei p̃cepta nouimꝰ et si ia p̃fe
tem uerboꝝ solliatu ꝑsideãre
pondeãmus et si amq; itelle
usse nos ꝛe dmꝰ agnimꝰ adhuc
tamẽ apte ea dẽ qua distincte
examinis sint discutiẽda nec
timus nec dū dei faciem cernꝰ
nec dū occulta eius cōsilia iu-
demus Uera ergo est nostra
sciẽcia que quo usq; moriuꝰ
ponderẽ p̃ minutiꝑ sue ꝛfec-
tudinis nubilo cernat de qua
bñ p̃ paulū dr Cum sē existiãt
sine aliquid nōdū cognouit
que admodū oporteat eū sīe
in hoc utiq; mūdo dū uiuimꝰ
tuū p̃fecte que sciẽda sūt sumꝰ
nū p̃sancte p̃mittigẽ nam
michi nos p̃fecte sine cognitꝰ
Dicat igit Nūquid nosa se-
tas nubiū magnas et p̃fectas
sciẽcias Ac si apte dicat Nūqd

iam sūma acta peramnū cō-
spitus qn postqm pfectam
adulta se eleuāt de ore suo se hu-
militer progmnom sue ignā-
cie mdmant Quod qr solus
sūs spūs dono agitur vt vmq
cor non solū desideria sed et
de ipā sua ignoāncia p fecte
doceatur et calore amoris
ad sūma ferueat dū tmora
esse que cognouit mnsimus
pensat Frete subūgit? Nōne
uestmīta tua calida fuit cū
pflata fuerit terra austro
Sepe bām job figiam sē ecclie
tenē iam diuīg vestmēta uo
ecclie sūt omes quib; p ypham
oīs dicit Vino ego qr omībus
hjs uelud uestmīto uestieris
Per austrū uero qr nimiuz
calidus uentus est non īmerito
sūs spūs designat? quo quisq;
dū tāgit? ab imq̄tatis sue tor-
pore liberat? vnde bn Transiuīs
can? dr Surge aquilo ? ueni
auster pfla ortū meū ? fluant
aromata illius Aquilo ei nulte?
ut surgat mimuī se q̄ mōlū
corda restringit aduersāius
spūs frigiat Auster ei uenit
et hortū pflat ut eius aromata
defluāt qr p aduentū sūs spūs
dū mens hoīm īplet? ex ea
mox oīmo nūrtitū aspergi?
ut ure iam stāz lingua qua-
si ortus austro flatus dicat
Xpō bonis odor sumus deo -
Vestmēta ergo sē ecclie cal-
da sūt dū terra austro pflat?
quia hy qui ei pfidem thēnt
fructibus caritatis studijs m
ardescūt dū eoꝝ mens sc̄i spūs
afflatu pfundit? Quod quidē
et de eodem bō job nil obstat m-
telligi quia sc̄ hec gnāliter īsta
omia dicim? vt tū p membra
eius singla speāliter teneam?
vnusquisq; eoꝝ qui recte uiuit
atq; hoc et alios docē studuit
quasi tot uestmīta habet quot
audītores ei cōcorditer thēret
Natura namq; uestmētorū 89
est ut psēmet ipā calere non
possūt sed adiūcta vnctī corpi
dū eflantes membroꝝ poros cō-
tegūt emanātem admtimus
calorē pmūt Quo minuū
calore hec eadē uestmīta cale
fuūt sed calefacta calorē quē
accepīnt retmēdo ad corpus red-
dūt Quid ergo p uestimēta
nūctī corpi adherēcia nisi
discipulorū uita magistris bn
nūctibus cōiūcta signatur
que quasi p poros calorem
accipit quia ad amoꝝ dei ex
emplo accōmis et mpulsū ex
hortacōis ignescit que uelud
frigus pprīū respuit dū a pūs-
tina mīquitate discedit calorē
quē accepit retinet quia ī eo
quē p peramīta sumpserit
feruore cōualescit Doctores
aut sc̄i dū audītores suos m
amore dei pficere sentiūt ip
ecliā amplius m doctrme suo
feruescūt et quia eos ad sūma
ardescē et feruere spūalit
ecliā ad peramda bona celestis
patrie ualidius sūtendūt?
Qua et si q̄nndo p eo qd adh?
uita cō'mprehēsibile humane cōdi-
cōis aliq̄d de qualibet culpa salte
temuī mopere in locutōne
m cogitacōne temptat? disci-
pulos suos pueritū spūalit

et ipi uel m mmimis esse ꝛphē-
sibiles erubescūt nequa forte
exempla torpitudims ꝓbeant
eis quos ꝓdicatois uocē ad
regulā mtime rectitudis uo-
cant Dū ergo uerbo doctoꝝ
accendūt auditores qī ex uite
ti corpore uestimita calescūt &
dū expferti auditoꝝ etiā uita
doctoꝝ ꝓficit qī excalefact
uestimētis calor ad corpꝰ rdyt

90 Sed nequaqm sibi doctores
tribuāt quod ꝓ exhortacōnē
sua ad sūma ꝓficere auditores
uidēt quia mīs sūs spūs eoꝝ
corda repleat ad aures corpo-
uox doctoꝝ m cassū sonat
formare ei uocē magistri ex
terms possūt sed hāc i primē
mteriis nō possūt Neq; em
qui plantat est aliquid neq; q
rigat sed qui mcremētū dat dꝰ
Dicat ergo nome vestimita tua
calida sūt dū pflata fuit tua
austro qz m mmitū sūt auditores
quia iam bñ viuentibꝰ doctoi-
bus mherēt calorē supm ad-
ris amsūt cū ꝓ afflatū sācti
spūs excitant Ac si apte bēn
rob dicēt m cassū tibi tribues
si quos ꝓte ꝓfecisse tūtutibꝰ
gtemplis quia hīi quos ꝓte
illuasse estimas mīs eos sā
spūs feruor attmget frigidi i
sua mtensibilitate remane
rēt Postqm uero h fortiter
dixit p arrogātiā leuit motꝰ
nrisioms uerba subiūgit
dicēs Tu forsitan tū eo fa-
bricatus es celos qui solidissi
quasi aere fusi sūt Possūt ꝓ
celos hīi qui m celestibꝰ sūt co-
diti angelici spūs designari

Unde et m oratione mīa dicē voce
veritatis mstrmm Fiat voluntas
tua sicut i celo et m terra vt mi-
mitū uoluntas dei fiant a sūpēioꝝ
creatura agit Ita i omibꝰ creā ab
humana mfīe mitate seruet De
quibꝰ bene dr Nu solidissim
quasi aere fusi sūt Natura nāq;
aeris est rubigine diffiale ꝺ
sumi Et vnites angelice que
m diuīo amore fixe ꝓsteterūt
lapsis superbientibus angelis hoc
i munere retributois acepēt
ut nulla iam rubigine sutri
pētis culpe mordeāt vt ieō
templatōne conditorꝭ sme i
felicitatis fine ꝓmaneāt et m
hoc quod sunt condīti eterna
stabilitate subsistūt Quodbñ
apud monsēn ꝓpā de mūdi co-
gme hystorie uerbi testamt
cū i ꝓius factū celi dr et hoc
idem post modū sit mamītū uo
catꝭ quia iudeꝰ natura angelica
et prius subtilis est m superioꝝ
condita et post neumqm potu
isse cadere mutabilius ostīta

92 Possūt etiaz ꝓ celos ut sepe
divīng electorū mētes exꝑm
a rectis terrems cōtagijs m
timo amore suspēsē qnūs ne-
pore ducāt m mfimis tamē
m corde mherēt sūmꝰ q prēa
nicer diaūt mīa remissaō i cel
est Nu solidissimi aere fusi
sūt qz ab mtegritate cepte fōr
titudims nulla mutabilitat
rubigine cōsumūt Quibus
et fortiter cōñ adūsa ducātibus
auctoꝝ uoce dr Quo eūs aūn
mei qui ꝓmāsūs meū i cep
tacoībus meis Sed qnūs doc
tor et arrogās nū irridere

sim mirū mittit irrisioē sua fortia dicta primsceut a dictis tumfortibus semp adsipuacaua liba relabit Nam iterū derideo subiūgit Ostende nobis qd dicamus ei nos quippe tuoluti sumus tenebris Ac si dicat Tu qui iam magna itelligere luce pfruer̄is dore nos q̄ig⁹ tantae tenebris tuoluimur debes Qui mox ab irrisione resilies despīcēdo subiūxit Quis narrabit ei que loquor Ac si aperte dicat Que ego de eadem sius laudibꝫ acute seriēs non audita loquar quis het narrare uel postq̄m audierit potest Sed quia cū doctrina et arrogācia tumꝫ mētis habitatōe confligit ablogntis ore non solū sonat inuidēs leuitas sed etiaꝫ grauitas sentēdi Postq̄m helui p arrogāciaꝫ leuiter intimuit dicēs quas narrabit ei que loquor mox p doctrinā subiūdit ¶ Etiam si loquutus fuit homo deuoabit Dñe quod aliquid deuorat hoc mirabilis trahēs ab itue cui oculis occultat et rē que uidet in supfine potuit ipsū rapit Homo igit⁹ tū de deo tacet pracōm in qua ē crēdity esse aliquid uidet Ac si loqui de deo cepit ilico q̄m nihil sit ostendit⁹ quia magnitudinis illius immēsitate deuoratur et quasi ipsimdū rapnis absondit⁹ qua fari tessabile rapiēs ipā sue ignoāncie angustia deglutit⁹ loquit⁹ enim caro despū aer̄ūsptos spūs de sanctūsptō creatura de creatōe tēpalis de eterno mutabilis de imutabili mortalis de inuisibile et sū in tenebris positus interū lumen sicut est nesciat homo de eternitate disserere nu piens reus loquit⁹ de luce Si ergo loquutus fuerit homo duoabibit qua et si fari homo eternitatez sciat est appetit enā hoc silba subtrahit quod de ulla uel tacitus sentit Sed este eternitas tūc hominibus uere innotuit aī se eis humanitate susceptā mōstrauit Que quia nec dū tue luta fuerat de eisdem hoīnibus recte subiūgit ¶ Aut mūdū uidet lucē De qua mirabili luce erā pphām dr Populus qui sedebat in tenebris lucē uidit magnā Sed her cadē lux qualiter apud homines inde atur minuat aī primus subdit Subito aer cogitur in nubes Aer qppe ita ipsa sua tenuitate spargitur ut nulla firmitate solidetur Nubes aūt tāto firmiores sunt quāto densiores qd ergo p aerem nisi mētes sēculariū designant que inumerabiliq; uite desidijs dedite huc illucq; more aeris fluunt de dispsūtur Sed aer in nubes in nubes cogit⁹ cū fluxe mentes pstipm rē spectus grauis inanis soliditate robōant⁹ ut minus sit mi cordis recta sectādo se collegat sed minimis cogitationibꝫ non liquefiāt Aer petrę fuerat cū pterrena desideria sparsū eū quasi aura transiēs punctarum agitabat Aeer etiam apli omēs extiterūt qua ia p legē alta didicerat sed nec

dū p fidem firma sapiebū § Sub
ito aūt aer in nubes coactus ē
q̄ p respectū supne grē fluxa
corda pcānū in soliditatem
uersa sūt pcatorū ut eorū
infirme cogitacões soraa sen
tiedo densesceret ac more nu
biū aquas fluēre capent i
subter tactem terrā uerbis
pdicacois irrigaret quod per
acto ministerio ad celi secreta
reuerterent atq; ad eterna ipse
finito labore puenient Unde
et bene mox subdunt ¶ Et
uētus trāsiens fugabit eas
Ventus q̄ppe est transiēs uita
psens Ventus ergo transiēs
nubes fugat qua mortalis
uita pfectōs pcatōrū sōs
a mētis oculis corpalē occultat
Ventus trāsiens nubes fugat
qua uite palis extinctis a car
ne aplōs subtrahit et eos a tēe
superne q̄sdaret requie quā
celoui carōme ablondit Q
q̄ usq; ad mortē pdicare non
desinat i prīis uite spatiū
more nubiū ni uerbōz pluuia
exturū quid eoū laboribus
in stā ecclīa agat adiūgit
ū ptinus subdit Ab aq̄lone
auxū uemet ¶ Quod p aq̄lo
nē ri frigora cōstricta ge
tilitas designat Quam ille
subiugo siue tyrānidis tenut
qui superbiens dixit Sedebo
in monte testamīi in lateribz
aquilonis astendam sup altī
tudinē nubiū similis ero al
tissimo Quid uerō aurā aquilo
nis nisi animē fideles ex pmulti
De quibz p Jeremiā dicitur
Quomō obscurauit ē auxū
mutatus est color optimus dicit
qui ppe obscuratū dicit qua
in quibusdam ecclīatē in mortē
uersam in culpe misere dicit
Ab aq̄lone ergo auxū uemit
dū quia p respectū grē recedēs
a gentilitate dudū pfidie tor
pore frigida mtra scām ecclīam
pfosa deo uita fidelīū multipli
catur Ab aquilone ergo auxū
uemit ni ab ipīs predonū nullus
uera in dño fides caluit ¶ Et
comīsis ad fidē gentibus inde
contradicat et ad pmia tribu
nāl celestī designat Sustulit
eos qui dudū fuerūt nullorū
idolorū Unde post comissōm
gentiliū petro dī Quatuor
uasa ad uinos pcucui linteo
et comedisti nū eas Quo con
uerte p ysaiam dī Draconē aq̄
lonī da et austro noli phibere
Quid ei p aq̄lonē gentilitas
sit p austrū inde sēq̄ natur
Uue quasi meridiano fidem
calluit Quia redemptōr nō
in carne apparēte feruorem
fidei pma susceperit Aq̄lon
da dī ei offerre deo siue fidē
minēa gētilitas imperatur
Austro aut iubet ne phibeat
quia hebreis in fide cōsistēbz
pdicē ne uitam gentiū ipe
lendo gtempnat Unde h̄ quia
dictū est ab aquilone auxū ue
niet apte subiūgit ¶ Et ado
rmdolosā laudacō Sic adō
dī ac si ab hīs qui in parte
dei sūt id est fidelibz dicēt aux
ilū ab aquilone uenet et
adeo formidolosā laudabit
pdixit q̄ dū claritatē siue fidei
gētilitas obtulit multitudo he

breuū fideliū diuīa iudicia
ptmestedo laudauit Sed q̄o
ab aq̄lone auū uemat q̄mo
ab hīs qui sub deo stāt formido
losa laudacō erumpat ipā nō
hystoriā sacre loquii ostendat
Stripiū quippe est Cornelius
Centuio cohortisq; dr italica
religiosis et timēs deū cū oī
domo sua fiacēs elemosinas ml
tus plebi et deprans deū spui
dit mansū mane cū esset q̄si ho
ra nona diei angelū dei īroeū
tem ad se et dicētem sibi Cor
neli At ille intuēs eū timore
correptus dix Quid est dne
dixit aut illi Orōnes tue et ele
mosine astenderūt īmedoriaz
m ḡspiū dei Mittū ab aq̄lone
uemit dū ḡspiū dei exercitib
tū elemosinis opacō astendit
Quod nō petrus fribus īmulat
quoe uel Cornelius angelum
vel ipm de celo submitti ad se
īmteū nō beshio repulsis ac
uolatilibz audisset quoe spūs
scūs ante baptismū gentilium
corda pfundeit qui nūq̄ tm
deoū mētibz nisi pq̄ baptiza
ti sūt uenit protinus stripiē
Hns auditis tacuerūt et gloifi
cauerūt deū dicētes ergo t gēti
bus deus pemtēciam ad vitaz
dedit a multitudo ergo formido
losa laudē deo obtulit que sub
tem gētibus a suo se more do
na celestis grē ad mirādo eō
ps compōs sit Vnde quoq; pe
trus mirat² dicens Inueniēs
te comperi quō nō ē psona
acceptor deus Sed nō gentes
fidem suscipiūt Cur abeis q̄
tam fide fideles stāt formido
losa laudacō uemēte dē nō tota
uemīe ponus qm̄ formidolosa
debuisset Sed id arto comūnis
gentibus abhebreis tam fide
libus formidolosa laudacio
p̄dyt quia in mmtū iuste iu
dea repulsa est dum pie est
gentilitas uocata et dampna
sue r̄pulsionis tminuit dum
lucra aliene vocacōnis auxit
Vnde nos q̄q; cohide dum
miquos quoq; admopinatiū
iute celsitudinē pīebi r̄pete
conspicemus subocculto dei
iudicio timēdo gaudeam⁹ ne
p occulta dei iudicia quosdā
deus qui digni putant² desed at
qui p hec assidue qui indigni
estimat² uocat ¶ Est ¶ Dige
ni mueīe non possim⁹ et
si mueīte tam dei possim⁹
non tm digne quia quicquid
mllo sentim⁹ ex fide ē non
dū ex spe Vor tm q̄d iam
se mueīsse considēt adiūgit
dicens ¶ Magnus in fortitu
dine et iudicio et iustitia et
in aīa nō pot magnus
quippe est fortitudine q̄ forte
aduersariū superat t de domo
illius uasa cōsumelie auferē
rens in mmtū die uasa p
mutat magnus in iudicio
quia et si hic electos suos p
aduersa desinit eos quādoq;
in gle eterne p̄speritate re
tollit magnus iustitia quia
et si hic deū tolerat quādoq; in
fine termīo reprobos dampnat
Bene aūt subditur Et enar
rari nō pot Genitori ei digne
non uadet quīto minus dici
Deo melius huc ut aūt dicā

si sub cōsideracōis eius formidē
ad mirando taceam9 Seqūtur
102 ¶ Ideo timebūt eū uiri et non
audebūt cōtemplāi omēs qui
sibi uidēt esse sapiētes Hoc
loco heliu uiros eos qui ad uel
ligēdā sūt fortes appellat ut
notandū q̄ non ait et nō au
debūt contemplāi sapiētes sed
qui sibi uidēt esse sapiētes
Nubq uidet uerbis ueritos
quidē sed arrogātes ifirmat
Heliu uero dū multa fortiter
sentit m locutiōis sue fines
tegit Viri nāq arrogātes
et docti aī uerte nō uimūt sed
tm recta dicē doctrine ipulsione
cōpellūt ipi dam pīois sue ali
quo mō pcones sūt q̄ dū ea
que agere ifirmūt potētes m
firmāt sūs se uoribo dānatos
clāmāt Loī quos dū p pōta
dē ¶ Lonisi sūt tarmū per
103 usū Arnis q̄ppe comūsis ipsū
a quo mtendit pmutit pduct
aut sūs arrogana nāi ligne
arāi pūso sut similes q̄ dū
contra elacōm uerba fanūt
m sinis auctoibus sagittas fi
gūt Vnde summa cura pudēdū
est ne accepta sapiēcia aī ig
rancie tenebras illuāt lu
mūdicie ecia sapiēcia esse
nequeat Que et si mstitute lo
cucōnis mētem audiens illu
mīat elacōis mī uelamīe cor
loīnis obsturāt ¶ Alia nāq
102 sūt bona summa alia bona sūt
media Bona etenī summa sūt
spes fides caitas que tū ueā
uter habebit m malū flecti
nō possūt Bona aut media
pphetica doctrina uel autacdnū
uitus et cetera que uterū uter utrūq
sūt posita ut aliq̄ndo phec sola
eterna patria aliq̄ndo uero gta
eterna requirat ¶ Medias
107 igitur has uitutes dicim9 quas
ad q̄dūq; mens appetit tribuq
quibo9 prepīs ita uti ut animus
terrenis diuinis possit pterre
nas namq; diuicias alij igta
ostentacōnis superbiūt Alij ega
p̄timoriū indigenciā ministria
pietatis opeant Cum p̄dicta;
igit atq; pphetica laus exhor
queatur q̄ p corporales diuinas
terrene s̄l'e aulne ambitur
Cūued doctrina atq; pphetica
lucrandis animabo9 intendit
quasi aacepte diuicie egenis
fribus largiūt ¶ Anima ergo
105 sepe per ipā dona qua sepe
exultat a manu dantis t̄ mutu
ānā uigilāte p uisione anā
dū est ut et prius subueniant
ucia t post subeueū spēnone
dona teneāt Nam si mens
mens m cautē se deserit nō
phet aduta subuehit ꝑ ꝑsi
p ante actis laboribus t̄ mue
rata repbatur Vnde fit eciā
ut accepta uirtus dū tūsu
transitoie laudis assumit
q̄ uicino uitus militat dū
non sit Qua enī origo uite
humilitas illa nobis uirtus
pullulat que m radice pua
est m humilitate pōtat dū
mimeū si abscondit aresit
q̄a uanissicatem se m mimis
humore caritat poterit ¶ Sed
104 q̄ m hoc quod ad heliu dr
non audebūt cōtemplāi ois
qui sibi uidēt esse sapiētes
occulta cordis elacōis ꝓbat

mineri libet qñta vñtñ mñe-
ra dauid prepexat atq; ī hñs
omñibus quā foꝛti se hñlitate
seruabat Quem enī nō ex-
tolleret ora leonū frangere
ursoꝛū brachia dyssipare de
spatris p̄oribus strībus eligi
regbacio rege ad regm gub̄
naculā ungi tmedīt cūctis
uno lapide goliam sterneꝛe
a rege p̄posita exstmctis a
sophilis muēosa p̄pticia re-
portaꝛe p̄missū ante regnū
p̄peꝛe cūctūq; israelitarum
pplm sine ulla ḡdatōne pos-
sidere et hī nī arcam dei
hierusalē reuocat quasi
oblitus platī se omīb; ad
mixtus populis ante arcaz
saltat et q̄ cora archa sal
tare ut credit mihi fuerat
rex se m dommo obsequio
p̄saltatū rotat quē dñs cū-
ctis singlāter ptulit se se p̄-
dño et exequendo mnimos
abiecta exhibendo gremp̄t
non potestas regni ad meꝛ-
ciam r̄dūcit non subiecta
oculis saltādo nidesē me-
tuit non se honoꝛe platum
ceteris ante eius archam qui
honoꝛē dedeꝛat cognoscit co-
ram deo egit debilia uel ex-
ma ex hñlitate solidaꝛet q̄
coram hoīb; foꝛcia gessit-
Quid de eius sanctis ab alys
semmat ignoro Ego ad
plus saltante stupeo quē pu
gnantez pugnando quippe
hostes subdidit saltando at
cora dño semetipm vilit q̄
michol filia saul a tumoꝛe
regm geneis msana cū hu-
miliatū despiēt dices q̄ gloꝛ
fiunt rex hodie isti discoopeies
se ante ancillas seruoꝛū suoꝛ
et nudatus est quasi nudet
unus desultris ptmus audt
ante dñm qui elegit me pocq
q̄ patreꝛ mñi sic paulo post
ait Et ludam z ludibꝛ fiam
plꝰq; sanctusfum exoq; hñlis
m oculis meis sic si apte dicat
valesteꝛe coꝛā hoīb; appeto qua
seruare mihi coꝛā deo ī ge-
mū phñlitate queꝛo Cū
uero nōnulli qui de semetipis
hñlia sentiūt q̄ m honoꝛib;
positi nichil se esse nisi pulueꝛ
fimullāq; ꝑpendūt sed tame
coꝛaz hoīb; inles appaꝛe
refugiūt et cōm hoc quod dse
niterius cogitāt quasi rigidi
exteius uemstate palliant
Et sūt nōnulli inles inderi ab
hoīb; appetūt atq; quot sūt
deiectos se exhibendo gtēpnt
Sed tñ apud se mirotis q̄ī
q̄ ipsō meruo ostense nulli
mumesslit et tantomagis
m coꝛde elati sūt q̄nomagis
m spēie elatōm ꝑmūt Et
vtraq; unis elatōms bella
magna dauid cūspectōne
depredit mnaq; vñte sipe-
rauit Quia em de semetipō
hñlia sentiēs hñtem honoꝛ
exteius non queit)nsinuat
aures Ludam et inlioꝛ fiam
Et quia p hoc q̄dndem se ex
teius ꝑbuit nequaq̄m iteius
mumesslit Addugit Exoq;
hñlis m oculis meis sic si di-
cat Quale me exteius de-
spuēs exhibeo tale me ex
iteius attendo Quid ergo

209

sūt quos doctrina eleuat si quid
ex carne sua uentiluū ꝛ depict
nouerat Cuius scandala ꝓphet
do nūciabat et nī m semetipso
cernere cordis ualide distre
cōms calce pmabat dicens
Ero humilis m odis meis bñ
ergo ph'elui dr' Ideo timebūt
cū uiri et non audebūt con
templari omes qui sibi sapiēs
uident' qz trāsto ī eius luce lō
ge sūt grio apud semetipos
humiles nō sūt Qua me eoꝝ
metibꝫ dū tumor elatois ēsūt
artem gtemplacōms claudit
et unde se luce pfect's existiat
inde se luce ueritatis puat
Dr igit' ueraciter sapiēs esse
atqꝫ ipam sapiētiam gtēplari
appetmꝫ stultos nos humiliter
cognoscamꝫ ¶ Telmquamꝫ 110
noxiam sapiētiaꝫ dscamꝫ lau
dabilem stultitate Hmc ꝯppe
scīpū est Stulta mūdi elegit
deus ut cōfundat sapiēs Hmc
uerbi dr' Scripsi uobis' nī
vos sapiēs esse m hoc sēlo stulto
fiat ut sapiēs sit Hmc euān
gelice hystorie uerba testāt'
qz zacheus cū uidere ptūrba
michil possit sicomoꝝ arbore
ascendit ut trāseuntem dñm
cerneret Sicomorus quippe
ficus fatua dr' Pusillus itaqꝫ
zacheus sicomoꝝ subiit et
dñm uidit quia qui mūdi
stulticiā humiliter eligūt ipi
dei sapiētiā subtiliꝰ gtēplāt'
pusillitate nāmqꝫ mram
admōdū dñm turba ꝓpedt
qz m fumitate humane mēt
ne lucē ueritatis mtedat · tu
rarū stlarū tumidꝫ pmit

Deo prudētes sicomoꝝ astēdq
si pnidi eam que dūitꝫ ꝓhpt'
stulticiaꝫ teneamꝰ Quid ei
m hoc mūdo stultius qz amissā
non querē possessā sapiēta-
ēlixare nllam p accepti m
uerijs tuturam redē mmo
et aduersis alijs ꝓbere pa
tiam quasi ent' sicomoꝝ
mos astendē dñs ꝓcepit ad
dicit Qui aufert que tua
sūt ne repetas Et rursum
Qui te pcussēit m dexteram
maxillam ꝓbe ei et alteram
Per sicomoꝝ nāmqꝫ trāslens
dñs termitur quia p hanc
sapiētem stultaciaꝫ Et si ner
dū ut est solide iam mī p com
templacōis lumē dei sapiēa
quasi mirāsuu uidet' Jsa
helim uerba uidere nesciūt
qui sibi sapiētes uidēntur qz
ad cōtēplandū deū melacri
cogitacoīū suaꝫ turba dep
hensi adhuc sicomoꝝ arbore
nō uenerūt Deo grās
dñi xpi Maria uirgo ma
der dñi mei Sca Cristina

Dnica septimꝰ octauus

Post dāpna
rerū post fu-
nera pigne-
post nuptiarū
copis post
uerba male
suadentis
uxoris post
tōtum melioſa dicta ꝙſ-
lancū post ſuſtepta fo-
titer iacula tot dolorum
detanta ſunte cōſtātie
laudādus a iudice bñs
iob fuerat Deo ſua de pñti ſilo
eſſet euolandus ſit poſtq̄m h̄
adhuc duplicia recepturus
eſt poſtq̄ ſaluti priſtine reſti-
tuitur ut rebus redditiſq̄ diu-
cius utat⁹ ne p̄lacōis gla-
dū ipā illā victoriā ſua ſter-
nat Debet omipotēs deus
tēpare p diſtrictā iuſticiā
quā ſeruat admitā Quod
enī penis plectiq̄ aīam q̄m
conſcia uirtus interficit q̄
illā dū ꝙſideratōne ſua īflat
aplemtudine ueritatis euа-
cuat Et dū ſe ad p̄pendū
p̄mia ſufficē ſuggerit cui a
melioratōis intentōne
diſtendit Juſtus igitur Job
ante flagella extitit ſed ig-
noꝛ poſt flagella permaſit
Et laudatus antea dei nōe
poſt modū ſenit exuerbere
p̄fecto uelud tuba ductilis
ex paſſione p̄dicti laude
dei tanto eleuatus eſt q̄nto
maioꝛe eſt caſtigatōne pruſ-
ſus Deo humiliandus erat iſte
qui ſtratus ulceribus ſic i-
turbis ſtabat Humiliandꝰ
erat ne tam robuſtiſſim pe-
cuis elatōis tela cōſoderet
quod cōſtabat certe q̄ exilla
ta mente nō uiueret Te
ſtrendis mimicis fuit homo
cui debuiſſet compatōne ſu-
peruā Deo quid quod de eo
uoce dñi dr̄ uidiſti ſeruū meū
Job quod non ſit ei ſimlis
uir ſup terrā Cui ergo cō-
patōne poterat uinci de quo
deo atteſtāte dr̄ quod nullꝰ
hois compatōne poſſit eḡrī
Quid itaq̄ agēdū eſt niſi ut
ex p̄ſona ſua ipē dñs ſuas ul-
timas narrat et dicat ei ·
Nūquid producis lucifer in
tpore ſuo tueſperū ſup filios
terre conſurgē facis Et uez
nūquid apte ſunt tibi porte
mortis et hoſtia tenebroſa ui-
diſti Vel certe nūquid pg orbē
tuū patuiſti aliquādo t oſtēdiſti
aurore locū ſuū Quis uero
iſta niſi dñs poteſt Et tamē
interrogatus homo ut ꝙſ-
cat q̄ iſta non poteſt quālibꝰ
uir qui tam immenſis ſtupb
uenit Et nullius hois exēplo
uincit⁹ ne extolli debeat de
compatōne ſup petet⁹ Deo o
q̄m poſtēter erigit⁹ qui tam
ſublimiter humiliatur O quāta
eſt hois uictōria ex dei tōpatōe
p̄diciſſe O q̄nto hominibus
maioꝛ eſt qui teſtimonijs co-
nūt⁹ deo minoꝛ q̄uis q̄ppe
potens eſt qui tali mitrogatōe
oſtendi⁹ quia potēs non eſt
Deo q̄ ad obſcura imimis
differenda ducim⁹ ad eiuſde
textus iam uerba ueniamꝰ
Respondēs autē dñs iob de
turbine dix notandū uidēo

qz si simo atq; meolū loquere⁷
extriquillita dnica locuco sū
duit⁷ Sed quia flagellato log⁷
de turbine locutus fuisse dstri-
bunt alter enī dns sermis sine
logt⁷ cū eos murmurantis post ō
punccom puenit aliter tū p
distributōnez ne extollant⁷ pmit
per blandam ei locucom dn
amādo dulcedo eius ostenditur
ptēribilem uō ptās eius menu-
andi mostrat⁷ Inulla psuade⁷
aīe ut pficiat musta ī pmit⁷
que profunt in hac dissit qđ
appetit in ista quod metuat
p ullam dr Gaude i letare
filia sion qz ecce uemo i thirabo
in medio mhūat uenit Cū uō sē
ptempestate et turbine ēstituat
nmeū q tangit corda p tur-
bat atq; ad cōmadam elaz
se exerit quādo potens et terri-
lis mnotescit ¶ Secdū pterea
est qz m duobz modis loquco di
uina distinguit⁷ Aut p semetip
Namq; loquit⁷ dns aut p ata-
turaz angelicā eius ad nos
uerba fōmāt⁷ Sed nū psemet
ipm loquit⁷ sola nobis ius dn
interne inspiratois aperiunt
Cuiq; psemetipm loquit⁷ de
uerbo suis sine uerbis ac sil-
labis cor docet⁷ qz virtus eiq
in mtima quadaz sublevatoe
cognoscit⁷ adquā mens plēa
suspendit⁷ ut ānua grauitatis
pondus enī quoddā ē quod
omem aiam qua replet leuat
intorpoream lumē est qđ et m
tēiora repletis ī rpleta exteis
cōstribat Sme strepitu fmo
est qui et auditū aperit ī hīē
somnū nesat Quod sī de aduē
tu stis⁹ sp̄ūs sp̄ūs est Factus ē re
pēte de celo sonus tamq; adue
nētis spūs uehemētis ī rpleuit
totū domū ubi erāt sedentes
et apparuerūt illis dispertie
lingue quasi ignis Sedq; sup̄a singlōs eorū p ignem
quidez dns apparuit sed pe-
semetipm loquendom interius
fecit et neq; ignis deus neq;
ille sonitus fuit Sed ph⁹ qđ
exteius exibuit expressit hoc
quod interius gerebat Ruaei
discipulos et zelo feruentius et
uerbo eruditos mitius reddit
foras igneas lingwas ostendit
In significatōne igit⁷ admota
sunt elementa ut ignem i sōnū
sentiret corp̄a) ꝛmuō tinnitibz
et uoce sine sōnitu docerent⁷
corda foras ergo fuit ignis
qui apparuit sed mitis q̄ suaz
dedit et nū regme tandacis
eunuchus curru psidens uec
carperet atq; ysaiam īmbi
non intelligens habēt i corde
mimaī philippo spūs dixerat
Adiunge te ad curru Et aī ad
vocandū patrū timētes deum
milites Cornelius direxisse
in mīte priudubio abspū pe-
trus audiuit Ecce res vīs
quierūt te Surge itaq; des-
cende et uade nū eis Spūs
ēnī dei quasi quedā nobis obs
duē est occulta ui ea q agē
da sunt mimiare et for his
ignarū nō adhibuo strepitu
et tarditate sermois peitū
rpente de abstondius rōdē

Nam qz audimus ea que ad se fiāt non sīnt oīa dicta cōphendit quippe et causas puerba t partiaulatim uerba pſillabas pēdit visis aut noster meo qđ se dirigit totū subito et simul apphendit dei locucio ad nos mitr mistus facta uidet pong qñ auditur qz dñs semetipz sine mora sermoīs insinuat repētina luce mē ignoāntie tenebras illustrat vnde et baruch nerie filius cū rqsitus exponēt quēadmodū uerba hieremie pphetantis audisset ait exore suo logbat ſtuarie gens et ego scribebam Cū enī legens loquit alio intendit sed alio uerbi fanit qz quod uidet diat Pphete ergo dei qz eus uerba potius īcorde uidēt qz audiūt quasi legētes loquī

¶ Cū ergo p angelū uolūtatē suaz dīs nonciat aliq̄ndo eā uerbis aliq̄ndo rebus dmostrat aliq̄ndo simt uerbis t rbus aliq̄ndo imagīb cordis oculis ostēsis aliq̄ndo imagīnibus et ante corporeos oculos ad tpus ex aere assumptis aliq̄n celestibo substamajs aliq̄ndo terrenis aliq̄ndo simt trenis et celestibus nō mīm uō et p angelū humanis cordibus uta loquit ut ipē quoq; āgelq obtutibo pitenit ¶ Verbis namq; p angelū loquit deus cū michl in imagine ostēdit seo supne uerba locucōnis audiuit Sicut dicēte dño pr claſica filiū tuū ut filius tuus claſicet te ptinus rspondet Claſicaui et iterū claſicabo

Ergz enī deus qui sine tpe nīl pulsionis intime clamat īpa p sua substāciaz illam potem edidit qñ inaūsptam tpore p humana uerba dispensauit Sed minimū de celestibo loquens uerba sua que audiri abhoībus uoluit rationali creatura administrāte formauit aliq̄ndo rebus p angelos loquit deus cū michl ūdo dr sed ea q̄ suā sūt assūta de elemētis imagine nūciant siaut ezechiel michl vborū auriēs electri spēm in medio ignis audit ut udeliz dū solam spem aspicit q̄ cent in nouissimis uentura sentiet

¶ Electrū quippe exaurū t argētiq; metallo mistet in q̄ p mixtione argēti quide claior redditur sed ni fulgor auri tēperat Quod ergo īelectro ñ mediator est dei et hoīm dmostratus Cū dū semetipm nb exuuia atq; humana natura cōposuit et humanaz pdiuitate clariorz reddidit et duāam p humanitatē mīs aspectibo tpauit Quod ei vnite dubitans eus tot miraclis humanaq; fulsit qz auro neuti argenti et qđ p carnē deus cognosci potuit qđq; p carnē tot aduersa tolerauit quasi exargēto tpatū est aurū qđ bene et īmedio ignis ostendit qz m carnalis eus misteriū subsequntis indiaj flāma cōmittet Spūs quippe est Pater nō uidetur quemq; sed omē mandauit dei filio ¶ Aliq̄ndo pangelos verbis simt t rbus loquitur deus cū qbdaz motibo insinuat

hoc qđ sermonib narrat Neq; ei
adam post culpam in diuitatis
substancia uidere dnm potuit
sed in reparacõis uerba pan-
gelũ audiuit de quo spũs est
Cũ audisset uocẽ dñi dei de
ambulatis in paradiso ad au-
rã post meridiem abscõdit se
inter ligna paradisi Quod e
ci qđ post pam hois i paradiso
dñs non iam stat sed d'abulat
nisi qđ' nr'uete culpa se a corde
hois mouẽ demõstrat Quod e
qđ' ad aurã post meridiẽ nisi q
lux feruẽtis ueritatis abcessẽat
et pristinam aiaz culpe sue tri-
gorã cõstringebãt increpant
ergo dñs adam de ambulãs
vt eius mẽtib nequaq; non
solũ sermonibus sed etiã rebus
aperiẽt qtmq; pauẽ hõ t pũba
quod fecerãt audiret t pabula
cõm de musso ẽbitatis statu mu
tabilitatis sue cõstanciã terret
et paurã fetore caitatis ex
pulso corpẽ sinũ amaduret
et p'dinatõm solis cogẽret
quod ad tenebras appmqret
¶ Aliqndo imaginib corpis
oculis ostensis pangelos loqur
deus sicut Jacob subintrans scalam dormiẽs uidit sicut pe-
trus l mitheũ reprobis ac qua-
drupedibus plenã mextasi
raptus aspexit Num misticæ
poteris hec oculis cernẽt t ex-
tasi nõ fuisset Siaut paulo
inuisione nocturna uir macedo
apparuit qui transi eũ ma-
cedoniaz rogauit Aliqndo ima
ginibus et ante corporeos ocu
los adtempns ex aere assũpt
p angelos loqr deus Siaut
abrahã nõ solũ tres uiros uidere
potuit sed etiã hñtacto terreno
susipere non solũ susipe sed ea-
usibus etiã cibos adhibere Nisi
eni angeli quedã nobis mixta
mẽciãtes ad tpus ex aere corpa
sumẽnt exteioribus pferto mis
obtutibus non apparẽnt nec
cibos aũ abraham capere nisi
pter nos solidũ aliquid ex aere
elemito gestarẽt Nec inuiũ qđ
dñc tpi qui susceph slit modo
angeli modo dñs vocãt' quia
angelorũ uocabulo expmit'
qui exteius mistrabãt t appel
lacõne dñi ostendit' qui eis t'
terrenis petat ut p hoc psidentis
mpetii t pullud clarescẽt of-
ficiũ mistrandũ ¶ Aliqndo
celestib substãtijs pangelos
loquit' deus siaut baptizato
dño spũs est quia de nube uox
sonuit Dicens hic est filius
meus i quo mihi bñ placui
Aliqndo terrenis substancijs
pangelos loquit deus siaut ad
balaam corripuit more asine
humana uerba formauit Aliq;
quid simil terrenis t celestibus
substãtijs p angelos loquitur
Deus Sicut ad moysen i mon-
te nãuisionis sue uerba edid'
igniem rubũ qui sonauit Aliq
aliud suzanne aliud mferius
uidit Quod in nullo solũ agit
ad exprã aliquid cõuincẽdũ sig-
tur Nam nõ p sentẽciã rubum
moysen alloqns quid aliud
ostendit nisi quod eius ppli
Ductor fiet qui t legislãmat
propter et eam precũ spũs ne-
quaqm uitaret uel qđ exilio
ppio exiret qui migne deceret

dolores carnis mē quasi rubi
ſpinas ſuſcepet et īgſuptā huā-
nitatis mē ſubſtanciā eccīa m
ipā diuinitatis flāma ſeruaret
¶ Nonūqm uō huāis cordib
eciā angelos deus ſecreta eoꝝ
pncia uirtutr ſue aſpiratois
mſimdit Vnde zacharias ait
Dixit ad me angelus q̄ loq̄-
batur m me dū ad ſe quide
ſed tñ m ſe loqui angelū dict
liquido oſtēdit quod is q̄ adip̄
uerba faceꝫ p corporeā ſp̄em
extra non eſſet vnde et paulo
poſt ſubdit Et ecce angelus
qui loquebat² m me egredie-
batur Sepe ſm̄ nō exteriꝰ
apparent Sed ſicut ſuꝰ ange-
lus ſpūs uolūtatē dei ꝓphāta
ſenſibꝰ m notaſſāt atq̄ ita eos
ad ſublimia ſubleuāt et q̄ſq̄
m rebus m rebus ſuꝰa ſunt
m cauſis oīgmalibꝰ pncia de-
monſtrāt ¶ Quāmū namq̄ cor
ipō carnis corruptibilis pōdꝰ
grauāti hanc ipām corpule-
ciam ſuā quaſi obtēm ſuſti-
nens mterna non penetrat
et graue extrīs iacet q̄ leuā-
tem manū mteius non habet
Vnde fit ſicut dictū eſt ut ꝓphā
tū ſēſibus ipā ut eſt ſubtilitas
angelice virtutis appareat
Coꝛuſq̄ mens quo ſubtili ſpū
tangit² leuetur et non tam
pigra torpensq̄ mmio iaceat
ſed repleta mtimis afflatibꝰ
ad ſupna aſcendat Atq̄ mde
quaſi de quodā rerū uertice
queinſta ſe uentuꝝ ſūt uideat
Sed neq̄us m pdictis zachārie
verbis angeli deſignatū noe
vel prem uel filiū vel ſp̄m
ſcm puret ſi tortuoſ ſpnie ſa[e] cō-
ſideret quod ſentit uelociter e
mendat que miq̄ prēm mūq̄
ſpūſcm et nō miſ ꝑ incarnatiōe
ſiue ꝑdicatiōe filiū angelum
dorat ¶ Vnde et meus de za-
charie uerbis apte ondunt
qd̄ mllo uere angelus ideſt
creatura loquit̄ Cū dicit
et ecce angelus egrediebatur
qui loquebatur m me Gratiꝰ
ſubūgitur Et alius angelus
egrediebat² moccurſu eius t
dixit adeī loquere ad puer
iſtū dicēs abſq̄ muro habitabꝝ
t rām Non eſt uarq̄ deus āgel
q̄ mittit² Cui ab a angelo
que dicē debeat uidet² Sed
quia īconſpctū conditois an-
gelica mſteria ordinata gra-
dui poſitōe diſtincta ſūt ut
et ꝑ comūi felicitate bīfitudis
opificem ſuū ſit uidetes gaude
at Et tñ diſpoſitōe diuinitꝰ
alios alij ſubmīſtret ad ꝓphā
angelū angelus mittit² Et q̄
ſenū de deo gaudere comunicet
cōſpicit et dicit et dñs t quia
tū et ſi ꝓiorem ſuētiaꝝ ſtute
cognitōms et ꝑ ſtantiorem
grām culmine poteſtatis ex
cedit ¶ Nec igit² dicta ſūt ut
q̄b modis loq̄turdeus hoīb
moſtraet² cū uō bō Job i ſpō
diſſe dīs de turbine dr vn ū
p ſemetipm aut p angelū ſit
locutus ambigitur Potuerꝫ
quippe angelū cōmouēdo
aeris ſici t hoc ei q̄ ſibimēta
ſūt perſuba mandāt Huiuſ
q̄ ponit exteriꝰ angelus m
uerbme aerem extrīe et tñ
mteius ꝓſemetipm dns vm

sentētie cordi ei sine uerbis īsonare ut credatur q̄ dicta dn̄a
que sequit⁹ ipē iam puerba
ptulit qui repletus deo hēa sīn
uerbis audiuit ¶ Stat̄ dicit⁹
Quis est iste miolutes setēcias
sermōibꝫ imperitis Dic̄ t sū-
pioni parte iam diximꝰ p̄ma
exprobatio est talis īrogat⁹
qua dr̄ quis est iste Helui er̄
arrogans locutus fuerat t q̄s
est iste non diximꝰ nisi d' eo
utq̄ que nescimꝰ Deue aūt
dei ygnare est nescire ignare
Vnde q̄dam quos ignorat di-
cent nescio uos unde sitis di-
scedite a me omēs operarij in
iq̄tatis Quidest ergo deho
arrogāte requir̄ Quis est iste
nisi apte dic̄ Ego arrogātes
nescio id est eorū uitā i sapie
mer arte non ygnoro Quia
dū laudib⁹ huāms īflantur
animera gloie eterne ītribuēdo
maneserūt Ignoro aūt q̄ a tese-
tēcias et non addidit quales bo
nas utiq̄ accipimꝰ Quasi dan
imperitis asserit sermonibus
miolutas q̄ cū uerbis iactantie
fuerant plane imperitie q̄ppe
mentū est uerbū nō reue sapere
id est celeste donū adappetūt
terrene laudis memmare Quid
enī sepe cōtigit ut et bona ma-
le et mala bene pferant⁹ ita
helui arrogās recta nō recte
ptulit quia humiles mdei defe-
sione sētecias non humiliter di-
xit Vnde et eorū qui intra ec-
clesiā catholicā mamgloie
student nō mmerito hūpū tenet
qui dū se p̄etis peitos credit
dnō mōcio de impericia re-
darguit quia sicut aut aplꝰ
siquis se existimet⁹ sine ali
quid non dū cognouit quēad
modū oportet eū scire Qui
eni p̄ma stultitia angeli cla-
cio cordis fuit uera sapiēcia
efficitur hoīs humilitas sue
est mancōis uel quisquis uel
magna sapiēdo deserit eo ipē
uehemēter desipit quosemet-
ipm nescit Vnde helui t sen-
tēcias ptulit et imperitis ser
mōib⁹ miolutas q̄ et de deo
rectū quod dicēt noscēat et
tī de semetipso dicta illius cla-
cio stulta fatuabat Hoc itaq̄
despecto ad erudiēdū iobūbi
uertit⁹ ac dicit⁹ ¶ Accmge
sic mur lūbos tuos Scriptura
sacra uocare uiros cōsueuit
qui mimicū uias dn̄i fortib⁹
et non dissolutis gressibus se-
quunt⁹ Vnde p psēam dicit⁹
Viriliter agite et cfortetur
cor uestrū Vnde paulus ait
Remissas manus t dissoluta
genua erigite Vnde sapiēcia
i Puerbijs dicit Oium ad
uos clamito ac si apte dicēt
Ego non femmis sed uiris
loquor quia hi qui fluxa
mēte sūt mea uerba pipere
nequaq̄m possūt Lumbos aūt
accmg̃e est uel mopere luxuriā
uel mogitatione refrenare
Delectatio namq̄ carnis in lū-
bis est Vnde t sūs Petri dicit⁹
dr̄ Omt lumbi vr̄i pmuti t
lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is
per lūbos et luxuria pluctias
aut bonorū opum claritas
designat⁹ Jubent⁹ ergo lūbos
accmg̃e t lucernas tenere

Decimus octauus

Ec si apte audiat dns uobis metipsis luxuriam restringite et uite de uobis aliis bonorū opez exempla monstrate ¶ Sed ai bm iob tanta pditū castitate nouerim⁹ cur ei post tot flagella dr accinge sicut vir lumbos tuos id est sicut fortis estrūge luxuriam nisi qz alia est carnis luxuria qua castitatē corūpit alia uero luxuria cordis est qua de castitate gloiamur · Dr ergo ei accinge sicut mox lumbos tuos vt qui pius luxuriz corruptōms uicerat nūc luxuriam restringat elacōnis ne de pacīcia uel de castitate superbiens tāto peius mlis am oculos dei luxuriosis existeret qnto magis ante oculos hominū ꝛ pacīs ꝛ castis appar̄et vnde bene p moysen dr Circūcidite prepucia cordis vr̄i id est postqm luxuriam a carne et mginibus eciā sr̄flua a cogitatōne resecate Ser ¶ Interrogabo te et rsponde mihi Tribus modis nos condit⁹ interrogare gsueuit aī aut flagelli districtōne nos pauit et qnta nobis misit uel desit pacīcia ostendit aut quedā que uolumꝰ scripsit et mām obedīcīam uel inobedīcīā patefacit uel aliqua nobis occulta aperit ꝛ aliq̄ absōdit et mensuram nobis mr̄ hūilitatis mnotescit sflagello namqz mterrogat aī mēte bene sibi ptīaqllitatē subdi tam afflictōms pulsat sic idem Job ꝛ laudat⁹ attestatōe mdicis ꝛ hī utiq; gredi prosset vt eius pacīcia tanto uerius diuesceret qnto m quisita diuq̄ m fuisset Scripsedo em̄ dicta nos mterrogat sicut abrahā terrā suā uidet⁹ egredi ꝛ pergere quo nesciebat ī monte vmcāī filiū ducere ꝛ quē adō solacōm senex acceperat immolare Cui mmitū aditrogacōm bene rspondēti id est adimissiōm obedienti dr Nūc cognoui quia timēs deū vel sicut scptū est Temptat uos dns deus vester vt sciat si diligitis eū Temptāre quippe dei est magnis nos missionib⁹ mterrogāt Odie quoqz ē mām obedīcīaz nosse nos facere ¶ Aperiendo uero nobis qāt atq; claudēdo nos mterrogat deus sicut p pīam dr Palpebre mterrogāt filios hom palpebris quippe apte termmus clausis mchil uidemꝰ Quid ergo palpebris dei nisi eius mdicia accipiq̄ q nūc aliquid claudit⁹ ab hoibus et nūc aliquid resert⁹ vt homūes qui se nesciūt scbrmet ipsis mnotescāt Quatinus dīi quedam ītelligēdo comphendūt quedā uo cognoscē omino no possūt eorū cordi se se latēter mgrāt si illas dīna mdicia uel clausa non shmulāt uel apta no īflant Hac em̄ paulus ītrogatōe pbatus est qui post pceptam mterna sapiam post apertā claustra paradisi post astesi celi tercy post supne lonicōis misteria adhuc dicat Ego me non arbitror cōphēdisse

liber

Et rursū ego sū mīmmg aplo
rū qui non sū dignis vocari
aplis Et rursū Non q̄ sufficietes
simg cogitare à nob
aliquid quasi exnobis sed
sufficiēcia mā exdeo est ap
tis ergo palpebris dei īrroga
tis paulus recte respondit
qui et siperna secreta attigit
et nī m humilitate cordis sub
lmiter stetit Qui rursū nū
secreta dei iudicia derepul
sione iudeorū et gentiū voca
cōne discuī et atq; ad ea per
uenire nō posset quasi clau
sis dei palpebris mīrogatus
est Sed recte valde īrspōsuz
reddidit qui deo se in ipa sua
ignorancia stūeter mlmauit
dicēs O altitudo diviciarū
sapiēcie t scīe dei q̄m im
cōphēsibilia sūt iudicia eius
et mvestigabiles vie eius q̄s
enī cognouit sensū dnī aut
quis cōsiliarius eius fuit Ecce
enī abstonsis misteriis q̄si
clausis palpebris mq̄sitis
placida ac recta respondit
qui secretū aditū pulsans q̄
p cognicōm mīromittī adm
teriora nō ualuit pfessiōm
ante tamā humilis stetit et
quod mīs cōphendē nō potuit
forsitā medo laudauit Vnde nē 18
quoq; bīis Job post mīrogatōz
uerbeis disciuit mīrogacōne
sermonis ut que sint siperna cō
sideret que dū mmmeg phēdit
ad semetipm redeat et quam
sit uē mchilū in sipnoz com
pacōne cognoscat Audiat ita
q̄ mterrogabo te et īrsponde
michi Ac si ei aptius dicat

Verbis meis ad sublimia cōside
randa te excito et dū ea q̄ super
te sūt nescire te pspicis tibimet
ipsi te notiorē reddo Huc enī
mechi uere īrspondes sique ego
ras mtelligic Sequit Ubi
eras q̄ndo ponebam fidamīta
terre Indica michi si habes i
telligēciam quis posuit men
sūas eius si noscī vel quis te
tendit sup eaz lmeam Super
quo bases illius solidate sunt
Ecce quasi omnia dem̄di oigie
narracōne hystorica cōtexitur
repetendo subiūgit quodnon
de mūdi sed de ecclesie dictū cō
dicōne iudicat Nam dr Aut q̄s
dimisit lapides angularē eius
Per hoc enī q nō i mūdi oigine
factū est et illud sirpins ostēdit
quia de mūdi origine dictū nō
est Idcirco nanq; rebus planis
ac patētibus obscura quedā
ac dissona pmistet ut p hoc
ut ab mtellectu littere disce
pat et illud mquirat mistice
qd dictū uidē lrām sonat Nanq;
siant alīs aptis rebus clausa
cognoscimg ita alīs clausis
cōpellimur et illa altiore in
telletu pulsare que apta re
dimus dicat ergo Ubi eras
q̄ndo ponebam fūdamēta tre
fir stripturā sacra quid aliud
fūdamīta q̄m pdicatōes acci
pimg quos dū pmgs dns i scā
ecclesiā posuit tota m eis se
q̄ntis fabrice structura surrexit
unde et sacerdos cū thabnacli
mgreditur xn lapides i pectore
portare iubetur quia unde
semetipm p nobis sacrificiū
offerens pontifex noster dum

fortes in ipo exordio pdicatores
exhibuit in lapides sub capi-
te in pma sui corpois parte
portauit Sti itaq; apostoli t
p pma ostensione ornameti
lapides sūt i pectore t p pma
soliditate edificij in solo fun-
damēta Vnde dauid ppheta
cū scām ecclesiā in sublimibus
aplorū mentib9 pon edificai
q; conspicēt dixit ffundamēta
eius i montibus sctis Cuius
in sacro eloquio non fūdata
sed sngtai numeo fundatū
dr millus alius mīsi ipe dns
designatur per cui diuitatis
potēciam nutācia infirmitatis
mē corda solidant de quo t pa-
ulus ait ffundamētū aliud ne-
mo potest ponē pter id qd po-
situm est qd est xps ihs Ipe q; ppe
fundamētū fundamentoū est q; t
ongo est in choancui t gstā-
cia robustoū q; igit fundata
nīa sup hoc quinq; milia mā-
ponderia portauerē nebtis
rob in superbiam de ptuū suauz
potēcia sublenet in ipā dmi-
ci prima parte sermois de
sctoū pdicatoū cōmendande
adstruitur vt q;nto illos āmi-
biles uenire cōspicēt tanto
in eoū compatōne se uilius
estimaret Quod id nro a
dno iam q; sup̄ni describit
qua quicquid foras futurū
est in ope uirtus iam factū
i pdestinatōne Dicit itaq;
ei vb eras q;ndo ponebam
fundamēta terre Ac si apte di-
cātur Virtute forma cōsideā
mea eoū ante scla auctore
pensa et cū eos quos i pce

condidi mirabiles suspiris per-
pende q;tū michi subdi debeas
que auctore mirabilia sme
ipore esse cognoscis Sequit
Indica michi si habes itelligē
iam quis posuit mensuras eig
si nosti vel quis tetendit sup
eam linea ygensuratū linee
in terraū partiū one tēdit
ut dmensionis equitas ex ipā
lineaū tensione teneatur
Incarnatus aut dns ad eccliaz
uenens mensuras terre lineis
mensis est quia fines eccle
occulti iudicij subtilitate dis
tinxit Huius terre occulte
mēsure uel linee tendebat
q;ndo pdicatores sti agente
spū malis partib9 mundi uo
cabant ut trent ad alias vo
partes arebat ne accederent
Paulus namq; aplus nī ma-
tedoniā pdicare negligeret
p uisū illi apparuit vr ma-
tedo qui dicēt Transies ma
tedoniā adiuua nos At qm
situt sepe est temptabant
apti ire bethaniā t no per-
misit eos spūs ihu Dum go
pdicatores sti et uocauit ad
ad ma tedoniam et ab asia p
hbēnt ista occulta q; messuz
linea illuc ducta est Hinc
ēducta illinc tendit ut ma
tedonia nīra ste cetre spa
cia colligatur Hinc attrahi
ut extra fines fidei asia eli-
quatur Erant quippe hic
mea qui colligedi non erant
Quib9 mixta meritis sunt p
dns ia mīt asia mīra messuz
ecclie Deo largiente susceptā
est inter has ergo mensuras

sūt omēs electi extra has oēs
regiōs ecclā si nitra fidei limites
esse indeāt. Unde et ī apocalyp
si scriptū est Atriū qđ foris est
templū ejice foras ne metiaris
illud Quid enī illud atriū qđ
latitudine sīficat nisi prīmas
et recte foris templū sūt qui
patriū designāt. atq; ideo me
tiendi nō sūt quia angusta
porta est que ducit ad uitam
et latitudo uitę prauorū non
admittit. ad messias ī regias
electoā. Iste spūales limites
occulto iudicio tendebantur
q̄ndo audā dicēti magister
seqnor te quocūq; ieris eiusdē
magistri uoce īsponsū est Vul
pes foueas habēt et uolucres
celi nidos filius aūt hominis nō
habet ubi caput reclinet. Iste
mensure ī limites tendebant
cā cuidā dicēti Dne permitte
me prīmū ire et sepelire prem
meū eiusdem magistri uoce
īsponsū est sine ut mortui se
peliāt mortuos suos Tu aūt
uade et annūciā regnū dei
Ecce alius seculum promittit
et repellit. Alius relaxandū
se postulat et retinet. Unde
hoc nisi quia sup occulta cu
ia cordis scīptorū iudicio
limites tendebant. ut et hunc
minus metiphēsibiles messie
cōstringent. Ille foras nō mi
nuste remanēt Sed cū nullo
nesciat quia deus has occul
torū iudicio limites tendat
Cur ad iob dr̄ Numquid mihi
si habes intelligētiā quis posu
it mensuras eius si nosti Vel q̄s
tetendit sup eā lineā In quo

10 Super quo bases illius so-
lidate sūt Quid aliud huius
terre bases q̄m sce eccie doctōes
aliq̄ns in basibus q̄ppe co
lūne intelligūntur aūt locutis fa
brice pondus erigit. Non ergo
immerito doctores sīti basiū
nōie designāt. q; dū recta p̄
dicāt et p̄uocacōm sue uocē
do cōcordāt Omne pondus ecce
fixa mouī suoq; granitesis
tetāt asperas ab infidelibus
tempta cōnes ferūt. et q̄nq;
ī pręceptis dei uelut difficilia
a fidelibus formidant. exēplis
operū facilia ostendūt Unde
et bñ cā in typo ecclesie thab
nacūm fugeret admonēnt
sfanes colūnas iubi. et bases
eaq; uestitas argento In arge
to q̄d aliud q̄m claritas
diuī sermonis accipit. Quut
scriptū est Eloquia dñi eloq̄a
casta argentū igne examinatū
terre purgatū Bases ergo
argento uestite in colūnas
thabnacūli surgūt et q̄ p̄dica
ecclie diuino eloquio decorāt

vt m aūtis se exemplū pbeāt
ꝯua⁹ euāgelistaū ducta exoꝺ
et opeibus portāt ¶ Possūt p
bases ecīā pphete signāi ꝯau
dū ꝑmi aperte de oīca trāſeūte
loquūtur quasi quasdā bases
eos cōſpicimꝰ a fūdamēto surgē
tes ſuperq; posite fabrice pondꝰ
sustinere vnde moyſi nursum
dīs cū thabnacli thabulas ei-
gi ꝓcepit ſmōi ꝯuā bases argē
teas iubet Quid enī p tabulas
nſi apli extensa īmūdi ꝓdica
cōne dilatati quid per bases
argēteas nisi pphete signantur
ꝯua ſuper ꝓpositas tabulas ip̄
firmi ac fusiles sustinēt qꝫ
aplorū uita dī verū ꝓdicādo
nstruit⁹ eoꝝ et auctoritate sō
lidatur Vnde t recte hīme ba-
ses singulis thabulis subponū⁹
qꝫ dū pphete nuerbis ſūs ſuis
denediatois incarnatōne cō
cordāt ſubsequentes ꝓdicatores
ecclām mobilitāt ediſicant
et ni a semetipſis nō discrepāt
ullam nſe robustius figant.
Nec ni mento bases qbꝫ pphe
signātur ut exargento debeāt
fundi ꝓcipitur argēti quippe
dūtas exusi seruat⁹ ſmonis
aut ni ngredīne uertit⁹ p-
pheturū quoꝫ dicta de media-
toris aduētu qꝫ mūsti spūalis
nteligētie non ēant dī con-
spici ꝓbstitate nō potēnt
quasi ngra remanebāt Ut
postq̄m mediator uenīēs ea
ante actos nros incarnatois
sue manu terſit quicquid lu
ris m eis latebat nclarnit se
ſinsq; prīm ꝓcedenāi ſuſu
dedit qꝫ uerba rebꝫ exposuit

Sue itaq; pphās seu doctores
extremis ipoibus subsequntes
basiū appellatōne ſignificat
ducat Super quo bases illius so
lidate ſūt ſub andris missi ſuper
me qui nicta mīabilē teneo
t bonis exteioibus minus pī
cipaliter oignem ꝑſto · qui
enī ſūb quod domi est qꝫ dū
fūdamēto non m mitt⁹ ipſo
ſuo pondere īmma ꝓputat⁹
Sed nū tū mīta de ſtē ecclie cō
ſtructone resenit⁹ audire
meng apprīt mumie natōes
que iūnte cōūcte ſūt id est
duersa hūis dāmis edīficia
qua ſibi arte cōiordet Sequit
¶ Aut quis dū ſit lapidē an
gulare eccē ſam ꝓmittam
gram ombꝫ liquet quē ꝑpria
ſacra angulare lapidē uocet
illū uidelicet qui dī m ſē hū
udauit illme gētile ꝓplum
ſuſtipit mūma ecclie fabrica
quasi duos paretes uīgit illi
de quo ſcīptū est sicut utraq;
vnū qui angulare ſē lapide
non ſolū m mseioibus ſed et
mſipīs exhibuit qꝫ et tūa
plebi ſiraelitice naciones
gentiū t utraq; ſmil angel
m telo ſociabit Eo quippe
nato clamauerūt angeli in
terra pax hoibus bone uo-
luntatis In ortu enī regis
nequaq; ymagno offerret
hominibus pacis gaudia si di-
ſcordiam non h ēnt Debuit
lapide p̄ p̄pham dr lapidē
qꝫ ipbauerit edificates hu
iusmodi ē in caput anguli hīc
lapidis īq; pī iechonias rex
tenuit quē matheus dū ꝑter

denas generationes describeret
secdo numerat Quem ei fini
sede ipm rursus initio terre
generationis inserit Ppe nā
q̄ m babiloniam cū israeli
tica plebe migrauit Qui dū
ab alys adalia ducit ꝑ ptusq̄
parietis latere non imerito
secdo numerat Cuius migrationis
flexu angulare lapidem sig
nat Vbi enī edo a retrohdine
flectitur ut eat in duisū tpm
angulū facit Fecte ergo nue
rā bis ponit quia i utrūq̄
parietem quasi duo m se la
tera ostendit Vnde et rex bn
magnē temuit qm i medio
orbis gētilitatē colligens q̄
ab ieroslimis babiloniam
uenit atq̄ hanc ise metipō
fidei fabricā plus aliorū die
studio sollicitissima arte caritatis i
texuit Sed hec que dicta sūt placet ut
breuiata replicatione moraliter
disserāt dignū namq̄ est ut
p ea que bīō iob dicta cognoscimus
admirā corda reuolutem Quia
uerba dei hūc mens uerius i
telligit nī m eis semetipam
querit Ere enī diat Vbi
eras q̄ndo ponebā fidamenta
terre Si peccatoris animus paulis
per q̄ m sup̄bie tollē et tēpta
tionis aura raptatur unde sp̄s
tū est Non sic impij non sic sed
tanq̄ pulius quē proiecit uentus
a facie terre Nichil obstat bñ
intelligi aiam iusti de qua sp̄s
tū est Terra enī sepe uenēte
super se bibens imbrem et
geneans herbā oportunam
illis a quib⁹ colitur accipit be-

nedictionē Sed hui⁹ terre
fidamētū iacet q̄ndo occulte
cordis p̄ma solliditatis causa
diuinus timor inspiratur ille
necdū credit eternā q̄ audit
huic tū fides datur ad edificā
subsequentis operis iam fidei
pōnit Ille eterna credit nec
tamē metuit ventū iudicij ī
torē despicit pecūs se tarmis
t spūs audenter mouet huic
tū ī pentē futuroꝝ timor īsidit
ut bone uite surgat edificiū
iam fidamēta ostruit Posito
itaq̄ p spem formosus fidei
mēto cū ūnum fabrica ī altū
ducat necesse est omissisq̄ p-
phetaē uires suas caute metiat
ut dū diuina ostructione magno
esse iam cepit semetipm re
spiciat sine cessatione quid sit
q̄tmus attendēs humilē p nō
p meritū mientis est Neq̄
sibi arroget quod p gratiā
factus est Vnde et mō bñ iob
post supnā uocē ad semetipm
redeat et ne de ūnitate glām
audeat de ante actanita me
morat eiq̄ dicit Vbi eras q̄n
do ponebā fidamenta terre ac
si manifestato p̄ōr apertē dicat
veritas · Virtutes a me ac
ptas tibi nō tribuas Noli q̄
me de meo munē extolli Se
cole ubi te muem q̄ndo p̄ma
in te fidamenta ūtutū posui
Secole ubi te muem q̄ndo in
eo te timore solidaui ut ergo
ego te non destruam q̄ ostruxi
tu ipe non cessēs cōsidere q̄
reperi quē enī nequitias nisi a
mendacijs aut m exercitibus
muemit Sed post hec bene ꝑ

simus seruare qđ simꝰ si mīꝯ
negligimꝰ pensare qđ siumꝰ

21 ¶ Non mīꝯ tī clandestina e-
lacio etiam sollicitis subripe
cordibus solet ut bonorū cogi-
tacō lucet subtilis ac ꝑssa cū
valde minutibꝰ cresīt oblita
infirmitatis ꝓprie nequaꝯ
ad meōriam reuocet quid m
inicijs fuerit vnde ⁊ omipotꝰ
deus qua augei infirmitez
etiaz de remedijs salutis con-
spiat mensuram ipis nostris
ꝓfectibus imponit ut habeaꝰ
quedā ihūtī bona que minꝯ
quesiuꝰ et q̄ramꝰ quedam
nec tī hīe ualeamꝰ q̄tmuꝰ
mens mea dū hec non potest
hīe que appetit illa se in-
telligat de semet ipsa nō hīe q̄
habet et ꝑ ea que sūt ꝑsidēnt
illa que desūt et ꝑ ea que vi-
liter desūt seruēnir hmōi liter
bona que sūt vnde ⁊ recte ꝓ
huiꝰ terre id est mūste ānie di
spēsacōne subiugit ¶ Jndica
michi si habes mtelligēciam
quis posuit mēsuras eius si no-
sti vel quis tetendit sup eam
lineam cuius eni nisi conditor
nē huiꝰ terre mensuras posuit
qui mterim modū secreto mo-
deramīe alij sermonē sapiē-
cie alij sermonē sciēcie alij
plenam fidem alij grām sa
nitatū alij operacōm vtutū
alij ꝓpheciam alij discretōnē
spituū alij genera lignarum
alij mt̄ꝑtacōnem sermonū
tribuit q̄tmuꝰ m uno eodēq
spū iste uerbo sapiēcie polleat
nec tī sermone sciēcie id est
doctrine fulgeatꝫ qꝑ sentire alīꝫ
muenīe sufficit etiā qđ ꝑ disce-
di studiū non apprehendit ille
sermone sciēcie fulgeat nec tī
uerbo sapiēcie cōualescat qꝑ
et sufficat explere q̄ tū dicit
et tī ad sentiendū ex semetipō
subtile aliquid non assurgit
iste ꝑ fidem et clemētis impetrat
nec tamē ꝑ sanitatū gratia
infirmitates corporū curat
ille oīōms ope morbos subtra-
hit nec tī arenti terre ūbo
pluuias reddit iste operacōne
vtutū ad pīnem vitam etiam
mortuos ūocat et tī ꝓpheīe
grām non habens que sibime-
tipi sūt ignorat ille nenuma
quaq̄ uelud pīcia attendit
et tī m milla signoū opacōe
se exerit iste ꝑ discretōm spi-
tuū m factis subtilr mentes
Sed tī diuersi generis lingwas
nesūt ille diuersi generis lin-
guas examinat sed nīm uerbo
subtilius dissitia corda nō pēsat
Alius m una lingua qm̄ non
sermonū ponderā mirtando
prudēter distinguit et tam̄ singꝰ
boms que non habet patienter
caret Sic itaq̄ creator noster
ac dispositor cūcta miracula
moderatꝰ ut qui extolli poterat
ex dono quod habet humiliet
ex uirute quam non habet Sic
cūcta moderatꝰ ut cū pī pēsaz
grām vnūqꝰq̄ subleuat eniz
ꝓ disparem altū altez subdat
et melioꝛ quisq̄ dono alio eū
qui sibi subiatꝰ attendat
Sic licet se pīre ex alijs sentiat
eidem tamē que sūpeat se m
alijs post ponat Sic cūcta
moderatꝰ vt dū singla quaq̄

sūt oīa mīposita quidā cait
necessitudme fiant oīa singlor
et vnusquisq; sic qđ non acpt
malteo possideat ut ipē altei
possidēdū p accipit hūiliter
impendat hmc enī p petrum
dr ¶ Vnusquisq; sicut acpt
grām in alterutrū illā āmiss
tes sicut boni dispensatores ml
tiformis grē dei Huic namq;
bene miltiformis grē est dispē
sator qñdo acceptū donū 7 eig
qui hoc non habet tribuit
qñdo pter eū alū impendit
datū putat Hmc p paulū
dr p caritatē servite inuicē
Huic enī nos caritas amigo
alpe liberos reddit ānuiss
nos nrō p amorē servitio
subiat et nā aliena dona nr
credimg et nrā alīs quasi
sua offerītes exhibemg Hic
rursū p paulū dr ¶ Nam
et corpus non est vnū mbrū
sed multa Si dixerit pes qm
non sum manus nō sū de
corpe Non ideo nō est d corpe
Si dixerit auris quo non
sū oculus non sū de corpore
non ideo non est de corpore
Si totū corpus oculus vbi au
ditus Si totū auditus ubi odo
ratus Et paulo post · quid
si essent omīa vnū membr
vbi corpus Nunc aut multa
quidē membra vnū vō corpg
Quid ei sta ecclia nisi sipm
sui capitis corpus est m q
alius alta inde vo oculus alig
recta opeando manus alig
ad munera discurrendo pes
alius pte proe vocē intelligē
do auris Alius ei malorū
fetorē bonorūq; fragrantia
discernendo naris est q corpalīū
more membrorū du viasim
sibi accepta officia mfundit
vnī de semetipis omnibus corpg
reddit Et nā diuisa in caritate
pagit duas sū esse phibent
ubi cōmittur Si aut vnī quod
actū agent corpus vtiq; quod
ex multis cōmetr non erit
qua indelicet mlīs pluribus cō
pactū non existeret Si hoc
concors membrorū diuersitas
non teneret Quia ergo stis m
bris celeste ītuitū dona dns
diuidit tenre mensuras pmit
vnde iterū paulus dicat hmi
nucq; sicut deus diuisit men
suram fidei Et rursū Ex quo
totū corpus compactū 7 cōnexū
p oīem iuncturam sūministrois
sedm operationem in mensuram
vnīuscuiq; membri augmtū
corpis facit medificationē
sui in caritate Sed nā mro
consilio auctor ac dispēsatore
nr hmit illa largit q alij
deneget alij hec denegat
que isti largitur mensuras
sibi positas egredi nituntur
quisquis posse plus qm accē
dit conatur ut fortasse
is tm tantūmodo datū est
pteritorū occulta dissentire
temptet erga miraculis cho
ruscare aut is que supne
ueritatis domū adsolida mā
sula roborat erga diuīes
pendere ocalta grendat
In principiū enī pedem ponē
dū qui mensurā atq; suaq; limite
non attendit 7 plerūq; āmi
tit et qđ poterat q laudatur-

ea adque p̄mge non ualet ar-
ripe festimat Nam et mēbra
nōrū hūt bene mīsteys uti-
mur aī sua eis officia exsti-
cte seruans lucem quippe
octis terminū uotem veb aūb
audimꝰ Siquis aūt mutato
ordine noci oculos hui aures
accomodet huic vtiq; īcasū
patent Siquis odorem nellet
ore discernē sapores naie gu-
stare vtiusq; sensus sibi mi
steriū qr̄ pueiit interimit
Dī enī p̄phs hec usibꝰ nō ap
tant⁹ et sua officia deseruit
et adextamea non assurgūt
¶ Bene itaq; dauid mita ac
ceptas ex diuīa largitate mē
suras pedem cordis pressēat
cū dicebat Nec ambulaui īt
magnis neq; īmirabilibus
sup me Super sē quippe ī
mirabilibꝰ ambulaēt si appe-
rere magnis ultra qm̄ pote
tat quierēt Super se namq;
mmirabilibꝰ attollit⁹ q̄ et ī
hijs ad que non sufficiat uidē
roniat⁹ Bene mita has men-
suras eciaz īipā paulus pdi-
cacōms sue se latitudme war
tabat cū diceēt Non enī audeo
eoꝝ loqui aliquid que p me
non effiat xp̄s dūt aūt recte
accepta mensūa seruatur aī
ante posita oculis virorū spi
tualiū vita respicit⁹ vnde
sequit⁹ ¶ Vel quis tetendit
sup eam lineam Super hanc
enī terrā lmea tendit⁹ q̄ndo
electe vnuusq; amme ad si-
mendā uiuēdi regl̄am patrū
p̄decessoū exempla mōstrū⁹
ut ex illoꝝ vita considerēt
quid ī ssuis actibꝰ seruet q̄mq;
respecto iusti uītus tramite
nec mīa mmima negligens
deficiat nec vltra maxima
sup biens tendat nec minus
conet⁹ explere qm̄ sufficit
nec plus arripiat q̄m accept
pie aut admensuam quam
debet non puenīat aut eāde
mensuam deserens extra li
mitem ea dat Angusta q̄ppe
porta est que ducit ad vitā
Et ille hāt mgredit⁹ q̄ ī tant
que agit obseruōms subtili
tate p̄pter hanc sollicite war
tat⁹ Nam qui uoluptates p
prias sensa mēte sē dilatat
anguste sibi parte aditū dāp
nat vt ergo huiꝰ terre mēsuā
seruet⁹ super eā diuīꝰ lmea
tendit quia ut mā opeā vel
mōra p̄ficiāt uel maiora
moderant⁹ p sacra eloquia ab
tilis ante nos sctoꝝ uita ex
pandit et quid nobis q̄nq;
agendū sit ostē ostensa illoꝝ
discretōne diffinit ¶ Ecce
aliquis vel dampna terꝝ
vel afflictōn corpis metuēs
mminas terrene potēie per-
timescit et cōn vm resistēa ī
veritatem defendere nō p̄sūit
Huic petrus q̄ mt mōre an
gustū respiat ostensa ex lex
sinoū lmea ad vnius latitu
dmē attendit Ipse quippe
flagellatus a prmapib populi
cū idēo se relaxāi cōspiceret
ut a p̄dicatōne cessaret aī
phibēret⁷ loqui mposterū ne
quaq̄m saltem ī presēs tesset
Nam respondit p̄timus dn̄s
Obedire oportet deo q̄ hoib

magis

Et rursū Non enī possumꝰ que
uidimꝰ et audimꝰ non logui
At ille diuū debilis ꝑ ꝑsencia
dampna formidās dīi exēpla
tante fortitudīs cōtemplat in
auctoitē uerbi iam petri lmeā
sequit⁹ Jam mehil aduersi hs
metuit Jam resistētes deo ꝓstas
senili etiā tū corpis lacera
cōne cōtempnit Sed tū q̄to
uires ꝑsequiaū paaedo fortit
destruit q̄nto miter adūsa nī
lis terroibꝰ tedit tāto plenūq
et mhijs etiā que mē fideles
positus sensit se tetis ꝓponit
sua magis consilia eligit et
sibi ponis q̄m alijs credit
Hic mmuū dī minstis obie
cōibus non cedens mūtute
se exerit etiā retta aliorū cō
silia non ēspiēs pedē extra
lmitē tenuit Huc petrus it
mersus lmeam tenuerat q̄
postq̄ libertate uocis aūcte
primapū piessit ꝓ hūilitatē
cordis dēnō mūndēdis gētib
pauli consiliū audiuit Sic
enī semetipīm cōi adūsatios
exauctoito auctauit erigere
vt tamē sibimetipī nō tredēt
mhijs que recte sentiret vt
et libertate fortitudinis tim
tes potestates excedēt ⁊ hūili
tate mālietudinis obtemperā
ciam in recto consilio etiā
in moibus frībus exhiberet
et modo ꝓsemetipm alijs mō
et semetipī alijs obuiaret
In factis igit petri quedam
ante oculos nros auctoitatis
et hūilitatis lmea tenuatur
Ne mens mā aut ꝓmore
ad messiam nō puemat aut

ꝓuerem limitē excedat .

¶ Dictū est quoñ lmea tēdit
ne paltenius actōnis fortitu
dinez ad alterius cause limitē
transeat dicit⁹ mūc quēad
modū mūna eadēq̄ vrtute
distrctōnis lmeam deserimꝰ
si hanc ⁊ aliq̄ndo agere et
aliq̄ndo ꝓsit ponere nesciamꝰ
Non enī res cadē semp ē vtilis
q̄ ꝓ mometa tporū sepe me
rita mutāt accōnū vnde fit
ut nī quidbom agimꝰ plenūq̄
melius abstinus actōne cessēq̄
et laudabilius adipsius desert
quod m suo tpore laudabilit
mens tenebat Nam si ꝓtis
bonis minimis quibꝰ actiōs
ꝓficimꝰ nec tñ mitermissis
miteimꝰ maioꝝ labozꝫ ma
la ꝓximis mmmet necessario
nos vtutū augmēta se pomꝰ
ne mistrmoibus ꝓximis fidei
detrimēta generemꝰ ne tāto
iam quod agimꝰ vtus nō sit
q̄nto occasiōm sūi malicis
cordibꝰ fundamēta vtutū desint
Cuā distrctōnis lmeā bene
ante mtuēnt oculos paulus
tenuit qui et gētiles a libtate
fidei uenētes etiā adi phibuit
et tī lustris atq̄ ichomīū trā
siens ipē thimotheū qui gēti
li patre editus fuerat etiāt
Videns enī q̄ ms se mandata
lrē seruare ostendēt iudeoꝝ
rabiem Etiam mhijs q̄sibz
tūc comites adeūnt exercuit
asserōmꝰ sue vm post posit
et sine dampno fidei se suosq̄
a ꝑsentibꝰ m manitate ꝰ
custodiuit ꝑfecit quod fieri
fidei amore phibuit sed ad

fidei tenorem sit misterium qd qui sic
fideliter fecit Plerumq enim vnus
cū modestie tenet amittit cum
discrete iterum mittit plus tenet
Nec mireū si in mortoreis ali
ligim qd agi et in mortoreis
rebus nidem Exstudio nāq
animus distenditur ut in hoc ope
cūtutilitate tendit Cum si omī
relaxacōnis non accipit fen
endi virtute ipō iusti tensiois
pdit Sic aliquando me exercita
cōne virtus cū pdiscretom pt
mittit reseruat vt tāto post
vicia ualenter fenat qnto a
psecūone interim pdenter
cessat Subtilis igit discrois
super hanc tiam lmea tendit
qñdo ostensis vnumquq aīme
exemplis precēuit primum et
utiliter ad operacōm uirtutis
accendit et non minim vti
lius tempeat Sed aī pa
rumper ab opere zeli fructuo
se pomit alta cōsideracōne opꝰ
est ne fortasse nequaq̄ gnis
boni consilio sed timore ppo
ut auglibet ambicois studio
a minimis exercitacōne cesset
Quod nimirū aī agit nāq
dispesacōm sed culpe semit
vnde animdū sollicite est ne
cū quis suscepti negotii cū
virtutis cessacōne dispensat
semetipm pius in radice cord
inspiciat ne sibi phoc aliqd
auarus appetat sibi p hec so
li timidus parcat et eo fiat
prauū quod in ope sequitur
quonon ex recta cogitacois
intencōne generat unde bn
in euangelio ueritas dicit
lucerna corpis est oculus Si
oculus tuus simplex fuit totū cor
pus tuū lucidū erit Si aute
oculus tuus nequā fuit totum
corpus tuū tenebrosū erit Quid
enī pclum exprimit nisi opus
suū priemēs cordis intencio q
pusq̄ se mancōne exercuit hoc
quod iam appetit qm implatur
Et quid appellacōne corporis
designat nisi quaq̄ actio
que intencōm suā quasi lucerne
oculū sequit Lucerna itaq
corpois est oculus quia p bone
intencois radiū merita illus
trant accōnis et si oculus tuus
simplex fuit totū corpus tuū
lucidū erit quia et si recte in
tendim pplicitate cogitacois
bonū opus effinit etiā si min
bonū esse indeat Et si oculus
tuus nequā fuerit totū corpꝰ
tuū tenebrosū erit Quia cū p
uersa intencōne quidlibet
tū agitur et si splendē coram
hoibus cernitur Apud examine
tm interni iudicis obscurat
vbi recte subiugit Si lum
qd in ipso tenebre sūt ipse
tenebre qnte sunt Quia sic
qd agere nos bene credim
ex mala intencōne sustinem
et cūcta ipsi mala sūt que mala
esse etiā cū agim nō ignorām
Et ne nobis nichil carnim ubi
quasi distincōnis lumē teneꝫ
qua cautate nulla ossedig
que sme distincōne ppetim
vigilanti igit cura pūcta
opera intencio nobis nostra
pensanda est ut nichil ppa
le in his que agit appetat
totū se in solliditate eternitat
figat ne si ex fidei mitū actoꝫ

mẽ fabrica pomt⁹ terra de hiſ
cente ſoluat⁹ vnde hic quoq; ap
te ſubiũgit⁹ ¶ Super q⁹ baſes
50 illius ſolidate ſũt baſes quippe
vm⁹ augq; ſũt arẽ mtencõm⁹
ſiue Nam ſtaut fabrica colm⁹
colum neaũt baſib⁹ m mnitur
ita uita mra munitib⁹ vtutes
vero m nitma mtencõne ſub
ſiſtit Et quia ſpñi eſt fũdam
aliud nemo poſ ponẽ pr̃eter
id quod poſiti eſt quod ẽ xp̃s
ihs Cui baſes m fũdamto ſiit
ñi mtencões mẽ m xp̃o robo
ramt⁹ In caſſũ ud alta ſibi ſe
baſes edificia erigũt ſi nõ ipẽ
m fũdameh ſoliditate cõſiſt
q⁹ mmũ quilibet ſũma opa
mamter faciũt ſi mtencões
cordiũ extra eternitatis cor
tutudineq; deflectũt⁹ z uere uite
pmia non rq̃rũt Tantoq; gra
uiora nũme ſiper ſe dampna
edificãt qñto alnora edificia
extra fũdamtũ portãt q⁹ aĩ cl̃
neute pmiſs nõ mtendũt q⁹
plus ſe quaſi m ruinis eigũt
eo m gloie ĩams foueam pfũ
dius cadũt Non ergo pẽſadũ
eſt baſes quod ſuſtinẽt ſed ubi
ſuſtinet⁹ q⁹ p fecto humana corda
diuinis pſtruat⁹ non ſolũ q⁹
faciũt ſed quid m opibus quũt
Vnde nĩ diſtructiõ indicẽ pau
lus deſtribẽt atq; actõm bai 38
narraet Dicens qui reddet
vnicuiq; ſcõm opa eius hiis q̃de
qui ſcõm pacẽtiã bom opeiũ
glam et m corruptõm quia
nomata bom operis patientia
quaſi tota electe actõnis fabri
cam dyreãt ſubtiliter ilico eĩ
dem fabricẽ ubi baſes ĩſiſtent
q̃ quiſiuit dicẽs Glam thonorẽ
et m corruptõm quẽntib⁹ vitã
eternã Ac ſi apte dicẽt Et ſicdt
patẽcia bom opis oſtendunt
glam et m corruptõm nõ imputt
ſi mtencões cordis ideſt baſes
fabrice m fundamto nõ figũt
quia unde⁹ deus uel honeſte
uite edificiũ non mhitat quod
extra ſe poſitũ nonpẽ ſuſtetat
Cuia igit⁹ mtencões electe
vnigenitq; aĩme ſpei eternitat⁹
mmnit⁹ recte uoce dñica de
hac terra dr̃ Super quo baſes
illius ſolidate ſiit Ac ſi apte
dicẽt niſi ſuper me Cui dum
uiſta queq; aĩa mtendit oẽ
qđ ipaliter faciũt m me pnul
dubio non ipaliter conſtruit
Cuia uero nũc robuſtius i fũ
damto ſolidamur ni uerbadi
et m exercitijs ptepis ſeqmur
et m mtmis ſenſibo ſubtilius
mtelligẽdo penſam⁹ recte ſub
uigitur 31 ¶ Vel quis dmſit la
pidem angulare eius lapis
q⁹pe angulat⁹ eſt ad ſana clo
quia mtellectus duplex Cui
nũt duũtus dmitt⁹ qñdo ne
quaq̃m diſtructo mdino igñãe
ſue tenebris illigat⁹ Sed q̃d
libertate pſruat⁹ Dñi m pcept⁹
dei ſuffiat uel exequãdo exe
riora agere uel grempla ado m
terna ſentie ¶ Ad quod miſs
nr̃ mtellectus aſſurget ſi adſuſ
cipiedam mram naturam ipſe
nr̃ conditor nõ ne mẽt Cui
aliter angulat⁹ lapis dr̃ quia
duos m ſe populos mũxit atq;
aliter q⁹ quicte utriuſq; unte
artuc unde⁹ et grempla mue
m ſe exempla mõſtrauit Ab

actiua enī uita longe gtēplatiua distabat Sed incarnatus redemptor uenies diu utraq; exhibuit in se uiamq; sociauit Nam cū in urbe miracla faceret in monte uero orando cōmune pnotaret exemplū suis fidelibꝫ plenit vt nec gtēplatiui studio pximoꝝ cōtra negligant nec rursū actiua pximoꝝ immoderatius obligati cōtēplatiuis studia derelinquat Sed sic in vtrisq; metem paratā habeāt vt nec amorem dei pp̄ediat amor pximi nec amorez pximi qz transiendū est abrūpat amor dei Quia igit̄ humano cordi quid agat ignorāti dei atq; hominis mediator apparuit qui et actiua docendo et contēplatiua disponeret unde recta p̄cedēt recte dr̄ vel quis dimisit lapidem angulare eius de sua ple dns ducit Nisi ego qui immittā quē sine tpore gemmā suauis hoib; cultui ostendi minus vita disereret etiā diuersa uitē dr̄ studia non discrepare tnōn dū q; eū se nō emisisse sed dimisse asserit quia p̄fecto humanam naturam filius suscipiēs ad ima de sublimibus uenit Cuius incarnacōis misteriū qz et electi angeli mirati sūt qui eode misterio redempti nō sūt recte subiūgit Cum me laudarēt sīl astra matutina Et quia enī primo tpore condita natura rationabilium spiritū recedit non in meito matutina astra angeli uocāt Quod si ita est dū terra esset inuisibilis et incomposita dū tenebre essēt sup abyssū uentū diem subsequens seculi perlucē sapiēcie existendo puenetrūt nec negligēter audiend' est quod additur simul et mihi matutina astra eiā tū uespertinis redemptois poterant laudant dū electi angeli eiā tum redemptis in mundi fine hoib; largiuare gr̄e supnegloificāt Ipsi quippe ut nos ad laudem conditoris accendēt hoc qd̄ supius dr̄im orta p carnis lucē clamauerūt Gla in excelsis deo et in terra pax hoibus bone uoluntatis Simul ergo laudant quia redemptōm nostre uoces sue exultacōnis accōmodant Simul laudat qz dū nas cōsipiunt tempi sui gaudent numerū replēi Qui et fortasse ideo matutina astra memorant quia sepe adexhortandos hoies missi sūt vt dū uenturū mane nūciant ab humanis cordibꝫ pestis nute tenebras fugant Sed etiā angeli diuinam potēcia laudat quia ipā dulcedinis dulcisto dilatat nos aūt cū rō in nr̄a corruptōne adhuc carnis grauamur Domū quod prius quia tute laudamus Quom' enī ualebit lingua dicere quod nō sufficiat mensuram sentie Sequit Et iubilauerūt omēs filij dei Jubilacō q̄ppe dr̄ ai cordis letitia cuius efficacia non explenit Sed q̄ bñdi modis gaudiū potit quod ipē qui gaudet nec tegē p̄dicare nec explere ualet Laudet itaq; angeli qui ita tame dulcedinē

puenerūt

Vel quis dimi

Cū

Et iubilauerūt

lantudiem in sublimibus maent
jubilet uero hoies qua adhuc
in mfioribus oris stu angustia
as sustinet Cue qua certe fi
tura dns noueat non ta facunda
ismuat qm facta narrat Sed
quo agmis cu boni de rdepto
sue misserio nubilat malos m
uidia mflamat du electi psuasit
regbi ad rabiem furois exci
tant et bona nastetia q nolt
mitari psequit Sed mi iter
het etiaz qui domet no rluquit
Scripti qui pperst ffidel aut
deis qui non patiet nos tptari
supra quaz potestis seo faciet
cu temptatone etia puenire ut
possitis sustme Nouit es con
duor nr quido exurgte psecu
ptellam simat quido exurgete
rpmat Nouit prustodia mia
restrmgte quod coi nos egdi
p ma pcreptatone pmittit
ut seues nos diuat ptella
non mergat ÷ Vnde sequi

21 Cuius coluisset ostis maie
quido erupebat quasi d'nulua
predens quid es mare nisi
stm Cuod uulua nisi gregu
carnalis cogitatoms accipis
Doc es loco udue noie ocaul
ta et malitiosa carnaliu co
gitato designat Cue nulua
no adpfendam plem corpis
substantiam corpois seo ad ex
plenda negtiam causa dolor
de hac nulua cordis mistum
alias os Concepit dolore et
pepit mqtatem Phanc uul
uam pressu corripuit ai male
cogitant Per hanc uulua
parnit ai mala que cogitauit
opetur Erumpebat ergo
mate quasi de nulua predens
ai immanu sclazu fluctus d'ar
nalis cogitatois mqtate con
cepti m ste ecclie mteiu seu
rent Sed auctore deo dstis ho
mare colusu est q coi uoies
pstignatu sti vi quasi quedu os
tia opposita siut ut eoru ma
culis atq ruencia ire pcep
nu frang'entur Vulnatis q
pe deus terrens pncipibus
per eos stam ecclam sup midi
culmen euexit et seuiens mar
mpetus erecta eusdez ecclie
potestate coercuit Sed huc
seuienti mari quid dns fecit
audiamus Sequit 22 Cu pone
nube uestimtu eius et caligie
dlud quasi pannis mfanae
obuoluem mare seues mu
be mduit quia crudelitas per
secutionu stultitie sue uelamto
uestitur interposita ei caligie
mfidelitatis sue psecutor uelit
lucem uidere non sufficiat et
no quod agit pmodelitatis m
pulsu p tentatis sue meritu
non agnoscit Nam si cognos
sent aut aplis mqs gle dnm
crucifixisset Vel nubes no
solu solet mfideles extra posi
tos premere sed quosda etia
uidetes carnaliter mitra ecclie
tenebrat Vnde sti vi q alie
etia negligere compatiuntur
et se pati estimat qd pper ali
os sentiut deo orates dicit
Oppositus nubem ne trasear
oratio Ac si apte dicat ageti
me terremis uoluptatibus as
suete auarie suauu fatasmata
iusto iudicio obicis quibus ea
ripa oroms sue meditone q stud

et qm̄ desideijs mfimis dedita
non ignoras rette cecata ab in-
mundis luas ne pspicuitate
tenebras ut aīmite mitendit
ipo a te cogitatōnīs suaz mbi
lo reflectat Et mens q̄ tiet
hec assidue cogitat q̄ mult
hoc ecīa toleāt mōrie aī nō
mult Quia igit ipa pīcuito
negaa supna dispēsatōne cō
strmgit ne cōm sēos vitos ī
q̄nīū uolueit effienet posst
dixit aī ponem nubē estmīnī
eius apte subdidit Et caligie
illud quasi pannis mfancie
obuoluerem ¶ Pannis q̄ppe
mfantū pedes ac brachia
cōstrmgūt Ne huc illucq; dis
soluta libertate iactent quia
ergo pīcutores sē ecclie īsta-
bilitate cordis mquiet atq;
huic seculo dediti non grande
ua sed puerilia sapiūt q̄ q̄de
obstuitate atq; caligine non
mtellectu sūpm indicij cōstrī-
gūtur ne tantū pīcgni uale
ant q̄nīū uolūt Pannis ī fāne
referūt obuoluti qua stant
dictū est puerilia quidē sapiūt
sed dīna dispēsatōne cōstīti
quo uolūt brachia nō extendūt
Et si nūcta mala ppetrare
leuiter appetūt nequaq̄m
tam implere nūcta q̄ appetūt
pmittūt Sequit Cirnūde
dr illuo termis meis dermis
suis dns mare rūdat q̄tas
pīcgnīū mdiciorū suoū dis-
pensatōne modificat vt īsam
tumida unda ferucis plano
frangat litore occulte dispo
sitōnis Sequit ¶ Et posīn
uectem et hostia et dixa huc
vsq; nemes et non ptedes aplius
et hic cōfrmges tumetes fluctus
tuos Quid p hostia nisi pdicatores
sū quid puectem nisi mirabilis
dns designatur Quia het unde
hostia cōm sēuētis maris īpetū
tanto ualētiora opposuit q̄nto
ea sua observatōne robolmit
qua em̄ ista stē ecclie ostia ne
ctis hmi opposītōne solidata
sūt potuerūt quidē tmmdi flu
ctibus sed effrmgi nequiuerūt
ut ea exteīus unda pcussōms
ulueret sed ne quaq̄m cordis ce
mterna penetraret Et quia
doctores sā pdicatōne quidem
sēq̄nibus aplis sūt auctoritate
autē sua resistentibus clausi nō
m meito ostia uocant id est
apta omissōni hmūū ī clau
sa terroibg sūpboīū nō īmeito
ostia uocant quia et īgressum
fidelibus appetūt Et rursum
se se pfidis ne mgrediat apro-
nūt Sensemus quale ecclie
ostiū extitit petrus q̄ uestigā
tem fidem corneliī recipit
pīno quere tem miracla simoez
repulit illi dicens mueritate
comperīi q̄ non est psona
acceptor deus sed reta regni
benigne appetit Huc īgens
penūa tua tenū sit īpdicōne
pdistricte dam pnatōms sinīaz
celestis aule aditū claudit
Quid aūth aplī misi stē ecclie
hostia extitit aī uore rdeptor
sui audiūt atpite spīm sm̄
quoīū remissis pcā īmittūt
eis et quoīū retinueris rca
sūt Ac si illis apte dicetur
per uos mgredietur ad me
hō quibo uos metipos pandit

et repellent⁹ quibꝫ obseruans ſ̄ḡ⁹
dñi mare ſcinit dñs uerbem et q⁹
tia opponit quia ab amaris
et perfidis cordibus dñi p̄ſcnc̄
p̄cella ſē dilatat m mīdo deus
magnifit ſiu gl'am ꝓdicatoꝝ
eius ſuēniam exaltat et dñi
mnotescit mysteria diuīe ſcripture
dms frangit mimicos fluctꝫ
furoris Bene aūt dr huc uſq;
uemes et non p̄decs amplius
q⁹ mimici mdicꝫ occulti mēsuā
est et q̄ndo p̄ſcuerāntis p̄cella p-
siliat et q̄ndo conquiescat nec
non exagitata elatos nō exer
ceat aut non modcata ipſōꝝ
mergat Cū uero noticia fidei
usq; ad ꝓſcīnes extenditur bur-
batti maris tumor sedatur ibiq;
fluctus silos mare frangit q⁹
adcognitōm ueritatis uemens
omē quod nequiter egit erubes-
cit fracta quippe unda in ſē
reddit⁹ quia picta nescia est
p cognitōm sui cordis accusat⁹
Vtquasi ipā vim quā timuerat
respicit quia de prauitate q̄m
gessērat realis sui stimulos sent
Vnde q̄dam per paulū dr Ego
ergo fructū habuistis tūc tibus
in q̄bus erubescitis dr si apte
dicēt⁹ Quid ālīd ure fluctus
prauitatis exhalerūt q⁹ mūt i
semetipīs fracti unde p̄ſsos
suos mflauerūt comissos mde
cōfūdūt⁹ Pete itaq; dr Et h⁹
cōfirmges tumētes fluctꝫ meos
quod uero m hac cōclusione
maris ſtdō de ostijs dr more
sacri eloqui res semel dicta
cōfirmatōne explicat⁹ Si aūt
m hoc loco mare aliquando non
ſpecialiter turbaꝫ ꝓſcīnaū· ſed generaliter ſcīm debemꝰ ſcīō
cōm hoc mare dñs ostia opposuit
quia t̄ p̄ius humano generi p̄cepta
legis et post modū nouē grē
testamētū dedit Sēdō obiectis
ostijs huiꝰ maris impetū clau-
sit quia eos quos ad obsequium
sui cultus assūmsit t̄ p̄ius ab
idolis dicta lege coercuit t̄ post
ab intellectu carnali gra ſuela-
ta correxit Serdō mare ostia
accepit quia humanū genus p̄ius
deus ab opis mīgtate p̄hibuit
postmodū uero ecīā a cogita-
culpa constrinxit Videamus
q⁹ admodū p̄ma tumēti mari
dñs ostia imponit Ecce plege
dr Non occides non mechaberis
non furtū facies non falsū tes-
timoniū dices Videamꝰ q⁹ admō
serūdis hoc mare dñs ostijs da-
uidat Ecce mevangelio orat
Audistis q⁹ dictū est antiquis
non mechaberis Ego aūt dico
uobis q̄m omis qui uiderit mu
lierē ad cōcupiscēdam eā iam
mechatus est eam in corde suo
Fructūq; dr Audistis q⁹ dictū
Diliges p̄ximū tuū t odio hēbis
inimicū tuū Ego aūt dico ub
Diligite inimicos vros benefa-
cite his qui uos oderūt Quis
p̄ius nequicias operis p̄hibuit
post modū culpas cordis ex
hauerit inimicū timēti mari
ne inducta iustitie litora trā-
scat bis ostia ꝑponit ¶ Bene
aūt cū dicēt q̄ns cōclusit ostijs
mare duo et p̄ius adiūxit di-
cens Cūdo erumpebat· quasi
de inulua p̄cedens quia inde
nūc humano generi p̄ceptis legis
obuiauit q̄ndo adhuc sēm sue

origini vicinū quasi abortiu
ppo ad pfectū inte carnalis ex
iebat de mlua prędere ē illi
rem pūis gloie carnaliter
appare et recte subiūgitur
Cū ponem nubem uesti hūg
lius qm mmeū deus hoīb nō
hūc aperta ostensione se inult
sed dū eos ab errore pūie ei
punt nec nī claritate illis sui
luis patefacit quasi extenebr
cos abstulit sed adhuc nube
uestiuit ut et prisma pūt
acta ilmqret et mueniura
bona adhuc cernus nō inde
rent ubi et aptē subiūtur
¶ Et caligine illud qī pan
nis mfamie obuoluerem
Dū enī rudes populos non
apta spūs pdicatōne edomuit sed
figurata lomtōne pceptis luttē
astrinxit adhuc mfirma sapie
tes uerboū suoū caligine qī
pannis mfamie obuoluit ut
mandatis grossioīb ligati ēt
cent ne male libēr in suis no
luntatib peirēt quos ad ui
uificē dū non iam caritas ꝑ
adhuc timor astringet dūa
dispensato qī pfessit ut mu
ret infirmis namq pplus
cū pceptoū pannos nolens
pfulit ad firmioē statū ex
ipa sua ligatōne puenit qp
enī timoz eū pius a culpa co
eranit competēter post modū
m libtate spūs exuit ¶ Hos
pannos mfamie quos ichō
antibo dedit ipē p ẏpham
dns ꝛphendit dicens Ego
dedi eis pcepta non bona mā
la et quasi mala ee desiuit
compatōne peioū t bona
quasi bona non sūt m cōpatōe
melioū Nam sicut petrus del
qūn iudee de zodoma atq gō
morra dē justificasti sdivies tu
as m omīb abhomatōibus
tuis quas operata es ita me
lioribus testamēn nouū pcepti
subsequtibus pcepta bona que
rudibo data sūt non bona esse me
morat ¶ Neq enī mētes usiu 18
vite carnalis mhentes euelli
ab mfimis possūt nisi gradatim
ducta pdicatōne pferent Hinc
quippe est q m egipto positis
pio nisioq modeāme latēr eoz
cōupiscētie cōdescendit et uti
noui suoū vasis auteis argeteis
q sublatis dispedere iubent qui ad
simam montē dūi acepta lege
mox audiūt Non cōupisces rem
pximi tui Hinc est quod m eade
lege ocīm pcto dentem pdente
pcipuit exigere et hīdoq tame
revelata gracia pussi maxillam
alteram iubent pbere qua emm
ira plus semp vindictā exigit
qm iniuria acepit dū drau
mala non multiplicius reddere
qndo dispert ei et multiplicata
sponte tolerare Hinc est q eide
rudem pplm a quibdā phibuit
Quedam vō ei musi prisimo
seruauit Sed hoc ipō tamen
melioris vite figurā composuit
Bruta namq animalia idolis in
egipto mactabāt eiq musi pg
modū alicui mactatōne timu
nit Sed idoloū cultū uetuit
vt dū de usitato aliquid amit
teret consolat ei mfirmius
phor quod de usu sio aliquid
habet animā aut gsideratōne
consilij q ei dns de gsticudine

carnali timuit hoc m figura spūs
potentis uertit quod est sacrificia illorū
animalū nisi unigenitū mortē
designant quod sacrificia illorū
animalū nisi extinctionem carnalis
uite mē significat unde ergo dī
beatillitatē populi rudis condescē
dit nisi quia eis p obumbratas allego
rias spēs maior fortitudo spūs
nutrit Fecerat itaq dī et caligē
illud quasi pannis infantie ob
uoluere quo unde eius teneritu
dinis infirma pauit nisi alas
significationē spiritualiū nubem sed
quē q preputij limite ab imo
derahs animi exagerationib; axt
erte subiecit Circūdedi illud ter
minis meis et quia huius humanā
generis motus misso mediatore
coercuit apte subiunxit et posui
uectem et ostia Vectem quippe
et ostia posuit quia redemptore
nō cōi nuptias delinquentiū mi
sso noue uite porcamita firmat
Clausa namq ostia opposito
uectē roborant uectem ergo dei
opposuit ¶ Quia cōtrastuos
motus humanā generis unigeni
misit qui precepta spiritualia que
loquendo docuit agendo solidat
Hactenus subiit et dixi huc
usq uenies et non prodes am
plius et hic confringes tumentes
fluctus tuos hoc quippe mare os
tia priora transtendebat quia ad
claustra legis opposite humanā
timoris unda salichat At post
q mundus oppositi sibi unigeni
ti repperit elationis sue impetū
fregit et transire nō ualuit q
eius fortitudini fluctibus sui ter
minū clausis minuit unde recte
p ypsam dī mare uidit
fugit possit etiā p ostia aptē
passiones eius non conuenienter
intelligi Quibus exemplo uectē
posuit quia eas de inuisibili di
uinitate roborauit Contra quas
undi fluctus uenūt sed fracti
exiliebant quia superbe eas undo
despiciūt sed earū unus expe
rendo primebant Nam dū passiōes
unigeniti humanū genus primū
uisit post modū expauit quasi
eius opposita ostia more clausi
maris et timore clausi uenit
et fractū iuuite dissiluit Sedq
id circo hoc ad huius rei dī ut de
uotis eorū cordibus eius gratia premeret
ne sibi fortasse tribuat quod sue
se sublimiter non ignoret ut gra
tia eius edificationē sint dicta pē
penderemus Si hec etiā moraliter
disseramus ¶ Dicat itaq q
conclusit ostiis mare Quid est
mare nisi cor mūdi furore turbi
dum uarijs amaui elationē superbie
tumidū fraude malitie obscurū
quod mare gentū seuat attēdat
quisquis in se occultas cogitatiōū tēptationes intelligit Ecce
enim iam prisa relinquimus iam
desideriis uetustis inhereamus iā
prauis operibus foras abiiciamus
sed tamē latenter minus ea nūc
huc uenimus uite ueteris procella
fatigamur quā undiq; procellaq
misi respectu undiq; eterni pauore
tormēti immensi timoris claustra
cōfringent nūtant in nobis pe
nitus super edificati operis
fundamēta cortuisset Et est quod
p suggestionē sancti spūs admisceā
p deliberationē foras erūpet
uite nrē fabrica fundus eius
ruinisset In mystica namq

conceptu et m delicto edit pmisste
corruptiones molestias pugnam
nobisqꝫ huc deferimus qꝫ nꝫ la-
bore vincamus vnde et dicte
de hoc mari dicit. Quido exun-
dabat quasi de vulua prodens
vulua enī praue cogitationis
adolescentia est de qua p moise
dns dicat Sensus enī et cogita-
tiones cordis prona est in malū
a badolescentia sua Corruptas
namqꝫ malū quod vnusquisqꝫ
nīm ab ortu desideriorū carnaliū
sumsit in processu etatis exercet
et nisi hoc ciuitatis diuine forti
dnis manus ipsum at omne
condite nature bonū ipsum
aluum in profundū fluctuat
Nemo igitur sibi cogitationū
suarū virtutem tribuat nullus
tas dicat Quis concluserit ostijs
mare quando exundabat quasi
de vulua prodens qui misit ab ipso
cogitationis principio cordis
fluctus grā diuina retinet ipsa
cōnū procellis mare sedens
terras proludubio humane mentis
obruisset ut salsis fluctibus
profossa arentes ideo pnicosis
crāms uoluptatibus delectata
deperiret Solus ergo dns os-
tijs mare concluserit qui primis
motibus cordis claustra interdicta
formidinis obtinet quia uō
ea que terminis segni phibem
a corporeaū rerū delectatōe
retinēmur libet iam adinuisibi
lia oculos mentis attollere
atqꝫ hec ipā que sequi primi
uidere Sed quid agimus infir-
mis illa obtutibus nec dū patet
Ecce adeoqꝫ amoꝫ uoramur
sed tm̄ allusione estimamus

qꝫ et si quando aliquid furtim per-
qꝫ asperum submerso mimis ad
huc usu caligamus vnde apte
subiungit Cum ponem nubes
vestimentū eius et caligine illud
quasi pannis infamie obuoluit
hoc mare tumultuosū indeliq
cogitationibus cor nīm nubes vestit
qua ne niteremur ipsum pure
conspiciat niquitiis suis
confusione tenebrat. Hoc mare
caligine quasi infamie pānis
obuoluit qua a spēplandis
sublimibus adhuc teneris sen
sibus sue infirmitatis ligatur
videamus paulū quadaq cali-
gine quasi infamie pannis
obuolui Aut videmus aut
p speculum in emgmate aut
facie ad faciem Aut cognoscā
qc pte aut cognoscam sicut et
cognitus sum Ozias si se ad com
templanda celestia infantem
non cernēt etatis sue adhuc com
patiēm nullomodo permisisset
dicens Qui essem parvulus
loquebar ut parvulus sapiebā
ut parvulus cogitabam ut p
uulus Aut ergo ad robur
uirilem consendimus aut forti
sensu eam adipiscendimus
vitam videmus aut qd ibi eos
me aries pmisimitate suam
ab interna luce redundat
mens malignata infamie pā-
nis tenet ubi apte subiungitur

Creauerunt illud terminis meis
Terminis enī suis hoc mare dicit
qꝫ cor nīm adhuc corrup
tionis sue molestia et aura tur
bulenti sub messia spēplacitis
humiliat ut licet plus appetat
vltra tm̄ qꝫ sibi credit non

ascendat Vel certe terminis suis dns
hoc mare crudat quia cor nrm ꝑ
tacombus tumidū occultis donec
distribcoms mitigat modo agēs
ne prava suggestio ad delectacoē
veniat modo ne prava delectacio
vsq; ad cōsensū prumpat ¶ Qui
ergo illicitos motus cordis re
spicit et in quibusdam eos vsq; ad
consensū phibet venire ⁊ qbusdā
vero illos ecīa a delectacōne re
strngat minuit fluenti mari
termīos imponit vt ne q̄q̄ quā
in opere exeat sed intra sinus
mentis temptacōnū sub murmu
rans se unda collidat Que ꝑ
hīc ualenter restrngit⁹ nīsi
delectacōne dei atq; mīsericor
diis obniatur certe subiūgit⁹

¶ Et posui uectem et ostia et dix
hucusq; uenies et nō prodes ā
plius et hic confringes tumē
fluctus tuos ¶ Quid ei moralit
p ostia nisi nutrientes quid per
uectem nisi robur caritatis am
plius ¶ Per ostia utiq; solicet
virtutes opacōnū mare seuēs
dissipat nisi eas ex occulto mīs
opposita caritas astrngat ¶ fa
cile aut omē virtutē bonī ꝓpta
cōne cordis irruere destruitur
nisi ab intimis fixa caritate so
lidetur unde et paulus ihūs p
dicacoibus dū quedā virtutū os
tia mari temptacois opponeret
ultro eisdem ostiis quasi robur
uectes ostiis adiūxit dicēs Di
ligā aut̄ het caritatē habētes qđ
est vinculū pfectōnis pfectōnis
enī vinculū caritas dr ꝙ omne
bonū quod agitur in minimo pe
ne pereat ligat⁹ a ꝓpatore
nāq; animus q̄libet opus quel

litur si solutū a vinculo caritatis ꝛ
uemt⁹ ¶ Si aut mens dei atq; ꝓ
dilectōne constrngit⁹ aī ꝓpta
nū motus quelibet ei minusta su
ggessēnt obicem scillis ipā di
lectio opponit et prauesuasiois
undas uiuentū ostiis ac uectē m
timi amoris firmgit ¶ Quago
dns p misperate caritatis fortitu
dinem nascentia in corde uicia ꝛ
pmit misurgentis maris ꝑ
tū p obserata claustra tēpestat
pra fortasse in occulto exaspeāt
sed ne requies supna pdatur
p turbatōnis mētis ossiaū ligne
subtrahitur ne usq; ad uocem
exeat quod in sinu cordis tum
tuosū sonat · luxuria occultis
cogitacoibus attendit sed ne
supnam mīdinam mens ad
mittat cōcepte in mīdiae ca
que famulā possit monstra
castigat ne usq; ad cōmixtōm
exaltet corpis fetor Cordis auā
cia stimulat sed ne celesti regno
mens careat intra clausha se
parsimonie cōtenta propriꝰ
ligat ne in prauo se opere di
lacet et vsq; ad exteriores actus
in terne rōnis ꝓsēne estus exsud
Que pbia inflat sēne uertā cel
situdine amittat q̄ sedendo q̄s
q̄ ꝙ pulvis est ab alimudine se
cōtrepte claustris humiliet tanis
minuī ne quod in suggestione
cogitacoīs toleret in exercita
cōne operis erumpat Bene
aut dr ꝓposuerē et ostia et
dixi hucusq; uenies et non
prodes amplius ¶ hic q̄stringe
tumentes fluctus nos ꝙ dū
electus quisq; ꝓ ꝛeptat⁹ uitijs
et in facē male suggesta re

mut⁹ qñ mare clausñ tenet⁹ qđ
etsñ minis tumultuosis cogitaõ
nñ fluctibus nientem p mutt statu
ta tñ bene mundi littora nñ
excedit Quod mare quidẽ mi
tumare se erigit sed dñ fixe de
liberatiõm cordis dilatur fir
mñ redit Beatus igit⁹ Job nes
tribuat quod contra ꝓcellas ae
dis fortiter stat nocte diuina au
diat quis concluſit ostijs mare
quãdo erumpebat quasi diluuio
ꝓcedens et cetera ac si ei apte
dicẽtur In cassum te exterrus
mi homis opibus pensas si nõ
me miseris qui mte tpis actoꝛ
undã compesco consideras Vt si
tu fluctus ferre possis mopere
nec ꝓfectus est qui fluctus frãgo
tempestatũm ꝙ in corde deo
gratias ihu xpõ Hilarria igo
liebe muder dñi mei dñi odilie

Dictimus deꝝ
noster ihs xs
in eo ꝙ vmꝰ
et sapiẽtia
dei est d'pre
ante tpora
natus est
vel potius q
uel nec cepit
nasci nec desinit Dicamus ei⁹
semp natus Non aũt possimꝰ
dicẽ sp nasciꝰ ne ipsius esse in
deatur At uero ut eternis de
signari ualeat et ꝓfectus et semper
dicam⁹ Et natus q̃tim⁹ et natus
ad ꝓfectionem attingat et sp a det
nitatem ut quonuꝰ modo illa
essentia sine tpe s. tpali ualeat
designari sermone opus hoc ipso
qđ ꝓferti dicim⁹ mihi ab illius
veritat⁹ expressione deuiamus
et q̃ factũ non est nõ ꝓ dñi p
ferti Et hñ infirmitatis nostre
verbis dns cõtendes ait Esto
te ꝓferri sicut ipe uñ ꝓfectꝰ
ꝓfectus est Nulla itaq̃ natiuitate
diuina abhuãno genere cogi
non poterat p̃ inde humanã
tatem uenit ut uideret⁹ videri
uoluit ut nata est Que carnis
natiuitas despectui fuisse fa
pientibus mundi Contempserunt
namq; infirma humanitatis eius
deo hoc mirabilia meditantes
Cui tanto magis homo debitor
fuit quãto illo deus erga homines
fuscepit Quia enim nõ cognouit
mundus per sapiam deum placuit
deo per stultitiam ꝓdicatiõis nos
saluos facere credentes ac si diceret
Cum dei quidem sapia neq̃quam
sapientiam suam mundus inuenire
placuit ut deum hominem factum per

liber

humanitatis stulta cognoscet ipsius
eius sapientia admirabilia stulta destruet
et lucem supne predicte luto suo
carnis illinita mirabilis tenebras inducet
Natus igit' de patre sine tempore et
matre nasci dignatus est in tempore
ut per hoc quod certum suum mirabiliter
finemq; concludet humane mentis
oculis omnium qui nec lucis splendore
nec fine angustiat' aperiet unde
bene mitis adhuc inquit Job dicit Nunquid
post ortum tuum precepisti diluculo et
ostendisti aurore locum suum subaudis ut ego
ortus qui per dei
nitatis eius ante et post non habet
cum deo patre esse est per eternitatem deo
omne quod labitur circumscripsit mirabiliter
metipsum tempori distinctis claudit
Ortus vero humanitatis eius qua
et desinit et cepit et ante et post
hanc a tempore accepit Sed quia
deus per nubibus mee mortalitatis
susceptis et lumen nobis sue eternitatis misericorditer aperuit
que creator sibi in tempore condidit
lucem suum in tempore aurora vocatur
unde Cum enim diluculum vel au
rora a tenebris minime discernatur
non immerito diluculi vel aurore
nomine omnis electorum ecclesia
designatur per quam namq; deus ab initio
fidelitatis nostre adducit fidei
diurnitatem velud aurore more diem
post tenebras splendore sue pene
claritatis aperuisse inde et dominus
Cantice Cant' dicit Que est ista que
progreditur quasi aurora consurgens
Quia enim ecclesia celestis mercedis premia appetens aurora vocata atque
deus priorum tenebras deseruit
iustitie lucem fulgescit Habemus
in subtilius aliquid quod si diligenter
rata qualitate diluculi vel aurore
pensemus Aurora namq; vel di
luculum noctem quidem precessisse mi
nime nec in die claritatem integram
ostendit Sed dei illam pelliculam
hanc sustinuit lucem tenebris per
mixtam tenet Quod itaq; in hac
vita omnes qui veritatem sequimur
nisi aurora vel diluculum sumus
Quia et quedam iam quia
sumus agnimus et in quibusdam adhuc
tenebrarum reliquias non parum
Propheta quippe deo dicit Non
confundar in conspectu tuo omnes
viuens Rursusq; scriptum est In multis
offendimus omnes Paulus quoq;
ait video autem aliam legem in me
bris meis repugnantem legi
mentis mee et captivum me
ducentem in lege peccati que est in
membris meis Ubi ergo lex
peccati cum lege mentis ostendit
profecto adhuc aurora est
quia lux que iam eminuit
nec dum penitus tenebras
fiditus pressit Adhuc aurora
est quia dum lex carnis legem mentis
et lex mentis legem carnis
patitur inter se mutuum lux
et umbra confligit Unde
iterum Paulus dicit nox pre
cessit nequaquam subdidit dies
venit sed dies aut appropiabit
qui ei post discessum noctis non
iam venisse sed appropinquasse
diem insinuat esse se prudentibus
ante solem post tenebras
adhuc in aurora demonstrat
Aut aut plene sancta ecclesia dicitur
dies est nec admixta prioribus
tenebris non est Aut plene dies
est quando interminabilis per
fectionis claritate Aut plene
dies est quando malorum

nllam temptãte meã uaz toleãs
omẽs a se tenebrarũ etiaz ẏlq
abstondit vnde et bene hau
rozi quasi adhuc mtransitu
demõstrat² cũ dr Et ostẽdisti
aurore lonũ suũ ¶ Cũ ei lors
sinus ostendit² pfecto exalio ad
aliud vocat² quidem ẽ lonis
aurore nisi pfecta claritas ni
sioms mterne adquã nũ per
ducta ueneit iam detransacte
noctis tenebris Nichil habet
Nũc adhuc temptacõnũ molest
tias sustmens q² p mtencõnem
cordis ad aliud festmat ecclesia
ad lonũ suũ tendit aurora Quẽ
lonũ si mente non tenuẽt Thy
uite nocte remanẽt Sed dum
cndie gtendit pfin et m lucem
cndie angei lonũ suũ iã cõsp
rit ꝛ plene sibi clarescẽ solemq
rit lonũ suũ aurora consideat
qñdo stã aiã adgtemplandam
conditois suu spem flagrat adlo
nũ suũ pmq̃ aurora satagebat
tũ dauid dicẽt Gtinuit aia mea
ad deũ uiuũ qñdo uemaz ẽ ap
parebo ante faciem dei lonũ suũ
veritas aurore monstrauit tũ
p Salomonẽ dicẽt quid habz
amplius sapiens absultο. et
quid pauper nisi ut pergat ad
illuc vbi est uita quẽ p ferto lonũ
etiaz predẽtibus mcarnacõnq
suaz pribus post ortũ suũ dns
ostendit quia nisi p ppheme
spm mcarnandũ sup̃ne prie
tegem cognoscẽt Dona ego
patrie quam essent desideabi
nominabeint lonũ suũ ueritas a
aurore patefecit tũ prem mea
dispulus petit dicens Pater
quos dedisti mihi uolo ut ubi
ego sum et illi sint mecũ lonũ suũ
aurore monstrat² cũ dicẽt vbiaz
sunt corpus illuc ogregabũt² aqle
adhuc lonũ quẽ cognoueãt per
uenire aurore festmaueãt nũ
paulus desideriũ se hẽ dicẽt dissolui
et cũ xpõ esse Et rursũ michi
uiuẽ xps est et mori lucrũ et
rursũ Gtinuit qñ si terrestris do
mus mra hui tabnacõis dissolua
q² edificacõm a deo habemus
domũ non manufactaz etnã m
celis Bene autẽ post ortũ suum
lonũ pmum aurore ostendisse se
phibet quia sunde ẏtribuciõis
bñficiũ mem pisqm p tot pq̃ipẽ
mnotescẽt mpauroꝝ mtellectu
tcmmuit Cũ vo humane naturaꝝ
mfirma sustepit uenire claritat
notaz ẏ mltitudmis m numerẽ
amore dilatauit Sed nũ dñi eqs
misterii sic mpiorũ dia peragat
vt hi et ma comtet² qñs omulta
arbitet alius ẽspiciens ẽdmat
Alig descrens perdat q² aliquã mq
quomo p mcarnacõm suaz electos
illuẽt dubitaq nũt quomo re
pbos dampnet Sequit ¶ Nũqd
temuisti cõtemnens extrema tre
des temuit q² m fine scloꝝ ad
destitutam iam et auemigẽ
regi subditam smogragum
uemt atq; ex illa mpios et
hausit q² spiritalia fidei pre
diamta remuẽtes etiaz ẏ ma
nalis sacrifiq; gla ẽpulit vel
certe extra terra temuit q²
exudea paucos abiectos et
humiles elegit Extrema tre
temuit q² legis doctores d fariseis
pistatoes sumsit dubitauit q²
trema tenet qui ea mpios
exauit q² dũ mstremos fideles

ne

roborat sortes nulla infideles dã-
pnat Tetenerecias conuicies
addidit qz p aduehi sinu mnesa
foeminome etiã ẏpboru corda cõ
mouit Conauit quippe fuerant
qui dicebant Nichil y ficmꝰ erre
nudus tonus post eũ vadit Fes
aut qz cõtulit hucillucq; ductaſa
tigatur Conauit uero indeã fue
rat que dexpõ p alios dicebat
qz bonus est et p alios ẏsistebat
dicens Non seo seduat nucbas
palios dicebat nisi esset hꝫa deo
non poterat facr quicqm atq;
ad extremũ palios clamat Si
non esset hꝫ malefactor nõ tibi
tradidissemꝰ eũ Conauit quide
sed nõ ẏstrati sunt reybi nũ modo
miracla obstupescẽtes cernerẽt
modo infirmitatis obprobriade
spuentes irridẽt An cõtulit ñ
fuerũt qui dicebãt quousq; tol
lis animã nrã Si tu es xpc nobis
nobis palam uel certe extrea
terre cõuulit et temuit qz nũ mf
ma corda huiliũ pio timore ter
ruit nequaquã ea iudicio dis
cto dereliquit inde cñ mitiudo
redenauit m deũ robustus stetit
unde mse humiliata trepidabat
Nam qz eũ dñs quẽ cõtulit teuet
mfirmiat ẏpphã dicens Supe
quẽ requeuit spũs meus nisi sꝰ
humilem ꝛ quetũ et tremẽtẽ ꝑmoꝺ
meos Cuia eũ quem cõtulit ꝯ
Salomone attestãtenos mfirmit
qui aut dñs uir qui sp est paudus
Cui aũt mentis est dure corruet
in malũ Igitur quia extrema in
dee dñs magis temuit atq; ex
illa scribas phariseos ac pontifices
ꝛ pietatis sue merito exigente re
p bauit quid adhuc d'eoz dãpnaꝺ

subdatur audiamꝰ Sequit Tegi-
tuet ut lucũ signaculũ et stabit sic
uestimitũ Cuid aliud dñs plebem
israeliticam nisi lucũ reppeit qm
obsequijs gentiliũ deditam egi
pto secuetem latebibus inuent
Cuam diu tot miraculis adeam
repmissionis duxit dñ pductam
togmatis sue sacra implenit
aũ tot archana scripturaꝝ et per
Aggeum cõtulit Cuid eã aliud
qm seruãdi mysterij signaculũ fet
Ipsa quippe dũ ẏpheta clausũ
cõtinuit quicquid de se ueritas n
fine reuelauit sed diu post tot
diuũa secreta post tot precepta m
racula in redemptois sui aduentu
plus terram qm ueritate dilexit
p sacerdotes dicẽs Si dimittimꝰ
eũ sic omes credet meũ et uenient
romani ꝛ tollent nrm locũ et
gentem quasi ad eos quos m
egipto reliquerat latentes ẏdyt
et que facta iam dei signaculũ
fuerat adhoc se iteruꝫ p dese
cuit inflexit lucũq; se post
signaculũ in oculis veritatis
exhibuit aũ p impietatis ma
liciam acepti uerbi mysteriũ
perdit et sibla terrena sapere
q̃ nuptiat elegit ubi apte subiũ
gitur Et stabit sanctus uestiꝫ
impolluta namq; et grossiora
uestimeta enamꝰ induta fue
rint qua inuentis membris
bene applicata nõ mihi erent
stare referũt Iudea igitꝫ da
ueritatis noticiaꝝ cuiaꝝ nũ ser
uire uideret sanctus uestimẽtũ se
ut qua ꝑ exteriora mandata
seruire se dño ostendit sed ad
hec ꝓcuratis intelligenciam
noluit Cum solam in ꝓceptis

de ira dei timuit et neq̃q̃ sep
spm sensibus mimis nixit q̃si
qui se moueat non adhesit ob
t apte subiugit ¶ auferet ab
mpijs lux sua qua dum nede
veritati rẽmit cognicõm legis
ppetuã amittit et dũ acepta
lege superbit mimũ de sene
sue gloria ceciderat Scriptũ ẽ
pe est Obstruet oculi eoꝝ
ne uideãt turbũq̃ sp̃hi est ex
tera tor populi eius t aures
eius aggrauia Et rursũ sp̃hi
est mundari ego mihi mũdi
uem ut qui non mundet undeat
et qui mundent ten fiãt et qua
semetipos de legis opibo cõ
conditorez legis extulerũt apte
subiuntur t brachiũ excelsum
cõteret ¶ excelsum quippe fi
dei gra sine balegis operũ ẽ ba
tũ de ẽ opibus legis nõ iusti
ficabit omis caro Ciuitatem
hec mtelligi et aliter possint
Terram q̃ppe sp̃hus sancta con
suenit uocare ecclam ¶ Ex
ema igitur terre dns tenet et
cõtrit quia ecclie sue ultima
p aduentũ mihi xpi pscm cõ
mmamissima turbaꝝ pmittit
nec mi pmittẽdo deserit hãc
terrã aliũndo dns tenet et
nõ tenuit aliũndo tenet et
cõtrit quia modo eã hãdilla
pace fidei possidet modo cõmo
ueri impetu pscm cõms iubet
Bene autẽ nõ dicẽt nũquid te
nuisti tenuines extrema tre
mito adiunxit Ex excussis ipios
Qea attestãte em paulo pleriq̃
mi ea sunt qui cõfitent se nosse
dm dabis autẽ negant q̃ hijs q̃s
nũc mtma mina possidet nec m
voragmem apte infidelitatis ca
dent atq̃ materiũ paleaꝝ nre
scit nã temptacoms illius autẽ
cõmouet Et q̃nus se nec sub
spene fidei mira autẽ simi tegi
nec mimũ extra granoꝝ nu
mulũ distructi examine uentila
bro resiluit vbi apte subiungit
¶ Festinet ut lutũ signaclm
ac si apte dicat hij qui nec uide
m ecclie simi signaclm nec an
oculos oim ẽstituet ut lutũ id
est nequaq̃m undosa hoim de
fessione t ligioms falluit sed
qua qua terrena sapiãt dnos
trant Volet em sp̃hus sancta p
fide appellare signaclm p mi
quitate lutũ Nam fluus iumo
qui consipta suba ad prem re
dijt mucrone amulũ accepit
Gentilis em ppius q̃ iumen
talitate pdita addeũ penitedo
reuerunt p fidei signaclm m
mutatur Vnde et ab sponso suo
ecclie dr Pone me ut signũ
super cor tuũ Idcirco namq̃ sig
dm rebus ponitur ne qua di
ripientiũ pssim prone tenent
Sponsus ergo mi cor signaclm
ponit q̃ndo fidei eius misereꝝ
m custodia mẽ cogitacois i p
mittit ut ille m fidelis seruus
mimũ mi aduersarius cum
signata fide cor ea q̃ fideat cep
tando ea rerrumpe nõ pssimat
per lutũ ubi q̃ terrena glagia
demonstrat attestat psalmista
qui ait Eduxesti me de lacu
miserie et de luto fecis et
igitur multi interemis con
tagijs mouent pducti uero
ad ecclam celestis fidei sacmto

signantꝫ et mī ab mquis opibus
nō teredūt seque mīt fideiuela
nme cōtegūt sed cūtpus tuene
rmt quod sūtuerant ostendunt
rerte dī festmetꝫ ut lumī sīgīs
Quos enī mīt fideles redmus
rpōs mīt fideī hostes muemmꝰ
Etqñms appareant nōtepta
signaclm exūt pnudubio tep
tatī lutū ubi et rerte dī festmeꝫ
qꝫ qualis eorū cōsnēcia esse an
fidem ponit tales eos et postmo
dū regpba uta cōsūnt de quibus
apte subūgitꝫ Et stabit sīnt ves
tmētū tot mīt quasi uestibus
sca ecclia monetꝫ quot fideliū
uenezatōne decoratꝫ Unde et
ei ostensis gentibus a dīo p pro
phām dī Uno ego qꝫ oībus
hīs uelut ornameto uestiēs
anulis mī quasi fidelibus mīt
spenetemus mdutꝫ sed pulsāte
pſecutōms mpetu mīt eis ex
uta mundabitꝫ de quacū sorteh
dī Et stabit sīnt uestmētū Sta
re uero hoc loco pomtꝫ i pūo
pſistere unde stphī est et m
uia prora non stetit Vel ite
ypbis quisq; sīnt uestmētum
stare dī ut non posse stare mō
stretꝫ quia sīnt mouta uestī
mustoms sue spēe p corpus
tendit extuta aūt fracta cō
plicatꝫ uta umusquisq; qꝫ ste
ecclie mīt a statu rresseit reg
ac decoris quasi dī rdieretꝫ
sīnt sed exutus postmodum
cōstatus atq; adrectus tacebi
Quero stare melligmꝰ per
durare sīnt uestmētū stat
quisq; ypbis quia mharuta
qñ diligit breui durat unde
p ypham dī Omnā sīnt uestī
mētū uetesset et sīnt optorum
mutabis eos et mutabūtꝫ hēt
uatq; que allegoricaū nube to
ta intulit mīt uerbis apnoib
mnotestit subdens Ausretꝫ
ab mpijs luꝝ sua neq; ei eos
mīt dei lume illustrat q mgtꝫ
sue malicaq; fidei noie palliant
nam dū uuꝝ pdicatōm fidei nue
negligūt et mī eande fidē spene
temus uenēantꝫ honorē ute p
ſcmus ex noie rligois querunt
hoc eis ex fide lucet quod eos ho
des coram homīb; ſfouet Sunt
uero nōnulli qui eterna q̄ audi
uerāt nō rdūt et mī eidem
qñ tenēt fidei male uiuēdo oñ
dunt Habent hīj quoq; mter
tenebras lucem suam qui dū
pueritia agūt et mī de deo rectā se
nūt ne tenebre sīat fimdinus ex
quadam parte fulgore luis illu
rant Cuidū plus terrena qm
celestia plus queudet qñ que
audiūt diligūt pulsante pſecu
tōms arbitro quod rectū credere
uidebantꝫ amittūt Cuod illo
maxime tpore mlapluus agit
qñdo surgēte pō mquacū cate
mstā ecclesia pſecutōne ultima
uberas suis uibus eius fortiō
grassabit Ubi nūc cor vmq; augꝫ
ostendit Ubi quicquid mōstꝝ
latebat aperit Et qui mīt ore
sūt pn et tre de sūt mpn publi
cata undiq; torruit Et lucem
fidei qua spenetemus tenuerūt
pdūt Sed mter hec necesse est
ut vnusquisq; mm ad rectos su
sceptū rēdat et acūmbsue dap
na ptmestat ne exigentibus meis
pōstructam ustrazq; uidiꝫ de
m talū hom numez nutrat

Nemo ait sibi in caute blandia[tur]
et ido intro se a tali casu ẽsse ex
credat quia adillius tẽpestat[is]
procellam puenire non ẽrub
mat ¶ Ogrīh illius tptacois
ipora non inderūt et hī ī eius
temptacois ipora non inderūt
procella uersant[ur] Cum ipse an
crist non uidit et tamē mēbrī
antichristi pmeritū sunt Judas
seruiam pfectoris illius ig[itu]r
tauit et hī uitij audelitatis eis
animia suadēte sucubuit Si
mon diuisus longe ab omnip[ote]
tpoibus extitit et tm̄ eius se su
pbie miracoꝝ potestam pūse
appetendo quæ[re]t Sic miquit
corpis suo capiti sic membris
membra uigilāt cū et rogmcoē
se nesciūt et hī prava sibi atq[ue]
copulant[ur] Neq; em̄ pergamus ba
laham libros aut uerba cogite
tat et hī eius neq[ue]am sequens
uotem sipne mare paroīs au
diebat Habes illic ienē[m] dotiz
balaham qui docebat balach mi
ttere standalū coram filijs isr
edere et formicāi thyatiram
quoq; etiam achezabel no
tiaā et pta et loca diuidebāt
Sed quia eam parnite ratus
affirmxerat messe et iezabel di
at[ur] atq; opibus puersis m
sistere angelo attestāte q[uo]d ait
Habeo aduersus te q[uo]d per
mittis mulierem iezabel que se
dicit pphetā docē et sedu
ere seruos meos formicāi et man
ducare de idolothitis Cui q[uo]
reppei potuerit qui iezabel
uitam reppba ratione seruit sit
iezabel mutata illic meoꝝ[rum]
q[uo]dez prauī corpis quidā
moꝝ[rum] uni fauit enaz si hoc
loca uel tpa scindit Unde scriptū
pernecessitas imitatoribus et vnū
quisq; maneat qui iam preterijt
et in suis operationibus operatoribus
ipse miquorū auctor iam appa
reat qui nec diluerit hinc Io
hannes ait ¶ Nunc antixpi
multifactus sit q[uo]d iniqui omnes
iam membra eius sint ezechiel
puerse edita capiti suo male
uiuendo pmeruerūt hinc paulus
ait ut reuelet in suo tpore hā
misterui iam operatur iniquitas
Ac si dicat sicut antixps in debe
manifestus nam in cordibus
iniquorū secreta sua iam nūc
occultius operat[ur] ut enī de aper
tioribus criminibus taceam ecce
alius fratrē in corde suo tacitus in
uidet et si occasionē reperiat
eum supplantare gestit Cuius
alterius membrū est nisi eius
de quo scriptū est Invidia dya
bolum orbis intrauit in orbem ter
rarū Alius magni meriti se ee
estimans per tumorem cordis
cunctis se preferens omēs semetipso
inferiores credit Cuius alterius
membrū est nisi eius de quo
scriptū est Omne sublime inuidet
ipse est sup omēs filios superbie
¶ Alius mundi huius potestam
querit non quo alijs prosit q[uo]
quo ipse alteri subditus non sit
Cuius alterius membrū est nisi
eius de quo scriptū est quia dix
Sedebo in monte testamenti in la
teribus aquilonis ascendā super
altitudines nubium similis ero
altissimo Solus qui ppe altissi
ta dignatur sup omnia ut altei
subesse non possit Cuem diabo
lus imitari puerse uoluit cum
suū dominū querens ei subesse

renusauit ꝓmitat⁹ ergo dyabolum
quisquis dño ꝓtem suaꝫ appet⁹
qꝫ ei qui sibi est supna ordinacõe
ꝓpositus subesse fastidit ¶ Qui
19 ptera pluima que quosdaꝫ i ipa
pace ecclesie constitutos infideles
esse denũcient video namꝫ nõ
nullos ita psonam potẽs accipe
ut requisiti ab eo ꝓfatore eiꝰ
non dubitent in causa ꝭxpi
uerũ negare ¶ Et quis est ueꝝ
tas nisi ille qui dixit ego sum
via et ueꝝtas ⁊ uita neꝫ enim
baptista iohannes de cõfessione
xpi deo de iustitia ueꝝtate ꝓfitꝫ
oraibuit sed qua xp̃s est veꝝ
tas ad mortem usqꝫ id nro ꝓ
xp̃o qua uidelꝫ ꝓuꝝtate pue⁹
Ponamꝰ ergo ante oculos quod
aliquis pruntatus psonam
potentis accipit et ne uerbi
saltem mutuaꝫ patẽtur ueꝝ
tatẽ negauit Quid rogo iste fa
ret nisi dolore penaꝝ qui xpm
erubuit inter flagella uerbo⁹
Ecce et post hec ante oculos hom
adhuc ꝙamus est et nisi eũ deꝰ
destruxit disposuit iudicale tam
non est ¶ Video aut alios qbꝫ
20 plorũ magisteꝝ exortandi sũt 21
officia arguendiqꝫ comissa
qua uident aliquod illicitũ
admitti et nõ dũ quorũdã po
tentiũ offendere gratiam me
tuũt arguere non ꝓsumunt
Quisquis iste est quid aliud
facit nisi mutus lupũ uenientẽ
et fugit Fugit qꝫ tacuit Ta
cuit quia desperta eterna gr̃
templum gratiam plus amat
Ecce ante potens famem mi
tra sui se latebras silenciꝫ ab
scondit et sicut ꝓfecto cõ pu
blice Qui occulto loquẽdo dedit

timoꝝ Bene de talib⁹ dr̃ dilec
tus ꝙm hom magis quam
deꝰ Quisquis igit⁹ talis est sili
districte iudicant⁹ et ꝓsentia
publica defiuit et nõ tacendo xp̃m
negauit Non ergo desit uel
in pace ecclie antixpi tẽpta
meta Nemo itaqꝫ illa ꝓsentia
extrema tpa quasi sola ꝓhor
resat Apud inquos namꝫ
cotidie res antixpi agitur qꝫ
mi eoꝝ cordibꝫ misteria sua
iam nũc occultus operat⁹ et
si multi nũc ꝓfitentes nra
etiam cõstitui simulant se esse
quod non sũt in aduentu tame
nidus ꝓdentur quos sũt de
qbꝫ dicit Salomon ait uidi im
pios sepultos qui etiaꝫ ñ in
uenti in loco sco erant et lauda
bantur in ciuitate quasi iu
storũ opum ꝭgitur postq̃ de in
iquis dictũ est festinemus ut
luteũ signaculũ ⁊ scribit sanct⁹
vestimẽti ⁊ auferet⁹ ab ipso
luxꝫ sua quod utiqꝫ est milla
antixpi ꝓfectione tanq̃ nox
de eiusdem antixpi ꝓfectione
nos cõsolans ait et brachia ecclie
simul confringet⁹ ¶ Quid aliud
namꝫ excelsum accipit⁹ nisi sup
ba antixpi celsitudo que super
reprobas mẽtes hom fastigia
seculais exigitur ita ut homo
pter et tamen estimat homo de
spiciens deũ se super homines
mentiat⁹ unde paulus apls
dicit ita ut in templo dei sedeat
ostendens se tanqꝫ sit deus cuꝫ
ut rumorem plenius ostẽdat
ꝓmisit qui adiuuatur et extol
litur sup omne quod dr̃ deus
aut quod colitur Deus em̃
dicta aliqñdo et homo potest

Juxta quod ad moysen dr Ere
consurgente deu pharaonis deg
vero coli purus homo nō potest
ex hoc nero se antixps et super
sos quosq; homes t superipis
potestam diuitiarum extollit p
exactu sibi nomen gloie thoc
qp deus dr et hoc q deus colit
transire conat Notandu nō
est m quitam sup bie foueam
cendit qui m mensura rume q
lapsus est non pmansit dya
bolus quippe uel homo absta
tu condicois ppie elata me
te corruerut ut uel ille dicet
astendam sup altitudmē me
bui similis ero altissimo uel
ute audiens crederet apertē
oculi nestri et scrus sicut dij
Odatro ergo n terq; cendit qp
esse deo similis nō p mutatiaz
sed p potestam cōpetit · sed
homo per gram liberatus q
dei sltitudmem puerse appe
tendo cendat m ratu cmis
sus longe deo m parem se ee
cognoscens clamat Dne quis
similis tbi Dyabolus uero
m lapsu sui cmis iuste dmnsa
m mensura rume sue mmme
pmansit Sed qnto ab oipot
gra defuit tanto magis rapi
cmis cumulauit Nam q
ideo cendit quia puerso ordie
deo esse similis uoluit eo iusq
pductus est ut m antixpm ue
niens indei deo sibi deo igne
atq; eu quem hie non potuit
superbus equalez dampnatus
m feriorez putat Nam cū de
illo hoc qp iam pmissum dr
extollēs se supra ome quod
dr deus aut quod colit apte
monstrat quia appetendo diuī
dei sltitudmem quasi si mixta
deo se erige uoluit sed msup
bie culpa celestendo tam se sup
omē quod deus est et dr t co
lunr extollit Quia ergo h
superbia districti iudicis erit
aduentui ferienda sicut scptm
est quē dns ihs interficiet
spu oris sui et destruet illus
tracōne aduentus sui recte
dr Et brachiū excelsū costrin
git Cuncta hi her que dis di
ssuasa sunt adhuc intelligi et
aliter possunt verba et dei qr
pigmēta quedam mri sunt
adiutoy et sicut pigmenti
qnto plus teritr tanto ptm
eius virtus augetur ita dia
cloqa quo magis exponendo
cōterimus eo audiēte amplius
quasi bibetes uuuamur Qa
igitur mirabilis deus diu pia
hoim tolerat et nec iam ultimi
finez respicit plenūq; metes
pane nisi imutat ferte de se
vim tamte pietatis mmuas
aut Nūquid temuisti cōuulsaes
extrema terre et extussisti
mpios exea per terra qppe
homo mfirma sapies dsigt
tui pranti dutū est Terra
es et m terram ibis Sed qz
plus conditor fabricaz suam
non deserit mala hoim et
per sua pane tam tolerat
et p tot qndoq; comissionez
relaxat nī duras atq; ssti
biles montes rspiat modo
eas mimis modo uerberibus
modo reuelacoibus terre utq;
pessima senectate duraueri
salubri timore molestant

quatmꝰ uel sero redeat ꝫhoc
ipm̃ saltem quod diu expectata
fuit erubescat Ont enī dns
qz extrema uite mē plus iudi
cat Et id intro electos suos īfimē
solliciti⁹ purgat Scriptū qp
pe est dns iudicabit fines
terre Tanto ergo impēsius
ultimis mis mugilat qñto
mp̃is pendere mina uite
seq̃nis pensat Quod qz mi
seric⁹ditr facit pietate sua
in medui deducta qua etiā
sero conuulsos p̃mores rerupit
bñ job uisceraz Cludit dicens
Nūquid tenuisti tonitruum
extrema terre Et exussisti ipios
Ex ea Subandis ut ego qñ īsinꝰ
ultimis p̃mores terredo tōnio
gūtendo teneo atq; abeorū me
dibus īpios cogitacōm motꝰ
euello et recto btō job dns qz
modo mixta fines pccores con
uertat insinuat ac si aperte
dicat anfractuositates mee potē⁹
respice et nie iustice elacōm
preme Quę unde ex̃ma hoc
qz erūt cū tōtū p taxm̃ō
morte illa antique culpe um
dicta comitat⁹ protinꝰ ismuat
aī dicit Restituet⁹ ut lutū sig
naculū stabit stauit vestimentum
Hoiem quippe dns qz ad sua
similitudinē condidit quasi qđ
dam sue potēie signaculū se
at Quod tū ut lutū restituet⁹
qz luce eterna supplicia p̃ō
usiones fugiat Sultōne tam
ꝓpetrate superbie carnis mor
te dampnat⁹ Ex luto quippe
conditꝰ homo et mentis acce
pta racōne similitudine
magnis deloratꝰ elacōne
cordis īanimesc̃ qđ de mſmis
formatꝰ esset oblitus est Unde
mira conditoris iustitia actū
est vt qz p̃sensū intumuit quę
racōnabilem accepit sursus ītra
p̃ morte fieret qñ esse se gsidera
re similiter nolunt et qz per
cando dei similitudinē p̃didit mo
rtē uero ad limū suū materiaz
redijt recte dr Restituet⁹ ut
lutū signaculū et qz de corpore
aī spūs vocat⁹ quodaz qñ īuo
luto siue exuto⁹ carnis apte
de eode luto subuūgit⁹ et stabit
sicut uestimentū stare est iusp ad
resurrectōis tp̃us manere exu
tūq; p̃ditaꝝ ¶ Sed qz hanc
penaz superbie nec ulli trāseunt
qui et eande superbiam uiuendo
humiliter uītāt que sit superbiēi
specialis pena subiūgit dicēs
Auferet⁹ ab mp̃is lux sua
et brachiū exelsū confringetur
ayors enī carnis est que electos
lux siue vestitus lucē suā re
ybis tollit lux namq; superbis
est gla ante p̃tis que ei lux
uite subtrahit⁹ aī p carnis ītrāū
ad racōnū suaz tenebraz noc⁹
Ibi nūc exelsum brachiū ostēdi
tur qz celsitudo ultra nature
modū uoluenter arrepta op
p̃mentis se diuine iustice mole
dissipatur ut qñ se puersū
breui erexerit p pondus iudi
cij mi eterni scrutta cognoscat
nullus aut nīnquid post mortē
sequēt⁹ agnoscet nisi iuste mē
conditor ad penaz usq; nostre
mortis uenerit Nisi ei ipe mi
rabiliter in firma petet neq; qz
nos post suaz imaginē p̃duos
iuste ad sūma uocauerit vnde

et recte subiūgit ¶ Nūquid tu ⁊ssisti
es ꝓfundū maris et mmonuisti
abyssū de ambulasti ac si dicat
vt ego qui non solū mare id
est sclm passiuitatē humanam
carnez atq; aiām pen sed eaꝫ
p eam ponte in morte posita
vsq; ad ultima mferni qī ad
maris ꝓfunda descendi Dicit em
mare more diuī eloquij stim
debet mtelligi mchil phibet pro
funda maris mferni claustra
sentiri Quod ꝓfundū maris dns
pemsit cū mferni nouissima elec
torū suoꝝ aīas excepturus ihūs
vnde et ypham dr posuisti p
fundū maris uiam ut trāsirent
liberati Hoc namq; ꝓfundū mar
ante redemptois aduentū ñ ua
sed carcer fuit quia ī se etiā
bonoꝝ aīas q̄uis non ī loris
penalibꝫ clausit Quod tamē
ꝓfundū dns uiam posuit quia
illuc uenēs electos suos a clau
stri mferni ad celestia trāsire
concessit vnde et apte illuc dr
transierūt liberati ¶ Quod
uero ꝓfundū maris dixerat hoc
alijs verbis ꝛplicat abyssi no
uissim uocat q̄ sicut aquarū
abyssus nulla mār mistione
comprehendit ita occulta iudi
cia nullo a nobis cognitionis sensu
penetrāda Quia ei hmc subtra
hant terminus sed que illis iux
ta meritū retribuat supplicia
maneat nō iudem ¶ Frigidū
uero est aliter pensandū qd ī
nouissimis abyssi de ambulasse
phibet de ambulare q̄ppe nō
structi sed liberi est quē em
vincla abluerint qui ea inchoa
tum opus impediūt Quia igitur
dns nulla prīus vincula pdidit in
ferno deambulauit liber q̄ppe
adligatos uenit unde scriptū ē
factus sū sicut homo sine adiu
torio inter mortuos liber ¶ In no
uissimis ergo abyssi dns de am
bulare est in loco damnatoꝝ
nichil sue intencionis inuenire
atte scāte petro qui ait Solu
doloribus mferni nixta quod ī
possibile erat teneri illū ab eo
vel certe quia deambulando
nos cū deloco ad locū ducit
ambulasse in mferno dns dr
ut electis aīabus in loris miseriaꝝ
p diuitatis poterant prīus fuisse
mācipatis Vnde et spūs scā in
nobis describit ut ꝓhoc quod
nusq̄ deest ubiq; nobis ore
designet Quam descensionem
sua dns q̄sito inimicum ī spū
tanto eam redempto homī re
bruit infundit Iam namq; ad
huc replicans subdit ¶ Nūqd 18
aperte sunt tibi porte mortis et ostia
tenebrosa uidisti Porte ei mor
sunt potestas aduerse quas des
cendens dns aperuit q̄ eaꝝ fo
ribus uidendo mōiendo superauit Que
appellatione quoq; alia tenebrosa
ostia uocant quia dū pomultas
sue insidias non uidet detrepi
mēbris sua mortis aperuit .
Que tenebrosa ostia dns uidet
q̄ mmundoꝝ spūuꝫ fraudulenta
malicia et respuit et pmit q̄s
nisi ipe nobis nescientibꝫ uidendo
phibet et mchil de insidijs mor
tua cognoscet et eisdem insidijs
capta deperiet que tenebrosa
ostia nos eius terminet quādo
supne luias radijs illustrans
Vnde et ꝓ ypham dr Dns ad

mihi adiutor est et ego uidebo i
mmicos meos ¶ Hostes igit nostros
ipe iudet qui suo eos munere nob
usibiles faat vel certe tenebrosa
ostia dns nr uidit ai clausura
penetrans crudeles spus prulit
et mortuos ppositos moiendo dap
nauit Quod idcirco fr non adhuc
de filiis seo etiam de gnto dicit
Quia hoc qd' facturus erat i ope
mmrm iam fecerat i pdestinacoe
cruta vd post mortem resurrcom
qs eius credent ecclesia atq; i nucl
est gentibus dilata apte sb iu
gitur ¶ Nunquid considerasti la
titudinem terre Dn et angustias
mortis pensti fidem suaq; i gen
tibus dilatauit atq; in mnumeris
corda credentiu stagerduq; extedit
Sui p ypham dr Dilata locum
tentorii tui et pelles thabnaculoz
tuoz extende ne parcas longos
fac funiculos tuos et clauos tuos
os consolida addextram et ad
leuam penetrabis et semen tuu
gentes hereditabut Quae latitudo
terre pfecto non fieret nisi ipe
pius et uitam quaq; nouimus moi
endo despiceret et uitam iam non
nouis resurgendo monstraret Inm
te quippe sua mee oculos mentis
aperuit et que esset uita q sequer
ostendit Vnde i huc i euangelio
ordine tenens discipulis dicat Oc
portebat xpm pati et resurgere
a mortuis tertia die et pdicari
in nomine eius penitentiam et re
missionem pctorum p omnes ge
Iuua ei ex plebe israelitica
ipo pdicante credidit in numeri
uero genauit via populi viauit
illo motete seruili sub Cuius
nagi dn adhuc passibilis mihi

pulit a passibili uero mita milios
dn morient moztuos straut quod
bn Sampson in semetipso dudu
figualiter expressit qui paucos
quidez dn iuuet interemit destru
cto aut templo hostes innumeros
ai moriet omdit qm mmiti dns
ab elatione superbie paucos ni ui
ueret plures ued ni templu sui
corpis soluetur extinxit atq; elec
tos exgentibus quos uiuendo
sustinuit Simul morendo prostrat
Pertransiitq; post qm inferna pene
trasse se edocuit considerandaq; mox
latitudine terre subiunxit Ac sic ta
gellato homine dicit perpende qp
phili et pensa quod enim nec in
ralis ipe deuerbere dn nesti
que te pmia maneat i retributoe
Inter hec itaq; uba creatoris
ope prum puto si a bono cmu
ac publico patri p orbis fletu
et quid in singulis nobis lateret
agat mireamur ¶ Dicat ei
Nunquid ingressus es profundum
maris aut quasi pfundam deus ingt
quando progenies suas adflictio
penitentie ab intimis cogitatoib
plurbat quando poris ute nesnas
ad mediam reducit et fluctuante
in confusione sua animam continet
Profundi maris deus penetrat
quando eius desperata corda pmu
tat Qui et mare mittat quando con
seculare humiliat profundi maris
ingredit quando uisitate mentes
eius pressa scelerib9 no demergit
Vnde et recte praedicando subiun
git et in nouissimis abyssi de
ambulasti Quod ei e abyssus
nisi mens humana cui deus se
metipsam comprehendere non valet

sese m ome quod est ueluti ob
saura abyssus latet vnde et bñ
pphām dr Dedit abyssis voce
suam ab altitudine fantasie sue
Quia dū semetipām mens hu-
mana non penetrat et cōpacē
sibi duīe nature potentiaz quā cō-
phendere non sufficiat huiuius
laudat jn nouissimis ergo ab-
ysi deo deambulare est enaz
necessimoriū hoīm corda cōtrite
et desperatas mētes uisitacōis
sue uestigiis tangēdo mirabili
reformare Cū em post i mēsa
sceleta vnusquisq; compūgitur
qm̄ aliud qm̄ m nouissimis abyssi
deus deambulās inuenit quasi
abysso namq; deus deambulat
cū obstruū cor penetrans fluctu
mutabiles mentiū calcat ple-
rūq; em̄ pfecta alia plāgāmus
et alijs pmbus urgemur ut
modo superbia modo ira modo lu
xuria modo auaricia temptate
fatigemur Sed nī recta her
m corde mō dns omnia uisitacōis
sue timore repmit quid aliud
qm̄ m abysso gressus ponit cū
gressus mentis conspicimus qm̄
soī m sanctis uias quomo
tmoisen deus doma obmes pēsa
nos namq; ypheta gressus cō-
spexerat cū dicebat vis sūt dēus
gressus tuos hui deus meus
dei mei regis mei qui est in sco
ipsius Qui em m cōmatis mo
tus animi diuinos vidimus me
moria m se repm conspicat
quasi deambulātis m se deum
gressus inuenit Dicat ergo bto
job Nūquid ingressus es pfundi
maris et m nouissimis abyssi
deambulasti sub audis ut ego

qui mira misericordia ipsorum
cordibus modo iram modo lux
uiam modo auaritiam modo
superbiam calco Ac si ap-
te ei dicitur Et latencia cordis
tua me solū reperire gspiri
tu extolli de ppria iustificatione
cessibis Et qz nī diuinus insi- 12
tamur etiam de omnibus et m
nutis motibus mentis ad cōfes
sionē ducamur recte subiungitur
Nūquid aperte sūt tibi porte
mortis Porte em̄ mortis sunt
cogitacōnes prauae quas deo
pandimus quādo eas i pace
flendo confitemur quas qui
nō cōfessus minuet sed confessas
ingredit Duc qppe sibi viam
sibi in portis mentis aperit qui
soluitis pravis cogitacōnibus
ad nos post confessionez uenit
Nec porte mortis idēo vocate
sūt quia p festo via ad iteritū
p minutas sp cogitacōes apeit
quod adhuc explicat aī subdit
Et ostia tenebrosa uidisti te- 38
nebrosa namq; ostia sūt latentia
mentis mala que i habei ihri
sens possūt et nī ab altero uidi
non possūt Nec in dns cernit
quādo ea occulto respectu gre
destruit Scripti quippe est
Ecce qui sedet m solio iudicat
dissipat omne malū in intuitu
suo Et qz omne vitiū agustat
omnis vero virtus aīm dilatat 37
post districta uiaa recte sub
iungit Nūquid cōsideasti latitu
dinez terre Nisi ei virtus aīm
dilataret nequaqm paulus
cormthijs diceret Dilatamini
et nos i nolite iugū ducere cū
infidelibus Solerter uidendū

a ſſibul uero uulg
mortuos ſtruat
ſon m ſemetipſis
r eppreſſit qui
uuet m terrenis
mplo hoſtes
omdit qz mmā
e ſuperbie pauo
ures ued ñ templo
luetur exmpz
entibus quos
Inmul moriēs
qz poſt ſz m ſcīp
edoaut cōſidera
ſe terre ſubiz
hoīm ducit pp
penſa quid enī
e deuerbet di
ōmia maneāt i
her uzqz ida
im puto ſi abra
olico patī poſſi
m ſingulis nobis
ntueamur
d ingreſſus es pfū
ayare quippe
uuy finidades
e nogmoīm ſuaz
ēie ab mimo
et quādo porro
ōriam reduc
ſione ſua ām
dū manſ deat
nqz deſperata
ēi mare meat
e humiliat pſidi
dieſ qñdo uiſſet
preſſa ſceleribus
et rorte pnitendo
t m nouiſſimis abyſſi
ulaſti Quid eſt
nens humana
pām apprehendit

qđ dr Consideãs latitudiẽ terre
Latitudo namq; bonoꝝ miorẽ
et nequaq̃ comphendit nisi
caute considerẽt Nam plerũq;
eos exterius moꝛa hilariat et
pene truncatus angustat et
ĩ interhec semp miꝛioꝛ fortĩdo
usq; ad speranda celestia dilatat
Angustatꝰ apli fuerãt exterius
qm flagella sustinebãt Sed ĩma
gna stabant mius latitudĩe libẽ
qm apud sẽ eadem hec flagella
in gaudiũ uerterant Stripũ
namq; est Ibant gaudẽtes a cõ
spectu concilij quo dign hiũ
siũ ꝓnobis dñs xp̃s cõuẽciam
pati Hanc latitudiẽ mẽ an
gustias paulus mueneãt qui
dicebat Scire aũt uos uolo frẽs
q; que circa me sũt magis ad ꝓfe
ctũ uenerũt euangelij ita ut
vincla mea manifesta fient ĩ
omi pretorio Hanc latitudiẽ dñs
inter angustias obtinebat dñs
in tribulacõe dilatasti me Et
itaq; hec terra id est sanctoꝝ sanc
tã ignorancia dilatat aũ mũdi hui
adũsitatibꝫ exterius finit Na
aũ a pnĩtis uite serenitate ꝓpelli
mius ad sempĩgit ut ad spe
randa sempna tendat Cũq; eua
griũ exteius nõ pmittit quasi
in sinũ sinũ reuocata dilatatur
Nos autẽ que bonũ ui aduersã
tolerent cernim; sed mius ꝯhi
gaudeãt non indemnis Mentis
eoꝝ latitudiẽ modo in uerbis
modo in opibus cõsiderando cogñs
Sed tñ qñta in eis amplitudo sit
eiusdem latitudinis ignoramus
Audiat ergo humana sapiẽtia et
se insipientem distat hũq; cõside
rans latitudiẽ terre Ac si dicat
vt ego qui flagellis cruciãt ocliq
ustoꝝ letuaꝝ solus plene gaudeã
q; solus misericorditer clamo uel
certe id circo bñs Iob uirũ terre
latitudinẽ cõsideãt ut quisq;
ut exemplo aliene latitudinis
humiliet Ac si ea apte dicebat
Eos quos innumera mala pũc
uite nequiunt angustare cõsidẽ
et de statu cordis in uiter libẽ
gloriari cessa Sequit ¶ Indica
michi si nosti oĩa in qua mia
habitet lux et tenebraꝝ quis
locus sit ut ducas unusquisq; ad
ter minos suos et intelligas se
mitas domus eius bñs Iob ꝑ in
questione disputat ut de ma
lis ac tenebraꝝ loco ꝑgrat
et unusquisq; ad suos termios du
cat ac semitas eis domꝰ itelli
gat Quod ꝑ lucis nois misiõ
nia accipit Et quid ꝑ tenebras
nisi miãtas designat unde
quibꝺam comũsis a pristinis neg
cia Dñat fratres Aliãndo tẽbre
mur aut lux in dñõ Et ꝯ hoc
in ps dñ manentibꝰ memoratur
Cum dormiũt nocte dormiũt
Beato itaq; Iob dr Indica michi
si nosti omia in qua mia habi
lux ⁊ tenebraꝝ quis locus sit
Sic si dicat ei Si plena te hẽ
scientia suspicalis Die uel tuũ
corde ea que nũc de est nocte
uenĩat uel in tuo corde ea que
nũc est malicia ꝓsideat ubi
via habitat lux id est nuꝰ mẽtem
uemẽs iustitia inpleat ⁊ tẽbraꝝ
quis locus sit id est in quo tigrad
ceca ꝓuret ut ducas unusquisq;
q; ad terminos suos id est ut di
uidices si uel is qui nũc tigrim
rem in magnitate ut ã similat

Vel is qui nisus cernit exmittere
nitte sue nā iustitie p̄sentōne con-
dudat et intelligas semimus dō
eius uelit consideras atq; distin-
nas uel an bona actio p̄seue-
rans eternam mansiōm p̄stat
in regnū vel que vsq; aduer-
nimi sinū actio prauaq; st̄im
gens inetermū dampnet supplī
cū Domus quippe ymāsioē
pomit semita p̄ualone Semita
igitur ad domū duat q̄ actio
admansiom p̄uahit Et quis
hom̄ ista dissuasis duat · quis
ista saltem inpiorus audiat
Multos enim idem cotidie
qua iustice luce rēsplendēt t
in̄ ad finem sinū negne obsu
ritate tenebramt et multos ci
nimus p̄rōū tenebris obuo-
lutos et in̄ nyta nitte sue tim
repente reddi luce iustitie libe
ros Quitos retā nouis semel
inuetam uiam iustitie illibatā
usq; ad obitū temisse t pleos
q; conspeximus usq; ad exitū
cepta simul crimina sine cessa-
cōne cumulasse Cuius vō me
ista occultaī iudicio nubila
mentis sue radiū mutat ut
aliqua cōsideracōne dissernat
vel quis poutet in malo uel
quis p̄seueret in bono vel quis
ab infimis comitat ad sūma
vel quis a sūmis reuerberet
ab infima latent hec sensus
hom̄ nec quicq̄m dem̄ libet
sine cognoscitur q̄ dīnorū
iudiciū abyssus iuane mēs
oculo nullatenus penetrat In
Demo namq; quilla deo adūsa
tas gēlitas iustitie luce per-
fusa est t iudea diuīū dilecta
per fidē est nocte tecta Demq
etiaz q̄ latro de patibulo trāsit
ad regnū iudas de apostolatu
est ḡla lapsus in tartaū Iur sup
q̄ aliq̄ndo sordes que reperit
non mutāt et latronē nouimo
aliū puenisse ad supplitiū et
aplos semimus p̄re pisse p̄positū
quod desideauerit regnū Cuius
uero distuciat in qua una huet
lux et tenebraū quis locus sit
vt ducat vnūq̄dq; ad dīminos
suos et intelligat semimus dom̄q
eius video paulū exulla per
sentōnis sentucia adgrām a
apostolatōs uocatū et in̄ ne iter
indicia occulta formidat vt re-
pbat se etiaz postq̄m uocatus
est timeat Ait em̄ castigo corp̄
meū et in seruitutē subiugo ne
forte alijs p̄dicans ip̄e reprob⁹ ef
ficiar Et rursū ego me in arbi
tre cōprehendisse vnū aut que
retro obliuis que mea sūt proa
extendens me ad destinatū se
quor ad palmaz supne uocatōis
dei in xpō ihu · sequor aut si cō-
prehendam in quo et cōprehēsus
sum Et certe iam de illo uoce
dīna dictū fuerat vas electōis
mihi est Et in̄ adhuc castigat
corpus suū meminit ne reprobus
Ve miseris nobis qui de electōe
mā nullaz adhuc dei voluem
cognouimo etiaz in otio quali
de senectute torpem̄q Debet p
certo debet in ipe esse senectus
seō etiā inmor in omī sanōne ut
et illas etates foueat et iste
torpens purget vnde recte
p̄phām dr Cuius immet dīnī
spiritus in dno Ac si apte dicēt
Despe in cassū p̄sumit q̄ imē

oīm m suis opibus remit Sed
aut bñs Job de tam nalda gōne
requīt que omino ab hoībus
ignoāt nisi ut ustoīi ūiquoq
ꝑ terminū ut alioīū fmem ao
gnoste nō ualeīs ad suū ꝛair
rut q= slaut alioīū sic etaz suū
neshat et nestiens tmeat tmis
huiusmoī huiliatis iam d'opib
suis ꝓtolli non debēnt et non
elatus m gr̄e arte ꝑsistat Dica
ergo ei hioica michi si habes
mtelligēiam m qua ua hūet
lux et tenebraū quis locus sit
vt ducas vnīqdq ad ēmos suos
Ac si dicēt Si aut qui d'malis
comūtatis ad bona vel q de
bonis ad mala ꝛdeat nesciis
ita etaz nec de te quid tuis mē
tis exigēhibus agatur mtelligis t
siaut alieni nllatenus gphēd
ita ecīā tuū termm ꝓnostere
non uales Jam emī qūdī ipse
ꝓfecēris sīs sed quid ad huc de
te ego occultus sentiā nescis iā
ustine tue acta considēas sed q
dustrute apud me pensētur ig
ras ¶ Ve ecīā laudabili vita ho
mmi si remota pietate iudicē
qua dustrute dustulsa mde ante
oculos iudicis unde se placere
suspicat obruit vnde recte dō
p ypham dr ne mties iudi
tū seruo tuo q= nō iustificabi
m ospū tuo omis vīēs vnde
et bene p Salomoēm dr Qui cti
atq sapietes et opa eoīū i ma
dei et tñ nesht homo vīcū odie
an odio dignus sit sed oīa i su
tuō ēsecuāt incerta ꝯ mcr
su p eūdem Salomoēm dr Cū
hom mtelligē potuit vīa sua
et m mīū bona mala ue q

fūcēs cōscēcia attestāte q= sat
Sed i dacto dr quod ma sua ab
homībus nesciat quia eam
si recta se quisq opa agere ītelli
gat sub dustricto tī examine q
tendat ignorat ¶ Igitur posq
illi de ista fims sui q sideratōe
ꝑterrit ad examiadū eius
exordiū redit am ac ne cōsua
aut finem sui nesciat cōmēd
retur etiam quia nec quo huc
mīao acteslit mtelligat ¶ Ux
sequit Quebris tūc qd nasciturq
esses aut numerū dieū tuoīū
noueās Ac si illi apte dicēt qd
mīū si termm tuū non mtelli
gis qui nec mīū cōphendis
et qui ignoras quo huc mīo
neris quid mīū si nesciasq o
fine subtrahais Si ergo tūc
fiunt te ꝓmīū ex occultis ad
prompta ꝓduce meū quoq
cīt etiam te ex promptis ad
occulta reuocare Cur d iuste
tue dispensatiōne aliquid q
qui m mamu artifis temeritq
nesciens tolleis Extolli itaq
tantomagis non debes m eo
qd agis quia tm mīra sui etin hs
clausis nec quo huc ordine
ueneris nec q= do uel quom
hinc educāis agnoscis ¶ Ver
mīntelligi et aliter possunt
Quebris tūc qd nasciturq esses
et numerū dieū tuoīū noueās
Qui audis ut ego qui me nas
citurū non qua et ante huāt
ortū m dubitate ꝑ subsīāli
uixi Omnes quippe nūtē
mutuū aīmatū suaq mēbra
nascunt nam ipā quoq q
nanutus dr Juxta hoc quod
Sēptū est quod m ea natū

de spū sō est Et ideo se nascitur
nesciit qz ner pusquaz trecent
exstūt Deus vero qui sne
cio semp extitit prescitit de
se hoc quod mutero vgms
primitiu simp sit et qz pscitit
disposuit quia disposuit mlp
ferto m humana forma sine sua
voluntate tolerauit Cōuertatur
ergo Cur de flagellis suis ho
quierit qui ortū suū pstare
nō potuit si ipē eiaz q' ortū
pstruendo disposuit se inter ho
mines ad flagella pparauit
Sequit Nūquid ingressus es
thezauros niuis aut thezauros
grandinis despexisti que pparaui in tpus hostis in diē pu
gne et belli Quid aliud inuie
uel grandine nisi frigida ac
dura intelligenda sūt corda p
uorū Sicut enī feruore caritas
sic solet in sacroeloquio frigore
malicia designari Scptum
namqz est Quis frigidaz facit
cisterna aqua sic frigida fecit
malicias suas Et rursū habūda
bit magis et refrigescet cari
multoz Infrigore enī minus p
dolorina grandinis quid am
pli aptius potest qm uita plu
que et torpore frigescit et pdu
te malicias putrit Quorū in
vitaz dns tolerat Qua eos ad
ustorū suorū pbacōm seruat
unde apte subiūxit Que pp
raui in tpus hostis in diem
pugne et belli vt ni aduersa
tus nr diabolus temptare
nos nitit eorū moribus quasi
sius toti nos nitit armis uita
Per ipos quoqz nos seruēs ni
at sed nesciēs purgat ymis
namqz nostris ipi flagellis sūt
de quorū tali vita dū plurimi
ab eterna morte liberamur dn
agnit ut electorū unite pficiat
eaqz predita uita ipborū et vtili
me dū illoru pdicio militat mi
ra dispensatione fiat qtinus
electis dei non pereat etiam de
quod pereyt Intelligi quoqz ho
aliter potest vt quod ibis pte
dentibus indet ad nexū a supe
rioris uersus expositione non
discrepet Nam qz in diruerit
uel bonos ad malū uel malos
ad bonū posse tribui illico sen
tius adiunxit Nūquid ingressi
es thezauros niuis aut thezau
ros grandinis aspexisti que
pparaui in tpus hostis in diem
pugne et belli ymnie il gra
dine frigida uel dura ut dictū
est antiphrasis corda prauoz
Sed qz omnipotens deus suos suos
de talibus eligit et qm multos
electos adhuc inter prauoz
vitam ipositos habeat nouit
apte in niue uel grandine
thauros hre se phibet cha
zauri quippe a apothis thezeos
idest apositione nominantur
et plerosqz multa frigida late
respuit quos ad medii ignis
uel ydoli et iustitie ardore
candidos p supiam gram osten
dit Ipse quippe est lauabis
me et sup niuem dealbabor
Quos ad diem belli pugneq
pparatos dū intra sue pstantie
sinū tegit sed ni ipsente eos e
duxerit resistentia adūsarioz
pectora uocat uerbis ac rebus
guttoribus quasi quibusdaz gra
dinib; percutit unde alias

Ro

i placet

dum̄ est ¶ Presulgore i ꝯspū eiꝰ nubes transierūt grando ⁊ carbones ignis presulgore ei nubes transierūt qz ꝓdicatores sti vnusq̄sq; mūdi spacia mūa aloꝝ claritate pmeruīt qz eciam grando ⁊ carbones ignis uocati sūt qua et ꝓ verepꝰ ferūt et p flāmam caritatis accendūt Ipsaq; quoq; libeā sōz mare pacō natiā grandinis cōuemēter exp̄mit Grando enī uemens pnitit liquefacta rigat Grem̄ vl corda audiēm et terrētes ferūt ⁊ blandiēs nisindūt Nam quēadmodū sexuit ꝓpheta testat dicens Dirruite terribilioq; tuoꝝ dies et magnitudines magnarrabī et quēadmodū blandiētes ut gent seruitus adnixit aqeū am habūdantie suauitatis exultabūt et mīua unisona ex ultabūt Imīue ergo uel grā dine habentur thezauri quia plerūq; iniquitatis torpore frigidi a supna gra adsupli m sca ecclia ustione lucis fulge sūt et prauaz adūsariorū sūcias doctrine sue utiq; tūdt vnde apte est subditū que sparam mtpus hostis iudicet pugne ⁊ belli ¶ Nix quippe uel grando fuerat Saulus per frigidam insensibilitatez Et nix et grando cōn adūsariū pectora factus est uel cadore ustionis uel districti eloquii cor repēne O qualem huī thezaurū in nīue uel grandine habuit qñdo illū inter p̄uoz uiam positū iam nūc electū sunt dns latenter iudicio ad

qñta adūsarioz pectoꝝ fenedā hanc in mamu sua grandinez sumpsit per quam sibi tot resistentia corda prostrauit Ne mo itaq; de suis operibus extol latur nemo desperet eos quos adhuc frigidos uidet qz thesaurꝰ dei in nīue ⁊ grandine nūdet eius enī redderet quod p apm tolatus grām lapidatiōis Stephan ille predēt qui in morte eius om̄ lapidantiū uestimēta suauit Si ergo a dicta dona uel iudia occulta teneāt nullos omo desperantes nec illis nos tacere mō ꝑferamus qui p tpore ꝓfecti sumꝰ qua et si rā iudex q̄nū pressimꝰ nescimꝰ q̄nū diem nacꝰ repernt ꝓdam ꝓdam Bene ergo addm̄ Iob dicit Nūquid ingressus es thezauros nīuis aut thezauros grandinis aspexisti que ꝓparo in tpus hostis in diem pugne ⁊ belli Ac si apte diceꝰ Nullite de operibus tuis ꝑferas qz deꝰ quos in electis adhuc pulpam frigidos q̄nos operatōes iuste et defensores recte fidei sim factueris ignoras Quod quia p aduentū mediatoris agitur Recte subiūgitur ¶ Per quam viam sparguntur lux ꝑ q̄ppe uia est qui ait Ego sū via ueritas et vita Phanc ergo viam lux sparginis qua p eius sentiaz aūta gentilitas illustr Sparguntur aūt quemēter dū qua p apl̄oꝝ uoces nō agnita atq; coartata sed late fulgens lux ꝓdicatoris eminuit ¶ Quia vero acepta luce ꝯuersionis in ardestit mīsteꝝ

nis amoris vt uel dū trāsacta mī
la anxiē lugeant uel uentura
bona flagrātissime ēsrantur
competēter adiūgit Diuidit
estus sup terras Sparsa enī
luce estus sup tram diuiditur
qz p apertā peccata iustitia
ad iquirendū deū cordis anxi
etas m vitā eternitatē dī
latat ut iste in sermōe sapiē
tie in sermōe fidei fulgeat
Hic in natalē mī gra ille ī vīs
operatōe cōualescit et do mī
ētispūs dū diuidit singuli
accipiūt necessario sibimet
nūtis omēs unanimiter adhēdt
Sed postqm spargi lux dī
potest cōuenienter intelligi q
pesti psecutio designetur qz
enī lux peccatōis inclarnit
mox a fidelū cordibus ar
dor psecutōis exarsit Nam
qp estū psecutō exprimitur
dīnus sermo testat de iactis
supra petrosis seminib dicēs
Sole orto estuauerūt omnes
et qz non habebāt radicē aru
erūt Quod paulo post expo
sitat estū psecutōi nuorant
Sparsa igitur luce xpus sup
terrā diuisus est · quia clare
sententia fidelū attensa est
crudelitas pfidorū Diuisus
namqz estus erat qñdo mīc se
rosolimis mīt damascū mīt
in alys longe regionib psecu
tionē mouebat Stephū qui pprest
facta est illa die psecutio ma
gna ecclesie que erat ibi
dem omēs dispersi sūt
p regiones iudee et samarie
Paulusqz stephū est Saulus ad
huc spirans minaz et cedis
in discipulos dñi accessit ad pn
cipem sacerdotū et petijt ab eo
epistas in damascū ad sinagogas
ut si quos inuenisset huiusmodi
uiros ac mulieres uinctos pdu
ceret in ierlm Nuia ergo mīt
hic mīt illuc psecutio extenuēat
Hij qui lucem ueritatis ag
uerant quasi sub arbore dīm
si estus anhelabat Sed qz
bīn iob de occultis iudicijs
requisitū sapientibus dictū
audiri oportet ut hoc qz despi
sa luce uel diuiso estu dicti
subtilius pscrutem Adhuc
enī alta interrogatōe discu
tiunt ut saltim qz nesciat di
cat ergoqz dicat Propterea
spargitur lux diuidit estus
sup terras Quid enī lucē noc
misi iustitia designat dīa
spūs est Populus q sedebat
in tenebris uidit lucē magnā
Dīmē aut quod spargitur nō
cōmune sed subquada mī im
missione iactatur Et id ne
spargi lux dī qz et si iam ipsa
ut sūt respiramus quedam tā
uita ut uidenda sūt nō uidemus
Lux namqz petri lux sparsa
tenuerat · qui tanto fidei tato
miraculoū fulgore claruerat
et in omissis gentibus dū mūa
tionis pondus imponēt quod
certū dicēt nesciebat lux ergo
in hac uita spargitur qz ad oc
ci intelligēdaqz cōmunia nō he
Dū enī aliud sunt est q phedi q
et aliud ignoramus quasi spar
sa luce et ex parte cernimus
et in obscuritate ex parte ēma
nemus Tūt id lux nobis
sparsa iam non erit qñdo me

mā ad deū fūdimus rapta fulge
sit Et quia hec eadem lux qb
modis mūdo cordi nsmuet
ignoāmur dicte ī pnūtiōne
dr Q quam viam spargit lux
ac si apte dicēt Dic quo or
dine iustitiaz meaz occultis
sensibus cordis ifirmo cū et
p accessū nondeor et tamē
visibilia opa hoīm ī invisibli
imitto cū vnam eandēq mūdo
modo hac modo illac virtute
irradio et tamī sparsim lucē
adhuc ex parte aliqua eā ip
tacōmis tenebris remanere
pmitto Sequitur hō neshēs
Q quā viam spargit lux ac
si ei patēter ducatur Dū dura
corda emollio dū rigida ī fletu
ī fletu dum aspera mitigo
Dū frigida attendo Dū debi
lia robore dū vaga stabilio
Dū nutantia cōfirmo īmittere
si quales meor pale uemens
quib ea meatib illustro hī
quippe dū nos facta timmg
Nam qualē mirmsenis effi
ciant ignoāmus hāc viam
luas essenobis invisibilem
mens luce ostendit
Dicēs Spūs ubi vult spirat
et vocem eius audis sed non
scis inde veniat 7 quo vadat

Sed q nī lux spargitur
mox abocculto adversario
cōi fulgētem mētem tpta
mēta fluctuāt verte subia
citur Dimdr eshis sr tram
hostis namq calliditas quos
luce visionis emittere cōspirat
exū mētes illicitis desideriis
mflāmare cōtendit vt plez
q plus se urgere tptacōibus

senaāt qm tūt nī luas mēte
radios nonvidebāt vnde et s
raelite post qm votis fuit cōi
monsēn de exercitēte labore
cōquerūt dicētes videat dūs
et audiret quō fetore fercelis
odorem nrm coram pharao
et servis eius 7 pbrum regla
dū ut interficīt nos volēdo
quippe ex egō pto discedere
pharao paleas subtraxerat
et tri eiusdez mensūe opa q
rebat Quasi ergo cōi legez
mens submurmurat post q
cognitōm temptacōmū simu
los actiores portat Et tūs
labores celestē cōspiat meo
aduersario displiceat quasi fe
tere sē m oculis pharaonis
dolet Post lucē ergo estus
sequit q post illustracōm dūi
muneris temptacōis crūamē
augent Verte vō erā dūdā
estus dr q mmizū non simgli
omib sed ghydam ultimis nīe
positis minus fatigant Primis
enī cōspersionē vmg nugg
antiquus adūsariꝰ p spiat et
tūt temptacōms laqueos op
ponit Alius namq letus alius
tristib alius timidis alius
elatis moib exīstit Quo
occultus adversarius facile ea
piat vicinas q sparsionib de
ceptiones parat Nulla enī lete
voluptas nīe est letis moib
luxuria ppomit et q tristia
mirā facile labit tristib po
nitū disperdie porrigit qua
timidis sippliaa formidant
panētib terrores nititur Q
q elatos extolli laudib cō
spirat eos ad qq volueit blādo

fauoribus trahit Dm gulis igit̃
hom̃ibus vicijs cõuenientibus
ĩsidiatur Neq; enĩ facile cap
tiuaret si aut luxuriosis pre
mia aut auaris sæcula ꝓpo
neret Si aut moratos de ab
stinẽte gloria aut abstinẽs
de gule inbecillitate pulsa
ret Si mites p studiũ certaĩs
aut mansuetos capere p fauos
formicis quer̃et Quia g̃o
itemptatiõis arbore callide
singulis insidias vicinos mo
ribus laqueos abscondit re
cte dr̃ Dimidit⁹ estis sup tiaz
Sed cũ p̃mittit⁹ perquã uiaz
spargitur lux statimq; subtra
hitur dimidit⁹ estis sup tram
mittit enim peandẽ uiam pq̃m
lux spargitur etiam dimidi
estis moratꝰ Alta quippe
atq; mẽ ꝓhensibilis scripturis
gra cũ luce sua mas mẽtes
irradiat etiã tẽptatiões adi
sam; dispẽsando modificat et
simul multe non uenãt ut
ipẽ tm̃modo que ferri possũt
illustratã iam deo aiam tam
gant ut cũ eathis sit ardore
nos cruciãt pfectõis ĩcẽdio
non exurant Paulo attestãte
qui ait fidelis aũt deus q̃
non patiet⁹ uos tẽptari sup̃
quaz poteritis sed faciet cũ tẽp
tatione etiã puentũ exitum
vt possitis sustinere Dicẽ g̃o
estis aliter dimidit callidus
supplantator aliter mbrates
conditor Ille dimidit ut pullũ
cinis interimat iste ut eum
tolerabilem reddat Et q; cum
temptatione fatigamur nõ so
lũ interno dei spũ instruim⁹
sed etiã exteriorib⁹ ꝓcanam
verbis adiuuamur recte post
diuisiõ estis subditur ¶ Quis
dedit uehemẽtissimo mbrũ au
sum Si uerum supius diximus
diuisi estis noĩe illa mundane
regionis psecuco designatur
q̃ ipa psecuc̃onis asperitas pre
dicatores suos supno mimere
admitos a ꝓdicatõnes sue mi
sterio nullo tmore cõpescant
apte subiunxit Quis dedit ue
hemẽtissimo mbri cursũ ar
si diret nisi ego Dimisso enim
estu cursu uehemẽtissimo mbr̃
dedisse est inter ipas psecuc̃ois
angustias ꝓdicatoris ipetum
roborasse ut tanto magis ꝓfi
ciant ꝓdicanti ne cesset q̃nto mag
psequnãtis crudelitas obnubilaret
q̃s arentia corda audiẽtiũ
pluuie guttis ifundẽt et sicci
tatez pfidie uberius irrigaret
ut q̃s cõ eos semicie estus
candescẽt per eos tm̃ nox grẽ
nõ taceat Huic psecuc̃oris estũ
paulus extoleãbat et irriga
bat cũ dicẽt laboraui usq; ad
vincula quasi male operans
sed uerbũ dei non est alligatũ
De hoc mbre alias dr̃ mandi
bo nubibus meis ne pluant
sup eam mbrem de hoc nirsũ
imbris qui in electoꝝ cordib⁹
agitur p̃ta testatur dicẽs de
loniter currit sermo eius ꝙle
riq; vero mber est et tursũ
non habet ꝙ ꝓdicatꝰ ad auẽs
uentũ sed cessante interna gra
ad corda audiẽtiũ non pfũdit
Deaug ꝓdicatoris uerbis q̃r
electos dr̃ Et emisagittem ꝑ
transierũt Sagitte quippe dei

ptranseūt q̄ndo uerba p̄dicatō̄ eius ab auditis adcorda descendit c̄ō quia solo dn̄o munere agitur imbri cursū dn̄s se dedisse testatur Sed notāda uidelicet q̄ eidem imbrem nō uehemēte sed uehementissimū uocat Imber uehemens est uis magna imber uero uehementissimus uis immensa p̄dicatōm Uehemēs namq; imber erat ut p̄dicatores sc̄i crederi eterna suadebant Imber aūt uehementissimus est ai ꝓpter spem admonebāt rē deseri cūcta uisibilia ꝓpter i uisibilia gtempm t ꝓpter audita gaudia p̄sentes penas ita tusq; tolerari sed cū fide cogita seuiēte eccl̄ia p̄secutōm tot electi possessa reliquūt carnales affectus oblit sūt t ꝓ gaudio spūs m cruciatibo membra posuerūt quid aliud dn̄s fecit nisi eaq; uehementissimo ibri tuscū p̄buit quinusq; adtegenda sūma p̄cepta uerba corporis minisibilia cordis irrigat

10 Ubi ē apte subditur ¶ Et uia sonātis tonitrui Quid ei per tonitruū nisi p̄dicatō sūpm terrois accipitur Que tro dn̄i pnūciat huiusmā corda q̄nūt Aliquando uero mtonitru ipse mcarnatus dn̄s significatur qe ex antiquoū patrū quemete ꝓphecia ad notitiā nr̄am ꝙ ex nubiū gurgitione planius est qui inter uisibiliter apparēs eaq; sup nos erant terribiliter sonuit Unde trp̄s filii apli de eius grā generati boanerges id est filii tonitrui sūt uocati Aliquando sicut dictū est tonitruus

trā eius p̄dicatō accipit̄ p quas supnoui iudicij terre auditis Sed quia quilibet ille p̄dicatis uerba dare auditis potest cordi uero aperiēnō pē et nisi pmternaq; gr̄am Solus omnips deus p̄dicamnū uerbis adcorda audientiū muisibiliter adhibet cassium p̄dicatō aure audiēs pripitur que premisse admonitionis surdo corde phibent se dn̄s uiam sonantis tonitrui dare asserit qui nū p̄dicatōis uerba tribuit pterrore rōpit corda Hanc uiam paulus p̄dicator egregius dn̄i supna misteria terribiliter insonaret se se hiē nō posse cōspiciens admonebat dicens Omnes simul ꝓpnobis ut deus aperiat nobis ostiū uerbi ad loquendū misteriū xp̄i Qui ergo loqha misteria sed in corde audientiū eisdē misteiis a dn̄o aperiri ostiū p̄cabat Habebat qdē iam sed dni ei desiper uiā qerebat Hanc uiam nequaq̄m se iohānes dare posse cognouit qui dicebat Non nereste habetis ut aliquis doceat uos Sed sicut unctio eius docet uos de omnibus Hanc uiam rursus paulus quis daret intimabat Dicens Neq; qui plantat est aliquid neq; qui rigat sed q̄ incrementū dat dn̄s deus Accepta igitur uia quid iste imber ac tonitruus agat audiamq

11 Sequit ¶ Ut pluueret super terrā absq; hoīe in deserto ubi nullus mortaliū cōmoratur Sup terrā absq; hoīe ꝛ deserto pluere est uerbū dei gentibus

tati pdicare Quedū nllm
cultū dīuitatis temuit nllam
m sespēm bom opis ostendit
unde⁊ desertū fuit In qua qle
gislator non fuit ⁊ qui tacōma-
boliter deū querēt nō fuit qī
hom nllus fuit et uelud solijs
bestijs occupata natia a mor-
talibus extitit De hac desert⁹ t⁹
terra alias dr Posuit m deserto
viam de hac pdicatōne gētilitati
concessa pātī testat⁹ ductēs posuit
fluīa m deserto ¶ Notandū uō
est qp postqm esus sup terram
omisus est nursū uehemētissīg
mber accipit ut m deserto plu
ceret quia postqm m mundi aspe-
ritas pfidiōnis mhorruit vt
non solū fidem mmime ripet
sed eā ecīa gladijs mpugnauit
adisrael missus quisque pdr⁹
ad euocandas gentes defluxt
Unde scīt apli hebreis pfidī-
tibus quos deseruit ducit vob
oportebat pmū loqui uerbū di
sed qr ⁊pellitis illud ⁊ indignos
uos mdicatis eterne uite ec-
ce conūtimur ad gentes Dimi-
so igitur esu deserta ⁊ absqꝫ ho-
mie terra compluit⁹ qr dispet-
sa m mdie regionib⁹ pfidie
fidelīū derelicta dīi et quasi
ab missione tacōms aliena a
pdicatōms gutis gentilitas
inroetur ¶ Que gentilitas qī-
lis adhuc a pdicatorib⁹ sit ūue-
ta ostendit⁹ cū subditur Vt i-
pleret ī eniam et desolatam qd
uero complua reddidit dmōs-
tratur cū dicit⁹ adūgit⁹ Et pro-
ducēt herbas uiretes Imma
namqꝫ dīi gētilitas fuit ad
quam una dei uerbo nō patuit

Redemptore qppe nō uemente
sic accepit vocatōm grē vt non
m ei prius fuit ulla pphecie de
solata ecīaz rerte uocata ⁊ uel
tatōne fidei consilij uel fructu
bom opis destituta Dedit ergo
dīs uehemētissimo imbri cursū
et viam sonantis tonitrui ut ī
deserto pluer⁊ et mpleret m
viam et desolatā ⁊ pducēt her-
bas virentes id est exteiori pre-
dicatōm miternaz aspiratōnez
contulit ut cūcta gentilīū arē-
cia uirescēnt clausa patescēnt
mania complent⁹ mfensa ger-
mīarent ¶ In scīptuā ei sacra
aliqndo herba viror glē tpalis
accipit⁹ aliqndo restauo dia-
aliqndo sustentatō pdicatorū
aliqndo bona opatō aliqndo
eterne uite secīa atqꝫ doctrina
Viror namqꝫ gloie tpalis ac
cipitur sicut pphēta ait Omē
namqꝫ sicut herba transeat
mane floreat ⁊ pteranseat ve-
ne namqꝫ sicut herba florere
atqꝫ transire est mysperitate
huius scīi tpalis glē uelociter
decus arescere Herba ifernio
dyaboli accipit⁹ sicut de illo
a dīo dr Huic montes herbas
ferūt ac si dicēt superbi ac nu
midi dī stultitie cogitatōib⁹
atqꝫ accombs efferūt sine illu
migrātib⁹ pascuit ¶ Herba sus-
tentatō pdicantū dmōstratur
cū dicit⁹ pducat m mōtib⁹ femī
et herbā seminūtis hom Immo
tibs quippe femī ⁊ seminūtis ho
mi mē herba pducit⁹ cū subli
mes hmōi scīi ad fidei cogtōm
uocati sūs pdicatorib⁹ mīm⁹
unte itmere trāsitoia almita

largiūtur Herba bona operatio
pomt sicut scriptū est Germi-
net terra herbā &c
Licet mundatione mūdi ita hi-
storice fatū teneam9 terrā trā
ecclesiaz figuāsse nō iguemēt
accipim9 que in eo germinant
herbam uirentē in qua ad ui-
bū dei secūda misericordie opera
pfulit Herbam aliqñdo sicc
atq; dotinam eterne uiditatis
accipim9 Siquit p Jeremiā di
Onagri steterūt in rupibus
traxerūt uentū quasi draconēs
defecerūt oculi eorū qz nō erat
herba Quoducto superbia ac
nequissima mundorū est pseudo
pphetata Ipsi quippe onagri
p mentis elationē ipi draconēs
putulenta cogitatiōm uōti
sūt Qui steterūt in rupibus
qz non in deo sed istimis pta-
tibus huius mūdi confisi sunt
Duētes regem non habem9
nisi cesarē Traxerūt uentū
quasi draconēs qz spū elationis
inflati superbia malignosa tumu
erūt Defecerūt oculi eorū qz
sūt species eorū ab eo quod in-
tendebat cormūt Que palā
diligens pstolaī eterna neglexē
et terrena ideo quia deo ppo
suit amisit Dixerūt enī Si di-
mittim9 eū sic oīes credent
in eū et uenīet romanī et tollet
nrm locū et gentez diminet
ne locū non occiso dño pdēt
et huc occiso poderūt Qz cur
ista miseris euenerint subiūat
Qua non erat herba id est qz
eorū cordibus defuit ueritatis
fructus et nullo eos refecit pa-
bulo nūditatis interne dotine

sciēciam vel congruas operatiōes
16 accipim9 Deserta igitur
terra compluit ut ab ea nre
herbe pducāt qua dū sē pdo
mbrem gentilitas prepit et nu-
te opera et dotrine uerba gemūt
Ista uiriditas uocē pphetica desert
te terre pollicetur cū dr In habi-
tabulis in quibus prius dracones
habitabāt oriet uiror cala-
mi et iūci Quid enī p calamū
nisi scriptores Quid p iūcū
nisi nxē aque semp humorē
nascitur nisi pusilli ac tenei
auditores sacrieloquii designāt
In draconū ergo tubulis huius
calami et iūci oriūr qz ieis
populis quos antiq; hostis ma-
licia possidebat et doctorū studia
et auditorū obedientia coaceruat
18 Hec tñ que geneāliter de
gentilitate dicta sūt si sollerter
aspicim9 intra sinū sē eccle
agi in singulis uidem9 Sūt
enī plerigz aduerba dei nalde
insensibiles fidei quidē nomē
tenentes verba iute auribus
audiūt sed ea transire usqz ī
terrena cordis minime pmittūt
Jn qu aliud qñ deserta sint
sūt Que siqz terra hominem
non habet quia eorū mens sch
tacōms caret et nullo mortaliū
in hac terra cōmorat Quia et
si qñdo in eorū gressibus rationa-
bilium sensuū cogitationes ue-
nīūt non psistūt Quasi enī
desidesa in eorū cordibus sede
muenūt Petta uo signādo
uenerint ac si impellant de
auruūt Deo cū imbribus deus
imbri suo cursū et sonantis
tonitrui uiam dare dignatur

compūctū p̄ interna grām vbis
mittit aures cordis aperuit et im
plebitur terra mea qd dū phet
addit uerbo cumulat missio
et p̄ducet herbas nascentes qa
p grām compunctionis ī ipsa
p̄dicatōis uerba nō solum
libenter recepit sed et lubrica
reddit ut qd audire ponat
iam loqui conuincat et que au
dire do etiam mirmecias au
ditat iam loquendo que stabilit au
ditate sua quoslibet ēsuientes
pascat vnde bene p̄ ysaiam dr
Emittes spm tuū et creabūtur
et renouabis faciem terre hic et
hic faciem terre uirtute renouatō
nem mutat dum sicca diuū mes
gratia uenerē complut et post
ariditatē pristinaz quasi pau
cis herbis sterne uiriditate ue
stitur Que conditoris mīa gra
adhuc nobis aliqua emendat
ut subdit Quis est pluuie
pater uel quis genuit stillas
roris ac si diceret nisi ego Q̄ sterili
terram humani cordis gutta ce
lestis gratuita aspergo d hac
ait pluuia alias dr pluuiam
uoluntariaz segregans deus he
reditatis tue voluntariam q̄ppe
pluuiaz hereditatis sue dns segre
gat q non eam nobis p̄ meri
meritis sed p sue mie bem
gnitatis prestat Et idcirco hoc
loco pater pluuie dr q̄ supna
nobis p̄ducatō non de mō mei
to sed de eius grā generat Stille
enī roris ipi sctī p̄ducatores sūt
quia rua pectoris mei et mala
uite p̄teritę quasi inter tenebras
siue noctis caligine gra sup
ne largitatis infudit de hijs
stillis columnaci inde dr p̄pterea
phibite sūt stille pluuiarū et
serotinus imber non fiunt ipse
quippe stille roris sūt q stille
pluuiarū Quando enī dispēsatōe
aliqua p̄ducatōm tempant qsi
ros teneru aspargit quando
ueō ea que desupnis senuit
uirtute qua pualet loquitur
quasi ubertim manante plu
uia fundit Forem aspergebat
paulus ut cornithijs duceret
non enī indignū sāre me aliqd
inter uos nisi xp̄m ihm et hūc
crucifixū Et rursū pluuiam
manabat dicens Os mūm pati
ad uos o chorinthij cor mūm
dilatatū est Hinc est qd moyses
q̄ et ualida fortibus et teneta
mitrmis dicturū se nouerat di
cebat Expectet sicut pluuia elo
quium meū et distendat sicut ros
uerba mea Sed ecce audiui
quo munere gentilitas uōte
studiamus mīc qua distructoe
indeat p̄pellit studium quom
de serta excolat arenaria īrrigat
studiamus mīc quom ea que
quasi nudentur interna priuat
negligent sic collegit electos ut
non eciaz uidueat ipsos negli
sic quibusdaz culpis relaxat
ut non et mgbadam ferrat dis
tū quippe est Misericordia et
ira abillo Vnde mc quoq
postqm tot dona grē mtulit
eciaz ire sue uidua nō absto
dit Nam sequitur De ramus
utero egressa est glanes et gelu
de celo quis genuit Quid ei
aliud ni gelu uel glanie misi
frigida p̄sidie torpore cōstrin
xit animos cordia indeorum

Qui quondam p acceptõm legis p
cultodiam mandato⁹ p misteria
sanctificõ p misteria p pheare
sic mitra simil grẽ quasi mitra u
teri creatois habẽt habe
bant Deo qua uemẽte oño cõ
stricti frigore per fidie seruo⁹
fidei et caritatis amiserũt a se
creto grẽ sm quietis qi glacies
de uero creatois egressi sunt
et gelu de celo quis gemit qd
aliud h celũ nisi sublimis deb⁹
intelligi mita sctõrũ Cui celo dr
Audite celi que loquor Non
em̃ insensibili sed rationabili
creatue loqbat Dehoc celo
ait dns Celũ mihi sedes est
De qua sede alias sptũ est q
ana nisi sedes sapiẽtie Quia
go sapiẽtia est deus si sedes dei
celũ est et ana nisi sedes est
sapiẽtie celũ t vnqq ana nisi
celũ fuit abraham celũ ysaac
celũ iacob Dedqua p scriptores
dñi pontifices indeorũ pfidie
torpore frigidi de illorũ pa⁹
progeme processerũt quasi de
celo gelu exist qua de sublimi
prole scõrũ p cessit frigidi
plebs infideliũ Cui ei d'abra
ham natus est caiphas quid
aliud nisi de celo gelu p cessit
Quod ni gelu processit idcõ
gemisse se dicit quia indeos
quos naturaliter ipe bonos con
didit nisi indocio peorũ ma
licia frigidos a se exire per
misit Dns ei auctor est naẽ
non culpe Gemit ergo nr̃ei
do naturaliter quos iniquos
p misit inuit tolerando pacie
ter t quia illa q̃ndam teneba
ac fidei penetrabilia corda
indeorũ i pfidie postmodũ ab
stinatõne durata sũt rette sub
ungitur In stillicidio me lapidis
aque durant⁹ aquas ei popu
los accipiam sepius edauisse
memini lapides v'o p ipa du
ricia aliẽndo gentiles populi
designant⁹ Ipsi quippe lapides
colueruñ et de eis p ypham dr
ctũ est Siles illis sicut q fauit
ea et omes q̃ confidũt in eis vñ
uersos indeos aspiraes se de stem
mate geneacõis extollere
et gentiles puides ad abrahe
plem fidei cognitõne transire
ait Ne uelitis dicẽ mihi nos
patrem habemus abraham di
co ei uobis qui potens est deꝰ
de lapidibꝰ istis suscitare filios
abrahe lapides utiq duros p
fidia gentiles uocans Quia
ergo p mitti indea deo credidit
gentilitatis in pfidie sue ob
stinatõne remanẽti postmo
dũ uero ad fidem gentiliũ ac
da mollita sũt t indeorũ infide
litas obdurata inductũ est
In stillicidio me lapidis aq̃ dura⁹
ac si diceꝰ Illa mollia t pene
trabilia fidei corda indeorũ
in mẽ sibilitatẽ uertit⁹ deꝰ
lui Cui em̃ in pitors gentes trã
uarias indeã repulit ut q̃ẽ
nt siant dndi ad capiendã fidem
gentilitas fiebat obdurata ita
postmodũ ad fidem gentilitate
susceptã indee populus pfidie
torpore durescẽt Vnde paulꝰ
aplus eisdem gentibꝰ dicit Ne
aliẽndo nos non credidistis ꝺo
mine aut mihi credidit q sicut
estis p ter illorũ incredulitatẽ
ita et isti nũc non credidert

m vīa miſericordia vt et ipſi mibi
cordiam conſequātur Cōduſit
eni dñs oīa in mcredulitate et
oīm miſereatur Cruam ſeteriā
ſuā p̄mū quidez denocatōne
indeorū t de repulſione gēnū
et t̄pulſione indeorū ſibiliˢ
penſans ſeq; occulta dei indi
cia comphendere non poſſe q;
ſideāms exclamando ſubiūxit
O altitudo diuiciarū ſapie e
et ſcīe dei qm incōp̄hēſibi
lia ſūt indicia eius t inueſtiga
biles vie eius vnde h' quoq;
cū de indeorū p̄fidia dñs dixit
in ſimilitudine lapidis aq
duramt' ait de repulſione eo;
rū occulta eſſe ſua indicia
demonſtraret apte ſubdit
Et ſuper fines abiſſi cōſtri
gitur Quia ſuſpecto quodā
ignoīe nē nelamie i tom
p̄hēſibilitas diuī indicij hu
mane mentis occulo milla
tenus penetrat' Spūs q̄ppe
eſt indicia tua abyſſus mul
ta Nemo ergo p̄ſumtuāi ap
petat cur aī alius t̄pellat'
q; ſuperficies abiſſi conſtringitur
et atteſtāte paulo inſcrutabilia
ſūt indicia eius et inueſtigabi
les vie eius Per hoc uero q
dictū eſt de aq̄ vtero egreſſi e
glacies et gelu de celo quis ge
muit ſciam ſatham mgelu et
glacie mil obſtat Ipſe quippe
quaſi de dei utre glacies p̄ce
ſſit q; a calore ſecretoꝝ eius
malicie torpore frigidus mgr
iniquitatis exiuit Ipē gelu de
celo eſt gentis quia g̃ſtrictis
cordā prauoꝝ a ſūmis ca
dere eſt adima p̄miſſis Qui
bene m celeſtibꝰ conditus ſaulpe
frigore mētes ſequacū quaſi
gelu dum rendit aſtringit qui
ad terrā ueniens quid i hoīb
egerit expletur nī ſubiūgit

In ſilitudine lapidis aque
duramt' Per aquas namq; pꝛ
plapidem uero eiuſde ſatane
dulcia deſignatur Illo igitur
adima uenēte in ſilitudine lapi
dis aque duramt' quia eiꝰ
malicias nmitati homīes mollia
viſcera caritatis amiſerūt Cuiꝰ
fraudulēta conſilia q̄ a ſeduct
hominibus deph̄ēdi non poſſūt
recte ſubiūgit' Et ſuperficies
abiſſi conſtringit' aliud quippe
ei nutmſtratis latet atq; aliud
extrinſecus oſtendit triſſigurat
em ſe in angelū lucis et callida
decepcōis arte pleriq; ꝑpomt
laudabilia ad illicita p̄habet
Abyſſi ergo ſuperficies cōſtringit'
q; dū quaſi bona p̄ſuaſionis
eius ſpecies ueluti ſolida deſup
glacies oſtendit' i profundo la
tens eius malicia nō videtur
Cuncta tñ hec intelligē t aliter
poſſumo ſi moraliter exq̄ramꝰ

agentes q̄ppe hoīm omipoꝰ
deus dū in ſuo timore formar
quaſi concipit eaſq; ad aptas
virtutes dū puehit gignit q;
ſi de acceptis vtutib⁹ extollūt'
relinquit t ſepe quosdaꝫ gꝛa
uiuꝫ malorū ſuoꝝ gliderā cō
compmgr diuī terrā's pauꝰ
ſeruestere i p pauois exordia
vite ad vtutū ſūma puenire
Sed ea de eiſdē vtutib⁹ q̄ ac
puit extollūt' mens gloriē
laqueis aſtricta ad antiquū
torpore redeūt Vere go

ñ tales .pcit dñs dicit de cuius
utero egressa est glacies quasi
ei de dei utero glacies egredit
qñdo hi qui iam mhis fralue
rūt ex virtutū domo frigescūt
et mde exteriorem glām torpes
appetūt unde ad diuturna di
ligenda ardentius flagrare
debuerūt Dumq iste sigms
ille sūecia iste ypbecia ille m
magns opibus pollet atq p
her dona placē hoibus appetit
omē quod pius mtumm calue
rit exteriorem laudem dilige
mtorporē uerūt Quasi ego
glacies de utero egredit dum
post bnficia donorū a uisceb
pietatis supne seperat An nō
sūt glacies qui m vtutib qs ac
cipiūt laudes ab hoib qrimt
et tñ uenerēt mdia dona sua ad
eius meōriam ruorātes dicāt
Dnē dnē Nomo tuo nomīe
pphetauimq et m tuo nomīe
demonia eiecimus et tuo noīe
vtutes mltas fecimus Sed qoo
hāt glaciem dñs piciat ostēdt
dicens Nescio uos unde sitis
Discedite a me omes operarij
miquitatis Hanc glacē mic
m utero dñs portat qē mtra
smū ste ecclie tolerat Sed nūc
aperte eicit ai tales a secret
celestibus p execrem t pubm
udiciū repellit Hijs itaq ui
bis quid aperte agitur nisi ut
bñs iob de sūmis suis vtutib
humiliet nem hoc qđ bi tumē
do caluerat sūpbiendo frige
scat et a diuitatis ntō repulsus
qerat si intra smū sui cordis
tumdq extollat ¶ Et qm iusto 63
udicio sūpbas mēes ad culpā

egredi ex accepta btute pmt
tit rette adhuc subnigit et gelu
de celo quis gemit plerisq rī
sacrieloquii scīēciaz prestat sed
dei de eadem sīēcia is qui accept
extollitur ira districtiudicis
m ipō sacreloquio cerat ut
et exteiores frūctes pillā septo
eius iam mterna non mdeat
et qui intus manēs calere po
terat exeundo frigescat durdq
q mima corruat qui ad gḡs
dei pius trutabilis m sūms li
quidus stabat Am sacrī eloqī
celi non est qđ diem nobis ī
telligencie aperiens sole nos
mstrue illustrat quod dū nos
vite prīs nox cōmet stellis
nobis mandatoriū fulget
q oportet hereses esse ut pbi
timafesti fiant cū ab intellectu
sano mens sūpba ēpellitur
ulcōne districtimdicij gelu de
celo generat vt tū ipa sūpnia sac
ī electorū cordibo caleat cos q
se sūpbe sūire appetūt a st
frigidos emittat Ibi quippe
errant ubi corrigi erruta de
buerāt et dī a sūpna scīēcia resplendentis eloqm
et obdurati ipi et seducturi
cetebq corruūt et admaie
mētes ut gelu et alios astrī
gūt Demetip m tū dñs hoc ge
lu gignere phibet nō q pua
mentes ipē ad culpam fort
sed quo a culpa nō liberat
Sed sicut sūpnū est Ego īduā
bo cor pharaonis Quod quia
mīsericorditer emollire nolu
yfecto obstrictē se abdurāe
nūciauit ¶ Quia vō cū
mchoata dūa tmois vīus

amittit⁹ ꝓter humanas laudes ꝺ
tutis imago retinet⁹ recte sub
mginitur ꝑ similitudinẽ lapidis
aque diamant⁹ et sup ficies abi
ssi constringit⁹ Aque ei pgla
ciem nisup ficie durescit sed
fluide in intimis remanent
et quid paquias nisi antipimus
corda ip̃orũ Que aĩ ex ꝓpos
to virtutẽ deserũt fortes se in
bonis op̃ibus p ypocrisim osẽ
dũt Dum⁹ in intimis suis ad
uicia diffluit et foras se sanctos
ac fortũ imitatores fingit Aq̃
ꝑ similitudinẽ lapidis dutantur
et sup ficies abyssi constringit⁹
qꝫ p superductã stultis speciem
fluxa ac instabilis eorũ cõscie
cia hominibus tegit⁹ Nam cum
sibimetipis intus sẽus turpes
sint ante alienos tñ oculos
quadã uuedi uenustate uel
nãt⁹ Sed siquis hec uerba dñi
bonam intelligi partẽ uellet
debem⁹ sic actã quẽlibet assue
re dũmodo mmme nouitem⁹
que p̃sumtãdi sileãt neglex
isse Aspeion enĩ uersũ dicitur
Cuius est pluuie pater uel quis
gemit stillas roris Gratiꝫ
additur De cuius utero egressa
est glacies et gelu de celo quis
gemit Si ergo dictis pred̃o
segnis sententia non dispari se
sin cõiungitur Profecto t bonam
partem nobis eius intelligẽ
sine obstaculo difficultatis ap
erit⁹ Terra enĩ cũ cõpluit⁹
uictata mei semina seranus
ligant⁹ Sed rursũ si illa plu
uia m moderatius irrigat m
ulcm pingue dmez frumenti
ubertem mutat Cum vo uastatã

semen post pluuiaꝫ gelu p̃mit⁹
quo foras ciuis appare ypelli⁹
eo minus semẽ dius radicatur
et quo uetat⁹ progredi cogitur
multiplicari Cuius ni ab imbrio
orti istringit⁹ in cõtemp̃tois siue
tarditate laxatã adstructũ ube
rius implet̃ur Quid est ergo
q deus prius quidez prem̃ se plu
uie insinuat postmodũ uero
de sno egredi utero glacie nat
tat seqꝫ gelu gigniere de celo p
mẽciat nisi quod nutro modo
nri pectoris terrã adsuspiẽdi
verbi semina et prius occulte
gẽe pluuiaꝫ misimdit t postmo
dũ ne in cõceptis ubertib⁹ imo
deratius p̃fluat disciplina itime
dispẽsatoris p̃mit ut qm̃ per
cepte gẽe pluuia irrigat eriã
iam discipline rigor astringat
ne si aut anteq̃m debet a pluo
q̃ necesse est greptus ubertes p
ferat fruges in herbã uertat
pleriꝫq; enĩ ab inchoãtib⁹ op̃us
bonũ dũ primũq̃ dũ oportet osẽ
dũ⁹ a grano p̃fectionis manitur
pleriꝫq; ubertes dũ plogã necesse
est exubeãt exalant unde t
electorũ suorũ dis uel aĩ tpus de
sideria remit uel nrsũ ip̃ore
ultra mesuram p uectus sui mag
nitudinẽ melacõms defectũ cadit
Nam cũ cor post pecca cõpũgit⁹
terra que anierat nisione
pluuie rigatur et cũ fructus iu
stitiis bona exequi opa ꝓponat
qui post mssionẽ semina accepit
Et pleriꝫq; ex desidia sta cõmittit
in suis exercẽdi iam ubertib⁹
marcescit ut nõ solũ nulla opa
tionem non inquinet sed nec co
gitatõm pulset Et adhuc quẽ

in corpõe posit̃ fuit sed michi iam
ppeti de cõmocõne uite pr̃ns uo-
luit / mutaꝫ pm tẽcõnem mentis
eternaꝫ stabilitatẽ appetit̃ sed i-
teruenẽtibus reuerberãt ut
undeꝫ m firmitatibꝫ sue memi-
nerint et elati de uitiis quas
acepit̃ non sint ℭ Quod dñi mã
discipline ꝑssione agitur ꝫ qđ
aliud qꝫ sup mfusam terrã ge-
lu de celo generat̃ ℭ Quid aliud
qꝫ de deo utero glacies ꝓducitur
quido de mterno secreto dispẽsãõ
egredit̃ ꝫ uolũtates mẽ eciam
m bonis desideꝫs frenãt̃ undeꝫ
paulũ m fusam undeꝫ terram
qñta disciplne gracie ꝑmatur
vt uelle adiacet n̄ ꝑficẽ autẽ
bonũ nõ nuemo ℭ Nũ si velle
se hẽ asserit iam ꝑfusioꝫ gracie
que m se lateãt semina ostẽdit
sed dñi ꝑficẽ bonũ non inuenit
Profecto mdicat qñto illũ dispen
sacõms sup ne glacies premat
An usq glacies eoꝝ corda non
pressãt quibꝫ debebat ut non
quenãq; multis illa faciatis acsi
apte dicẽt Occulta cordis nest̃
semina iam ꝓdere in frugem q;
nũt sed sup̃ moderamis gelu
ꝑmitt̃ ut tanto post fenẽ dñs
exeant qñto dñi iudicij ꝑmẽa
ponderta paradisus portãt ¶ Et
qꝫ plerisq; humana corda quo
erumpe aduersantes quas appe-
tũt non ualent eo ipo q; ab in-
tencõms sue ꝑfectione r̃siluũt
temptacõnes cogitacõnũ com
ꝑmũt sedq; p exercitacõis usum
in quodam uiuedi rigoꝛ rõponũt
Bene subdit̃ in silitudiẽ
lapidis aque duxant̃ quia et
si fluxe cogitacõnes interius

lacessiũt nequaq̃m tñ usq; ad
cõsensũ prauo peis trahũt sed
mens sub molita bñ uiuẽdi
g̃suetudine quasi subquadam
duricia exterius abscondit qđ
intus exceptacõms pulsacõne
molestit unde et bñ subiũgit̃
Et sup̃fiaes abyssi cõstringitur
qꝫ prana cogitacõ et sinisq; ad
suggestionẽ uenit usq; ad cõsẽsũ
non prosilit quia fluctuãtes mo-
tus animi sup fluctus rigoꝛ sẽ
11 deliberacõms ꝑmit ¶ Dotest er
nigelu uel glacie pr̃ns uite ad
uersitas designãt Que dñi sub
asperitate sua sẽs cõpmit ualẽ
tiores reddit Dñs enim nos omi
potẽs deus molestus exerceri
ꝑmittit atq; ad meliois vite stu-
diũ mtuemẽte tristicia ducit mi-
ro consilio sup futuraꝫ frugem
gelu ꝫ glacieꝫ gignit vt electus
quisq; m hac uita tanqꝫ tẽpeste
aduersã nẽtoꝝ et frigoꝝ to-
lerat ꝫ uelud mestua seremi-
tate postmodũ fructus quos hic
cõcepit demõstret Unde ꝫ sponsa
nocte uniuersq; aũe post huius
mundi turbines ad illa etinitat̃
amena ꝓpeanm dicat̃ Surge
ꝓpera amica mea ꝫ formosa mea
ꝫ ueni Quia ecce hiems trãsiit
12 imber abiit ꝫ recessit ¶ Et q;
si sola nobis assit ꝑspeta solũmõ
adiũtẽ neo melius paradisa
solidamur recte subiũgitur
In silituduie lapidis aq̃ duxãt̃
Mentes enim que ꝓ prospera
molliter fluerẽt cõstricte ad
asperitatibꝫ durescũt et ad silituduiẽ
lapidis aqua ꝓducunt̃ quido in
firmus quisq; patienta d sup
tolle ancoram passionis sue ꝛ

mnitat[e] In siluudmeq quippe
lapidis aqua ducauerat aille
prius mparaes ille psentor
postmodu paulus dicebat m-
pleta ea que desiit passiomix
in carne mea ¶ Et q dñi de-
pmiss[e] aduersis sollertius m-
terna bona austodiit Iesse ad
dit[e] et supficies abyssi cõstrigi[t]
Solet ei letitia archana mentis
aperire atq aperiendo amittere
aduersa uero cũ nos externis
depmiss mteius causa oles red
dit Post gelu itaq vel glaiẽ
supficies abyssi cõstringitur
q mens mã ad considerãda
pfunda dona que accepit ipis
adiutantib9 mittitur Abyssi em
sui supficiem ysaias constrixe
rat aĩ dicebat Secretũ meũ mi
Secretũ meũ mihi Abyss q[ui]ppe
sui supficiem paulus gstrixerat
qui tot periculis aduersitatis
mstidans sub pretextu cuiusdam
desemetipo loquit[e] audens Au
diuit archana uerba que no
licet homi loqui Et mrsũ par
to aũ nequis me existimet
sup id quod uidet aut audit
de me Qui igitur foris adiu-
tole[a]mus ne fortasse mlaudib
defluere archana sua aperire
metuebat quid aliud q[ui] sc[ie]to
suoru abyssum p gstrutã supfi
ciem pserat Sequit[u] ¶ Iungit
ingere malebris micates stellas
pliadas aut gyrũ arthũ pote-
ris dissipare Pliades stelle apo
tiphysin id est a pluitate võte
sũt Ista aut vicine sibi t diuise
sũt condite ut simul sint t tam
coniugi nequaq̃m possint q̃tmq
mmitate quide quete sint
Sed tactu disiũcte Arcturq vẽ
ta nocturna ipa illustrat ut i
cæli axe positus possit se ũtat
nec mi occidat neq[ue] ex[ce]at uerens
voluit[e] Sed m loco situs i aut
mundi partibo nequaq̃m casum
minat[e] Quid ergo est q[uo]d hõ
exterra factus atq m terra po-
situs de celesti administratõne di
stitut[e] quia pliades quig[ue] non
valet quas vicinas sibi metipso
conditas t bene quictas videt
q[uo]d arthũ gyrũ dissipare non
potest quem mi carnẽ ipa sua
uertigine plene dissipatum
potest An ut mihi[q] misteriis
autoris potestam pensans m
firmitatis sue mentem t ei
que adhuc in maiestate sua ui
dere non potest quã sit testimo
nialis mipa misteriorũ celestiũ
gubnatõne ppendit Sed nu-
ra loquitur qui stimulo rationis
urgemur ut hec uerba mistu
sensibus granda cognoscamus
¶ Quid enim minantes pliades q
et septem sũt aliud q[uam] scorpiõ
demonant q[ui] inter prius vite
tenebras spũs septiformis
gre nos hinc illustrat Quia ab
ipa mundi origine usq ad cuius
termin Quoniam ipoibus
ad pdicandu missi nix aliqd
sibi quieti sũt et nix aliquid
non quieti Stelle enim pliades
sicut sup dictũ est in mutate
sibi quiete sũt tactu disiũcte
Immutande sue sũt Et tam
huius sue vnitis radios simul
Ita sũt omes Alys atq alys
ad predicandu tps ortus apparẽs
et disiuncti sũt pusillanime sue
magnos aquisq pmittentes

Simul micāt q̄ vnī pdicāt & non semetipōs tangūt q̄ diuīs tpoibus parruit. Quā diuīs tpoibus abel ysaias iohānes apparuit dīnsi quidē fuerīt tpore sed non pdicatōne. Nam abel rēdemptois nīi passiōm signi fians agnī in sacrificio obtulit de cuius passione ysaias ait. Sic agnus coram tondente se obmutescet et nō aperiet os suū de quo iohēs quoq; ait. Ecce agnus dei qui tollit pcm mūdi. Ecce diuīsis quidē tporibus missi et nī gr̄oditer de rēdemptore nīo innouātia senarīes vidē agnū iohānes ostendēdo isaias pūidendo abel offerendo locutus est. & q̄ iohēs ostensione q̄ isaias in locutione hunc abel significando in animabus tenuit. Quia igitur quomodo pādes stelle de huāmitate redemptois sibi cōcinūt diximus nūc quomō ostendēdā vnitate trīnitatis gr̄oditer lucent demōstremus. Diuersisq; tpoibus huic mūdo dīnū ysaias paulus apparuit sed nī nullus eor̄ alteī diuersū sensit q̄ t ipsemet ipōs non nouerāt fuisse vnum tamē didicerāt ex diuīna cognitōne. Dauid quippe t auctor̄ oīm dei trīnitatē ostendēt dixit benedicat nos deus deus nr̄ benedicat nos deus & ne terno dei nōmina tres deos dixisse putaretur vtro vnitatē eiusdē trīnitatis insinuās addidit. Et metuēt eum omēs fines terre. Cui ei non eos sed eū subdidit vnū tria q̄ diceāt nīmirum ysaias quoq; cū laudē de vnitate trīnitatis

16

apperiēt seraphim voces exprimēs ait. Dūs. sēs sūs. Ac ne tercio sanctū notans vnitatē dīe substātie scindere uideretur adiūxit. Dūs deus sabaoth. Ergo non dūs dūs sed dūs deus addidit vnū exclusere quod ipsā terno sanctū notare uideāt indicauit. Paulus quoq; q̄ ut operationū sē trīnitatis ostenderet ait. Ex ipō per ipm et in ipō sūt oīa. atq; vt vnitatē eiusdem trīnitatis in trinitate ptinus addidit ipi gla in scla seculoū amen.

Cum igitur non ipis sed ipi subdidit vnū naturalit tria secundm psonas innotuit quod sup ius tercio idipm dixē. Quasi ergo et in omo loco pfades sine sūt quia de deo concorditer sentiunt. Et nī semetipās nō tangūt q̄ sanctū dicti est. p hunc mūdi tpa diuersa parruit. Quod bene ac breuiter Ezechiel. pphā describit. Cui nī diuīsi geneis dīa aliam dē se dicēt adiūxit. Iunctaq; iuncte pme eorū alterius adalteri iūcte sūt quia t dissimilia sūt que agūt vno tm̄ eodēq; sensu sibi sororū voces virtutes q̄ sonāt. Et q̄ omnis alius rationabiliter cuncta agendo sit homo alius i passionibus foris aduersa mūdi nō in mūdo sed leo alius p abstinentiam semetipm in uiam hostiam offerendo sit in nullus alius se in alta rapiendo q̄si in placōis uolatu sit aq̄la penna se in diuolāt tangūt q̄ et confessione nois t vnitatem sibi vnanimitate iūgit. Quod q̄ solus diuīe vnitatis est t diuersitatis tpoib; missus in fidei

17

ꝑdicacõne cõiuge et dissitibus
vnitibus ꝑditos fulgore ĩtẽois
uemite recte dr Nũquid cõiu-
gere ualebis micantes stellas
pliades Ac si dicat ut ego q̃ vnq
oĩa mpleo atq; m unitatis sẽsi
electoũ mentes mplendo con-
nigo ¶ m arcturo aũt oj ꝑgrũ
suũ nocturna spatia nõ actu
sumꝰ illustrat nequaq̃ pur
turbulatm edita vita sõũ sed
tota simul ecclia designatur q̃
fatigationes quidẽ patit ner
tamẽ ad defectũ ꝑfidei statuis in-
clinatur Cyrũ laboũ tolerat
sed ad occasũ cũ tporib; non
festmat Neq; emĩ ad ima poli
arcturus cũ nocturno tpore
ducat sed dũ ipa uoluit nox fi-
nitur Erunt mimicũ dũ scã
ecclesia ĩnumeis tribulacõib;
q̃bꝰ prius uite umbra timã
Eaq; stante nox pterit q illa
m sua in columitate poũante
mortalitatis hui⁹ vita puenit
¶ Est m arcturo quod cõsideãs
possum⁹ mutuer̃ In septẽ ꝑpe
stellis uoluit et modo quidẽ
tres ad ima eleuat atq; ad ima
mi mclmat modo q̃tuor supiq
erigit et tres mferius premit
Sca quoq; ecclia tũ modo ifideli
bus trinitatis notitiã modo
aũt fidelibus virtutes ĩm idẽ
prudẽtia fortitudiẽ tpãcia
iusticiaz predicat quasi totaꝝ
ꝑdicatoꝝ statuꝰ sui spẽm quod
ãmodo ĩmutat Nam dũ q̃dã
de opibus suis gloiantib; q̃dẽ
etiam ꝑfi laboꝝ euacuat et fi-
dem trinitatis exaltat quid
aliud facit nisi tres stellas
arcturus eleuat ĩm mclmat
et dũ quosdã bona opa nõ hñ
de sola fide ꝓsumere ꝓhibet sed
operaĩ enixius que ꝓcepta sunt
iubet quid aliud arcturus fat
nisi in stellas erigit tres dꝰ pot
Videamꝰ quomõ m eleuet m
deponat Ecce per paulũ cõ
fidem de ope supbientib; dicit
Si abraham ex op̃ib; iustificꝰ
catus est habet glã sed nõ apud
deũ Eadem ei sẽntia dicit Cre-
didit abraham deo et ꝑputatũ
est ei ad iusticiã videamꝰ q̃mo
m eleuet m deponat Ecce p
iacobũ de fide sine ope supbiẽdi
dicit Sicut corpus sine spũ
mortuũ est ita et fides sine op̃i-
bus mortua est Arturꝰ itaq;
uoluit quia stã ecclia mĩe au
ditoũ suoꝝ mentes m dulci
luere ꝑdicatõis arte ꝺsuetꝰ
Arturus uoluit q̃ m nostis
huiꝰ tribulacõibus rotat Sed
huc arctũ gyrũ quidoq; dmus
dissipat quia labores ecclesie
ad regem ꝑmutat Huc et plia-
des plenius uigit cũ gyrum
arctui deserit qui hũc mmuꝝ
sed omes etiam uisionis sodi
speculantꝰ quido m fine mũ
Dũ scã ecclia ab hijs quos nũc
sustinet laboꝝ solutꝰ dicat
ergo Nũquid quidẽ ualebis
micates stellas pliades aut
arctui gyrũ poteris dissipare
Subaudis ut ego quidẽ sõũ
vitam etiaz pspem mimo si
gyrũ vnuisalis ecclie corpalis
soluo Et quis hoĩm solus dr
hoc est vnitis ignorat Sed ut
cognoscat homo quid ipe sit
memorꝰ assidue quid solus
dns possit ¶ Habe adhuc qd

60.

de stellis phyadibus atq; arthu
ro aliud sentiamus Pliades q̄ppe
ab oriente Arcturus veb expte
aq̄lonis surgit quaqua aut
se p̄gerit sinu uerteit arthurg
pliades ostendit t tu lux dia
tam vicina efficitur stellarū
eius ordo dustendit. Potest ig̃
p arctuū quia plaga frigoris
nasit. lex per pliades q̄ ab ori
ente surgit testamēti noui gr̃
designat. Quas ei ab aq̄loe
lexuenerat que tanta subditos
rigiditatis asperitate terebat
Nam dū prudens suis alios p̄
ciperet lapidibus obrui alios
gladij morte multari plag a
torpens t uelud a sole dalitat
aliena preteriit sue femina
plus p̄mebat ex frigore quam
ex calore nutriebat Cuius op.
p̄ssionis pondus petrus horru
erat cū dicebat Quid tptatis
deū imponere uigū sup ceruice
discipulorū quod neq; pres mi
neq; nos portare potuimus Nec
mirū quod parcturi vij stellas
testamēti ueteris exp̄mit. ip et
mutatione legis dies septē
exhint t p ebdomadā integrā
cōstituit sacrificij tota tēpora
pliades uo que ipe quoq; siat
supius dictum vn sit testamē
ti noui gram tanto apertius
indicant qsuo nūch liquido cer
nimus quod p illos fideles
suos sctus spūs septiformis
numeris luce illustrat Quaq;
igit se arcturus uertit pliades
ostendit q̄ p omē quod testa
mēti ueteris loquit. testamēti
noui opa mūdat. Dubitex
nis littere tegit mysteriū pro-

pherie et quasi mutat se ar
cturus et demōstrat q̄ dū ad
spūales intellectū flectitur
significata per illud lux grē
septiformis apparit. t p̄q̄nte
die lucē stellarū eius ordo
dustendit. quia postq̄m p semet
ipam nobis ueritas innotuit
ab obsequijs carnalibus littere
p̄cepta laxauit. Redeptor
autē nr̄ carne nemes plia
des nūcupat quia operationes sep
tiformis spūs simul mse et
ductas et manētes habuit. de
quo p ysaiam dr̄ Egredietur
virga de radice iesse t flos de
radice eius ascendet t r̄q̄escet
sup eū spūs dn̄ spūs sapiēcie
et intellectus consilij t fortitudinis
spūs scīe t pietatis t r̄plebit
eū spūs dn̄ De quo zacha
rias ait sup lapidem vnū.
septē oculi sunt. Atq; iterū et candela
brū aureū luceme septē ultis
uero hoīm operationes significat
simul oēs habuit nisi solus
mediator dei t hoīm augustus
idem spūs qui de patre ante
secula procedit. Bene ergo dr̄
Super lapidē vnū septē oculi
sunt. Duo et lapidi septem
oculos habere est simul oēm
virtutē spūs septiformis gratiae
in operatione retinere alius
namq; prophetiam alius scientiā
alius virtutes alius genera
linguarū alius interpretationes
sermonū uice distribuit. sctus
spūs accipit. Ad habedā uo
luptatē eius de spūs munere ne
mo proficit. At uero cōditor
nr̄ in firma stā sustinens
q̄ p diuinitatis sue potentiā sil

se habere omēs sc̄is spūs virtutes
edonuit micantes pcul dubio pli-
ades inxit arthur gigriū dissi-
pat quia dñs semetipm factū
hoīem hrē cūctas sc̄i spūs e
operacōnes mnotuit testamto
ueteri luttere laborem soluit
ut fidelis quisq; iam aī liber-
tate spūs illud intelligat cui
pius in formidine inter tot di
strimina sēruebat Audiat
utiq; btus Job Nūquid gignē
ualebis micantes stellas plia-
des Ac si apte dicatur ē. habere
quidem animā quarūdā virtū
potes sed mūquid exercē simul
omēs operacōnes sc̄i spūs suffi
cis Me ergo quis etem pliadas
micātis virtutibg templā et
tu de pannis ablacōne com
pestere Audiat quod dr Aut
gyrū arthuī poteis dissipare
Ac si aperte dicat q̄ et si ipe iam
que certa sūt sentis mūquid
virtute tua etiaz in aliens ro-
dibus laborem grossiois intel
ligēne destruis Oze utiq; co
sidera qui carnalium stulta ar
guo dū me p carnis stulticiā
manifesto ut tantomagis bea
que priuus virtū suarū fōtia
hiules qūto ne uestigia mee
infirmitatis apphendis Oza
uero mi pō dommice m cūcto
mistēio alijs lux ueritatis ostē-
ditur aliorū uero pscandalū
corda tenebrāt q̄ recte subiūgit
Nūquid ydus luaferū i
spare suo t vesperū super filios
terre consurgē facis Pater
ēppe in suo ipe luaferū pro-
duxit q̄ sicut sc̄ptū est Cū uer
plenitudo tp̄is misit deus filiū
suū natū ex mlie factū sublege
ut eos qui sublegē erant rēmict
qui natus ex vgine uelud lua
fer inter tenebras nostre nocte
apparuit quia fugata obscu-
tate pī eterni nobis mane
mūdauit luaferū sem nouit
quia diluculo ex morte surexit
et fulgore sui luminis mortali
ne caligine p̄ssit Cui bene
p iohem dr Stella splendida
et matutina vūis quippe ap-
parendo post morte matutina
nobis stella facta est q̄ dū in
semetipō exemplū nob̄ r̄surr.
ꝓbuit que lux sequat moriat
desperū ueo super terre fios
consurgē dīs fatur q̄ fidelib;
indeficū cordibg dñai antiq;
eterū meito designate p̄mittit
Ozu idcirco a dño huc uespero
uuste subdūt quia ipi sponte
sua filij terre esse uoluerūt
Terrena ēppe et nō celestia
r̄ipientes a p̄sumēda luaferi
mū claritate cecati sūt Et
dū se esse sibi uesperū expetut
sub se quitis dampnacionis et a
nocte mergūt Hinc terra lio
dīs dicit Ego nem in nomē
p̄ismei et non cepistis me
Alius nem et in nomē suo t illū
ampiet is ē. hinc paulus ait
Eo quod caritate ueritatis nō
receperūt ut salui fierēt ideo
mittet dñs illis operacōm errorē
ut credat mendacio ut iudicē
omēs qui non credidērūt ueri-
tati sed cōsenserūt iniquitati
Nequaq̄m ergo sup eos uesper
consurgēt si ueri filij cē uolu
issēt Sed dū iustitia appetut
a missō tardius sine (sub nocte)

43

duce tenebr resuit Quod tam
si moraliter discutimo quomo
condicagatur nuemimq q
nimau et electis lucifer oitur
et uesper regbis deo p mitte
te domat? Omis ei atq; idem
sermo dei est more pdicanti
Que dum ush gaudedo illi vo
mudedo audiuit claritate sibi
lucifer muesperi tenebras i
uit Dum ush huiliter uotem
ste pdicatoms acipiut quasi
ad stelle lucem oculos cordis
apperuit Dum ueo illi bn
pdicanti muidet et no salut
causam sed elacois glam quit
p rupente mi gtatis sue ue spe
m somnii mentis oculos clau
dit per occultu ergo moricut
is qui electo est luafer ypbo
auditoi fit uesper quia exhor
tatone sca qua bom adiutam
redeut prauu mulpa de tenus
monut? Unde bn p psalm di
Xpi bomis odor sumus deo ih
qui salui fiut et mhijs q peut
Alijs quidem odor mortis i mor
tem alijs aut odor uite iuitaq
Verbu utiq; sunt audituri bis
esse luaferu simt tuesperu
audit p quod et alios ab iqte
sustitai et tn alios sopire m
mutate conspexit Quodq
occultis dei iudicijs agitur que
m hac uita abhominby gehhedi
non possiit retre duc subdidit
et adhet quis tam idoneus &
si dn dicet idonei quid sumus
adhet consideanda qui fuit &
idonei non sumus adhet inues
tiganda ut tur fiat Unde hic q
dns qua alijs pdua luaferu
Alijs uero cosurgt uesperu dixe

tat ne psentai homo occulta
dei iudicia audeat dico subiugt
82 Nu quid nosa ordne celi t
poms racois eius m terra ordie
celi nosse e supnaui dispositoni
occultas poestmacoes indere
racoin uero eius m terra pone
est ante humana corda talui se
creatui causas aperie racoem
indet celi m terra pone est sup
noui iudicio mistria uel gside
rado assiue uel logndo manifestie
Quod utiq; face m hac uita po
situs nullus potest Ut ei a par
uis ad maiora ueniamq quis
mtelligat que esse racois seria
est potest Quod sepe mirnq
a iudico no solu uidicamus sed
eca puitus redut et inquisq
eius aduersaius non solu non
puitus sed etiam iuitor absc
dat quis mtelligat aut fiat
Alius m sidians mortibus px
imoru et moiur alius q pfu
turus esset iuite mitoru alius
aulmen potestatis assequitur
qui no nisi ledere studet alius
mimodo lesos defendere com
pisit et tn ipe oppressis iuuet
Alius uacare appetit et i mu
neris negotijs implicai desi
rat et coactis pacat alius male
methoans usq; ad mte sue ter
mmu ad peiora ptrahitur alij
bene inapies plongtudinem
tpoi pfiat adaugmta meito
atq; ton alius male uiuies diu
resenat? ut corrigat alius vo
bene quidem uidet? uite sed m
hac uita eo usq; durat quo ad
puersa prumpat alius m errore
infidelitatis m errore defiat
Alius in catholice fidei rectitudie

cōsummat. Econtra uō alius catholice mris uenire edimus iuxta
uite terminum errois uoragine
deuorat. Alius autē uitaz suam
in catholica pietate cōsummat
qui ortus in pfidia ac lacte mi
auxerat uitris errois alius ce
situ mez bene uiuendi appetē
et uolet et ualet alius nec uo
let nec ualet alius uolet ⁊ nō
ualet alius ualet ⁊ nō uolet
Quis ergo ista uidentiū celes
tiū secreta discutiat Quis in
telligat distretam lancem ei
occulte ad cognoscēdos quippe
istos uidentiū secretorū sinus
nullus astendit Dicat ergo
hom̄ ut se nescire cognoscat
nescientem uero se cognoscat
ut timeat timeat ut humiliet
humilietur ne pesumat misē nō
pesumat m se ut conditois sui
auxiliū requirat et qui ī se
sidens mestus est auctois sui
adiutoriū appetens iuuat au
diat uocaz uitz nisis iam qdem
se sciens sed adhuc que sup se
sciā nesciens Nūquid nosti or
dinem celi ⁊ pones rationē eius
in terra Joēst nūquid occultos
ordines uidentiū celestiū com
prehendis aut aperiē humanis
auribz sustinis Beatus iguit
Job de uidentiū in cōspectibus
inuestigatione requisit dicēs
aperte dicēt. Cuita que pa
teris tanto tolerabilē paenis
debes quāto secretoriū celestiū
ignarus cur her pateris nescis

Beatus Job talia uiri ne
scerit dō
minogante
requisit quala
uiaz sacē nō
potest homo
ut dū se ista
facere nō posse
deprehendit ad
eū refugiat quem solū talia q
facē possit intelligit atq; ante
oculos uidentis sui magis potēs
appareat si sua uerius ī
cognoscat Quod ergo mire
a dō sciri non ignorat. d'eo
diuīa Job uoce requirit. dicēs
ei ¶ Nūquid eleuabis ī nebu
la uocem tuaz et impetus aquā
operiet te Vocem quippe iam ī
nebula dūs leuat quādo p pōr
suoz linguas ad caligosa cor
da infidelium exhortacōm sortit
eiaz aquarū impetus operit
dū bōn agencia membra eiz
uba resistentiū populoz pmit
Hinc est enī quod sptū est.
factū est ubi dō ad Ieremiā
dicens Sta in atrio domus dōi
et loquere ad omnes ciuitates
uda de quibus uenīt ut adoret
in domo dōi uniuersos sermones
quos ego mando tibi Et pau
lo post Et audierūt sacerdotes
pphete et omnis pplus Ieremiaz loquentem uba hec in domo
dōi Cuiaz complesset Ieremias
loquens apprehenderūt eum sacer
dotes ⁊ pphete Et omnis pplus dicēs
morte moriat. Cuma pphetauit
in nomine dōi Cre in nebula
dūs uocē leuauit q obscuras
meles superiorū directo pphete

compuit Ecce aquarū ipetus eī
ptinus operuit quia abmisup
gētibus populis et causā sue cor
reptōnis mīsigatis ipē hiere
mias rūcta ptulit qui correp
uerbi mandauit P semetipm
quoq; dns in nebula uotem le
uauit quōdo pītem se ecīa assū
to corpore exhibens multa sun
pfectoibus sed figuis umbrar
uelata pdicauit In nebula uotē
leuauit qui uelatē suā nō se
nauris infidelibus quasi pcali
gmem sonuit Vnde i bene i lib
regū scriptū est Nebula implet
domū dni et nō poterant sacdōs
mīstrare pter nebulam Exi
gētibus ei meis dū sipbi nda
pontifices duna misteia per
parabolas audiūt sacerdotes
in domo domini quasi ppt nebu
lam mīstrare nequeūt Qui
et itestamīto uetri dū sensus mi
sticos litere uelamīe cooptos it
obscuras allegoriaū caligines
mueshgare despauit debitum
fideī sue misteriū pter nebulā
ponderūt Quibo i nūc i nebula
dorme sue uotē dns ptulit am
de se eciam aperta narrauit
Quid est ei aperuis quam
ego i pr vni sumus Quid apr
uus dice anteq̄m abraha fieret
ego sum Sed quia audito mītes
infidelitatis caligo repleuerat
quasi emissū solis radiū nebu
la interiacēs abstondebat Ad
hanc namq; eleuacōm uoas ei
ptinus aquarū impetus operuit
qr cōn illū moy sēuicēs popu
turba fluxerit Spūs quippe
est Propter ergo querebant
eū inde occidere · qr nō solū sabbe

bat sabbatū sed et pr̄m suū dice
bat deū equalē se facēs deo De
hoc aquarū impetu p ysayam
clamat Circūdederūt me sicut
aqua tota die Circūdederūt me
simul et undiq; Saluū me fac
dne quōniam introierūt aque usq; ad
aiam meam Quas pferto aquas
in semetipō ante mortē infirmus
autē i post assūptionē ptulit hic
ē enī qd de sipioōibus clamat
Saule saule quid me psequeris
Ecce iam celū rōsplendebat et nī
adhuc eū saulus aquarū infidlīū
plēnus et tumidior ceteris mdi
tangebat Ipse quippe est q̄ per
bonos recta loquit ipē q̄ i bonor
passione laceratē Vt ergo mun
fica dns caritatis imitatē mōs
traret se esse qui indignis au
ditoibus pfectū suor ora pdicātē
ait Ninquid eleuabis in nebula
vocē tuā ut uere ostendat se eē
qui in sctis suis oīa aduersa
patienter sustinuit Et impetus aq̄
operiet te Subandis ut me q̄
iniqui omēs neq; p̄dicantes
sctos loquentem intelligūt neq; p
moventes paciēm indē flat
rat ergo deus quod ab hoibus
patit ut dolor afflicti hominis in
tegetur etc si illi apte dicat deī
sibi lucet pensa et tua eqīmmit
tempta adulto erī minus est
te undiq̄ gre quīn me humana tole
rāe Adhuc in uerba her sub
tilius pscrutari possumus si inter
dona celestia nra sollicite cordi
pensamus Iam quidē fideles
simus iam que audimus sūpa
credimus iam que credimus
amamus Deo dignidam super
uacuis actis pmittr obducta

cõfusione caligamꝰ et nõ nobis
eaꝫ talibꝰ mira quedaꝫ dñs
de se sentẽda mĩsinuat quasi
m nebula uocem leuat Dum
caligmosis nris mẽtibus pse
metipm loquit uelud i nebu
la is qui non cernitur audit
Diuina sũt namq; que de illo co
gnoscimꝰ sed nõ adhuc ex
secreta mspiratõne qua ist
imur non uidemus Quia gr
cordibus nris pbet qdem lo
cutõm sed occultat spẽm ue
lud m nebula formar uocem
Deo ecce iam uerba dei mtri
sentis pseipm loq̃ntis au
diuimꝰ famq; amoris eius q̃
gmuatõne quo studio iherẽ
debeamꝰ agnoscimꝰ et tam
ab mterne gsideratõms animie
ad cõsueta mra expsa morti
huiꝰ mutabilitate elabmur
et i mmentũ patrũ male sedu
la mportunitate teptamur Cũ
ergo cens nris mentibꝰ subtr
hit de semetipõ mĩsinuat n
nebula uocem leuat Cũ
uero temptatõne uicꝫ ipẽ
de deo nẽ mtellas oppmit
quasi aquarũ mpetu uoce
sua dns operit Tot el super
illũ aquas amittimꝰ quot pr
mspiratõm eius grẽ cogitatõs
illustras in cor de uersamus n
ti nos uel oppressos destrit
nam illuc admetem redit
temptatoñ nebulas detrt
mbrem compmentos ifudit
et subtilis mtelligẽie solem
teduat atq; sic ostendit q̃m
nos diligit qm nos ner tu re
spuit relmquit ut saltem ac
cendita huana gsciẽa adse
temptatõnes erubescat admittẽ
q̃m redemptor suus et uagãtẽ
non cessat amare Hoc m nobis
pseipm toleat hoc abiside
libus p suos cotidie pdicatores
portat Eius em domũ suborta
m nobis temptatõne repellit
Et nĩ ab mfundedo mitm seuꝰ
munere nequaq; nra infirmte
revocat Eius publicaeuerbat
spuit et nĩ abrogande grate
largitate nulla mfidelitũ mq̃
tate compescit Nam ai prauꝰ
homies pdicamĩta despuit
adnigit etiam miracla quene
rent Vnde post editam vocem
post mundanaꝫ aquarũ i petrũ
apte subnigit Nũquid mtis
fulgura et ibũt et reuertẽa
dicent tibi assumus fulgura
quippe ex nubibus exeunt sic
mtia opera ex sctis pdicatoribꝰ
ostendit Eius ut sepe dixim
ideo nubes uocari solent
Quia et chorusant miraculis
et uerbis pluit Et q̃ humana
corda post q̃m p pdicatorẽm
mota non fuerant ustis mira
culorũ fulgoribus gnebant
Apheta attestante didicimꝰ q̃
ait fulgura mltiplicabis et co
turbabis eos Ac si dicat Dum
uerba pdicatoris tue no audiut
p pdicamina mira dã gnebat
Vnde alias dictũ est fulgetra
cula tua ibũt msplendore ful
goris d amoreim tuoꝝ saecula
dei m luminie ure est uerba eis
aperta ueritate resonare Oz
q̃ sepe hoies uerba aute etiam
mtelleta despuũt aduigũt
eaꝫ miracula vnde illic sub
didit m splendore fulgoꝝ amaꝫ

est claritas miraculoꝝ Arma nã-
q̃ nos habemus iaculis aduersã
destruimus Arma ergo nõ ia-
culis sũt miracla p̃dicamus
Qñ enĩ p̃dicatores uerbis suis
quasi quibusdam iaculis aduer-
sarios ferũt armis vẽ idest
miraculis sẽmetipsos tuentur
vt et q̃ũ sint audiẽtia sonet per
impetũ iaculoꝝ et q̃ũ sint re-
uerendi claresc̃at per arma mi-
raculoꝝ ¶ Dẽ ergo ad bñm rob
Nũquid mihi fulgura ibunt
et reuertẽtia dicent tibi assis
Subaudis vt mihi ita dent q̃
fulgura cũ p̃dicatores miracula
chorusc̃at et adsupna reuertẽtia
auditoꝝ cordia transfigũt Re-
uertẽtia uero dicit assumus
aũ non sibi sed dei uiribus ebuũt
quicquid se fortiter egisse rog̃
sũt Quod est ei deo dicẽ assis
Quodq; namq; in hoc uerbo
obsequium declarat reuẽtes
utiq; p̃dicatores suos dicẽ v̄ as-
sumus illi laudem tribuere
gr̃e a quo se accepisse sentiũt
victoriam pugne ne sibi tri-
buat quod operatur fulgur gr̃e
fulgura operando possint sed
reuerti superbiendo non possint
videamus itaq; fulgur ua-
dens Claudo enim aut petro
argentũ et aurũ non est mihi
quod aut habeo hoc tibi do ĩ
noĩe xp̃i nazareni surge et
ambula Et apprehensa eius
manu dextra alleuauit eũ et
ptinus solidate sũt bases eius
et plante et exiliens stetit
et ambulauit Deo aũ d'hoc
facto uideoꝝ finisset uerba cõ
mota uideamus nũc fulgur

redieris ait ihu israelite quid
aliquam in hoc aut nos quid
inuenim hi hoc nisi ex unitate a
pietate fecim⁹ huic ambiare
Deus abraham deus isaac
deus iacob deus prim⁹ nr̃oꝝ
glorificauit filiũ suũ ihm et
paulo post Cuius nos testes sum⁹
et in fide nois eius huic quem
uidistis et nostis confirmauit
nomen eius Et fides q̃ p eũ
est dedit integram sanitatẽ
istam in cõspectu oĩm uestrũ Vt ego
fulgur cũ petrus miracla fe-
cerunt nũ non sibi tribuit sed
auctori quod fecit Vadent
fulgura nũ p̃dicatores sũ mira
opera ostendiũt si reuertendo
dicit assumus nũ meo quod
factum est adpotẽciam auctoris
reuertũ ¶ Quod nisi intelligi
aliter potest fulgura et enim
sunt sicuti dictũ est sũ uiri
mittuntur et eunt nũ ascendẽdo
cõtemplacõis ad publicam
opacõis exeũt emittuntur et ma-
dũt cũ ab abscondito speculo
intime in actiue uite latitudo
diffundũtur Sed reuertẽtia dicit
deo assumus q̃ post opa extro-
ora que pagũt semp ad sui
cõtemplacõis reuertũt ut
illic ardoris sui flammam re-
ficiat et qñ extractu superflu-
itatis ignescat Licuit enĩ
in ipsa licet bona opa extra
frigescẽt nisi intencõe sol
licita ad cõtemplacõis igr̃
necessarie rediret unde
bñ p Salomõem dr̃ ¶ Adloꝝ
de quo exeũt flumina reuertũ
vt iterũ fluãt ipsi quippe illic
flumina qui hic fulgura sunt

vocati Una eni corda audiēāi
rigant flumīa quia ueo aīē
dūt fulgura meōrant. De qbo
alias sp̄ium est Eleuauerūt
flumīa dñi eleuauerūt flumīa
uoces suas et rursū illuxerūt
fulgura eius orbi terre ad lor
ergo de quo exeūt flumina
rūbūt. quia sū viri t si a cō
spectu creatois sui aug claīe
mente tonspuē conant. fo
tas p̄pter nos ad lactuēnte
mīnisteriū uemūt necessāt
mi adstīn gtemplacois studā
recurrūt Et si mpdicatōne
sua extrīus mīs auibo per
corpalia uerba sē mfundt
mente tī tacita adgsidem
dūsp ipm fontem lumis re
uertūt. De quibo t bene
dint. ut ureū fluāt misi eī
ad tontēplandū deī solita
semp mete īuerēt mmuī
mterna cecitas ecīa exīora
pdicatōms eoū uerba sitīāet
Sed dūndece deī mdesinet
stauit quasi de cuestura fōtis
flumīa mtus sp̄ ornāt. q̄mg
illuc amando sumāt mde
adnos pdicando defluant
Dicat. igitur rete mīquid
mittes fulgura et ibūt t re
uertēcia dicet tibi assumg
Qubaudis ut ego qui pdica
teres meos aī uduco pg on
templacōms gram ad actiue
uite mīsteriū compono qō
tīsp a bonis exīoribo ad m
terminū culmen gtemplacīo
reuoco ut modo uissi adexer
cenda opa exeant. abi modo re
uomat mspecula cōms studiū
apud me familiaig uiuant

reuertētes uiaq; duūt assumg
q̄ q̄ius p exīiora acta pmū
quod gtemplacōni desseui
deatur p̄dorem mi desidēp
quē m mente gmue dauīt
obsequitem deo suaq; pīciaq;
ostendūt assumg namq; dicē
est p̄sentes sē amando mōst
te Sequit. Quis posuit
mmisteribus homis sapiēcq;
qui hoc loco alij gallinoīē
designant. nisi modo alio re
petūi idem pdicatōes sū qui
mter tenebras uite prīis sū
dent uentuam lucem pdicādo
q̄ tantando nūciare Diuū
enim nox pcessit dies autem
appinquabit Cumoīy sius
somnū mī corpis exeunt
clamantes hora est iam nos
de sompno surgē Et tuesum
euigilate mīsti et nolite pmāre
De hoc gallo alias sp̄ium est
dria sunt que bene gradiūt
et quartū quod incedit fe
liter leo fortissimg bestiaq;
ad nullius pauebit occursū
Gallus siccmtus lumbos
et ares nec est rex q̄ rsistat
eī Pē quippe hoc loco leo
pomt. De quo sp̄ium est uiat
leo de tribu iuda Cum for
tissimg bestiaq; dr quia nullo
hoc quod mfirmū est dei fo
tius ē hoīb Cum admullius
pauet otursū Diat vī uel
princeps huiusmōdi et mme
non habet quicq̄m Balg
sint sui cumtg lumbos id est
pdicatōes sū mter hmg nat
tenebras uerū mane mūi
antes Cum sui cumtī lumbos
sint q̄ a membris suis luxie

fluxa firmgūt in lumbis q̄ppe
luxuriaest vnde et eis a dño dr
Cuius lumbi nri p̄mūti Et aries
ner est rex qui resistat ei Que
alui hoc loco arietem accipim9
nisi p̄mū mitra ecclīam ordiez
sacerdotū de quib9 sp̄tū est Af-
ferte dño filios arietū Cui per
exempla sua gradiētem p̄phm
quasi subsequitem omū gregē
trahūt Cui ubi9 spīualiū rectoz
nuētibus nullus rex suffiat
omio insiste q̄ quilibet p̄sentire
obuiet intencōm eoꝝ nō valz
p̄pedire Sanct enī ad eū que
desiderāt et anxie curre t mo-
riendo puenire pomt Ergo p̄-
mus leo sc̄ūs gallus tertius
aries apparuit enī xp̄s deinde
sūt apti p̄dicatōes et nūt demū
spīuales patres ecclīaū p̄positi
videlicet duces gregū quia do-
ctores seq̄tiū p̄phorū Sed hec
adhuc melius affirmam9 si
eiusdez loci etiam reliqua expo
nēda subiicim9 Nam quia post
hec et antichristus apparebit
hoc illic quartū subiūgit dn̄s
Et qui stultus apparuit postq̄
elevatus est i sublime Si enim
intellexisset ori imposuisset ma-
)pē q̄ppe in sublime elevabitur
ai deū se esse menaret Sed elevatq
in sublime stultus apparebit q̄
ipā elevatōne sua p̄ditionem
uere in oīas defiat quod si intel-
lexisset ori imposuisset manū
id est si suppliciū sūi ai superbie
exortus est p̄uidisset bene
aliq̄ndo conditus in tanta tur-
batōne sue superbie non finisset eleua
tus ¶ De quo nequaq̄m moue
at quod supius dictū est q̄ vitā
qđ incedit feliciter Vita q̄ppe
incedere bene dixit et q̄ritur
feliciter Non enī omne quod fe
liciter bene nec9 in hac vita
omne qđ bene feliciter Nam leo
gallus et aries bene incēdūt
sed non hic feliciter q̄ p̄sentiū
bella patiūt Quartū uero
feliciter et non bene incedit
q̄ in fallacia sua antichristus gra
dituꝝ sed nec breue tp̄us uite
p̄ntis ipā illi fallacia p̄spēat
sicut de eo sub antichristo spene
p̄ damielem dictū est Robur dabit
est ei cōtra regē sacrificiū p̄ter
peccā et p̄sternet in veritate ītra
et faciet et p̄sperabit Quod
Salomon ait incedit feliciter
hoc daniel dicit p̄sperabitur
)nxta hoc itaq̄ testimoniū q̄
p Salomōem dr gallus fiducia
lumbos apte erigz hoc loco gal
lū sc̄os p̄dicatōes accipim9
¶ Ad se ergo recta referēs de9
dicat Cuius posuit ministeriis
homis sapiēciaz vel quis dedit
gallo intelligentiam Nec si dicat
in cor homis humana sapiēcia
supne sapiēcie gram quis in
fudit vel ipis sūis p̄dicatoib9
quis nisi ego intelligentiaz
dedi ut sciant quando vel qb9
debeant uenticuū mane nū-
ciare Idcirco enī quido quid
agant sentiūt quia hoc in
trinsecus me inclante operātur
Notandū uero est quod sapia
diuitus inspirata ministeriū
hois pomt quia minimū quēq
ad electoꝝ numerū sperat nō
in solis verbis sed etiā in effec-
tibus ut ait quod loquit lux
na minat cōstricta et lux ex

tanto clarius ꝛ̄splendeat mſr̄
ſtiale q̄ndo uerius mardeſcit
in corde ¶ Magm aut̄ labois
eſt hoc quod addit̄ vel q̄is
dedit intelligēciam gallo ſub
tiliori adhuc expoſicōne diſ-
cutere Intelligēcia q̄n ꝑpe
doctorū tanto eſſe ſubtilior
debet q̄nto ꝯ̄ ſe adpenetrā
da in miſibilia exercet q̄nto
minꝰ nichil materiale diſcutit q̄nto
et puriorem corpois logns oē
quod eſt corpis tranſiit Cue
ꝓfecto nullatenus ſummis
congruēt niſi eam tantanti
gallo id eſt ꝑdicāti doctori ipē
ſūmorū conditor miſtraret
intelligēciam quoq; gallus ac
apit ut prius nocturnū tpois
horas diſcutiat et tuc demū
noctem excitatōis emittat
Quia unde; ſuis quiq; ꝑdicā-
ꝑius in auditoribus ſuis q̄litatē
mte conſideāt et tuc demum
ad erudiēdū congruā uocem
ꝑdicatōis formet Quaſi ei
horas noctis diſcernere eſt
ꝑdicū merita diiudicare q̄
horas noctis diſcernere acū-
mū tenebras apta mente pau-
nocte corripe Gallo itaq;
intelligēcia deſuper tribuit̄
q; doctoi veritatis diſcretōis
virtus ut nouit quib; quid
q̄ndo uel quomō miſerat duī
tus miſtrat̄ ¶ Non enī una
eademq; cūctis exhortatō cō
uenit q; nec auctos par mo-
qualitas aſtringit Depe aut̄
alijs officiūt q̄ alijs ꝓſūt
Nam et plerūq; herbe q̄ het
aialia reficiūt alia occidunt
et lenis ſibulus equos mitri
gat catulos mitigat et medica-
mentū q; hūc morbū imminut
alteriores nigit Et panis qui
vitam fortiū roborat pusillo
necat ꝙ qualitate igitur audi
encium formā debet ſermo doc-
toris ut et ad ſua ſingula con
gruat et ꝯ̄ a comūis edificatōe
arte nūqm̄ recedat Quid enī
ſuit mirente mentes auditorū
niſi quaſi quedā mirthara
tensiones ſtrate cordaū q̄s
tangēdi artifex vt non ſibimet
ipi diſſimile tamen faciat diſ-
ſimiliter pulſat Et idcirco cō-
de cōſonam modulatōm ꝓdiit
quia uno quidē plectro ſed no
uno ſpulſu feriūt̄ unde et
doctor quiſq; vt in una cūctos
uirtute caritatis edificet ex
una doctrina non una eadē
exhortatōne tangere audie-
ntū corda debet Aliter manq;
uiri aliter āmonēde ſunt femi
aliter iuuenes aliter ſenes
aliter mopes aliter iocūplē
tes aliter leti aliter triſtes —
Aliter ſubditi aliter prelati
aliter ſerui aliter dñi Aliꝰ
hinq; mōdi ſapiētes aliter he
betes aliter impudētes aliter
uerecūdi aliter protemi aliter
pusillanimes aliter patientes
aliter impatiētes aliter benigni
li aliter mitis aliter ſimplices
aliter inpiti aliter maximes
aliter egri aliter qui flagella-
menta ſunt et ꝓter ea mmoētēr in-
uadit aliter qui ſic in iniquitate
duraūerūt ut nec per flagella
corrigant̄ aliter mmis tanti
aliter multiloquio uacantes
aliter timidi aliter audaces alit

pigri aliter prepetes aliter mā-
sueti aliter iracūdi aliter ptima
ces aliter mōstantes aliter qui
sua iam misericorditer tribuit
aliter qui aliena rapere gēdit
aliter qui aliena rapuit nec
sua largit aliter qui ꝛ ea q̄
habent sua tribuit et aliena
rapere non desistit aliter dis-
cordes aliter pacis aliter sē
mmates mrgia aliter pacifi-
ci aliter ammonēdi sūt qui
sacrelegis uerba non recte in-
telligūt aliter qui recte q̄dē
intelligūt sed huiuliter nō lo-
quūt aliter nī p̄dicare dig-
ualeant p humilitate formāt
aliter q̄si a p̄dicatōne ip̄sū
uel etas phibet et nī p̄cipitanō
impellit aliter qui phoc quod
ꝛpaliter appetūt p̄sperant
aliter qui quidez que
sūt conatipsūt sed nī adusq;
labore fatigantur aliter con-
iugīs obligati aliter aguig
nexibus libert aliter ad mix-
tionē carnis experti aliter ig-
rantes aliter qui p̄ria deplo-
rant operū aliter cogitatōnī
Aliter q̄ cōmissa plangūt nō
nī deserūt aliter qui deserūt
nec nī plangūt aliter q̄ illi-
que fanūt ecīa laudāt aliter
qui accusant prauia nec tam
demūt Aliter qui repētina cō-
cupiscētia superāt atq; aliter
qui manifa ex cōsilio ligant
Aliter qui licet minima credēs
tamē illicita fanūt atq; aliter
qui se a parūs custodiūt sed
aliq̄ndo in grauib demergūt
Aliter qui bona nec īchoant
Aliter qui īchoata minime

cōsumāt Aliter qui mala oc-
te agūt ꝛ bona publice aliter
qui bona que facūt abstodūt
Et nī quibdam factis publice
mala de se opnāi p̄mittunt
Et quidez de singulis q̄ sunt
āmonitōnis ordo subtiliter
mīsmuare debuit sed formā
data locutōis p̄lixitate ppe
dimuit Auctore aut deo tanto
opere id explere appetit aīm
Si nī laboriose huic iuste adhuc
aliq̄ntulū restaueīt tps
bem ergo aliud qd de gallicō
intelligēcia cōsiderare debeamus
qz p̄simoribus horis noctis ua-
lentiores acp̄dictiores ēere nō
tus solet Cum uero matutinū
iam tps aḡmquiat leuiores
et minutiores omīmodo uoces
formāt In quibs galli huius
intelligēcia que nobis īsinuat
cōsiderata p̄dicatorū discretio
demonstrat Cum nī iniquis
adhuc mētibus p̄dicant altis
et magnis vocibus eternū iudicij
terrores īmāt Qui uidelicet
quasi ip̄sum de noctis tenebris
clamāt Cū vō iam ad audi-
tū suoū cordibs veritatis lucē
adesse cognoscūt clamoris sui
magnitudinez mitemitate dulce-
dinis vertūt et non tam illā q̄
fuit de pēnis terribilia quā ea
que sūt blanda de pīmiss p̄fert
qui eīa minut tut vocibs
cantūt q̄ p̄mittit mane
subtilia quoq; demisteriis
p̄dicant vt sequacēs sui cō-
minatiōis quoq; de celestib
audiāt quo lux veritat appa-
quat et quos dormētes lōgo
galli clamor exitauerat

Vigilantes succisiõr delectat ḡ-
nius correcto cuilibet cognoscẽ
de regno siphluter dulcia lube
at qui prius de iudicio adiũ
formidabat ¶ Quod bene p
moysen exponit cũ adpducẽ
dũ exercitũ tube clangere cõ
cisis iubent Septũ namq; ẽ
fac tibi tubas duas argẽteas
ductiles ⁊ paulo post eũ cũ
Concisis clangor ĩrepuerit
cõmouebũt castra Per duas
enĩ tubas exercitus duc̃tur
Cruia p duo plepta cõtatiõ ad
ad pmeritũ fidei populo nocat
Cruei circo argentee fiei pre-
cipiũt ut pdicatorũ uerba lu-
cis mitore pateant ⁊ auditorũ
mẽtem nulla sui obscuritate
confundãt)circo aũt ductiles
quia necesse est ut hi q̃ nẽ-
turam uitã pdicat tribulacõ
priũ tunsiombo crescãt bn
autẽ dẽ Cum concisis clãgor
marepuerit mouebũt castra q
mmuũ pdicatõms sermo cum
subtilius ac minucius agitur
auditorũ corda cõi tptatõũ
certamĩa ardentius excitãt
¶ Est adhuc aliud mgallo sol
leiter mtuendũ quia cũ iam
edere cantus parat prius alas
excutit et semetipm ferĩens
uigilanco; reddit Cruod patẽt
termmus si stoũ pdicatoꝝ
vitam uigilanẽ uidemꝰ)pfi
ĝppe cũ uerba pdicatõms mo-
uent prius sẽ m sctis accoibus
exercẽt ne m semetipis torpẽs
opere alios excitẽt uoce sed prius
se p sublimia facta erudiũt
et tuũ ad bene agendũ alios
sollicitos reddũt prius cogitacõ
nium alis semetipos ferũt q̃a
quicquid nisẽ muliter trepet
sollicita mestiga cõne dephẽdit
Districta animadiõne cõrigit
prius sua punire fletibus aurant
et tuũ que aliorũ sũt pumenda
denũciant Prius ergo alis m-
sonant quam cantus emittat
p anteq̃m uerba exortacois
pferat omẽ quod lonutũ sũt
opeibus clamant et nĩ pfecte
m semetipis uigilãt hũc dor-
mientes alios admigilias võnt
Secunde hec doctoi tanta ĩtel
ligẽcia ut et sibi pfecte uigilet
et dormientes ad uigilias sub
quibusdam clamois quertibus
uocet et ut priũ tenebras
prius caute dissipiat ⁊ distẽ
postmodũ lucẽ pdicatõms as-
tendat ut singulis mẽ mod
et tempoa congruat ⁊ simul
cibus que illos seq̃nt ostẽdat
Unde ad tanta et tam subtilit
tendit nisi mtim sensus ab eo
a quo est condit̃s doceatur
Cruia igitur laus tãte ĩtelli
gẽcie nõ pdicatois uirtꝰ est
sed auctois recte p euidẽ rectoꝝ
dr vel quis dedit gallo ĩtelli
gencia ac si dicat nisi ego qui
doctorũ mẽtes quas mire ex
michilo condidi ad ĩtelligẽda
que occulta sũt mirabilius
mstruxi Unde bene ut ĩ litis
pdicamus non soluũ ĩ spiritũ
se mtelligẽte sed cuiq; auctoꝝ
locutõms ostendat aduigit
¶ Quis enarrauit celoũ ratiõ
¶ Quoũ hĩ uerba quia cũ
se sẽ pspem ostendeit ꝑ priꝰ
subtraht subdidit ut cõcẽtũ
celi quis dormire fecit ĩ hac

cm̃ nra infirmitah nr̃e dñs n̄
apte spene maiestatis sue sed p̄
dicatorū suorū uoce loquitis est
vt corda adhuc carnalia cāms
lmgua pulsuret et tanto facilius
mslita p̄cipent q̄nto ea p̄ som-
nū consuete nouis audiret alt
postq̄m p̄ mortē i pulue caro
resolut⁹ et p̄ surrect̄oē pulus⁹
ammatur tūc de deo audire
uerba non queimus q̄ vnū⁹
quod mplet oīa iam p̄ spem
dei uerbū mdem⁹ Quod tūto
nobis alcūs sonat q̄nto t̄me⁹
mās in mtime illustratōms
penetrat Sublatis namq; at⁹
et occidentib⁹ ūdis q̄dem somn⁹
eterne p̄dicatōms fit ip̄a ima-
go mterne uisoms vnde recte
mūc p̄ bm̄ rob dr Quis enar-
rabit celorū racōm Et rōtēū
celi Quis dormire faciet aiud
em̄ celo⁹ racō accipit⁹ m silnio
supna secretorū Quid p̄ celi cō-
centū nisi rōcors p̄dicantiū ser-
mo signatur Conditor igit⁹
nr̄ cū celorū rationē narrare
cepit dormire concentū celi
facit q⁹ cū iam nobis p̄ spem
ostendit⁹ nimiū p̄dicantiū u-
ba subtrahūt⁹ hinc ei p̄ hiere-
miā dñs dicit Non dorebit
vltra uir p̄x̄im suū et vir fr̄em
suū dicens cognosce dñm Omēs
em̄ cognoscēt me a mmimo eo⁹
usq; ad maximū dicit dñs hūc
paulus aut Sine ypherie euā-
uabit⁹ sine lmgue cessabunt
sine scientia destruet⁹ vel cte
celo⁹ racō est ip̄a mnificatrix
virtus que i p̄ūs formar angelo⁹
Deus ei sicut est causa causarū
sic aut vita vniūsi ita etiā racō

racōnabiliū creaturarū Tunc
ergo celorū racōm dñs narrat
cū sanctip̄m nobis quomō de
cis sp̄ibus presit insinuat
tūc celorū racōm narrat cū
detersa mentis nr̄e caligine
clara se mssione manifestat
Vnde et mervanlio dicit Venit
hora cū iam non m parabolis
loquar uobis sed palam de
patre annūciabo uobis Pa-
lam quippe de patre anūciat se
se asserit qui p̄ patefactam
tūc maiestatis sue speciem et
quomō ip̄e gignentis nō i par
et quomō vtrorūq; sp̄ūs virtus
coeternus p̄edicat ostendit
Aperte namq; tūc videbim⁹
quomō hoc quod audiendo est
et de quo audit subsequens nō
est quomō is p̄ pressionem
ponit⁹ a proferētibus nō p̄t
Aperte tūc videbim⁹ quomō et
vnū dmisibiliter tria sit Et m
usibiliter tria vnū sit lmgua
ergo tūc narratis dei est visa
dcitas sublenatis Et rōtēus
celi tūc dormiūt q⁹ apparente
m mdicio retributōe operū
exhortatōnū uerba iam tessa
bunt Vnde et apte ip̄m re-
surrectōis tp̄us adūgitur
cū alio p̄ferūr Eūdo fūdat
bant pulus m terra ? glebe
compūgebant⁹ ayore ei suo
que adhuc futura sūt quasi
iam p̄terita diuinus sermo de
scribit Hoc m se mdet suam
q⁹ p̄ ea dr qui fecit q̄etura
sūt Pulus itaq; tūc m terra
fūdatur quia m solida mēb⁹
reduat⁹ et glebe compmgūt⁹
q⁹ nimiū firma corpora ex

19 r angelos

deus

pulue colletta cõsurgũt Sed qm̃ uerba hec dominica quomõ de filiũ intelligẽda sint põ dixim̃ uc etiam quid de pñti ostendat indicemus ¶ Quis enarrauit celoꝝ rationem et concentũ celi quis dormire facit Celoꝝ rõs dñs narrat dũ hũc mundũ ad supna secreta electoꝝ mẽs suoꝝ illuminat Concentũ uero celi dormire facit dũ cõtor des ymnos angelorũ atq; alla celestiũ uirtutũ gaudia reprobaꝝ cordibus usto iudicio abscondit Cum concentus celi qm̃uis me sensus negligat mira pietatis ignorancia extremus dormit Et narrat ergo secreti celi ratio et hũ concentus celi dormire permittit qz et alijs p nuspiratoꝝ supne retributiõis gaudia patẽdatur et alijs que sit interne laudis suauitas occultatur Narrat celoꝝ racõ quia electoꝝ mentibus que sit supnoꝝ retributiõ indesinenter aperitur vt minuũ sine cessatiõe proficiat et transeuntes uisibilia se se ad inuisibilia extendãt Dñe enim inuisibile quod i hac uita reprobos fugit hoc electos ad aliam impellit qz dũ bona que facta sunt respicit i eum a quo facta sunt magis desiderãt tanto qz eũ plenius amant qnto illũ hoc quod ipse bonũ condidit prius considerant loquit ipse hoc eis mirum sileter sonans inuisibilis lingua compunctiõis qnto plenius uirtus audiũt qnto ab exteriorũ desiderioꝝ strepitu p fectus auertit

Sic itaq; concentus celi non dormit qz eoꝝ mens que sit laudis supne suauitas appetita amoris aure cognouit Intuitu enim qd appetat audiũt et de celestiũ bonoꝝ primicijs ipo desiderio dulcedinis nutrit Vnde et prime vitam non solũ ad usum necessarie sed eciam fauentem grauiter tolerant quia eis oneri est omne quod terminat dũ ab eo qd nimis audiũt differt Omne qd sibi ppositum est graue estimãt qz aliud non est ad quod anhelãt indesinenter aut eoꝝ mens ipsis temporalitatis laboribus fessa millud celeste gaudiũ resumenda suspendit Dũ mentis aure cordis intro erupte concentu societatẽ sibi condite suꝝ priorũ ciuiũ psolat Iste cõcentus supne laudis mentis aure illius erat qui dicebat ingrediar in locũ tabernacli admirabilis usq; ad domũ dei in uoce exultationis et cõfessionis sonus epulantis Cum igitur mirus uoces exultatiõis et cõfessionis ac sonos ciuitatis epulantis audierat quid illi aliud nisi sic celi concentus exultabat Cum iste concentus reprobos dormit qua eoꝝ cordibus nequaq̃ p uotem compunctiõis innotescat Non enim illa desiderabilem supniorũ ciuiũ regionem studet nullo ardoris radio illa sollicitudinis interne festa cõspicuit nulla intimis gremiacõis pemata subleuant Solis nanq; uisibilibus seruit et ideo nec supne suauitatis mirum sonum audiũt qua eos stulte supius dixim̃ aure cordis curarum seculariũ surdi tumultus premit

Ima igitur occulti dispēsacōne
nditi quod alijs aperitur alijs
clandit quod alijs detegit alijs
occultat dicat rectē Cui⁹ enar
rauit celorū racōnem et cōtenti
celiqnis dormire faciet Cuod
si nūt nobis lacius mnocuit nī
redemptor nr̄ p dispensacōnis
misteriū apparēs et modis ms
mibitredias pbuit et eos a se q
digni indebant exclusit vnde hī
quoq; apte subiūgit ¶ Quādo
fūdabant puluis in terra t gle
be compingebāt Cuod est ipul
uere nisi pōres atq; primo qui
nullo racōnis pondere solidan
cuglibet temptacōnis flam rapi
uit Dequib; sptū est Non sic t
pij non sic sed tanq; puluis quē
proicit uentus a facie terre pul
uis ergo i terra fundat; est cū
pōres uocati in ecclia tradite
fidei siūt racōne solidati ut qui
prius in constācia mobiles tēp
tacōnis aura leuabāt imobi
les postmodū cōi temptamēta
cōsistēt et deo pseuerāt ihēs
fixū bene mouendi pondus tene
ret ¶ Glebe ne⁹ exhumore coa
gulant t puluere in hac tra; g
terra glebe compmite siūt q
uocati pōres et pscūspūs gra;
nisi in collectōne siūt caritat
unit iste glebe in terra cōpūte
siūt quido ppli qui prius quasi
dispersione puluis diuersa sene
bāt postmodū scūspūs gra; atq;
in illa pacatissima unanimitat
concordia cōuenerūt ut nō esset
ina milia uel ursū quāq; milia
scripna teste dicēt Quia erat
in eis cor unū t aīa una has
glebas ex uno quidē puluere

Sed quasi diuisa mole distinctas
cotidie dns in terra compingit
quia seruata unitate sacramēti
uixta naietatē morū atq; figuras
fideles in ecclia pplos colligit
Dis glebas iam dns hut dsig
nat quido ad esinn pans ac pis
cū quinquagenos discumbere ul
centenos misit Quas tamē
glebas si in ecclia ex diuisitate
meritoī attendim⁹ fortasse ad
huc distinguere subtilius valeb
Nam cū alius est ordo pōrū
nisi alius auditoriū alius regēn
atq; alius subditoriū alius cōiu
gū alius cōtinēnū alius pe
tentū alius virginū quasi ex
una terra est ex diuisa glebarū
forma distincta dū in una fide
in una caritate disparia dnōstrā
bene opanniū merita Has gle
bas populos ille signauit qui
ad cōstructōnē tabernaculi
sub uno studio diuersa donaria
obtulit De quo sptū est Quod
quid i cultu et adiectes stās
necessariū erat uiri cū mulieb
pbuerūt ar nullas et i anulos
anulos et dextralia Omēnas
aureū in donaria dni separatū
est Quis habuit iacinctum
purpurā coccū bysmutū bissū
et pilos caprarū in ornamēto
ergo tabernaculi uiri dona cū
mulieb offerūt quia i explē
do cultū sce cātie et formā sīa
sublimia et infirmoū opa ex
ma numerant Quod autem
par nullas que incertas astī
guit nisi pposituī ualde labo
rauit opa demostrāt Et quid
p manres nisi subditoriū obe
dīcia exprimit Quod pamulos

12

13

missi signaculum secretorum. Plenaque ei magistri signat quod animalibus capi non posse considerant et quod per dextralia misi prime operationis ornamenta meditantur. Quid per vas aureum in donaria domini separatim missi diuinitatis intelligencia accipitur. Que tanto ab inferiorum amore discingitur quanto ad sola que eterna sunt amanda sublimatur. Quid per iacinthum missi spes celestium. Quid per purpuram nisi crucis actollencia passioni amore regi propenso exhibita et quid per byssum coccum nisi caritas demonstratur que per fidem bis tinguitur quia dei et proximi dilectione decoratur. Quid per byssum nisi immaculata carnis incorruptio et quid per pilos caprarum ex quibus cilitiorum asperitas texitur nisi diuina penitentium afflictio designatur. Dum igitur alii per armillas et anulos secrete misterium exercent alii per antes et dextralia deuotam obediencie rectamque operationem exhibent alii per separatim vas aureum pelagum subtilioris regis dei intelligentiam tenet. Alii per iacinthum purpuram et coccum audita celestia sperare credere amare non desinit. Ea quoque adhuc subtilioris intellectus mysteria cognoscit. Alii per byssum corruptionem carnis. Alii per caprarum pilos peplorum aspere qui libenter amisserunt. Qui exima terra munimenta glebe perferunt qui exemplo et pena obsequio facta fidei disparia predicant. Que minimum glebe pequaquam concrete expoliuere surgerent nisi aquam prius coacrete expoliuere surgent nisi aquam prius pulius accepisset et concepto se humore solidasset quia nisi pecudes quos quesita spiritus gratia confirmet districtos eos ad fidei opera caritatis vnitas non teneret. Nando igitur dominus enarrauit celorum rationem uel contentum celi dormire se aperiat aures. Cuando fidabat pulius terram et glebe compingebantur. Ac si diceret. Hic per vocationem et discretionem male secreta spiritualia et non sine misericordia alios aperui et non sine iusticia alios clausi. Ut alios respicere et alios intra ecclesiam concordia caritatis admirem. Que sancta ecclia que apud ydola indecorum repulsa adrapiendas gentes se contulit atque in suo corpore conuertendas quod quidem non suis sed domini nutibus fecit apte subiungitur. ¶ Nunquid capies leene preda aut animam catulorum eius implebis. Ista nimirum illa leena est de qua rob dicebat cui scripturam modum cerneret predicare ecclia per missam. Nolo calcauit. Ei filii institutorum non transiuit per eam leena. Hinc go leene predam dominus capit ut animas catulorum eius impleat que ad augmentum huius ecclie innumeros de gentilitate diripuit et animarum lucrum essencia apostolice nota sanctauit. Ipsi quippe catuli pro mentis teneritudine et formidanda infirmitate uocati sunt qui passo domino clausis foribus residebant sicut de illis scriptum

x 7.

Cū esset ḡro die illo ma sabbatī
nī et fores rēnt clause ubi cū
discipuli congregati ꝓpter metū
iudeorū uenit ihs t stetit īme
orū Vnde hic quoq; de eisdē
catulis apte subiūgit. Cūndo
cubant in antris et in speubꝫ
insidiant. Cū em sēt apli ne
quaq; cor membra diaboli
in uoce libere p̄dicatōis exire
geret t nec dū post passionē
dn̄i sti spūs effusione solidati
redemptōr suū firma auctōte
p̄dicaret adhuc cor̄ adūsarios
suos quasi in antris īsidiabā
Clausis quippe foris quasi
in gb;dam abditis speculis
suis catuli raptū in̄dū cubā
bāt ut aīaū p̄dam postmod
p̄sumētes diripēt. De qb;
nūc certū est quod mūdi ipius
ecclā sibimetipis latēdo formida
rēt. Illis foribꝫ clausis ish ca
tuli morte mortis mē īsidiati
quesierūt ut culpam mām if
ficēt omēmq; in nobis pcī
vitam necarēt. Horū ꝑmo illi
effugienti catulo sēdam nō ualē
ti ostensā plmtheī gentilitate
q̄ monstrata preda dr̄ avacta
et mandrica. His catulis uelud
adhuc īfirmis ut cubare i an
tris debeāt iubent cū eis dom̄
nica uoce dr̄. Dedere h'icimꝰ te
quo adiuct mduam uirtute
exalto. Im non recte leene ca
tuli uocant qui in ecclā edit
adūsantem mūdū ore rapue
rūt. ¶ Et hec quidem sancta a
sīs aplis nouimꝰ hec nūc ers
sēd a rectis doctoribus uidemꝰ
ipsi ei t si sub sēnaū pplo ꝓ
patres sūt tam̄ p̄decessū filij

Vnde et non im merito catuli dicū
tur. Certe q; et si quarūdā filiorū
fideliū mgrī sūt uenūsilis tn
ecclie discipulos se esse gloriāt
leene itaq; dn̄s predā capit
q; dūte sue inspiratōis ab
errore vitam delinquentiū dirī
pit. Et aīas catulor illuminā
plet qui a confusione mundi ꝓ
pris doctorū desideriis suis sit
satisfant. De quib; catulis
bene subiūgitur. Cūndo cubāt
in antris et in speculis īsidi
antur. Nec ꝑ ei nūcta tpora do
ctrine sūt congrua. Nam plerq;
q; doctorū uitius potius si in
tempestiue p̄feratur. Depec
et quod lenius dr̄ commēdatꝫ
congruētis animat. Ille ergo
sūt recte duc̄ qui et ordinate
nouit tacere. Quid ei p̄dest eo
tpe in rasūrem corripe q̄ alienā
mēte non ualet aliena uerba
p̄pere sed semetipm nūc ualet
tolerare furentem q̄ppe q̄ p̄m
uersōnēq; corripit quasi ei q̄
non senciat plagas ebrio m
ponit. Dothema itaq; ut pueue
ad cor audiētis ualeat que sibi
sint congrua temporū mōmēta
ꝑpendat. ¶ Bene ergo de eisdē
catulis dr̄. Quādo cubant i an
tris et in speculis insidiant.
Doctores em sū quādo et ar
guenda conspiciūt et tam sep
silenciū in cogitacōib; ūtmet
quasi in speculis latēt t veld
m antris se tōtegūt quia in
sinis cordis occultāt. Sed ei
oportunū ipius mueneriūt te
pēte prosiliūt nulla que dē
dicēda sūt retinēt et reprimē
superbiēnū morsu asperē īpaū

tenēt Sine itaq; p aplos seu p doctores quos in aplorū loco substrogat hinc leene dns cottidie predam capit et per eos quos reperit alios etiaz cape non desistit adh° quippe nisi huius mūdi prīores rapuit ut p missos eos alios et ex mūdo rapiant? Vnde exp̄a gentilitas que pio aplorū ore capta est tanta mīc fame alios esurit Quāta se ab aplis cōtritam esse cognoscit Provide? apte subiūngitur ¶ Quis p̄parat coruo escam suaz q̄n̄do pulli eius ad dm̄ clamant uagantes eo quod non habeāt cibos quid enī pulli coruorūq; eius noīe n̄ prīs magna gentilitas designat De qua per ysayam dr̄ Cui dat umeris estam ipsorū t pullis coruorū inuocantibus eū Iumenta quippe estam accipiūt dū sacē sp̄ūle pabulo mentes dudū bruteſaciant? Pullis uero coruaz filijs scilicet gentiū esta datur cū eorū desiderīū mīa remissōe reficitur Iste corinus q̄sta fuit dū ipm̄ ecclia quer̄et sed nūc est cam accepit quia ipe adhūc iustos alios exquirit Cuius indolet pulli id est prīores ex eo editi non in se p̄sumūt sed Tubq redemptois sui Vnde bn̄ dr̄ Quando pulli eius ad dm̄ clamant nichil enī sua virtute posse se sciūt Et q̄muis aīaz lucra pijs votis esuiemt abīo n̄ qui cuncta mirmissens operatur hoc sibi exoptāt vera enī fide comphendūt q̄ neq; qui plantat est aliquid qui rigat sed qui incremētū dat deus

¶ Quod vero dictū est vagāte eo q̄ non habēt cibos in hac migratōne mhil aliud q̄ esuriētiū p̄dicatorū uota signāntur Cum dū in ecclīe sinū rep̄te populos ambiūt magno ardore sitientes nūc ad hos mūc ad illos colligētes desiderīū mittūt Quasi q̄dam quippe vagatō est ipa cogitatō estuatō et uelut ad loca vasa mutatis nubibus transeūt dū p adunandis aīabus in modos innumeros in partes diuersas esuiente mente distenduntur

¶ Hanc vagacōm pulli concipiūt filij gentiliū ab ipo gentium magro dicebāt ipe quippe q̄m valida caritate flagrat tū nimia ex locis ad loca se vagatē pmutat transire ad alia exalijs appetit q̄ ipa eū que implet caritas impellit longe nāq; a romanis positus scribit apostolus memoriā vri facio sp̄ t orōnibus meis obsecrans si quom̄ tādē aliq̄ndo p̄speriū iter habeam in uoluntate dei uenīendi ad uos Desidero enī uidere uos ut etē ephesī cui mothys scribit Ite tertio paratus sū uenīe ad uos Iursū ephesī cōmorans galat loquitur dicens uellem modo ee apud uos et mutare uocē meā Rome quoq; custodia carceris clausis quia ire p̄sentialiter ad philippēses non permittit transmittē se discipulū pollicet dicēs Spero in dno iesu timotheū me cito mittē ad uos ut et ego bono animo sim cognitus que circa uos sūt Cōstructus etiā in ualis ephesī ut ētentius colosensibus scribit Nam si corpore absens sum sed sp̄u uo-

bisai Ecce quom scō desideio qī
vagatur hic corpore tenet illuc
spū ducit & patrem amois affec
tū ihs pūtibus exhibet illis pū
tibus absentibs ostendit cordā posi
tis impendit opeā audiētibus
exprimit uota efficaī pūs aīj
bus erat nec tū illis absens aī
quibs nō erat Cuius negatiōnē
melius cognoscimus si eius adh
ad corinthios uerba pensamus
ait enī ueniam ad uos cū mace
donias ptransiero Nam cū ma
cedoniam ptransibo apud vos
aūt forsitan manebo uel etiā
hiemabo ppendamus quesō q
sit ista uagatio Ecce alio itez
manet alio sedulitū phibet atz
alio deflexitū pmittit Quid
est quod anxie p tot loca pat
titur nisi quod arca oīa vna ca
ritate constrinxit Caritas enī
que dimissa unire consueuit vīs
cor paulī diuidi pmulta com
pellit quod nī tanto arctius
in deo colligit quītolauus per
sēa desideria spargit Ydcirco
igitur paulus mult simul oīa
dicere amando mult sit omēs
videre quia et in carne pma
nēdo mult oībus uiuere & de
carne transeundo pfectiū fi
dei mult oībus pdesse Vagētur
itaq pulli corui ū est ingīm
suū imitent filij genaū torpē
mentis excaecāt et aī aīarū
lucrū hoc est abū suū minime
repperiūt non quiescāt adpro
uectus se exquirentibus extendūt
et esuātes multitudine multoq
refectiōm suaz quasi vagantes
esuiūt Cuius vō p pdicatiōnez
opera discurredo refectiōne fidej
gentilitate cessare sanare nō possūt
dicat uerte Cuius pparat corui
escam suaz quādo pulli eius ad
deū clamant vagantes eo pnō
hūt abos ¶ Potest etiā corui
noīe negra pmi fidelitatis meritū
plebs iudaica designari Nam pu
lli eius addeū clamare referūt
ut eidem corui a dño esca pparet
Qz minimū sūt apli plebis israe
litere carni gentiū ali dū pgētes
sua ad dñm pces fundent qī
pulli coruorū esū de quo carna
liter edūt sūt spiritali intelligēa
parētum populū pauent Igitur
dū pulli eius clamāt corui esca
pparat quia dū apli exorant
plebs iudaica fida ad cognitiōm
fidei ducat & expulsiōne filiorū
quasi expullorū uoce sanatur
Illud tū in hoc uersu debemus
solerter intuei qp huic corui es
ca ducat pmū pullis clamātibs
et postmodū vagātibus pparat
¶ Clamātibs namqz pullis
corui esca pparata est ad pdica
tiōnis apostolice uerbū dei iudea au
diens modo in tribs militib mō
in quīqz militibs spiritali est intelli
gencia sanata Sed dū p rebe
llitudinez crudelitatē suam
cōi pdicātes exercēt & qī pullo
rum uitam necare et b iij quidē pulli
in vnitate mūdi parte dispersi
sūt Vnde et isdem carnalibus
patribus spiritali pdicatiōne
resistentibus dicit Vobis oportebat
pmū loqui uerbū dei sed qz repul
stis illud et indignos vos iudi
catis ite Ecce conuertimur
ad gentes Gentes yferto quod
postrēm gentilitas videret ecā
iudea ad fidem uenret Vnde

et scripm est Donec plenitudo gē
cūm introiret Et sic oīs israel
sālus fieret Cruia igit' sūmo
pere sēti apli Et studiert pīs
audiētibus p̄dicare 7 postmō
resistētibus exempla cōdūt gēn
litatis ostendere Cruas esuiēs
pulli huic corno escam suā et
prius clamando 7 postmodum
vagando quesierit vnde ei vagā
pulli mde escam cornus muenit
q; dū plabore p̄dicantū comiss
ad dei gēlitatē mdarius po
pulus respirat ad exīmū q̄dog;
stulticiaz siue infidelitatis am
besit Et tūc sp̄uālit sacre sētēcias
intelligit aī p̄ius q̄m sibi eas gēn
bus innouisse cognoscit atq; ex
pleta vagatōne pullorū adper
cipiēda sacraeloquia os cordis
aperit q; pactis inimicū nutrib;
aplorū ea spūaliter percipit
a quibo diu pfidia se astringēte
leuauit Cruę q; oīa solius
diuīe potēie mirabilis operatur
recte dicit' Cruis p̄parat cornuo
escam suaz q̄ndo pulli eius ad
deū clamāt vagantes eo quo
non habeāt cibos subandis nisi
eo qui infidelem populū filys
suis exoraminbo tolerato p̄dicāb;
pasco atq; ad alia vagātibus
cōmittendū q̄ndog; in fine sus
timeo Est adhuc aliud q; d' cor
uo possit moraliter intelligi
Coīus namq; pullis ut ferē
escam plene p̄bere dissimulat
prius q̄m plumestēdo mgrescāt
eoq; media affia pant' q° aduc
q; nullis p̄ penarū mgri tudi
nem sua multitudo indeatur
Cruihuc illucq; vagant' in
mdo et cibaciū expetūt apto
ore subsidiū Dt tū mgrescere
repēnt tanto eis p̄benda ali
menta ardentius requīt q̄nto
illos alere diucius dissimulit Cor
nius p̄fecto est doctus quisq; p̄
dicatoz Cruis magna uoce clamat
dū p̄dōū suoz meritaz atq;
cognitōm infirmitatis p̄prie
quasi q̄ndam coloris nigritudi
nem portat Cruis quidē nas
citur in fide discipuli Sed for
tasse adhuc cōsideraē firm
tatem p̄am nesciuit fortasse
a p̄ūs p̄ceptis meritā audiuit
et p hoc ea q̄m assimi oportz
contra hmg mūdi glām humilit'
migredi nō ostendūt Dij
uidit ad accipiēdas escas os
aperiūt aī docti de scripturis
sublimibus queriūt Sed eis
doctor suus almēta p̄dicamīs
sublimiū tanto minus t'buit
q̄nto illos p̄ta p̄cepta minus
digne deflere cognoscit De
putat quippe atq; admonet
ut a mitore uite p̄ceptis prius
p penitēcia lamēta misceāt
et tūc demū congrua p̄dicatōi
sublimissime nutrimēta p̄cipiāt
Cornus in pullis ora hiātia
respirat sed cite in eis pēnaz
migredine mdui corpis q̄rit
Et discretus doctor interna
misteia eorū sensib; nō minus
trat quos adhuc in hoc seculo
nequaq̄m se aperiisse q̄sideat
Quato igit' discipuli exteriis
p cultū uite p̄ceptis minus q̄
migri sūt tanto p tribū uerbi
interius minus replentur
et quo se a corporalib; nō euā
uāt eo abstinali t'sētōne
reuinūt Si vō in confessione

vite ꝓterite lamentis ſiu gemitꝫ
uelud migreſcētes plumas ꝙ
ferant illuc m cōtemplacōnem
doctoꝝ adeſcam de ſub hmōi
deferenda quaſi pullorū ꝛfec
tionē cogitans cornus uolat
eiſq; hanc tibi more cibū re
uocat dū exea intelligencia
quā cepit eſſuientibo diſcipul
alimēta mite loq̄ndo ſublimi
ſtrat cruos tanto ardēcius
deſlipſoibus reſiſtat q̄ſto ueig
amūdi more migreſcē pem
tēre lamēcacōne cognoſcit
Pulli aūt dū migro ſe pēnaz
colore ueſtiūt de ſe etiam
uolatū ꝓmittūt q̄ q̄ magꝫ
diſappuli abiecta de ſe ſcīūt
quo magis ſe ſe deſpicientes
affligūt eo amplius ſpem ꝙ
ſertis ſui adalnora pollicē
vnde et aucat doctor feſtinā
nus alere quos iam p q̄daz
indicia ꝙuidet poſſe ꝛ alios
ꝓdeſſe Hinc em thimotheū
Paulus āmonet uelud plu
meſcētes pullos ſolliciꝫ nu
trire dū dicit Crue audiſti
a me p multos teſtes her cō
menda fidelib hominib cru
cioneꝝ erūt et alios doce crue
doctrine diſtrictio dū caute a
ꝓdicatore cuſtodit r ei dimitꝫ
largior copia ꝓdicatoꝝ dum
Dum em p caritatem cōpati
affluctis diſcipulis nouit dū
p dyſtrictionez congruū doctrine
tpus m telligit ipē nō ſolum
p ſe ſed etiaz p eis quib labor
ſui ſtudia impendit maiora
mtelligēie ſue munera pe
cipit vnde hit quoq; apte dr
Cuis ꝓparat corno eſca
ſuaz q̄ndo pulli eius ad dm cla
mant vagātes eo quod nō ha
beant cibos Cū em pulli ut
ſaciantꝰ clamant corno eſca
ꝓparatur quia dū ubi dei bo
m auctores audicoēs eſſiliunt
p reſtrictis eis maiora doctoꝝ
mtelligēie dona tribuūtur

53 Sequit Q Nūquid noſti tps
partus ibi nū m petris uel par
tuientes cetuas obſeruaſti ꝛe
ridiana pars ibices aues vocat
que uli fluctus habitant
Dr etalis ꝙ omdetalisq; pla
ga parua quadrupedia ibices
uocat quib et moris eſt m
petris parere q̄ neq; ſciūt
neq; m petris habitare Crue
ſi q̄ndo etiaz de altis ſaxoꝝ
tabulis ruūt m ſinus ſe
corporibus illeſi ſuſtipiūt Cuſ
qui ppe ruētes ferūt augdū
ꝓmo cornua opponūt ſit ꝛ
corpus a rapina caſq; alienū
Cerue ꝙ moris eſt fluctus
ſerpētes extinguere eoꝝq; m
bra morſibus dilamare ſer
tue aūt quia ſi q̄ndo fluctus
tranſeūt rapinā ſuoz onera
dorſis ꝓcedēcū ſibi ꝓponūt ſibi
q; minuce ſuccedētes laborem
ponderis omino non ſencūt
Quid eſt quod beatus iob de par
tu ibi cū cetuaꝝ q̄ diſcumbit
mſi q̄ m cetus uel ibicibus
magiſtroꝝ ſpiritualiū ꝓpria
ſignatur ipſi quippe uelud
ibices m petris parūt q̄
m doctrina patris qui pene
ꝓfunditate vocat ſuā ad cō
uerſionē alias gignūt ipſi
uelud ibices nullus eoꝝ ſuā
dampna ſencūt dū in ſuis

cornibus excipiūt quia q̄quid
eis ruine tp̄alis accesserit m
testamētis scripturis sacre se sus
cornuū cipiūt et quasi cōmuni exceptōe
saluāntur De hijs enī testamēt
dictū est Cornua sūt in manib
meis eius Ads̄pturarū ergo
consolacōnez refugiūt dum
aliqua tp̄oralis casus rattua
ferūt an non more ibriam
huius mūdi adūsitatib cadēs
quasi in suis se excipiebat cor
nibus cū dicēt paulus Que
aūt scripta sūt ad nr̄am doctr̄a
scripta sūt vt p patiēnam et cō
solacōnem scripturarū spem
habeamus Ipsi eciam cerue
uocati sūt siut p̄cepimuam
de doctoribus gentiū filios in
caute deserentib dr̄ Cerua
in agro pepeit et reliquit ipi
more ceruarū interemptus
Vicijs quasi extremis hostib
minūt et de ipa extinctōne vi
rtutū ad fontem vite acrius
ardescūt Vnde p̄s̄a ait Sic
cervus desiderat ad fontes aq̄z
ita desiderāt aīa mea adte deo
Ipi enī dū labencia hui⁹ tē
poralitatis momēta quasi
quedam flumīa transeūt cō
patiētes caritate onera sua
sibi mutuo supponūt quia
cauta obseruacōne custodiūt
quod scriptū est Inuicē onera
nra portate et sic adimplebūt
legem xp̄i Cūua vo post ad
uentū dm̄ spūales magistri
p mūdū sparsi sūt qui adiu
tōriū aīas in cōuersione parere
p̄dicando potuisset et q̄ hoc
idem tp̄us in carnalib dm̄
ante pphaū notes ḡmini

non sint q̄nuis ipa fructua in
carnalio p̄cognita omnibus e
lectis sint bn̄ bnis rob de tpore
partus ibiā ceruarūq; distinct
eiq; dr̄ Niquid nosti tp̄us pig
ibiaī in petris uel parnulis
cernas obseruasti Sic si dicat
ei Docuerote egisse aliquid
Imiter aredis quia illud tp̄s
nec dū p̄tendes quo spūales
magistri in mūdū missi per
doctrinaz antiquorū filios g e
neant sibiq; michi laboribus
aiarū lucra portant Nam si
illoū fructū quasi ibiaī cerua
rūq; partus aspiceres valde
humiliter de tua virtute sentires
Magna quippe que agimus
quasi minima ducimus aim
her p̄fortiora exempla pen
samus Sed nīc apud deum
crescūt p meritū cū apud nos
metipsos p humilitatē deficit
possūt uero ceruarū significa
cōne doctores appellacōe 37
aūt ibicū qui aīalia sūt mi
nima intelligi auditores p
petris uero ibices parnūt q̄
ad exercenda sūa opera per
exempla patrū p̄decessorū fe
rūdantur vt nī fortasse p̄cepta
sublimia audiūt et i firmit
tate consilij ea se implere pos
se diffidūt maioū vitam
conspiciūt atq; in eoz con
siderata fortius me bonorū
operū fetus ponant Vt 30
eni pauca de multis loquar
quatinus studiosus lector
multa in paucis intelligat
Iste uerborū cōmunitys pessis
cū vtilitē patiēdi seruare nō
sufficit dauid furti ad me

moriā redeat? quē nī semel tot
cōmūnis vrgeret et armata pu
eres vlciscī contendēt aut qđ
michi et vobis filij sarruie Di
mittite eū ut maledicat dñs
eni pcepit ei ut maledicēt dō
et quis est qui audeat dicere
quare sic fecit Et paulo post
Dimittite eū ut maledicat
mē pceptū sūi dñi Si forte
respiciat dñs afflictōm mcā
et reddat michi bonū p malē
dictōne hac hodierna die cūb
gferto uerbis mdicat qđ ppet?
to bersabee scelere exurgere
contra filiū cedrixit ad aīm
malū quod ppetrauit et eq̄
mmiter pbulit quod audiuit
et cōtumelioſa uerba nō tam
cōuicia quā admiria credid
quib? se purgari sibiq; mise
reri posse mdicauit Quē ei
illata cōuicia bene toleāmꝰ
si m secreto mentis ad male
ppetrata recurrmꝰ leue qp
pe mdebit? quod mmria p
aūmur dū m accōne mra
cōspicimꝰ quod penus est
meremur Sicq; fit ut cōuic
bijs grā qñ ira debeatur q̄
nterueni deo mdice pena
grauior derlmari posse cōfidit?

Ere alius dū mūdi h mmis
sūcte sūb? pfiat lenotm āte
cordis lenia temptāi se lux
urie stimulis sentit Sed ioſe
ph facti admedriaq; reuocet
et m arce sera sūtas seruet
Qui dū sibi a dña cōspiceret
pudicie dampna sua deri
ait Ere dns meus omīb?
michi tradit? ignorat quid
habeat m domo sua nec q̄q̄

qp non sī mea sit pfate uel non
tradidit michi pter te qui et ue
or eius es Quomō ergo possū
malū hoc facere et pcare in
dñm meū Quib? uerbis oste
dit? quia bona que assentus
fuerat repete medrie mulit
et malū quod se pulsabat eu
nt Et quia pcepte gre mei
mit vim culpe imminēs fregit
cū enī voluptas lubrica tēp
tat m prosperis hec ipā sūt pro
spera aculeo temptacōis oppo
nenda ut eo erubescamꝰ pua
cōmittere quo nos a deo mei
mmus gratuita bona pcepisse
et ulla tam grām exteriorū mu
neū vertamꝰ m arma vitiī
vt sint ante oculos que per
cepimꝰ et que illicuit subin
gaimꝰ Quia enī voluptas ipā
ex pspēitate nasit? ergo pro
speritatis est considēatōne fe
riēda q̄stis hostis nī mde oit?
mde moriat? Considēandū
quippe est ne acceptū mmꝰ
vertamꝰ m vitiū ne p sanctē
uite nos absorbeat uoracꝰ
negligēcie)ram namq; contra
nos sūpm mdicꝰ mextīgui
biliter accendimꝰ si cōi beig
tatē illius etiam expā sua
largitate pugnamus Alig
mterne sūtēie dulcedmē q̄rēs
ner nī eius sparta cōtingere
ꝓualēs Damelis vitaꝫ admi
randā cōspicat et desideatum
lumē sūcte lumē appēdit
)lle q̄ppe qui post modū voce
angelica pretogtōnis ibie
cōcupiscētia vir desideriorū di
penus m aula regia carnis
desideria edomuisse mēmin?

vt nichil exdelectabilib⁹ cibis at
tingēt sed lautis ac mollioib⁹
duriora atq; aspera abaria
p̄ferret vt dū sibi exteriorīs
cibi blandimēta subtraheret
admitterm pabuli delectamēta
p̄uenirēt et tanto auidius
gustū sapie ruinus caperet
q̄nto saporem carnis prudē
sapiēcia foras robustius re
pressisset Qui em̄ a carne hoc
quodlibet absūdiorm̄ mox m
spū Quod deleriet inueniorm̄
intentiōm quippe anime si
exteior vagaūs dilatur
riteior sui tessis aperitur
Nam quo extra se sparsi ip̄r
displiuz mens non potest
eo super se intendē p̄ p̄fectuz
potest quia et talētū nesciēte
arbor cogitur que p̄ ramos
diffūdi p̄hibetur et nī riuos
fontis obstruorm̄ fluenta sur
gere ad supiora prouocamus
Igitur dū studiosi quiq; sol-
uitam mittendo cōspiciūt
in petris ibices scīs ponūt
Hinc est quod auditores
suos quasi ibices in petris pa-
rere paulus amonebat nī
enumeāris maiorū studiis
dicēt Habentes tantā in po-
sitam nubē testiū deponētes
onē pondus et imūstans nob⁹
rem p̄ patiēciam curramus
ad p̄positū nobis certamē Et
rursū Quoad minētes exitū
cōuersacōnis imitamini fidem

¶ Sed ad diuina p̄cepta unde 59
cōprimus non statim quasi
iam solide cogitata partiūm
unde et beatus Iob non de pu
ritate sed de tpore partus

mq̄rit Quod indeb⁹ tpus in
nobismetipsis nisi cōprehendim⁹
multomagis in aliena mente
nestim⁹ Prius em̄ supīm tēdit
semina uite cordis excepta p
meditacōm studij coagulant
vt maneāt post modū stricta
intencōne cogitacōms assixa
dū ad distrecōms racōm tendūt
quasi in membroz distinccōe
formant Dehinc usū pseue
tatis cōfirmata uelud in soli
ditatē os suū uenūt ad exp̄ssū
vō p̄ferta auctoritate roborata
quasi in partū p̄cedūt Que in
intencta diuinoz semina nullq
in aliena mēte considerāt ni
ipē qui creat Nam et si q̄libet
iam vim supne conceptionis
concepisse quandam rerū at
testacōne cognoscim⁹ q̄ndo hi
in partu erumpat ignorām⁹
Sepe autē cōcepta mēte semia
p̄uenire ad p̄fectionem nequit
quia oriendo tpus partus an
cedūt Et quia ner dū plene
in cogitacōne formata ante
humanos oculos p̄cedūt uelud
abortiua morīūt Dona q̄ppe
adhuc tenera plerūq; humana
linguia dū iam quasi forcia
laudat extinguit Tanto em̄
celerius occidūt q̄nto ad fa-
uoris notitiam in tepestiue
prumpūt Non nūq̄m uero in
p̄fita mea cogitacōne ner dū robo
rata dū nimis homib⁹ ostenditur
resistentiū aduersitate dissipat
et ad nichilū redigit ante tpus nidei sic
agit vt non sit Offi aūt vt qua
nūcta que bene cogitat studeat
vt occulte cōualescāt et q̄n p̄fec-
tiores fetus prius intra uterū

formāt recte bñs iob de partus
tpe discuit? Quod nideh vnusḥ
q̄ q̄ndo sit congruū nisi a creā-
tore nestit? Cui dū penetrāla
cordis aspicit q̄ndo ad humānā
noticiaz bona mā congrue nas-
citur apprehēdit bene itaq; di-
cit quando nostri tpus partus ibi
m petris ac si apte dicat vt ea
qui idcirco electorū fetus nūna-
ces facio quia p̄sūto in tpe pdu-
co Bene aut expleto fetu audi-
torū subditur ¶ vel partuien-
das cernas obseruasti Partuiēs
enī cernas obseruare est illos
labores patrū qui spūales fi-
lios geneāt cauta cōsideratōe
pensare Sollerter quippe in-
tuēdi est quod hic sermo tā ui-
gilanter impremit? ut dicat?
obseruasti q2 vtiq; per pauca
est pensare qui labor sit i pōra
cōibus patrū q̄ntis doloribꝫ q̄si
quibusdam conatibus animas i fide
et conuersatōne parturiūt quā
cauta se obseruatōne imūspi-
ciūt vt sint fortes i p̄ceptis cōpa-
tientes infirmitatibꝫ i ministe-
ribus terribiles i exhortatōibꝫ blandi
i ostendendo magisterio humiles
in rerū tpōlū contemptu do-
minantes in tolerandis adūsitatꝫ
rigidi et tamē dū uires suas si-
bimet nō tribuūt infirmi q̄n-
tus sit eis dolor de cadendis
q̄ntus timor de stantibꝫ q̄ fe-
uore alia adipisci appetunt
quo pauore alia adempta cō-
seruāt Quia ergo p pauca
est ista pensare bene et dicit?
vel partuiendas cernas obser-
uasti ¶ Nichil uero obsunt q̄
uerba dicūs de doctoribus sanctis
non cernorū sed cernatū eos spe
designat quia mmtū illi uere
doctores sūt qui nī punitorem
discipline patres sint p pietatis
uisitera esse matres nouerūt et
labores ste conceptōis tolerant
et p̄ferendos deo filios nitra uter-
cainus portāt in edenda enim
prole amplius matres laborāt
que crescētem nitra uterū corpꝰ
longo mēsiū tpore sustinēt et
que exutero p̄decētem nō sine
magno doloribus deponūt vnde
et hic apta q̄sideratōne subiū-
gitur ¶ De numeḍsh menses
conceptus earū ꝺn ei vi ai de-
p̄ferū auditorū cogitant q̄am
multero cōceptōm portāt Sed
ai nōnulla que dicēda sint
differūt et apūd suis exhorta-
tōibus tpus q̄rūt uelud a par
tu q̄e fieri appetūt mmēsiū pro-
lixitate dilatant? Et sepe dum
quedaz que sentiūt i te pessime
dicere audicūbꝫ nolūt ipsa tar-
ditate p̄ferende sententie siue
adhec que suadēda sūt seu ad
illa que mitrepāda consilio ala-
crore firmantꝰ et dū cogitatur
uita filiorū nec tm ante tpus
longa cōsiliū erit quasi tam
cōcepta soboles nitra uterū ꝺsit
ut ad auditorū noticiā huc se
tēra corpis exeat q̄ndo plata
uiliter quasi p congruū par-
tū uiuat Et q2 hec horis in
magnorū mēte q̄ndo uel q̄m
uigantꝰ ignorant deus vero
ad retribuendū gl̄am nō solū
effectū considerat sed etiam
cogitatōnū momēta desig-
nate ad bñs iob dr Dinume-
rasti menses greptus earum

subaudis ut ego qui m sanct⁹
pdicatoibus non solū fructus
exteiorū operū sed ipas diui
nas cogitacōnes numeo qz
et adretribucōm sermo

¶ Possūt pmenses quia con
gesti dies sūt etiā mltiplicate
vbutes mtelligi in mensibo
quoq; lima venasit⁹ mchil
q; obstat si p menses nona re
generacōms treatua signet⁹
De qua paulus aplus dicit
in xpo ihu neq; circūcisio aliq
valet neq; ppucūm Sed nona
treatua Surgit⁹ vi cū se ad
pdicandū pparant pius se t
teīus vtutibq mnouāt ut ad
hoc quod loqndo docet mmeo
concordet Prius sua mterna
cōsideant atq; a cūctis se vi
ciorū sordibus emūdant aiam
tes sūmope ut cor̄ ira pacīe
cie lute resplendeāt contra
carnis luxurias etiaz cordis
nuditia fulgeāt cor̄ tarpq
Zelo candeant cor̄ confusos
pnitatiōms motus serena
grauitate vultent cor̄ slip
biam uera humilitate luteāt
cor̄ timore radys auctoitat⁹
dareāt Cruia ergo tanta
Prius m se studia congruūt
qī m cōcepcu ste pdicatoms
menses vnūm sūt Quos me
ses dns solus dinumeāt quia
eadem bona in eoū cordibus
non misi qui dedit pensat t
qr nūm mensuam vnūm essis
etiaz subsegtur fructuū recte
subūgitur Et sūsū ips phs
catū subaudis ut ego Qui
dā m cogitacone virtutū me
ses dinumero qñdo hoc q; ad
implere appetūt parē valeant
suo q; minutū dū cordis occulta
conspicio surgitū foras effectū op⁹
mtus mpondere cogitacōms
penso Segtur ¶ Incurrāt⁹ 22
ad fetū et parturit t rugitus e
mittit fuguit quippe dū pm
cordiacōnes suas m cordis cōfessacone
lucis auditorū aīas gignunt
q; ab eterms nos supplicijs re
mouere nisi flendo t dolendo
non possūt pdicatores ri sctī
mūt m lacrims semīant ut segē
tem post modū gaudioū metāt
nūc quasi cruce m dolore phs
sūt ut spūali prole post mod
sint fecūdi Ut em vnū d'mlt⁹
loquar iudeo paulū qī terua
qndam m partu suo magm do
lorus rugitus emittētem Aut
em filioli mei quos iterū par
turio donec formet⁹ xps in vob
vellem esse apud vos modo t
mutare uocem meaz quo cōfu
do m nobis Ecce mutare mlt
vocē m partu suo ut pdicatōs
sermo in rugitū vertatur dolor
ajutare mlt vocz quia quos
iam pdicando pepererat re
formādo gemens iterū pturie
bat Cqualem rugitū h cernia
paries emittebat qñdo eisdem
post se tedeūbo exclamare
cogebatur dicens O miserati
galate qui filios fastmauit t
sic stulti estis vt nūc spū cepist
nūc carne consummamī uel recte
autrebans bene quis uos ipe
dimit ueritati non obedire Cilio
m thing eterne partu rugitus
fuit que dū greptos filios ai
tot difficultatibq pepit t qñdoq;
parios ad malicie ultro vidisse

cognouit Cōsideremus quid
dolois habuit quid laboris q
t postq̃m ponit cōcepta edere
rursū compulsa est extincta su
sitare ¶ Notandū ueō sūmope
est quod iste terue mcuruāt
vt pareāt quia mmuū si rēc
starēt parē nō valēnt nisi ēt
pdicatores sūt ab illa tmēsi
cōtemplacōms miterne quaz
rapuit admsirmitatē mām hu
mllitya pdicacōne quasi q̃daz
curuacōne destendēt mūq̃
vnq̃ m fide filios pcreārent
nobisq̃ pesse non possēt si m
sue altitudms erectōne per
sistēnt Deo mdeaz terriā sēst
ut pariat curuāt Ego igr
non potui uobis loqui quasi
spūalibus sēd tanq̃ carnlib
tanq̃ parmulis mxpo lac ub
potū dedi nō escam Atq̃ mox
eusdez m curuacōms causas
exequit Quens nō dū ēt pote
ratis sēd nec adhuc quidē po
tes Deo hme terriaz q̃ hpīns
mcuruata est quesso mdeaz
erectam ait Sapiēciam loqm
mter pfectos Et rursū si mēte
excedimus deo Cū vō mente
excedit deo excessū aius nos oī
no non capimꝰ vt ergo nos
lucret mcuruat ad nos vnde
ulic apte subiūgit Quic sōbry
summus uobis Nisi ei sū vi ea no
bis pdicare uellent que capuit
ūi m supna gtemplacōne d'ebri
antur Et non magis sīēciam
suaz quodā moderammē t sōb
ctute temperāent adhuc an
gusto mtelligēcie smu illa su
pm fontis fluenta quis capet
¶ In curuate aūt iste terue ali

as celi vocati sūt De q̃b dr dñe
inclma celos tuos Cū ēt ultma
celi destendit dñs q̃ tū se ip
dicacōne sua sūt doctores ultra
hūt dubitatis notaaz mis cor
dibus msimdūt Nequaq̃m q̃ppe
ad nos deus destendēt si pdi
catorēs eius m cōtemplacōms
rigore mflexibles pmanēnt
mclmant ergo celi vt destēdat
dñs mcuruāt terue vt nos i
noua fidei luce nascamur esse
m curuate terue In Cantico
Can sponsi ubera sūt vocate
sunt tpīs est ayeliōa vbera
tua vmo Ista eni sūt ubera
q̃ m archa pectois fixa latentes
potant quia ipī archanis sue
cōtemplacōms mherentes subm
li pdicacōne nos mtruūt vt
igitur ab eterno gemitu t do
lore nos ereahat nūc mcuruāt
terue atq̃ m parui rugitus e
mittūt Quia vō ipī q̃ sūt
ptum pdicatōne nascūtur
aliq̃ndo doctores suos paulo
puenūt vt eis adhuc mhae
rita dubitātibus ipī iam mar
tirio cōsimēlitur apte sequit
¶ Separant filij eap q̃ qui
ad pastū egressūt t nō sūnt
ad eas Pastū spūalis sūt illud n
ritatis eterne pabulū quat
vbi iam mā t semo ultus de
fectus ariditate marcescat De
quo pastu p p̄phām dr Dñs re
get me t mihil mihi de ēt
m loco pastue ibi me collocabit
Et rursū Nos aūt populus
eius et oues pastue eius Et
quib mmuū pastus p semet
ipām ueritas dicat Per me
siquis mtroierit saluabit et

et ingredet⁹ et egrediet⁹ ꝑ pasnã
inueniet Pergũt ergo ad pas
tũ qꝫ de corpibus expũctes ulla
pabula uiterne uiuidit⁹ is
inuenit Egrediũt⁹ et non
reuĩt⁹ ad eas qua nulla sus
tepti cõtemplatõe gaudioꝝ
iam nullatenꝰ indigent audie
uerba doctoꝝ Egressi itaqꝫ ad
eas nõ redeũt qua angustias
uite pñtis euadetes ultra a
doctoribus pdicatõm uite aspe
non ẽpiũt Anim qppe ipletur
quod spũi est Non doceb⁹ ult⁹
uir pximũ suũ ꝯ uir fratrẽ suũ
dicens Cognosce dñm Omã
enĩ cognoscẽt me a mĩmo
eoꝝ usq; admaxĩm dicat dñs
Hũc implebit quod ꝛemã ho
ueritas dicat Palam de patre
ãnũciabo uobis ssilis enĩ pa
lam de patre ãnũciat qꝫ sinat
supius diximꝰ per hoc quod
uerbũ est ex natiũ nos dñi
tatis illustrat Uerba nũc docẽ
tiũ quasi quosdaꝫ huãne ligne
rugosos non quesiũt quido de
ips iam ueritatis fõte de ebriẽ
Igitur postq̃m figurata ĩmutua
tõne ceruaũ multa d'nice
uirtute narrata sũt nic ad
eoꝝ uitam qui remote cõuersa
secreta appetũt uerba utilit⁹
qui ipsa ressãdi ora qꝫ dñio
admitorio et non sinis uirib⁹
assequit⁹ de eis a dño dicit⁹

13 ¶ Quis dimisit onagrũ libez
et uincula eius quis soluit
Subaudis nisi ego Onager
enĩ qui in solitudine cõmoat⁹
non incongrue eoꝝ uitam si
gnificat qui remoti a turbis
populaibus comisant⁹ q̃ apte
ecclã liber dr qua magna est
seruitus scłarũ negotioꝝ q̃b⁹
mens uehemẽter afflictin qꝫ
uis in eis sponte desidet in
Cui⁹ seruitutis condicõne ca
rere est in mundo iam michil
cõspicere Quasi ẽ quodam
iugo seruitutis ꝑmũt adiuſa
dñi formidãt⁹ At siquis semel
a dñatõne desideioꝝ ꝑpetuum
colla mentis excussit quidaꝫ
iam ecclã in hac uita libtate
ꝑfruitur dñi nullo desideio fe
licitatis afficit⁹ nullo adusi⁹
terrore coartatur Hoc graue
seruitutis iugũ dñs audit scła
riis cernentibus impressũ ait
dicẽs Uenite ad me omes qui
laboratis et onerati estis ꝫ ego
reficiam uos Tollite iugũ
meũ sup uos ꝫ discite qꝫ hũlis
mitis sũ ꝫ hũilis corde ꝫ inue
nietis requiem animabꝰ uris
Iugũ enĩ meũ suaue est ꝫ onus
meũ leue est Asperũ quippe
iugũ et dure sunt dicimus
seruitutis pondus est sub eẽ
ꝑpetibus ambire terrena re
tinere labencia uelle stare
in non stantibus appetere q̃dem
transitoria sed cũ transeuntib⁹
nolle transire Dũ ergo cõtemp
tuitu figunt que ꝑius metem
ex desideio adeptõms affixerũt
post expauore amissois ꝑmittit
liber ergo dimittit⁹ qꝫ calcat
terrenis desideĩs ab appetẽdo
reũ ꝑpetui seruitute mentis
exoneratur ¶ Et uincula
eius quis soluit subaudis nisi
ego Soluit⁹ uero uinculũ
uincla dñi dñio admitorio in
terna desideioꝝ carnaliũ re

tmacta distrūpūt. Qui ei pia m
tenō ad cōuiuionē vocat Sed ad
huc abhac mtencōne carnis
firmitas reuocat quasi q̄busdā
vmaulis aīa ligata ꝓpedimt
multos em̄ sepe mdms viam
quidq; stē comūsacōms appetē
Sed ne hāt sequ valeāt modo
mruetes casus modo futura
aduersa formidare Cum certa
mala dū quasi cauti ꝓspiciūt
i ꝓmptu suoꝝ vmaulis i cauh
retmēt. multa em̄ ante oculos
ponūt que si eis m cōuiuacōne
eueniāt sub sistere se nō posse
formidāt De quib; bene Salon
ait)ter pigroꝝ quasi sepis
spinaꝝ Nam cū viam dei appe
tūt eos uelut spine obstāt nē
sepes sic formidomi suaꝝ op
posite suspicōnes pmgūt qđ
quia electos ꝓpedire nō solet
bene illic sentmis adūxit via
mistoꝝ absq; offendiculo fuisse
quippe m comūsacōne sua qđli
bet eis adūsitatis obuiauerit
non mpmgūt quia talis adū
sitatibus obuiauit nō i pūgūt
quia talis adūsitas obiectacō
eterne spei et mterne gr̄epla
salu trāstēdūt Solut unq; deꝝ
onagri vmcla q̄do ab electi
vnq; mentis ammo mfirmat
cogitacōnū nodos erūpit et
ꝓprius dissipat omē quod il
lectam mētem ligabat Seq;

Cui dēr m solitudme domꝰ
et thabnacla eius m terra fidu
ciamis hoc loco solitudmez de
bemus mtellige corpis nō soli
tudme cordis Sed quid ꝓdest
solitudo corpis si solitudo de
fuerit cordis Cum em̄ corpore

remotis mmit sed humilibꝰ
comūsacōms hūane terrenoꝝ
desideriorū cogitacōm se īserit
non est m solitudme Quo pie
matur aliquis corpali popu
laribus cōpalibꝰ turbis et tame
nullos mira sed aīaꝝ tumultus
m corde patiat non est ī urbe
itaq; bñ comūsantibꝰ ymnī soli
tudo mentis tribuit vt exiguꝰ
tem mtrmsecus strepitū tēpo
desideriorū premant vt ebulli
entes ad mfima cutas undis
p supm stram ēstmgat aplus
omēsq; monis mportune se of
fenū leuiū cogitacōnū quas
quasdaꝝ ūuolantes mustas
ab oculis mentis abigat ma
gramtatis et quoddaꝝ sibi nō
dño mtra se sentiū queat ubi
cū alio exteriore cessante strepitu
p mterna desideria silent loqnt

De hoc secreto cordis stpūe
factū est silēciū m celo qi me
hora Celū q̄ppe emta electa
vorat que ad eius sublimia
dū p sublcuacōm cotēplacōms
mtendut surgetes ab īfimis
cogitacōnū humilibus pmtaq;
mtra se deo quoddaꝝ silētiū fat
Quod quidē silenciū gr̄epla
q̄ m hac vita non potest esse
pfectū factū media hora dicat
Nolenti q̄ppeaū cogitacōnū nu
mulnoꝝ se sheptius mgerūt
eneꝝ sublimib; mtēdentem turbi
ad ēspinēda terrena cordis
oculū violenter trahūt vnde
scptū est Corpus quod cōrūpt
aggrauat aīam et deprmit ter
na mhitatō sensū milta cogitāte

Bene ergo factū silenciū
nō mtegrū sed media hoā dicit

q̄ hic ꝺtemplacō nequaq̄ ꝑficit
q̄nis ardenter conet. Quod eaꝫ
ꝑ Ezechielem ꝓphām expmitur
congrueter. Cui p mensiā ci
uitatis in monte condite ī ma
viri calamū sex cubitoꝝ et
palmi se mdisse testat. In mōte
quippe electoꝝ ecclīa sita est
qua fmdata m infimis desideri
is non est. Quid aūt pdubitū
nisi operatō quid pfectuū nūq
nisi pfectis operatōis ostēdit.
Quia et sexto die cūcta opa dis
explere meōrat. Quod ergo sex
sex cubitos palmus mfimat n
cōtemplatōis vim quietā ūcta
eterne ī septime quietis dmō
strat. Quia em eternoꝝ cōtem
platō hic nimme pficit. mē
sura septimi cubiti non explet
Electoꝝ itaq; ecclesia q̄ nūcta
que operanda sūt pficit in sex
cubitis se se m monte posita
cunitas ostendit. Quia vō hīc
adhuc sola ūtua micia cōtēp
latōis mspiat de septimo cu
bito non nisi palmū tangit. Ci
endū ne est q̄ ne quaq̄m nul
mien ꝺtemplatois attingimus
si non ab exteioris cure oppſ
sione cessemus nequaq̄ nos
metipos mtuemur et stiamꝰ
aliud m nobis esse rac̄onale
quod regit aliud aial q̄ regt
nisi ad secretū hma silentiū re
curretes ab omī exteius phtur
batōne sopiamur. Quod silē
tū nīm bene erat; adam dor
miens figuauit. de nus mox
latere mulier pfectit q̄ ẽcclīa
admteiora mtelligēda rapit
a rebus visibilib oculos claudit
et hīc m seipso vel que p̄sse
viriliter debeāt. vel que sub ee
possint mfirma dispicit ut
aliquid nullo sit quod regere
valeat tamq̄ vir aliud tangat
femina quod regat. In hoc itaq;
silencio cordis dum protēplaq̄
mterius vigilamus exterius
quasi obdormiscimus. Quia ego
remoto viri id est a desideriis
carnalibus alieni hoc silēciū
mentis habitat. Dnicona
gro dis in solutiome domus
dedit vt turba desideriorū ipa
lui non pmaneat. ¶ Et thabna
cula eius salsugims. Salsugo
accendere sitim solet. Et q̄
sch veri q̄n dn mhnis nite
thalinaculis degūt ad supna
p̄tiam desiderij sui condiams
esibus attendūt. m teria sal
sugims thabernacla habere
phibent. Intesse nter quippe
attendūt. ut sitiant. sitiunt ut
saturent. Sitit spūs est beat
qui esuiūt et sitiūt iusticiā q̄m
ipi saturabimur. Deqr. ¶ Lō
tempnit multitudiē ciuitatis
a multitudiē ciuitatis gtēpne
est humane conuersatōis prava
studia deuitare. ut iam nō libe
at terrenoꝝ hoīm q̄ phabū
dancia mundialis mūdi sue
pdus mores imitari. Cū pau
tis nanq; mgredi angustam
portam desiderant. et nō cū ml
tis lata itmeta mgredi appe
tūt. que ad mteitū ducit. Bal
lerter q̄ppe a quo et ad quid cāh
sit conspicit. et recta gsidē
racōne accepte imaginis se
qui nulli multitudini dedig
nantur. Unde et sponsi uoce
sponse mandatū cant. Unit.

Nisi cognoueris te o pulchra inter
mulieres egredere et abi post ue
stigia gregū t pasce hedos tuos
Demetrpam namq; ea q̄ ē inter
mulieres pulchra cognouit q̄nd
electa quoq; anima etiā inter
prantes posita quia ad imagi
nem ac similitudinem sit
condita meminit t nisi prepte
similudims oriemem incedit
Cue si se non cognouit egredi
quia a secreto sui cordis expl
sa in exteioribus cōtinuo
dissipatur Egressa nō abit
post uestigia gregū quia sua
interna deserens ad latam
viam nidet diuat t sequitur
exempla populoū Nec iam
agnos sed hedos pascit quia
non in noxias cogitacōes mi
hs sed intrie prauos motus
carnis intendit Quia electq
quisq; ergo ac cōtinens abire
post gregū uestigia desp̄iat
dr rete quo exemptū minuit
cunctatis ubi t apte subiungit

Clamore exactois non
audit quis intelligi exactor
alius nisi diabolus potest
Nam semel in paradiso homi
male pluasionis nummum
contulit et cotidie ab eo huius
debitū exigē creatū querit hic
exactois sermo est male sug
gestionis inchoatio Quo ex
actois clamor est iam nō lenis
sed molesta temptatio Exactor
lognitē nō lenter suggerit hic
exactor clamat nō fortiter
temptat Clamore ergo ex
actoris non audire est molē
hs temptationū morbo mini
me consentire Audiret enim

si ea que suggerit facere ñ ny
peruersa agere despiat recte
dr Clamore exactois non
audit Nonnulli vo hoc loco
p exactorem intelligi uetrem
uoluit) pe namq; a nobis q̄dq;
debitū exigit quia cotidiani
fructū sibi huiam laboris ipe
di etiaq; p naturam queit absti
nētes igitur viri qui loco ho
onagri uocabulo figurantur
dū violenta gule desideria
pmūt Quasi clamāhs exactor
verba otempnūt Sed nū cōti
nenti uitio cōi mumera uica
multa vitiū certamia suppetūt
Cur sub exactois clamore
tempto de solo hoc ventre dep
cuis in petū impulsiq; rstim
gat nisi quod nullus palmam
spiritalis certamis appetit
qui non mēmetipo prius p
afflictam uentris ocupisc
carnis mortificationem deuicerit
Neq; enī ad cōflictū spi
ritalis agonis assurgitur si
non prius nra nosmetipsos
hostis positus gule indelic
appetitus edomatur q̄ sine
ea que nobis sūt nimiora
sternimus minimū manere
adea que longius sūt impugn
da transimus Inualidissimi nāq;
exteiores immicos in capo
bellū geritur Anima ipsa
urbis menia cuius insidians
habetur hostis quoq; ipā cer
tamis subgrauī cōfusois de
decore ab spiritalis certamis
congressione expellit quādoq;
firma intrarmis prodio gule
gladys confossa superatur
Nam nī se panis psterm

consprint conflige manibo eru
besit nonnulli vero ordine certa
minus ignoantes edomare gu
lam negligit etiaz ad spialia
bella consurgit Qualiqñ do
mita etiaz que magne sint fortu
dinis facuit sed domante vino
gule p carnis illecebram omie
qd fortiter egerint p carnis co
cupiscenciam simul cuncte virtutes
obruuntur Unde et nabucho
donosor uincente scribe prin
ceps cocoui destruxit muros
iherusalem Quid eni p muros
urbis significans scriptura exp
mit nisi virtutes amme q ad
pacis mansionem tendit Quit ejs
cocoui princeps nisi uenter
ne capitur qui diligentissima
a cognitibus cura seruitur qui
tos uerbi princeps cocoui de
struit qz virtutes anime dum
non stringitur uenter potu
hinc est quod paulus conf
ueruisalem menia decertan vies
cocoui principi subtrahebat
cu dicet Castigo corpus meu
et seruituti subicio ne forte a
alijs predicans ipe reprobus ef
ficiar Hinc etia premisit di
Sic autem non quasi in ueritu
Sic pugno non quasi aerem
uerberans qz cu carne certamur
nus ipis cotidiane nre uite
non aerem sed immundos spus
uerberamus Et cu hoc qd ferimur
nos subicimus extra positis ad
uersarijs pugnas damus hic
est quod rex babilonis suadet
fornace iubet nepte scilppe
uitis et malleolis mistrai con
geriem priuit Sed tam abstri
netes puerb hoc igne immane
consumit qz antiquus hostis licet
in numerus ciboru conpiscencias
nris obtutibus opponat ut libidis
ignis cesset bonis ti mentibus
supna spus gra nisibilat et a car
nalis concupiscene escibus ilese
possint vt et sursu ad teptacois
cordis flamma ardeat vsq ad co
sensu tam temptacois no exurat

Sciendu est preterea qd quiqz
nos modis gule uitiu temptat
aliqñdo namq; indigencie tpa
pacient aliqñdo uero tps no pre
uenit sed abos lauciores quirit
Aliqñdo quelibet sumenda sint
parai accuramus accubamus
expetit aliqñdo aut qualiu
ciboru et tpori congruit sedu
ipa qntitate sumendi mensuram
refertoris excedit non mqm
uero et abstinti est quod desiderat
et tame ipo esu imensi desideij
deterius petrat a patris q ppe
sententiaz patris ore ionathas
meruit qui iniustu melli
consumptiuu edendi tpus anticessit
Et exegipto populo edurius
in heremo occubuit qz despecto
manna cibos carniu petijt
quos lauciores putauit Item
filioru heli culpa subsecuta est
quod execrati uoto sacerdotis
puer non antiquo more tostas
uellet de sacrificio carnes acri
pere sed crudas quereret quas
occurrans exhiberet Et cum
ad ultimu dr Deficiet finit miseras
Sodome sororis tue superbia sa
turitas panis et habundantia
apte ostendit Quod id certo
salutem perdit quia ni superbie
uitio mensuram moderate re
fectionis excedit Et promptio

trū glam Esau amisit qr magno
ēsu desideriū uilem cibū id est lēn-
culam concupiuit Quā dū uē-
deret ecclā ꝑmogenitis ꝑtulit
quo millam appetitū anhelaret
mitigauit ¶ Neq; enī cibus sed
appetitus mimicus est vnde et lar
dones cibos plerūq; sine culpa ui-
mus et abiectiores nō sine re-
atu cōscientie degustamus Hinc
quippe quē diuinus ꝑmatū per
lenticlam perdit et helias i here
mo virtutes corpois carnes edē-
do seruauit vnde et antiquus
hostis quia non abū sed abi cō-
cupiscētiam esse dampnatois
causam intelligit et ꝑmū sibi
hoiem non carne sed pomo
subdidit et sīm non carne sed
pane temptauit Hinc ē quod
plerūq; ade culpa cōmittitur
cuaz cū abstinetia et multa sumūt
Neq; enī solus adam ut alicuius
sē pomo suspenderet ꝑcepti pro-
hibitōis ausus est Nam nī ali-
mēta quedam salutī nīe deus
cōdita mortalibus nos qī
ꝑnam uetat Et cū cōcupiscēs
noxia animum ꝑfecto quid
aliud quā uetita degustamus
ꝑfecto quid aliud ¶ Ea itaq;
sumenda sūt que nature necessi-
tas queit et nō que edendi libi-
do suggerit sed magnus discre-
tōis labor est hinc exactori
Et aliquid impendere et aliquid
denegare et non dando gulam
restringere Et dando naturaz
mitigare Que fortasse discretio
subministrat nī dr Clamorem
exactois non audit Sermo nā-
q; hinc exactois est necessaria
refocillatio nature Clamor
vero eius est mensuram necessi-
transiens appetitus gule Hic
uaq; onager exactois hīs sermō-
audit clamoz non audit qr dis-
cretus vir ac continēs tuis ad
tempēandam necessitatē vēre
resistit et a uoluptate ꝑstringit
¶ Quādū vō est quia se uolup
tas sub necessitate se palliat
vt eam nix perfectus quisq;
discernat Nam dū solius debitī
necessitas petit uoluptas ex-
plere desiderium suppetit et
tanto gulam seruus impro-
rapit quāto subhonesto nōie
necessitas explende se tegit
Sepe aut mipa edendi ma sin
tue adiuncta subsequit nō mi-
gīn uero imprudenter libera
etiam ꝑce conatū offendat
est apphendere cū voluptas
Eius necessitatez ꝑsumit sed
ualde est difficile discernere
cū mipō esu necessitatio se cupi-
ditas subrigit Nam quia petitus
natūe appetitū sequit quasi
a tergo uenies tarditatem udet
Eo em tpore quo necessitate
debitū soluit qz p esū voluptas
necessitati misceī quid neces-
sitas petat et quid sē debitū est
voluptas subpetat ignoratur
Sepe vero et discernimus et
qr unaq; p experientiam nouī
in hoc quod extra metas re-
prima libere refrenando fallim
et dum sibi mens ex necessitate
pingetur ex voluptate depic
Precipū quippe est ¶ Carnis
curam ne seruitus mdesideriis
Ne igit sīl mdesideriis pro-
hibetur in necessitate tribuī
Sed sepe dū mentis necessitā

condescōmq desideijs deseru[m]q
Non mīm uero dū desideriis im
moderatis obuiare minimur
necessitatis miserijs augemus
Sic enī necesse est vt arcē ciuē
contmēcie teneat qhis nō car
nem sed uicia carnis occidat
Nam pleruq dū plus iusto aio
restringit' etiam ab exercitacōe
boni opis enerua' vt ad oōz
quoq vel pdicacōm nō sufficiat
Dum mentiua uinozū m se fū
dinis suffocare festinat admi
torem quippe habemq iteroms
mterne huic homiez que exteri
gustamus et ipi m sit motus
lasciue ipi effectus sippetunt
metas operacōms bone Sepe
vero dū mullo hostem mseqmur
etiam tuem quez odigimus
imitadamq et sepe dū quasi cona
ui paromus ad preliū hostem
nutrimq Eisdem namq elemēt'
vicia supbuit quibus mutute v
tutes unuit et ai vrtus alitur
pleruq vires unsis augentur
Cū vero mmensa cōmenda
uinozū vires extenuat etiam
virtus deficiens anhelat vnde
necesse est vt meior hō noster
equus equide arbiter psidet
inter se et eū quem exterius
gestat ātmus et homo sius ex
terior t semp addebitū mistū
seruire suffragat et magis supbe
libera ceruice cōdicat ner
moueat siquid suggerendo sub
murmurat dūmodo eū semp
super posita culte dominacōe
premat Dicaq sit vt dū re pssa vi
na venti quidez nobis prem'
et tam her nobū congredi Occa
sio phibemus ne vica cont'
uincez prualeat ne rursū uis
tus ad uiciaz omīmodo extinctōne
succidat Cuia m re solaciacio
fiducie extinguit' qz q̄ms vi
ctorie seruiat ad edomandā tn
cogitacōnū superbiam cōmiamb
pugna seruat' Vnde bene hic
qz vnusquisq vir cōtmēs et de
bite necessitati congruit t uio
lente uoluptati contradicit.
Clamorem exactois nō audit
Cuia autē eo ad mtelligenda
superna se eleuat quo m se carnis
mentiua castigat recte post
cōtemptū exactoris clamorez
subiugit' ¶ Cpascuntur mōs
pasue sue montes pasue sūt
alte cōtemplacōnes interne
refertōmis Scīi enī viri q̄to
magis exteius se despiciendo
eleuant tanto amplius īmq
reuelacōnū gtemplacōne pas
cūt' vnde stripti est Astēsis
m corde eius disposuit īcēsualle
lacrimarū quia quos extius
m fleti cōtmet conuallis hū
litatis eos mtius sublenat as
census contēplacōms ¶ Mōs
ecias pasue sūt sublimes vbi
angelorū que ido hic nos mi
nistrando et ad imitandū t finūt
qz illic mterno cōtemplacois
rore pinguescūt Cuequialar
gīete dño m omī nos rectare
ptegit' recte mīspici dicūtur
Vndiq enī nobis adesse mīspi
cimus quorū defensione con
aduersarios exomī late mmur
¶ Possūt adhuc mōtes pasue
accipi alte sentēne sphie sacre
de quib; p ps̄am dr Montes ex
elsi cernis quia hi qui iam
clare gtemplacois nouerunt

altos sentenciarū diuinarū veritas
quasi caligīa monaū abstrēdit
adque pfecto caligīa qr ifīmi
pcipere non valēt recte illic
subdit Petra refugiū montis
tus qua videlicet mirabilis
non sublimitur intelligēcia
exercet sed sola in xpō fides
hūiliter cōmet sequit Vi
rencia quecq pquirit virencia
quippe sit oīa que tpaliter
condita vernālo fine a loci
ditate vite presentis quasi esti
uo sole siccant virencia q qr
uocata sit que nulla tpalitate
marcescūt Huic ergo onagro
virencia pquirē est sīlis vnaq;
viro despectis rebus trāsitoriis
meteriū mansura Cūcta vō
hec que de onagro dicta sunt
intelligi eciaz aliter possūt q
repetito sūpiori uersu exponā
ut lectoris iudicio qd' eligēdum
credideīt relinq̄mus Igitur pg
q̄m dispēsacō sub creaturā ptexta
descripta est ut ostendēt pquem
hec eadem vnus pdicatoīs datur
ilico cōmendacio de domīca in
carnacōne subnectitur ut dicat

Quis dimisit onagrū liberū
Nec morginū quis iudicet per
tale aīal incarnatū dīm posse
figurari dū gstet omīb; qr per
significacōm q̄ndam i sūpnia sacra
et uermis et scarabeus ponat
Dicat sūpnī est Ego aut sū vnus
inon homo et sicut apud lxx
interpres per ypham dr Scara
beus de ligno clamauit Cum
ergo nomātis rebus tam abiecte
et nūbris figurat quid de illo
rōnabiliose dr de quo gstat qd'
ipse nichil dicat Vocat eteī agno

sed ipter innocēciaz vocat et leo
sed ipter potēciam aliq̄ndo etiā
et serpens compatitur Sed ipter
mortem vel sapiēciam atq; ideo
h oīa dici figuāliter potest qua
de hīs oībus credi aliquid q̄sēua
liter non potest Si enī omnī herī
quodlibet essēntialē exstēt alter
iam dici non posset Namsi agnus
ipte dicēnr leo iam vocāi non
poterat Si leo ipte dicēt serpē
tem signare non posset Sed
hec nullo oīa dicimus tūto lang
in figura q̄nto longius ab esse
Potest ergo onager incarnatū
dīm designare agri q̄ppe est
aīal onager et quia incarnatus
dīs gentilitatis magis q̄ iudee
plerūq; animale corpus assūmēs
q̄ nō i domū sed in agrū pona
uerit De quo gentilitatis per
sōna dr Spes agri mea est incar
natus itaq; dīs qui in forma dei
equalis est patri i forma serui
minor est patre quia minor se
ipso Dicatur ergo a patre
filio secūm formā serui quis di
misit onagrū liberū et vincla
eius quis solvit Dīs q̄ppe q̄ per
cat servus est pec Et q incarnatus
dīs particeps nre fragilis carnis
non culpe liber dimissis dr quia
sub petrah dominio non tenetur
de quo alias sūpsī est Inter mor
tuos liber dimissus dicitur quia
naturam mām susceptis ligatus
ingo nullomodo tenet cruce q̄
nus manula culpe nre attigit pas
sio hī nre mortalitatis adstrīxit
vnde et postq liber dimissus dr
recte de illo adnūciatur et vincla
eig quis solvit vincla q̄ppe eg
nre soluta sūt nō ifirmitates

passionis illius in resurrectionis suis
gla cōmunitate quasi quedā victa
dōis habuit ea que nos nequiae
merito patimur mē mortalitatis
infirma Quibus et usq; p re
surrectionē mirabilē soluit ssi
rire eni stare lassescere tene
flagellari crucifigi mē mortalitat
vinclm fuit Sed cū expleta m
morte uelum templi rumpet
scinderet petre monumēta pi
derent infernū claustra pate
cerēt quid aliud tot argumēt
tate mēbris ostendit nisi q
illa infirmitatis mē vincula
soluebant ut is qui adsumpie
dam servi formam teneāt in
ipā serui forma ab inferni
vinculis absolutus ad celū eā
cū membris liber rediret De
quibus vinculis petrus apls
attestat dicēs Quem deus su
citauit solutis doloibs inferni
uxta quod impossibile erat
teneri illū abeo Et q post mōtē
suaz atq; resurrectōs ad gram
fidei gentilitatē uocāe dignatus
est postq̄m dicta fuit soluta vin
cula, apte subiūgit ¶ Cui de
di in solitudine domū thaber
eius in terra salsuginis ignōbi
tate ei in qua prīarcha non
fuit ppheta non fuit adsteli
gendū dei qui ratione uteret
homo fere non fuit de hac soli
tudine psalmus dr letabitur
deserta et invia et exultabit
solitudo et florebit quasi lilium
et rursū de eccla dr Ponet
deserti eius quasi delicias et so
litudinē eius quasi ortū dñi.
Terra uero salsuginis hec erit
solitudo repetita est que prius
quam uera dei sapiēcia cognosceret
salsuginem philerat q̄ nullam
uiriditatē bone intellectus pro
ferens puersa sapiebat Domū
ergo in solitudine et thabnaculū
in terra salsuginis accepit qua
in carnalibus z hoibus delicta
deus gēntilitatis corda possedit
vnde ei patris uoce ypphetam
dr Postula a me et dabo tibi
gentes hereditatē tuā et posse
ssionē tuā terminos terre q̄
uixta hoc quod deus est cum
patre dat oīa uxta uero ho
q̄ homo est a patre accepit
accepit oīa sicut scptm est
Potestatē dedi ei etiā iudicii fa
cere quia filius hois est Et rur
sū scriptū est Sciens q̄ oīa
dedit ei pater in manus Vel
sicut ipē dicit Omne quod
dat michi pater ad me ueniet
Jam uero si queritur quid mē
domū ac thabnaculū dixerit do
mus habitatiōne est · thabnaculū
mutuere Corda uta q̄ gēn
tilū quasi quedā thabnacula
habuit uenie dō sed ea pmissā
firmans domū feat habitando et
quia eorū uitas ad quos ueneāt
mutari despexit recte subiūgit
¶ Contempnit multitudines 10
ciuitatis id est mores despicat
humane conuersatiōnis Domo
q̄ppe inter homines factus usū
tenere hoīm uoluit Jo circo
namq; inter nos homo factus
est ut non solū nos sāguine
suo redimeret · sed eccā oste
so exemplo cōmutaret in co
uersatiōne igit mā et ueniēdo
alia mutent et uiuēdo alia
docent Studebat ei oīa superba

Adam scripe gemit ꝓspera nite
pñs appetere aduersa denitaꝫ
ob probria fugę glam ſegui de
nter eos incarnatus dñs adi
sa appetens ꝓspera spernens
ob probria ampletens gloriaꝫ
fugiens Nam cū inda illū ręge
sibi gstituere uoluisset si ei rex
refugit Cū uero interficere
eū moliret̃ sponte ad cruces
patibulū uenit fugit ergo q
omēs appetit appetit q omes
fugiūt sed dū fugit q omes appe
tūt appetit quod omes fugiūt fe
cit qđ omes mirabunt ut mortuus
ipe resurgęt et morte sua alios
de morte suscitaret Quęqppe
uite sue hois in corpe consistentis
ma ante mortē alia post resur
rectionē Quarū uram omes age
do nouerant alteram nesciebāt
et humanū gemis solū hunc quam
qui nouerat intendebat uerū
pcarne dñs et dū suscepit una
alteram demōstrauit Dū hanc
nobis cognitā suscepit illam
que nobis est incognita ondit
Moriendo qppe uitā excolent
qua querimus exemplo suo nos
docens quod hec uita qua am
mortem ducimus non ꝓpter se a
manda sit sed ꝓpter alteram
tolenda Quia ergo noua cōiu
gatione uitis inter hoies mores
babilonie scandalis non est bn
de eo scriptū est Contempnit
multitudines ciuitatis uel cte
qđ multos ꝓspanosam uiaꝫ ua
gantes deserunt et pangusta
gradientes paucos elegit Multi
dinem namq; ciuitatis grępe
est humanam generaꝫ pauci que
latam uiam ingredit̃ que t

phabundancia migtatis multa est
a regno sui sortę regnare Deiꝫ

A2 Clamore exactois non audit
sicut supra dictū est Quis ho
loco exactor accipi nisi dyabolus
potest Cui male suadendo spem
cōsulit imortalitatis sed decipi
do exigit tributū mortis q suade
do minuit culpam seuiendo exigit
penam Huius exactois sermo
est ante mortem homis astuta
persuasio Clamor uō est eius
est uiolentam rapina post
mortem Quos enī aīm mortē
latenter interripit hos ad
supplicij sui ꝑpetuū post mortē
uiolenter rapit Sed q ad mortē
uenies dñs huius exactois inde
tos impetus nō exanimit sicut
ipe ait Venit enī princeps
mundi huius et in me nō habet
quicq; bn de clamore exactor
non audit Venit quippe ad
eū exactor humani generis
q̃ illi horem indit Sed q̃
infirmitate de spatio horem
recredit uirtute sup horem
sensit Quis nimirū exactor
tyrānus labam tenere tenuit qđo
eū for fuisse uenies sua ap
iacob idola requisiuit Labā
quippe mercatē de albacio
De albacio ait diabolus nō
mouemur ter ascribitur qui
ca sit tenebrosus ex meito
transfigurat se uelut in an
gelū lucis Huic seruiunt
iacob id est ex parte ecclesie
indarius populus ex cuius
carne incarnatus dñs uenit
Dotest enā p labam mundus
exprimi Qui cū furore iacob
sequit quia electos quosq; qui

redemptois mñ membra sūt per
ſegndo oppmere conat hmg
filiam id est seumida sine dia
boli iacob absulit cū sibi xps
ecclam exgentilitate guīrit
Cuem et de domo patris abs
trahit quia per ypham dict
Obliuiscere populū tuū t do
mū patris tui Quid ueroī
idolis nisi auaicia designat
vnde per paulū dr et auaicia
que est idolorū seruitus laban
uero uenies apud iacob idolū
non muenit quia ostensio
mūdi thezauris diabolus ī re
demptore mō uestigia cōu
pistentie terrene non rpeit
Sedque iacob non habuit
ea rachel sedendo cooperuit
Per rachel quippe que t ouis
dr ecclia figurat Sede aute
est humilitatem penitēe ape
tere sicut scriptū est Surgite
postqm sederitis rachel erg o
idola sedēdo operuit quia sā
ecclia vtiq segnis terrene cō
cupiscēie uicia penitēdo tex
De hac coopeāte ī mōrū per
ypham dr Beth quorū ēmys
ſ sūt ī mystates et quorū tecta
sūt pcata Nos israel illa sig
ficat qui idola sedendo pmi
mus si culpas auaritie pe
tendo dampnamus Que vt
p auaicia illis non ualet
euenire qui mīa dñi uiri
liter cucurrit Cuibg dr vi
liter agite t ḡfortetur cor vtm
Sedms maxime q oīs effe
minato gressu gradietes p
blandimēta seculi rsoluūtur
vnde et illic eiusdem rachelis
heruenta sūt iuxta cōsuetu
dinez ſemmarū nūc accidit
michi apud iacob ergo idola
non reppeit quia exactor cal
liditatis quid m rēdemptōe mō
rē phenderet non muenit De
hoc exactore rēdemptōi mō ge
tilitatē ex eius dominio libe
rāti p ypham dr Ingū eī
oneris eius et iurgā humerī
eius et septrīū exactois eius
superasti sicut m die madian
fripiēs quippe gentilitatem
dns superauit ingū oneris
eius aī eam aduentu filio ab
illa demoniace tyrānidis ser
uitute liberauit Superauit
iurgam humeri eius nī per
cussione illius que ex pueris
opere grauiter depmebat
ab humano genere rēptor
compescuit Superauit septp
exactoris eius aī regni a gde
diaboli qui propesthēta per
petratōne uitioru exigere cō
suetū erat sueāt debita tribu
ta penarū de fideliū corde de
struxit Sed quomō hec acta
sūt audiamus Gibuitche
est ulco sicut m die madian
non abre arbitror si hoc ma
dianitarū bellū qm cōparatōe
aduentus domici ap phēta
uigilanter illatū est Aliquātus
lacius dissram m libro qppe
madiaī gedeon coī madiam
tas amicasse describ Ps tum
exercitus multitudmē ad bella
ducet diuīa illi admonitōne
preptī est ut ad fluuiū uē
mens omes quos flexis genib
aquas hauire cōspicet a bel
lorū conflictu remouēt Actū
qz est ut trecenti vi tm modo

q̃ stantes manibꝰ aquas hau-
serant remanserũt Cũ hỹs
ad preliũ pergit cosq; nõ ar-
mis sed tubis lampadibus ⁊
lagenis armauit Nam sicut
illic scriptũ est accensis lam-
padꝫ mĩserũt mꝫa lagũculas
et tubas m dextra lagenas aũt
m sĩnistra tenuerũt et ad hoſ
tes suos comminus uenẽ
cecmerũt tubis cõsiegerũt la-
gũculas lampades apparue-
rũt ⁊ hmc tubarũ sõitu illic
lampadũ chorusatiõne ter-
rit hostes sũt mfugam cõũsi
Quid hoc est quod tale bellum
p ypham ad mediũ ducitur
et aduentꝰ redemptois mr̃
ĩsius pugne victoꝛia cõparatur
Am monere nobis p pheta stu-
duit quod aduentꝰ r̃demptoꝛ
mr̃ illa sub gedeon duce pugne
victoria designauit Talia illic
mmutũ acta sũt que q̃to mĩs
usũ pugnãdi transĩt ãplꝰ
a ypheteandi mĩsterio nõ r̃ce-
dũt Quis ei umq̃m aũ lage-
nis ⁊ lampadibꝰ ad preliũ ve
Quis contra arma uenies
arma deseruit ridicula nobis
her p fecto fuerũt si terribilia
hostibꝰ non fuissẽt sed uicto-
ria ipã attestãte didicimus
ne parũ hec que facta sũt
ppendamꝰ Gedeon itaq; ad
preliũ uenies r̃demptois mr̃
signat aduentũ de quo sptũ
est Tollite portas prĩcipes
uras et eleuamĩ porte etna-
les et mtroibit rex gle Quis
est iste rex gle Dns fortis ⁊
potẽs dns potẽs m prelio hũc
redemptoꝛ mr̃m nõ solũ opere
sed etiã nõe ypham uit Gedeon
namq; mterpatur circuies ĩuti-
Dns emĩ nr̃ pmaiestatis potẽ-
omnã cõplectitur et tamẽ per
dispesatiõnis grãm mtra uteruũ
uirginis uenit Quid est ergo
circuiens mutero misi omnipotꝰ
deus sua dispensatiõne nos re-
dimens diuitate cũcta gplectẽs
et humanitate mtra uteruũ sumẽs
mi quo utero t incarnatꝰ esset
et clausus nõ esset quia et ĩtra
uteruũ fuit p mfirmitatis sub
stãtiam et extra mũdũ p po-
tẽtiam maiestatis Madian
uero mterpatur de iudicio dt
hostes eius repellendi destrue-
dꝫ esset non de iudicio ipelle
sed de iudicio iuste iudicandis
fuit Et idcirco de iudicio uocã
quia alienꝰ a r̃demptois gẽ
mr̃ iuste damnandis meritũ
etiã mutabilis nomis trahit

16 Contra hos gedeon cũ re-
ctis pergit ad pliũ Qui et m
cẽtenario numero plenitudo p
fectiõnis mtelligi Quid ergo
mter ducto cẽtenario numero
designatur mĩ pfecta ygmõ
trinitatis Cũ hỹs quippe dns
nr̃ aduersarios fidei destruit
cũ hỹs ad predicatois bella dest
dit qui possit diuina cognoscẽ
qui fauit de trinitate que deus
est p fecta sentẽ Notandũ uõ
est quod iste trecentorũ numer
m tau littera cõmet que ĩnis
spem tenet Cui si super trãsfusa
lineam id quod ĩ cruce eminet
addceret non iam nuda spes
sed ipa crux esset Trina go
iste trecentorũ mĩs mtau littera
cõmet Et p tau litteram

siaut dixima spes crucis ostendi
non in meito in his tercenis
Sedecim segnibus illi dsigni
sint Cuibo dictū est Siquis ui
milt post me uenire abneget
semet ipm tollat crucē suam
et sequat me Cui segntes dim
tanto uerius crucē tollit qndo
armis et sedomant Et erga
p̄mos suos caritatis cōpassi
one crucianti Vnde et p ezech
elem ppham dr Signa tau
sup frontes uiroū gemētiū et
dolentiū uel certe in his tēpis
qui in tau littera gimenti hoc
exp̄imitur quod ferrū hostiū
crucis ligno superet Ducti
q; sūt ad fluuiū ut aq̄s biberēt
et qui aquas flexis genibus hau
serūt a bellica intentione imo
n sūt Aquas nam q; doctrina sa
pientie stante aut genu recta
operatio designat Cui ergo
dū aquas bibūt genu flexisse
phibent a bellorū certamine y
hibiti retrorsum qr cū illis xp̄s
contra hostes fidei pergit ad p̄
lium Cui nī doctrine fluenta
hauserūt rectitudine operū no
n flectūt Omēs quippe licet
bibisse aquam sed non omēs
recto genu stetisse narratur sūt
reprobiq; sūt qui genua dum
aquas bibēt n flexerūt qr
attestante aplo non auditores
legis iusti sūt apud deū sed
factores legis iustificabūtur
Quia em ut dixima dissolue
operū nīpā genuū maiestate
signatur recte rursū p paulū
dr Remissas manus et dissolu
ta genua erigite et gressus rec
tos fante pedibus uro Hinc igit
xp̄o ortē ad bellū prodeūt qui
hoc quo ore āmirant ope ostē
dūt Cui fluenta doctrine spiritalis
hauriūt nec tam ī priuatis opib
carnaliter inflectūt q; sicut
spūi est Non est speciosa laus
in ore pcōris Justum est ergo 18
ad pliū nī tubis aī lampadib
aī lagenis atq; iste ut dixima
ordo fiat plandi Cecinerūt
tubis mira lagenas aut sint
lampades misse confractis uō
lagenis lampades ostēse sint
Cuare chorus sancte luce ho
stes territ in fugam uertūt
Designatur itaq; in tubis di
mor p̄dicationis in lampadib
claritas miraculor in lagenis
fragilitas corpor Tales q̄ppe
sancti dixi nī ad p̄dicatōis pliū
dixit qui desperta salute corpor
hostes suos moriendo p̄sterne
ret eorūq; gladios non armis
et gladiis sed patientia superaret
Armati em uenerūt sub duce
suo ad prelium martires mi sed
tubis sed lagenis sed lāpadib
Cui sonuerūt tubis dū p̄dicat
Confregerūt lagenas dū solue
da in passione sua corpa hosti
libus gladiis opponūt resplē
duerūt lampadib dū post solu
tionem corpor in miraculis cho
ruscauerūt Quorq; hostes in fu
gam uersi sūt q̄ dum mortuor
martyrū corpa miraculis cho
ruscare conspicūt luce pei
fracti quod impugnauerāt tre
diderūt Cecinerūt ergo tub
et lagene simgent lagene
fracte sūt ut lampades appa
rerent Apparuerūt lampades
ut hostes in fugā uerterent

id est p̄dicauerūt martires donec
eorū corpa in morte soluerent.
Corpora eorū in morte soluta
sūt ut miraculis chorusc̄arent
chorusc̄auerūt miraculis ut ho
stes suos ex diuina luce p̄sternerēt
quatinꝰ nequaq̄m deo erecti re
sistēt sed eī subditi formidā
rent Et notandū quod steterūt
hostes ante lagenas fugerunt
ante lampades quia mentiū per
sentitores ste fidei p̄dicatoribus
adhuc in corpe positis resteterūt
Post solucōm uero corporū apan
tibus miraculis in fugam uersi
sūt quia pauore p̄territi a per
secucōne fideliū cessauerūt pre
dicatōnes sūt tubarū fractis lage
nis corporū nisi imminuerūt la
padibus miraculorū ¶ Innuitur
etiaꝫ io quod illic spūs est qr in
dextera tubas lagenas aut i si
nistra tenuerūt p̄ dextero em̄
habere dicim⁹ quicquid pro
magno pensam⁹ p̄ sinistro ꝰ
qr p̄ nichilo dicim⁹ bene ergo
illic stant est quod in dextera
tubas ⁊ lagenas in sinistra te
nuerūt qr xp̄i martires p̄ magꝰ
habet p̄dicatōis gr̄am corpe
uero utilitate p̄ minimo q̄sq̄s
em̄ plus sanct utilitate corpis q̄
gr̄am p̄dicatōis in sinistra tuba
atq; in dextera lagena tenet.
Di em̄ poi loco gr̄a p̄dicatōis
attendit⁹ et postea utilitas cr
pois Certū est qr dextris tube
et sinistris lagene teneant⁹

¶ Hinc dns ait in euangelio
Neq; accendūt lucernā ⁊ ponūt
eam sub modio sed sup candela
brū in modio em̄ ponendam tpa
le in lucerna aūt lux p̄dicatoꝝ
accipitur In lucerna ergo sub mo
dio ponere est p̄pter tpale comō
dum p̄dicatōis absondē quod
nemo unq; doctorū sanct et bn̄
illic addit⁹ sup candelabrū in
candelabro em̄ stantis corpois
signat̄ur Cū lucerna sup̄ pon⁹
dn̄ eidem corpi cura p̄dicatōis
anteferꝫ Bene itaq; p̄pha
dictū est de exactoris r̄ig
superasti sicut in die madian
Sed qr exponendi p̄phetia testi
grā longe digressi sum⁹ ad op⁹
nr̄i ordinē reuertam⁹ igitur
postq̄m dictū est Clamorem
exactoris non audit q̄ audeliꝫ
antiqui hostis insidias dn̄s ma
nifestatus in carne despexit
quid etiā de celestis suis sen
serit subiūgit dicens ¶ Cir
cūspiat montes pastue sue ac
campum omes electos hꝰ sti
Cū mente sua altitudine terā
humiliauerūt Sed qr etiā tales
dn̄s ecclie sue corpi comissos
ministeat eos a pnoi elatōne
cōmutās in sua membra trās
format Isti montes pastue eius
sūt quia minuūt de cōfessione
erraticū et desup̄boꝝ humili
sanct Sicut ipe ait Meus
cibus est ut faciā uoluntatem
eius qui misit me Et sicut
aplis ad p̄dicatōm missis p̄cep
dicens Operam⁹ nō cibū qui
perit sed qui pmanet i uitam
eternā De hijs mentis p̄pha
dr̄ non spellet dns plebē suā
quia in manu eius sūt omes
fines terre Et altitudines
montiū ipe scrut Altitudines
es montiū elatones uitaq; sūt
sūpbe quas dns ⁊ spūs sc̄us

idest ab mqtate sua imelius cō
mutare Comitet namq; eū que
conspicit dns vnde scriphi est
Conuersus dns respexit petrū
et recordatus petrus uerbi dī
sicut dixit quia prius q̄ gallꝰ
cantet ter me negabis et egressꝰ
foras fleuit amare Et sicut Sa
lomon ait Ver qui sedet i solio
iudicij dissipat oīe malū intu
itu suo De hoc respectu mōtes
rursū per ypham dr Montes
sicut cera fluxerūt a facie dnī
quia post puersitatis sue duri
ciam diuīa formidine liq̄facti
ab illo prius rigido tumore ex
stracti sūt Intuendi ecia q̄ nō
ait inspirit sed inspicit mōs
pascue sue In iudea quippe
m carnatus dns que posita
in medio gentiū fuit alīq ideo
inspexit montes quia elatos
huius seculi cirūq̄aq; positos
ex gentilitatis unanimitate col
legit In hns itaq; montib; pa
scitur quia bonis operibus conu
sorū quasi herbis uirentibus
saciahir Hinc est q̄ ecclia sponse
uoce m Cantic Canti dr Vbi pa
scas ubi cubas in meridie Pas
citur q̄ppe dns cū his actibꝰ
delectat Cubat uero in meridie
cū ex desideijs carnalibꝰ ardē
ti corde ypocrū apud electorū
suorū pectora refrigerū iue
nit cogitatōnes bone Mons
quidez matheus fuerat q̄ndo i
theloneo lucris inhiebat
de quo et scriptū est q̄ postq̄
credidit mutato in domum
suā dño cōuiuiū magnū fe
Mons itaq; iste huic onagro
uirenti pascue herbas protulit

q; et foris eū cōmunio fidelis
populis ytalū pauit q; adhuc
plenissime expletur cū subdit

Virencia quecq; pquisit arenta
eis deseruit et virencia q̄q;
p quā Arent namq; corda hom
que m hmoi sibi spe perenne aplī
tatis eternitatis fiducia nō hmt
virentia sūt que illi hereditatē
heret de qua petrus apl̄us dr
In hereditatē incorruptibile et
incōtaminatā et m marcessibile

Tanto ei quecq; uirētes sunt
q̄nto m hereditatis imarcessi
bilis sorte cogitacōnis radicē
figūt Quisquis itaq; miseri
arere formidat arencia exhi
benis mundi hmoi desideria fugiat
Quisquis a dño pquisiri desiderat
eterna priam appetēs iūrma
cordis plantatōne uiride stat

Decanit de onagro exposita
sub duplici intellectu sufficiat
lectoris uero iudicio ūl mq̄dū
est quis magis dixerit eligēdū
Et si unusq; expositoīs intelligē
cia; fortasse despexit libēter
ipe lectorē meū subtilius ue
rumq; sencietem ueluti magrm
discipulus sequor quia mihi
ppria donatū arcedo Quicquid
illā melius sentire cōgnouerit

Omnes ei qui fide plen
de deo aliquid sonare putant
mihimur organa uetustatis
simus et in eydem uetustatis
potestate est utrū p me sonet
altei an palterū michi ipsa
q̄ppe in media mī etia non
equie uiuentibus omnis equa
Et sepe aliū tangit ut bene
audiat quod paluū ipa sonu
cit Sepe ned aliū tangit

Vt bene quod ab alijs audiatur
sonet Hepe doctori uerbū pro
grā tribuit auditoris Et sepe pp
ter auditois culpam subtrahit
sermo doctoi Jhūs ergo que n
ubertim pdicat doctor nulla
elacōne se efferat ne fortasse
non prosit sed pauditois grā
eius repleatur lingua Et ihīs
que doctor sterliter dicit au
ditor non sitiens suscipiat ne fortas
se doctois lingua non psit sed
pauditois reprobacōne torpes
cat Pro auditois namq; grā
datur bonis ecīa malis ymo
doctoibus sicut potuerūt pha
riseis suppetere uerba pdicā
de quibus scriptū est Oīa ergo
quecūq; dixerint uobis seruate
et facite scōm opa eorū vēo
nolite facere pter auditorū rō
reprobacōm bonis ecīa doctoib
sermo subtrahit sicut ad Eze
chielem contra israel dicitur
Lingua tua adherescere
faciam palato tuo et eris mu
mutus nec quasi vir obiur
gans q domus exasperās est
Aliq̄ndo aūt sermo pdicatois
pter prosq; aufert sicut dīna
uoce paulo apd chormtheos
dr Noli timere sed loquere Et
paulo post q populus est mihi
multus in hac ciuitate pter v
troq; uero subtrahit sicut he
li sacerdos ut prauā filiorū
cognouit accōnez Et digna in
creparōne non exercuit vocē
ni pfecto futurū esset ut ī mor
tis supplicio Tristos reatus fla
gitij et illū silentij pena mul
taret ¶ Inter hec igitur aī ul
pquo sermo detur uel pter
quem subtrahit ignoramus
vtī est salubre remediū nec
de hijs que alijs manus accipi
nosmetipos extollere nec de eo
alterū quod minus acceperit
irridere sed fixo humilitatis pede
graniter et cōstāter in credere q
in hac uita tanto ueracius doctis
simus q̄nto doctrinā nobis a nb
metipis suppetere non posse co
gnoscim? Cur ergo quibz de doc
trina superbiat que occulto iudi
cio uel cui q̄ndo detur uel q̄ndo
cui subtrahatur ignoratur
Vtilis ei sentūtati timor sp
longe undeatur abesse nobis
ni michi est securius qua sub
se sp timere ne incauta mens
aut despēndo se minus diciat
aut extollendo de bonis ruat
Ante districti enī ac pijssimi
oculos q̄nto de se sub spe hu
milius trepidat tanto nullo robu
stius stat Deo gracias Maria
uirgo licebit under dñi ihū xpi
dñi mei Scā theorica ora

&e

In paradiso sano hominꝫ diabolus mundens sup̄bie vlnꝰ inflixit ut qui morte non meruerat condignus meretur elatus Sed quia diuine potē tie sup̄petit non solū bona de nichilo facē sed ea etiam ex malis que diabolus ꝑpetrauerat reformare contra hoc mstrichū mulnus sup̄bientis diaboli medicina ꝙparauit inter homies humilitas dei et auctois exemplo humilitatis surgent qui imitatione hostis elati ceciderūt Contra ergo sup̄bietem diaboli apparuit inter hoīes Homo factus humilis deus Hunc potēs hui⁹ scli id est membra diaboli sup̄bientis eo despicabiles crediderūt quo humilem ꝯspexerūt · vlnus ei cordis eoꝝ qñ tumꝯ sumsit tanto amplius medicamentū mite despexit Repulsa igitur a mulnere sup̄bie medicina mā ꝓpemt ad mulnꝰ humilis infirma quippe mūdi elegit deus ut confundat fortia Actūq est cū paupibus qđ post ecia diuites elati miraret Nam oīa nouas mllis mrmis aspicit eoꝝ quoꝝ prius cō tempsere utitaꝫ postmodū ob sup̄uere miracla vnde mox pauidi ad sua corda redeūtes extumuerūt sanitatem m mira culis quam desperauerūt ī ꝓpheꝯ Per mfirma ergo confusa sūt fortia quia dū mueneūtꝫ uita surgit humilis elacio cecidit sup̄boꝝ Igitur qđ bīus Job sē ecclie hypū tenet t oīpons dns pudet qđ ī ꝓmordijs nas centis ecclesie potētes hui⁹ scli lene eius ingū suscipe crassa cor dis cernere renuerēt dicat ·

¶ Nūquid uolet rinoceros seruire tibi Rinoceros ei dom̄ite omnino nature est ita ut sicubi capnis fuerit tenei nullatenus possit impatiens quippe ut seruiat ilico moritꝫ eius ueō nomē latina lingua mitigati sonat m nare cornu et quid aliud ī nare nisi sanitas quid ī cornu nisi elatio designatur Nam qua m nare sanitas solet m telligi salomone attestante didicim⁹ qui ait Circulus aureus in naribus suis mulier pulchra t fatua Hereticā nāq doctrinaꝫ mtore audit eloquij resplendere nec nī sapiencie apto intellectu congruere et ait Circulus aureus ī naribꝰ suis id est pulchra etūflexa locutio m sensibus mentis stulte Cui exeloquio aurū pendet sed nī exteriene nitenciōs pondere more suis ad sup̄iora non respicit Quod seuius exposuit dicēs mulier pulchra et fatua id est doctrina hereticꝰ pulchra puerbū fatua p ītellectū sup̄cornu ueō qua sup̄bia frequenter accipit ꝙpheta attestante didicim⁹ qui ait Dixi mpiis nolite impie agere et delinquentibus nolite exaltare cornu Quando ergo mtinocerote hoc nisi potēs hui⁹ seculi designatiue uel ipē in eo sume principatuū potestates q̄ hypocrisime tartaricis elati dū falsis exteius mflantur honoribus ueris m seriꝰ minus tardescūt

Quibus bene dē Quid sup̄bit
terra t cims mipsis micijs na-
scentis ecclesie dū cōn illā dimi-
ni se potestas extolleret atq; m
eius nece mmēsitate tante e
crudelitatis anhelaret dū tot
cruciatibus anxia tot pcussi
bus pressa succūberet quis tē
credere potuit quod illa erecta
et aspera sup̄borū sūb colla sb-
iceret t mgo sē timois edomi-
tā mitibs fidei lotis liganit
Dū q̄ppe mexordijs suis ri-
nocerotis hui⁹ cornu nēdūm
et quasi fundinis interimēda
prussa est sed diuīa grā dispē-
sante et illa moiendo mmifica
ta cōnalmi et corpus sinī ri-
noceros iste feiendo lassatus
mclinauit qđq; ī possibile ho-
mībus sint deo difficile non
sint qui ptātes hui⁹ mūdi ri-
gidas non uerbis sed mtraui
fregit Ecce eni cotidie seruie
rmoceros agnouit dū potē
tes hui⁹ mūdi qui in mimbo
sinis fama diuīi fuerant claue
confisi deo subditos sē nidē
Quasi de quodā m domito ri-
nocerote dns loqbatur cū dicet
Dnes difficile mtrabit ī ig⁹
telorū an aī rsponsū erat quis
posuit famis fieri Hico adnexit
apud hoies hoc mpossibile est
apud deū oīa possibilia sūt Ac
si dicēt rmoceros iste humānis
mundo mansuescere nō potest
sed mi dnis sub omiraculis
potest Unde hic quoq; apte bto
iob sē ecclie typi teneri oīa⁹
nūquid uolet rmoceros seruie
tibi Subaudis ut mihi qui
eli pdicantis qui de hoīm dn
resistere ptuli Deo tn ipēte cū
uolui miraculis stauit ac si ap-
ertius dicat Nūquid hui⁹ qui fama
elatōne sup̄buit sine meis adiu-
torijs tue pdicatōm sub dmitir
Perque ētaq; pualeis gsidera
et m omē quod pualeis sensum
elatōnis mclina Vel certe ad
bti iob noticiā phūlianda tā
mirtute deduci⁹ quā mira
grādoq; p apl̄os agant⁹ q mūdi
deo subiciūt eiq; edomitā potēti
huius seculi sup̄biam flectūt ut
tanto de se bnis iob minus esh
met q̄sito aggregai deo tam
difficiles aīas p alios mdet.
Dicatur ergo nūquid uolet ri-
noceros seruire tibi Subaudis
Quaut p eos quos misero fuiet
mihi Sequit⁹ ¶ Aut morabi
ad presepe tuū p̄sepe m hō loco
ipā sp̄ūalia sancta non m cōuemēt
accipitur In qua uerbi pabulo
aialia sē sacianti⁹ de quibus
p ypham dr Ammalia tua ha-
bitabūt in ea Hinc ecia nati⁹
dns a pastoibus in p̄sepe ēpit⁹
Nūc eius mcarnacō in eis q
nos efficiūt ypharū sp̄ūs os
sui⁹ rmoceros uiq; iste indeluet
omis elatus i p̄mordijs nasci
ecclie aī priarchaū dicta nū
ypharū misteia cū euangely
archana audiret rridebat.
Quia tāto ni pdicatorū p̄sepi
claudi sanctaq; gtempserat
Nullo m uolu ptatib ypōs di-
missus desperatōis sue cāpū
tenebat Quem sup̄bo cāpū
bene paulus mminuat dicēs
Qui desperantes semetipsos
tradiderūt m pruitate in opā
cōne m mūdicie omēs lauaia

anto enī se quisq; in mmalis
pnūbus lacūs relaxat quanto
posthanc nitaz assequi bona
eterna desperat Sed omīpos
deus diu quidem rmoterotaz
hūc per prane uolūtatis cāpū
vagante pertulit Et mī nī uo-
luit repete ad suū presepe r-
ligauit ut uite pabulū bene
clausis accipiat neuitū fū-
ditus male liber amittat Ser
eni iam terminus quod potēs
huius scti ergo principes pdi-
cameta domica libenter au
diūt constanter legūt passiq;
a psepi non exeūt qz pcepta
dei que aut legendo aut audiē-
do cognoscūt negligām uitē-
do trāsgredūt sed adherbi pa
bulū quasi clausi stare esūm-
mittet toleant ut edendo t per
manendo pinguescāt Quod cū
deo agente conspicimus quid
aliud qz rmoterota hūc ad psē
pe morātez uidemus Quia vero
ps acceptū pabulū peccatois
rmoteros iste fructū debet os
tendere operis rectes sollicitz
Nūquid alligabis rmoterota
ad arandū loro nio loza suū
ecclie septa disciplme arāe
uero est p peccatois studium
humanam pectois terrā uomē
lingue psūndere Dic igitur
rmoteros quōdam supbus at
rigidius Jam mūt lorūs fideī
tenetū ligatus atq; a presepi
ad arandū diuatū quia eam p̄
dicatōm quia ipē refertus est
m notescere et alijs conatur
Scimus ei n rmoteōs iste ter-
renus infidelz t primceps gnta
pus g dnm crudelitate seuiāt

Et mūc agēte dño cernimus qta
se ei humilitate substernit Dic
rmoteros nō solū ligatus est sed
etiam ad arandū ligatus quia
infidelz disciplme loris astrictq
non solū se a pauis desideijs
retinet Sed etiā m stē fidei p-
dicatōmbus exercet Ecce em
sicut supius dictū est ipos hui-
narū rerū rectores ac principes
dū metuere dn̄m m suis actibus
cernimus quid aliud qm ligatos
loris uidemus Cū vero eam
fidem quā didicū psequendo i pus
nauseant nūt platis legibus
pdicare non cessant quid alid
facūt nisi arare lori m sudāt
libet uidere hūc rmoterotam
id est terre principem fideī loris
ligatū quēadmodū et cornu
portat p potestatem sctī t unigū
fideī sustinet per amorē dei
t meri iste rmoteros ualde
portāt nisi ligatus esset Cornu
quippe habet sed ligatus est
Habent ergo m loris eius qđ
humiles diligāt habent m cornu
eius quod elati pauimestant
Struthus ei loris seruat pie t
mānsuetudinē sed sulcus cornu
terrene gloie exercet dominū
potestatis Plerūq; aūt cū exa-
gitate ira ad ferendū rapitur
diuino timore reuocatū Et qđē
p exasperatam potestatē i fu
rore se elatat Sed qz eterni
uidias remmistū cornu
ligatus mclinat Depe ipse
vidisse memim qđ cū se ad se
redū grauiter hic rmoteros
attenderet et quasi elevato
cornu bestiolis minimis mest
exilia dampnatōmq; subiect

mmensis terroibus mtentaret
repente fronti signo cruc̃is ī ps̄
so omē ēse mcendiū furois ex
tinxit Comissis minas dispositt
et quia ad deliberata pgredi nō
posset ligatis agnouit ⁊ non
solū m se ꝛas edomat sed ī sub
iectoꝝ eciaz sensibꝫ omne quod
rectū est mserere festinat ut
qꝫ omēs scām ecclīaz ex ītima
cogitatōne nenerit exemplo ipē
sue humilitatis demonstrat di
cens rgit⁹ bt̄o iob Nūqd al
ligabis rinocerota ad arandū
loro tuo Ac si aperte dicat Nū
quid potētes mis scēli mi sua fa
bia elacōne cōfidētes adlabore
pdicatōms diriges et subdisti
plme vnculo restringis sub
andis ut ego quod egr̄ aīmadu
qui pscitores meos quos pius
hostes ptili ipōs postmodū ne
fideī defensores feci Sequitur

¶ Aut cōfimget glebas vallīū
poste te Solent exculte terre
sup iacētes glebes iacta semīa
pmere et nascētia sufforare
Cumby glebis hoc loco illi sign⁹
qui p duciā suā atqꝫ pestifeaz
vitam ner ipī semma nerbi
renpuit ner ꝛceptoū semmū
fructus alios ferre pmittunt
Nam eni quisqꝫ pdicatoz īmdū
uenies euangelizādo pauplb
quasi molles mallū terrās ar
uerat sed quozūdā duciam e
lectoꝝ eccl̄ia rūpere nō ualēs
eos quasi supiertas laboi suo
glebas oppssa tolerabat cū illa ei
uerse mentis ipā terrenoꝝ pn̄
cipū ī fidelitate cōfisi surgētes
eccl̄iam male minedi pondere
pmebāt cū diu quos posset mō
dampnabilib exemplis modo
mmis modo blandmūtis destruct
ne terra cordis auditoū adspi
tualis semmis fructū exculta p
ueniret At nī omnpotns deus
huī rinocerota loris suis subdi
dit per eī ulco glebaū duciā
fregit Nox quippe terrenaz
principū sue fidei subiugauit
duta pseqnciī corda gtriuit ut
quasi cōfracte glebe non iā ob
ductē pmēnt sed ad pcepta ūb
semina resolute germinarent
Unde recte mūcat dut gsinget
glebas vallīū post te Ac si dicat
sicut post me quipostqm mete
cuqlibet elate potestatis mḡior
nō solū mihi subditam reddo
sed etiaz ad cōterendos fidei hostes
exerceo ut potētes hmoi seruli
mee formidims loris ligati non
solū mihi adēctes pmaneant
sed prome et alienis cordis du
ciam zelantes sīmgat Hoc aūt
quod de mfidelibꝫ diximus ī ple
risqꝫ etiā qui fidei noīe cōsentiūt
uidemus ¶ Multi namqꝫ īmedio
humilīū frāū posit fidem ūbotemꝫ
tenēt sed dī elacōms hūmōi non
desenūt dī quos possūt alias mo
lenciis pmūt dī fructificātibus
alys ipī nequaqm semma ubi
renpuit Sed ab exhortatis uoce
aurē cordis auertūt ita quod alio
qm obdurate glebe m exaratis
vallibus iacēt Cum eo nesores
sūt quo ner ipī humilitatis fructū
pferūt quod est deteius pfens
humles pmūt adhoīs duciaq
dissoluēdam non mīqm stā ecclia
qz ꝓba uirtute non sufficiūt re
nocerotis hmoi id est terrenī
prīncipis opitulatoīs querit

vt ipē sup iacētes glebas cōte
rat quas ecclesiaū hūilitas q̄
plurimas valluī portat has
itaq; glebas rumoterōs pede pe
runt et cōminuit quia p̄uaū
potentiuiq; duinam cui eccliaſ
tica hūilitas resistere nō valet
principalis religio exp̄tate
dissolut Quod q; sola diuina
virtute agitur ut terrem ſgm
culmīa ad puertū regm celeſt
melmētur recte mūc dr aut
cōfringet glebas valluī post te
vt uero de suis virtutibꝫ bnīs
iob hūilia senciat adhuc de
huiusmōdi potestatibꝫ subrino
ceronis note sublimia cogitat
Sequit ¶ Nūquid habebis
fiducia m magna fortitudine
et derelinquies ei labores tuos
m rumoterotis fortitudine si
duciam dns habere se asseīt
quia mres quas tporaliter
terreno principi contulit ad
cultū siue uenerationis mulmat
ut ex accepta p̄tate p quā didī
contra deū tumuciat religiosū
nūc deo obsequiū laetus ip̄edat
Quo enī mmūdo plus potes t
eo pmūdi auctore plus p̄ualet
Nam q; a subiectis ipē metuit
tanto fortius psuadet quito t
ūi p̄tate mdicat quiuere metu
atur Dicatur ergo nūquid
habebis fiduciaz m magna for
titudine eius Ac si dicatur ut
ego qui mres terrenoū prin
cipū meo cultui seruientes ap
pario Tanto ergo ea que mūt
agis mmora estimo quito iam
p̄uideo quia et maiores huius
mūdi michi potestates relinquo

¶ Bene ait dr et derelinquis
ei labores tuos labores enī suos huic
rumoteron dns relinquit quia
conūso terreno principi eam
quam sua morte meruit
est ecclam credidit quia indeꝫ
m eius manu quita sollicitudine
pax fidei sit tuenda cōmisit
Sequit ¶ Nūquid credis ei qđ
semētem tibi reddat et aream
tuā congreget Quid aliud se
men nisi iibū p̄dicatōis accipit
Sicut m euangelio ueritas dicit
Exit qui semmat semiare et
sicut ypheta ait Beati q̄ seminatis
super omnes aquas Quid aliud
arei nisi ecclia debet mtelligi
De qua p̄nsbis uote dr Et p
mūdauit aream suaz Quis
ergo mirucio nascentis ecclie
crederet dū cōn eū ille t do
minus principatus terre tot
mmis et cruciatibꝫ seuiret q
rumoteros iste deo semen reddet
id est acte pnī p̄dicatoris ibiuz
opeibus repensaret Quis pos
set tūc mfirmoū credere qđ
eius aream cōgregaret Certe
ei modo ecclesia leges pro
mulgat qui didū cōn eū per
uatia tormēta seuiebat Cui
quaslibet gētes capere potuit
ad fidei illas gram suadendo p
diuat eisq; eternaz uitā idicat
Quis captus pnītem seruat Cur
hoc qua indeꝫ mūc areā ggre
gat qui aliquando superbiendo ue
ni dispergendo mentiebat Au
diat igitur beatus iob quid gē
tilitatis primapes fauit Ine
quacinse apud semetipm de
gta sue uirtutis extollat au
diat rex et potens potestates
mūdi reges quia deo discorde

famulēt⁹ et vnitē suaz qī pro
singlaritate non trahat ī relacō
nicū ¶ Habet m alijs exēplū
quia si hīc ea silem dñs non
audit multos tñ per quos eius
glām retunderet pūdit ¶ Ig⁹
qz terrenū principes magna
se deo hūilitate pstrauit pūu
hoīes qn dudū cōn eccliam
in infidelitate posīt aperta
aersitate sēiebāt mīc ad
alia fraudis argumēta iluīt⁹
Quia em illos religionem
ueneraī cōspicuit ipi ultimū
religionis assumūt et bonorū
vitaz sibdesperatis nesciū cuius
moibus pmūt omōdi qppe di
lectores sūt hoc m se qđ homīes
ueneret⁹ ostendūt atqz eis qn
uere semetipos despiciūt nō mīte
se ineste copulant⁹ Quia ei pī
tem glām amātes assequ non
possūt qī despectores sequūt⁹
qn quid sentiūt cōn bonos oste
derēt si apertū nequīte ipius ine
mīret Sed hec etiā argumēta pra
uorū ad electorū augmēta pficiūt

¶ Dat ei eccla trasire sine la
bore tēptatiōis non pōt hora
peregrinatiōis que ī si fortitet
apertos hostes nō habet minus tñ
tolerat fictos frēs Nam cōn ni
cia semp macie est ī habet et
pacis tpore bellū suū Et fortasse
grauius afflīgitur cū no ext⁹
neoū ictibus sed suoū mōib⁹
impugnat⁹ Quis utaz illo seu
isto tpore est mī sp in labore nā
et in psecutōne pricipū inuēt
ne ignōrāt bona quod sūt et
in remissione principū tolerat
qz mali simulant bonos se esse
q nō possūt Vnde oī potes deq
qui mocrotam huc loris ligauit
dixit ulco prauoū ypocrisim
subdidit dicens ¶ Pema stu
tōis stultis est penis herodij
et accipitris Quis herodium
et accipitrem nescīat aues ēle
quas q̄ta uolatus sui uelon
tate trāstendāt Struco uero
penne eoū sūtudine habet
sed uolatus eoū celeitatē non
habet Si terra quippe eleuaī
non ualet et alas qī ad vola
tū spenetrans erigit sed tamē
nūqm se a terra uolando suspe
dit Ita sūt minuū omēs ypocte
qn dū bonoū vitaz simulant
imitatōm stē uisiōis habet
sed ueritatē stē actōis nō habet
Habent qppe uolandi pennas
p spēm sed m terrā tapuit p
actionez quia alas p figūam
sūtatis extendūt sed ad auaū
sūtatis pondere pregrauati
nullatenus a terra sublenabit
Spem namqz phaiseoū rep
bans dñs quasi structōis pe
nam redarguit que opere
aliud exercuit et m colore
aliud ostendit dicens ve uob
scribe ī phaisei hypocrite qz
sūtes estis sepulcris dalbatis
que foris quide apparet hoīb⁹
speciosa minus uera plena sūt
ossibus mortuoz Ita et uos
foras appareris hoīb⁹ iustī
uero plen estis auaritia et
iniqtate ac si diceret Dubitauit
uos indetur spenes penne sed
m mīmis uos deprimit pōdus
iniq De hoc pondere p pphaz
dī Filij hoīm usqq quo grauī
corde hinc structōis rōnis
se hypocrisim dñs pollicetur

aī ꝑ ysaiam dicit ¶ Glorificauit me bestia agri dracones et strutiones Quia enī draconū nomine missī apte malicioſe nūcupantur que p terras spinosis cogitacionibus repūt Qui uero pstrucionū uocabulū misī hijs se bonos simulant designantur qui simplicitatis uitam quasi nolatis pēnaz pspem retinēt et p opeā non exercēt Glorificāt itaq; se dns a draconē uel strucione asserit qz et apte malos et forte bonos plerisq; ad sua obsequia exhā cogitacōne conūnit ¶ Vel certe dnm agri bestia id est dracones strucōnesq; glorificant aī fidem que nullo est ea que in hō mūdo diuīs membris diaboli fuerat gentilitas exaltat Quā ꝓpter malicias draconis noīe exprimit et ꝓpter ypocrisim uocabulo strucōnis notat Quasi ei pemas acepit gentilitas sed uolare nō potuit que et naturam racionis habuit et actionem racionis igno rauit ¶ Habemus adhuc quod in consideracōne strucōnis huius de accipitre et herodio attentius ꝑpendamus accipitres quippe et erodij parua sūt corpa sed pensis pēnis densioribus fulta et ideo cū celeritate trāsiolāt quis eos paruī in est qd' aggrauat nisi quod leuat Sic contra strucio uastis pennis mōuitur et in mam corpore grauatur ut et si uolare appetat ipsa pē narū paucitas molem tanti corpis in aera non suspendat Bene ergo in erodio et accipitre electorū psone signātur q' qm̄ diu in hac uita sūt sine quāli lonitq; culpe otagio esse nō possūt sed cū eis parui quid mest qd' deprimit multa uirtus bone actōis suppeht que illos in supna sustollit Sic contra ypocrita et signa faciat pauca que eleuēt ꝑ penā multa q grauēt Neq; nī multa bona agat ypocrita sed quibus ea ipsi deprimat multa puersa cōmittit Pau ce igitur penne corpus strucionis non sublenāt qz parui bonī ypocrite in mundo prane actōnis grauat Hec quoq; ipsa strucōnis pema ad pemas erodij et accipitris similitudinez non habet Illoz namq; conclusa et firmiores sūt et uolandi aerem p̄mere utiliter sue soliditatis possūt Sic contra strucōnis penne dissolute uolatū sumere nequint quo ab hoc quem p̄mere debuerūt aere nūstenditur Quis ergo in hac aspicimus nisi quod electorum uirtutes solide uolāt ut uētos humani fauoris p̄māt ypocritaū uero actio q̄nlibet recta uideat uolare non sufficiat quia indeli fluxe uirtutis pennas humane laudis aura p̄transit ¶ Sed ec ce cū omī eidemq; bonorum laboz habitū terminus ait ipse in celestis ac regnis p̄fessionis spēm uidemus unde mē intelligere cie suppetat ut electos a reprobis ut a falsis uere ꝓhendendo discernat ¶ Hoc nūc dicimus agnoscig si intemerata in meditatiōe precep torum nīm uerba signamus qui ait Ex fructibus eoz cognoscetis eos Neq; enī pensandi sit q' ostendat in imagine sed que seruant in actōne Unde hic postquam spēm strucōnis huius minuit

mox facta subiūxit dicens Que dereliquid in terra ouia sua Quid enī p̄ oīa nisi terrena adhuc pō les exp̄mutur que diu fouenda est ut ad mūi uolatile p̄ducat Ouia quippe insensibilia i se metipsis sūt sed tñ calefacta mūia uolatilia comitit̄ Ita mmeū p.rmli auditores ac filij cernī est quod frigida i sen sibiles q̄ remanēt nisi doctor sin sollicita exhortacōne calefi ant Neglgitur derelicti i sua n sensibilitate torpescāt assidua doctoū uoce fouendi sūt quo usq̄ ualeāt et p mtelligēciam uolare et p ꝯēplacōnez uolare Ouia uero ypocrite q̄nnis per uersa sp̄ operent̄ loqui tamē uera non desinūt benelocuendo aūt in fide uel comissacōne fi os pariūt sed pos bñ uiuendo mittrē non possūt recte de hac structē dicit̄ ¶ Que dereliquit t̄ra ouia sua Curam namq̄ filioꝝ hypocrita neglegit q̄ ex adoe mtimo rebus se exteioribus ꝯ dit In q̄bus q̄ tō magis extollit̄ tanto minus de prolis sue d̄ſtō cruciatur Ouia ergo in terra dereliquisse est natas p oīsoꝝ filios nequaq̄m a terrenis actib⁹ mcepisse exhortatiōis modo sus pendere Ouia in terra dereliq̄sse est nullū celestis uite filijs et emplū p̄bere Ouia cū hypocrite p caritatis mīsteria non calent de corpore plis edite id est d'oio rūsioū frigore nequaq̄m dolet et q̄nto se liberius terrenis actibus inserūt tanto negligē cius eos quos gouernāt agere terrena p̄mittūt ¶ Sed qā

derelictos hypocritaū filios sup na cura non deserit nōnullos namq̄ etiam ex talibus ītima clemēcia p̄sentis largitate spē i spe ctu calefacit recte subiūgitur Tu forsitan in puluere calefactes ea ac si dicat ut ego qui illa in puluere calefacio qui scilicet parūlorū aīas et i medio pe ccanciū positas amoris mei igne succēdo Quid cū pulius nisi pccō arripit̄ Vnde ille hostis p̄dōris huius predicōne saciatur de quo p ypsam dr Serpēs pulius pans eius q̄ p puluēm nisi ipa iniquoū i stabilitas demonstrat̄ De qua dauid ait Non sic impy nō sic sed tanq̄ pulius quem proi uentus a facie terre Ouia go dūs i puluere derelicta calesc̄at q̄ parūlorū aīas p̄dicatoꝝ suoū sollicitudine destituas etiaꝝ i medio pccāmiū positas amoris sui igne succendat Hinc est ei q̄d̄ plerusq̄ terrā et in medio populoꝝ uiuere t tamen uitam torpentis ppli non tenere Hinc est q̄ plerusq̄ terrena et malorū turbas non fugere et tamē sup no amore flagrare Hinc ē quod pleroscp terrena ut ita dic etiam mfrigore calere Vnde em nōnulli miter terrenaū hoīm torpores posti supne spei desideijs marcescūt im miter frigida corda sluentes sūt nisi q̄ omipotēs deus dere licta ouia sūt etiaꝝ in puluere calefacē et frigida pristina msensibilitate discussa p̄sentis spūs vitalis animare ut neq̄

ratenia m infirmis torpeant sed
minimis uolatilibus uersa esse
ad celestia templando deest uo
lando suspendant. Nonduꝫ
uero est quod in hijs ubis nō
solū ypocritarū actio puersa re
prehendatur sed bonorū etiaꝫ negoꝫ
si qua fortasse subrepserit ela
pmittur Nam cū de se dns dicit
quod derelicta oia i pulueꝛe
ipē calefecit pfecto aptꝰ indicat
qz ipse operatur in infirmis pūba
doctoris qui et sine uerbis nullis
calefiant quos uolunit in frigore
pulueis acsi aperte doctoribus di
cat ut sciatis quia ego sum qui
p uos loquitur operor Ecce aiam
uoluero cordibus hoīm ecclesie
uobis loquor. Humiliata igitur
cogitatione doctorū ad exprimendū
ypocritam sermo conuertit et q
fatuitate torpeat adhuc subiun
gens facto plenius indicatur
Nam sequitur Oblimisti quod
pes conculcet ea aut bestia agri cō
terat Quid i pede nisi trāsitus
operationis accipit Quid i agro
nisi mundus iste signat de quo
dns in euangelio dicit ager
autē est mundus quid i bestia
nisi antiquus hostis exprimit
q huius mundi rapinis insinuās
humana cotidie morte sacrat
de qua per ysaiam pollicete dño
dr Et mala bestia nō trāsibit
per eam Struxio ita qz oua sua
deserens oblimisti qpes con
culcet ea qz indeb ypocrite eos
quos in cōuersatione filios ge
nerant derelinquit et omino
nō curant ne aut exhortatio
sollicitudine aut discipline ri
gore destituꝫ prauaꝫ opez

exempla puertūt Si enī oua q
gignūt diligent minuti mente
rēt ne quis ea puersa opera de
mōstrando calcaret Hinc paulo
pedem in infirmis discipulis
quasi onus que posuerat metue
bat cū diceret ayuth ambulāt
quos sepe dicebam uobis Nunc
aut et flens dico inimicos crucis
xpi. Et rursū uidete canes uidete
malos operarios Et rursū de mi
crannis aut uobis sicēs in nomine
dni nri ihu xpi ut subtrahatis
uos ab omni fide ambulāte i or
dinate et non sicut traditionem
quā acceperūt a nobis Huic iohs
pedem grauo formidabat Qui
cū multa dixerit mala permissse
admixit Carissime noli imitari
malū sed quod bonū est Hunt
ipe sinagoge dux infirmio suo
gregi metuebat dicēs Nūdo i
gressus sueis terra quā dns de
dabit tibi Caue ne imitari uelis
ab hoīatōnes illarū generis

Nam oblimisti eaꝫ quod bes
tia agri gterat qz nimiū dya
bolus in hoc mundo seruēs edi
tos in bona conuersatione filios ra
piat ypocrita omino nō curat
Hanc aut agri bestiā paulus
onus que posuerat formidabat
dicēs Timeo ne sicut serpēs
euam seduxit astucia sua ita
corrūpant sensus uri a castitate
que est in xpo ihu Hanc agri be
stiam discipulis minuebat petrꝰ
cū diceꝫ Adūsarius uꝝ diabolus
quasi leo rugiens circuit quēs
que deuoret Cui resistite fortes
in fide Habent ergo ueraces
magri sup discipulos suos tm oīs
uisitera ex ūtute caritatis ypō

aute tāto mnis cōmissis me
tuit qīto nec sibimet ipīs quod
timere debeāt deprehendit Et q
obduratis cordibus minuit ipōs
etiā quos generant filios nulla
pietate debiti amoris agnoscit
vnde et adhuc substruc̄ms spē
subditur ¶ duratur ad filios
qī non sint sui Quem ei caritat
grā non ſfinidit pxīm sui Et
sipē huī deo gemit extimeī
respicit sta pfecto sūt oēs ypo
crite quoꝝ iudelicet meteſdū
sp exteiora appetūt mtis īſſi
biles fiūt et mentis q agūt
dū sua sp expetūt erga affectū
pximi nulla caritatis cōpassione
molleſcūt ¶ Qīn mollia nis
cera gestabat paulus q̄ndo eā
filios suos tanto estu amoris in
hiabat dicens Nunc uiuimus si uos
statis ī dño et teſtis ē mi deus q̄
modo cupiam omēs uos ūisceri
xpi ihu Ponamus quoq ait Testē
mihi est deus cui seruio ī spū
meo m euangelio filij eius q̄
sine mtimissione mediā uestri
facio sp moromb⁹ meis obsecrās
si quom tandē aliq̄ndo pspera
iter habeam ī uoluntate dei ue
nendi ad uos Timotheo quoq
ait Grās ago deo meo cui seruo
p gentib⁹ ī ſſcīēcia pura qua
sine ītermissione habeam tui me
moriam m orōibus meis nocte
ac die desiderans te uidere Thes
lonicēſibus q̄ amq̄ suū ediuat
dicens Nos aut fres desolati a
uobis ad tpus horę aspectu non
corde habitamus festinamus
faciem uram uidere nīm multo
desiderio Qui diris pſecutib⁹
pressus et nūc de filioꝝ salute sol

licitus adunxit Misimus timo
theū fīem nrm et ministrū dei m
euangelio xpi ad cōfortandos
uos et exhortandos p fide uestra
et nemo moueat ī tribulatiōib⁹
istis ipsi em scitis quod ī hoc
positi sumus Thessis quoq ait
Petone deficiatis ī tribulatiōibus
meis p uobis que est gla uestra
Ecce m tribulatione positus alios
exortat et m hoc qd ipē sustinet
alios roborat Nonem filioꝝ suoꝝ
fuerat more structōris oblitꝰ
sed memenebat nimis ne eis dissi
m predicatore suo tot pſecutiōnū
probra cernētes fidem meo desp
cēnt coīi q̄n m nimie passionū
cōmunie pualēnt et idarrom
nus dolebat mtor meus sed tor
mētis magis filijs de tormēto
suoꝝ tēptatiōne metuebat
Parumpēdebat m se ī se plagas
cordis ipse pacīdo sustinebat
uulnera tormētoꝝ sed filios
cōsolando curabat uulnera
cordiū Perscemus ergo ano cai
tatis sit filioꝝ salutē mter sua
detrimēta requirē et statū nīt
m pximis etiā exsilia detinēt
custodire ¶ Sed hec ypocrite
caritatis nisciera nescīūt quia
eoꝝ mens q̄nto p mundi cōu
pisc̄iam m exteiora dissoluī
tanto p affectiōm sug mterius
obduratur m sensibili frigescit
mtrmsenis q̄ amore dāpnat
molleſcit foras sepe ipam cōsi
derare nō valet q̄ cogitare se
mmme studet Cogitare uero
se nō potest quia tota apud se
met ipam non est Tota uero
sē apud semetipam nō sufficiat
q̄ p quot cōpysten aḡ rapit

per tot a semetipsa spes dissipatur
et sparsa in minimis iacet que
collecta si nellet ad summa consur
geret vnde victorii mens quia
prudoriam disciplinę visibilis
fluxo appetitu constringitur col
lecta apud semetipsam intristeq
integrat. Qualis q deo uel
proximo esse debeat plene se co
spicit quia nichil sui extra
derelīquid ut quieto ab extrioib
uel abstracta compescit tato au
cta in intimis inflammat et quo
magis ardet eo ad dephendenda
nicia amplius luat. ¶ Hinc e
ei quod scti in dei se mirando met
ipos colligūt intra ac penetra
bilia cordis occulta cuiā alienā de
licta dephendūt. Vnde bene p
ezechiel pphamdr. Et missima
nus similitudo apphendit me in
crinem capitis mei et eleuat
me spūs inter terrā et celū et ad
duxit me in visione
dei in
hierusalem iuxta hostium interius quod
respiciebat ad aquilonē ubi
erat statutū idolū zeli ad pro
uocandā emulationē. Quo est
ei crinem capitis nisi colle
cte cogitatois mentis ut non
sparse defluant sed p disciplinā
constricte subsistant. Hinc
ergo desuper mittit et apphendit p
crinem capitis eleuatur q cū
mā mens se se prudoriā colli
git uis supna sursū nos ab ī fi
mis trahit. Deus ergo mīt manū
et celū sublatū se asseit q q̄libz
suis in carne mortali posito
plene quidē adhuc adsupna nō
puenit sed iam cane mna dei re
linquit immissione ei dei in
hierusalem dicat q in delicti
bus suis et fortasse dicat. Sin
missus et proficiens p caritatis ze
lū qualis sit ecclesia debeat cō
templari. Bene quoq addit
Quia intra hostium interius dicto
est quod respiciebat ad aquilonē
Quia immutabilis dei in dei p aditū
interne inteplationis aspicit
plus prauia intra ecclias fieri
q̄ recta dephendit et quasi in
aquilonis parte oculos ideſt
ad solis similitudē flectit quia
cordium nimiū frigora carnalis
et stimulis accendit. Vbi et
recte subnigitur. Quia et illic
erat statutū idolū zeli ad pro
uocandā emulationem. Dei est
intra sanctam ecclesiam a nō illus
specie sola fidelibus rapinas et
uicia p penitentiā cōsidēnt quid
aliud q̄ in illis idolum uident
quod idolum zeli dr. q phoc cor
nos emulatione supna prouocat
ut tanto districtius delinquentes
feriat quanto nos carnis deprie
amat. ¶ Hypocrite igit quia
cogitationes mentis nō colligit
per crinem capitis minime te
nentes et quia sua nescierunt com
missorum sibi quido delicta q
dephendit. Hinc itaq torpent
a celestibus adque flagrare
debuerūt et flagrāt teremis
rebus amare a quibus laudabili
ter prohibet. Post posita q̄ppe
cuncta filios sepe eos indignos
se cordium penitula immensi laboris
accingere maria transmeare
adire iudicia pulsare prin
cipatus palatia irrumpere mur
gambis pylorū cuneis inter
esse et terrena patrimonia
laboriosa obsequiatione defendē
Quibus si fortasse dicat. Sin

ista nos agitis sectm reliquist
respondet ilico deū se meminere
Et id circo tanto studio defendo
patrimonijs mundare unde hī
adhuc destructōms huius stultio la-
bore subiugatur ¶ Frustra la-
borauit multo timore cogente
illic namq; trepidauerit timōe
ubi non erat timor Ecce enim
diuina uox increpitur siquis tibi
tuleit tunicam tuam uoluit tertiū ob-
tendere dimitte illi pallium
et tutius si quis qđ tuū est tulit
ne repetas Paulus quoq; apls
discipulos suos cupies extrinsa
despice ut ualeāt interna sec-
tari ammonet dicens Iam qđē
omīno delictū est in nobis qđ
iudicia habetis inter uos qre
non magis fraudem patimī t
tamē ypocrita assumto sēc ōn-
sacrōms habitu filiorū custo-
diam deserit et spalia quoq; de-
fendere eccīe integris queat ex
emplo suo eorū corda perdere nō
trepidat t quasi pnegligēcia
amittere patrimonia terrena
formidat In errore discipulus
labitur t tm cor ypocrite nullo
dolore sauciat Ire in mestam
voragnem cōmissos sibi gspūs
et her quasi maudita pterasit
si quod sibi leuiter inferri te-
porale dampnū sensit tulois
ira repete ab mtrms t ardescit
ayor patiēcia rumpit moxq; do
lor cordis in uocibo effrenatur
qz dū aīarū dampna equanimī
tolerat iactura uero rerū spaliū
repellere ecīa cū spīs cōmotē
festinat Ciuitis uerani' timeat
teste mentis pturbatōne quid
amat Ibi quippe est grande thē-

dum defensionis ubi et grauior
15 uis amoris ¶ Nam qūtomagis
terrena diligit tanto priuari
eis uehemēcius pmiescit qua
et qua mete mhoc mundo aliqd
possidemus non dolemus misi cū
amittimus Sme dolore amittit
quicquid sine amore possidetur
que uero ardenter diligimus
habita grauiter suspiramus
ablata Quis aūt nescīat qua
nris usibus res terrenas dūs
condidit suis aut aīabus hom
creabit Plus ergo deo se aīe
cōtinetur qui negletis hijs q
eius sūt pria tuet Perdere
namq; ypocrite ea que de-
sūt id est aīabus hom nō timet
et ea que sua sūt amittē uide
res mundo tm semetipos quasi
destructo iudici posituī racōnes
tenet Ne si plataīū suemant
cui desideratis rebus id est ra-
cōnabilibus potius mentibus
et non quesita cōseruat possidē
m hoc mundo aliquid uolumus
et ecce ueritas clamat nisi qđ
remota uult omnis que possidet
non potest mens esse discipula
Pfectus igitur examus quomodo
debet res terrenas iurgādo de-
fendere quas nō pnitet posse
19 dere ¶ Itaq; cū res pprias am-
ittimus si pfecte deū sequimur ibi
uite timere a magno onere
leuigati sumus Cū uero aīe
rerū eiusdē nobis timēde ne-
cessitas impomit quidē dum
eas rapuit solūmodo tolerandi
sūt quidē uero sectanda cūtate
pheredi nō tm sola cura ne
ma subtrahat sed ne rapiētis
non sua semetipos pdat pla-

ꝯppe ipſis raptoꝛibus debemus
metuere qñ rebus irracōabilibꝫ
defendendis mhiare))lla namq;
eccl̃a non rapta moꝛientes ămit
timꝰ cū illis neꝰ et mīc ꝯdiuoꝛis
eodme et ſi corrigi ſtudeāt poſt
pꝛeptōm muneꝛis unū ſumus ·
Quis aut neſciat quia minus
ea quibus utimur ꝓplus debeꝫ
amare quod ſimus Si ergo
ꝓ pro ſua utilitate raptoꝛibus
loquimur iam non ſolū nob
que ꝓpria ſed ipſis eccl̃ie q̃ſumꝫ
eterna uendicamus Qua ĩre
illud eſt ſolerter inuiendum
ne p neceſſitatis metū aipidi
tas ſurrepat Et zelo ſuaeſā pro
hibicio impetu mmodeāatore
diſtenſa uſq; ad odioſe turpitu
dmem cōtencōnis erūpat dū
q; ꝓterrena re paxa cor de nō
ꝓxmo ſtmdiatur liquido appa
reat quia plus res q̃n ꝓxmꝰ
amatur Si aut caritatis uiſceā
eccl̃a ꝛra raptoꝛ ꝓxmū nhēmꝰ
nos metipſos penis ipō raptoꝛe
p ſeqmur grauiusq; nos q̃
alter poteriat deuaſtamus
q; dilecōms domī ſponte deſe
rentes a nobis ꝛpīs quod ita
eſt amittmꝰ quia ab illo ſola
exteiom pdebamꝰ Sed hāt
ꝛporuta formaꝫ caritatis ıgo
rat quia plus terrena quam
celeſtia diligens contra eum
qui ꝓpalia diripit ſe ſe ĩ itimiſ
immam odio ıflamat Ori
endū uero eſt quia ſūt non
nulli quos caritatis gremo
mitriens mater eccl̃ia tole
rat quousq; ad ſpīualis e
tatis maremeta ꝑducat qui
nō mag̃ et ſhitatis habitum
tenēt et pfectōms merīti exeꝛ
non ualent Ad dona namq;
ſpīualia mmme aſſurgūt et
idarco is qui ſibi cōiuncti ſūt ad
uenda ea que terrena ſūt ſer
uiuit et nō mīgim mdeſeſioms
eigdē ıracundia ꝯcedit))os
namq; credēdū eſt m ỹpocritaꝫ
numerū cuerē quia aliud eſt
m fitmitate aliud malicia ꝓ
ctare Hoc ıtaq; hoc mter ỹpo
crītas diſtat q̃ iſti m fitmitate
conſtꝫ malūt a rectis d'nulpa
ſua redargui quam de fict a
ſcitate laudāi))li uero et mīc
ſe agere certi ſūt Et tam apud
huana mdicia de nore ſcitatis
mtumeſcūt)ſtino metuit ꝑuꝰ
homb; eccl̃a de bona accōne
diſpliceē dū ſuprno tam̄modo
mdicijs placeāt))li uō nūq;
quid agāt ſed quom̄ d'moꝫ
qualibet homb; poſſint placē
conſideant ſſh mx̄ modī ſue
mtelligēie eccl̃a m rebꝫ ſcīs
militāt cauſis dei))li eciam
ꝓcauſas dei mitencōm d'ſimūt
ſcīs q; mipā quoq; que ſe agē
ſcā opera ostendūt nō ꝛōſtoꝛ
querūt hom̄ ſed autas ſaluaꝛ
))gitur nū quoſdam nō deſperte
comūſa como uiros naside ul
nimme defendere nec tam eos
ꝛphēdo deſperīe q; pleruꝫ
unī eidemq; hom̄ et miſimt
quedam mdicabilia q; appa
reāt ꝛ magna que latent))n
nobis aut ſepe magna mfacie
ꝑdeūt et nōnūq̃m que ꝛphē
denda ſūt occultant hmc go
huanda eſt mē mentis elatio
q; ꝛ ſullos mfirma ſūt publicat
et mā ſcīa ꝛ mirſūt forma

illoꝝ ſcreta ſiſt et mpublico nr̄
nulgantur Quos ergo de apta
mfirmitate repḧendmꝰ ſiper
eſt ut de occulte forthudmis
eſtmacōne ueneremur ⁊ ſi ſe
de apta firmitate mā nōs ele
uat Occulta ſua mfirma cō
ſideans ſe ſe m hūilitate p̄mat
Sepe enī nōnulli mltis p̄cepti
obſequiū ⁊ Et quedā pauca p̄
tereūt Et nos mlta ptermittꝰ
cū pauca ſeruamꝰ Vnde fit ple
rūq; vt quia quod ſeruare nos
nouimꝰ hoc p̄teire alios uideꝰ
Illicomā ſe melacōne mēs ele
uat obliuiſcens q̄ mlta p̄tere
ant cū valde ſint pauca que
ſeruat Neceſſe eſt igit̄ ut mꝰ
bus alios r̄phendmꝰ clamōꝝ
ſollicite mē cogitacōis r̄tueo
q̄ ſubtmiorē ſe retis mr̄ aiꝰ
cōſpirat quaſi ip̄pijs ſmgl̄aūt
dictis heu penis mult Sed aut
ypocrita celeſtia lucra deſerēs
terrem ſe laboret ſubſtrucōis
adhuc noīe ſubiugit dicēs Pri
uauit eū dñs ſapiēcia nec deꝰ
illi mtelligēciaꝝ q̄bus aliudſit
priuare aliud nō dare hoc tam̄
repetit ſubdendo non dedit q̄
p̄mſit p̄uauit nō minuſte ſapi
ēciam abſtulit ſed miſte nō de
dit Vnde ⁊ pharaonis cor dñs
obdurāſſe deſcribit non q̄ ipē
duriciaꝝ tribuit ſed q̄ exigēti
eius meritis nulla illud d'ſip
m fuſt tmois ſēſibilitate molli
uit Sed mīt ypocrita q̄ ſem̄
ſe ſimlat quod ſub magne
bomois occultat ſē eccle
pace p̄mittit Et idcirco ante
nōs oculos religioms uiſioe
ueſtitur Siqua ueō tptano
fidei erripat ſtatim lupi mois
rabida habitu ſe ouine pellis
expoliat q̄ñtūcūq; nō bonos
ſeuat p̄ſequēs demōſtrat

¶ Vnde et recte ſubdit Cū ipe 12
fuerit ſaltū alas erigit deridet
eqtem et aſcēſores eius Quid
em̄ alas huiꝰ ſtructōis ampli
miſi p̄ſas hoc ipe q̄ rōplicitas
ypocrite cogitacōes quas cū
ipe fuerit in altū eleuat quia
oportunitate compta eas ſiper
biedo manifeſtat Alas ſaltū
erigere eſt p effrenatā ſibi
cogitacōes aperīe Nūc ait
q̄ ſtūm ſe ſimulat q̄ ſe metipō
ſtimigit que cogitat quaſi
alas m corpe phūlitate pli
cat ¶ Notandū uero eſt quod 13
non ait deridet equū ⁊ aſcēſō
ſed equitem ⁊ aſcēſore Equus
quippe eſt animal ſtreate cor
pis ſui quod indelz nouit
et abilitatis cōmictē freno
reſtringē et mrſū militatis mi
pulſu m exercitacōne boī opi
relaxare Equus ergo noīe
aīam ſū viri exp̄mit quāmū
corpis bene ſubditum regit
Vnde ⁊ iohēs aplūs ī apocalyp
dñm q̄ſcēplanigeāt Exercitꝰ
q̄ ſūt m celo ſeqbant eū eqs
albis multitudies q̄ppe ſcōꝝ
que em hoc agarthj bello ſuda
uerat recte exercitū uocat
Cum idcirco m equis albis
ſedere referuit quia mūdꝰ
eoꝝ corpa et luce iuſticie et
caſtimonie candore clarue
rūt Deridet ergo ypocrita
equitē q̄ tū ipe maio tūc
erripeāt electoꝝ deſpiat
ſtitatē Et elatus ſatuus

appellat quos pace pissis fidei
callida arte simulabat ¶ Qs
uero huius assensor est equitis
nisi omipotens deus qui et ea q̃
non erat pinderis condidit t
ea que sūt possidēs regit aste
dit quippe equitē q̃ uisū v
uinsquisq; ꝙ ai aīaq; possidet sua
bene membra possidētes hui
ergo ypocrite deridere ē eq̃tem
sr̃os despicē deridere ūb est aste
sorem equitis prosilire vsq; ad
miuria ñatois ¶ Cuna est
uno quoq; lapsu a mmmis sp
incipitur et sub tres tēptibus de
fectibus ad grauiora puenit
teste ypocrite huius iniquitas
p sup posita detrimēta distin
uitur ut dicatur prius bonū
se quod non sit ostendere post
modū uero bonos apte despicē
ad extremū quoq; usq; ad ī
uitiaz conditois exulire Nuq;
quippe illic aīa quo occiderit
uaret q̃ uoluntate semel lapsa
ad peiora ponderat sue ñitatis
impellitur ut ꝓfundū torrius
semp adhuc ꝓfundius obruat
sat ergo nūc ypocrita t nūc
suas laudes appetat postmod
uitaz ꝓximoꝝ premat 7 sinq;
sr̃risione sui conditois exer
creat ut quo elatora sp excogitat
eo sē supplicijs atrocioribꝫ mer
gat Quīm multos tales nr̃ sēa
ecclia tolerat quos nūq̃ ipse em
perit temptacō apta manifestat
Cum uoluntates suas q̃ cōi ea
modo nō exercuit qī cōplicatas
uiterm alas cogitatiōm pūnit
Cuna em bonis malisq; hec
uita cōmuniter diuidit mit ec
clesia ex utroruq; numeō uisi
biliter gregat sed deo minis
biliter uindicante discernit texi
tui sui a ypocrisi societate sepat
Modo uero esse mecū nec bonis
sine malis nec mali sine bonis
possūt Nec em ipe iuncta uīq;
pars sub necessitate congruit ut
et mali mutēt p exempla bonoz
et bonī purgent p temptamēta
malorū Atq; ideo dns post qm
substitutōis specie multa d ypo
critaū reprobatōne intulit mox
ad electorū sortem verba conuert
ut qm illis audiēnt quod
fugientes tolerent nisis audi
ant quid imitantes amēt Ne
nūquid prebebis equo fortitu
dinē aut circūdabis collo eiꝰ
hinnitū sed fortasse ꝑ qm
huius equi fortitudinē hinnitū
disseramus ab aliquib; q̃rit
ut aliter eius moralitate p
posita et rmoti ois virtus
7 structōis huius salutaris expo
natur Manna quippe ubi
dei est et quicquid bene uo
luntas suscipiens appetit hoc
ꝑfecto in ore comedentis sapit
Terra est ubi dei qm̃ q̃nto
labor in q̃rentis exigit tanto
largius fructū reddit Debet
ergo intellectus sancti eloquii
multiplici ministerio uentilari
q̃ et terra que se prius arādo
uertit ad frugem uberius
aptatur Que igit 7 aliter
de rmotione ac structōne sen
timus subbrenitate subiūgi
mus q̃ ad ea que obligati
ora sūt enodanda ꝑueniamus
¶ Rmotionis iste qui erat mo
nocerus gr̃is exemplaib;
notatur tāte esse fortitudinis

dr ut nulla uenanan vnute ca
piatur sed sanit hy asserit qn
describedis natis aalin labo
riosa mueshgacone sudauerit
vrgo ei puella ypomt q uem
eh sinu aperit in quo ille omi
ferocitate post posita caput de
pont sicq ab eis a quib capi
queitur repete uelud ener
uis muemt biuer quoq do
loris esse describit qui eciam
an elefantis qndo certam aggr
dinit eo cornu q in mane sin
gulaiter gestat ventre adiscan
an ferite phibetur ut nn ea que
mollioa sut undneat ipugnc
se facile sternat potest ergo
p hut rnoceota uel forte mono
ceota sntz vnicornc ille ppius
intelligi qn du dr acepta lege
non opera sed solam ter ructos
hoies elacone simpsit qi inter
ceteas bestias cornu singlare ge
stant vnde passio sua dns pro
pheta canete pnuncias ait li
bera me de ore leonis et a cor
nibus vnicornuoz humilitate
mea Tot qppe nulla gente un
cornes uel forte rnoceotes ex
titerut quod con poica nita ue
ritatis de legis opibus singlai
et fatua elacone gfisi sut Beato
ugut job ste ecclie typu teneh
dr Nunquid uolet rnoceos ser
uire tibi sic si apius dicatur
Nunquid illu pplm que superbie
m nere fideliu stulta sua elacc
cosideras subinre tue poicatois
mdmas Subandis ut ego qn
et contra me illu singlaris cornu
extolli cospiao et nn michi nq
uoluero ptmus subdo Sed hoc
melius ostendmus si de genere

ad spem trasdamus Ille ergo ex
hoc populo et prs in superbia et
postmodu papinus regis i humilte
nobis ad medu paulus ducat
Cnu du con deu se quasi d'aisio
dia legis negnce exulit cornu
in nare gestant vnde i hoc ipin
naris cornu phuliarc pomod
mdmans dicat Cnu prius fu
blasphemus et psecutor et con
meliosus sed misiordias gsecutus
su qr ignoans fcm in nare cor
nu gestant qui placatu se
deo de crudelitate consideba sic
ipe postmod semetipm edangit
dicens et pfiteba in mdansimo
sup multos coetaneos i genere
meo habitdanus emulator
existens paternau mee tra
ditoni huius aut rnocerotis
forntudine omis uenator ex
timuit qr sauli sentcia vng
quisq; pdcator expauit dnm
namq; est Paulus aut adhuc
spirans minaz i cedis idiscipl
os in contra ad prmape sacu
et petit ab eo epas i damascu
ad synagogas et si quos inuenit
huius vie uiros ac mlies uctos
p duceret in ierlm Cui flamma
re reddendus nabe ispiraco vo
et illud sepe p odore nare dep
hendimus qr ortis no indemus
Rnoceros ergo iste nare gesta
bat cornu quo pugnet q mag
et cedis ispirans postq; pites
interficet absentes querebat
Sed erte omis ante illu uendr
abstondunt ois ho id est ratio
nale sapies opinione timois
eius effugabit Vt ergo hut
rnocerota capiat in simu sinu
virgo id est secretu sinu ipius se

immolata in carne dei sapiēcia
expauidat Xpm quippe ē qđ
damnasū pergeret subito aīm
fulsit illū die media lux d'celo
et nox facta est dicens Saule
Saule quid me psequeis qui
pstratus in terra respōdit qs
dne Cui ilico dr Ego sū ihs na
zarenus quē tu psequeis vrgo
minus tuos tuoctoti simū suū ape
ruit cū saulo incorrupta dei
sapiēcia incarnacōnis sue mi
steriū de celo loqndo patefecit
Et fortitudine suā tuoctos pe
didit quia pstratus humi omē
q̄ superbū tumebat amisit qui
dū sublato oculoū lume mani
adamantiam durat Patet etiā
tuoctos iste qbus dei locis as
tringitur quia indeb uno ītpe
tenitate pdicacōne baptismate
ligatur Cui etiā ad dei psepe
morabilis est qui tuminare
uerba euangelij dedignat
non est sūt eni Astendi ierō
solimas cū barnaba assumto
et tito Astendi aūt sedin tucla
cōm et cōtuli cū illis euāgeliū
et qui primis reputus audiebāt
durū est cōtra stimulū dei calcitre
mitia post modū virtute pētis
pfidis ex uerbi pabulo nutres
obtinuit et calcem superbie am
isit locis quoq; dei nō tā aue
ritate restringitur sed quod
magis sit mirabile ad arādū
ligatur ut nō solū hoīes cru
delitatē cornu nō impetat
sed eoū etiā refectōni seruī
ens aratrū pdicacōnis habat
Ipse q̄ppe de euāgelizātibus
quasi de arantibus dicit debet
qui tritūat in spe fructus percipi
endi Qui igitur tormēta pius
fidelibus irrogabāt & profide
post modū flagella libenter
portat · qui stripis etiā eplis
humilis ac despectus pdicabat
quod dudū terribilis īpugnabat
Profecto bene ligatus subarato
desidat ad segetem quotuebat
in campo male liber a tuoctore
de quo recte dr ¶ Aut cōtri- 18
git glebas uallui post te Jam
salicet dns quorūdaz mētes tra
uerat qui illū uehemēter humā
geneis redemptāz arcebāt Cui
tri eū nequaq̄m a pristina obser
uacōne recedēt aī dura lictē
pdicamēta custodiret eas pdica-
egregius dat Si fundamum
xps uobis michil pdest Et ergo
in humili mēte fidelui legis dui
cium redarguēdo cōtruit quid
aliud dē mualle post dūm gle
bas fregit ne indelz grana se
minū que ex casus arato fidei
sulcis cordis excipet pfusto
diam lrē pssā depereūt de
quo bene adhuc subdit ¶ Tu 19
quid fiduciā habebis īmag
fortitudine anos et dereliques
ei labores tuos in tuoctorum
hinc fortitudine fiduciā deus
habuit · qui q̄nto illū crude-
lius dura sibi inferētem per
tulit tanto p se gestamus to
lerātem aduersā pssuit cui
labores rel quos ipe īcarne
phuerat dereliquit et cōfūsit
illū usq; ad imaginacōs xpe
passiōis traxit vnde & paule
tuoctorum dr Supplco ea
que desunt passionū xpi in
carne mea De q° adhuc scdo

Numquid credis ei quod reddat
semetem tibi et aream tuam
xo congreget ¶ Consideremus sau
lum qui fuit cum ab ipsa adoles
centia lapidantium adiutor existeret
cum alia ecclesie loca vastaret et ac
ceptis epistolis vastanda alia peteret
cum mors ei fidelium nulla suffi
ceret sed semper ad aliorum interitum
aliis extinctis anhelaret et pro
fecto cognosceret quis ultus fuit fi
delium crederet quod ad iugum
deus sue formidinis tam tante
elacionis inclinaret Unde et a
nanias voce dominica huc et preceptum
commissum audiuit extimuit dicens
Domine audiui a multis de viro hoc
quanta mala sanctis tuis fecerit in iherusalem
Qui tamen repente commutatus ab ho
ste predicator efficitur et in cunctis
mundi partibus redemptoris sui
nomen insinuat supplicia pro
veritate tolerat pati se quod irro
gaverat exultat alios blandimentis
vocat alios ad fidem terroribus
revocat Istis regnum pollicetur
celestis patrie illis minatur
ignem gehenne Nos preceptis
corrigit illos ad viam restitu
dinis per humilitatem trahit atque in
omni latere ad manum se sui re
ctoris inclinat et tanta arte di
aream congregat quanta illum
xi prius elatione ventilabat ¶ Sed
neque hoc oberrat a paulo quod
rinoceros buxei coloris dicitur et
elefantorum ventres cornu fe
risse perhibetur quia enim iuvente
sub rigore legis adsuevit ar
cius nullo ceteris custodia vinis
vinoque vinitis tolerunt Quid enim
per colorem buxeum nisi abstinentie
pallor exprimitur Cuique se te

naciter adherere testatur dicens
Castigo corpus meum et servituti
subicio ne forte aliis predicans
ipse reprobus efficiar Qui divine
legis erudicione preditus dum
aliorum ingluviem redarguit
cornu elefantes in ventre fe
riat In ventre quippe elefantes
percusserat cum dicebat multi am
bulant quos sepe dicebam vobis
Nunc autem et flens dico inimicos
crucis Christi quorum finis interitus
quorum venter deus et gloria in confusione
ipsorum Et rursum huiusmodi Christo
domino non serviunt sed suo ventri
Cornu suo igitur rinoceros
iste non tam homines sed bestias
percutit quando illa paulus doctrine
sue fortitudine nequaquam pre
mendos homines imperiit sed su
perbos ventris cultores occidit
Que ergo in paulo scripta cogno
vimus superest ut facta et in aliis
credamus Multi quippe ad hu
militatis graciam ex illius superbie
elacione conversi sunt quorum se
vicia dominus cum sub iugo sue pietatis
timoris edomuit mirum rino
ceretis sibi fortitudinem subiciunt
Sed quia mira dei potencia
quid de celestis egit audivimus
nunc miram eius paciencia in hys
quos reprobans tolerabat audiamus
x2 ¶ Penna strucionis similis est pe
nis herodii et accipitris quid
strucionis nomine nisi synagoga
signatur Que alas legis habuit
sed corde in infimis repens
nequaquam se a terra sublevavit
Et in duce os pherodium et accipitrem
nisi antiqui patres exprimuntur
Qui ad ea que poterunt intelli
genda perspicue valuerunt etiam

Primo ꝓpter adhere ꝓpter
ego corpis mei ꝓpter
cio ne forte alios ꝓpter
rebus efficiar ꝓpter
s enidicone ꝓpter
rui mglumen ꝓpter
nu elegantes ꝓpter
t inuenire quipe ꝓpter
sserat cu diabolo ꝓpter
lat quos sepe ꝓpter
t aut t flens dico ꝓpter
ns ꝑ quoru finis ꝓpter
eru uetet deus ꝓpter
rui Et rursu ꝓpter
o no seruiu sed ꝓpter
rnu suo igitur ꝓpter
ꝑ non iam hoiis ꝓpter
ultit quido illa ꝓpter
e formidine nequa ꝓpter
endos hmoi ꝓpter
os uerbis cultores ꝓpter
Que ergo ꝑ paulo ꝓpter
ms supest ut fiam ꝓpter
demus omnia ꝓpter
ratis gram exilium ꝓpter
arone comis sit qua ꝓpter
iciaq; dns cu subiug ꝓpter
mois edomuit mmi ꝓpter
etoris sibi formidine ꝓpter
Sed qua mira de ꝓpter
mo de celestis cpit ꝓpter
uit mmi eius ꝓpter
nos reprobos colebat ꝓpter

¶ Forma structionis

herody et accipitris
mucionis nisi ꝑ
ignatur Que aliqua
ed corde m mmm
ulq; se a terra
Quudo phendit
nisi amqui pes
Qm ad eaq; pnent
gda ꝓpter

Primo igitur ꝓpter ꝓpter
structionis herody et accipitris ꝓpter
pennis est similis qua synagoge nox ꝓpter
priorii doctinam logn ꝓpter
do tenuit sed mundo nescit ꝓpter
unde et eiusdez synagoge popu ꝓpter
los de phariseis atq; scribis ꝓpter
ueritas admonet dicens Sr ꝓpter
chadhedraz moysi sederunt ꝓpter
scribe t phaizei Omia ergo ꝓpter
quecuq; dixerint uobis seruate ꝓpter
et facite Secom opa uero eoru ꝓpter
nolite facere Multa aut dice ꝓpter
de herodij nuta potuimus Sed ꝓpter
q; penna eius tantummodo ad me ꝓpter
moriaz dedicit de uita logn ꝓpter
phibemur Que dereliquid ꝓpter
in terra ouia sua tu forsitan ꝓpter
ꝑpuluere calefacies ra ꝓpter
nis aliud est quod cernitur aliud ꝓpter
quod speratur Et indei spes ꝓpter
non potest paulo attestante ꝓpter
qui ait Quod ei indet quis qd ꝓpter
sperat Quid vero pscriconis ꝓpter
ouia nisi synagoge carne edi ꝓpter
ti apli designant Quid di se ꝓpter
imundo despectos atq; humiles ꝓpter
exhibent speraꝝ gram ꝑ sup ꝓpter
nis docent Abierit namq; qui ꝓpter
nullius monitu apud elatos ꝓpter
habitu in terra uidiu ouia la ꝓpter
cuerit sed mus in eis latebat ꝓpter
unde uidet et sublenan spe ꝓpter
pennis ad celestia uolarent ꝓpter

¶ Que ouia structio in terra
dereliquit quia eos quos car
ne genuit synagoga audie
aplos qtempnes uocande gen
litatis deserit amara aut po
tecia dns hec eadez ꝑpuluere
calefacit quia minos aplos
stus milla abiecta diuitu ge
ntilitate suscitauit et quos sy
nagoga uelut in sensatos in
mundicatosq; despexerat ipi mul
tiplicatone generis ꝓdocte
magistrum imitetes uolant

¶ Ouia sua structio ꝑpuluere
dereliquit quia et omes quos
et ꝓdicando synagoga gemit
a terrenis desideriis minime
suspendit Que minuti desideria
quia antiquus hostis cepta
mouent obsessas mentes ecia
uisibilibus rapit Vnde t subdit
oblitus est quod pes grulcet ea
et bestia agri coterat Huic ouia
pes calcat et bestia agri gteat
cu in terra deseritur Cuius mi
dez humana corda diu sp terrea
cogitate sp que ima sint agere
appetit ad coterendu se agri
beste id est diabolo sternit
ut cu dm mma cogitacone ab
iecta sint quido eciaz maiorum
crimini ꝓpetracone frangat
Synagoga ergo ouia que gen
a terra suspendere bene uidedo
neglexit Sed omipotens deus
multos eius filios q; uis ter
renis desideriis mortuos ac fri
gidos reppeit calore tui sui
amoris animauit Sed uitaz
q; filiis synagoga non dedit
hanc post modu mundi dis
poluit ꝓsequendo extinguere
quos sp ad bona opa nom memi
nerat fouendo gemuisse unde
et apte de hac structione subdit

¶ Omnat ad filios qui no sint
sui quasi non suos aspicit qs
aliter uiuere quin docuit ipa
deprehendit et detestete semina
terrores admonet segq; ꝑsecu
cionibus exercet atq; mundie
facibo ꝑflamata in qbus nullabat

Ut posset minor laborat ut debe-
ant m terrire et aiam dñi membra
psequi. placare se phoc dñm
suspicat. vnde et ex eiusdem
synagoge vel hic
synagoge dñs veritas dicit
venit hora ut omis qui interfic
vos arbitret se obsequium pst
tare deo Hinc ergo dñi crude-
litate adp sequndi synagoga
dicit hoc se agere i pulsu di-
uini timoris arbitrat. rerte
subnigitur Frustra laborauit
nullo timore cogere m labore
quippe illam psecutoris anhe-
lare non timor sed crudelitas
coegit Sed q. plerumq; uicia a-
more vnitati tincta tanto meliora
sunt quito et esse vicia nimme
agnostunt eo m psecutone
dicitor synagoga exhint quo
religiosiore se fiei fideliu mor
tibus estimauit stridere que
ageret disterne omnino no
potuit quia lume sibi intelli-
gencie psumptie obiectionem
clausit vnde t bene subditur
Primauit ei eam deus sapie
nec dedit illi intelligentiam.
Districtu quippe est occulte
retributoris examen t qq
spes mulitate podit etia veri-
tatis intelligentiam nescies
amisit valde aut minora st
munera que i redemptoris
aduentu fidelibo minuit quia
eaz q bus stam exhiaz adhuc
p aduentu anti xpi seruire con-
tendit Ad illud namq; se ips
pparat ut tuta fideliu quate
coaceruatis iuriis pmat
Vnde t apte subditur Cum
tpus fuerit talpa alas erigit
Deridet equm et astensorem
eius i altu strucio alas erigit
quando suo conditore synagoga
non ut antea sermocinando sed
aperte iam expugnando conat
in membra quippe diaboli tra-
siens et mendacij hostes dñi re-
dens con fideles tanto m altius
extollit. quito et de corpus
se esse gloriat. Que q. no solu
humanitate dñi sed ipam eterq;
diuinitatem despicit non tam
equitem sed astensorem eterq; equi
irridet Nam custodita vnite
psone ualet intelligi q. ualet
uerbu dei tuc equitem astendit
quando humanam
animam t carnez mira autez
virginis condidit certe tuc
equite astendit quando humanam
animam p prie carnis psidentez
Diuino cultui semetipm rea-
do subiugauit Carne q. ppe
diuinitas ama mediante sustepit
et p hoc toti sit equite temi
q. m semetipo non solu illam
que regebatur sed hanc eterq;
que regebat astrinxit Iudea
igit. p aduentu sui pbienti
antixpi laqueo seductois capi
ta qui redemptoq; nem humilem
fuisse miter horis despicit de
ridet equite Mina ergo illis
diuinitatem condidit deridet m
chilomig-astensoq; Sed redep
tor mr unus idemq; et eques
et equitis astensor et ut i mdi
uent fortes con mudu pdi
catores exhibuit et ut in mudi
termio antixpi fallacia tolerat
vnitez p se certanbq; subminstrat
vt ca antiquus hostis nulla
sua ciclus fimenda libertate
laxat. fideles mr tanto magis
uires acripiat quito con aduer-

sariū solutū pugnāt Vnde h' aī
stricio alas eleuare astēsorem
et eq̄tem deridere describ' ulco
foeciū ꝑdicamētoū memoria
subrogatur et dicit' n nūquid ꝑ
bebis equo fortitudinē aut īm
dabis collo eius hinnitū ¶ In
scriptuā sacra equū noīe alīq̄
lubrica uita pranoū aliq̄ndo
dignitas tpalis aliq̄ndo hoc ip̄
sens sclm aliq̄ndo ꝑparacō trē
mentcōms aliq̄ndo sūis ꝑdicat'
exp̄mitur Equs enī noīe lubrica
pranoū vita signatur sicut sp̄
tū est Nolite fieī sicut equus et
mulus q̄ quibus nō est intellīs
Et sicut p ypham dū dr Equi
amatores et admissarij facti sūt
unusquisq; ad uxorē pximi sui
hinnebat ¶ Equi noīe dignitas
tpalis accipitur Salomone at
testāte qui ait Vidi seruos ī e
quus et pncipes ambulādo sī
seruos sup terrā Omis quippe
qui peccat seruus est pcti t fili
mequus sit cū pcōres pnīs u
te dignitatibq; efferūt pnī
pes ergo quasi seruī ābulant
cū milios dignitate p̄nitī pleōs
nllus honor erigit sed sūma
aduersitas uelut mugnos de
orsū p̄mit Hinc rursū dicit'
Dormitauerūt qui ascēderūt
equos id est ī morte animi mē
bis oculos a ueritatis luce clau
serūt qui in pnīs uite honore
cōfisi sūt Equs noīe hoc ip̄m pās
sclm designatur sicut iacob uoce
dr fiat dan coluber ī uia cera
stes ī ma semita mordēs ungu
las equi ut cadat ascensor eq
retro Quo ī testimonio qd eq
signat melius ostēdms si et
ea que cōstant paulo subtilius
exponams nōnulli ei de tribu
dan uenire antixp̄m ferūt p
eo q̄ hoc loco dan et coluber
asserūtur et mordens vnde et
non ī merito dū israelitarū
pplus terras m castroū p̄pacō
sumpsit p̄mus dan ad aglone
castra metatus est illū scilicet
significans qui m corde suo dixe
rat Ascendo m monte testa
m lateribus aquilonis assīdā
sup altitudinē nubiū similis ero
altissimo de quo p ypham dr
Adan audit' est fremitus
equoū eius qui non solū co
luber sed ecia cerastes uocat'
Cerastes ei grece cornua dr
serpens; hic cornutus esse
phibetur p quē digne antixp̄s
aduersus asserūtur q̄ contra
uitā fideliū ai morsū pestifere
ꝑdicacōms armatur ecia cor
nibus potestatis Quis autem
nesciat semitā angustiorem
esse quā uiā sit ergo dan coluber
uia q̄ m pnīs uite latitudīe
eos ambulare p̄uocat qbus ēsip
cendo blandit' sed uia mordet
qui eos quibus libertatē tribuit er
roris sui ueneno cōsumit sit
cerastes m semita quia quos fi
deles reppert et sese ad ptem
celestis angusta itinera cōsti
gentes non solū nequicia calli
de psuasionis impetit sed ecia
terrore potestatis p̄mit sed m
psecucōne post beneficia ficte
dulcedinis exercet cornua po
testatis Quo m loco equus hui
mōdī misticat qui p elacōm
sui mentis labentiū tporum
spumat Et quia antixp̄s ēcma

mūdi ap̄hendē mittitur cerastes iste equū ungulas mordere
phibetur ungulas quippe eq̄
mordere est extrema semp ferendo cōmgere vt cadat astēdr
eius retro Astensor equi est q̄sq̄
extollitur mōrgmtaūb mūdi
qui retro cadere dr̄ et non ſ̄ficiē
Sicut Saulus terdisse mēdrat
ſn facie eī cadere est m hac vita
suas vnūq̄q̄ culpas agnoſcē
eas q̄ penitēdo deflere Petro vēr
quo non mdet cadere est exhac
vita repente decedere et ad que
supplicia deducat ignorare
et quia mdeā errois sue laq̄s
capta p xp̄m antixp̄m expectat
bene Iacob eodem loco ipete
ſelectorū nocem cōmſtis est
dicēs Salutarē tuū expectabo dñe
idest non sicut mfideles vnusq̄
ſed eū q̄ ſredemptōr mrām ue-
turus est vñ credo fidelr xp̄m

10 Equm noīe ꝑpter recte tres ois
accipitur siaut sēpm est Equs
paratus m die belli ſed omnis
salutē tribuit quia cōn tēptatōr
quidē se animo ꝑparat sed mſi
adminetur desiꝑ salubriter
nō deterrat 11 Equm noīe sanctus q̄sq̄
ꝑdicator accipit ꝑpheta atte
stāte qui ait Mittit in mare
equos suos turbātes aquas mul-
tas Quete quippe aque ia-
cuerut qui humane mentes
diu subiunctorū suorū torpore
sōpite sūt Sed equus dei maie
turbatus est q̄ mssis ꝑdicatorib⁹
stis omē cor qd̄ pestifera senū
tate torpuit mpulsu salutifer
tmoīs expauit Hoc itaq̄ loco
equm noīe sanctū ꝑdicatōr accipim⁹
tu peato rob dr̄ 12 Naquid p

bebis equo fortitudīez aut ſmūdab
collo eius himitū Sed quidē
q̄ huic equo dñs plus se dare
fortitudinez et post modū collo
eius himitī mūdare asserit
hmmitu enī uox ꝑdicatōris ex
pmitur Veris ei quisque ꝑdicatr
ante fortitudinē ꝑpost himitī
q̄ accipit q̄ nī ſse plus vicia
extinxerit nūq̄ p erudiēdis alijs
ad uocē ꝑdicatōis uenit Equus
iste fortitudinē habet q̄ aduſa
constanter tolerat Habet hmi-
tūquia ad sipna blandiens
vocat Huic equo dñs et fortitu
dinez se et hmmitū dare testat
q̄ ī ꝑdicatore eius nisi et uita
et sermo cōueneit nequaq̄ vtq
pfectōris appārebit Non ei multū
ꝑdest nisi sublimis uite operā
ſuffultus sit ſed tamē loq̄ndo
non neglet adhoc alios exortare
quod ſentit vel quid ꝑdest bn̄
loq̄ndo alios accendere si semet
ipm mdicat male mmēdo torpe
ſe Quia ergo ꝑdicatōr necesse
est ut ad pfectōnem vtraq̄ cōue-
niāt equo suo dñs et nī actōis
fortitudinē mſtrat accōmo
At notāndū aut himitus q̄ sili
mitudū ꝑ guttur duat equi
collo cōtrahi idest q̄ ꝑ gyrum
trahi exteius elicat Quia ni
dez q̄ ꝑdicatōis uox de ſterms
emanat ſed extrorsū trūdat nā
quo alios ad bene uiuēdū ſ suſ
citat eo ad bene agēdū ꝑopā
ꝑdicātis ligat ne extra ſmoēs
actio transeat ne uox iutus q̄
dicat Collo ergo equi himitū
trūdicat q̄ ne ꝑ adusa opera
ꝑdeat suus vnlz eccā vita ꝑdi
cantis obsidet 13 Hunc ecclī

qđ potēter dimicātibus i munere torquis datur ut quia signa vīrtutū gestant maiora sp exerceāt i debilitatis crimen incurrē metuāt dū in semetipis iam fortitudīs est pmiū quod ostendāt vnde i recte i laude sapiēcie auditori ciulibet p salomōē dicit Coronam grātū accipies et torquē auream collo tuo Sequit Hū quid sustinebis eū quasi locustas locustarū noīe aliquādo indecorū pplus aliquādo conuersa gēlitas aliquādo addecentiū lingua alī uero p compactōnē rūrrectio domica uel predicatorū uita sigt Quia enī indecorū populū louste exprimāt uita iohānis signat de quo scriptū est locustas i mel siluestre edebat Johannes qppe eī quē ppheie auctōre pmūciat ecclā ciborū spēe clamat In semetipō enī designant dīm quē pmeruit Cui minuī i redēptōnē mām uenies qn instructiōe gēlitatis dulcedinē sumpsit mel siluestre edit Quia uero indecorū plebem in suo corpore exparte conuertit in abo lousīte significant subitos saltus dantes sed primus ad terram cadētes Saltus enī agebant cū precepta dnī se implere promittēt Sed mens ad terram cadebāt cū per prava opa hec se audisse denegaret videamq in eis quasi quidam locustaꝝ saltū Qua uerba q Ionius e dīs et faciamq et audiemq Videamus ait quom civius ad terrā ruit vltīa mortis egō in egipto et non in hac uasta solitudine vltīa pereamq et nō moueat dīs nos i terrā istam Locuste eant ergo qp habebant saltū p uiorem et casū paccōnē ¶ locustarū quoq noīe gēlitas designatur Salomone attestāte qui ait florebit amigdalū in pinguabitur locusta dissipabit capparis Amigdalū quippe florem prius ceteris arboribus ostendit Et quid in flore amigdale nisi ste ecclie p mordia designant Que i predicatoribus suis primitivos virtutū flores apparuit et ad inferenda poma boni operū uentuos seos quasi arbusta segnicia puemit in q mox locusta impugnata est qn sicca gēlitatis sterilitas pinguedine est gre celestis infusa Capparis dissipatur qn cū gram fidei vocata gentilitas attigit uideat sua sterilitate remanēs bene uuiedi ordinē amisit Hinc rursū p eūdem salomōem dr Rege locusta nō habet et egrediunt vniuersa phurmas qn uidelicet derelicta gēlitas aliena dūi a diuino regimine exiuit sedm ordinata post modū cōi aduersantes spūs ad fidei bellū prouocāt ¶ locuste uocabulo lingua adolantis exprimit quo exhibite celitus egyptie plage testatur que exigētib meritis corpalit semel illate sūt sed que mala pranas mētes cordie feriāt spūaliter signauerūt Optimum namq est Venter urens leuauit locustas Que astrederāt sup vniuersam terrā egypti operuerūtq vniuersam faciē tre vastātes ita Denomita est

igitur herba terre et quicquid pomoꝝ in arboribꝫ fuit Eis enim egyptus plagis affecta est ꝗbꝫ exteriore passione commota dolensq; perpēdēt que deuastacōnis dampna mētibus negligēs tolerāret ut dū foras perire minima sed amplius delicta cerneret peccoꝝ spēm q̄ finis pulerat grauiora sentiret qd aut ꝓsignificacōm lonaste ꝓtendit que plusq; retrā minuta queq; ammācia hūanis singibus nocent nisi ingnas adolancaī que terrena hoīes si q̄ndo bona aliqua ꝓferre cōspiciūt hec immoderatius laudando corrūpūt ꝗructꝫ q̄ppe egyptiorū est operaꝝ cenodoxiū quā lonaste comedit q̄ndo exterminant dū adolātes ligne tot adpetandas laudes hāsitoras cor operantis ēdmant Herbam uero lonaste comedit q̄ndo adolatoēs quiq; uerba loq̄naī fauoribus extollit sp̄ mū quoq; arboꝝ deuorant q̄ndo nanis laudib⁹ quozūdā iam quasi fōrnū ꝓpēi enerūāt ¶ lonaste noīe ꝓpāgacoꝝ redemptoꝝ nri ꝛsurrectio designatur unde t nocte eius per ꝓphetam dr̄ Exaustis sū sicut locusta teneī emisē a ꝓsentiꝫ bus usq; ad mortē pulit Sed sicut lonasta exaustus est quia ab eoꝝ mamb⁹ saltus subrite resurrectois euolauit Et quod referri quoq; ad ꝑdicatoꝝ nūm potest ꝛmpiis quippe uelud lonasta exaustus est q̄ m in dea in sua ꝓsecucōne seruēte dū p diuersa fugiūt quasi quosdā

rectionis sue saltus dederūt Cruda uero ille ꝑdicator ad pfectionis culmen erigitur q non actiua solimodo sed etiā contemplatiua uita solidatur Et cte ipā ꝑdicatoꝝ pfectio lonastis exp̄mitur Que q̄nis se ī aere attollere conātur p̄mū se cruribus impellētes subleuant et postmodū alis uolant Sta mmau sūt sī uiri qui dū sūpna appetūt p̄mū quidē actiue uite bonis opeibus m minūt Et tūt demum se ad sublimia p gtēplacōm saltū uolando suspendūt cruca figūt et alas exerūt qua recta agendo stabiliūt et ad altiora uolando subleuāntur Cū ihac uita positi dū in cōtemplacōne manere non possūt Sed quasi lonastarū more ac saltu quem dederāt ī pedibus suis se exp̄imunt dū post gtemplacōm sublimia ad necessaria actiue uite opera ruerūt Nec tñ merā uita actiua remanere gtem sūt Sed dū ad gtemplacōnem desiderant exiluit quasi rursū aerem uolantes petūt ut ꝗq; suam uelud lonaste astendētes destēdētes pagūt dū sine rest̄ sp et sūm andere ambūt et ad semetipos nauē cōrumpibil ponere reuoluūt Est adh aluo q lonaste simle sūs ꝑdicatoibus gerūt Manitmis namq; horis ideſt corpois tpōe mixta aterna se subleuāt Cū uero estus exarserit tanto altius q̄nto alacrius uolant Sūs aut quisq; ꝑdicator ꝛ quicta fidei tempora ꝗspiat huius ac desperatis aspiratur

et lonuste more quasi nix a tra
sibleuitur Si aũt p̃secuc̃ois
ardor mandeat corde celesti
mherens mox q̃ite sistit sub
mmitatis ostentat t pulsat9
alis maltũ rapitur qui ḡenus
immis torpuisse credebatur
De hoc ergo equo id est p̃dicat̃e
suo bñ iob dñs dicat Nũquid
suscitabis eos quasi locustas
subandis ut ego qui eo illum
ad alcioza excitãdo sublenio
quo grauiore p̃secuc̃oms esti
excruciari pmitto ut tũ m
illo robustior uirtus emigilet
cũ se ei ardencioz mſtoelui cru
delitas illidet Sed cũ multa exte
rius sñs p̃dicator patitur cũ
dira p̃sẽcium nexacõne ꝛtiat̃
quis mtueri ualet quid ẽ quod
mtus conspicit qui tot sua ex
teꝛius dãpna non sẽtit misi
eñ eẽnt mira que salubriter
mtus pasterẽt ea proculdu
bio que admouet̃ exteius ꝯ
q̃ ad eoz tormẽta puenirent
Sed marce speꝛ sẽ animꝰ sub
leuat et idcirco obiecte sedi
cõois tacula mmme formi
dat Vnde ex hoc loco dñs ut
ostendat equus iste q̃m sua
uita tam demitenns odoretur
cũ tot aduersa in exteioribus
patitur recte subiũgit Glo
ria narii eius terroꝛ i suꝑbia
sacra uocabulo narii aliq̃ndo
fatuitas aliq̃ndo antiq hostis
mstigacio aliq̃ndo p̃sencia
solet mtelligi Naribꝰ namq;
fatuitas designatur sicut iam
supius Salomone attestante
doctiss qui ait Circulus au
reus in naribꝰ suis mulier pl
chra et fatua Narii noie exalta
mſtoie atq; mstigacio antiqui
hostis antipit̃ Quod m hoc eode
libro de illo dñs attestatur di
De naꝛibus eius p̃edit fumus
ac si dicat De pusa mstigacõne
illius in humanis cordibꝰ caligo
neq̃ssime cogitacõms surgit
p quam uidencia oculi tene
brescunt Naribus quoq; pre
sencia designatur sicut per
Abraham di Quiescite abhomẽ
cuiꝰ spũs est in naꝛibus eius qꝛ
excelsus reputatus est ipe Quipe
eñ id qđ non uidemus odore cõ
phendimus ita ut nõnulle res
etiam cũ longe iacent fragli
ciam nobis sue qualitatis in
notescãt Dumq; p naves sp̃s
ducimꝰ plerũq; aligua t suisa
pstimꝰ fedemptois ergo mi
spũs esse in p̃sencia eius quasi
in naꝛibus di ut uidelz sencia
illius esse in p̃sencia designe
Ozuia quecũq; se stute in natã
humanitatis mmouit hec mimi
mante stla Ex diuinitate p̃sumit q
unde spũn in naꝛibꝰ habuerit
mox ꝓpheta subiũgit dicens
Ozuia excelsus reputatus est ipe
ac si dicẽt in mseꝛioꝛibꝰ uẽtua
desuper p̃sitit qui ad ma dꝛe
testibꝰ uenit Sci eiui qꝛ abillo
audita crediderũt ipi quoq; ia
uentui p̃sumit Dumq; fideliter
p̃cepta miserunt aduentũ illiꝰ
spe certa p̃stolant Vnde hoclo
co equi huiꝰ naꝛibꝰ p̃dicatois
sci p̃sencia ac p̃stolatꝰ dsig
nat Dum eñ uenire exmium
iudicii ostendit celestem priam
p stolii uisus pmia appetit qui
pnares spũn de sunis natꝰ

glã narũ eius terror est qꝑ nisionẽ
distrctiõ iudicis qꝑ nisus uehemẽt
expectat nisus uemre formidat
iste namq; labores suos cõsiderans
mercedem retributõis queret et
causẽ sue meritũ suũs pñciam
iudicis expent eiq; ut uemat i
flãma ignis dantẽ vindictã m
pijs et cõrẽplatõis sue speciẽ
m retributõne deferẽtem pns sũ-
mo ardore cõupiscit Ille vero q̃
nisus sue memmeit uem'e
iudicij phorrescat actusq; suos
examinari metuit qr dampnai
si examinẽt nouit Gloria ergo
narũ eius terror est qꝑ nisus ide
glãbatur unde pccor addiscatur
videamus equũ quomõ de hijs
que adhuc non uidet iam pnãs
spm trahit videamꝰ quã glã at-
trahit fere labores suos metu
ens pdicator egregius dicit
Ego iam delibor et tpus mee
resolutõis instat bonũ ctam
certamẽ cursũ gsummaui fidem
seruaui Dereliquo reposita ẽ
michi corona nisticie qm reddet
michi dns in illa die nustus iu-
dex Vbi et apte subiungit non
solũ michi sed dehijs q̃ diligũt
aduentũ eius Ac si dicat Sed
et omnib; qui sibi de bona opi-
cõne sicut conscij gloriosũ eñ
iudicis nõ dilignt nisi quiẽ cã
sua hiẽ se nustrie meritũ scuit
Quia igitur unde glãtur nustus
inde terreatur minustus dicatur
recte Glã narũ eius terror
Sed saũs iste pdicator dũ uehicq;
glam pstolatur dũ uemre ante
faciẽ iudicis mitus dũq; a labor
sui adhuc mercede differtur in
hac uita interpositus quid agat

audiamꝰ Sequitur Terra ungula
fodit Solet nequi ungula labois
fortitudo agnosci Quid ergo pungula
nisi i pdicatore sermonũ p fectio
demõstratur Quia unde; ungula
terrã fodit cũ de corde audientiũ
exemplo suorũ operũ terrenas
cogitatões eicit Ungula terram
fodit · quia auditorũ corda a sãã-
ribus curis euacuat aũ doctor
bonus cõtempm sedm opere oste
tat Videamus paulũ terrã cordis
audientiũ quo ostense fructus ungu
la fodit ipẽ namq; discipulis dicat
Hec cogitate que et didicistis et
accepistis et audistis et uidistis
in me Hec agite et deus pacis
erit uobiscũ · et rursũ imitatores
mei estote sicut et ego xpi
Qui igitur in exemplo sui operis
alios corrigit in mimũ ungula
terrã fodit Habemus aliud
quod adhuc subtilius de hijus
ungule fossione tractemꝰ Sci
endum qñis intento mentis
oculo in scipm euigilet qñis
acta que in ima pter fluxit pe
de rigidi qtemptus calcet exor
ruptõne ini terrene carnis cu
adhuc illigan sũt plerisq; cogi
tatõnũ puluem in corde pauit
tisq; foras alios ad appetenda
celestia psuadent semetipsos
sp mirũ sentis subtili mãsuẽ
discutiãt ne quia nimoramte
mse dei infirma cogitatõne
polluant Equus ergo iste in
gula terrã fodit cũ pdicator
quisq; in quisitõne forti terrãs
in se cogitatões destruit Equus
ungula terrã fodit qñdoquidem au
dis presidet que sibi moles
cõgerunt exuetusta cogitatõ

considerat seq̃ ad illa flendo eua-
uare non cessat ¶ Vnde bene et
isaac apud alienam gentem
puteos fodisse describ̃ quo inde
licet exemplo discam⁹ ut hac
peregrinacõnis erumna posita
cogitacõnũ nr̃aũ p̃ fimda pene-
tremus et quo ipsi nobis nece
mtelligẽcie aqua resplendeat
neq̃a q̃m nr̃ẽ mquisicõnis
manus ab exhauriẽda cordis
terra torpescat quos tam̃ pute-
os allophili misdiantes ip̃lẽt
Dum mmuũ mmundi spũs
aĩ nos studiose cor fodere cõspi-
ciũt congestas nobis tẽptacõ⁹
cogitacões mergũt Vnde semp
mens et euacuãda est ĩcessãter
q̃ fodenda ne si m diffissã re-
linquat⁹ usq̃ ad humores puer-
sorũ operũ cogitacõnũ sup nos
terra emuletur ¶ Hinc ad ẽze-
chielem dr̃ filii homĩs fode pa-
etem id est cordis arebris per
scrutacõnũ ictibus rumpe hic
ad ḡsaiam dñs dicit Ingredere
m petram abscondere fossa
humo a facie timois dñi ⁊ a
gla maiestatis eius Petram q̃
ppe ingredimur ad torporis
nr̃i duriciam penetrams atq̃
a facie timois dñi fossa humo
abscondimur si terrenas cogi
tacões eserentes abira distri-
ctis mdiciis m humilitate nr̃ẽ mens
celamur Quo enĩ plus terra
fodiendo prem⁹ eo pauimentũ
semp̃ mferius demostrat⁹ vnde
et nos si a nobis studiosius ter
renas cogitacões eicimus
quo apud nos metipos absõ-
demur humilius mueniamq̃ fece
enĩ q̃ dieĩ mdicij dies ĩmĩet
quasi iam ipa timois eius fães
apparet tãtoq̃ magis necesse ẽ
vt umiliusq̃ illũ terribilius
timeat q̃nto iam gla maiestatis
eius appinquat Quid ergo agẽ
dũ est quo ne fugiendã Quo eĩ
quis latere potest eĩ qui ubiq̃
pse̅ns est Sed ecce petra ĩgdi
fossa humo occultã p̃cipimur
ut udelicet cordis nr̃i duriciam
disrumpẽtes eo iram ĩuisibilez
declinemus quo ab amore rez
uisibiliũ apud nos metipos m
corde subtrahimur vt aĩ praue
cogitacõnis terra erupt⁹ mẽs apd
semetip̃am tanto humilis q̃nto
et humilius absondat⁹ ¶ Hinc
israelitico pplo p moisen a dño
iubetur ut rũ egrediatur a re-
quisita nauẽ mutat paxillum
m baltheo et fossã humo absõ-
dat que egesta fierit Nauẽ
enĩ corrupt̃ibilis pondere gra-
uati amentis mẽ utero q̃dam
cogitacõnũ superflua q̃ ventr⁹
grauamĩa erumpũt et portãe
subbaltheo paxillũ debemus
ut iudex ad ꝓhendẽdos ĩsemet
ipos sp accinctũ aautũ arc a
nos similiũ compunctõnũ ha-
beamus qui mestant terram
mentis nr̃ẽ pemtẽcie dolore cõ-
fodiat et hoc quod a nobis fcũ
dum erupit abscondat penitus
quippe egestio fossa humo per
paxillũ tegitur aĩ mentis nr̃ẽ
superfluitas subtili redargucõe
discussa anteri oculos p com
punctõnis sue similiũ relatur
Dum igitur sti vi quecq̃ iudi
cia cogitant ꝓhendere ac
de iudicare non cessant d'equo
suo dñs dicat ¶ terrã ungula

foor idest quicquid mmete sua
terrenū uersari consmat hoc
mimirū siperducta pemtecia
diuris pussioibus irumpit Cū
uero sē mteriis districta subti
litate diiudicāt iam michil est
quod exteius ptmescāt tanto
eñ minus admala p̄sencia ire
pidant q̄nto semetipōs plenius
boms uentuis parant Vnde et
subditur ¶ Exultat audaater
occurrsū pergit armatis Ex-
ultat audaater quia sic adūsis
non frangitur sicut ner p̄speis
eleuatur Aduersā namq; non
deicuit quem p̄spera nulla cor
rūpuit ¶ Equus itaq; iste t sub
freno est Ne ergo p̄matur adue
sis habet vim fortitudims ne
eleuetur p̄speis habet pondus
desiper msedentis deaurrimt
quippe tpora sed id circo mstū
trahere nō ualent q̄ leuāe nō
possūt illos mimuū trahūt q̄s
leuāt irata deicuit quos blāde
sustollit Vir aut bene deo fb
diuus sit mter hās seuicia stare
Scit mter lapsus decurrere uiz
tporū meritis gressū figere
Scit nec ad subiecta se erigere
nec adobiecta trepidare plez q̄
aut exerceri se utilius gtōms
siue laboibus nouit aduersis
hilarescāt que dū gstanter pro
ueritate patitur augeri sbi
uirtutis merita letatur Hmc
est quod nūc aplōs exultasse
legimus cū p xp̄o illis gtigit
flagella tolerasse sicut scptū est
ibant aut gaudētes a cōspectu
concilij q̄m digni habiti sūt pro
noīe ihu cōtumelias pati Hmc
paulus cū diuris m macedonia
finisset p̄sencoms pressus in eo
quod se afflictū insinuat ecce
ioīdahī demonstrat dicēs Nec
cū uenissemus machedoniā nulla
requiem habuit caro mā ac si
aperte dicēt Cruia spūs q̄uiq;
habuit dū p̄ p̄fectū aīe p̄sen
cōmū supplicia caro toleraut
Contra hūc itaq; equū abaduer
sariꝰ sūe ecclie paratꝰ gladij de
dolore penaū parantur arma
patrocmijs sclaziū potestatum
Dolent namq; hereta potenū
mūdi defensoibus quasi q̄bdā
armis se tegere Dolent omes
infideles p̄dicacōnem fidei exi
tatis ociā sūi potestatib; i pugne
Deo equus dei exultat audaāe
exteiora tormēta non metuit q̄
mternaz delectacōm querit po
testatū mūdi iracundiam nō ve
midat quia ipsius quoq; mte
pūtis desiderū permentis ex
cessum calcat Hmc p Salomē
dr̄ Non cōtristabit iustū q̄quid
ei accidēit Hmc meo rursum
scptū est Justus q̄ leo confidens ab
sq; terrore erit mocauesū bestiaz
Idēo leo non trepidat q̄ p̄ualē
se omib; non ignoāt Vnde iusti
ni sentūas recte leo cōparatur
q̄ eoñ se cū quoslibet msurgere
cōspicit ad mentis sue confidenā
redit et sūt quia cūctos aduīsā
superat q̄ illū solū dilexit q̄
mucijs nullo modo amittit
Equus hmis eñ exteiora q̄ nolēs
subtrahūt appetit sua sespō
te extraneo timori substernit
mfracta aut virtus est et con
tinuo pristēe terrene cōtemptus
quia et m alto mens ponitur
cū a rebus infimis spa sue in

dnō subleuatur atq; a cunctis
adiuuantibus tanto immanis attī
gitur q̄nto mīsipms ita manus
inuenitur Equus itaq; iste nō
solū contra se uenientes mīme
metuit sed eis ecīā moccidī
pergit Vnde bene hic addit
moccurrīt pgit armatis plē
risq; enī quem atq; cōtrusit re
ſcalcitrat si obuiare pranis puſ
tricia nō curamus Sed si ad etne
iute desiderū animus exarsit
Si iam ueterū lumē mtrmsecus
respirat si in feruore t flāmaq;
sīī feruois accendit in q̄ritū
admittit in q̄nū exigit debeq;
p defensione iustīe nosmet
ipōs obicere et pūsis ad iniusta
erūpentibus ecīā cū eis nō q̄n
murt obuiare Nam cū iustīcā
quā nos aāmus malis ferūt
nos mdulgentia sua pacīone
cōfouīt ecīaq; si uenerit mdeīt
Quia ergo uir sīīs primus ac
male agentibus se se ecīā cū non
queritur opponit recte de equo
dei dicit moccurrīt pergit ar
matis mittere libet illū equū
ſessoris sui calcaribus excitatū
contra armatos hostes q̄nus pau
lū ferue accenderat q̄ndo cū ente
si adirrūpedas theatri turbasse
li flāma rapiebat scriptū q̄ppe
ē Repleū sīt ira et exclamauerūt
dicētes magna diana ephesioꝝ
et mpleta est ciuitas cōfusione
et mpetū fecerūt vno animoī
theatro rapto gaio et aristarcho
machedombus comitibus pauli
At mox subditur paulo nolēte
i populū non pmisserūt discipuli
Quidā aut et ecclesie prīncipes
qui erant amici eius miserūt
ad eū rogātes ne se daret i thea
trū in quibus p certo uerbis ag
noscimus quo impetu contra
cuneos aduersantes irrueret
nisi eū pacificos et discipulos
caritatis frena temuisset 68
si obuiare hostibus si ultro pug
nam petere si nosmetipōs sp
relinquere mursū mī ferucis
debemus quid est q̄ usq; pdūc
egregius desemetipō fatent
dicens Damasci repositus gēt
a rethe regis custodiebat ciuitatē
damascenoꝝ ut me cōprehēderet
et p fenestrā in sporta dimissus
sū per murū et sic effugi ma
nus Quid est quod equus iste
modo sponte armatoꝝ cuneos
impetit et modo se ab armatis
hostibus quasi trepidus absco
dit nisi hoc quod necesse est
ut in ei⁹ artificiosa vsute dis
camus aduersantiū pugnaꝝ
et cōstanter aliquando declinare
Necesse q̄ppe est ut p omne 69
quod agimus fructū positū hic
pondus illinc fructū mī labor
estimemus et cū pondus fructuī
superat laborem quisq; in noxie
declinet dūmodo se malis ex
ercear in quibus lucro fructuī
pondus labois lucrat Cūneo
subsequi q̄ntitate fructuus
mensura laboris aut equatur
aut vincat labor nō sine cul
pa declinatur Vnde p
dicator sīīs cū damasci valde
obstinatas mentes p̄dicationī
cerneret equū nolunt aduer
sitati cōfligere quia semet
ipm quē p̄fuisse multis no
uerat nōdū posse deficere et a
nullis se illic aut paucis pro

prodesse Necessū ergo a certamīe
pcul et pugnatuū felicius ad
alia se bella seruauit Non enī
loco uirtus sed locus virtuti de
fuit et id circo fortissimo mīles
ab obsidionis angustia certatis
campū quesiuit Vbi aut sub
uigandā regi pprio multa ad
uersāiorū colla conspexit sub
ire bellū uel cū mœste nō tm
uit sinit ipe dū ierosolimā per
geret eūq; discipuli passione illo
per yphām pdita yhibēt sibi
metipsi attestatur dicēs Ego eī
non solū alligari sed et mori ī
ierusalem paratus sū ypē nomī
dnī ihu Neq; ei fano nāz meā
priosorem qs me Cui igitur
hic hostiles animos eoā pdi
ta passione sua īperterritq;
peruit illuc dedispēsacōne fuisse
edo aut non de timore qd fugit
Cuia mīre pensandū est quia
ille labores quosdā pdispēsa
cōnis iudiciū laudabiliī relīat
qui p deo maiores alios sōiter
tolerat Nam sepe abhoībus
timor debilis cauta dispēsa
cōne uocatur et quasi pdenter
impetū declinasse se asserit
cū fugiētes turpiter intergā
feruīt Vnde necesse est vt ī
causa dei aīarum dispēsacōnis
agitur metus cordis subtilis
sima liberacōne pensetur ne
per infirmitatē timor fuerit
pat et se se pdispēsacōnis ima
gmem tacōm fingat ne culpe
se prudētiam nocē nomīet
iamq; nec adpenitētiam aī
mus redeat q̄ndo hoc qd mīq;
pperauit uirtutē uocat Festat
igitur vt in duob; hīs quisq; de
phensis aī quelibet sibi adsitas
minimet prius mīra semetipm
contra fortitudinē et pīpitacīz
pugnet quatinus nec formidolose
subtrahat nec pīpitanter opponat
Valde enī pīceps est qui semp
se aduersis obiat et valde pau
dus qui pp absconsit Sed hec me
lius in bellis spiritalibus discimus
si forma exercitus a corpalibus
bellis trahamus Neq; ille dux
sapiēs est qui contra hostiles
cuneos exercitū pceps admo
uet neq; ille dux fortis q̄ sep
hūc abhostis facie cautēdo sb
ducit Scire namq; dux debet
abhostili impetu exercitum
caute subtrahere modo hostī
ci rūfusis cornibꝫ coartare
Quod minime sollicite pfi
dicatores exhibent cū modo
pseucōnis rabiem estimare
nouerint sapiēter sed non
enerinter cedere modo aut
pseucōnis impetu gtēpnēs
nouerūt et fortiter sed non
pīpitāter obuiare Quia aut
sāus vir cū cōgruū tempus
ictibus pectus obiat et uene
ficia iacula uel moriens
retudit recte dr occurisse
pergit armatus Dequobene
adhuc subditur Cōtēpnit
pauoz nec cedit gladio indeq;
quomō pauorē despiciat qui
ipos adūsāiorū gladios enu
meāns calcat ait enī qs nos
separabit a caritate ypi tribula
cio an angustia an pseucō an fa
mes an panore aut uentura
pena metuit gladio uero
iam dolor de prīa pseucōne
sentit Quia ergo vir sūs

penitia aduersa non metuit pu
norem despicit Qua uero net
supueniẽ pstatiõne vincitur
nequaq̃m gladiũ cedit cõ
hũc itaq; equũ tot sũt gladij
hostiũ quot genera pfectiõũ
que cũcta obuians superat
q; amore unite sese aditeitũ
parat Sed quia tam robus
tissimũ pectus quomõ se ia
culis opponat audiamus sequit

12 ¶ Super
ipm sonauit pharetra in sp̃a
sacra pharetre noĩe aliẽndo
nisũ dei occultũq; consiliũ ahĩ
uero clandestina prauorũ ma
chinacio designatur p pharetram nisũ dei occultũq; con
siliũ expmitur sicut ipe bs̃
iob superiore parte testatur
dicens Pharetrã eni suã ape
ruit et afflixit me ideest oc
cultũ sinũ gsiliũ detexit et
publica me prussione mulne
rauit Sicut eni i pharetra sa
gitte sic in occulto dei gsilio
latent sentẽcie et qĩ ex pha
retra sagitta educat q̃ndo ex
occulto consilio aptam deus se
teriam iaculatur ¶ Pharetre
quoq; noĩe prauorũ machi
nacio designat sicut p pro
phetam dr Parauerũt sagi
ttas suas in phareta ut sagi
ttent in obscuro rectos corde
In iquũ eni aĩ dolos quos do
mus excogitant secretis ma
chinacoĩbus occultãt quasi
in pharetra sagittas parat
et in hac pũtis unte caligine
uelud in obscuro rectos corde
ferunt q; malicioſa uox ia
cula et sentiri per nullus pos
sũt et tamẽ uemẽcia d̃phedi
non possũt Igitur quia equus
dei milla aduersitate terret
eiq; quo magis obuiatur eo
ui intencõnis sue sup armatos
hostes feriẽtes diuat pseuitates
eius qui se eaĩ ferẽtes uinci
uerũt turbati ad cõsiliũ re
uertũt dolos pparãt et uelo
ex longinquo mittẽdo uulnera
occultãt unde recte nũc dr

¶ Super ipm sonauit phare 13
tra ut eũ et absconsa machi
nacõne longe feriant aut ap
tis congressoĩbus manuter
appinquant Hec nũc super
equũ dei pharetra sonauerãt
cũ xl uiri qui meius morte
coniurauerãt eduti de carce
paulũ querebãt ut gsiliorũ
suorũ ictibus qĩ saltem sagit
tarũ dolo interficerẽt quem
congressione pfectiõns pu
blice superare nequaq̃ posset
siet Pharetra eni somuit q;
occulte machinacoĩs ad paulũ
causa pueniẽt Diligenter sini
gilanter queramus adhuc in
pharetre somitu aliquid subti
lius inueniri Depe ci adu
sarij cõ bonos mhiant pũs
mitencõnibus immittũt excogitãdo dolose cõferũt Sed tamẽ
qui eosdẽ dolos prodere debeãt
ipĩ mstituit latenter trãsmittit ut crudelis supplicioru
pparacõ dũ quasi furtiue
notescãtur amplius timeatur
et audiẽtes ãim plus suspecta
uulnera q̃m prepta phurbẽt
In pharetra sagitte dũ latet
et sonãt mortem eaĩ nõ uise

demittant pharetra ergo cõ
equũ somni reddit cũ cõ pdi-
catorẽ scm occulta ꝑuorũ ma-
chinacõ cõsiliũ suũ quod frau-
dulenter operit fraudulẽt⁹
mnotescit ut ꝑmissis mime
quasi exsomnu pharetre terẽat
aĩ pdicator dei aptas cõtẽelas
cõmmꝫ ferẽtia iacula non
formidat Cũ ued eisdem mis
mime terretur mox ꝓsentor
crudelitas ad supplicia mam
festa pducit⁹ Vnde bene ꝓ
dictũ est sup eꝝ sonauit pha-
retra illico addit⁹ ¶ vibrauit
asta cõ pdicatorẽ dei post pha
retre somtũ hasta ubrauit.
qñdo post terrores exhibitos
enormo iam feriens apta pe
na pducit⁹ pdicatores autem
sti aĩ ꝓfessione fidei supplici
cia subeũt ad eandẽ fidem qs
ualent rapere et inter ubera
non desistũt et sti pacẽter vl
nera sustinũt prudẽter cont⁹
cęda infideliũ sagittas pdo⁹
reddũt Vnde non mĩm agit⁹
ut ipi qui ĩ ꝓsentione seuiunt
non tam doleant quod cor pre
dicatois non emolliũt quam
quod p eius uerba etiã alios
amittũt ¶ Quia igit⁹ eũ fe
riendo nõ sipeant ne fortasse
et alĩ qui illũ audiũt dẽligãt
mox contra loqntis uerba stu
tũ respõsiõis parant Vnde cũ
dicet vibrauit hasta rette sub
iugit et clippeus ꝓsentor emĩ
seuiens postꝫ pdicatois corpo
supplicio ꝑtulit auditoriũ cor
quasi clipeo uerbis siue dispu
tacõnis munit Vir igitur sti
ut ferri debeat hasta ubrabit

Sed ne audiri possit clippeus
opponit⁹ habent namꝫ desẽ
sores dei in prelio sagittas suas
quas eo citius auditoriũ cor
bus mittũt quo illas despita
liꝰ id est de intima cordis tẽsiõe
distringit Hijs quippe se m
bello fidei paulus armauerat
cũ dicebat Laboro vsq; adm
cula quasi male opeãs sed
uerbũ dei non est alligatũ &c
si dicẽt Hasta qdem supplicio
ferior sed tamẽ uerbo⁹ sagittas
emittere non desisto uhiera
crudelitatis accipio sed cor in
fideliũ uera loqndo trãsfigo
Dicatur igitur ergo sup eꝝ
sonauit pharetra ubrauit
hasta et clippeus Contra eq⁹
quippe dei quia prauoꝝ con
silia ꝓstrepũt pharetra sonat
quia aperta pena exquirit⁹
hasta ubrabitur Quia uẽ
ei ecliã disputatiõe resistitur
clypeus anteferitur sed nũq⁹
a feriore suo p ista cõpesat⁹
Vir ei stus quo maiore per
secutiõe ꝑmit⁹ eo ad pdicãdã
ueritatẽ acrius instigat⁹ et aĩ pa
cẽter ꝓsentores tolerat ardẽt
ad se auditores trahere festinat
vnde bene adhuc de equo dei
subditur ¶ Terruit et fremuit
sorbet terrã nec reputat tube
sonore clangorẽ Primo nãq;
peccanti homi dictũ e terra es
et in terrã ibis tube aut dãt
cũ hui⁹ sti potestates loqui
stos terribiliꝰ phibet Quia
pdicator zelo sci spus iflãma
tus uel inter supplicia posit⁹
quoslibet ꝓtores ad se trahẽ
nõ desistit ferues ꝑ dubio

terrā ſorbet Quia vō pſentꝫ
mmas mimme ſommdat clā
gorem tube ſonore nō ꝫputat
Tuba enī que diſtrimē belli
denūciat quid eſt aliud qm̄
vox ſeculariū potestatū q̄ cōtēp
ta reſiſtētibus mortis certamē
parat hec a prmatibꝫ ſacer-
dotū tuba ſonuerat aī flagella-
tos dei aplos de deo loqui phi
bebant ſtaut ſpūs eſt Ceſſe
denūciauīt ne loquēnt in noīe
ihu Sed videamꝰ quoñ eqm
dei clangor tube non tremat
Solit petrus Obedire oportet dō
magis q̄ hoībus Erm̄ alīs q̄
pſequtibꝰ dicat Non ē possibꝫ
que vidimꝰ et audiuimꝰ non
loqui Equus ergo clangorem
tube non metuit q̄ ꝓdicator
egregius desperatis potestatibꝫ
ſeculi multos minarū ſomꝫ
ptmiesit ¶ videamꝰ aliū eqꝫ
dei terrā ſōbet quoñ vllus eū
tube terror attingat Spūs ē
Super uenerūt aūt quidam
ab antiochia et iconio videi
et pſuasis turbis lapidantes
paulū traxerūt extra aute
estimātes eū mortuū Circū-
dantibꝫ aūt eū discipulis ſur-
gens intrauit ciuitatē et post
tercia ꝺ̄ die pfectus est cū bar-
naba ꝺ̄erben Cūq; euāgeli-
zasset ciuitate illi et ꝺ̄ocuſſet
multos reuersi sūt lustrā et ico-
nium et antiochiā cōfirmātes
aīas discipulorū Ꝑpendamus
ergo qne hūc equm̄ posset mu
mme compescere quō eū ab
intencōne ſua nō valet mors
ipa phibere Ecce lapidibꝫ obru-
uet tamē aueitatis ſermone
remouet Occidi potest superari
non potest velud extinctus ex
urbem picitur ſed triumphē
die alio illesus ꝓdicator ſurgit
O qm̄ fortis huic uiro inest
firmitas O qm̄ victrix pena
O qm̄ domnatrix patiēcia ad a
gendū repulsione ꝛuocatur
ad ꝓdicādū salutē plagis erigit
ad ꝓpellandā laboris lassitu
dinem pena refouetur Quego
hūc aduersitas superet quem
pena fouet Sed equus dei est
et pharetre ſagittas despicit
quia malicie cōsilia ꝑtēpnit
vibratā hastam ſuperat qz
et contra aperte pſentiū
uulnera pectus firmat Op-
positū clypeū rumpit quia
dispitacōnez resistentiā ra-
nocinādo subigit Terrā ſōr-
bet q̄ pctōres mūdo corpore
exhortando comitit Clāgere
bucme ſonare non ꝫputat
quia uocem q̄libet terribi-
phibicōnis calcat animus est
aūt qd̄ dr̄ qz fortis pseueat
in laboribus adhuc qd̄ manꝫ
est exultat aduersis vnde
et ſequit ¶ vbi audierit buc-
cinā Dicit vach Cruby ꝓfecto
uerbis et illud ostendit q̄ hoc
loco a dño de quo in racōna-
bili nihil dicat nec ei mach
dicere bruti aīal potest ſed
dū asseritur dicē q̄ omnō dicē
nō valet minuit quē signet
Vt quippe ſermo exultatoꝝ
est Equus ergo audita bucci-
na ua dicit q̄ fortis quisq;
ꝓdicator cū certamē passio
ſue ſibi ꝓpinquare ꝑsperat
de exercitio vnius ꝑsperat

19

de externo ꝓhibis exultat nec
terrebit pugne periculo quia
victorie letabit triūpho Equo
itaq; est va dicere ꝑdicatoi sō
ad uentuꝝ passione gaudere

80 ¶ Deo si ꝑdicator fortis gl'iam
passiois appetit si distrimen mor
tis subire ꝑdño letus querit
quid est q̄ ipī fortissimo ꝑdicā
21 qui exrobristo corde uirtutem
traxit noīe petro ueritas dicit
ai senueis extendas manus
tuas alius te cinget et
ducet quo nls ¶Quom d'passiōe
gaudet qui cruciis ab alio ire
quo ducat² non uidet Sed si pē
samus qualiter aiam ꝙpin
q̄nte passione et mortis metu
quatitur et tī de uentuꝝ regm
ꝑmio letat² intelligim⁹ quom
gloiosi certamis subire pcm
uolens nolit quia et ī morte
cōsideat q̄ toleans paueat et ī
fructu mortis aspiat qd appe
tens querit Videam⁹ paulī
quomō amet quod refugit q̄
amat ait eni Desiderī habēs
dissolui et cū xp̄o esse et michi
uiuere xp̄s est et mori lucrū
et tamē dicit ¶Cuius im⁹ m hoc
habitaculo ingemiscim⁹ grauati
eo qd nolum⁹ expoliari sed sup
uestari et absorbeatur qd mor
tale est Anima Este et mori
desiderat et tī carne expoli
ai desideat formidat Cur hō
q̄ Et si victoria ī ꝑpetuī letifi
cat ipā michi uolum⁹ ad ꝑsens
pena pbebat Et q̄nuis om
cat amor sub cēgnis mune
ris tangit tī non sine merōe
aiaī pulsus doloris Sic'
eni vir fortis cū victimo iam
belli certamīe arma accīgit²
palpitat et festinat tremt et
senit quasi pauere ꝑ pallō
cernitur Sed per iram uehe
mēter urgentur)ta vr stis
cū passiom ꝑ inquarē se cō
spicit et natu'e sue infirm^te
cōsulit² et spei sue solicitate
roborat̄ur et de uictima mor
te trepidat et tamē qd mori
endo uerus uincat exultat
ad regnū q̄ppe non potest nisi
interposita morte transire ꝛ
id arco et confidēdo q̄ ābigt
et quasi ambigēdo confidit
et gaudens metuit et metuēs
gaudet quia scit qd ad bramū
quietis non puenīet nisi ho
qd interiacet cū labore trās
cendat Oc nos cū morbos a
corpe repellere cupim⁹ tristis
quidē amatū purgatoīs pon
lū summim⁹ Certi aut de sub
sequti salute gaudem⁹ exī
emī puem'e corpus aliter
ad salutē nō ualet ī potu labet
Ceaz qd tedet cāq̄ amaīaudī
m esse uitaz amim⁹ cōspiat
merore uelamis hilarescit

Dicatur ergo ubi audiet
bucmā Diat va q̄ ꝑdicator
fortis cognito certamīs nu
mo et si ut homo ad vim p
cussionis nepidat ꝑspera tam
certitudīe ad pmiū inuine
rabīs exultat Sed neq̄ q̄
adhoc passiois bellū ī gressū
existet nisi cāde passioī ifēta
cogitatiōne meditādo fuciet
Malū namq; qd cōsilio
quiemt² de certam⁹ q̄ se animo
ex ratiōne subiat² q̄ tāto
q̄sq; immūs ad iusticie uiuit²

qñto cõ illam pstiendo paulo
mient. Sepe em grauẽ tor
poris usu leuigatur Sepe
mors ipa sicut ẽopmata per
turbat ita deliberatõe pue
ra letificat vnde et rette de
hoc equo subiũgit. ¶ Procul
odoratur bellũ ac si apte dicat
Ideo circo quodlibet certamẽ exsu
perat quia mẽtem certaminũ
ante certamẽ parat bellũ
quippe paul odorare est adisa
quecq longe adhuc posita cogi
tando pnostere ne fortasse ua
leant ipromissa superare Hoc
bellũ paul odorat disi pulgspau
lus admoneret aũ dicet pos
metipos temptate si estis in
fide ipi nos ybate Ac si apte
pripet dicens Persecutõum
certamĩa ad mẽtem educite
et cordis nri mtima atq; oc
culta pensantes quales iter
supplicia existere ualeat
mmente Hoc bellũ sñ viri
paulodorant qñdo et ipue mi
uersalis ecclie positi uel here
ticoũ bella uel imminencia
ab infidelibo psecutõũ tor
mẽta cõspiciũt qui dũ ire
minũt sepe probonos mala
retipiũt detractatõm gruẽ
lias equanimiter ferãt ut
si psecutõms occasio supperat
tanto illos forciores apert
hostes mueniat qñto eos
et mtra ecclam fulsoriũ ra
cula non expugnãt Hã q
abstatu patiẽtie et antelig
uarũ munera torquet ipse
sibi testis est quia oñ mam
feste psecutõne gladiũ non
subsistit quia ergo mir dei

exercitatus minimis cõm maiora
mittit. Tertte de equo dictũ est
q bellũ paulodoratur Sequit.
¶ Exhortatõnem ducũ et ulu
latũ exercitus duces aduerse
sũt partis errois auctores de
qbus p pstam dr effusa e co
tentio sup principes eorũ et
seduxerũt eos minimo et non
minima de quibo psemet pam
ueritas dicat Cenis si cerato ma
pstat ambo m foueam cadunt
Hos aut duces exercitus segt
prauoru stulta turba que iquis
eorũ prepromby famulatur
Ylo tandũ quoq q duces exhor
tãi exercitũ uero dicat ululãe
quia iudeis hij qui m fidelibo
uel hereticis pstãt prauа que
tenei pripiũt quasi exactoẽ
pstruent Turba ueo pis sub
dita quia sm eruditio eorũ
uoces sequit dũ p gressiones
m sanam pstrepit bestiali
mente ululare phibetur lu
pis qnippe ppe ululato queit
et quia raterua reproborum
contra unitam moresq; sidelium
sola rapacitate mhiat quasi
pululatũ clamat ¶ Equus go
dei exhortatõnem ducũ et
ululatũ exercitus paulodo
ratur dũ suis quisq; pdicator
longe ante gsiderat quid uel
auctores erroru contra electos
ualeant prepere uel turba ss
subdita qm possit mmanter
isanire Hanc exhortatõne
ducũ odorabatur paulo tu
dicet Perdultes sermoes et
benedictones seduant corda
mnorum Hũc ululatũ exer
citus adorabat dns murabũt

post distessionē meam lupi graues inimos exhortacōm̄ diuā odoratus est petrus aī de quibꝫdam discipulis ammonebat dicens In anaiam vrbis uerbis de nob negociabūt. Vlulatū quoꝫ exercitus adorabatur aī p̄mitteret dicens Et multi sequēt eos luxuria p quos mia ueritas blasphemat. Igitur quia sīs quisꝫ p̄dicator atq; in p̄senci bello diuē fidei qualem se possit exhibere narram9 nūc sub hui9 equi spene vm̄ꝫ xp̄i militē destruam9 ut et qui p̄dicatō culmen nec dū se p̄uenisse cō sideret. Hac tamē nocte dn̄a si iam bene uiuē cepeit exp̄ssū se esse cognoscat q̄mus hīc colligat q̄ntū deo notus sit si ad maiora p̄uenit Cruem signate dei eloquitur nec m inimice p̄termittit Omgula itaq; equo dū sūt repetētes ītnem9 quom miles dei a p̄mena cōm̄satōe cōm̄satōne p̄sistat quomodo anim9 ad maiora suscrescat ul' quib9 gradibus ab infimis ad supna p̄uenīat Dicat ergo

¶ Nūquid p̄bebis equo fortitudinē aut arnīdabis collo eq hinnitū Vnusquisq aīe nīi misericorditer dīs p̄sidet aut e oīa fidei fortitudinē p̄bet De qua petrus ait Aduersarius vr drabolus sicut leo rugiens circuit querens quem deuoret Cui resistite fortes in fide hui aut fortitudm hūmitq dū fit quod sp̄tum est Corde cre detur ad iustīa ore aut confessio fit ad salutē ¶ Nūquid sustitubis eū quasi lonustas vnusq; q; qui deū seq̄tur in ipō suo ex ordio ut lonusta exultat quia et si in q̄bꝫdam actoribus lonustarū more flexis poplitibus terrā hereret in q̄bꝫdam tamē expansis alis se in aera suspendit Cōm̄sionī q̄ppe mea bonis moribus malisq; p̄mixta sūt dū et noua iam p̄tencionem agitur et uetus adhuc culta ex usu retinetur Tanto autem minus p̄mixtis miterm malis dimittur q̄nto cōi illa cotidie sine cessatōne pugnam9 nec suos nos iam culpa uendicat cuius prauo usu mā solliate mens resultat animus utiq; nobis michoantib9 terrena opea officiunt quia in nobis diuinis d'morā phibentur Vnde quoīa in ipo mē cōm̄satōm9 minō infirma quedam pie de nobis dīs tolerat ut nos q̄ndoq; ad celestia experientōne p̄ducat q̄ lonustas nos in exordio sustinat quia et in nolatu uirtutis subleuat et nō in deterrem spes casu desperat ¶ Gloria narīū eius terror Pro eo q nō nisi res odore deprehendit nō in mento narīū noīe speī mē cogitacōnes exp̄mit. Quib uentilatū indaū q'd est si ocis adhuc non terminꝫ iam tamē sperando p̄udemus Omis aut qui bene uiuē inapit audiēs qd p̄extremū iudaū uisi ad regnū uocetur hilaresc it Sed quia q̄dam mali ad huc ex reliquis sibi in esse cō sederat hoc ipīn iudaū deq exultare in choat apīn quare formoat vitam quippe suā bonis malisq; p̄mixtā cōspicit et cogitacōes suas aliq modo spe et in o'e g̃fundit

Iam cū audit que sint regni gaudia mox mentem letitia ꝑ leuat et rursū nū r̄spicit que sint geheme tormēta mox mentē formido ꝑturbat bn̄ ergo gl̄a narīū eius terror dr̄ qua inter spem et metū posit⁹ dū futurū mortū mente cō: spicit hoc ipm timet unde gloriatur ipā ei⁹ gl̄oia terror est quia inchaatis iam bonis spe de mortuo letatus est et nr̄ dū finitis omnibus malis ꝑfte securus non est sed inter hec sollicite ad mentē reuertitur et p̄cellas tūte formidinis re: nuens seq⁹ in solutis pacis trā: quillitate disponēs tōtis uib⁹ a districto mortis iuueni liber conat⁹ Senule quippe est⁹ dominicā p̄niciam formidare ac ne conspectū patris meruat illa agit per que se filiū re: cognoscat Dixit ergo mortem tota expectatōne dilig̃e atq⁹ ut ita dixerim timendo re: nuit timere Qrit aut̄ cordi formidinē p̄ carnali actōne consideat et idcirco ante ora tormenta forti edomatōne cas: tigat Unde post q̄m dictū est gl̄a e narīū eius terror recte subintigitur terram ingula fodit Ungulam namq⁹ terre fodere est obstructaq⁹ abstinēcia carnem domare Cuo autē plus caro ꝑmit⁹ eo de celesti spe animus securius letamur Unde effossa terra apte subiec: titur Exultat audaciter q: ens valenter repmit quod impugnat audaciter exul: tat de hijs que in terra pace desideat Tantoq⁹ melius adsi: perna appetenda componit⁹ q̄nto ab illicitis actib⁹ arctius corpus edomat⁹ Unde recte p̄salmo dr̄ Diligenter exerce agrū tuū ut postea edi: fices domū tuam Ille quippe bene mentis domū edificat qui prius agrū corpis ab spinis uitioꝝ purgat ne si desideria sentes in carnis agro p̄sistāt mitis tota unitū fabrica famine bonor̄ celestis destruat⁹ In p̄: sitis autē quisq⁹ belli certamine po: sitis tanto subtilius fraudem hostis conspiat q̄nto distric: tius corpus p̄spicit quasi quod hostis adiutore p̄mit⁹ unde post cōtritōm corpis post lenā cordis recte subiūgit⁹ In occultis pergit armatus hostes armati sūt immundi spūs inu: meris cōm nos fraudib⁹ arceāt cui nō suadere nobis mq⁹ nequit ea subinuitui sperne nris obtutibus opponit et q̄ subquedā arma se protegit ne in sua malicia a nobis uidi uideantur Cuib⁹ armatis hosti: bus in occursū pergere est edo: mita carnis superbia dolos in mundanis spinis mirabiliter explorare Effossa terra arma: tis hostibus in occursū pgere est denuda carnali nequitia contrai spitalia nequitia uitia certamine subtrahere Nam qui adhuc serui enerniter pugnat frustra contra se bella extra posita sustinet Cuiem semet ipm carnalib⁹ subiugat ꝓdo spitalibus uitijs resultat Aut q̄ndo de labore extremi ter

83

tamnis triūphare appetit
qui adhuc apud semetipm̄ do
mestico libidinis bello succū
bit ¶ Vel certe armatis hos
tibꝫ m occursū pergim9 q̄ndo
p exhortatiōnis studiū eorū
insidias et m alieno corde p
uenim9 quasi em̄ ex loco ī
quo fuim9 ad locū aliū ob
viam hostibus uenim9 q̄ndo
mā aura ordinata post posita
accessū m̄ inimīci a pximo
mente phibemus unde fit
pleriq; ut hostes callidi mi
litem dei iam etiā de mtestino
bello uictorē tanto de semet
ipō terribiliꝰ temptēt ḡsto
cōm illū se et m alieno corde
pualere fortiter uideāt ut diū
illū ad se tuendū reuocāt
aliena corda libenius q̄ exhor
tatione eius p tegebant' fuga
dant cāq; eū fm superā'e nō
possint saltim occupare co
nantur q̄nimis diū miles dei
de semetipō cōfidit nō ipse
sed is quem defendere ḡsueue
rat permanet Sed mēs idei
nmmobilē fixa temptatiōnū
spicula despicit nec anglibet
terroris uaula phimescit Sup
ne em̄ gr̄ē fretus auxilio sic
nullnera mfirmitatis sue ui
cāt ut aliena non deserat ·
unde et bene de hoc equo sub
ūgitur Contempnit paruꝫ
q̄ nllius temptatiōnis formi
dine ad hoc usq; terretur
ut taceat Nec cedit gladio
q̄ et simoleta illū cēptatio
puulit a aura tm pximi non
repellit Unde et paulo ex
emplū nobis cōducte ḡsto

misinuat et quos abhoste gla
dios sustinuat dicit et quomō
eisdem gladys non cedit ostēdit
Omnis iam carnalis operis
pugna superata carnalis tēp
tatiōnis gladiū abhoste suste
perat qui dicebat Video aliā
legem in membris meis ꝛ
pugnātem legi mentis mee
et captiuātem me in lege pec̄
que est in membris meis Q;
eidem gladio quem in se uice
rat in alijs non cedebat aī pro
fecto primis dicet Non regnet
pec̄m in nrō mōrtali pcō corpe
ad obediendū desideriis eius ꝛ
rursū mortificate membꝝ uīa
que sūt sup terrā fornicatiōm
inmūdiciaq; libidinē grupsce
nciaq; malas Grauis illū tēp
tationū gladys feriebat dū ip
sē ait in laboribus pluimis
in carceribus habundantius
in plagis supra modū in mor
tibus frequenter A modicis qui
quies quadragenas unam mi
nus accepi ter uirgis cesus sum
semel lapidatus sum ter nau
fragiū feci nocte ac die in pfū
do maris fui Et ceteā q̄ ipse
tolerare potuit et nos enume
rare lassamur Sed quomō
eidē gladio in pximi dilectiōe
non cedat post inlata ipē sub
ūgat preter illa q̄ extrinsecꝰ
sūt in stantia mea cohdiana
sollicitudo oīm ecclīarū spūs
ergo dei et gladio pugnat
nec hī pressione eidē a cur
su phibetur dū fortis spūal
certaminis miles ꝛ ipē uolūtā
abhoste sustepit et in ad salu
tem alios stringit Sed erga

tam diuꝝ celestis militis pectꝰ
antiquus hostis tanto acriꝰ
ra spicula puenit pergit qto
se despici robustius cospicit
vide et sequit. Super ipsū so-
nauit pharetra vibrauit hasta
et clypeus Quia enī inest ste
mentis studiū cōtra se et alios
posse multiplicata satagit ip̄
tacōne confundē vnde sepe
cōtingit ut hij qui regendo
alios ꝑsint temptacōnū cer
tamina forciora pacūt. q̄tin ꝙ
corpaliū more bellatoꝝ dum
dux ipe ad fugam uertitur
resistēs exercitus cōfusa
unanimitas sine labore diffi
petur hostis itaq; callidus
cōtra celestem militē diuersa
passionū multiplicia exq̄rens
modo ex pharetra p̄fidias
eī sagitta uulneret modo an
eius fortem hastam uibrauit
q̄ndoq; uicia alia subtituta
sperie cōtegit et alia ut sint
aperta eius oculis opponit
vbi enī mfirmāi dei militē
conspicit illic fraudis nela
mina non requit Vbi autē
sibi resistere fortē considerat
illic cōtra uires pauldubio do-
los parat Nam nī mfirmū
quempiam in carnis illece-
bris uidet apte spēm corpois
que concupiscī ualeat eius
obtutibus obicit Si autem
fortasse ualidū cōtra animā
certat importunam eius cogi
tacōnibus domestrauit suoꝝ
inopiam suggerit ut dū mēs
ad pusionis curam q̄ pie fle-
ctitur seducta furtim ī rīs
ambitu inque rapiat. ḡ ergo dei sagitta p̄misdias ipetꝝ
q̄ndo a hostis callidus subtitute
uiam abscondit hasta aut cō-
mittit uulneret dū maiestā
nequicia etiam scientem tēptat
Sepe uero celesti militi uno eo-
demq; tpore uirtusq; ab hoste obi
nitur ut mō libet uia prudicie
permat. Dolosus namq; aduer-
sarius ferire simul mitt. et aptē
se uiens et in insidijs latens
vt dū de occulta sagitta metuit
minus ante faciem hasta time
atur vel dū ante faciem haste re
sistitur nequaq; exocculto ue-
niens sagitta uideat. Sepe ei
tptacōnem ꝑponit delectatione
et subito fraudulentus cessans
elacōn suggerit deseruata ca-
stitate et sit nō nulli dū qui
dū multos ex castitatis arce in-
elacōnis foueam cecidisse cō
spicit uite siue custodia negle-
ī immundiciam libidinis demer-
gitur Sicut ꝑ eō euersō non
nulli qui dū ī immundicia libi
dinis fluxit ꝑ castitatis culmē
in uoragmē elacōnis ruunt
quasi ergo aperte ferēs hasta
est culpa de uino et quasi ex
occulto uulneans de phare
tra sagitta est culpa de ūbite
Sed equus dei et ante finē
hastam superat cū libidinē
calcat et a late sagittas inim-
spicit cū in castitatis munditia
se ab elacōne custodit Vnde
bene mtra utraq; certatim per
salomoēm dr. Dñs erit in latꝰ
tuo et custodiet pedē tuū ne
capiaris pes namq; mantē-
tiora se porrigit Anteiora
aut nō uidet qui ei que sut

alafe cōspint ꝯ hirsuq; qui pedis
nistodiā pmdens anteiora cernt
circūspectiōnē lateris deserit dū
uero ante faciē posite vīutis a
aliquid agim9 quasi q° pes
debeat pom pmdem9 sed dum
ex virtute eadem fiunue rb
oritur qī dū m anteiora rspi
ritur ad sigillā latius mudat
Sepe uero dū subortē culpā
metuim9 vīutē que agēda est
declmam9 et quasi dū latius
circūspiat' nequaq3m termt'
pes m anteiora quom poāt'
Bene ergo dr dns eit m latere
tuo et nistodiet pedē tuū ne
capiaris quia miles dei dime
gre clipeo ptectus et que exla-
tere possint ꝓcul rcūspicēdo
g sideāt et gressū ante faciē
ferre ꝓficēdo non cessat

92 Cū fraudulētus hostis m-
dens q3 p pharetrā 7 hastam
nequaq3m se pualere cōspict
clipeū oppomt ut si rsistētis
pectis ferendo nō pforat sal
tim q̄bdā obiectōibz ꝓficētis
uter miter cludat Quasdā nāq;
difficultates ipis eis conatibo
obicit et aī superare nō valet
nel resistt Deo quid contra tot
argimēta bellorū equis deo a
agat audiam9 feruēs 7 fremēs
sorbet terrā nec reputat tube
sonare clangorē Contra eq°
clangor tube msonat q̄ndo e-
letti mētem m eo quod agit
fortiter enitimo quedā posita
culpa terribilr temptat

93 Q ferueṡ 7 fremeṡ sorbet terram
q3 mmo ardore semet ipm
disruit et quicquid m se tre m
reppert condie ꝓficēdo gsuit

et clangorē tube sonare ñ pepi
tat q3 gsideracōe forti omne
virū q̄ de virtutis gla nasit
sollicitus declmat Sonare ei
clangorē tube reputaret si
fortasse ꝓpter aliud quod pra
ue siborit' alia agere recta
metuieret quia ergo ad agēda
fortia ante msonancia tēpta
mēta non trepidat m feriore
sno positus clangorē tube m
mme formidat Sepe autem
ꝓsperat se virtutibz cōspint
ne ipā illū uirtutū ꝓsperitas
eleuet pulsat se temptacōibz
gaudet vnde et apte subisgit'

91 Qui audierit buccinaz dicit ua
multos ei sua pcus felicitas
stramt aculeos diuturna par
mhertes reddidit eoq; illos
mopmatq3 hostis grauis ꝓtulit
qui longo quietis usu negligēs
muemit vnde sū viri aī mita
se ꝓfide virtutū ꝓsperitate cō
sideant quoāt dispēsatōms
sipne moderamīe exerrel se
eiaz temptacōibz exultant q3
tanto robustius acceptū vīutū
glām custodiūt qīto tēptacōis
impulsu cōtusi mfirmitatem
suaz humilius agnoscūt Equus
ergo dei audita buccina dicit
ua quia videlicet pliator dei
cū vim temptacōis mambē
tōspiat utilitatē sipne dispēsa
cōms cōsidēms exipā malidq
aduersitate confidit Cuius
aduersitatis certamīa idarro
illū nō sipeant q3 nūq; ipro
uisa temptāt longe quippe p
notat q3 ma quaq; re timus
uicī pugna sticrescat vnde
et Sequit' Qui odorat' bellū

Bellū namq; paulodorai est
ex causis precedēb; que nunq;
pīgne subsequant' agnoscere
Quia enī sicut sepe iam dc;
rst odore res non nisi cogsc'
Bellū paulodorai ē sicut fla
tu natū sic pnisse cogitacōm
nequitias latentes mdagare de q
odorari dns recte m ecclie sue lau
dibus dicit Nasus tuus sic turr'
que est m libano Pernasum
namq; odores fetores q; distīg
et quid p nasū nisi puida sēsū
discretio designatur Turris uēo
speculacōis m altū ponitur
ut hostis uemēs longe uideat'
Recte ergo nasus cacie tuutri
m libano similis dr qr sēsum
puida discretio dī sollicite ē
attiquaq; cōspicit altū po
sita pius qm ueniat culpa de
phendit eamq; quo uigilāter
pnotat eo fortiter dectinat
Hinc abacuc ait Super custo
diam meā stabo Hinc unus
quisq; electi aiam Ieremias
āmonet dicēs Statue tibi spe
culam pone tibi amaritudines
speculā quippe sibi statuere
est uentura minorū certamīa
exalta gsideracōne pnosticre
sibiq; electi mens amaritudies
ponit quādo minimi pace iusto
dita cōstituta dī mala īsidiā
tia conspicit sēcura quesiere
non consentit pmo aūt ne
mala quibet sēsō uero loco cō
sideratt ne bona m cautc fa
ciat et postq; prava uir per
fectus subegerit ipā etiā sub
uere sibi recta cōtendit ne si
mentis dominiū trāseat i cla
cōnis culpa uertant' Cauta ei
siqut supeius dictū est plerūq; ex
bonis ex malis nascūt' nigilanth studio ꝯemplatur
Cuomō ex doctrina arrogancia
ex iustitia crudelitas ex pietate re
missio et zelo ira exmāsuetudie
tempor oriat' Cūq; bona h agit
quod hīj cōm sē hostes phec exur
gere ualeāt cōspicit Nam cū
adipiscendis doctrine studijs ela
borat mentē sollicite cōm certa
men arroganciē pparat Cū nul
pās delīquentiū iuste ulcisci de
siderat sagacissime cauitat ne
modū iustitie crudelitatis om
dicta trāsrendat Cū pietate sē
tuitur frenare sollerter pspicit
ne qua disciplīne dissolucōne
oriat' Cū rectū zeli stimulū
se excitat sitimope pudet ne
plusq; necesse est ire sē flāma
succedat Cū magna māsue
tudīns tranq̄llitate se tēpcit
nigilanter obseruat ne tor
pore frigescat Ecclia ergo
spitalis militis cogitacōne dē
modīnīt minū prius q; surripe
possit aspicit' recte de equo
dr Proculodorat' bellū ppē
dit etiā que turba mquitatū
prouat si mala ad sē ingredi
uel pauca pmittat Unde i se'
Exhortacōnes ducū t ululatū
exercitus tēmptacia quippe
uitia que inuisibili cōm nos
tio regnāte super se superbia
militāt Alia more ducū pre
cūt Alia more exercitus sub
sequūt' Nec enī culpe omēs
pari accessu cor occupant
sed dū maiores et pauce ne
glecte mētem puenīt minores
et m munere ad illas se cacer-

uatim fundūt Ipsa namq; uiciorū regina superbia cū de uictū plene cor reperit mox illud ad principalibus uitijs quasi q̄dā suis ducibus debellandū edit. ~~quos~~ quos uidelicet ductes exercitus sequit quia ex his paucis dicio ꝓtinus uicios multitudines ruunt. Quod melius ostendamus si ipos ductes at q; exercitū specialiter ut possimus enumerando ꝓferamus. Fadix quippe cūcti mali superbia est de qua scriptura attestante dicit Initiū omīs pcī superbia Prime aut eius soboles septē numero principales uicia de hac uirulēta radice ꝓferūt Scilicet tristis gla. inuidia. ira. tristicia. auaricia. uentris ingluuies. luxuria. Nam qua hijs septē superbiem rijs nos captos dolunt. idcirco redemptor nr ad spiritale liberacōis pluū. spū septiformis gr̄e plenus uenit. Sed habent cōi nos hec singla exercitū suū. Nam de mani gla inobedientia. iactantia. ypocrisis. gr̄ationes. pmacie. discordie. et nouitatū psumptiones oriunt. De inuidia. odiū. suspitio. detractio. exultacio in aduersis ꝓxmi. afflictio aūt in ꝓsperis nascitur. De ira. rixe. tumor mentis. cōtumelie. clamor. indignatio. blasphemie ꝓferūtur. De tristicia malicia. rancor. pusillanimitas. desperacio. torpor circa ꝑcepta. ingratitudo mentis erga illa nascitur. De auaricia. pdicio. fraus. fallacia. piuria. iniquitas. violencie. et cōtra misericordiā obduratōes cordis oriunt. De uentris ingluuie. inepta leticia. scurilitas. immūdicia. multiloquium. ebetudo sensus circa intelligentiā ꝓpagatur. De luxuria cecitas mentis. incōsiderantia. ignorantia. precipitatio. amor sui. odiū dei. affectus pene. terra. horror aut uel desperatio sibi ingerit. Quia ergo septē principalia uicia tanta de se monstra multitudines ꝓferūt. cū ad cor uenerint. quasi sub sequentis exercitū catervas trahūt. Ex quibus uidelicet vij. quidā spiritalia. duo q; carnalia sūt. Sed unusquisq; eorū tota sibi cognatione congregat. ut nō nisi unū de altero ꝓferat. Prima namq; superbie soboles inanis est gla que dū oppressam mentem corripuerit mox inanē gignit. qua immemor dū nam nomis potestatem appetit nesc hanc alius adipisci ualeat. tabescit inuidia quoq; ira grauat q; quanto interno luminis nubie animus fuerit tanto etiā mansuetudo tranquillitas amittit. Et quia quasi dolēs membrū tangit. idcirco opposite actōnis uel manus uel lud grauius pressa sentitur. Exorta quoq; tristicia orit. quia turbata mens quo ordinate se continuit eo addicēdo confudit. et cū dulcedine mentis quillitatis amiserit nisi mestā hāc nisi ex perturbatione subsequens merore pasci tristia quo adauaricia minuatur quia dū cōfusi cor boni lenem sem̄etipō mentis amiserit unde gdlā debeat foris quē et tutomag exteriora bona

adipisci desiderat quito non
habet gaudiū ad quod itrisci
reuirtat Post het uero dnio e
carnalia uicia idest uentris
mglumies t luxuria sup sit
Sed ūctis liquet quod deuētris
m glumie luxuia nasit dū m
ipā distributōne membroū
uentri gentalia submxa ui
deant unde unū mordmate
resiat aliud ꝓuidubio ad cō
numelias excitat ¶ Bene aī
ductes exhortaī dicti sit exercit
ululare qz ꝑma uicia detept e
mente quasi sibqnadā ratōe
se mstrīt dī in numera q sen
hāc ad oīem msamiā phaht
quasi beshali clamore cōfidūt
mamis namq gla deuictū cor
quasi ex ratōne solet exhortaī
aī dicit debes maiora appetere
ut quo potstate ualuerīs mi
tos excedere eo ecia ualeas et
pluribus ꝑdesse mmdia quoq
deuictū cor quasi ex ratōe solet
exhortaī aī dicit m quo illo
uel illo nmq es Cur ergo eis
uel equalis uel sipior nō es
qīta uales que ipi nō ualet
Non ergo tibi aut sipiores ee
aut equales debent ita ecia
deuictū cor quasi ex ratōne
exhortaī solet cī dicit Quega
te agītur equanmiter ferri
non possūt Nec immo pacē
ter tolerare pccm est qz et si nō
tis aī magna asperitate re
sistitur contra te dem ceps sn
mensia cumulat christiana
quoq deuictū cor qī ex ratōe
exhortaī solet cī dicat q habes
unde gaudeas cī tāta mala
& pmmis portas p pende aī
meroīe omēs inuendi q itāto
contra te amaritudmis felle uer
titur Auaricia quoq deuictū
am quasi ex ratōne solet exhor
taī aī dicit Valde sme culpa e
quod qām habēda cōcupiscis
qz non multiplicaī appetis sed
egere ptimescis et quod male
alius retinet ipe melius expe
sas Ventris quoq mglumies
deuictū cor quasi ex ratōne sō
let exhortaī cī dicit Ad esim
deus mūda oīa condidit Et q
saciaī cibo respuit quid aliud
qm munei concesso cōtendat
luxuia quoq deuictū cor qsi
ex ratōne solet exhortaī cī dt
Cur te mundītate tua modo
non dilatas cī quid te sequat
ignoras Accepti ipius i desideriis
perdere non debes quia quam
citius phansit nescis Qui enim
misteri deus hoīem i uolup te
cotius nollet ipo humanā gis
exordio masculū et femmā
non fecisset Ger est ducū ex
hortatō que dū incaute ad
secretū cordis admittitur
familiaritis miquia ꝑsuadet
Czua modelitet exercitus ulu
lans seqtur quia infelix aīa
semel principalib uicijs capta
dū multiplicatis mistatibus
insaniā uertatur ferali cā
mmanitate uastat Sed mi
les dei quia solleter pundē
uitiorū certamia nitit bellū
ꝑuidozit Czuia mala pre
euncia qd mīti ꝑsuadere ua
leat cogitatōe sollicita ispi
at exhortatōm ducū naris
sagacitate dephendit Et qz
longe ꝑtredo subsequat

cõfusionẽ cõspicit qñ ululatũ ex-
ercitus odorando cognoscit
Igitur qñ p̃dicatõe dei ul' q̃lib
spitalis certamis militẽ de-
sp̃tũ equi narratõne ggnum
nũc eĩdem iteũ manus sig̃fi
catõne uideamꝰ ut quẽ p eq̃
didicimꝰ et eius fortitudinẽ
etiã p auctem discamꝰ illius
cõtemplatõm qui enĩ d'scpta
equi magnitudine audiniꝰ
q̃ndo cõ ertima uicaciũ uir
sñis per pacẽciam tolerat
miẽ pannũ sp̃em cognoscaꝰ
q̃ntũ p gr̃eplatõm uolat De⁹

100 ¶ Numquid p̃sapẽcia plume
sũt accipiter expandens alas
suas ad austrũ quia p amos
singulos pennaꝫ uetẽm acci-
piter nouã nastẽte p̃ciat
ac sme ĩtermissione pluẽs
cat pene nullus ignorat-
non aũt hic illud plume
tpus dr̃ quo in nido uesti-
q̃ nũt nimiũ adhuc uidel
pullus ad austrũ alas ex-
pandere non ualet sed illa
ãtica plumꝫ destribẽ q̃laxa
ta uetera pennaꝫ ĩnouat⁹ Et
quidẽ domesticis accipitribꝰ
quo melius plumesc̃ debe
at multa accepencia loca re-
quirũt⁹ Agrestibꝰ uẽo moris
est ut flante austro alas ex
pandãt q̃tus ereũ membra
ad laxandaꝫ pennaꝫ ueterez
uenti tepore cõualescãt Cui⁹
uentus de est alis rõ raduꝫ
solis expansis atq; pnssis re
petem sibi auram fãnũt sic
q; capto tepore uel uetes ex-
liũt uel none sumtesũt Quid
est ergo accipitẽ in austro plu-
mesc̃e nisi qđ unusquisq; sciũ
tatis flatu sñi sp̃ũs cõalesc̃t
et usũ uetuste cõuersacõms abi
ciens nouũ hoñs formã suũt
Quod paulus ãmoniet dicẽs
Expoliates nos uetẽm hoñez
cũ actibꝰ suis et m dictes no
uũ et rursũ licet is qui foris
est renouat⁹ de die m diem
uetustã aũt pennaꝫ pterere
mictẽata sñdia dolose actois
ãmittere et nouã pennã su
mere est mitẽ ac simplicem
bene uiuẽdi sensũ tenere pe
na namq; ueteris conuersacõis
grauat et pluma nouẽ ĩmu
tacõms subleuat ut ad uola
tũ tanto leuiorẽ q̃to nouoꝫ

101 reddat ¶ Et bñ ait expandit
alas suas ad austrũ alas q̃ppe
mãs ad austrũ expandẽ est
p aduersũ sñm sp̃ũs mãs rõsite
do cogitacões aperire ut ea
non liceat defendẽdo nos re-
gere sed actuosũdo supplicãe
Duũ ergo accipiter plumesc̃t
cũ ad austrũ alas expandent
quia nũc se unusq̃sq; uirtutũ
pennis mduit cũ sto sp̃ũ
cogitacões suas q̃fitendo
substernit Cum ei uetera fuẽ
do non detegit nouẽ ute opi
mime p̃dent Cum nesc̃t
lugere quod grauat p̃sentẽ
non ualet quod subleuat p̃ñ
namq; cõm pcuctõmis uis pue
affectus cordis appetit 7 plu
mas uitutũ fundit Cui q̃ se stu
diose mens de pigra uetustate
redarguit alacritate uuene
sc̃t Dicatur bto Iob Numquid
p̃sapẽciam tuã plumesc̃t
accipit expandẽs alas suas

ad austrū id est nūquid nul-
bet electo tu sapiētiā cōsuluisti
vt plumis sēto spū cogitatōmū
alas expandat q̄bus pondēi
uetustate comūsatōms abiici-
at et nutrimū plumas i vsū
nou uolatus sumat vt hmc
uidelz colligat q̄ negligentiā
sensus m semetipso ex se non
habet qui hāc ex se conferre e
alīs nequaq̄m ualet Potest
etiā p hūc accipitre mouatā
gentilitas designari ac si apte
bto iob dicēt fructuas pennis
plumas m gētilitate respice
et uetustas sīpbie pennas a-
mitte Sequit¹ ¶ Nūquid
ad p̄ceptū tuū eleuabit aq̄la
et mandus ponit nidū sibi
in scriptuīs sacra uocabulo aq̄-
le aliq̄ndo malign spūs rapto-
res mātū aliq̄ndo p̄nūs sūi
potestates aliq̄ndo ne⁹ uel sb
tilissime scōrū mtelligētie uel
incarnatus dñe munia celeri
transiolans et mox sūma re-
petēs designat² Atpulatū noīe
msidiatores spūs exp̄mūtur
Jeremia attestante qui ait Ve-
lociores fuerūt psecutores mei
aquilis cēli psecutōes sūt mī
aquilis cēli uelocōres sūt ad
tanta contra nos malign ho-
mīes facūt ut ipās etiā ae-
rias potestates inuentōibus
malitie p̄ire uideant² aq̄le
vocabulo potestas terrena fi-
gutatur Vnde p Ezechiel ꝓphaz
dr ¶ Aquila grandis magnaz
alaū longo membroz ductu
plena plumis et uarietate
nemt ad libamū t tulit medul-
lam cedri et sūmitatē frondū
eius euulsit Quia ideo aq̄la
quis alius q̄z nabuchodonosor
rex babilonie designatur qui
p immēsitate exercitus magz
alaū p altitudinē tporum
longo membroū ductu p mlt
uero diuisis plenis plumis
p innumera aūt terrene gloie
compositōne plenus uarietate
designat Qui uenit ad libanū
et tulit medullam cedri et sūmi-
tatē frondū eius euulsit q̄z
uidet celsitudinē petens nobi-
litatē regni eius quasi me-
dullam cedri abstulit et dum
tenerrimā regū prolē a regno
sui culmīs captiuādo sustulit
q̄ sūmitatē frondū euulsit
¶ Aquile uocabulo uel sub- 102
tilis sctorū mtelligēia uel uidus
dominice assūptōms exp̄mit²
Vnde idem ꝓphā dū subaudiūt
specie euāgelistas e⁹ stude
re describere in eis sibi hois
leonis bouis et aquile faciem
apparuisse testatur quartū
uidubio aūt iohannē per
aquilam signans qui uolādo
terram deseruit q̄z p subtilē
mtelligēiam mterna myste-
ria uerbū uidendo penetrāuit
cui minimū ꝓphetie sentētie
ipē quoq; iohānes mreuelatē
sua de semetipso non dissonat
dicens Animal p̄mū simile
leoni · 2m simile uitulo · 3m
aūt habens faciē quasi hois
q̄rtū aūt simile aquile uo-
lanti Et q̄mūis singula ad
vnūquodq; euangelistā recte
conueniāt dū alius humāne na-
tiuitatis ordinē alius pe-
nitētie sacrificij mactatōnē

qĩ mundi morte alius potestatis fortitudiez quasi leonis da more mĩmiuat alius natiuẽ uerbi mtuens quasi ortũ solis aspicit possũt hi hec mmor
aĩalia ipm suũ caput aug sũt membra signare Ipe namq; et homo est qui naturam mz veraciter susiepit et mtulus qz p nobis patiẽter occubuit leo qz p diuitatis fortitudiez susciepte mortis vndiq; tripl ut ad extremũ aquila qz ad celũ de quo uenit redyt Jo ergo nastedo mitulus moztedo leo surgendo aquila ad celos astendendo uocatus est ¶ Sed hoc loco aquile nomẽ subtilis eorũ itelligẽcia et sublimis eorũ gtemplatio figuratur Cui certa quippe acuitas visus anes aquile superat ita ut solis radius fixos m se eius oculos nulla lucis sue choruscatione uerberans claudat Ad pẽpũ ergo dei elevatur aquila dũ missionib; diuis ob tempans m supmis suspenditur fidelis vita Cui et mardus mdũ ponere dr quia si terrena despiciens spẽ iam dere celestib; nutrit mardus mdũ pomt quia hitatiõm mentis sue m abiecta et mfima est cõuersatiõe nõ ẽstruit Hinc est cheneo balaham ẽphante dr robustũ est quod hitatiõ tuã Sed si m petra posueris mdũ tuũ Cheneus namq; possessor iterpretat Et qui sunt qui pscnaa possidẽt nisi hm qĩ genio sapiẽte seculais callet Cui in hoc ueraciter robustũ sibi hitatiõm cõstruit Qi phũ
lutatem pauli apud semetipos fatti m xpo sublimitate mutũ si semetipos m firmos senẽt m exelsa humilitate cognito re
demptoi fouẽdam mẽtis fiducia ponũt si ona nõ appetũt si omẽ quod pterit cordis uolatu trãsterendũ Videamus aquilam nidũ spei i arduis construẽtez ait nra cõuersatio celis est et rursũ qui cõsurrexit et cõsedere nos fecit m celestibus In arduis habet mdũ qua pferto m supmis figit conslium Non mult mẽte ima deiectere non mult p abiectiõe conuersatiõis humane m terrenis habitare Cui paulus m carcere fortasse tenebatur rũ se cõsedere xpo m celestibus testat Sed ubi erat ubi ardẽtẽ iam mẽtem fixerat nõ illic ubi illũ necessitio pigra adhuc caro retinebat Hoc namq; et speciale specimen electorũ solet quod sic scitũ prius uite viam carpere ut p spei certitudinem nouerint iam se se ad alta puenisse qtinus rũcta q pterfluũt sub se esse uideãt atq; omẽ quod m hoc mundo cernet amore eternitatis calcẽt Hinc est enim quod regnum se aĩe per Ysaiam dns dicat Qui stellã te super altitudines terre qũdam namq; m feriora terre st dampna cõtumelia egestas abiectio que ipi quoq; dilectoẽ suũ dũ per late uie planitiem ambulãt mitãdo calcare non cessãt altitudines aut terre sũt lucra rerũ blandimẽta

subditorū diuitiarū habūdā
cia honor et sublimitas dignī
que quisquis prima adhuc
desideria meredit eo ipo alta
estimat quo magna putat
At si semel cor in celestib figitur
mox q̄ abiecta sint cernitur
que alta uidebant nam sic
cū monte quisq̄ consistendit
eo paulisp ceteria subter iacē
cia despicit quo ad altiora ā
plius gressum tendit ita qui
in sūmis intencōm figere mult
dū āmsiipō nllam pīsisnite
glam esse dephendit sup teire
altitudines eleuat t quod pius
in imis desideys positis super
se acdidit post a stedendo p fidēs
sibi subesse cognoscit Cuego
illic dns factura se esse pollice
dicens sustollam te sup altitu
dines terre hec apud bn̄ Job
soli se facere posse testat dns
nūquid ad p̄cepti tui eleuabi
aquila et in arduis ponet nidū
sibi Ac si diceret ut ad meū qui
q̄ externus spūpio hoc intuisem
gia occulte largitatis inspiro
Sequit Cum petris manet i
sacroeloquio aī singlari numio
petra notat quis aliis q̄ xps
accipit paulo attestāte q aut
petra aut erat xps Cū vero plr
pluraliter petre appellant
membra eius in deq̄ siti viri
q ullius robore soliditi sunt
exp̄mit quos in numū petrus
aplus lapides vocat dicens
vos eis lapides viui coedifi
cami domus spirituales Istar
itaq̄ aquila que ad ueri so
lis radios cordis oculos erigit
in petris mane dr qr i dicte

antiquorū et fortiū patrū met
statione collocat eorū quippe
vitam quos in ma dei p̄isse
se conspicat ad memoriaq̄ re
ducit atq̄ in celsitudine eoz
illorū fortitudinis studendo
in dū sibi constituit se ē medita
Cūq̄ eorū acta dictaq̄ tanta
cogitat aī p̄ntis vite glam
in comparatōne eterne excelle
re q̄ sit abiecta gsiderat
quasi sub se ee ima terrarū
in petris residens obseruat
Possit etiā petre sblimes 108
virtutū celestiū potestates intel
ligi quas non quasi more ar
borū huc atq̄ illuc uento me
mutabilitatis inclinat quia
uelud petre mardinis stre ab
omi motu mutabilitat alienē
sūt et ad soliditatem fixe cel
situdinis ipa cui inherent
eternitate duruerūt vir
tutesq̄ stus cū terrena despiat
more aquile ad altiora sus
pendit et p gtem platonis
spm subleuatus penne ā
gelorū glam p̄stolatur atq̄
huic mūdo hospes illa appe
tendo que aspicit iam i sublī
mibus figit Petre ergo dicit
i petris manet idest in tēmone
cordis inter illas celestes vir
tutes residet que p eternitat
sue fortitudinis tanta iam so
liditate fixe sūt ut in nullo
culpe labere mutabilitatis
varietate flectant Unde i apte
sequit Et in scriptis siluab 109
comorat atq̄ in accessis iu
bus Cui ei sūt alie scripte sil
ues nisi illi fortissimi angelorū
chori qui q̄nis non integer

sed tamē ī ppio statu fixi cadē
te aī sius angelis diabolo ī mī
serūt Pe rupti enī sūt qz pars
eoū cecidit pars remansit
qui integri quidē stāt per q̄
litatē meriti sed p numeri
q̄ūtatē rupti hanc rupt̄ōz
restituere mediator uenit ut
redempto huāno genere illa
angelica dampna sarciret et
mensuam celestis patrie lon
pleaus fortasse cumularet p̄r
hanc rupt̄ōm de patre dicit
p posuit me eo ī dispēsatōnes ple
nitudinis temporū ī staurare
oīa m xp̄o que m cēlis et que
ī terris sūt ī ipō quippe re
staurant ea que m terra sūt
dū p̄tōres ad iustitiā cōūnūt
m ipo restaurant ea que ī cel
sūt dū illuc humiliati homies
redeūt vnde apostate angeli
superbiendo ceciderūt Quod vō
ait m arcessis rupibus ni mi
qui rupte silices ipī sūt ī acce
sse rupes Cordi enī p̄tōrū ho
minū ualde maccessa est clai
tas angelorū qz quo pulchra
corpali accedit eo ad spīrali
spē oculos clausit ¶ Sed q̄sq̄s
ita gremplatōne rapitur ut
p duūam grām subleuatis
intentōm sua ram angelorū
choris interserat et fixus m
sublimibus ab omī se infirma
actōne suspendat non ei suffic
gl̄am angelice claritatis aspi
cere nisi eā etiā qui est super
angelos ualeat uidere Ob la
nāmq; eius uisio uera mēt
mē refectio est Vnde nū dixiss
hāt aquilam m petris manere
et rupt̄is silicibus atq; ī arctis
rupibus cōmorāī ilico subdidit
mee gremplat̄ esam id est ex
illis choris angelicis adgrem
plandā gl̄am supne maiestat
qua non visa adhuc esurijt qz
tandem uisa saciatur Sp̄ūq̄sp
pe est p eo quod laboāuit aū
eius uidebit et saciabit ī rur
sū bti qui esurūt ī sicut usiā
quoūdā ipī saturabūt Cuius
ipe mentis mē cibus sit idicat
apte dū dicit Beati mūdo corde
qm ipī deū uidebūt ¶ Et qz
interposite corruptibili carnis
grauati dim siant est uidē non
possumus recte subuūgit Oculi
eius de longe p̄spexūt Cūnū
libet eī m hac uita positus q̄sq̄
p̄fecerit nec dū deū p̄ speī sed
per enigmata et speclm uidet
Cūtino aūt rū p̄ spīnūs uerus
terminus Cū uero longus ante
tendimus sub incerto uisi caligo
ocula igit̄ sūi vi m alti grēpla
cōne se erigūt et m deū sicut
est uidere nō possūt Bene de
hac aquila dī Oculi eius de
longe p̄spexūt ac si dicēt mē
tōnis aciem fortiter tendunt
sed nec dū p̄ quēq̄ aspicūt
cuius claritatis magnitudinem
penetrare nequaq̄ possūt Lucē
eī m corruptibili caligo nos mē
corruptōnis obscurat aūq̄ uidet
aliq̄tenus potest et tñ uidet
luce ipā sicut est non pot quam
longe sit indicat Cuā si mens
ut cūq; non cernēt p fecto hāt
quasi p caligmē non uidere
igitur qz nec dū omīno cernit
nec rursū omīno nō cernit
Recte dictū est qz longe deg
uidet Libet ad me duū isaie

uerba adducē atq; hec et illa q̄
uno spū pferūt monere qui
cū actiue uite ꝓmittes exp̄mēt
dicens qui ambulat in iustis
et loquitur ueritatē qui spernit
c.33. auaritiam et calūpnias excutit
manus suas cōtinet ab oī
munere qui obdurat aures
suas ne audiat sanguinē et clau
dit oculos suos ne videat ma
lū iste ab eisdem uite actue
gradibus usq; ad cōtemplatiōis
culmā astendēs adiūxit dns
Ipse in excelsis habitabit Mo
numēta saxoꝝ sublimitas eius
panis ei datus est aque eius
fideles sūt Regem in decore suo
uidebūt oculi eius cernēt tamen
delonge In excelsis hīc ait se
in celestibus ponere et monu
menta saxoꝝ sublimitas mīe
tū fortiū patrū ꝓcepta exēpla
respicimus atq; ab infima co
gitatiōne separamur Monumēta
saxoꝝ sublimitas mā est cum
mente coris castrisq; celestib;
uigilamus et insidiantes malig;
spūs stantes in arce cordis q̄
subter positos expugnamus tūc
nobis etiam panis datur qua
in supnis erecta intencio eter
nitatis oblectatiōne reficitur
Atque ein mīe fideles sūt qua
doctrina dei quod hic p̄ speculū
ꝓmittit hoc illic in munere
exhibet Sapiēcia namq; huius
mūdi infidelis est qua mēs sua
post mortē non est aque mīe
fideles sūt qua uerba uite
q̄ ante mortē insinuāt hoc
eaā post mortē demōstrant
Regem in decore suo oculi ui
dēbūt q; redemptoꝛ in iudicio
et a reprobis homo iudebitur
Sed ad dubitans eius intuēdā
celsitudinē; soli qui electi sunt
subleuant quasi ei q̄ndam fe
ditatem regis uidere est solam
serulem formā in qua ab in
quis despectus est cernē sed ab
electis in decore suo rex cernit
qua ultra semetipōs raptis in
ipō dextans fulgore oculos corde
intendāt Quoquā dū in hac
uita sūt qua illam uidēnt
patriā Aut est uidere non
possūt recte adiūgitur Cernēt
terrā delonge Quod ergo hic
ait eleuabitur aquila et in ar
duis ponit nidū sibi Hoc illic
dr in excelsis habitabit Quod
hic dr in petris manet et in
ꝓruptis siluarū cōmorabitur
atq; in accessis ripibus hoc ille
subiūgitur monimēta saxoꝝ
sublimitas eius quod rursus
hic subinfertur ille ꝓtēplatur
est am Hoc illic quoq; subdit
panis eius datus est aq̄ eius
fideles sūt regem in decore suo
uidebūt oculi eius Et q̄ ipse sub
iūgit obtulit eius delonge pro
spiciūt hoc illic apte subiūgit
cernēt terram delonge Cō
sideremus q̄ sublimis aquila
fuerit paulus qui usq; ad 3m
celū uolauit sed tamen in hac ui
ta positus elongmquo adhuc
deū ꝓspicit Qui aut uidemus nūc
p̄ speculū in emgmate tūc aut
facie ad faciem et rursus ego
me non arbitror cōprehendisse
Omnibus eterna ualde mirus
quas sūt aquila ipā cōspiciat
q̄nibus ea cognoscēe pfecte nō
possit cognoscat infirmis tamē

auditoribus ea ipā mfundere p-
dicādo non potest que uidere sal-
tim p speculū et p magnem
potest de semetipso quippe tūc
de alio loquntur dicēs audiūt
archana uerba que nō licet
homībus loqui Interna g̃o
q̃ims sūma minima et exte
ma uideāt fortibꝫ cū p̃dica
toribꝫ sūma sūt In firmis vō
audtoribus incapabilia vnde
et p̃dicatores sēti cū auditōes
suos diūtatis uerbū capere
non posse cōspiciūt ad sola i
carnatōms dñice uerba deste-
dūt ¶ Vnde bene hic dū sub
leuata in ardus aquila lōge
uidere dr̃ ilico submfertur
Pulli eius lambēt sāgrimem
ac si apte dicēt ppē quide diū
tatis gtemplacōe pasūt Sed
q̃ auditores eius deitatis prope
arthana nequaq̃ possūt cogito
nuaſixi dñi cruore saciantur
Sangwmē l namq̃ lambere
est passiōis dnice mfirma ve-
neraī h̄mic est q̃ isdem pau-
lus qui sicut paulo ante iam
diximꝰ ad terauī celi secreta no
laueāt discipulis suis dicebat
non em̄ iudicauī scire me aliq̃
nter nos nisi xpm ih̄m t hūc
cruciſixū ac si apte h̄ aquila
dicēt ego quide escam meaꝫ di-
uītatis eius potēciaꝫ delonge
p spiciō sed nobis adhuc par-
uulis incarnacōis eius hīmo
lambiendū sangwmē trado Nā
qui p̃ p̃dicatōm suam tacita
deitatis celsitudine mfirmos
auditores de solo cruore cruc-
edoret quid aliud q̃m sāgwīē
pullis prebet quero vmq̃q̃

113

sēti p̃dicatōis aīa corrupto carnis
eruta ad eī mor duat q̃ pnob
spontē sua in morte cendit et
de morte surexit apte dehac
aquila subdūr ¶ Et vbiūq̃ 116
cadauer fuerit statim adest ca-
dauer q̃ppe a casu duat Et ī
in merito corpo dñi ꝓpter ca
sū mortis cadauer uocatur
Quod aūt hic de hac aquila
dr̃ vbiūq̃ cadauer fuerit sta
tim adest hoc de egredientibus
aīabus fideliū ueritas spondet
dicens Vbiūq̃ fuerit corpus
illuc cōgregabūt et aquile
Sic si apte dicat Cum celestis se
de incarnatus redemptor uest
p̃sideo electoriū quoq̃ aīas am
carne soluero ad celestia sub
leuabo ¶ Sed hoc quod d̃ h̄ 117
aquila dr̃ vbiūq̃ cadauer fuit
statim adest intelligi et aliter
potest Omis qui in pfi morte
cecidit nō inueniet posit
cadauer uocari quasi ex am
mis namq̃ iacet qui uisiue
uiuificatōms
ostendat bene de hac aquila
dr̃ Vbiūq̃ cadauer fuit statim
adest idest illuc tendit ubi ui
litate p̃dicatōms p spirat ut
ex eo quod iam spiritalit uiuit
alijs in morte subiacētibꝫ p sit
quos corripiēdo quasi edet sed
ab inq̃tate ad mortēaī pmutā
do ī sua membra q̃ cēdo cōuīt
Ecce ipē quē ad testimoniū uī
sepe diximꝰ Paulq̃ nūc ui
deaꝫ nūc chormthiū nūc epte
su

mūc Romam mūc hispanias pe-
teret ut mi pti morte ia cētibus
eterne uite grām mīciaret qđ
se aliud quam esse aḡlam dmō-
strabat Cue uelociter oīa mūs-
uolans ubiq; iacēs cadauer
querebat ut diuolutate deli-
cratis pcoribus faret quasi es-
cam suaz ni cadauere reppeizet
Esca quippe mstoꝝ est pūsoꝝ
comissio De qua dr Operami
non cibū qui perit sed q̄ pma-
net mnitam eternā audits
utaq; tot stōꝝ uertutib; bnis
rob supuisse nitelligit et sub
admiratōnis terrore siluisse
Nam sequit adiect dns tlonq;
est ad rob Nūquid qui cōtēdit
cū deo tam facile cōquiescit vn
q̄ qui arguet deū debet et re-
spondere illi Vir stūs tāta hac
districtōne flagelli nō estimant
augeri sibi merita sed uicia
resecari que quia m se nlla cog
uit pruisū muuste se credidit
et pacientem prius arguere
est de pacientione murmurare
Considēans aut dns quod ea
que ptulit non extumore sup-
bie sed exqualitate collegerit
ute pie illi mirepat dicēs Nū-
quid qui cōtendit cū deo tā fa-
cile conquiescit vtiq; q̄ arguet
deū debet et respondere illi de
si aptius dicēt Cue tāta d'na
accōne locutus es aut audita
sōꝝ uita siluisti Mei ei fuit
arguere de passione mea an
fuit iusta dubitare et bona qđē
tua ueraciter ptulisti sed her
quo tendent flagella nesis
quia et si non habes iam quod
corrigas habes tn adhuc quo
exercitas in q̄ta uero vnus arte
q̄m pluimos superbientem me ecce
narrāte cognouisti Ipe cōsidera
bas hua sed aliorū celsitudine
nesciebas Audis igit aliena
virtutib; si quid valeas r̄sponde
de tuis Oemq; aut q̄ tenebrosū in
cōsiliū occulti p claritōne tēbras
extinguit qui cū recta agit cō-
sideranda meliorū merita neglegit
At oīi magno humilitat radio sua
opera illustrat qui aliorū boa
subtiliter pensat quia dū eaq̄
ipe fecerit ficta foris et ab alijs
cōspicit eū qui de singularitate
intus erupere nitit superbie nu-
more pmit Vnde est qđ vote
dei ad heliam soli se estimāte
dr Reliqui mihi septē milia
uiroꝝ qui nō curuauerit genua
ante baal vt dū nō solū se re-
mansisse cognosceret clarōnis gla-
que ei de singularitate surgere
poterat cuitare posset Beatus
itaq; rob puerse egisse r̄phēdit
sed de aliorū enq; bene gestis
docet vt dū se equales et alios
hre despicerat ei qui singulariter
sūmus est se humiliter subdat
Deo gracias ihu xpe trina
virgo liebe muder dñi mei da
panila tua paulma or̄ pmobis

Sancti viri
quo apud
deū alacris
virtutū di-
gnitate pro-
fiauit eo ſ̄b
tilius ihc̄
nos ſe eſſe
deprehendit
qđ ꝙprīm
lucis fuit
quicquid eos miſeriꝑ latebat
muenuit et tāto magis ſordes
ſibi deformes apparēt q̄nt̄ū
minus pulchrū eſt quod ihc̄
uident Omnis quiſq; ei ſibi dū
tactu ueri luc̄s illuſtrat⁹ oſtē-
ditur et unde agnoſcit⁹ quid
eſt iuſticia inde eruditur ut
uideat quid eſt aulpa Hinc
eſt quod ſepe mens mā q̄nis
frigida mcontēplatōne huāne
accēdis torpeſcat q̄nis ihc̄
dam delnquat et neſciat q̄-
uis pcā quedā quaſi nulla
ꝑpendat cū tñ ad appetēda
ſublimia oīb⁹ cōpunctōne
ſe erigit ipē ſue oculo ꝙpūc
cōnis excitata ad tēnū ſpici-
endaz ſe poſt fletū uigilāor
ſe reddit Nam nī neglectam
ſe deſerit et noxio tepore tor-
peſcit pociosa uerba uel iuti-
les cogitatōnes mioris rē oī
modo reatus credit At ſi ige
cōpiccōnis mcaleſtēs a tor-
pore ſuo tacta ſubito a flabi
cōtemplatōis euigilet illa q̄
leuia paulo ante credidit mox
ut grauia ac morifera phor-
reſcit Cuncta enī uel imīm-
nis noxia quaſi atrociſſima
refugit q̄ videh ꝑgrepīonez
ſpūs grauida mtrone adſciam
mamia nulla pmittit Ex eo ꝙ
quod ihc̄ cōſpicit q̄n ſit hor-
renda hec que exterius ꝑſpe-
cūt ſentit et q̄nto amplius
ſublenata ꝑfecit tanto nō ꝙ
refugit mfima mquib⁹ ꝑfec-
ta deſerit Nichil quippe iam
miſi id quod mterius uidēt
paſcit atq; eo grauius tolcit
quicquid ſe ei extrinſecus
ingerit quo illud nō eſt quod
mtrinſecus uidit ſed ex hijs
mteioribꝰ que raptm uidē
potuit ad exteioza que tolcit
uidicādi regiam ſumit ſup
ſe enī rapt⁹ dī ſublimia
cōtemplat⁹ et ſemetipſū iaz
liberius exredendo ꝙſpiciens
quicquid ei exſeipō imanet
ſublimius comphendit Exq̄
re mtromodo agitur ut ſic⁹
ſupius dictū eſt mde dignor
efficat⁹ unde ſibimet mdigna
uideat⁹ Et tūc rethnudnis lōge
eſſe ſentiat cū appmquat dī
Salomon ait ¶ Cuncta tēp-
tauı̄ in ſapiēcia dixi ſapiēs
effinar et ipā longius rēceſſit
a me Quesita ei ſapiēcia
lōge retrēdē dr q̄ appmq̄uit
alnor uidetur Qui uō hāt
nequaq̄ queruſ tuto ſe ei ꝙ
pmquos ſe eſtimāt q̄nto ei⁹
rethnudnis reglam ꝛgiant
qua ſūt mtenebris mirāi
lucis dultāt neſciūt quaz
mīq̄ uiderūt Cuiꝰ iforma
eius pulchſtudnis nō redūt⁹
in ſemetipſis libenter undē
deformiores ſiūt ſtam quiſq̄
eius radijs tangit⁹ ſua illi ma-
nifeſtius tenebrido monſtrat⁹

et eo uerius muenit qñtū fle
ctatur mucio quo sagacius
sūma considerāns conspiat qñ
tū distat a recto vnde beatus
iob humāi gemis virtutibꝫ
transiens amicos loquendo su
perauit sed loqnte deo sublī
mius eruditus semetipm co
gnoscendo reticuit illos namq;
iuste loqndo subdidit Sed ad
uerba loucōis intime reū
se iuste cognouit et quidē nūr
flagellandis sit nesat sed si
cur flagella uenerandis nō sit
silendo redarguit. ¶ Diuā
ersi iudicia cū nesciūt nō au
dant sermone discutienda sūt
sed formidoloso silencio uene
randa qp et nī causas reīūdi
tor in flagello non aperit
eo iustas moueat quo se eas
facere qui sūme iustus se dmō
strat Vir ergo stus Et prius
de locutōne et post de silencio
reprehensis quid de semetipo
sentiat mnotescat ait enim
Cui leuiter locutus sū r̄spō
dere quid possum Ac si dicat
sermonē meū defendere si
hūc cū racōnis pondere pro
tulissem At postqm lmg na
leuitate usa cōmutt quid
restat nisi ut cōticendo r̄sre
nehut Sequit. ¶ Manum
meā ponam sup os meū vsu
sacrelogiū m manu opeātō
m ore loucō solet i telligi qm
mū ergo sup os ponere est vtu
te bom opis culpas tegere i
caute loucōis Quis nō m
uenī potest qui qñlibz plūs
sit de ocioso in sermone non
peccet Iacobo attestante q
ait Nolite plures magistri fieri
fr multis enī offendimꝫ omēs
Et tursū lmgua nullꝫ hoīm do
mare potest cuꝫ nulpas re
darguens p semetipam pei
tas dicit Dico aut uobis
qm omē ūbū otiosū quod lo
cuti fuerint hoīes reddēt d'eo
racōm in die iudicij Sed sī
iuxta ante dei oculos studeat
culpas lmgue tegere meritis
uite Studeat ponderē bono
opeū premere m moderata
uerboū vnde m sca ecclia maꝫ
sūperos pomt dū m electis eiꝫ
cohdie otiosē loucōis vinū v
tute bone boneacōnis opeīt
Scriptū namq; est ¶ Beati
quoꝝ remisse sūt miqtates
et quoꝝ tecta sūt pcā Sed
tursū aī scptū sit Omīa mūda
et apta sūt oculis eius qsmō
tegi possūt que eis oculis
cui nūda mūda sūt absondi
nequaqm possūt Sed qz hoc
qđ tegimꝫ mfemis pommus
augz hoc unde tegimꝫ minuū
supducimꝫ dū bone accōmꝫ
opis adhoc post eligimꝫ ut
pferamus Cui ergo priora
mala deserit et pona postꝫ
facit phoc quod agit trāsuta
nequiciam tegit cui bom opis
merita supducit Beatus igr
iob ste ecclie hyp̄ tenēs et m
uerbis suis sua allegās mā
delignāns dicat exse dicat ex
nobis Manū meā ponā sup
os meū id est hoc qđ distructo
uidicij sermone meū displi
uisse considero ante eiꝫ oculos
subleuamne rectꝫ opis absōr
do Sequit. ¶ Cnū locutꝫ

sū qđ ꝑtmā non dixisse et alte-
qbus ultra nō addam Si trans-
acta beati iob uerba diligenter
mḷ eū nequiter dixisse reppe-
Si uero acta eius que nū uelle
ac libertate plata sūt ꝛ aliq
superbie uitio flectim Duo
ueri solūmodo non erūt qđ
multa erūt Sed qđ loq̄r nr̄m ē
hoībus occultū sensū uerbis
aperire loqui uō nr̄m ad diuinas
aures est motū mentis ecclie
expssione accōmis ostendere
beatus iob ad libram se subtilis-
simum examinis pensās loquē
sua sed se deliquisse cōfitet
Dñi em loqui illi tē est res
flagello dignas agere aliud
loqui illi tē est ecclā de flagel
lo murmurare Qui ergo am
mā reparatōm dominicā ꝛ omi ope
hoībus platus fuit ipā ꝛ
alīā mā reparatōne ꝑfectēs et
minus se uerti prius ꝛ opere
et minus se pacē post ꝛ iube
agnouit unde semetipm re-
darguens dicat dñi locutus sū
qđ ꝑtmā non dixisse et alte-
qbus ultra non addam ac
si diceret uerū quidē me inter
homies credidi sed te loqnte
et ante flagella prauū et p̄
flagella me rigidū mueni
Qbus ultra non addam qua
iam nūc q̄nto te loqnte sub
tilius intelligo tanto metip
huius mueshgo Et qua
bus iob sē ecclie typū tenet
possūt electis omīb hec eius
uerba congruere qui cōgstē-
tes deū in uno et alio deliqsse
se senuīt qua se intelligūt
uel in cogitatōne et ope uel
in dei ac ꝓximi neglecta dile-
cōne peccasse quibꝫ se ꝑmittit
ultra nichil addere qꝫ prōuisio
grām autant penitēdo condie
ecclam transacta purgare
hoc uī qꝫ bnūs iob de duobꝫ se
penitēdo redarguit liqdo ondit
qđ peccor omis ī penitēa du
plicē hīe gemitū debet hinc
quia et bonū quod oportuit
nō fecit Hinc est ei qđ per
moysen de eo qui uram hīp
tulit ut uel male quid uel bn̄
faceret atꝫ hoc ipm obliuione
transcedit Dicat offerat agnā
de gregibus siue capra odabꝫ
p eo sacerdos et p peō eius Si
aut non poterit offerre pec
offerat duos turtures uel duos
pullos columbarū unū p peō
et alterū in holocaustū iuxta
namꝫ p̄ferre est uoto nos di
uine seruitutis allegare et
ad bona opa ꝓmittim bene
nos facē spondemus Cui ebꝝ
abstinēcia cruciatuꝫ carnis
nē uouemus male ad pēs
nos nobis facē uiam Sed
qꝫ nullus ī hac uita tam pfectus
est q̄n libet deo deuotus sit
qui interpa q̄tulūtuꝫ pia
uota nō petret p peō agnam
offerre de gregibus siue capra
ꝓpitiue Quid ē p agnam
nisi actiue uite innocētia qđ
p capra que ī sūmis sepe ex
tremisꝫ pendens ripis pa-
sat nisi cōtemplatiua uita si-
gnat Qui ergo se cōspicit
ꝓmissa ac p posita nō ipleſſe
ad s̄aarisiam dei se sē studiosius
debet uel in nocha tom opis
uel in sublimi pactu qtēpla-

accinge et bene agna de gregibus
capra uel offerri de gregibus
non iubetur qua actiua uita
multorū est Contēplatiua uō
paucorū Cū hec agimus que
multos agere et egisse cōspicimus
quasi agnam de gregib⁹ damus
10 Sed si offerēs uirtutis ad
agnam capramq; non sufficat
mi remedio penitēs aduigilet
vt duo colūbarū pulli uel duo
turtures offerant Scimus q⁹
colūbarū pulli uel turtures p
cantu gemitus habēt Quid
ergo p duos colūbarū pullos
uel duos turtures mīs duplex
penitēcie mē gemitus dēsignet
vt nī ad offēnda bona opa non
assurgimus nosmetipos duplit
defleamus q⁹ et recta nō fecimus
et prāua opeām sumus Vnde
et unus turtur p peccō alter uō
offerri in holocaustū iubetur
Holocaustū namq; totū cōsū
dī vmī ergo turtures p peccō
offerimus cū paupa gemitū di-
mus alterū uō holocaustū fa-
cimus cū p eo quod bona negle-
ximus nosmet ipos funditus
succēdentes igne dolois ardem⁹
Qua igitur duplex ī penitā
gemitus debetur huius iob dī-
mitepatōne p̄fitens atq; in
sua ip̄hēsione succrescēs dixisse
sē vmī et alterā penitēs fatet
Sic si apte dicat Et erga bona
p negligēciam turpiu et adma-
la p audaciā pripi respōdēs
ait dns iob de turbine dicat
Accinge sicut uir lumbos tuos
interrogabo te et indica mihi
Quid sit dīni de turbine re
spondere quid bñ in iob lumbos

accinge quid interroga de de
quid homīs indicare Primo
iam dñi sermone tractāt est
Qua ergo lectoris tedio parcim⁹
aut am⁹ sūmope ne dicta re-
plicemus Sequit Numquid
irritū fanes iudiciū meū et cō- 11
dempnabis me ut tu iustificēris
Quisquis cōm flagella dni semet
ipm̄ defendere nititur flagellātis
iudiciū euacuare conat Nam
cū sua culpa ferim se denegat qd
aliud q̄m iniustas q; ferientis
accusat Beatū itaq; iob non
id circo flagella celestia pmisse
rūt ut in eo culpas extinguerēt
sed potius ut merita augērent
Qtimus q. trāquillitat tpore ītāta
stitate clarucāt enim ex per-
cussione patescēt que in eo pa-
cīe uirtus latebat Quidē
culpam suam inter flagella
non inuenies nec tam flagelli
eam causam sibi esse augendi
meriti deprehendēs iniuste se
ferire credidit aī quid in se de-
buisset corrigi non inuenit
Sed ne ipa innocētia in tumōe
elationis infletur dulcia uoce
corripit et mens eius ab ēi-
tate libera sed uerberib⁹ pssa
aduersa occulta reuocatur
ut supina sīna et si nō p̄cogita
non mi reatui inuista p eo
saltem uisū reddit omne q⁹
patitur quo immūdū gstat qd
a deo auctore patiat Magna
ei satisfactio pressionis ē uolū
tas iusta conditoris que nī in
iusta facit nichil sōlet iusta q⁹
nosmet ea si latet Iam tua
p̄ iniusticia pcl prutim⁹ si in
pressione mē duxit uoluntā

cōfigmur mox a nrā īmisticia
ipā cōfitcōne liberamur q̄ſſio
enī iam passionē tolerat ſed
adhuc causas passionis igr̄at
ſi q̄e mihī credens hoc ipſum
cōfī ſe iudicii amplectit² corpo
ab īmisticia ſua iam correcto
eſt quo passū ſe iuſte gratula²
mundicta enī ſua deo ſe sonās
ſe ſe cōfī ſe erigit Et magna
eſt iam iuſticia quod uolūtati
iudicis cōcordat in pena culpe
ſtrepant in culpa Corrigitur
ſtus quia in nulla deo culpa
diſtrepauerat quaſi nī difficulte
ei inter ſupplicia cōcordabat
neq; enī credidit q̄d flagella
que ſolent uitia extinguere
illo ſola menta augerent
unde mīc iuſte corripitur ut
occultus iudicijs et neſciens
ſubderetur ſiq; dī Nūquid ir-
ritū faciēs iudiciū meū et cō-
demnabis me ut tu iuſtificer
Ac ſi apte dicētur Tua quidē
benedicta bene acta cōſideras
ſed mea occulta iudicia ignōras
Si ergo extus meritis cōtē-
mea flagella diſputas quod
aliud q̄ſi me de iuſticia ad
dicere te iuſtificādo feſtinas
Sequit² Si habes brachiū
ſicut deus et ſi uoce ſimilitonas
Quia huiāmī gemus breuis ſob
meritis trāſtedebat ei pius
conditor et eruditor ad cōſide-
randaz ſilitudinē ſue maieſ-
tatis uocat ut cogmita tāta
diſſilitudine in humilitate ſe
premat Sed nī in deo uox et
brachiū dī cauēdū ſūmope
eſt nequid in eo mens corpo-
reū ſuſpicet² in antropomor-

fitarū Quamq; hereſ cadē eſt eī
qui in trāſpōnī implet et īmple
chaur oīa intra corpalia limita
concludere Deo omipotī deo
adſita nos trahens uſq; admī
ſe humiliat atq; ut alta ſūmiliet
et humilibus oſtendit q̄tus
animus parūlorū rebus ogit
emittitus admiſcendū exur-
gat in cogmita ut ab eo q̄ longe
ſup ipſum eſt quedam mīe ſe au-
diens quaſi quibusdam ad illū
paſſibus moueat² Undeſit
ut propriam ſuā aliēndo a cor-
pibus homī aliēndo amēbus
aliēndo uero ab auctor aliēndo
etiā ab miſeriis rebus ōſſdq;
longe diſſilem in ſe ſilitudiē
trahat Poteritq; enī a corpib
homī mīe ſilitudinē trahit ſic
de eo pphā adiſtraelitas dicat
Qui tetigit uos tangit pupil
lā oculi eius Et ſicut deo mi-
ſū ſpeāti homī pphām dī
in ſtapulis ſuis obumbrabit
tibi Conſtat nimirū q̄ in na
uā ſua nec oculis deus nec ſta
pulas habeat Sed q̄ nos p
ocūm cermina in ſtapulis uō
onera ſuſtinemq; Deus q̄
omīa uideat oculis hec p habet
Quod uō nos toleāt atq; corpō
quo toleāt ſeruat obumbrāe
nobis ſtapulis dī Sit ei iſta
pulis ſuis obumbrabit tibi
Ac ſi dicētur pcāri hoi t poſt
primū veniaz de peccatis ea pie
tatis pregit qua te pietate to-
leraui Obumbrat enī in
ſtapulis ſuis quia dū portat
defendit Aliēndo uō a mihi
in ſe ſilitudiē trahit Sicut
p pphām adiſtl dicat Tetor-

datus

sum tui mscans adolescēcia tua Et rursū p sponse cōparat loqns et si illa oblita fuit ego tamē nō obliuiscar tui Quis ēt nescīat q̄ dei memoria nec ob liuione rūpit nec retordatōe scarnit sed nō alia deserēs pmittit more mentis obliuiscit Et nō post longū tpus que uoluerit usitat sit ad mē mutabilitatis cōsuetudinē retordatis uocat Quo enī pacto diuitatis eius uim oblimo dissipat cui ipa quoq laudabil memoria essentialr concordat Nulla namq; nisi aut pterita aut absencia retordant Quo modo ergo deus pteritor remmisit que in semetipsis cam ipa que in semetipsis pterēt eius mutui sp pnia assistit Aut quonā absenatī recordabit Dum omē quod est phoc illi psto est quod ipo est quod si ei psto non esset omno non est Nam non existēcia udēdo creat existencia mdēdo cōtinet Quicquid ergo tāter non indet essēcia subsistēdi caret Aliq̄ndo autē ab anibus mutuū silitudo trahitur sicut p moysen dr Expandit alas suas et accepit eos 7 sic ysaias ait Sub umbra alarū tuarū ptege me Quia ei anis parnulos dū ptegit nutrit et non grauī atq; onerosa sed leni et granda ptentōne nos refouet dū suas in nos misericordias exercet quasi more stipnos auiū alas tēdit Aliq̄ndo enaz in sensatis rebus pter infirmitatē nr̄m alta cōdescensione se comparat sicut p ysaiam dicit Ere ego strudebo subter uos sicut strudet plaustrū omnibus feno Quia em̄ fem̄ est uita carnalis sic scriptū est Omis caro fenum in eo quod dns uitam carnis patitur more plaustri fem̄ se portare testatur Cui sub fem onere strudere est pondā nīquitatis pīanaā cū querela tolerare Cū ergo longe dissimiles in se similitudines habat solerter intuēdū est quod qdā talia aliq̄ndo dicant in deo pter effectū operis aliq̄ndo ad mouendā eius substanā maiestatis Nam nū in deo ortus scapule atq; pes ale nominant effectus quidē operis ostendit Cui vō manus brachiū dextera uel nox in deo dr̄ pheta uocabula cōsubalis ei filius demonstrat ppē q̄ppe est manus et dextera dei unus astensione p moysen pater loquit dicens Tollam ictū manū meaz et uitabo p dexteram meā ppē brachiū de quo ait ysaias Et brachiū dni cui reuelatū est ppē uox qua eū pater signendo dīt Et de quo scriptū est In principio erat uerbū et uerbū erat apd deū et deus erat uerbū per quod uerbū ferisse psalmo dauid asserit dicens Dixit et facta sūt Deo ergo brachiū hrē est opeantem silui signe Tonare est cōsubalem sibi filiū mundo terribiliter demōstare Beato ergo Iob dū dns inquit Si habes brachi

siant deus et uoce sili tonas
mira dispēsatōne pietatis
eū dū marpat exaltat qua
eū quem sua compassōne sup
rat supiorem tuctus demīrat
Cum hac ꝓpositōne subūgit

13 Ciraida tibi decorē et ipō
lmm erigere et esto gloiosꝰ
et speciosis mouere uestibus
sub audis ut ego ꝑpē ei sibi
ādat decorē de quo sp̄ūs ē
Dñs regnauit decorē idutꝰ.
ꝑpē apud suos in sublime ei
gitur aī mis metuby in natā
sua esse in petrabilis dñaᵉ
ꝑpē vō gloſus est qui dic scrip
pſrutᵃ antecedentis laudis in
digens non est ꝑpē speciosis in
dutᵃ uestibus qua sitorū an
gelorū choros quos condidit
musū sui decoris assumsit
et uelud q̄dam uestē gloiosā
sibi ecclīam exhibet nō hntē
maculam aut rugam Vnde
ei ꝓpha dr̄ Confessionē
et decorem induisti amictus
luce sicut uestimeto b Hic ꝙp
pe cōfessionē indut illic de
corem qua quos hic p pnīaz
cōsitētes fecit illic fulgentes
pcorem uisuae ostendit
luce ergo sicut uestimeto a
amictuᵗ qui a cris omnibus
qbus dictū est vos estis lux
mūdi huius mūdi in ula etna
glā uestietᵉ Vnde p euāgelū
dr̄ qꝫ transfiguato in monte
dño uestimeta eius facta sūt
candida sicut nix in qua trās
figuatōne quid aliud quaz
resurrectoīs ultime glā
mōstrabatur in monte ei uesti
mēta eius sicut nix facta sūt

qm supne claritatis culmine
sūt omēs ex luce usuae fulgeᵗ
adherebūt 19. Sed quia spe
nostrū uestrū nomīe uſtos
sibi quomō adūgat ismiat
mustos eria quomō a se dis
sipat ostendit Sequitᵉ dis
perge supbos in furoꝛe tuo
et cōfunde eos subaudis ut
ego qui eos trāquillitatis ope
uinctos contra me tolero et
distructos quidoꝛ ueniens
in meo eos furore dispergo
20ᵛ Sed inter hec sollerter in
uēdū est quod grauis pſidie
error admittit si forte ſſ for
tasse quis estimet qm illa
diuīnitatis substantia furore
tranq̄llitas uarietur Creā
tor namq; oīm eo ſime immor
taliuans est quo creatur nec
mutabis non est Hinc dicit
ꝓ ratobū dr̄ Apud quē non
est trāsmutatio nec uicissitu
dinis obumbratō hinc rursus
scriptū est Deus aut dnē am
tranquillitate indias hinc
ꝑpheta aut Deserta facta est
terra a facie ire columbe a
facie furoꝛis dñi Quod em
iram columbe p̄dixerat hor su
rore dñi subiūxerat Columba
namq; valde simplex aial
Et quia in deo nulla furoꝛis
inequalitas serpit furorem
dñi iram columbe noīauit ut
eum duce distructōis vim i
plurabilē demonstraret
et iram dixit et columbe dr̄
si apte dicit distructū iudicū
in concussus Exerit q per
manēs massiliensis punit
Vnde et in extremo iudicio

m semetipso immutabilis manens Nulla mutabilitate naiatur Sed tamē electis et regbis negāt subspene eiusdē immutabilitatis ostendit qz et tranquillis unis et gratis apparebit minus. deste ei gratia mitra semetipos differunt vnde fit ut eorū mentes eque omnī respiciāt sed nō eqliter modificentur quia et ipsis eis benigni ante acta iustitia et ullis terribile culpa sant Ezuorū pauore quis explicet cū cōtigit miseris et mitra se aulpas cernere et omnī se iudicē iustū videre ¶ Hoc mane quotidie mirabiliter proficitur ut de qualitate ventura iudicis mortalium corda doceāt Nam si duo ad iudicium pgūt alius innocētie sibi constius et alius culpe ante plata sīam adhuc latentē iudicē vtriq; cō spiciūt et tamē culpe debitor grauē contra se iram hoc ipm iudicis silentiū suspicatur Quam iram sibi nō denūciat perturbacio iudicis sed recordatio pietatis qz et si adhuc foras rei sētencia non damnat intus iam grauiter sceleris accusat Et cōmissorie amicis dānet nullū cōspicit sed vnus detestatio bone recordatiōis hilarescit exquo apud se quod metuat non habet omnē quod erga se metipm est blandū videt hoc itaq; loco furor dñi dē nō perturbatio diuine substātie sī sup priores male sibi cōscius exacta examinatione iusta iudicis qz

uis enī ei tranquillū mundicio videāt qui tamē fictēdos se ab illo non dubitāt ai suis moib; perturbatū putāt Sequit Et irrisores omnem arrogātes humilia ac si dicat ut ego apte aut aduidē ordinē arrogātibus superborū culpa ppomit qz minimū non superbia de arrogancia si arrogancia de superbia generatur Duobo aut modis a dño petit vnusquisq; respicit cū ait a pat cōuertit ut expat punitur De respectu enī omissoris dr qz respexit dns petrū et fleuit amare de respectu uersus vlcūs dicit Vultus dñi super faciē mala ut pdat de terra memoria eorum Vtrisq; aut modis humilitate arrogans sternitur qz aut penitēdo cognoscit culpam aut peiendo patit penam Sequit ¶ Respice electos superbos et cōfunde eos et contere impios i loco suo sub audis ut ego superbiam ex respectu dñi cōfundit aut hic de pietate cognoscētes et damnatos ruinā aut illic supplicia de iustitia sentiētes Impiorū uoluntatis ipa superbia est qz cū spūi sit minui omis pena superbia unde pertulit impietas ibi cōmet qnus ner quiaz a superbia distet impietas valde enī superbire est impia de auctore sentire Impius ergo de loco suo cōteritur quia ipa superbia qua eleuat oppimitur Cuiq; efferendo se in cogitatiōib; erigit lumē sibi iustitie quod innocentie debuisset abstondit Sepe aut ei non deū falsa gla

exterius ꝓficit Vera miseria
interius manifestit vnde ꝓpha
ait Deiecisti eos dū alleuarēt
Non ei ait deiecit eos postq̄m
eleuati sūt si eū alleuarēt ꝛ
q̄ hoc ipm̄ fit superbis mteius
deici qđ eis falsa gmgit gla ex
ternus eleuari Oromāte enī
diuīo iudicio nō eis hic aliud
culpa est atq; aliud pena sed
sua illis ꝛpenam uertit culpa
ut elatus fastu superbie hoc ipm̄
sit uere mtius cadere qđ foras
ostendit ꝓfecisse Sequit Ab
sconde eos ipuluere simt ꝛ facies
eorū demerge ifouea Acsi diat
ut ego superbos enī atq; ipios
uisto iudicio dis m puluē ab
scondit qua eorū corda ipsis
que de spēto amore creatoris
eligūt terrenis opm̄ nego
cijs pmittit Vnde t illoū vitā
nī iudicio extremo discutit
tanq̄m sibi absondita nō co
gnoscit dicens Nescio q̄ estis
Quia prauorū superpulue abscō
ditur q̄ abiectis et mfimis
desideris grauat Causa huius
est adhuc ea que mūdi sūt ap
petit quasi ante faciē ueri lu
mis non apparet q̄ minutus
puluere terrene cogitacōnis
latet huī prauarū cogitacōnū
puluem oppressa mens tolerat
quē uentus nequissime ceptacu
apportat Hinc est ei quod
de unaquaq; aīa terrenis de
sideris aggrauata superbiam
spēne ꝓpriam dr fastus ē est
fram superbientius si no re
uertatur Benacta quippe bene
condita est nobis mterio que
surgat m deū sed ex cōuersacōe
neqter assueta mst voluptas
que pīs pmat mstin Panis
aut superbientius exea parte
est mūdior q̄m miserius occ
tat atq; exea parte sordidior
qua desipiendem toleat ꝛpsis
ergo intencōne qua deū debuisse
querē neglexit quasi more
panis superbientis mūdiore
partē iseius pmit et nūquās
sili libenter toleat quasi cōge
stū cinerem superius portat Re
uertatur aut panis superbi
neritaus si desideriū cārlis
cinerem repellet et mtencōm
bonam quā mse dudū despi
cēdo oppressēat superius ostendit
Deo reuisi remuit nī megā
re autarū sclarū pssā modem
supposuit cineris abicē neglexit
Duoq; assurgē mtencōne bona
non appetit qī mūdiorē fa
subter pmit Apte aut ꝓsurgit
Domit et facies eorū demerge
mfouea Acsi diat ut ego
uisto namq; iudicio superbor
facies dis mfouea mergit
qua mtenacm cordis eorū se
se ultra omes homes erigēte
mferius deiit ima ei rspiat
cuius facies fouea attendit et
bene de superbis dr quod eorū
facies m fouea demergūtur
qua ima petūt dū superbiendo
altiora appetūt et quomagis
extollendo se erigūt eomagis
ruendo mferius rendūt Ter
rena quippe glam gerūt ꝛ ifima
sūt que ꝓspiciūt dū superbi
do alta sectant Unde miro
ac duiso modo res agitur
ut humiles celū petāt dū se ipa
deiciūt Superbi infima appetāt

dñi despiciẽdo ceteros qñ ꝑ alaoib⁹ extollit⁹ Ish se dñi despinũt celestibus nũgũt Illi dñi se eigũt a supioribus dimittit⁹ atq; ut ita dixerim illi se eleuantes depmũt ish depmẽtes leuant Et bene desuperbientib⁹ ꝑ pñam dr̃ humiliat ait pr̃es vsq; ad terrã quia ea que mita sunt ambientes dñi extollendo se erigũt amisso celo quid aliud qñ terram petũt quibus hoc ipm iam mimis rendisse Derelictis supioribus mia quesisse Pette ergo eoꝝ fames in foueã demergi phibentur qñ segnis infima ad mferni barathrũ tendit Iusto ei iudicio agit⁹ ut quos hic uoluptatis auisto excecat illic ab mmitis ueritatis digna supplicio foueã absondat Igitur quia virtutis tanto diuine potẽtie terrore distinctus est ut ei dicet⁹ si habes brachiũ simile deus et si uoce simili tonas dispge superbos mfurore tuo rspiciens omnem arrogantẽ humilia et reteza que deus quidẽ fluere sed homo nix suffiat audire aucta hec qua dñs mtentione pmiserit sine subdite cõclusionis ostendit dicẽs Et ego cõfitebor quod saluare te possit dextera tua Ac si aperte dicet Si potes terribilia hec facẽ ipã que ptuli tibi et non mihi deputa oĩa bona que feristi Si võ peccantes alios rspiciẽdo non pates pẽ liquet q; a reatu negligẽcie tua te nõ tales uirtute liberare Ecce diuina uoce ad bñm Job

si qd̃ sua dextera nõ saluetur et tamẽ nõ milli hoim q abhõ viri utrib⁹ longe sũt dispecto dei adiutorio sua se fortitudine saluari posse confidũt ꝑ quib⁹ quid depcari aliud debemus nisi ut si iam dona bonoꝝ operũ prepererũt hocq; domũ accipiãt ut a quo hec acceperint discant ¶ Cũ aũt pmissis uerbis dns potẽtiã sue magnitudinis mtulit nõ m subsequentib⁹ neq;tiam alicui hostis ostendit ut bonis fauꝰ et auditis suis humili⁹ diffideret qñtũ diligẽt et cognita post calliditate diaboli distet qñtũ timeret Unde bñ et ꝑpheta dr̃ Leo rugiet qs non timebit dns deus locutus est quis nõ ꝑphetabit Postqm ei uirtus et fortitudo cõtemptoris mmotuit Nequaq; illũ uires aduersarij latere debuerũt ut eo magis despẽdi suo se humilius subderet q⁹ hostis sui nequicias subtilius agnouisset ꝓtectorem sui tanto ardentius qrẽt quanto terribiliorẽ hostem agnouisset quem uitaret Cernũ quippe est quia mmus diligit eripitorẽ suũ qui mmus mtelligit periculũ quod euasit tunc solacii defensoris deputat q; virtutẽ aduersarij debilẽ putat unde bñ ereptionem suaz dño tribuens ꝑphet⁹ dicebat Diligam te dñe virtus mea Apte utique dicens eo te magis diligo q⁹ in fortitudine ꝑtem sentio uirtutẽ mea

te esse cognosco Hinc rursū a-
ait aperisca miserēdias tuas
qui siluos fluus speantes i te
quia tuē mmrū mbuordie
dñi nrē apud nos met rpos
qui eripm² tūt nū p eadem
mbuordias quam grauia
suemt pcula que euasimꝰ
agnoscit² ¶ Et qua sermone
29 predeh oīs bīō iob mira opa
storū segnuū patefecit vt hms
auditis disteret de tutū suā
admme quam hūlia sēti'e
debuisset Nūc ei cū quo hoīe
bellū gerat ostendit² t uires
fraudesq; illius subtilius m-
diant² ut qua ad colloq'iū
auctois siu pducto est argu'ta
aduersitāy apta cognoscat Qz
bis eni sequntibus fideli falo
dīs nūtas hostis callidi ma-
chinacones mfirmat omne
quod op̄mendo rapit omē
quod mfirmādo mūolat oē
quod minādo terret Omē
quod suadēdo blandit² Omē
quod despēando frangit omē
quod pmittēdo decipit Cuncta
ergo tergi usacōms cuis cer-
tamiā exordit² dicēs ¶ Ecce
30 uehemot quē fecī tecū quem
subuehemot nonē nisi aliquē
hostem mfirmat Ezuchystatq;
exhebrea uoce m latina lin-
gua aūal sonat cuiꝰ mfirmus
dū malicia subditur patēter
p̄sona mōstrat² Sed nū d'deo
scīpm sit qua fecit oīa simul
Cur hoc aūal nū hoīe fecisse
mdicat dū nūcta q̄ fecit se-
cerit cōstat Restat ergo tredū est
Quomō deus fecit nūcta mn
dādit dū mōrtes sex dierum
mutacōne uariante distincte cū
ta describit² Quod tn unus ag²
semꝰ si ipas causas origīū p̄
ticulter mdagamꝰ Verū quippe
substancia fecit creata est sed
fecit spēs formata nō est etqd'
fecit extitit p substanciā mūd
nō fecit apparuit pspēm fōme
Cū ei fecit saltū celū terraq;
describ' fecit spūalia atq;
corpalia fecit quicquid celo
oritur fecit saltū quicquid de
terra pducit² moritur² Sol
quippe luna et sydera q̄rto
die m celo facta phibentur
Sed p q̄rto die pcessit m spē
p̄mo die m celi substancia
extulit pdictā p̄mo die
creata nōn dr et tercio arbu
sta condita et nūcta terre
uirencia describit² Sed hoc
quod die tercio se m spē pdu-
xīmū p̄mo m ipā de qua q̄
ortū est terre substancia con-
ditū fuit Hinc est qd mōrtes
et distincte p dies singlās con-
dita oīa retulit et hī sīl omā
creata subuexit dicens Iste
generacones celi et terre q̄do
creata sūt in die quo fecit dīs
celū et terrā et omē uirgultū
agri anteq̄m oriretur i terra
omemq; herbam regionis q'
ei duūsis diebus creatū celū
et terrā uirgultū herbasq; nar-
raueat Fuit uno die facta ma-
nifestat ut liquido ostenderet
qd creatā oīa fecit p substāciā
extitit ipius nō fecit p spēm
prestitisset Hinc illuc q̄q; scīpū
est Creauit deꝰ hoiē ad ma-
gnē sue ad magnē dei re
aut illū masculū t femīaꝫ fe-

eos Nec dū enī cuā facta desīb⁹
ccīā homo masculus et femīa
phibetur Sed quia ex ade late
erat pculdubio femina pcessi
rā mullo iam computat⁹ per
substātīā a quo fuerat pduce
da pfōnam Considera'e tan
hec et mīnimis possīg ut q
mīnimis manora pensemus
herba namq; dū creatur nec
dū milla fructus net dū frūs
siu sēmen ostendit⁹ mest uō
ei ecīā nī non apparet frūs
et semē q; mīmrū sīml' sint
tradue substāie q' nō sīml' pōit
ptporis mcremta ¶ Sed q
hsīml' creata psubstātiam
dicīmg quie poīre alia exalys
muemīmg quo pacto nī brō
iob uehemoth creatg asserit⁹
aī neq; ima sit substancia aī-
geli et homīs neq; hō ex āgelo
neq; angelus ex hoīe pferat⁹
Si uero ppter hoc fatg uehe
moth nī brō iob dr q creatā
omīs ab auctore q' in actōe
sua nequaq̄m tporis prelacē
distīdit⁹ sīml' condita nō du-
bitat⁹ Cur de uehemoth spēāli
dr q; omīe nī creatis obus
generalr hētur Sed si rerū aīe
subtili discussione pulsamus
Omn' fatī angelū hominemq;
cognoscīmg sīml' indeh nō im
tate tporis sed cognitōe ratō
sīml' patte ptā imagīe sa-
pīēie et nō sīml' p gnīctam
substātīe formā Sēpū natq;
de hoīe est Faciamg hoīem
ad imagīem et sīlitudīem mā
lt p Ezechiel ad Sathan dr Tu
signaculum silitudinis plenus
sapēcia t pfectus decore i de-
licijs paradisi dei fuisti Sn aīe
ta igitur creatīca homo t an-
gelus sīml' condītis exīnt
q; ab omīn creatīca irrationali
distīctus pcessit Quia ergo
m aucta conditōe rerū nllm
racōnale aīal mst angelus
et homo est quicquid racōne
uti non potest aī hoīe factū
est Dicat⁹ itaq; de hoīe dict⁹
de angelo qui et si potētiam
sublimitatis pdidit subtilite
tē natuē racōnalis mīme
amisit Ecce uehemoth q;
feri terā ut dū homo eū q' in
racōne seruī factus est pisse
consideat vicinā vicinū sibi
casū superbie exipā ppīquū
sui pdītōne ptimescat Ihs
autē uerbis sollerter inuēdū
est quod apte nōie dīnica
nephariū manichei dogma
p̄phenditur qui dū duo pn̄
cipia loquit⁹ tenebrarū gētē
non factam asserē conatur
Quomō emī nō facta gēs
nequissima dr dū uehemoth
ustū undeh auctoz nequicie
p naturam bene condītā se
mīs fēcisse testat⁹ Sed quia
uehemoth iste aī quo sit frūs
audiamg potius quid ygrat
audiamg Sequī ¶ Fenī 32
siaut bos comedit siphanī
sollicite uerba discutimus
het et illa uno spū plata rep
perimus ysaias namq; num
erabīt uitam pīamasi ab in
iquo et insaciabilis hoste
deuorāi aut leo siaut bos come
det paleas Quod aut sem pa-
learū q; noīe mst carnalium uita
signatur de qua p yphetam

dr̃ Omis caro fenũ Cum ergo hĩ
uehemoth illic leo q̃ h' fenum
illic pallee nomiãt. Sed per
scrutaĩ mens mitt. cur iste ut
apud isaiam leo uel hoomica
uoce uehemoth rõmessiadne
fen uel pallee m mutatõe loco ñ
equo sed bouĩ comparet. qđ
nĩ ciuis ignoseme si ĩ tristiã
aialibus que sit nutrimito
dyscrecia ppendam. Eq̃ naq̃
fenũ quelibet sordida coedit
aquã võ non nisi mudã bi-
bit Boues aut aquã ẽplũ
sordidam bibũt sed seno nõ
nisi mũdo uescit. Quid
est ergo q̃ bouĩ q̃ mũdo pa-
bulo pascit. uehemoth iste
comparatur nisi hoc q̃ dr̃ isto
antiqo hoste p ypham dicat.
esca eius electa neq̃ ei eos se
gaudet rapere quos prauis
ac sordidis accombus ĩplicatos
mmis sensũ respectu uoluptã-
rie iacere. Fenũ ergo comedẽ
sicut bos appetit quia sug-
gestiõis suadẽte conterere
mudam uitã spualiũ querit
Sed grendũ mdeo quomodo
uehemoth iste fenũ sicẽ bos
comedẽs uitã spualiũ gstimẽ
dr̃ si ut sup dictũ est fenũ no
uita carnaliũ designatur
Esca quoq̃ eius electa iam
nõ erit si fenũ comedes cẽles
rapit Sed adhuc aliud so-
lucio occurrit q̃ nõ nulli hoĩes
et apud deũ fenũ sunt et apd
hoĩes sanctis noie reputãr
eũ et ante humanos oculos a
aliud ostendit uita et aĩ dia
udicia aliud meredit gstiẽa
hr uitaq̃ apud humana udicia

electi sũt Sed apud subtile dñi
examen fenũ Dñs ante duos
octos salut fenũ erat de q̃o Da-
muel pplo dicebat certe indi-
que elegit dñs et de quo paulo
supius dr̃ electus et bonus q̃
eũ pertanso pplus mernit
et apud deũ ypbus retinet et
tñ causarũ ordine electus et
bonus fuit Quia mihi se
nũ sũt et electos se exhumã
estimacõe suspicant. bñ per
Salomoẽ dr̃ Vidi ipios sepl-
tos qui etiã ad adhuc uiuẽt
m loco sto eãnt et laudabãt
tunte quasi iustorũ operum
Quia mihi fenũ sũt sed nĩ sit
fauore fallũt. Bene quidã
sapiens monuit dicens Vãs
hospes et ornã mẽsã Vãsẽdo
namq̃ hospes ornare mẽsã
dr̃ quia si adaltare dei q̃s po-
situs p bona opa ppriam gliã
querit et de ostẽtacõe sũi
eius laus altaris extenditur
et ipe hĩ apud dñm fructũ
cuiuĩ nõ habetur alys cuius
opimo p fiat et tñ a deo ex-
meus ipe ptransit Mensam
uitaq̃ trãsẽdo decoranit q̃
stare ad sancta uolunt q̃ p
qđ agẽ studuit adhuãnas
metes laudes detorsit Qr
ergo nõnulli mũdã quidem
uitã pstiduũ duxit Sed exĩ
mius placẽ nõ appetit Pecte
et esca eius electa dr̃ et tñ
fenũ sicut bos comedẽ uehe-
moth iste phibetur Quasi
eũ aĩ os uehemoth istud
mudũ senũ in terra atq̃ in
mfimis iacet. tũ et uita q̃
mnotes p mãditoq̃ nistodiã

agitur et in me adq̃

agitur et tamē ēttr accōm q̄boā
ostendit cor ad appetēda sublimia nō leuatur Quid itaq; vtilitatis agit qui in se miseriā nitē custodit si pītentiā ītima more uehemoth huius inuenēd se in terra delinquid Quia igr omīpotns deus quid hostis mr agat insinuat sūc quomō finaleat ut calliditatis eius nequicia quo apcius ggssit facilius superet Sequitur

¶ Fortitudo eius in lumbis eius et uirtus eius in umbilico uentris eius Semmaria coitus uiris in lubis esse nosse aut femins in umbilico phibē Hinc est enī q̄ veritas discipulis dicit Sint lubi vrī precincti et lucerne ardētes in manibus vestris Hinc petrus nā luxuriā a corde restringēt admonebat dicens Succinti lubos mētis uestre Hinc paulus nō pabulū he sacrificiū melchisedech tpe leui sacerdocii dicēt decimatū ubi tūc in abrahe corpe leui lateret ostendens ait adhuc ei in lumbis pris erat Quia uero semmariū luxurie femins in umbilico cōtinetur ppheta testatur q̄ sub femine spene pstitute undec penitanciā inuenīās ait In die ortus tui non est pssus umbilicus tuus In die oppe ortus umbilicū padere est tonsiones tpe carnis luxuriā resecare Quia ei difficile ē mala in choata corrigē et sēl formata de formiter in melius reformare De ortu siquidē ipsa dicitur que dū in deo nata est in pnsū umbilicū retinuit quia fluxa luxurie non abstidit Quia igitur potestati diaboli virtusq; generis sexus ualde exluxurie in firmitate substernitur et fortitudo eius in lumbis cōm masculos et virtus illius cōm femīas in umbilico phibetur ¶ Sed aut nū uehemoth ustū femī comedē inuidit pma deceptōis eius argūta luxurie dampna subintrauit nisi q̄ liquido omib; patet q̄ postq̄ semel hoīs spm cepit mox se ad corruptōm carnis extendit q̄ ipis quoq; hoīb; pmis agnoscim; qui dū post ppetrata superbiam pudenda membra tegūt patent' indicarūt quia postq̄ apud semetipos minus arripe alta conati sūt mox in carne foras erubescēda protulerūt Quehemoth itaq; iste insatiabiliter semens et deuorāte tm simil hoīes q̄rens modo in superba metem erigit modo carnem luxurie uoluptate corrūpit Bene aut nequaq̄ fortitudo eius in lumbis uel in umbilico eorū dr qui pstrauit sed fortitudo eius in lumbis uel in umbilicis eius et virtus illius in umbilico uentris eius Ac si pateter dicēt fortitudo eius in lumbis suis et virtus illius in umbilico uentris sui Quia inimicū eius ipse corpa sua qui suggestionū tot pui blandimentis deceptā exluxurie fluxa subtrahit ¶ Cet Strngit caudā suaz q̄ retrō aspicta in his sippetit que istruendis moribz pferantur

deo nata est in pnsū umbilicū retinuit quia fluxa luxurie non abstidit Quia igitur potestati diaboli virtusq; generis sexus ualde exluxurie in firmitate substernitur et fortitudo eius in lumbis cōm masculos et virtus illius cōm femīas in umbilico phibetur ¶ Sed aut nū uehemoth ustū femī comedē inuidit pma deceptōis eius argūta luxurie dampna subintrauit nisi q̄ liquido omib; patet q̄ postq̄ semel hoīs spm cepit mox se ad corruptōm carnis extendit q̄ ipis quoq; hoīb; pmis agnoscim; qui dū post ppetrata superbiam pudenda membra tegūt patent' indicarūt quia postq̄ apud semetipos minus arripe alta conati sūt mox in carne foras erubescēda protulerūt Quehemoth itaq; iste insatiabiliter semens et deuorāte tm simil hoīes q̄rens modo in superba metem erigit modo carnem luxurie uoluptate corrūpit Bene aut nequaq̄ fortitudo eius in lumbis uel in umbilico eorū dr qui pstrauit sed fortitudo eius in lumbis uel in umbilicis eius et virtus illius in umbilico uentris eius Ac si pateter dicēt fortitudo eius in lumbis suis et virtus illius in umbilico uentris sui Quia inimicū eius ipse corpa sua qui suggestionū tot pui blandimentis deceptā exluxurie fluxa subtrahit ¶ Cet Strngit caudā suaz q̄ retrō aspicta in his sippetit que istruendis moribz pferantur

Sed pius uehemoth ifinus uio
lenta diffutim9 ut post subtilig
aftuta detegam9 In scriptura fi
ra cedri nome aliq̃ndo alia ex
cellẽcia glorie celestis exp̃m
aliq̃ndo mit prauq; rigida
elatõ designatur cedri nomẽ
celsitudo glorie celestis exp̃mit
sicut pphã testat Justus ut pal
ma florebit sicut cedrus libani
multiplicabit Cedri rursũ noe
superbia prauorũ potẽcia dsignat
sicut peudem dr Gordiũ con
fringẽs cedros ¶ Quid ait
cauda uehemoth ifinus nisi
illa antiqui hostis extremitas
dr Cũ minimũ uas p̃ium illum
p̃itũ hoiez ingredit q̃ spẽcialiꝰ
antichristũ mũnipat qui q; sẽm
honoribus sibi modo signis et
p̃digijs fidei stabilitatis in tumoꝝ
potẽne eleuare p̃mittit Vere e
uoce dominica cauda illius cedro
cõparat Quid enĩ cedrus arbo
rũ celeberrimã altũ nec stẽdo deserit
ita nũc antichristus mũdi gloriã pa
liter optimens mẽsuas hom̃
honoris culmine et signoz pfidie
transcedit Spũs quippe sancti
est qui sublimibus conditus
potẽciam nature sue nõ perdit
vel derelictus aug id circo uirtu
tẽ nimirum ostendit q; diuine
sacrone omnẽ fortitudinis ligat
Vnde p rophẽm dr ¶ Vidi ãgelũ
descendentem de celo habentem claue
abissi et catenã magnã in ma
nu sua et apprehendit draconẽ serpẽ
tem antiquũ qui est diabolus
et sathanas et ligauit eũ p an
nos mille et misit eũ in abyssũ
et clausit et signauit sup illũ liga
tus quippe missus in abyssũ phibe
tur ne ultra seducat gentes donec
consummentur mille anni Ecce
ligatus diabolus ab ecclesie
corporibus recessit sed tamen
ne omnia quibus uoluerit
nocere ualeat effrenes
ut quibusdam p eos occulte seuiat
aduersitatis uim rapinas superbie
non eripiat sed illic quoq; quo
usq; mundi finis sit solutionis tẽpus
ad dr Et postq̃ cõsummati sunt
mille anni soluetur sathanas
de carcere suo et exibit et sedu
cet gentes Quillenaio namq;
numero omnium sub p̃fectione
sua hoc q̃libet sit stẽ ecclie
tpus exp̃mit Quo pacto aliq;
hostis suis ũbus traditus pauo
q̃dem m tpore sed immitta tamen
nos sibi ute laxatur Quemadmodum
sententia abrudelitatẽ dilatat
supna tibi misericordia diem ũbre
uitate coangustat Hinc ei per
semetipsam ueritas dicit Erit
hec tribulatio magna qualis nõ
fuit ab initio mundi usq; modo
neq; fiet Hinc rursũ aut nisi
quis fuisset dies illi nõ fieret
salua omnis caro Quia ei superbos nos et infirmos dies spũat
Dies quos singulariter malos
intulit misericorditer breuiatos
dicat p̃fecto ut et superbia terreat
de adulsitate temporis et infirmi
refoueat de breuitate Sed cõ
sideandũ ualde est an uehemot
iste caudaz suã sicut cedri subli
uat in quo nũc atrociorẽ quam
nunc se experit fulgat Que ei
penarũ genera nouimus q̃ non
iam uires martirũ extremisse
gaudemus illos namq; ipsius
ictu mucronis ut gladius
transuit alios cruces patibulo
affixit in quo mors p̃uõta
repellit et ipulsa p̃uocatur

alios hirsutus serra dentibus at-
trinit alios armato ferro ysul-
cans singula sparsit alios belu-
ma rabies morsibus morsibꝫ
detrectando cõmunit alios ab
intimis uisceribꝰ prunꝫ pressu-
ris uerberib⁹ rupit alios effossa
terra inuolutos operuit alios al-
tiꝰ demersos d̃ morte priuauit
fregit alios misse prectos aqua
replendo absorbuit alios edax
flãma usq; ad cineres depasta
consupsit Cum igitur uehemt
iste caudã suã in fine mundi ne-
quis dilatat quid est qꝺ ihc
tormẽtis huc aliorsus crescit
nisi qꝺ in euangelio psemet
ipãm ueritas dicit Surgent
pseudo christi et pseudo pphete
et dabũt signa magna ⁊ prodigia
ita ut in errorẽ mutãr⁹ si fieri
potest etiã electi Nũc ei fideles
mi mira fanũt ai puersã pa-
uit⁹ Tut aut uehemot huius
satellites etiã cũ puersã iferũt
mira facturi siũt Pensemꝰ ergo
que erit humane mentis illa
temptatio qñdo pius martyr
et corpus tormẽtis subicit et
mi ante eius oculos mirabilia tor-
tor fanit Cuꝰ tũc uirtus non
abripõ cogitacõmi fidoꝫ ciat⁹
qñdo iquit flagris cruciat si-
gnis choruscat Dicamꝰ igit⁹
recte Armigit caudã suã ysi
cedrii Cuma nimieti et altus
tũ erit uenerande prodigij lt durꝰ
crudelitate tormiti Non ei sola tẽ
potestate erigitur sed etiã signo
ostensione fulcitur Unde ⁊ per
dauid dr Insidiatur ꝛ occulto
sicut leo in cubili suo Adaptã
namꝫ potẽtiam sufferisset ut
leo esset etiã si insidiãs nõ sinisꝫ
Furtiuꝫq; adoccultas uersucias
sufficisset ut insidians surripet
etiã si leo non esset Sed qꝫ hic
antiquus hostis in cunctis ubiq;
suus effrenatur seuire putauꝫ
p̃mittit⁹ ut eoꝝ electos certame
et fraude ⁊ uirtute laxetur uirtute
p potẽtiam fraude pstigna ferte
ergo ⁊ leo et insidians dr Insi-
dians primordia spem leo per
fortitudinẽ stabilem Ut ei eos
qui aptꝰ inimici sui p trahat se-
culare potẽtiam ostentat ut
uero et tam iustos fallat sigmꝫ
scitatem similat illis ei suadet
elatiõm magnitudinis istis dirupt
ostẽsione scitatis ¶ Dhac cau
da uehemot ysius subnatoꝫ
specie p iohanẽ dr et cauda
eius trahebat terniã partẽ stel-
lariũ rei et misit eas in terraꝫ
Celũ namꝫ est ecclia que in
hac nocte iuste prius diuisse
innumeras sororũ uirtutes tõtiꝫ
radiantibus desup sideribꝰ fulget
Sed draconis cauda in terrã
stellas deiat quia illa sathane
extremitas audacia assiti
horis erecta quosdam quos
uelud electos de ecclia iuenit
optimedo ipbos ostendit stel-
las uanꝫ de celo in terrã rade
est relicta nõnulla spe celestiũ
illo ducat ad ambitũ gloie se-
cularis mhiare Hinc damel
sub anthiochi specie tõnhat
draconis caudã loquit⁹ ducẽs
deiecit de fortitudine et displ
et tõtulcauit eos et usq; ad
primipẽ fortitudinis magis
catus est et ab eo absolut ugꝫ
sacrificii et deiect lorũ sacrificio

eius robur aut datū est cōi nige
sacrificiū ꝓpter pcā et ꝓsperm
veritas m terra et sanct ꝓspabi
bitur Deforitudine quippe et
de stellis dicit cū nō millos et
luce iustitie rēplēdētes t vnte
operis robustos frangit q iustꝰ
adprmapē fortitudinis magnificatur
qz cōi ipm auctore vitꝰ
extollitur Huic ueō sacrificium
tollit qz sibidē cōmixtōis enīe
m eis quos cepit interrūpit ro-
bur ei ꝓpter pcā cōi nige sac-
ficiū dātur qz nisi plenissimā me-
rita exigeret eos q recti rectitudi
optinere adūsarios nequā poss
Veritas m terra ꝓsperit qua
fides tuē rectū celestiū addesidē-
riū huic tpalis mchinatur Et
faciet et ꝓsperabit qz tūc non
solū m ẏpborū membris sed etiā
m electorū corporibus crudelitate
m estimabili sine qualibet ob
iectōne grassatur Hinc rursū
pdamelem dr Consurget rex
impudens facie et intelligēs ꝓpo-
sitōnes et roborabit fortitudo eius
sed non in viribus suis Illuc na-
qz homūs fortitudo nō in suis
viribus roborātur qui a sathane
virtute in qtā pdixims attollit
Hinc rursū ait Interficiet
robustos et ꝓplm sctōm
voluntatē suā et dirigetur dolꝰ
in manu eius robustos quippe
interficiet cū eos qui mente
uicti sūt corpali vincat Vel e-
te robustos t ꝓplm sctōm
voluntatē suā interficiet cū eos
qui robusti et sti credebantur
ad nutū sue voluntatis trahit
In cuius manu dolus dirigetur
qz illius frans ꝓ opus adimua-

quod ei fallendo ot hoc mira fa
ciendo asserit Nam quicquid
mēdax ligna simulat hoc qd
uerū esse manus opis ostendat
Hinc rursū dicit Contra
principē principū surget t sine
manu conteret Hinc paulus
ait Ita ut in templo dei sedeat
ostendēs se tanqm sit deus Hinc
rursū dicit quē dns ihs interfet
spū oris sui et destruet illustratōe
aduentus sui quod ei pdamele
datū est contra principē principū
consurget Hoc p paulū dr Ita
ut in templo dei sedeat ostendens
se tanqm sit deus Et qd pda-
melem subiugit sine manu
conteret Hoc p paulū exprimit
quē dns ihs interfet spū oris
sui et destruet illustratōe ad
uentus sui Sine manu videlz
conteret qz nō angelorū bello
nō sterū certamine sed paulū
nudius solo oris spū eternū mor
te feriēt Deinde
elatōne rursū p paulū dicitur
Qui adūsitur et extollitur
supra omē qd dr deus aut qd
colitur De qua damel ait
bestia dicet decem cornibus sulta
primus adūxit duos cōsidē-
bam cornua et ecce cornu aliud
parvulū ortū est de medio eo-
et tria de cornibus primis euulsa
sūt a facie eius et ecce oculi
quasi oculi hoīs erāt in cornu
isto et os loquens magnia Inde
etiā qppe huic bestie cornua dē
scribit quia regna eius potēa
in mgitate roborat Omē
ei primū undenarū est qz dū p
uersa agit prepit de calogū tū-
sit et qz in calcio primū plāgit-

Hinc est qđ mathabeo uela ce-
licola undecim fuit hinc pri-
decessū pōt dr Saluū mesat
dñe qñ defecit scūs hinc petro
m undenario numeō ūmanē
aplōs mouens mathiā duodeci
sorte missa rōstituit Nisi ei signi
culpam pundenarii cerneret
impleri aplāū numerū tā festiē
duodenario nō curaret Quia
ergo pundenarii trāsgressio-
ē pūnitur huiusbēsūp eorum un-
decimo ipē auctor trāsgressio-
notatur Quod indeh pāmilū
oritur quia purus homo ge-
neratē sed in mamīb recepit q
usq; ad cōsūtatē sibi uim āgeli-
ce fortitudinis prōcit Quod tā
cornua que ei mite facie sunt
euellit quia dicorum sue rēgna
tondē que sibi uicina fuit sub-
icit cuius oculi sūt ut oculi hoīs
sed os ēgencia loquit q illo
humāna forma quidē cernitur
sed uerbis suis ultra hoīes ele
uatur Quod ergo ypaulū dr
extollens se sup omē qđ dr deo
aut quod colitur hoc danihel p-
pheta testat dicens os loquēs
ingencia Quod ueh illū uel
danihel ingencia loqui uel paulū
phibet supra cultū deitatis extol-
li Hoc est quod apud hm̄ iob
diuīo eloquio cedro comparatur
More eī cedri quasi ad alta mīh
dū in omī fastu fallacie et ūnit
robore et culminis elacōne pro-
speratur Bene ait strngere
caudam dr Quia tota eius vīs
mimo illo dampnato hoīegge
ta denotatur ut tanto pillū for-
cia ac mira faciat qñtū illuz
collectis suis uīb infligat Sed
qnia quale sit iniquorū caput
audimus Nūt huic capiti que
membra adhereāt agnoscamus
sequit Nemus testi oculorū eius
pplexi sūt Tot iste uehemoht
testes habet quot mirabilis sūt
pdicatores possidet An eius tes-
tes nō sūt qui pauis psuasionib
corda hoīm uirulēta errorū
semina fimdedo corrūpūt apte
aūt dr q testiculorū eius nemus p
plexi sūt q undeh pdicator illius
argumēta dolosis asserūombus
minudamt ut uerba ee simulēt
que puersa psuadet ut allega-
cōnū ūplicatio quasi nemorū
pplexitas et sī inde possit solui
non possit Nemus eius testiculi
pplexos habēt q a summa
pdicatorū illius subargumēt
duplicibus latent Plerūq; aut
cū uerbis corda mentiūt Inope
mi notēciam ostendūt Neq;
em ad se bonos psuasione sua
trahēt si se et in actōnib per-
uersos exhibēt Sed q testes
huius sūt belue t pplexis ner-
uis uligant et rectos se ostēdāt
Vt lateāt Et puersa pdicant
ut corrūpāt Ipsū nimiū sūt
caput imitātes q qui leo ī sidis
sedet et sanat p potēciam terem
culmīs et blandit p spēm si-
milis sed hec belua ultimā tūc
solū talia ageret et mūc quoq;
ad corripienda fidelū uitia tra
hos luxūe exultos nō habēt
Neq; em malū sola locutōne
oris mfunditur sed opus et
pluribus operis exemplo ppīa
Quē emlm ei antixpm nō ude-
runt sed tamē testiculi eius sūt q
corda innocentiū actōnis sue

exemplo cōripuit Quisq; namq;
ī superbia extollitur · quisq; animae
ae desiderijs cruciatur quisq;
luxurie uoluptatibꝫ solutꝰ q̄sq;
muste atq; immoderate ire fla
gris ignitur quid aliud q̄ anti
xpī testis est Qui dū se libeter
hūic usibus implicat exemplo
suo alijs errois fenis mīstrat
iste prava agit ille prava agēti
bus adheret et nō solū nō ob
iurgat sed etiā fauet Quid g̃o
aliud q̄ antixpī testis est qui
pdita auctoritate p missę deo
fidei testimoniū pstat errori
quos tamē siquis redarguat
mox se subquodaz uelamīe
defensionis occultat Quia
uidelicet eorū nerui pplexi
sūt et male implicīti corripī
solui negligim possūt Sequitur
Ossa eius uelut fistule aeris
mi corpore ossa sūt q̄ ymāet me
bra que ymāetur Habet ergo
carnes h̄ belua habet ꝫ ossa q̄
et migni sūt alij q̄ tñ ab alijs
mi errore retinēt Et nequores
alij qui in errore et alios ītinēt
quid itaq; aliud ossa antixpī
q̄m quoslibet in eius corpore
ualenciores accipimus In q̄
corde migtas dū uchemēt i du
runt pēos tota eius corporis
compago subsistit cyth nāq;
hoc mundo diuites inde ꝫ dū
rebus opibusq; submixi sūt q̄
ex fortitudine solidant Sed
largitio hac ipsa qbus fulti ad
suū alios erroꝝ trahūt Modo
nō nullos ut prauꝰ fiāt domi
nātur modo nō nullos ut pīn
p maneāt munerib⁹ assurgūt
Quid itaq; hȳ nisi antixpī

29

ossa sūt Qui dū malos cōtinēdo
multiplicāt in eius corpe carnes
portāt Hȳ non mīām denigrāt
auditorib⁹ exhibent lingue
dulcedines quia et spīe pfert
flores et apparet quide in eis
quod floreat sed latet qđ pūgat
Amaris dulcia nouis blanda
pmiscet et potestate q̄dē admi
randi uideri appetit sed falle
di arte premissa colloquia
q̄ humiliter substernit ꝫ pfec
mone dese mīnuat qđ pecu
niā negāt Vnde ꝫ recte ossa
uchemoth ipius aeris fistule
compant quia minuī more
metalli insensibilis sonū bñ
loq̄ndi habet sed sēsū bene
uendi non habet Hoc namq;
q̄ humiliter loq̄ndo asserit
quod elate uiuendo q̄tempnit
Vnde bene ꝑ paulū dī Si lingis
hoīm loquar et angelorū cā
tē aūt non habeam factus
sū uelut es sonans aut cymbalū
tynnies bona quippe loqnis
si p amorē eadem bona nō sequ
uelut es aut cymbalū sōnī
reddit q̄ ipā nō sentit uerba
que ipē fūdit Qui vo
nō nulli in hui⁹ belue corpore
non honoribus clari nō diuitijs
fulti nō uirtutis spene decorāti
Non sēcia calliditatis perit
sed mīnderi quales nō sūt habuit
Et idcirco cōn bonorū vitā negoēs
fuit Sequit⁹ et sequit⁹ Carthago
ullus quasi lāmme ferree Car
tilago namq; ossis quidē spem
habet sed ossis fortitudīē nō
habet Quid est ergo qđ cartilago
eius lammis ferreis cōparat⁹
nisi qđ hȳ qui in illo debiliores

sūt ad ꝑpetrāda mala neq̄ret
exhibit ferro quippe ceteras me
talla scidūt et carthlago eius
ferro similis dr̄. quia hīj qui
membris corpore ad offēsionē
nrihīn non sufficiūt contra
necem fidelīū actius accedūt
Quia em̄ nī eo se face signa
et ꝓdigia nō posse cōsideant
fideles sē illi p̄ nimiā delitatem
ꝓbant et ꝓ eo q̄d mmoretūm
corda corrūpe ꝓsuadēdo nō
possūt multiplicius retrēis boz
corpa se extēsionē glādium
Bene go dr̄ carthlago eius
ut lāme ferree q̄ in eius
corpe quo infirmius quisq̄
credidēt hoc est q̄d neq̄quā
nocuit qui recte nō ferro
trīmodo sed lammis ferreis
cōpanitur · quia dū se tūtiq̄
p̄ nimiā delitate dilatāt ami
bunt q̄ miserri se lammas
extendūt Libet ariore
mq̄sitōis manu het eadē
uerba conditoris que nā mōdē
discussa distingē atq̄ ubiorē
intelligēcie fructus mīstriēdē
malbis apportare quamq̄
antiquus hostis quid possū
tū hoiem cōm hoīes agat an
diuinū supereste ut mīc quid
in hoibus ecclā ꝓsumeti pīm sme
hoīe moliatur explorēmus
Ecce em̄ dr̄ stringit caudam
suaz quasi cedrū prima q̄ppe
serpēs suggestio mollis ac
tenera est et frāli nrihīn
pede conterēdā Dedisti in mua
lestere negligēt admittitur
aq̄ ad cor adītus liceter pbē
tanta se virtute exaggeret
ut captā mētē dēpmens usq̄
ad molēdibile robur exterrescat
Caudam utiq̄ qui cedrū stringē
dr̄. quia semel eius recepta
in corde rēmptacō in nimis
que subsequnter minuit uelt
exire dīnatur Huius ergo
uehemoht caput herba est cau
da cedrus quia exprima quidē
suggestione blandiens sub ster
nitur sed pusū uehemēter mua
lestens succrescēte rēptacois
fine roboratur Superabile nāq̄
est omne q̄d in icio suggerit
sed inde sequit q̄ prima pīx
possit p̄is em̄ qui gustēs blāda
ad animū loquitur sed nī semel
dentem delectatōis infixerit
uolēta post gustū inde pene
insolubiliter immodatur Vn̄
et bene stringē caudā dr̄. dēte
em̄ inulneat cauda ligat q̄
prima suggestione pmīsit sed
ꝓcussam mētē ne euadere
ualeat mualestēte fine ipsaq̄
astringit Quia em̄ pccm
tribus modis admittit aī uidz
serpētis suggestione carnis
delectatōne spūs ostensione ꝑpe
tratur Uehemoht iste prius
illicita suggerens lingua
exerit post ad delectacōm pru
hens dentem figit ad ex̄mum
uero p ostensionez possidēs cauda
stringit Hinc em̄ q̄ nōnulli
ꝓcā longo usu ꝓpetrata isemet
ipsis ipi ꝛphendūt atq̄ h exiu
dicio fugiūt sed uitare ope
ner de certātes possūt q̄ dum
uehemoht istius caput nō uī
dent pleriq̄ cauda et noletes
ligant Que contra eos tedri
more mouerunt quia blanda
uoluptate exordij usq̄ adhuc

lenciā retētōms exarsit dira'
ergo stringit caudā suā quasi
cedrū ut tanto quisq; debeat
minora temptatōms fugē qñto
finem eius intelligit citius sol
ui non posse ¶ Sciendū quoq;
est q' plerūq; eis quos repit
nūc grauiores culpas ingerit
cū p̄ius unte terminū illos p.
pmquare cognoscat et q' sē cō
summaturū tēptatōnē cōsiderat
eo eis mq̄tatē ponderā ḡuiora
augeat uehemoht igitur
caudā suā q̄ cedrū stringit
quia quos p prauā mentē re
perit ad finem deteriores rē
dit ut temptamēta eius q' citius
cessando fiat ualeatq; cōplere
Quia enī finis pemis eorū sā
tagit equare supplicū i eis
ardentius ante mortē instatur
omē exaggerāde pēn ¶ Plerūq;
uero uehemoht iste iam ar
mate possidet sed mī diuīa illi
grā repellit et manus mīe
cordie erūt quē ad se captiua
uolutas introduxit Cuiq; a
corde expellit' aerios i fugē
mq̄tam stimulos conantur
ut eos tēptatōnū fluctus mes
ab illo impugnata sentiat ēē
cuā possessā nesciebat Quod
bñ in euāglio expīmit' cū ex
ire de homīe īmundos spūs dño
uidente narrat' Nam cū de
moniacus puer fuisset oblatꝰ
fact̄ est Cōminatus e ih̄s spū
immūdo dicēs fuge et mitte
ampl' ab eo Et ne forte exi ab
eo et amplius ne introeas i
ei et exclamās et multū discer
pens ei exiit ab eo Ecce
nō eū disterpserat cū erebat
exiens disterpsit q' minuū nō
pcul cogitacōnes mētis de la
mat cū iam egressū diuīa p.
tute compulsus appmquat
et quē multus possederat am
clamoribus desolabat Q' plerūq;
cū possidet mīora tēptamēta
nrogat cū uero deserēde pelli
aerios infestatōne pturbat
Bene itaq; dr Stringit caudā
suā quasi cedrū q' et cor pos
sidens sp̄ in malicia exposcit eo
ribus resistit et cor deserēs ne
hemētioribus cogitacōnū sti
mulis punit Adhuc autem
uehemoht istius mira pietate
conditis astuciaq; argumēta
pmouit' cū subdit ¶ Nerū
testiculorū eius pplexi sūt Nerū
testiculorū eius sūt pfortia
argumēta machinatōnū p̄
ipsi quippe calliditatis fue
rūt erigit et fluxa mortalīū
corda corrūpit Testes eius sūt
suggestiones p̄ue quibus īmit'
corruptōne femelsat atq; in
tōstupranta aīa mq̄ operīs le
gignit Sed horū testiculorum
nerui pplexi sūt quia suggest
nōnū illius argumēta multiplicat
muentoribus alligant' ut ple
rosq; ita p̄mere faciāt quatq;
si forte pcēm fugē appetat
hor sine alio pati aliqueo non
euadat et culpam fatuit dū
mutant ac nequaquā se abnia
ualent soluere nisi maiorē
senaāt ligari ¶ Quod melius
ostēdimus si qua exēplificatione
hoīm allegatōnibus hui exē
pla pferamus Quia nō ūtis
sa ecclia ordinibus gstat di
uersoq; modis gnerū atq;

atq; rectoū Vnde et ezechiel
tres uiros liberatos uidit noe
salucet damel et iob et terr̃lio
dñs dū alios in agro alios in
lecto atq; alios in molendo
esse phibet Tres pauldubrio
in ecclia ordines ostendit liq̃
do satisfacim9 si singula ex
singulis exquiram9 Ecce
enī quidem dū mūdi hui9
amicicias appetit cuilibet
altei similē sibi uitā ducēti
quo secreta illius oīi silēcio
cōtegat seuire utrando gstigt
Sed is cui uxorāi est adulteriū
ꝑpetrare cognoscit ita ut ei
marituī adultere occidere
conetur)s aut qui pusillāi
ꝑbuit admetem ruere uitur
et diuersis hmi mde cogita
cōibus impugnat atq; hoc si
lere formidat sle silendo a
adulteri simul et homicidij
particeps fiat ꝓdere trepidat
ne reatū se perpetuj obstrigat
Per plexis ergo tenebroū nimis
ligatus est qui in q̃libet pte
declinet metuit ne a trāsgss
sioīs cōtagio liber non sit alig
uicta que mūdi sūt deserens
ac p oīa frangē ꝓprias uoluptes
queres alieno se subdere rēgi
mini appetit Sed eū qui sibi
ad deū p̃esse debuit minimis m
ginuta in quistione disterminat
Cui fortasse is qui sme indigo
eligitur cui ꝓesse iam cepeit
agi que dei sūt phibet q̃ mūdi
sūt iubet Pensans itaq; subdi
tus uel que sit culpa obedire
vel quod cōtagiū sclaris unte
et obedire trepidat et nō obe
dire formidat sle obediēs dñi
meli̇cto priore cōtēpnat et aut
illicitis obtempans hoc q̃ ꝓdeo
appetit roī dei exerceat Aut
nursū non obtempans eī quez
sui mōdi quesierat suo indicio
supponat Apte ergo iste ꝓmois
ceteris sue indigni micū ꝓplex
is tenebroū uernis astringit
qui aut obtempans aut certe
non obtempans culpa trās
gressioīs ligatur studebat
ꝑuas uoluptates frangē et mat
eas etiam ꝑtempto ꝓore solidare
decreuit mūdū funditus re
linquere et ad uras mūdi ul
tra aliena uoluptate cōpelluntur
redire Pplexi itaq; nerui st
cui sic nos argumta hostis illi
gāt ut culpaī nodi quo q̃libt
solui diuinis astringāt Alius
pensare pondus honois ecle
siastici negligēs ad oīa rēgimis
pmijs astendit Sed q̃ omne
quod hic eminet plus meroī
bus affiatur q̃m hom̄ib; gaudz
dū cor tribulatōne pmitur ad
meliorem culpa uocat dolet q̃
se ad labore cū culpa ꝓuenisse
et q̃m sit miq̃ q̃ admisit
expā fructus difficultate cogn
cit Rea se igitur cū impēsis p
mijs agnoscens multa depte ꝑ
limitatis loīs discrē sed imet
negrauius delictū sit suscepti
gregis custodiā reliquisse mult
suscepti gregis curā gerere ꝑ
formidat deterior culpa sit regi
mina pastoālis gre empta
possidere Honois ergo abiti
ligatū culpa hmi mde respuit
ee quippe sme reatu nimis
neutrū iudet si aut susceptus
sed grex relinquit aut iursū

saca actio seculaiter empta te-
neatur Undiqz mehut Et suspe-
ctus latus omē phmescit Ne aut
stans in empto regnine nō dig-
nu geat quod nō ecā deferens
dū damo flere minꝰ rursus ad
deipsā gregis destructōne com-
mittat Quia ergo nehemoht
iste ita inexplicabilibꝫ nodis
ligat ut plenūqz mens ānbio
addicta unde se a culpa solue
minꝰ inde in culpa arctius as-
stringatur recte dr Nemi testi-
culoꝝ eius p plexi sūt argu ta
namqz machinationi illius
quasi quolaxantes ut relinqnt
eo magis implicantes ut teneāt

Est tamē qp addistrictas eg
uersucias inultꝰ fiat ut in mēs
inter minora et maxima parū
cōstringit si omō nullus sine
pcō euadendi aditus patet
minora sp eligantꝰ Quia tq
murorū undiqz ambitu ne fu-
giat clauditur dū se in fugam
pnitat ubi breuior murus
inuenitur Et paulus cū ossa
in ecclīa mgtinētes aspiceret
cōcessit minima ut maiora de-
cinaret dicens ppter fornica-
cōnes aut unusquisqz suā uxoꝝ
habeat Et qz nūc solū grus est
in admixcōne sine culpa fit
cū non p explenda libidine sed
p suscipienda ple mstentꝰ ut ho
ecuaz qd' gressurat sine culpa qz-
nis minima nō esse mōstraret
illico adiūxit Hoc aut dico sm
indulgentiaz non sm imperiū
Non ei est sine uitio quod ignꝰ
et nō pnitꝰ Pcō pfecto nūt
sed qd' possit indulgei pūdut
Sed nr indubrys gstringimur

18 Ossa eius sicut fistule aer
Quid p ossa uehemoht ihus
nisi consilia designatꝰ Nam
sicut in ossibus positio corpis
roburqz subsistit Ita i sanctu
lentis consilijs tota se eius ma
licia erigit neqz ei inquietam
sinit sed calliditate pestifere
psuasionis nocet et rursū
sicut ossa quia irrigāt medul-
le confortāt Ita eius consilia
pspīualis natūe potentā in sua
migem subtilitas roborat hoc
uero testimoni eius ab ossibꝫ ide
suggestiones a gilijs distant
quod pullas apte noxia iserit
Phet aut qi ex bono gsilens
ad adulpam trahit pullas pugn-
do superat phet uelud gsilem
supplātat Unde et bene eg ossa
id est hec eadem gsilia aeris fis-
tulis comparātur dens qppe
fistule sonoris aptui cantibus
solent que ad motē audiuꝰ
dū blandū tarmē subtiliter
tōrmunt interiora mentis ex
teriores delectationes trahunt
Et dū dulce est qd' audiꝫ sonat
uanitatē aeris muliebrat
fluxu debilitat Cuiqz audituꝫ
ad delectatiōm trahit sensus ab
statu sue fortitudinis enerua
Ita quoqz eius astuta gsilia dū
quasi blanda pulsione gsilūt
cor a forti intentione puertūt
et dū dulcia ūsonāt admoxia
mdmcāt Quasi ergo eris

sūt fistule que dū libenter audiūtur ab interna intentōne ām̄ exteriori suite delectatōis deiciūt hoc enī nehemoth iste magnope adexequndam detrimōm satagit ut dū prūsit fine cōsiliū quasi nulle ostēdit suauiter ualeat sonare qđ dicit q̄timus et ostēsa utilitate metem mulceat et abstonsa nigritate corrūpat ¶ Que apanis mucrib⁹ ostendim⁹ si panca breuiter cōsiliorū eius argumēta pandam⁹ Ecce est quida rebus tōtenus p̄ prisse decreuit nullis mūdi huius occupatōibus implicari nalde formidans quietis siue cōmodi posse et valde despicies aū peccatis lucra cumulare Ad hūc hostis callidus uenēs ut intentionē bone deuocōis subruat quasi utilitatis consiliū submūstrat dicens Eaq̄ que sūt p̄ntia fugiūt sedh deficientibus quid actumis ps Oi ecia post hec milla pudet assūt que adpris impedēdi sūt filys sed tamē paranda sūt que seruētur de esse potest cuiq ecuq quod est si sollicitudo pusilla resset parare quod est An non et terrena potest actio pagi et tamē in actōne nulla detima q̄timq et exteriora stipenda pbeat et tamē intenaz rectitudinē non inflectat hec interim blandiens insinuat At uersū iam in negocio teres qđ pudet petit laqueos occultat Ossa utiq eius sic fistule eris sūt qz pinosa exgrssiua auditoi suo gsultus uocis suauitate blandiūt Alius quoq; non solū detrimōda terrena non quere sed ex cūctis que possidet renūciare ut mō stipulatu celestis magisterij tanto se liberius exeruet q̄nto et expeditior reddit⁹ ea que possidentem premere poterant deserens calcat humus cor hostis insidians occulta suggestione alloquitur dicēs Vnde hec temeritatis tante surrexit audacia ut credere audeas q̄ omnia rūnq̄ndo subsistas Aliter te creatre condidit atq; aliter tute ipse dispomis valētiorē te robustioreq; facet sisequi te sua uestigia cū ropie neressitate uoluisset An non plerisq; et terrena patrimōia nequaq̄ deseruit et īm ex hys p̄ misericordie opa supne retri bona eterna mereant hec blandiens suggerit Decreui ego mea dez rebus quas retinui ammonet ante retinēs oculos delectatōes pestiferas diripiēs appont q̄timus sēdutū cor ad blanda exteriora prahat et intima pfectōis nota puertat Ossa utiq eius sic fistule eris sūt qua dolosū eis consilia dū blandiū extrinsecus somū reddit p̄ninosū dispēdiū admiscebimus ingerimus ¶ Illos retro omnibus q̄ exterius possedeat ut ordinem sublimioris dispulatus apprehendat extā intimas sibi gere uolūtates parat ut ex thoribus se altius uolumtat subdens non solū pranos desidijs sed ad p̄fectōis culmen

ctā in bonis uotis sibimetipī
reniciet et rēcta que sibi agēda
sūt exalieno arbitrio obseruet
Hūc hostis callidus tanto mol
lius alloquit⁹ quīto ab excelsioi
loco dericere ardētius conatur
moxq; nitulcta suggestione
blandiēs dicit qīta ptemetipm
agere nūrāda poteras si neq;
qm te indicio alterius subdidis
ses Cur pfertim nīl substrudo r
melioratōis minimus cui in
tentōis tue bonū dū ultra qm
necesse est extendere interis
frangis que enī dū uolūtate
ppria usus es puersa ppetrasti
Cur ergo plene tibi ad bene
uiuēdū sufficis alienū sup te iu
dicū cur requiris hec blandiēs
intimat. Sed sū ueō uolūtatib⁹
eius ppīs exercēde sup bie causas
parat et dū laudat cor dīrectā
rectitudme mulcigat Callide
ubi subruat in prauitate Ossa
utq; eius sicut fistule eris sūt
qr clandestina eius indicia uel
consilia unde quasi blanda
ām delectāt unde pnciosā a
recta intentōne dissipāt Alig
fractis plene uolūtatib⁹ suis ml
tū iam uetust⁹ hois uita et in
molatōne uite et lamenta cōne
penitētie excoxit et tanto ma
iore zelo cōn aliena pcā accēdit
qīto sibimetipī fundit⁹ mortuus
in nīgstatib⁹ ppīs non tenetur
Hūc hostis callidus qr zelo iustitie
ecā ceteris ydēsse cognoscit qsi
pspere gsulcātib⁹ uerbis appetit
dicens quid te ad aliena alienda
dilatus ymā tua gsiderāe uua
lesas An non ppendis qr nī ad
aliena extenderis erga curanda

que tua sūt minor mercēis qd
pdest alienā mūdū cōis tuore ter
gere et putredmē ury negligē
do dilatare Het dū quasi gsulēs
dicit zelū caritatis adimit hoī
bonū quod pōre excūtate po
terat gladio submitt⁹ duct⁹ cor
poris extmguit Si enī pximos
diligē sicut nosmetipos pnpm⁹
dignū est ut sic eorū zelo contra
uicia sicut mō flagremus qua
ugitur dū suauiter consulit mīte
abmtentōne ppria aliena rēgat
recte dr Ossa eius sicut fistule
eris Quando enī pfraudulēta cō
silia audiēs animo blandum
sonat qī cū fistula eris cantat
ut unde mulcet inde decipiat

63 Sed uehemoht iste ualde mol
lius certamen mouet qīdo
se in insidijs sub pītextu ifirmitat⁹
exercet tūc aūt durecces spīm⁹ ē
excitat qīndo ante tēptatn oculos
nīgtatis laqueos subspergit ut
occultat Unde et recte subūgit⁹
Carnlago eius quasi lāmne
ferree Quid enī p carnlagmē
nisi simulacrū eius accipitur
Carnlago namq; ossis ostendit
spēm sed ossis non habet firmi
tatis Et sūt nōnulla uicia que osten
se rectitudms spēm sed ex
uitatis pdeūt infirmitate Hypo
crisis enī mīa malicia tanta arte se
palliat ut plerūq; ante decepte
mētis oculos culpas uirtutes
fingat ut inde quisq; quasi ex
petet pmia unde eterna digne
est mūtē tormēta Plerūq;
enī multis sēdis uirijs crudelitas
agitur Iustitia putat⁹ Atq;
moderata ira nisi zeli meritū
reditur et nī a distortis mōib⁹

62

62

peccantes dirigi caute debeāt mo-
lenta mflexione frangūt ple-
rūq; dissoluta remissio qm ma-
suetudo acpetas habetur et dū
plusq; detet delmq̄nibus tpaliter
puniri ad eterna supplicia cū
deliter reseruāt non mūq; effu-
sio mīcordie creditur et dū
male seruare culpas sit penis
spargi quod acceptū est nō tūet
non mūq; tenacia parcitas pu-
tatur et cū grue sit uicia nō
tribuere uirtus credit accepta
retinere Sepe malorū ptina-
cia constancia dr et dū mens
a prauitate sua flecti nō patit
quasi ex recta defensione glāt
Sepe mgstancia qm tractabilitas
habetur et quoquisq; fidem ite-
grā nulli seruat cos se amici o-
bus estimat Aliq̄ndo timor ī cō-
petens humilitas credit et nī tpa-
li formidine pressus quisq; a
defensione ueritatis tacet ar-
bitratur quod mē dei ordinē
humilem se pcioribus exhibet
Aliq̄ndo uocis superbia uel liber-
tas estimat et nī pelacōnem
ueritatis cōsiderātur loq̄ndi p-
cacitas ueritatis defensio pu-
tatur plerūq; pigricia qm con-
timeria pietatis quietis attendit
et cū grauis culpa sit recta stu-
dio stū non agere magne uitu
meritū creditur a prauatm
actōne cessare plerūq; ī qetudo
spūs uigilans sollicitudo notat
et cū quietē quisq; non toleratt
agendo que appetit uirtutis
debite implere se exercitum
putat Sepe ad ea que agenda
sūt mcauta pputatō laudā-
di studio feruor credit ī nō de-
sideratū bonū mtempestiua ac-
cōne corrūpit eo agi melius
quo celerius estimatur Sepe
acceleandi bom tarditas cōsiliū
putat et nī expectat ut exmic
tione pficiat hoc mstrans mōr
supplantat ¶ Igitur nī culpa
uelut uirtus aspiratur necessario
pensandū est qz tanto tardius
mens mimī sui desinit qīto
hoc quod ppetrat nō erubescit
tanto ardius meis nicui desert
qīto p uirtutis spēm decepta
pmoui eciam de eo ī tributōr
querit facile aūt culpa cōri-
gitur que et erubescat qz et ee
culpa sentitur Qnia itaq; error
cū uirtus creditur difficilius ei
datur recte dr Carthlago eius
quasi lāmē ferree Tehemoht
eni iste quo subtextu bom
calliditatē sua fraudulētius ex-
hibet eo ī culpamētem diutius
tenet hmc est qp nōmūm hij
qui quasi uiam salutis appetūt
m errorē lapsi tardius emēdā
rectū q̄ppe estimat ee qd agūt
et sicut exolende uirtuti sue
sic uicio pseueancia uīgūt rectū
estimat qd agūt et ad uerū suo
uidicio emulus seruit ¶ Vñ
bene Ieremias cū duct candidiores
nazarei eius nue mundiores
lacte rubriores ebore antiquo
zaphiro pulchriores demigrā
est sup carbones facies eorū
et nō sūt cognīti in plateis uie
aduixit ¶ Adhesit ossa eorū
ossibus arui et facta ē quasi
lignū Quid enī nazareno
notē nisi abstinēnū ī ymēnū
uita signatur Que mue et
lacte mundior dr Nix ei exq̄

cōgelusſit que delup uemt lac
aute ex carne exp̄mit q ī ſſe-
rioibus nutrit Quid ergo p
nuiem niſi candor uite celeſtis
Quid plac niſi qualis diſpēſā
cōmis administrādi demōſtrat
Et qz pleriq; cōtmetes uiri
ecclīa tam mira opa faciūt
ut ab eis multi qui celeſtē uitā
teneāt multi qui terreā bñ
diſpēſaneant ſuperaī indeant
et candidiores nūc et nitidi-
ores lacte referūt Qui etiam
qz p feruorē ſpūs antiquū ac
fortiū patrū non nūq; umbre
vitam uident recte aduigit
rubiatdiores ebore antiq dū
ex ruboris nomē ip̄mit ſcti
deſideri flāma ſignatur Ebur
uero eſſe os magnorū aūaliū
nō ignorams Ebore itaq; ā
tiquo rubicūdiores ſūt qz ſepe
ante humanos oculos nō multis p-
cedētibus patribus ſtudio ferue ētes
exiſtit de qbus ut tonī ſimt oſte
datur aduigitur Saphiro pul
chiores Ethery q̄ppe coloris ē ſaphi
rus Et qz p̄cedētes multos alios ad
ſupna tēdētes p celeſtē cōſilioz
uident uitare narrat ſaphyro
pthiores exiſtiſſe Sed pleriq; dū
virtutū copia ecclīa pluſq; expe
dit p̄ſperatur m quadā ſui fi
ducia mens addicit et dcepta
p̄ſumptōne p̄pria repēte pcō
ſurripiēte fruſtat Vnde recte
ſubuigitur Denigrata ē ſuper
carbones facies eorū nigri ē
poſt candorē fuit qz amiſſa
dei iuſticia cū de ſe p̄ſumit ea
ecclīa que nō intelligit pcā dela
būtur Et qz poſt amoris ignem
ad frigus torporis ſuccumbit exhinc
carbombq excōpatōne p̄ferūt
Non nūq; in eni dū timorē dei p
ſui fiduciaz deſerūt ecclīa frigid
mentibq frigidiores fiūt de qbq
recte ſubuigit Non ſūt cogmtā
in plateis platea quippe ſer-
monis gren ratōne platitudie
dr Quid p̄o eſt humane mentī
anguſtius quā uoluntas p̄prias
frangere De qua fractōne ue-
ritas dicit Intrate p̄ agustam
portā Quid aut lactius q̄ mullis
p̄prys uoluntatibus reluctari Et q̄
qua uerſū impulſus arbitrij
diuerſit ſe fine intractōne diffidē
Qui ergo p̄fidnciā ſūtatis poſt-
posita meliorū iudicio ſe ſequū
quaſi p plateas p̄git Sed nō ſūt
cogmtā in plateis qz de uita ſua dō
oſtendēdāt q̄ndo frangēdo uolū-
tates p̄prias anguſto ſe calle
retimebāt Et bñ additur adheſit
cutis eorū oſſibus Quid eſſe
niſi duricia fortitudis q̄ intute
niſi mollicies exp̄mit infirmit
Cutis ergo eorū adhere oſſibq
dr qua ab eis prave ſentētibo
infirmitas uoq; duricia virtut
putatur Infirma eī ſūt q̄ fauāt
ſed elatōnis fiducia decepti for-
tibus ea ſuſpitōnibq iūgūt Et q
de ſe magna ſentiūt eo de ſua
nequicia emendāi gtem p̄mit
Vnde et recte aduigit Aruit
et facta eſt q̄ lignū Culpa q̄ppe
eorū tāto inſēſibiliores redditur
q̄nto apud eos etiā laudabilis
habetur Qua recte andam aſ-
ſerit qua nulla ſui cogmtōne
uiuideſnt Quod igit apud hie
remiā p infirmitatē cutis hoc
apud beatū Iob p̄fragilitatez
dicit carnis ſuā et q̄ illic oſſa p

diuicias hoc hic lamme ferree
68 meorum. ¶ Sed nichemoht
iste q̄ p membra sua extremo tē
pore contra electos dei tam se
arte nequitie exercet q̄ etiam
p semetipm ad decipiendas mul
tm tam ysidarū tergiuersacōne
se exhibet cuius nature augsit
condicōnis audiamus Neq; est
tam mira uel maligna operatio
posset si nō ex magna dignōne
subsisteret Unde et mox mira
pietate dns ac si causas tante
astucie tantaq; fortitudis reddet
admixit dicens Ipse est principiū
uiarū dei velut si apte diceret
Sd arco addam multa fortiter su
stinet quia m natura ueru hui
us creando substantiam ḡditor
primū fecit Quid enim magis dei
nisi eius actiones accipimus
De qbus p ppham dicit Non
enim sunt uie mee sicut uie ue
et principiū uiarū dei uehe
moht dr̄ q̄ primum cū cuncta
creans ageret huc primū cōdi
dit quem reliquis angelis e
minentiorē fecit ¶ Hunc p
69 matus eminentia ḡspicit ppha
cū dicit Cedri non fuerunt
altiores illo in paradiso dei
Abietes non adequauerunt
summitatē eius platani non
fuerunt eque frondibus illius
Omne lignū paradisi dei
nō est assimilatū illi i pulch
tudine eius q̄m speciosū fe
cit eū in multis condensis frondib⁹
Quid namq; accipi in cedris
abietibus et platanis possit
nisi illa uirtutū celestiū p cere
celsitudinis agmina metha
letice uiriditate plantata

Que q̄nis excelsa sint condita
huic tamē nec pulchra sūt nec e
quata Qui speciosus factus
in multis condensis frondibus
dr̄ q̄ platani ceteris legionibus
tāta illi species pulchritudē dedit
quāta et supposita angelorum
multitudo decorauit Ista arbor
in paradiso dei tot quasi gem
meas frondes habuit quot sub se
positas supnorū spirituū legiones
attendit Qui et idcirco petras
sue uehemā damnatq; q̄ qua
magnus sine compatione fu
erit creatus huic ei rursus
p eundem ppham dr̄ ¶ Tu sig
10. naculū similitudinis plenus sapia
et perfectus decore in deliciis pa
radisi dei fuisti omnis lapis tegu
mentum tuum sardius topazius et
iaspis crisolitus et onix et be
rillus saphyrus et carbunculus
et smaragdus Nouē dixit
geneā lapidū. q̄ in mundo no
uē sunt ordines angelq; Nam

cū p̄fatā eloquia angeli archā
geli throni dominationes virtutes
principatus potestates cherubim
atq; seraphim apta narratione
meorantur supnorū cuiuscūq; ordi
nes sint distinctiones ostendit. Qbs
tamē uehemoht iste aptus fu
isse describi. quia eos oīs uelut
ad ornamentū suū habuit q̄si
dū claritatem trāscendēt ex eo
comparatione clarior fuit denuo
illuc adhuc desup̄ throne subiungit

A2 Aurū opus decoris tui et
forāmina tua in die qua conditus
es p̄parata sūt. Aurū opus dicit
eius exhibit quia sapientie claritē
candidū quam bene creatus
accepit. forāmina uero id est in
lapidibus fuit ut uitulati auro
ornamēti compositione uigāt
et nequaquā a se dissideāt quos
inter fusū aurū r̄pletis fora
minibus ligat huius ergo lapides
in die conditionis siue foramī
p̄parata sūt quia in deo caritas
caritatis est conditus q̄. si re
plen uoluisset stantibus āgelis
tamē positis in regis ornamē
to lapidibus potuisset inhere
Si enī caritas auro se se pene
trabilē p̄buisset stīs angelis
sociatus in ornamēto ut dixi
regio lapis fixus maneret.
Habuit ergo lapis iste foramī
mina seu p̄sumptione uitii cāri
auro nō sūt repleta. Nā quid
circo ligatur auro ne cadāt
id est iste cecidit q̄. etiā p̄sentis
mundi artifices amoris uin
culis ligati ceciderit. Nunc autē
cetei lapides qui huic similiter
fuerant p̄forati penetrate se in
uicem caritate ligati sūt atq; ad

hoc in mundo isto cadere meruerit
ut nequaq̄ iam d'ornamēto regio
cadendo soluant. huius principatus
celsitudinē adhuc idem p̄phā
minēs adiungit. Tu cherub
extentus et protegēs in monte sancto
dei in medio lapidū ignitorū
p̄fatus ambulasti. Cherub quippe
plenitudo sapientie dr. Et ideo
iste cherub dr. q̄. transcendisse ui
detur sapientia non dubitat. ezu
in medio ignitorū lapidū p̄fatus
ambulauit q̄. inter āgelos
corda caritatis igne sui accensa
clarius gla conditionis exhibit
Quem bn extentū ac protegentē
diat. Omē si quod extenti pro
tegimus ab umbram. i. q̄. com
paratione claritatis siue ob umbrasse
ceteroā claritatē credit ipē ex
tentus et protegens fuisse phibet
Reliquos enī quasi obumbrando
operuit qui eoā magnitudinē
excellentia maiore transcendit
Quod ergo illuc extenuatus in mi
tis frondibus quod illuc stipulā
situ undimisit. quod illuc cherubi
quod illuc protegens dr. hoc huc
uocē dominica uehemoht iste
uitiatū dei principū uocatur

A2 De quo h'airo tam mira
gestibus fuit et que amisit ita si
mulat ut territo homī ostendat
quod ipē si superbiat de claritatis
sue culpa passiuus sit si sen
tendo illi parere noluit quam
creando magnam tante claritatis
eleuauit. Consideret ergo
hō quod elatus in terra me
reatur si et p̄latus angelis
angelus in celo p̄sternitur
Unde et bn p̄. p̄phām dicit
Inebriatus est in celo gladius

meus ac si apte dicet qua ma
feriam stipbos terre ppedite
stipos etiam quos m celo mi
me condidi pelacoms mino
paute non pepi Tota itaq; a
tigit hostis uirtutibq; audit
tanta condicoms eius mag
tudine cognita quis no imisa
formidine corruat quis non
desperacoms passioni sucum
bat Sed quia elacq; mag; ostē
si hostis potena repmit ecia
infirmitate mam dns patefa
gre sue dispsacoms fouet Unde
cu eu principiu uacu suaug
dicet ilico admixit Q; sent
eu amplificamt gladiu eius
Gladius quippe uehemoht is
tius ipa nocedi malicia e sed
ab eo a quo bomis p naturam
factus est eius gladius applu
cat quia eius malicia diuia
dispsatone rfirmgit ne feri
re nn nientes hoim qntu ap
petit pnuitat Qa ergo hostis
nr et mltu potest et immus
prutit eius gladiu pietas co
dutoris adfirmgit ut replicatq;
intra eius cosciaq; lateat
ultra qz desiper iuste dispo
se st immortes hoim mali
eius no extendat Quod igit
admissa uerbi pualet hoc
de principio magne gdcoms
potest Quod uo a sbdis uin
eius immeu gladius ab auc
tore replicatur Iste natq; uche
moht qz principiu uiaz dei est
Et cm sctm uiru luceriaq; tep
tacoibq; accepit gentes mouit
greges absmilit igne d celo
deposuit phurbato aere ue
tos exhtauit Domu gnalib
subruit comuates filios extinxit
uxoris metem molo praue
suasioms exercuit Marit
carne mflictis uulneibq; fodit
sed eius gladius a conditore
replicatur cui dr Iam illius
serua qui replicato gladio qte
mfirmitatis sit euangelio at
testate describ qz nec manere
m obsesso hoie potuit nec mirq;
muadere bruta aialia non
ussius psumpsit dices Eh eius
nos mitte nos migrege porac
a milicie quippe eius gladius
qm sit replicatus ostendimit
cui si potestas suma luceria no
pbet grassari nec m porcos ualz
Quado ergo iste sua sponte no
cere factus ad dei imagmem
homibq; audeat de quo mimiq;
constat qz no ussius gmigere
nec porcos psumet Notandu
quoq; est qz du uiaz dei pria
piam uehemoht dr uesanum
dogma arrianaperta ratone dis
sipatur qfactuam quippe dei
filiu fatetur et ecte uehemoht
in factura rerum pmus creatus
ostenditur Sup est ergo ut ar
rius aut non fathi filiu pdicet
aut eu post conditu uchemoht
stultus putet qua ubi omne
quod applicat in semetipm
reducit recte applicatq; ue
hemoht gladius dr in semet
ipam namq; se eius malicia
de coquit cu aduohu suu se com
electoru uita phibita no quiet
multos aut exigphibus meritis
ferure permittit ut tu deu de
serut dampnato hosti famu
lentur Ab electis uo cohalē
tibus uincitur quo sibi auctor

liber

16

ōm humilus substernit. Qua
igit phoc qđ mali dei principio
đr phoc q ꝑmittēte deo ualde
ꝓtoleabilis demostrat. Apte ꝛo
gnoscimꝰ cū q̃nto hoste pugnes
super est ut vnus quisq; nr̄m
tāto se plenius auctoi subiciat
q̃nto cōr seuerius uiolentas
aduersar nr̄es pensat quid
namq; nos nisi puluis et cinis
quid uero ille nisi vnus atq;
excelsis spūbus et qđ adhuc
mains ē sūmis. qs ergo đppa
uirtute audeat q̃ndo ꝺ̄ ag̃elos
p̄cipem pulueris pugnat đeo
quia sipnoꝝ spūm cōdite
terrenū corpus assumpsit fre
nam sipbietem angelū humilis
puluis vincit mherendo quippe
uere fortiudm nr̄es. Cepit
quas trāsfuga spūs cū semetip
segnue amisit et digne ē ut
vincatur puluis qui forte se ce
dendo deserto creatoꝛe ut sipeāt
muemat quia defecit elatus
ualde aūt sequens anhelat
quod ei q ipm̄ mia cruciet
Homo ad summa constendat
quod milla celsitudine sub
uerta cito permanet aqua
tantus ipse spūs sine fine p
rectus iacet sed loca menāt
mutauit ordo meritoꝝ Hic
sic sipbia meruit deici Hic
humilitas exaltāi quatinus
et celestis spūs erigendo se
tartaꝝ toleret et tra humilis
sine termio sup rectos regnet
Deo gras Ihuxp̄i hilaria nr̄igo
liebemuder dn̄i mei Sanctā
regma Scē laurenti oīa prob

Antiquo hosti
q subiecheme
obt nomine
dominica uo
ce describitur
sipbi quiq;
tanto familiaꝛ
seruiuit q̃nto
huius vite suc
cessibꝰ apud
semetipos alacꝛ iumesuit Hos
namq; nr̄i gla augetur elato mē
tis ꝛone uō addit cura huc illuc
animꝰ tendit q̃ et desidia cū ih
cresuit Cuiq; cogitacōes inume
ras quasi agri femā pferit ergō
cogitacoibꝰ uelut desideato pa
bulo uehemoh stuus famē pas
cūt vnde recte đr Huic mōti
herbas ferūt mistica sacra ꝛ
numero singulari mons pomit
Aliq̃ndo incarnatꝰ dn̄s aliq̃n
sta ecclia Aliq̃ndo testamētu
dei Aliq̃ndo apostata angelꝰ
Aliq̃ndo q̃libet hereticꝰ đsigt
Cū vō mōtes pluāli numeō
noiant aliq̃ndo celsitudo aplo
atq; ypharū aliq̃ndo uō stellaꝝ
potestatū tumor exp̄mit
ationes namq; dn̄m signat sic
sipm̄ est Et erit in nouissis
diebus pparatus mons domꝰ
dn̄i in uertice montiū Incarnatꝰ
dn̄s trāsiedens celsitudinē ysu
Tursū p monte scā d̄signat
ecclia sicut sipm̄ est Deus ue
fiduit in dn̄o sicut mons syon
Syon namq; speculatio dr per
quā stās gremiatoꝝ qđ plat
dei ecclia figuratur Tursū
p mōtem testamētū dei exp̄m
sicut Abacuk ait Deus a liba
no uenet et sanctus de mōte um

broso et condenso. Cui ei nequeuit se
p testamen sui pagmas sposso
rit quasi mde uenit unde ue
lut subpmissione sr tenuit
Quod ngdeuicet testamtu bn
mons umbrosus et condensus
dr quia spissis allegoriarū ob
scuritatibo opacatur ¶ Iussit
p monte angelus apostata
designatur sicut subbabilois
regis spcie de antiquo hoste p
dicatoibus dr. Sup mōte caligo
sum leuate signū p dicatores
quippe super caligosū mōte
signū eleuat qndo con sātae
supbiam qui sepe sub nebula
simulacōis absconditē pdute
crucis exaltat ¶ Iussit p mō
tem hereticū q libet expmit
sicut exuoce ecclie psalmista
ait In dño confido quomō dicit
aie mee trāsmigra in mōtem
sicut passer Cui enī fidei aie
unitate derelicta mutuamenti
doctrina gfidere hereticū pdica
toris dr deserto dño qi i mōte
transmigrare suadetur ¶ Iussit
p montes aplorū atq pharus
celsitudo signatur sicut scptū
est iustitia tua sicut montes
dei ¶ Et uoce pauli dr ut nos
efficeremur iustitia dei in ipo
Vel sicut iterū uoce spēamus e
adē psalmista ait leuauī o
culos meos ad montes undeueniet
auxiliū michi ¶ Iussit p mō
tes sclarū potestatū tumor
expmitur de qbus psalmista
ait Montes sicut cera fluxe
runt a facie dni quia multi
qui pius alta rigiditate tumu
erunt deo in carne apparēte
magno sunt p penitētiā huo
re timore humiliati Vel sic idē hs
iterū dicit Astenduī montes et des
cenduī campi Plerīq ei pseu
tores dni supbi cōparemuit
Sed ab eo humiles reputāt qui
montes astenduī plumoz potue
sed campi descendūt plani ude
licet facti p cognitōm culpe

Sed quia nonnulli melioz
sue altitudine remanēt et ad
diuina obsequia flecti humiliter
dedignant p eo qđ inx desideriū
antiq hostis prava cogitare
ac p petrare non desinunt scē
hoc loco de uehemoht dr huic
montes herbas ferūt Clam natp
scīs huic uehemoht herbas fe
runt qz ex eo illi reficiūt qđ
nequiter optantur huic ue
hemoht herbas ferūt qz sua
illi offerūt fluxas et lubricas
uoluptates Erut ei aut aplo
hortes serpos amātes quoz
desiderioī gloriosus est dicens
Voluptatū amatores magis ergo
qī dei ¶ Que est herba monti
nisi uoluptas fluxa q exuode
gignitur supboī Cui nisi de
superbiēdo qtem pnēnt ne qđq
tot lubrica lasciuiēdo pene
tratet Cuius mmizū herbis
uehemoht iste pascitur quia
meis penam eterne mortis
euitens eorū potius morbis
sanat Superbi ei hmoi scīs et
si qndo supne dispēsatōnis
ordine pmoti ab exercitione
prauoz operū cessant prauas
tamē in cogitatione multi
cant modo ut se potentiores
ceteris rebus et honoribus osten
dant modo ut eande suam
potentiaz in studio alienę lesio

exercēāt Modo ut lubricis ma-
tibus ducī pfacta sē lenīa uo-
luptatesq; dissoluīt qui dum
rebus dominicis accepis neq;
q̄ recta sed prana semp agere
cogitant quid aliud fauit ni
sius cōm dñm doms pugnāt
Quia igitur uehemoht iste
in superbōrū mentibs sua desidē-
ria semp recognoscit quasi
herbas in mōtibs inuenit qb
refertū sue malicie uentrem
tendit Bene aūt subditur

¶ Omnes bestie agri ludēt
ibi quid pbestias nisi īmūdi
spūs quid p agrū nisi pīs sēc
designatur Unde de ipō ma-
lignorū spīrtuū principe cōm
effraim dicitur Bestia agri
agri scindet eos uel sicut isaias
ait q̄ mala bestia nō transibit
peam Quia aūt agri nōie
mūdus ampitur dominicis
pceptis euangelīū sermo testatur
qui ait ager aūt ē mūdus

Igri ergo bestie in herbis mō-
tū ludūt quia pfecta desiderio-
ribus in hoc mūdo demonia
primus superbōrū oribus dele-
ctant. Bestie in herbis ludūt
cū reprobi spūs humana corda
nullicitas cogitatiōes pmulcēt
An non in mundis spīrtibs ludē
est metes hōm ad dei ymagi-
nem conditas modo ficta pro-
missione decipe quodo uanis
terrenis irridere quodo eis
transitoria gaudia quasi mē
sura imīmere quodo mēsuras
penas quasi transitorias leni-
gare Dum pnudubio besti-
arū illusione plumbēāt qui
dicebat deus meus ite q̄ fido

non erubescā Neq; irrideant
me īmici mei Quia igitur
superbōrū cor ad omē uiuum
sternitur ut aulibet īmicti
maligno spīrtu prana cogita-
cōie pparetur Pecte debent
montū dr omes bestie agri
ludere ubi p eo enī q̄ superbi
quiq; nullum malū cogitando
pterent Nulla est agri bestia
que nō horū montū herbis
sacietur Nam et si quando
carnis luxuria fugiūt sed ei or
luxurie uicīū de ipa castitate
gl̄iando cōmittūt Si quādo
ml auare externis rapuīt
ne quaq̄m ad illecebra auā-
cie mūdi sūt Quia t si tes
mullas ambiūt fauore tam
hōm laudem de generēcia ap-
pete conāt Hinc ergo uehe-
moht montes herbas ferūt
et omes agri bestie ludēt ibi
qua in superbōrū corda ibi q̄lib
malignus spūs tanto lanius
pasitur q̄nto et omē pīnū
de superbia generatur ¶ Sed
q̄ audīmus quid iste uehemoht
comedat Nūc audiamus ne-
cesse est ubi mterim pīnum
suū desideriū requiescat De
Sub umbra dormit in secto
calami in locis humentibs Ob
umbraculū in sacro eloquio aliquādo
in carnaculū dñi ponit uel mūt
refrigerium a feruore carnalīū
cogitatiōnū unde et appella-
cōie umbre ex supna pietāte
hoc ipm refrigerium cordis si-
nuat solet Aliquādo vō vbm
retrahēte caritate torpor frigi
de mētis arripit Nam quod
Domina carnaculū fluuata

ueritate historie ob vmbracōm
appellacōne signetur ange
licus sermo testat qui ad ma
nam dicit Virtus altissimi
obvmbrauit tibi Quia enī
vmbra non aliter exp̄mitur
nisi p lumen et corpus vnus
a altissimi obvmbrauit qz
m eius vtero lux in corporea
corpus sumpsit Exquia inde
obvmbracōne oīe mse re
frigerīū mentis accepit ¶ Qd
nursū p vmbrā exsilpna pro
tectōne refrigerium cordis
exp̄mitur sicut p̄dicta ait Ob
vmbra alarū tuarū protege me Vel
sicut sponsa in Cantica scam
Aduentū sponsi p̄stolata pre
mēdat dicens Subvmbrati
quē desideraui sedi ac si diceat
ab estu carnaliū desideriorum
sub aduentus illius protectōne
requiem ¶ Fursū p vmbrā
recedente caritate torpor fri
gide mentis exp̄mitur sicut
de peccante homīe scriptū
qua secutus est vmbrā Ca
lorem enī caritatis solem
homo desernit et sub vmbra
se in terram frigoris abscondit
Vnde et nocte eiusdem vesta
dr habitauit migdas r̄frige
scit caritas mentes vnde p̄mus
homo post culpam inter ar
bores paradysi a dauid post
meridiem abscondisse tremit
¶ Quia enī meridiani cali
calorem poterat iam sub pe
ccati umbra quasi sub frigore
anime torpebat Iste igit nocte
nocht qz multis quasi q̄dā
requiem minuit quos anteā
ibi ardore subtrahendo frigi
dos facit sub vmbra dormire
phibetur ¶ Non mīm vero 10
p vmbrā si tamē aī adiectōne
mortis ponat vel mors carnis
exp̄mitur uel quilibet ēpbi q
antiqui hostis tenebras studio
prauę operacōnis nmtantur
Vnde nocte martiū p p̄stam
dr Humilitas nos in loco aflic
cōnis et operuit nos vmbra
mortis Vmbra enī mortis
electos dei op̄mit cū mors
carnis que imago mortis
eterne est abhac eos nit a
disiūgit Quia sicut illa adeo
q̄am ita hec ab aīa separat
corpus vel certe vmbra eos
mortis op̄mit qua d' aliq
hoste scriptū est Nomen illi
mors Vmbra ergo mortis st'
omēs ēpbi q illius nequaq
elacōnis nmtant cuius ima
ginem quasi vmbra ex̄pri
mūt dum eius imse malitie
similitudinem mahūt q electos
dei oppernit dū contra illos
in aduersitate p̄secucōnis tem
paliter cōualescūt ¶ Hoc 11
aūt loco vmbra nequaq tē
pus adimplet in qua iste ue
hemoht dormit qz contra
corda caritate calencia sol
licitus vigilat Infrigidis aūt
mentibus sēcuris iacet dor
mire enī in nouū cordibus
non potest qua si q̄ndo se
in eis adbrie momentum
collocat ipē enī eū desiderio
celestiū actus fatigat et
q̄ torquens ut recedat p̄git
quonens ab eis amore in
timo adeterna suspiciatur
Tante ei voces exitāt q̄te

ex illoꝝ mẽtibꝫ ſcẽ cogitatiõs
ad celũ clamãt Cõde fit ut bo
narũ accõmõ animꝫ terrenis
ac ſuſpiriorũ ſpiculis pcuſſis
fugiat et ad corda ipſorum
frigida rediens eam q̃m ſeruꝫ
poſſideat malicie umbrã ꝙtat
Que ubi a bello mueniatur
oſtendit cũ ꝓtinus ſubiferẽt
m ſecreto calam Inſacelo
quo calami uel arũdinis ap
pellatiõe aliq̃ndo ubi maneſ
aliq̃ndo doctoꝝ pericia aliq̃ndo
mobilitas mentiſ aliq̃ndo m
tor glẽ tpalis accipit ꝑ cala
mũ quippe uerbi eternitaꝫ
deſignatur cũ uoce patris per
ꝑs tã dr ligua mea calamus
ſcribe uelociter ſcribẽtis qua
ei q̃ loqmur tranſit q̃ ſtbm
pmanet lingua patris ſcribe
calamꝫ dr q̃ ab eo eſt uerbũ
illius eternũ ac ſine tẽpõis tu
generatũ Rurſũ ꝑ calamũ
ſcriptoꝝ doctrina exprimitur
ſicut de ſcã eccliã ypha pollicẽ
dicens in habitabilibus in quibus
prius dracones habitabant
orietur uiror calami et iunci
Qua nimirũ ſententia ſicut ſupior
opere longe ſuperius diximꝫ per
calamũ exprimi doctina ſcẽtiarũ
pinguẽ uiriditas auditoꝝ
Rurſũ pcalamũ ſeu certe ani
mꝰ mentis mobilitas deſignat
Sicut uidemus turbis in rohis
lande a dño dr Quid exiſtis in
deſerto arũdinẽ uento agitatã ut
uidelz ſubintelligat Johãnes
quippe arũdo uento agitata
non erat quia eius mẽtes ſpiritu
ſolidam ꝑ diuerſas partes nulla
linguarũ flatus mutabat

Rurſũ ꝑ calamũ uel arũdinẽ
mitor glẽ tempalis exprimitur
ſicut de iuſtis ypocritaꝝ dicit
fulgebunt ut ſol ſicut ſtille
mi arũdineto diſtuerẽt hanc
dmẽtũ namq; ſcẽ arũdo appellat
qui more arundinũ ypocalem
glã foris quaſi ad alta ꝓfiuãt
ſed mitus a ſolliditate veritatiſ
maneſcũt Vnde et iudeoꝝ
regnũ calamo gparatꝫ nõ per
ypõam apparẽte mueritate xpi
mi dño dr Calamũ quaſſatũ
non conteret et linũ fumigans
non extinguet Quid eſt calami
noſſe niſi uidaria ppli tpale re
gnũ denũciat mites qdem extiꝫ
ſed miteius uacuũ et qr ieiunẽ
ppto gemitus iam regale deſerat
et regnũ eius alienigena poſſi
debat apte hoc idem regnũ aſſiſtẽ
calamũ uocat Quid od plinũ
niſi eius ſacerdotiũ exprimitur
quod limeis mimirũ uestibꝫ uelatꝰ
Quod qr madiẽtẽ dñi cultatꝫ
ardorẽ ꝑdidit quaſi amiſſo ſa
igne fidei non ardens ꝫ fulgens
fuit Incarnatus autẽ dñs cala
quaſſatũ non confregit ſ linum
fumigans non extinxit qr iudei
regnũ quod pene deſtructum
iam fuerat eiusq; ſacerdotiũ
quod igne fidei non tenebat non
ptate iudicij pmiſit ſed nã pene
lõganimitate toleauit hoc
ergo loco quid aliud appellat
calam niſi mẽtes ſcẽ arũdinẽ tpa
li gloꝛie dedite deſignatꝫ Cui
tãto apud ſemetipſos maneſcẽ
q̃nto alti et mundi exterius oſtẽ
ditꝫ qui dñi adueteiorẽ glam
ꝑ ſuperficiem defluũt nulla ibi
firmitate ſolidantꝫ Quore ipſe

calamm mtus quidē sūt p fatui te
vacui sed foris p spēm et ostentū
tacōm pulchri Sed qñto ab eis
exteior glā studiosius queūt
tāto eorū corda grauioribus
cogitacōnū sīmulis agitant
Tnde recte mūt uehemoht
iste mſecreto calamm dormire
phibetur quia quoz studia ad
appetitū tpalis muoris atq; al
tiudinis cōmouet eorū corda
tactus tenet Et quasi ibi ipse
quietis dormit ubi eos quos
possidet quieste nō pmittit dū
em excedere ceteros honorū
altitudine ambūt dū more
calamm pmitore exteioris mū
dicie uisorū spene q̄ solidaz
arboꝝ cortice uīnit mho qđ
ipī miteius uacui remanēt loc
uehemoht ish ubi apud se re
quiestere debeat pbent ¶ Dn̄ 27
et mi ervanlio ueritas dicit qđ
spūs exiens qui m lons arid
et m maquosis requiē nō iue
q̄ domū quam rliqueāt va
uā sopisq; mūdatā repperit
hāt multiplicior mtrauit Quia
em fluxa sit terra q̄ mſtindit
loca arenosa atq; maquosa st
corda uisorū que poisphme
forthudinē ab oīn carnalis
concupiscētie humore siccāt
¶ Tnde hic quoq; adhuc ubi 28
uehemoht iste dormāt necess
sario demonstrat cū ptinus
subditur m lons humeibus
loca namq; humēta sūt ter
hoīm mētes quas humor
carnalis gnpiscētie q̄ rplet
fluidas facit m qbus uchem
oht iste migtatis sue uestigia
tāto altius mpīmit q̄nto eis de

mētibꝫ ptransitus illius q̄si r
fluxa terra desendit loca q̄q;
humēta sūt opera uoluptuosa
pes quippe m arida terra non
labitur fixus vero m lubrica
uix tenet In lons ergo humānib;
uter mite pmus fuit qui ihac
aduisticā recte stare nō possūt
In his utiq; lonis humeibꝫ uehe
moht dormit quia rōnabilū
hoīm lubrica opera uē rōnabilit
¶ Nōnulli vero loca humenta 27
membra genitalia suspicant
Quod si ita est quid apte aliud
lonis humeibꝫ nisi luxuria de
signatur ut et p calamū glā
sūpbie et p loca humēta luxu
uria corpis expmat Duo
q̄ppe sūt uicia que humano ge
neri immanter dommantur
unū uidelz spūs atq; aliud car
nis flatio namq; spūs erigit
luxuria carnem corrūpit an
tiquus utiq; hostis humanī ge
pelacōnē prenpue uel pluuia
pmens m secreto calamm atq;
m lonis humeibꝫ dormit quia
dampnati hoīem subdicione
sue dommacōnis p elacōnez
spūs aut p carnis corrupcōm
tenet Quosdaz vō m utroq; pos
sidet q̄ nī eos spūs sūpbie spūs
eleuat a tumore sue altitudis
nec uerentia corrupcōnis
mdmat Sed mīquid cōn hos
mtra scām ecclām tessanter
cothore uirtutū magistri nō
ingulat Nūquid redarguere
uoluptates mſimas et suadē
gaudia patrie celestis cessat
Sed pauoru mētes tāto obsti
natius sūma non audūt q̄nto arnus mſimis mheserut

quibus neq; hoc sufficit ut ipi
pereat sed adhuc quod ē deteri9
cū quoslibet argui emendari
q; ꝑspiciūt ministroꝝ tuꝝ epaoibꝫ
obuiat saltem ne alij corrigat⁹
vnde et bene subditur ¶ Pro
tegit umbre umbrā eius tm
bre q̄ppe sūt diaboli omes
mīqui qui dū imitacōm iusta
tis eius inseruiūt quasi abeig
corpe magims ſpem trahūt
Eiusmodi aūt umbre eius sūt plu
liter ꝯpbi ita singlariter umbra
eius vinulq; ꝓtor Sed dum
doctrine ministroꝝ mali ꝑdicūt
dū ab eis mīquī quelibet cōri
gi nō pmittit umbre uehemo
tius umbram eius ꝓtegunt
q; ꝓtores quiq; in quo sibi
male sūt conscij eo et aliū pe
cūtem defendit ¶ Umbre um
brā eius ꝓtegit dū nequissimoꝝ
facta negores puersis patroci
nys inuenitur Quod adhuc m
minuā studio fanūt ne dū culpa
nqua et ipi obligati sūt ialys
corrigitur adrpōs q̄ndoq; ue
matur De igitur tegit dū ali
os ꝓtegit quia sluanita ꝑpudet
mpeti unde alios ꝑsiderant
libera correptōne cōfundi Ac
q; sit ut sūma crīmiū dū de
fenditur augeatur et vmusq9
q; negciaq; eo sit ad ꝑpetrādū
facilis quo difficilis ad pūen
dū Scelera quippe pctanaū
tāto maiora mamenta ꝓpuit
quāto pacensiom potenaū diu
multa tolerant⁹ Sed tales q̄q;
seu extra ecclīam seu intra stāz
ecclīaq; esse undeāt⁹ tāto se ap
tiores dei hostes exhibet q̄to
maiores sūt prōm uicionū

Contra illū quippe suis defēsoib⁹
pugnāt eiu ea que displicent
defendēdo multiplicāt Quod sm
bene ꝑ ꝑpham dns subbabilo
specie redarguit dicēs Oruit⁹ ·24·
in domib⁹ eius. Quid nā q̄ ſpme et ue
pernicias nisi cogitacōm pru hec et pal
rigines quid ub ꝑspmas nisi uanib⁹ et
uiciorū pcciones amplius
In domibus iust⁹ habitabit
urticē et spme pullulāt q̄ cō
fusione michis regne et desi
deria cogitacōm surgūt q̄ de
asperet et operū pāa q̄ pugnant
Sed hec agētes hūt ecīā negores
alios defensores suos Unde illic
apte ꝓmus subdidit ꝛ palmi
tys i municōibus eius Palmi
tys quippe tanta spmaū sū
dacone densescit ut p aspeitate
tangi nec possit Intus igitur
uirtica et spma nascitur sed
mirūq; hoc exterius ꝑ palmaꝝ
mutatur quia indies maiores
mīqui mala quelibet faciūt
sed ea nequissima maiores nuc⁹
Unde bn et hic dr ꝓtegit um
bre Umbrā eius dū ei malū
peior uindicat quasi umbrā
umbrā ne alicitatis lumē
irradietur obscurat Sequitur

18 ¶ Circūdabūt eū salices tor
rētes infructuose quidē arbores
salicū sed tam tante uiditatis
sūt ut arcere uel abscīdere ra
dicitus et prcte nix possint
Unde et mystico eloqo salicū
nomē aliq̄ndo iuuenilitatē bn
Aliq̄ndo aūt ꝑfectibilitē ꝑ bn
significant⁹ nisi ei electoꝝ uita
ꝑgressiua sue uiditatis expri
meret nequaq; de sē ecclīe
filys ꝑphēta diceret gemūabūt

inter herbas sicut salices iuxta
pter fluctus aquas Sic ei ecce
filij inter herbas sicut salices
germinant dū inter arescentem
initam carnaliū hoīm z multipli
ci numerositate z p petua mīs
viriditate pdurant qui bene mīs
pter fluctes aquas germinare per
hibent qz omissis eorū uberta
tem adfructū pcipit z doctha
sua eloquij que tēporaliter
pcurrit Et rursū mīs psteilitē
salicū nita peccatiū dignatē
nequaq̄m ex noce pdicantiū
cōm babilomā pēta dixisset m
salicibus in medio eius suspē
dimus organa nra Babilonis
q̄ ppe medio in esse salices de
scribūtur qz immūra sfructuo
si quiq; atq; ab amore patrie
celestis aliem totis nisteribus
cordis in hac stli cōfusione ra
dicant Unde t pdicatores
scī in isthis salicibus non extet
organa sed suspenditur qz cūī
fructuosas ac regibas mentes
aspiciūt vim pdicatōmis siue
non exhibent sed potius lugē
tes sūent Quid ecia ptor
rētem nisi huius mortalis uite
cursus exprimitur de q̄ rursū
p yphām dr De torrēte in
via bibit ppterea exaltabit
caput quia undez redemptor
nr mortalis uite penā i cruce
transitu attigit Ut idcirco div
dui eidem morti cui sponte
succubuit non inhesit unde
die tercia hoc quod moledo
posuerat resurgendo caput
eleuauit Quid est ergo q
de uehemoht isto dr Circūda
buit eū salices torrētis i q̄
amatōes uite mortalis a bonis
actibus quasi fructibus alienū tā
to ille arctius inhereat quāto eos
largius delectatō trāsitorie
voluptatis infundit hos enim
quasi in radicibus torrēs rigat
Dum in suis cogitatōibus amor
vite carnalis inebriat Ipsa
more salicū fructus nō ferūt
in folijs uiridescūt qz ea que
grauia addiscendū nō suūt alīs
honestatis uerba pferunt
sed nullum vite pondus ex boīs
operibus ostenditur Bene igit
dr Circūdabūt eū salices tor
rētis qz infructuosi quiq; dū
amori uite talis inseruiūt
antiquo hosti pueris mōibus
familiarius obsequūt Sed
qz quid ei a suis clientibus im
pēdatur animinus nūc etiam
quid nullis ipe agat audiat
Sequit Absorbebit fluuiū et
non mirabit et habet fiduciā
qd̄ influat iordanis in os eius
Quid hoc loco fluuij nomine
nisi humani generis decursio de
signatur que uelut fontis
sui origine nascendo surgit
sed quasi ad ima defluendo
moriendo pransit Qui ante
signat appellatōne iordanis
nisi hoīs qui iam imbuti sunt
sacramēto baptismatis Q̄m
redemptor nr in hoc fluuiō
baptizati omnes exprimi in q̄
hoc ipm cōtigit sacramēti bap
tismatis inchoari Quia igit
uehemoht iste a mūdi origine
exortus uix patuas clethis e
uadentibus humani generis in
ima defluēs usq; ad redemp
tpa quasi q̄ndaz i se fluuiū

traxit bene mīc dr̄ absorbebt flu
uiū et non mirabit. Quia veō
et post mediatoris aduēt̄m
quosdam qui recte uiuere
neglexit etiam fideles rapt
recte subiūgitur et habet fi
duciam quod mfluat iordanis
mis mos eius ac si apte dicē
Ante redemptōz mūdi multi
non miratus absorbuit sed
quod est agnis etiā post dep
tōris aduēt̄m quosdaz q̄ bapti
smatis sacramēto signati sūt
de gluttire se posse confidit.
Alios namq; sub xp̄iam hs
nomīe positos demorat quia
in ipō eos fidei errore supplātat
alios a rectitudine fidei nec sīm
demat sed ad usū prauę ope
rationis mclinat alios q̄ritū
mlt in operatiōne īmūdicie
mflectere non valet sed apud
semetipōs mtus in studio m
tentionis mtorquet vt dīt a
caritate mētem diuidū irm
non sit quicquid extrinsecus
operant et fidem tenerint
sed vitam fidei nō tenēt quia
aut apte illicita faciūt aut
ex puerso corde quę agunt
prauia sūt etiā si tā indeūt
Quia enī nō multi q̄sitendo
fideles sūt sed non agendo m
fideles. Hinc est q̄ voce veīt
dicat. Non omis qui dicit
mihi dñe dñe intrabt in rḡm
celoꝝ. Hinc rursū ait quid
aut vocatis me dñe dñe et nō
facitis que dico. Hinc paulꝰ
ait qm q̄fitēnt se nosse deū
factis aut negāt. Hinc ioh
dt. Qui dicit se nosse deum
et mādata eius nō custodit

mēdax est. Hinc est q̄ d'ic̄
p̄ma sua dīs plebe cōqueritur
dicēs. Populus hic me labys
honorat. Cor aut eoꝝ lōge
est a me. Hinc etiā psalmista
ait. Dilexerūt eū in ore suo
et lingua sua mēnti sūt ei. ꝑ
minime mansuū sunt quod ue
hemoht iste ante lauacri un
dam ante sacramēta celestia
ante corporeā p̄uiciam t̄dep
toris huāni generis fluuiū
huiusmodi psuasiōis absor
buit. Sed hoc valde mirū hoc
valde terribile est q̄ multos
apto ore ecclīa post rogniti
redemptois susteptt post la
uacri undam pollunt post sa
cramēta celestia ad mferna
p̄fidū rapit. Dicat ergo dei
terribili voce veritatis absor
bebit fluuiū et nō mirabitur
et habet fiduciā q̄ mfluat ior
danis in os eius. Nec ei pro
magno diabolus habet habuit
q̄ in fideles nulit sed toto nīt
amissū illoꝝ morte se eigit
quos tōm se regeneratos cognōuit
Nemo igit fidem sibi sine opib
suffitre posse cōfidat cū scriptū
q̄ sine illa sit fides sine opibus
mortua est. Nullus nehemoht
iste mortis ex sola cōfessione
fidei plene euasisse se estimat
quia iam q̄dem fluuiū absor
buit sed adhuc iordanē sint
et tonēs more illius iordanis
fluit quotiens ramus quisq; ad
imitatē defluit. Os quidem
eius iam fide nos sublevate
fugimus sed magno studio cu
randū est ne in hoc lubrica
operatione dilabamur. Qui am

bulandi cautela negligitur ī casu
sum credēdo rectī iter tenetur
quia ma qdem fidei ad cele
stem prīam ꝓficit sed offēdēs
minime pdicit ¶ Habemus
adhuc q hac mre subtilius
ꝑpendam hȳ eī quos p iordanem diem ꝯpīi possint
p fluuiū designari Qui enim
fidem iam veritatis agnouerūt
sed uiuere fideliter negligūt
recte fluuius dici possūt qz
inde ꝙ de orsū fluuit Jordanis
uero hebreo vocabulo descēsio
eorū dr Et sūt nōnulli q ni
mis veritatis appetētes semet
ipōs abiecīt atq; a ꝺnte veter
elatōne descendūt ctāq; etna
cupiūt valde se abhoc mūdo
alienos reddūt dū nō solū ali
ena non appetūt sed etiā sua
derelinquūt non solū mea glo
riaz non q̄rūt sed hāc cū se ob
tulerīt etiā ꝺtempnūt Hīc
est eī quod noce uerītatis dia
Quis mult post me uenīre
abneget semetipm Semet
ipm abnegat qui qualcūq; hȳ
po slipbie ante dei oculos esse
a se alienī demōstrat Hȳmc
pbt aut a me ero nu d'tela
iordanis et hermonis Jordanis
quippe ut dixī descensio her
mon autē anathema idest
alienatō mtpatur De tela
ergo iordanis et hermonum
dei remittit qz m eo qd' semz
ipm deicit atq; a se alienis
existit ad conditoris sui me
moriaz reuocat ¶ Sed an
quis hostis ꝑ magno hoc ī
habet cū subuiire siue tyrān
dis terrena grēs tenet Ypheta

quippe attestāte cognomiaꝝ
esta eius electa Neq; eī mirum
deputat si eos absorbeat volup
tas dilatat malicia angustat
ira inflammat discordia sepat
mundea exulcerat luxuria iḡ
nans netat absorbet ergo flu
uiū et non mirabitur qz ꝑ ma
gno non estimat cui eos duoīt
qui ꝓpā sue uite studia d'relī
querūt sed illos magnopere
illos rapere mīnitur quo de
spectis terrenis studiis iugi
iam celestibus cōtemplatur
¶ Unde absorto fluuio recte
subiūgitur et habet fiduciam
quod nō fluat iordanis Q os ei9
qua illos mīsdiando rapere
appetit quos ꝑamore supne
patrie a pīnis nite gl̄ie semet
ipos deicere agnoscīt Nōnulli
quippe mūdū deserūt honorū
transeuntiū uana derelinquūt
et ma humilitatis appetētes hu
mane cōuersatiōis morē bñ
uiuēdo transīēdūt alīq; i tanta
studiosi arte ꝓficiūt vt sīḡz
iam ꝓfectus operentur Sed
qz semetipos ambitiōe tegē
negligūt in ams gl̄ie telo per
cussī penis de alto ruūt Hȳmc
est enī quod eternus iudex
qui occulta cordis examinat
eiusdez ruine casū ꝓnūcians
nitentat cū dicat dilecti dicet
mihi milia die die nōne
m noīe tuo ꝓphetauiq; et ī tuo
noīe demoma eiciamus et ī tuo
noīe uirtutes multas fēcimus
Et tūc ꝙ fitebor illis q̄ nūquam
noui uos Discedite a me qui
operamini mgtatē nescio q
estis Hȳmc ecā ꝑ ꝓphām dicit

vocabit dñs mdiciū adigne et de-
uorabit abissū multā ꝛ come-
det partē domus ꝓximi q̄p-
pe adignem vocatur cū iusti-
ficā ad penā iam eterne cō-
cremacois ostendit ꝛ mltā a-
byssū devorat quia miquas
atq; ꝛ cōphēsibiles hoīm mētes
cōcremat que mīc se hoibus
etiā sub signoꝝ miraculis
occultat Pars aūt domus co-
meditur q̄ illos quoq; gehēna
devorat q mīc quasi ī sūs actibꝫ
de electoꝝ numeo se ēe gloriāt
Cū igitur ih̄s iordanis ipsi illic
pars domus vocant antiquius ꝙ
hostis habet fiduciā q̄ mos eg
et iordanis mfluat q̄ nō mūq̄
calliditatis sue insidijs eos ef
qui iam electi putant necat

Sed aug cordis duricia non
ista dñi verba phibēt aug mīt
cōstancia non abmtimis cogi-
tacōm radiabꝫ quatiat Cū
hostis mē tante esse cōn nos fo-
rtunis demōstrat millū ne
cit cōsolacōm sr admtoriū erit
certe ilam subditur ꝛoadus eius
quasi hamo capiet eū Notādū
valde est quod stripte sacre
verba mīsericorditer tēperans
deus modo nos asperis ꝛata
cōmbus terret modo blandis
ꝙsolacōmbus refouet ꝛ blande
terrorē fomēns mistet ꝛ fome-
ta terroꝝ vt dū circa nos virtūq̄
mira magistēy arte tēperat
net desperate muemam ter-
ris nec ī traute seuer Nam
cū uchemoht assuetas īsidias
atq; effrenatus vires mltipli
cabus sceris mduraſſet ꝓmꝫ
vngenti filiꝰ sui redemptoꝝ
mī comēdat aduchī et ꝙ ab io
ordane uchemoht iste sit pe-
nedus mfluat vt q̄ cornīz
narrata illius vbute paleāt
meroꝝ mrm narrata illius
vrtute ciuis mdicata eius
ꝓdicōne releuaret

Igitur
post q̄ dixit absorbebit fluuiū
et non mirabit et habet fidu
ciam quod mfluat iordanis ī
oseius ipm illico aduchī dñi
ce incarnacōis āmūat dns
morulus q̄ hamo capiet eos
eū Quis nesciat q̄ ī hamo esca
ostendit aculeus occultatm
Esca eī ꝓvocat aut aculeus pū
gnat Dñs itaq; mē adhuiam
generis ꝛdemptōm uemens
velut quēdam de se mnere
diaboli hamū ferat Assumsit
enī corpus ut in eo uchemoht
iste quasi escaz suā mortem
carnis appetret quā mortem
dū illo inuste appetit nos
quos quasi iuste tenebat am
sit ī hamo ergo eius traſtoꝝ
captus est quia dū illo ap-
petit escaz corpis transfixus
est aculeo duritatis Ibi quippe
merat huānitas que ad se
devoratorē ducēt ibi duritas
que pforaret ibi apta īfirmis
que ꝙvocaret ibi occulta īus
que raptois faucem trāsfigēt
In hamo igit captus est q̄
m de mtexpt unde devorauit

Et quidez uchemoht iste filiꝰ
dei incarnatū nouerat sed re
demptōmis mē ordīē nesci
ebat Scebat eī q̄ ꝙ redemptōr
mā incarnatus dei filius fuerit
sed omīno q̄ ꝙdem redemptor
mē illū moriendo trāsfigeret

nescebat Vnde et bñ dr̃ modis
eius quasi homo capiet hõ i
oculis q̃ppe habere dicimur
qd coram nobis positi videm
antiquus uero hostis humani
generis redemptorẽ aĩ se po-
situ videt quem cognoscẽdo
confessus ostendo ptinuit
dicens Quid nobis et tibi fi-
li dei Venisti ante tpus tor-
quere nos In oculis itaq; suis
hamo capuit q̃ et nouit et
momordit et cognouit pius
quem ptmesteret t bñ post
nõ timuit cũ illo q̃ escam
ꝑam morte carnis esuriret
Cogitur quia caput mũm qd
per se ferat audiamus mẽ per
membra sua quid faciat au-
diamus Segtur Et m sudibus
ꝑforauit nares eius Quod ꝑ
sudes id est palos accipimus
qui videl exacuũt vt figantur
nisi acuta stulti consilia q̃ hinc
uehemoht nares ꝑforant dũ
sagacissimas eius insidias et
uigilãdo cõspicint et superi-
do transfigũt per nares uero
odor trahitur et ducto flatu
hoc agitur vt res eaã que lõ-
ge est posita ognoscat Malus
ergo uehemoht callide eius
sidie designant per quas sa-
gacissime mint et occulta ar-
dis mi bona cognoscere t hec
pessima psuasione dissipare
insidibus Itaq; dinaires eius
ꝑforat q callidas eius insidias
acutis stulti sensibus penetrãs
eneruat Depe aut bonoz uias
tanta insidiarum arte cãuudat
vt ea que ab eis bene gesta
ognouerit ad malicia aditũ
querat Nam unde aliũ largiri
quid conspicit unde aliũ idisor-
die flamma succedit Et tũ hunc
respicit misereri illi psuadet
nasci ut dũ bonũ quasi non
comuniter facili insinuat cor-
cordes animos a bono gracie
cõmunis abscidat Quia ei insto-
mẽtes ad mala suadendo nõ ua-
let frangere bonos satagit actib
inter eos mala seminare Sed
sti uiri has eius insidias tãto
celerius uincũt quãto subtilio
deprehendũt quod melius osten-
dimus si uni emulus asser-
toibus ueritatis testimoniũ
Paulũ uocemus sub quo quide
chormthius dũ necesse fuerit
ꝑpetrasset eũ doctor egregius
in carnis interitu ad saluberrimã
penitẽcie sathane tradidit et i
die dñi saluũ eos ꝑm reseruauit
Magna q̃ppe arte magisterij
ipi est traditus coactus ipena
cui sponte est subtractus idpa
vt qui auctor fuerat ad uitium
nequie ipe flagellũ sueret
discipline Qua mi bene gesta
penitẽcia dũ cognouisset co-
rmthius sup eũ iam mitigar-
diter motos ait Cui aliquid
donastis et ego Nam et ego
qd donani si quid donani ꝑp
uos in psona xpi Comunios
utaq; gram cogitans ait Cui
aliquid donastis et ego Ac si di-
cet a bono nostro nõ dissencio
meũ sit quicquid ipi feristis
atq; mox subdidit Et ego si quid
donani ꝑpter uos mihi uordit
seci Dia ergo est uolutas boitas

mea mea nihilitas bonitas mea
Cum ipa mox compagem cor
dis mi qua sic tenebit adiugo
subdidit m psona xpi cui ne
lut si dicere psimamus ofre
te ita caute distinctis copulas
quare vel te illoru uel illos
tuis accombus tam sollicita
mente coformas uico subiunxit
vt no cauenamur a sathana
Cuius sathane insidias qua
acuto sensu transfigat i simu
at subdens Non est ignoamus
cogitacones eius Ac si uerbis
alys dicat Acuti auctore deo
sudes simus et nare sucheot
istius subtiliter circuspiciendo
penetramus ne hoc qd bene
mens inchoat ipe i malicie
fimem uertat ¶ Possit per
sudes acuta ipius p carnem
manifestate sapiene uerba
signai ut quia naribus odor
trahitur p nichemoht nares
illa antiqui hostis exploraue
figurebit Cui ai deu sit carnis
esse dubitaret hoc expetitis
miraclis uoluit temptando
agnoste dices Si filius dei
es dic ut lapides isti panes
fiat Cuna ergo signoz indi
cys odorem diuinitatis eius
cognoste cupiuit qui flatu
naribus traxit Sed diu ptmus
ei respondebit Non in pane
solo uivit homo et no teptab
dnm deu tuu quia sceleratu
suaru at in nubibus tonitruoz
antiqui hostis peritas peculit
quasi nares eius sudibus per
forauit Sed quia uehemoht
iste puaria fraudiu argu ta
dissendit Adhuc adiuncto et

alio nomine notat lamsubdit

Q Quis extrahere poteis leuiathan
hamo leuiatham q̃ppe additamenti
cordis Cuorum indelz
nisi hom qbus semel aulpam
pua caconis intulit et hanc
vsq ad eternam morte condie
pessimis suggestionibus extendit
Cuibus dum reati senore pcti
multiplicat penas pauldubio
sine cessacone coaceruat pot
quoq leuiathan ecia p irrisoz
vocat Primo q̃ppe homi per
suasione callida diuinitatem
se additurum phibuit sed i mor
talitate nihil additamenti go
hom p irrisionem dici potuit
qbus du hoc qd non erat se ad
dere spondit ecia hoc quod
erat fallendo subtraxit Sed le
uiathan iste hamo captus q
m redemptore mo du p satel
lites suos escam corpis mo
mordit diuinitatis illi caulas
pforauit Quasi hamus q̃ppe
fauces gluciens temut dum
illo et esca carnis patuit
qua deuorator appetit et
diuinitas passioni spone la
tuit que necaret Inhac q̃ppe
aquaru abysso id est inhac
inmesitate generis humani ad
omn morte minas nita pec
oim noras huc illuc aplo
ore cetus iste ferebat Sed
admorte ceti istius hamus
inhac aquaru profunditate
caligosa mira est dispositione
suspensus Unus ham imea
illa est pdicatio euangelii aliquo
patru ypogo meorata nam
ai dr Abraham genuit isaac
isaac genuit iacob Cuq; ceteri

successões interposito ioseph
nomīe vsq; ad mariam vgiez
describitur quasi qdam hmā
torquetur mans extremo m
carnatus dns idem hamus iste
ligaretur que mhis aquis
humāi generis dependetem
apto ore iste cetus appetet
sed eū p satellitū suop semiā
morsu mordēdi ultres ultius
non habēt ne ergo iste ha
mus humās mortuop cetus in
sidians quod uellet ultra de
uorare hamus hic fallit
raptoris temuit et sese mor
detem momordit mtatīom
igitur unigemiti filij fidei
famulo mdicans deus ait
In extrahere poteris leuiathā
hamo subandis ut ego qui
ad raptois mortē tarnatū
vnigemitū mitto in qdam
mortalis caro gspiatur et t
mortalitatis potecia non
uidetur quasi hamus qdem
inde uoratem permat inde
acumen potencie q traiigit
occultat Sequit Et fime
ligabis lmgrvam eius subau
dis ut ego Ipsa em sacra
fime aliēndo dimissionē sor
tes aliēndo pcā aliēndo aut
fidem designare cōsueuit.
nam ypter hereditarias dime
siones sortes dr. qfines terde
runt michi in pclaris etem
hereditas mea pclara e mihi
ffines quippe mpclaris cadt
dū p humilitate mite sortes nos
patre meliois exp̄uit Fin
sū q pfines pcā signantur
Ppham dr Tse qui trahuis
mqtates in fumulis vanitat

mquitas namq; i humulis
uanitatis trahit dū p augmti
culpa ptelatur unde p pōtā
dr. qfines pccōrū mūltiplexi sūt
me Quia em sims addendo
torquet vt restat non imē
to pcām in fine figuratum
Quod puerso corde sepe dū
defendit multiplicat Fin
sū pfines fides exp̄mitur
Salomone attestāte q dit
fumulis triplex diffialeti
pitur quia indelis fides que
de rogmōne trinitatis ab ore
pdicancīū texitur forms tele
tis pmanes in solo i ypboru
corde dissipatur Hoc itaq; lo
co fims noīe sine pcatuz
seu fidem nl obstat mtelligi
Incarnatus em dns mr
fime leuiathan lingwam
ligauit quia in silitudine
carnis pccāti apparuit
et om erroru eius pdicā
dampnauit Unde paulo
attestāte dicitur et d pcāto
dampnauit pccām in fime
lingwam ligauit q pstitu
omem carnis pcī ab electoz
suop cordibus nitta eius
fallacie argumēta destruxit
Erre em apparēte carne
dno leuiathan lingwa ligata
est quia ueritate eius cogita
ille falsitatis doctrine tacue
runt ubi ei mūt est athade
micorū error nl esse q ipu
denti fronte asserebāt sius
fidem ab audientib sius exigit
cū uera esse nulla testantur
Ubi mathematicop suppsi
tio qui dū signop cursus suspi
ciūt uitas hoīm insideāt mo

fili

R

R

R

R

R

R

mēta suspendūt Quoū apte
doctrinā sepe gemmoū nati
uitas dissipat qui cū eodēq; mo
mēto hore pdeāt non ūna
cōmūsacōms qualitate pdurāt
Ubi tot pdicamēta falsitatis q̄
enumerare fugimus ne ab ex
ponēdi ordine longe recedamus
Sed cuncta iam erroīs doctrina
cōtinuit quia leuiathan ligni
dūs mcarnacōms sue fune cō
strinxit Vnde bene ecia per
Jphām dr et desolabit dūs līg
uam maris egipti lingua q̄p
pe maris est scientia doctrine
sclāris Bene aūt mare egipti
dr quia pcōi obstinatate fisca
lingua ergo maris egypti
dūs desolatur q̄ mūdi fla
sapiēcia q̄ carnē sē ostendendo
destruxit ffune ergo leuiathā
lingua constringit q̄ psilitu
dinē carnis pcōi ligata ē pdi
catō uetusti peccatoris ¶ Si
aūt fides fune signatur isdem
nobis iteū intellectus munit
q̄ dū p pdicatores scōs imūdo
fides trinitatis munitur cōn
electoū mētes eripere mūdi
doctrina cessauit Vnde bene
dño p Jphām dr Tu disrupisti
fontes et torrentes tu exsiccasti
fluuios ethan Ethan quippe
interpretatur fortis Et quis fhic
nisi de quo p eūdem liū veritas
dixit Nemo pōt uasa fortis in
gressus domū diripere nisi
prius fortē alliget q̄ fontes ita
q̄ et torrentes dūs disrupit dū
maplorū suorū cordibus fluenta
veritatis aperuit Deq; mi
sti p Jphām alibi dr Hauriet
aquas in gaudio de fontibus sal
uatoris Ad eorū q̄ppe doctrinam
sitientes pgimus et ueritate ple
nas cordiū nrōū lagunculas
reportamus Sed de manātibus
sinus fontibus ethan fluuios ex
siccauit dū doctrinas fortis et
maligni spūs ostenso radio sue
ueritatis arefecit Leuiathan q̄
lingua sine strigite quia ex
tensa fide trinitatis errōū pe
dicamēta siluerūt Sed q̄ iam se
apte extollere nō valet Hinc il
luc q; trauens pmisidias mor
det ¶ Ubi aūt misericordia
Jh hūc pnobis dūs uigilat atq;
eū et in hoc q̄ fraudibus molitur
expugnat Vnde subditur mū
quid pones tutū in naribus eius
Sicut p nares nisidie ita pau
culū dicte ūnitis omnipotētia
designatur que eū adphendi nos
temptacōibus phibet minis or
dinibus antiqui hostis nisidias
cāplectēs tenet Unulus q̄ o
et in naribus pōnit dū tūductā
p tertōms sinus fortitudinem ei
sagacia retinetur Ne Jh ifir
mitates hōm nr̄as pualeat ffhū
pdicōms argumēta latēter ex
plorat ¶ Potest etiā unulus noīe
oculi nidicq; admittūt dsign
quod in hmōi uehemoth naribus
pōnit dū a calliditate sua crudelitas
refrenatur Unde bene p Jphām
eū ab israelitarū lesione phibet
regi babilonie dr Ponam anu
lū in naribus tuis ac si apte dicat
Cogitādo nisidias suspiras sed ex
plere que appetis nō valendo
omnipotēte mee aculū in na
ribus portas vt tū bonoq; motu
ardentius anhelas ab eoq; vita
uarius patius redeas ¶ Cū

vero hoc loco arcanū hoc sp̄tuā
sacra p iohem ī apokalipsi fil
cem nocat ait enī ¶ Vidi et ecce
nubes candida et sup nubem
sedētem silem filio hoīs hn̄ī
tem in capite suo coronā au
ream et in manu sua falcem
acutam Potestas enī dīn̄ iu
dicij quia undiq; stringit arcu
lus dicit² et q̄ intra se dia in
cidēdo cōplectit² falcis appel
latōne signatur ꝺn falce enī
quicquid incidit² quaq; iusū
flectit² mtus cadat et q̄ ptās
sup̄m indicij millateq; emitat²
ꝺntra ipm quippe summus q̄
quolibet fige conemur tecte
cū nentiq; index ostenditur
falcem tenere phibet⁹ quia
aī potēter ad omia obniat
madēdo cādat esse se intra iu
dicij falcē midit ꝓpheta aim
dicet Si ascēdē in celū tu il
lic es si descendē in mf̄nū
ades Si sumpsē pennas me
as ante lucē et habitauē in
extremo maris et enī illuc
manus tua dedūcet me et
tenebit me dextera tua ꝺntra
quadam falcem se undit aī
exmullo sibi loco patere fige
aditū posse cognouit dicens
Quia neq; ab oriente neq; ab
occidēte neq; a desertis mōti
bus subaudis patet uia fugi
endi atq; mox ipam sup̄ne po
tencie ommodam gp̄hēsiom
subdens ait q̄m deus iudex est
ac si dicet Fugiēdi via undiq;
deest quia ille undicat q̄ ubiq;
est dīna itaq; iudicia sanct
signāhit falcē q̄ aī fallancia
incidit ita exp̄mit² c'culo
q̄ undiq; stringūt ꝺn leuathan
itaq; naribus a dīno arcuq
ponitur quia iudicij eius
potēcia in mfidijs suis ne
q̄nī mult pualeat coarctat²
Dicatur ergo māgnid pom̄
tu arcuū in naūbus eius sub
audis ut ego qui salutas eq
mfidias om̄ potēti iudico
stringo ut nec tantū tēptet
q̄nī appetit nec tantū ca
piat q̄nī temptat Segnit
¶ Aut armilla pforabis
maxillam eius abintellectu
circuli armilla nō distepat
q̄ ipā quoq; hoc ubi ponitur
ambiēdo gstringit Ded q̄ ar
mulla lacius tendit² p armillā
occulti eius iudicij erga nos
p̄teritio mpeſtor designatur
Armilla ergo dīns maxillā
leuathan ihūs pforat qā
ineffabili mpiaordie sue po
tencie sic malicie antiqui
hostis obniat ut aliq̄ndo eos
etiam quos iam ceptū ām
ittat et quasi ab ore illius
cadūt qui post p̄petratas
culpas ad mnocēciam r̄deūt
Quis eī ore illius semel
raptis maxillam illius cau
deret si pforata nō esset an
non more petrī temuit aī
negauit An non more dī
temuit aī m tantā se luxuīe
voragine mersit sed dum
ad vitā iterque p̄poletica
redyt leuathan iste eos
aliquomodo quasi p maxille
sue foramen amisit pfora
men ergo maxille ab eius ore
subtracti sūt qui post p̄pet̄a
tāte negocie pemtēdo redierūt

Quis aut hom lenatham
ihus os euadat ut illicita
nulla cõmittat Sed hic cog
scimus qñ redemptoi hu
mani generis debitores sumus
qui non solũ nos more le
niathan ire phibuit sed ab
ore eciam redire gressit q
spem pcatoi nõ abstulit
qz maxillã eius ut euadẽdi
viam tribuẽt pforauit ut
saltem post morsũ figiat q
nequaq̃ in nos
deri metuebat Tibi ergo nõ
occurrit sñpna medicina q
et dedit homi pcepta ne pec
cet et ni pcatũ dedit i medio
ne desperet Vnde et cauẽdũ
sũmopere est ne quis delectacõe
pcti leniathan ihus ore
rapiatur et tamẽ si raptus
fuerit non desperet qz si pec
catũ pfẽ lugeat adhuc fo
ramen in maxilla eius inuẽit
p quod euadat Iam dentibꝰ
teritur sed adhuc si euadẽdi
uia querit in maxilla eiꝰ
foramẽ minime habet eciã
quo capitis exeat qui pudẽ
nolunt ne caperetur Quisqs
ergo non dñi capitis maxillã
eius figiat quisqs ved iam
capitis est in maxilla foramẽ
querat ¶ Pius q̃ppe ac iustꝰ
est conditor mi Sed nemo di
cat qm pius est ne male ter
pecco et nemo qui pcauerit
dicat qz iustus ẽ a pcãti re
missione desp̃ero Relaxat eĩ
deus facinus quod defletur
sed p petrare quisq; timeat
qd si digne deflere possit ig
norat Ante culpã ergo iustã
metuat post culpã ni d̃ pietate
p̃sumat Nec tu iustitiã timeat
vt nulla spei gsolacõne cõua
lescat itaq; ita cõfidat d'mi
sericordia ut adhibere remedijs
suis digne penitẽtie negligat
medicinã sed quẽ p̃sumit sibi
pie parcere sp eciã cogitat di
stricte iudicare Sub pietate
itaq; eius spes pcatoꝛis gaude
at sed subdistrictõe illius pe
nitẽtis correctio cõtemsiat
Spes igit̃ p̃sumptõis nrẽ
habeat eciã morsũ timoris
ut ad corrigẽda pcã iustitia
iudicãtis terreat quẽ ad fidu
ciam ineme gracia parẽtis
muniat ¶ Hinc em̃ p quẽdam
sapiẽtem dicit̃ Ne diveris
miseracõnes dñi mitte pũdo
meorũ nõ memorabitur Pie
tatẽ namq; eius ptimus et
iustitiã subiudit dicẽs Misericordia ei et ira abillo Dimã
itaq; clemẽcia maxillã nehe
mie ihus pforans ubiq; hu
mano generi et impudenter
et poẽnter occurrit qz nec libẽ
ad momcõm p̃cauẽdi tamen
Nec capto remediũ fugiendi
subtraxit ¶ Adhoc quippe
mi sp̃ualia sacra mirorũ talium
id est david et petri pcãta sũt
medicina ut cautela minor sit
ruina maiorũ Adhoc vbera
rigãt illic et penitẽcia m̃ma
et tuema ut spes pereũnũ sit
tempẽrãd poterũ Desertu
ergo suo david cadẽte nemo
superbiat de lapsu eciã suo david
surgẽte nemo desperet Litte
rarũ mirabile sp̃ualia sacra esse
verbo superbos p̃mit q̃ uerbo

humiles leuat Vnam namq; re
gestam retulit et diuerso mo
superbos quidem ad humilitatis
formidinem humiles vero ad spei
fiduciam reuocauit O mesti
bili generis nostri medicamini
quod vno eodemq; ordine posi
tum et premendo tumentia erigit
et sublleuando arentia irrigat
De maiorum nos lapsu terruit
sed de reparatione nostra roborauit
Sic quippe semper sic nos dis
dispensatio ms misericordia et
superbientes premit et ne ad desper
ationem cuncta mens fluat
eam castigando admonet dns
Non accipies loco pignoris
superiorem aut inferiorem mola
Accipe namq; aliquando deum
auferre unde et aues ille que
rapaces sunt ambus' aunde acci
pitres uocant' unde et paulo
apls dicit Sustinetis enim si quis
deuorat si quis accipit Ac si di
ceret si quis rapit pignus vero
debitoris est confessio peccatoris
a debitore enim pignus accipi'
cum a peccatore iam peccati confessio
tenetur Superior autem et infe
rior mola est spes et timor
Spes quippe adalta subuehit
timor autem cor miseriis premit
Sed mola superior et inferior ita
sibi necessario uicissim nectit ut una
sine altera minime habeat'
In penitentis itaq; pectore in
cessanter debet spes et formido
contigi quia in cassum misericordiam
sperat si non etiam iustitiam timeat
In cassum iustitiam metuit si non
etiam de misericordia gaudet loco
igitur pignoris mola superior
aut inferior tolli prohibemur
quia quia prelatus peccati tenta dis
pensatione componere peccatorum
debet ut nec desperata spe timore
subtrahat nec subtracta spe m
solo eum timore derelinquat
mola enim superior aut inferior
tollit' si predicantis linguam
in peccatoris pectore aut timor
absque aut spes a timore diuidit'
Sed quia exigente causa
dand admedium deducto tanti
facinois memoriam fecimus lec
tori ss' fortasse animum mouet'
Cur omnipotens deus eos quos
in patriam elegit quos ad do
morum quoq; spiritalium culmen
adsumit illesos a coruptibus
uiis non custodit unde quia
satisfiet ei citius credimus bre
uiter respondemus Nonnulli enim
per accepta dona diuini per spes
grauem bonorum opum insuperbie
uitium cadunt sed in quo cadendo
non agnoscunt Unde quia eos
hostis antiquus quam mitius
diuinitus etiam extrinsecus seuire
permittit' ut qui in cogitatione
elati sunt prauis luxuriam
per sternant' Dum quia aut quia
aliquando minime in corporis
corruptione cadere quin cogi
tatione tamen extra deliberata ela
tione peccare Sed nunnulli
turpis superbia crediti minime
putantur luxuriam uero eo magis
erubescunt homines quo sint oes
turpem nouerunt Unde fit
plerumq; ut nonnulli post superbia
in luxuriam corruentes ex apto
casu malum culpe latens' erubes
cant et tunc etiam maiora cor
rigunt cum per trahi minime mis
erum confundit' Deus enim se

77

inter minora cōspicit q̄ se liberos inter maiora grauiora q̄ crediderit Pia ergo dñi dispensatione laxatus nō mīq̄ nehemoht iste de culpa adhuc trahit et dū plus putat inde eis q̄ repetat amittit atq; videre nō cesse cernitur inde supertatur Considerare libet interim mīt grē suū q̄nto deus misericordie fauore nos cōmunet Ecce q̄ de vnite se extollit per minus ad humilitatē redit Q; vero accepto vnitos extollit nō gladio sed ut ita dixerim medicamēto mundeat Quid est enī virtus nisi medicamētū Et quid est vitiū nisi morbus Cū ergo nos de medicato mundus facit ille de vulnere medicamētū ut q̄ vnite putamur iuuio curem Nos nam q; vnitū dona vtor q̄ musiū minoū ille minoz ille celebras assumit m arte vnitū et salutis statū putat ut quiet vt qui humilitate cuncte fugimus ea saltem cadētes hereas Sed inter hec sciendū q̄ plerīq; hoīm quos mīus corrumpit arcus ligant Quos eos uehemoht iste exmonicio putat ut cōcidant ex alio quos alligāt ne surgāt Consideret utiq; homo cū quo aduersario bellū gerat et si iam se maligno deliquisse ppendat salte ad cautam phabi excusa premeditat ut studiose mitentur vulnera quibus frequenter mīfacit quia valde raro est q; hostis noster electos salutiferā vulnerib; seruit Maxilla mī uehemoht istius pforata mtelligi et aliter potest ut more tenere dicatur non quos iam pfecte pcō implicat sed quos adhuc p cī psuasiōnibus temptat q̄tinus ei q̄ libet mandere sit de peccati cui delectatione temptate Mandēdū quidē sed non deglutiēdum acceperat paulū q̄n̄do illū post tot reuelatiōnū sublimia stimulis carnis agitabat Tut ergo cū contra illū licētia tēptatōnis accepit in maxilla eū temnit sed pforata Quid ō clatus perire poterat tēptatu est ne periret Temptatō illa ergo illa nō uoracio uitiorum sed custodia meritoriū fuit q; leuatham iste saltando eū in afflictōne cōtriuit sed nō trāsq; capiēdo deuorauit Elatos aut misericordia uiros nō amitteret nisi temptaret sciū q̄ppe nōerit qui de securitate gaudio supbirent tāto sub eius uiro caderēt q̄nto se missis vnitibus eleuarent Sed mīro dispēsatiōis ordine dū temptāt humiliant eius dū humiliant eius esse iam desinit Bene ergo maxilla uehemoht istius pforata dr quia electos dei inde cōterit inde amittit vnde temptat vt p dat inde agit ne pereāt Antiq; uirtus hostis occultis dei dispēsatiōibus seruies suū nās adiutorium temptat uolens sed ad regnū temptādo seruiat Iuuig Maxilla ergo eius pforata ē q; eos quos temptādo id est mandēdo cōterit quasi cū deglutit amittit Quod quia nō humana sed diuina pnde-

agitur ut militan ministroꝝ ipsa
uehusti aduersarij astucia subtra
getur q̄mus cū electos tēptat
eos magis temptādo custodiat
Bene ad hoc iob dr Aut armil
la pforabis maxillā eius sub
audis ut ego qui prunde cūcta
disponans electos meos inde
robustius integritate custodio
unde eos p maxillaꝝ lemathā
istius labefactari aliquomo
ab integritate prmitto Segit
18 ¶ Nūquid multiplicabit ad te
ptes aut loquetur tibi mollia ꝺ
audis ut mihi Si em ad pso
nam filij hec uerba referant
incarnato ei mollia loquebatur
cū dicet Scio quis es sanctus dei
ꝺ quem lemathan iste multi
plicauit ptes cū p subditam
sibi legionem dixit Si ergo
nos mittit nos magrē porro
Quanus intelligi a nullis potest
quia ad deū ptes multiplicat
cū extremi die in duci mignī
eius corpus sūt sibi parci de
precantur cū membra eius inde
lucet reprobi sero clamantes
dicāt dñe aperi nobis quibꝫ
primis respondetur nescio uos
unde sitis Quid etiā dñō p mē
bra sua mollia loquitur q̄ndo
multi ex eius corpe dixerit dñe
dñe nomine in nōie tuo pphetas
uimꝰ et in nōie tuo demonia
eiecimꝰ et in nuo nōie uirtutes
multas fecimꝰ mollia quidem
depcātes dicūt cū eis nōie re
plicat que fecerūt Sed duro
corde alia cū faciunt in sua lau
de rapiunt unde mox audiūt
19 nescio uos qui estis Sequitur
¶ Nūquid feriet terā partū
sub audis ut meā et accipies
eā seruā sempiternā subandis
ut ego Sed valde solerter inue
nē est qꝺ pactū cū dño lemathā
iste feriat ut sempiternis ab eo
seruus habeatur In pacto nāq;
distordanaꝝ parui uoluntas im
plenit ut ad uoti sui quiēq; per
uenīat et in ira desiderato
fine cōcludat Antiquus uidq;
hostis a sinceritate dnī inoce
maluit sic iustitiis fatē distor
dari sed ab eius malicio etiam
distordādo non distrepat Nam
uerus iustus sp malnolet tēptari
appetit sed tamē hoc dūs uel
miserendo fieri uel iuste prmit
tit Per ergo ipā temptationis
lucerna pactū uocat In qua et
desiderii temptatoris agitur
et tamē p eam miro modo uo
luntas iusti dispēsatoris impletur
et iudicēdos em sicut et imper
dixim⁹ electos suos dūs se pe
temptari subegit sic pg paradisi
claustra post terrā celi secta
ne reuelationū magnitudine
paulus extolli potuisset ei sa
thane angelus datus ist Sed
ut pfati sumus ipā hac tēptā
tione dispositū ut qui elati pēne
poterāt humiliati a pditione ser
uetur Secreto ergo dispēsatio
ordine inde seruire prmittit
migas diaboli inde me pfin
benignitas dei Et bene ex hoc
pacto quod cū dño ferire dr
seruus accipi phibet q; inde
obtempezat multis iniquitatē gra
unde exerceretur nequissime
ꝺmutat sue ¶ Seruus go
exacto ē q dñi uoluntatē sua
ꝑplere prmittit a supno spū

voluntate ligatur ut electos dei
sicut dictu est nolens temptet
et temptando nesciens ybat Sed
quia tam diu in hac uita elec-
torum usibus seruit quam diu ma-
licie siue negciam temptacoibus
exercere potuerit hoc in loco
a dño non soluꝫ exacto finis
sed sempiternus seruus astrin-
gi inuestigare cõpellimur q⁹ 61
modo et post psentis uite ter-
minum seruire eum dño ip̃ebuꝫ
demostremus nequ eum nec nos
celesti felicitate pollentes ad
hoc temptare permittit cui ante
eorum oculos eterne geheme ig-
nibus mancipatur qz nequ
nulla supna patria temptacoi-
bus prudendi sit in qua iam
p temptacoem laboribus imu-
nerant Sed hic leuiathan
iste cum suo corpore ypbis inde-
licet omnibus flammis ultricibus 62
traditur quibus sine fine cruciet
Quos scilicet cruciatus dei iusti
cospiciit mdei laudibus exultat
qz et in se termit bonum qd re-
muneratis sit et in illis ispi-
cit supplicium qd euaserit Ita
eni hic pulchra erit umilitas
dei et geheme iuste cruciat
impios et eterna felicitas
iuste remunerat pios Sicut
enim niger color in pictura sub
alterius ut supertus albus
uel rubius pulchrior ostendat
Ita nec etiã malos bene ordinãs
deus feliciora exhibet gaudia
beatorum ostensis ante eorum oculos
supplicijs ypborum et quicquid illo
exclusione dominica eorum gau-
dium non sit quo crescat magis
tamen auctori suo esse se debito-

res senserit quando et bonum termi-
quod iuste remunerath proprium
et malum qd misericorditer admit-
tuerit Igitur si ut dictum iuste
et hic temptato leuiathan iusto
et illic dampnatio proficit sem-
piternus seruus est dei de lau-
dibus nostris seruit et illic pe-
nis iusta et hic uoluntas iniusta

Sequit Quid ad illudio
ei quasi amici Quid est qd adi-
sarius nr prius nehemoht post-
modum leuiathan de Nunc uero
ami in pdicoms sue inlusione
comparat Nehemoth quippe
ut diximus belua intptatur et
quadrupes ostendit deum sic
bos fenum comedere phibetur
leuiathan uero qui hamo ca-
pitur pruldubio serpens tacis
mnotestatur Nunc ne ad amis
silium dmẽ dicat cum dicitur

Quid illudis ei qui amicus
ergo belua uel inimicus Cur
draco aut amicus appellatur ida
gemus Cicius enim noscat cuius
agnoscimus si tergnisacoibus illus
tribus exploremus

De celo qppe adterra nemo et
ad spem celestium nulla est respi-
ratione se erigit Irrationale
ergo et quadrupes animal est per
actionis similitudine fantastice draco
p noctem malicia animus pbatus
nature lenitate Quid est hoc
qd cum se agit ignorat bruto
sensu animal est qz malignos se nos
nocte appetit draco est qz uelut
de nature sue subtilitate simplex
catholicus animus est Rursum qz tho
qd magne agit adunitatem
matris ecclie uite possidentium
unitatem est qz uelut latenter mordet

serpēs est qz aūt non nūqm p̄ m-
domitam sup̄biam se ecia hui⁹
angelū simulat. Quis ē hūmanā
et eā gemis q̄nis mexplicabili
inquitatis arte lacessat tribꝫ
tamē minꝰ nalde temptat ut
nudeh alios sibi p luxuriam alios
p malicīā alios p sup̄biam sub-
dat Non ergo m merito m eo
qđ agere mittit exp̄ō aūōmi
siauū noīe nocatur cū inimīcū
draco uel anus dicat⁹ In eꝰ q̄p-
pe quos ad sulticiā luxurie ex-
citat inimīcū est in eis quos ad
nocendi malicīā m flāmat
draco est m eis aūt quos m
fastu sup̄biē quasi alta sa-
pientes elevat anus est mulier
uero quos pariter m luxuria
malicīā et sup̄biā pollut in-
mentū draco simul et anus ex-
sūt Per tot namq; ad eorū
cor se spontes nitulit in quot
eos negcias implicauit aūta-
rū igitur rectū nomīe nocat⁹
qui ante deceptoū mētes m
varias formarū spontes p̄tulit
aī huc p carnis luxuriā tēptat
sed tamē minime sup̄erat m
mutata suggestione cor illius
i malicīā iflāmat Quia go
ad eū belua uenire nō ualuit
draco uenit Illū uenenoma-
licie corrūpere non ualet sed
tamē bona sua eius oculis
opponit et cor illius i sup̄biā
extollit Hunc ergo ut draco
surripere non ualuit sed m
adducto fantasmate mamis
stē coram cogitacōis eius ob-
tutibus qī anus uolauit quē
mmīrā anus tāto cōn nos i
mamis extollitur qīto nulla
natie sue mfirmitate ppedit⁹
Quia em carnis morte non
p̄mitur et redemptoꝝ nr̄ carne
nem mortalem indit alcioī
fastu elatōis munuit Sed
ubi contra auctoꝝ suū pema
se sup̄bie extulit ibi laqueū
sue mortis muenit Nam ea
eius carnis morte p̄stratus
est quā experti sanis et īde
laqueū p̄tulit unde qī esuz
sue malicie morte nusq cōpit
Dicatur ergo nūquid illudis
ei quasi ami quippe dīs illu-
sit dū ei in passiōe vngentī
filiꝰ ostendit ecām sed laqū
abscondit indit ei qđ ore pa-
teret sed non indit qđ guttur
teneret nam qm̄is ei filiꝰ
dei fuerat ipe cōfessus nelud
puruī tamī illū hoiem mori
credidit ad cuius morte indeꝰ
p̄segnū animos cōtinuit
Sed ipō tradicōis eius tpore
tarde iam cognouisse mitelli⁹
q̄ illa eius morte p̄uīre nit
Unde et pilati quige sōmnus
terruit ut uir illius a nusq p-
secucōne cessaret Sed res m-
terna dispōsacōne disposita
nulla ualuit machmacōne
reuocari Expediebat q̄ppe
ut ministroū morte nuste mo-
rientiū sōlueret uoces nusti m
uiste morientis quē quia leuia-
than iste laqueū p̄tulit dī hu-
manitate eius usq; ad p̄pus pa-
sionis illius ignorauit quasi
more anus illusus diutius
eius ecām momordit Segt⁹
Aut ligabis eū ancillis nus
subaudis ut ego m sermis et
si desperta est cōdicio uirilitas

viget Inancillis aut cū condicōe
pariter seruis iacet Bene aut
dns leuiathan ysrl non seruis sed
ancillis suis ligare se asserit qz
ad mām redemptōm uemens
et suos coīs mundi sup̄biam pre-
dicatores mittes relictis sapiēb⁹
mspientes relictis fortib⁹ debiles
relictis diuitib⁹ paupes elegit
Ancillis ergo suis leuiathan hs
fortitudiēz dns ligauit qz attes-
tante paulo mfirma mundi ele-
deg git fortia ut cōfundat fortia vñ
bene etiam pSalomonem dicit
Sapiētia edificauit sibi domū
excidit columpnas septem Im-
molauit victimas miscuit vi-
nū pposuit mensam misit ancil-
las suas ut uocaret ad arcem
et menia ciuitatis Sapiētia
qppe domū sibi condidit cum
vnigenitus dei filius mse ipso
mira uteri virginis medicate
aīa humanī sibi corpis creauit
Sic quippe corpus vngēti do-
mus dei dr sicut ecia tēplū vōl
Ista uero ut omnis ideoqz dei atq
hoīs filius ipe sit qui habitat
ipe qui habitatur quod mi recte
et aliter accipitur si domus sa-
pie ecclia uocet² que septē etas
sibi columpnas excidit qz ab ado-
re pnās scti distinctas adportā-
dam eiusdez ecclie fabricā me⁹
predicatiū erexit que peo quod
pfectōis uirtute subnixe erat
septenario numero signantur
Immolauit victimas q vitam
predicatiū mactat ipse uinū
promisit vinū miscuit qm̄ui-
tatis et humanitatis sue paiter
nobis archana predicat Mensā
quoqz proposuit qz sapiēe sacre

nobis pabula aperiēdo p̄parauit
Ancillas etiā suas misit q ad
arcem nos atqz ad ciuitatis
menia uocaret qz predicatores
mfirmos abiectosqz habere stu-
duit qui fideles populos ad
spualis patrie edificia supna
colligeret Unde merito mi-
dns nathanahelem laudat nc
mi in sorte predicatiū numerari
qz ad predicandū eis tales uenire
debuerant qui de laude ppria
mehil habebāt et tanto solidius
ueritatis cognoscēbat esse quod
ageret qnto et apte cernebat
quia adhoc ad agendū p se idoneus
nō fuisset Ut ergo mira potē
p predicatorū mgnas claresceret
pus mirabilius actū est ut ecclie
predicatiū meritū nullū esset
Ancillas ergo dns misit et le-
uiathan hmq fortitudinē ligat
qz mfirmos predicatores mundo ex-
hibuit et potētes quosqz q eius
corpus sūt et fuerāt subterrūlo
sus vncta reshmxit et ysemet
ipō leuiathan iste ancillis ligat²
tā mfirmis predicatōibus ueritatis
luce claresceāt coīs electos me⁹
antiquus hostis non qnq̄ timet
seruire pmittit² sed ne sub m
fidelitatis captiuitate nimios ips
appetit teneat signis et vinculis
coartat² Ipse ergo pse hoc fortē
facit qui coīa illa uires nō fortiū
tribuit Sed qz quos coīa eis dns
mittat mstruat Sūt ecia quid
ipi agant qui mittūt² adiuuat
de Sequit Conadet eis amici di-
uidet illa negociatōes leuiathā
iste tonēs cōadit² quoties di-
uīa uerbi gladio sua ab illo me
bra separant² mystm ei nā vbū

veritatis audiuit et sito timore
pulsi ab antiqui hostis se nimi
tacione suspendit ipe mi corpe
suo diuidit. cui hij qui priue
mi hesitant subtrahit. Ipos vo
amicos nomat quos supeius
ancillas uocat. Ipsos etia ne
gociatores appellat quos ami
cos dixerat. Isti enim pdicatores
pius ancille sut. p formidinem
post amici pfidem adquirce.
quoq negociatores p actionem
ipis quippe infirmantib dicit.
Vbi inuiere pusille grex qr com
planuit patri suo dare uobis re
gnu ipsis uersi cotidiesterib dr.
Vos aut diui amicos qr oia quecq
audiui a patre meo nota feci
uobis. Ipsis adextremu negoti
oi operacone pergentib subtrahit
timores in mudu iumisit pdicate
euangeliu omi creature. In pre
dicacone quippe fidei quasi qdam
negotiu geritur dii ubi
datur et fides abauditoib suscipit
quasi qdam negotiu suscipit
qui pdicacoi prosequit. Apo
stolis fidem reportat. fidem
impetrant et corui fram mutat
primus simulat. Si enim nisteriu
pdicacois negotiu non fuisset p
fecto ps tm non dicet. Sumite
psalmu et date tympanu. In hym
pano etenim corium siccatur ut
sonet. Quid ergo est dicere sicute
psalmu et date tympanu. nisi
acute spiritale cantat cordis
et recedite temporalem materia
tionem corpis. Si supna pdicatio
negotiu non fuisset ne quidq
subtypo forte mulieres. Salo
mon de scta ecclia dicit. Syn
donem fecit et uendidit. Et
cingulu tradidit chananeo qd
enim signatur in mitheo synodoms
misi stibulis in exercitu sue pdicatois
in qua molliter quiescit qua
mens in illa fidelium spe supna
refouetur. Unde et petro angelus
in mitheo demonstrat. qr prece
anime mihi uoluptuose aggregate
in blanda fide quiete quiescit.
Hanc ergo synodone cingula fecit
et uendidit qr fidem que rexu
erat loquendo dedit et ab infidelib
uitam recte conuersacois accepit
que et chananeo cingulu tradidit
quia pingore demonstrate mi
nicie fluxa opis genitalitatis
adstrinxit ut hoc qd' percipit
uilitate teneat. Sint lumbi
uri precincti pdicatores ergo suos
ones quo dum anallas inuenit p
mutando amicos fecit dicendo
negociatores exhibet. Cum enim
pius mundi minas infirmas in
uenerit post adcognoscenda
diuina consilia ascendit. Ditat
aut ecclesiis usq adextendit
fide negotiu pducatis ut le
uiathan istius membra intro
pando atq suadendo tanto seueri9
micidant quanto et amin fidei
amori ueritatis semetipsos
uerius copulat atq ab eo pe
cuniu aias tanto celerius
subtrahant quanto negociatores
ydonei efficiti in semetipsis
amplissimas apotheras thesauri
monstrat. Quia ei pdicatores
deo valde laudabile a leuiathan
isto respossessa diuidit. nec it
mox per prophetam pollicet. dicens
Et si separauis pciosu a uili
quasi os meu eris. Pciosu
quippe a uili separat qr humanas

mētes a rēpba antiqui hostis
imitatōe distinxit Recte os dei
dr̄ qr̄ p eū zchuldubio eloquia
diuīa format Sequit ¶ Nū
quid mplebis sagenas pelle
eius aut gurgustiū pisciū
capite illius Quid p sagenas
uel gurgustiū pisciū nisi ecce
fideliū que unā katholicam
faciūt designant Unde i euā
gelio sp̄ūs est Simile ē regno
celoꝝ sagene misse in mare
et ex omi genere pisciū cōgre
ganti regnū celoꝝ sūt vota
ecclie aug dū mores dīs ad
supna subleuat Jam h ipsa
i dnō p celeste conuersionē r̄gt
que recte etiā sagene i mare
misse comparat et ex omi
genere pisciū cōgregāti qr̄
missa hoc mgētitatis seculo
nullu respuit sed malos cū
bonis supbos cū humilibus hūa
nis iracūdos cū mitibꝫ et fatu
tuos cū sapiētibꝫ tenet In pelle
uero leuiathan istius stultos
eius corpis in capite aūt p
dentes accipimꝰ Quel certe
pelle que est exterius subducti
ad het extrema seruiētes capi
te aūt p̄positi designāt Et
bene dīs seruiato ordine his
sagenas uel gurgustiū pisciū
i. est ecclīam sūgz et nota fide
liū prius se pelle eius ? post
modū capite asserit ipletuū
quia ut supius diximꝰ p̄ius
elegit mfirma ut post cōfūdat
fortia Elegit quippe stulta
mūdi ut q̄fundat sapientes
prius namqꝫ collegit mortos
et post modū philozophos et
nō p oratores? docuit piscato

60

res subegit oratōes Dicat ergo
Nūquid mplebis sagenas pel
le eius aut gurgustiū pisciū
capite illius subaudis ut ego
qui mitra ecclīam fideliū p̄ius
quasi pellem diaboli exuēs
atqꝫ mfirmos colligo ? post
modū capit illius i. est p̄dās
mihi aduersarios subdo Ge
61 ¶ Pone sup eū manū tuam
i. est ut ego qui fortē illū potē
repmēs non plus qr̄ expediat
seuire permitto cuiusqꝫ seuicie
q̄situ p̄mitto Unde electoꝝ meo
rum utilitate retorqueo Vel certe manū
super eū ponere est uirtutes po
testate superare Unde beato ergo iob
p̄mitto gutōm dr̄ Pone super
eū manū tuā ac si apte dicat
Nūquid uirtute illū p̄ua r̄pmis
unde et apte mox subdit
¶ Memento belli nec ultra adhuc
loqui alta dispēsatio mdnoꝝ
dei Idcirco sepe bene merentes
famulos uel mmis mpetit uel
flagellis premit Vel quibusdā
sup̄ impositis oneribus grauat
vel laboriosis occupatōibꝫ ipliat
qr̄ mitra potēta p̄udet qd̄ si qtū
ac libet mitrang̃llitate p̄sisteret
tēptatōes ferre ad usū hūe
ualētes nichil p̄stati uinculis
iacent dū ergo eos foras tolerā
dis flagellis uel oneribꝫ occupat
a sūsū pedis mitis temptatōū
iaculis occultat Horis quippe
meridianis est ut sepe feruore
uisterū in pruriginē cutis tra
hat et plerūqꝫ inde nitentis
curat unde exuius sauciat Sta
nō mūdū in dure dispēsatōnis
meditamine agit ut exteriorib
doloribꝫ interni uulnus admat

et flagellorū sermōibus ꝛpellat⁹
ea que occupare mētem poterāt
mteior putredo uiciorū et tamē
sepe dū patētis culpe sibi cōscy
homies non sint et aut doloib⁹
cruciat⁹ aut taboib⁹ de ꝓmittur
cōn nisi atq; omipotēte moue
m querela ꝓsiliūt scdz mmis
mtictes contra quā forte ad
usariū belli gerit⁹ cuig si mto.
lerabiles uires sollicite attēde-
rent nequaq; de hys que exti⁹
toleranit mutmuraret Sed idō
uidentur nobis hec grauia q⁹
bella occulti aduersary nolug
pensare grauora Aquib⁹ plerū
q; bellis ut diximo dū flagel
lamur defendimur dū affli-
gimur occultam⁹ Caro ei mā
pius q; resurrectōms ī cōrupcōe
solidenit si mullo merore affici
m tēptatōibus effrenatur q⁹
aut nesciat qd multo sit melio
ardere flāma febrū qm ignc
viciorū et tī nū febre corripm⁹
q; uiciorū esti qui occupare nos
poterat cōsiderare negligimus
de ꝓmissione murmuram⁹ quis
nesciat quod mlto sit melius di
ris m sermōe hoib⁹ subici qm
blādiētibus demonios spīb⁹
subdi et tī nū alto dei iudicio
iugo humane condicōnis atteri
muir In querela psilmo Nimiz
q; mmus attendam⁹ quod si
nos nulla condicio sermutis
oppmeret fortasse mens mā
nibus mcstabb⁹ penis libera
deserniret Ideo ergo hec que
toleramus grauia credimus
q; bella hostis callidi quam
sint contra nos dura atq; m
tolerabilia non uidey agenti
emi mē omē pondꝰ uilescēt si
ea que sē oppmere poterant
occulti aduersary bella pesaret
Quod emī si omipotꝰ deus omēz
que patrim⁹ subleuet sed tame
sua nobis aduitoria subtrahat
et mter leuiathan ustus nos
temptamēta derelinquat De-
uōte tanto hoste quo ibmmus
si nullis auctois mī ꝓtectoib⁹
defendamur Ecce ergo bnus
iob culpe sibi cōscius non erat
et dura tī flagella tolerabat
ne fortasse minio murmura⁹
exredat memoret⁹ qd timeat
et dicatur ei agemēto belli ne
ultra addas loqui Ac si apte
ei dicētur Si occulti hostis cōn
te bellū consideās quicqd a me
pateris nō accusas si impetēte
te aduersary gladiū ꝓspicis
flagellū patris nullateꝰ phor
tesis Cides eq⁹ali flagello
te ferio sed mihi negligis
a q̄to te hoste flagello liberū
seruo agemēto ergo belli nec
ultra addas loqui id est tāto
ad disciplinā patris exhibe
tanti q̄to te ꝓspicis adbella
hostis īfirmi dū ergo me cor
ripere pateris ut eq̄mmitter
feras hostem tuū admeōria re-
uoca et diuū nō estimas omē
quod pateris dū terrens ſna
tibus ab mterna passione li-
beras Ecce aut leuiathan
iste de diuia mīsericordia fla
sibi ꝓmissione blanditur post
q; terrore fortiudmis eius
mtulit et bī Job am ī eius
cōuspectōne gmouit dicens
memeto belli nec ultra addas
loqui ut ſremissibile reatuz

eius ostendet ilico adnixit Ecce
spes eius frustrabit eū quod
sic de eo debet intelligi ut ifer-
ri ecia ad corpus illius possit
qm inquit omes qui districtōes
iusticie dñe nō metuit tamē
sibi de misericordia blandiūtur
ayoraq; ad cōsolacōm mam re-
diēs extremi iudicij futurū eis
interitū pnūciat dicens Et iudi-
tibus actis pnpitabit Cuctis ei
iudicibus pnpitat quia ei no
tuit iudicē terribilē apparere
astātibus legionib angelorū assis-
tēte auctō ministerio celestiū po-
testatū atq; electis omnib adhoc
spectandū deductis ista belua
crudelis et fortis in mediū aptā
tua deuicta et ad suo corpore
id est ad reprobis oibus eterni
gehenne incendijs mancipat
ait dē Discedite a me maledicti
in ignem eternū qui pparatus
est diabolo et angelis eius D
quale erit illud spectaculū
qñdo hec immanissima bestia
electorū oculis ostendit que
hoc bellū tpore minus illos ter-
rere potuerat subtraheret Sed
occulto ac miro dei cōsilio agit
ut et mūc p eius grām pugn-
tibus nō usq; vincat et tūc
electis victoribus iam captiua
iudicetur Tunc aut nisi dñi
adiutorio qūtū debitores sūt
plenius recognoscūt qñdo tā
fortem bestiam uderint quam
mūc infirmi uicerūt ut ihesu
sui immanitate gspiciat qūtū
debeat gre defensōis sue Vede-
ut enī de hoc prelio tuit miluus
mri vbiq; trophea referentes
et reptis corpib eū iam illo
iudicio celestis regni victoriā
portauit pius immanissimus u
res huius antiqui serpētis aspi-
cit ne ulc estimet quod cu
serit Bene ergo dr Et iudē by
ctis pripitabit qr visa mors
eius tūc gaudiū exhibet cui
tolerata uita mūc misis undic
mcruciatib bellū moriet Sed
audietes ista ac sīpius q
reremur dño dicētes Dñe q
leuiathan istem tāte esse for
tuudinis non ignoras eū m
certamīe infirmitatis mē nr
sūstitas) ilico adnixit ¶ Non
quasi crudelis suscitabo eū et
uelut si mor a nobis racōnis
causa querēt quo eū non
quasi crudelis susitās quē
scimus qua tantos mactare
et deuorare pmittas Statim
subiungit dicēs Quis ei resistē
potest ut iratus meo et qs ante
dedit mihi ut reddam ei qb
duobus uersibus et vtutē sue
potētie et omē pondus racōis
expleuit Nam ppter potēnam
dixit Quis ei resistē potest
iratus meo et ppt racōm ait
dixit Quis ante dedit mihi
ut reddam ei Ac si dicēt non
eū quasi crudelis susitato qua
de eius fortitudine et electos
meos poterit eripio Et rursus
reprobos non minuste sed racōa
biliter damno id est et eos
quos benigne ego eripere
mirabiliter possum et eos quos
respuo non minuste derelinquo
¶ Nemo ppe ut dicta illius
gra subsequatur prius aliquid
cōsulit deo Nam si nos deū
bene opēando puenimq ubi ē

quod ypheta ait Miserecordia eius p̄uenet me Cuiquid nos bone operationis deomꝰ ut eo gra meremur vbi est qd̄ paulus aplus dicit Gracia salui facti estis p̄ fidem ex hoc non ex nobis dei domi est nō ex operibus ne quis dilecto deū p̄ueniat ubi est qd̄ johes aplus dicit Non quia nos diximus deū sed qm̄ ipe prior dilexit nos ubi est quod p os ose dñe dicit diligam eos spontanee si sine eius munere mra vnte deū sequmur ubi est qd̄ pena gelii veitas ptestat dicēs Sine me nichil potestis facere ubi quod ait Nemo potest ad me nemre nisi pater q̄ misit me traxerit eū ubi qd̄ uterū dicit Non nos me elegistis sed ego elegi uos si saltē bona bonorū operū uirtute mra bene cogitādo p̄uenimꝰ vbi quod rursū p paulū tam subtiliter dicitur ut omis de se humane mitis fiducia ab ipa roris radice sit radicitus ei ait Non quia sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficiencia nra ex deo est Ne deo ergo deū ex meritis p̄uenit ut tenere eū quasi debuerit possit sed imro modo eqnis omibus conditor et quosdam plegit et quosdam in suis reprobis moribus iuste deligit Ne tam electis suis pietate sine iusticia exhibet qua ipe eo duris a fluctuonib; p̄mit nec rursū reprobis iusticiam sine miseracordia exercet qr hic eq̄nimiter toleat quos q̄n doq; ip̄petuū dampnat Si go et electi p̄uenientem se gram sequit et reprobi nisi p̄ merite acceperit et de miseracordia mouemur electi quod laudet et de iusticia non habet reprobi quod accuset bene itaq; dicit qs ante dedit michi ut reddam ei ut si apte dicet ad predu reprobis nulla ratione cōpellor quia eis debitor ex sua amore non teneor Id autro eni neq; celestis patrie p̄mia eterna p̄ meritis p̄uenit quia ea nullus dū p̄mereri poterat ex libero arbitrio cō tempserit Quod uo libero arbitriū in bono formauit electis aī eoꝝ mens a teremis desideriis gra aspirāte susci-
pitur Bonū q̄ppe qd̄ agim̄ et dei est et nr̄m dei p̄ euentem gram nr̄m p obsequte liberam uolūtate Si ei dei nō est unde ei meritū gras agimus Rursū si nr̄m̄ est unde nobis retribui p̄mia speramus Cuia ergo nō i meito gras agim̄ Immo q̄ eius munere p̄uenimur Et ē sū qd̄ non i meito attribuonem querim̄ s̄cm̄ q̄ subdegit libero arbitrio bona eligim̄ que agere mus Sequit

Dmā q̄ sub celo sūt mea sūt omnibus liquet q̄ non solū ea que sub celo sūt sed ipa quoq; que sup celos sūt condita celestia uorant eq uolūtati seruūt a quo se cta esse meminerūt Cur go tātūmodo de nr̄is celis legim̄ aut Omā que sub celo sunt

mea sūt sed qua de leuiathan
loqtur qui iam non rethery
celi sede qmet. Cuncta q subte
lo sūt asserit sua esse ut eum
quoq; qui de celo cecidit sue
doceat potestatē seruire ac si
dicēt leuiathan iste blandime
quidem mea pdidit sed dnm
meū non euasit qr ?ipe mihi
potestates ?seruiūt q michi
prauis atoīb; adūsantur
Sequitur Non parcam ei? ?bb
potētibus adde ?standū op̄ posit
Quis hoc qd legisse se nesciā
nouit existimet qr aliparū
suarū dyabolus sit ueniam
petitur; sed ille fortasse ho
que leuiathan iste m mudi
cermio vas sibi ppm facit
que attestāte paulo dns ihus
interficiet spū oris sui et de
struet illustratōne aduentꝰ
sui terribus tāte maiestatis
pricia qr exercē vires suas
nō ualet ad pres inclinatur
Quod mi deeius corpore idest
mīqius oīb; hoibus intelligi
apaius potest qui sero ad pe
titōnū uerba uenit qr mūt ex
equo facta gtempnit vnde p
euangelū veritas dicit No
uissime venit reliquie vgies
dicētes Dne dne aperi nobis
Quibus illico ?spondet Amen
dico uobis nescio uos Sed aim
uerba potencia ad ?standū
componere dr̄ urguet magt
ut qd de eius corpore ?simio
dicamꝰ maior tpore seriamꝰ
Sūt namq; nōnulli mihi
scam erūam qui physas ad dnm
ptes habet sed uiā d?standi
nō hnt Nam omissa celestia
penitōnb; sequit operib; fugat
Hij nōmīqm enarrationas ?orde
pripuit sed ni post oronis tpa
eorū metem ?lipbia pulsauit
Illico fastu elatōnis mtis mesuit
Cū auaricia mstigat mox per
mtendia aude cogitatōis ex
stimet estuāt Cum luxuria
temptauit millies ptinus
desideriis anhelāt Cū ira sua
ferit mox māsuetudinē mit
flāma misanie rōtremat dt
ergo dixerim et fletus ?pres
pripuit et mī expletis ?nibus
nā uitiorū suggestione pulsat
nequaqm peterm regm de
sideriō se fleuisse meminerit
quod apte de se balaam inoti
qui iustorū thabnacla ?spicies
ait moriatur aia mea morte
iustorū ? fiāt nouissima mea
horū similia Sed ni computa
tus abstersit ron eaz vitam
qbus se ?sistem fieri etiā moliēdo
proposuerat consiliū prebuit
et nī oratiōm de auaricia ?pre
rit dicto obtinus est quicquid
sibi de mmoreria optauit vnus
igitur pondus oīb; non habet
quam nequaqm pseuēancia
rōmnu amoris tenet q° ron
bene de anima flente phibent
vultus eius nō sūt amplius ?
uersa mutata qr uideluet
mens eius nequaqm post ptes
mepta letitia lasciuiedo pdidit
qr oronis siue tpore gemitus
rigor exquisiuit Non nullis
uero musiū negotiatoris
vertitur labor oronis de qbs
m euāgio ueritas dicit Quoniam
domus mea domus ?ationis sub obtentu
plixe oratois hr̄ ampliet pro

indiau. Quia ergo iniquoꝝ
petitiõibus qñ leuiathan istig
corpis sui mllomõ parnitur
cũ eorũ pces opere destruitur
Vere mic dr̃. Non parcam ei
et uerbis potentibus addepcãdo
compositis. Animus et phoc qd
uerba poteria addepcandũ
composita referũt. apte in-
anitas ordms ostendit. dicit
namq orare est amaros in
compunctõne gemitus et non
compositis uerba ꝛsonare. Et
qz antiquus hostis quo distri-
ctius frangitur eo nequius per
multiplicia argumeta dila-
tatur cuius mfidias dns qdo
subtilius occultare gsiderat
tanto nobis misericordius ma-
nifestat recte subiũgit qs
reuelauit faciem mdumenti eius
leuiathan iste. eluter ꝛligio-
sas hoim mẽtes aliter ne-
huic mundo deditas tempt
Nam prauus mala que desi-
derat apte obtegit. boms aũt
latẽter mfidians subspecie
sanctatis illudit illis uelud fa-
miliaribus suis iniquũ se ma-
nifestius mfirmat. Istis dero
uelud extraneis augdz ipa
quasi honestatis ptextu se pal-
liat vt mala que eis pubice
non valet tecta bone actõis
uelamine subintromittat bm
et membra eius sepe ni apta
negocia non possit bone ac-
cõis habitu sumit et pro
quidez se opere exhibent
Sed sta spẽs mentiit. Iniq
enim si apte mali esset a bonis
rep̃ta omino nõ posset. Sed
sumit aliquid de iustone
bonorũ vt dũ bom viri me ig re-
ripiat speciem quam amant
Primxtũ sumat etiam virtus
qd oderant unde quosdam paulo
aplus intuens sub pretextu
uelamine uentris studio seruiẽs
ait. Ipse enim sathanas trãsfigu
rat se in angelũ lucis. Quid ergo
mirũ si ministri eius trãsfigu
rentur uelud ministri iustitie
Transfiguratõm iosue
timuit quãdo uidens angelũ
nudo esset pannis inquinatis dñs
Noster ea admõitiõe ut ui-
deret si aduersa virtutis est
eo ipõ quo se suspectã cogitet
ab illusione resiliret. Quia
ergo leuiathan iste in eo quo
nequius opus molitur se pe
specie sanctatis mouit. et qz misi
p diuinam grãm simulatõis
eius detegi mouimenta nõ pos-
sunt. Bene dr̃. quis reuelauit
faciem mdumenti eius sub aud
misi ego qui priorũ meoꝝ me
ritis gram subtilissime dyabo
lice in spiritu ut reuelata ma
licia faciem eius nuda uideat
qñ ꝛeoptam ille subhabitu sanc-
tatis simulat. Et qz fidelis 11
mẽtes corripere aliquando os-
tensione sua aliquando sugges-
tione conabitur. agit ei modo
opere modo psuasione recte
subiũgitur. In medio dẽs
eius quis intrauit sub aud
misi ego qui posstrictas electo-
rũ mẽtes suggestionis eius iuba
discutio. Et non ita hẽt esse ut
sonare mt̃ nam sequit. Bonũ
namq uident. p mittẽ sed ad
portũ frenum trahunt. In medio
ergo oris eius mirare ẽ cal-

liditatis eius uerba penetrare
vt nequaq̃m pensehit qd̃ sonat
sed quo intendãt hitrare adã
in medio oris eius noluit quo
intencõm psuasionis illius cau
te pensare neglexit Diuitatem
quippe sp̃z illã amare credidit et
imortalitat' grãm amisit vnde eo
ab intellectu verboꝝ eius ꝙmute
externis stetit mõe se ori illius
deuoꝛandũ fimditus ꝓbuit Set

18 Portas multus eius qs ap
periet Porte multus eius sunt
magni doctores qui idcirco por
te vltus eius vocati sũt qz pios
quisq; ingreditur ut leuiathã
iste quasi in potestatis siue pr̃
cipatu videat Quant eẽ stp̃nia
tarũ stos viros portas syon
vocare ꝙsueuit Syon q̃ppe spe
culacõ mit̃platur et nõ imerito
doctores stos portas syon di
cimus qz p eoꝝ ditam atq; do
ctrinam abstendita sibi mẽ con
templacõis mirama ꝺta etiam
portis leuiathan istius erroꝝ
magistri signant' quoꝝ dum
ꝑdicato puersã inpit' miser'
auditoibus sua ꝓdicõis aper'
Sed porte iste ante oculos ho
minũ plerũq; ad introducẽdũ
quidez aperte sũt sed nõ ad de
phẽdẽdũ clause qz recta i spem
exhibẽt exhibẽt sed epece pra
ua psuadent addephẽdendum
ergo clause sũt qz ne miseri
cognoscãt valeãt exteriore simu
latõe mumit' Quas tamẽ
mira potẽtia dns aperit quia
electis suis ꝟpositarũ mentes
cophensibiles fecit Portas ergo
multus eius quis apperiet sẽ
audis nisi ego qui electis meis

magistros erroꝝ sub spẽ salut
ab sanctos ꝓfessa cognitione
manifesto Et quia antixp̃s
uenies ipas enã sumas huiꝰ
scli ptates obtinebit qui dipn
errore semens conatur adse
corda hominũ et missis ꝑdicato
bus trahẽ et cõmotis potestatib
mclinare bene de leuiathan
isto dns subdidit dicẽs 19 Per
gyrũ dentiũ eius formido mu
tato nameq; notãt os eius ces
sumuare aliter noluit quos
supẽus portas vocauit Per
uersi et emĩ ꝑdicatores porte
eius sũt qz ingressũ ꝑdicõis
aperiũt Dentes eius sũt qua
eos quos in errore capiũt a
ueritatis soliditate ꝙsingul
Sic enim dentes animalium eos
q̃ ꝑdicatoꝝ suis p̃cordiam
dulciam roserũt unde etiam
ei p Salomoẽm dr̃ Dentes tu
sunt grex detonsarũ ascẽdẽtiũ
de lauacro qui nã in meio de
tonsis ac lotis omb; cõpaniũ
qz in nouam vitã sumẽtes in
lauacro baptismatis omissis
pstine uellera uenusta posuer
Ita enim dentibus leuiathan
istius erroꝝ magistri figu
rant' qua ẽ ꝓborũ vitã morde
do dilamãt et eos a ueritatis
integritate subductos in sacrilego
falsitatis matãt quoꝝ q̃dem
ꝑdicato sancte despta ab audi
toibus potenit sed hanc ante
humana iudicia adiutus pote
statũ scl̃arũ terror exaltat

20 Dente ergo dr̃ per gyrum
dentiũ eius formido id̃ est iusti
ꝑdicatores antixp̃i puersi hui
scli ptegũt potestates Nam q̃s

illi appetit loquendo seducere mentes potencia studeant seminando terrere. Per Syrtim ergo dentium eius formido messe describitur que militis territoribus agitur ut in pueris eorum predicatoribus et si non veritatis sentencia certe tamen potencia timeatur. Unde bene eidem antixpm psalmista describit dicens. Sublimitas eius labor et dolor. Sedet in insidiis cum divitibus in occultis. Propter eum pueros doctrinata sublimitas eius labor et dolor est. Propter miraculorum vero speciem sedet in insidiis propter ante claris potestatis gloriam cum divitibus in occultis. Quia et similiter et in miraculorum fiande et terrena potestate mittet et occultus et cum divitibus sedere phibet. Sequitur ¶ Corpus illius quasi scuta fusilia scripturarum sacra sunt notare aliquando ut in parte pro specie aliquando in adversa gestierunt. Nam sepe scutum defensio pro divina per terrorem ponitur. Nomen quoque nero pro humana repugnatione memoratur. Proinde per terrorem per predictum de Gaito bene voluit tue coronas nos Gaito nos dis coronare phibetur quia quos pro regis admittat remunerandos coronat ¶ Furtim pro humana repugnatione percussit pphetam scutum ponit. Sicut ait Ibi confregit cornua arcus gladium scutum bellum In cornibus quippe elatio superborum In arcu eminus iacitur longe ferentium. Misericordia autem obstinata duritia defensionum in gladio victima prostratio in bello aut ipsa contra dominum mentis motio designatur. Quod mirum totum in sacra scriptura confingitur

dum mētes deo resistentiū suppo
sito iugo humilitatis edomantur
Hinc rursū peūdem pstam dr
Arau gterit et confringit arma
et scuta cōbiret igm Arau enī
dns gterit cū occulta īsidiantiū
machmameta dissoluit arma
cōfringit cū ea que cōn se ere
cta fuerāt patrocinia humāa
cōminuit Scuta igm gbiret
cū peccantiū mētes obstmata
se dulcia defendētes ad pniaz
et gfessionis ardorē sīs spūs ca
lorem succedit ¶ Quod ne
hoc loco corpus leuiathan ish
scutis fusilibus comparatur
pstrutādū nobis mnuit quia
durū quidē sed hō cū labitur fra
gile solet esse vas omē qd' fusile
est Scuta ergo si sūt fusilia
m susceptēda sagittarū ptussioē
robusta sūt sed casu fragilia
)ctu quidē ferientiū mīme pe
netrant sed suo se lapsu pfrag
mēta dissoluit Corpus ergo
leuiathan ishus id est omes
mqui quia pbsmacōm duri
sūt sed p unitam fragiles scutis
fusilibus comparāt cū enim
uerba pdicatōis audiūt nulla
correptōis iacula se penetre
pmittūt qr tōm pcd qd' fecerūt
scutū suipbe defensiois opponūt
Nam cū quisq talud de reatu sue
mgtatis' arguit non mox co
gitat quomō culpam corrigat
sed quid tā adiutorū sue d'fensiōs 87
opponat nulla igit ei ictus'
sagitta penetrat' qui verba sic
correptōis m scuto excipit su
pbe defensioms ¶ Unde bene
de iudeis' cōi pcepta dns suipba
se defensioē tuebāt p Jeremiā

dr Redde eis ultionem dne m̄ opa
manuū suaū ac oxq eandem
uice expressius subdidit dicens
Dabis ei scutū cordis' laborem
tuū labor quippe dni apparēs
inter homines passibilis eg huāi
tas fuit Quam inde suipbe sa
pientes dū cernēt despexerūt
cuiq immorlem rede designati
sūt que natura passibili mōle
uiderūt Cuiq eius humanitatē
gspicerent suipbe fastibg obuiāt
summa cura molūt ne eorū
mētes sua pdicamina uerba pe
netraret Dū ergo eis dns vice
malorū operū reddit Redde
illis scutū cordis' laborē tuū
qr recto iudicio inde illos cōn
se suipbe obstinatos exhibuit
unde ipē p nobis' m mfirmte
laborauit Repulerūt q̄ppe
a se uerba pdicamiū qr d'dig
sūt modo ifirma passionem
laborē igitur dni cōn eūdem
dnm scutū cordis habuerūt
qr suipbe sapientib eo despectus
apparuit quapter eos hu
lios fuit Hoc scutū sūt iam
supius diximus primus ille pdor
tremuit qui terrenti dno cur lig
uetitū gtigisset non ad se tulpa
retulit sed a mulie qm dns
dederat se accepisse rspondit
ut quasi reatū suū obligue m
auctorē referret qui ei mu
lierem dederat que talia psuadet

¶ Hoc scutū requisita mulier
tremuit qñdo nequa ad se ipa
retulit sed serpēti illud psuasi
oni rep̄licauit dicēs Serpes
decepit me et comedi ut ipā
quoq reatū suū obligā creatoz
reducēt q̄llic miraare ppete

81

82

83

§

ꝓsuasiū talia ꝓmisisset. Sæpe
vero iam nō ꝛ̄quiuit⁹ q̄ net eius
penitēcia quiebat⁹ Hꝝ autē
quorū penitēcia quesita est sa-
ncta necessime defensiois contra
insidiosissime correctōis uerba
ꝓtulerūt vnde mūt vsq; ī usū
peccandi trahit⁹ vt culpa nō
arguit⁹ defendat⁹ et unde fm̄
reatus debuit mde cumulet⁹
Bene ergo dr̄ Corpus illius
q̄ scuta fusilia qua omēs ī q̄
ne ad se corripiēdū uerba p̄
uenīāt quasi oīa admissionū
uacua q̄si oīa admissionū
scuta defensiois parant q̄d
videlicet eius corpus adhuc ab
expressius detegit dū ꝓbibet
¶ Compactū squamis se pre-
mentibus ferunt quia dū tomis'
corpus squamis' tegitur ne ī-
nus iaculatōne penetret⁹ Ita
corpus oīm diaboli id est mltō
reproborū cū de mgitate sua ar-
ripitur q̄bus ualet tergiuersa-
ndo se excusare conatur ⁊
quasi quasdā defensiois scūmas
obiciāt ne transfigi sagitta ve-
ritatis possit ¶ Iustus enim
dū corripit⁹ pcm̄ suū magis
excusare appetit quā dolere
quasi squamis tegitur dū a stū
doctorū gladio uerbi iacu-
latur Squamas habet ⁊ dicto
ad eius pcordia trāsire dū uā
uerbi sagitta non habet In
ira enī carnali ꝛ̄pellit⁹ ne
spiritalis ei gladius infigat⁹
Carnalis sapiētia cōm̄ deū
saulū odio habebat q̄ndo cor ag
nulla doctrinā euāgelice
sagitta penetrabat sed postq̄
forti relinq̄t⁹ intrepidē iam

lanus et supno respectu cecatus
ē lumen quippe ut acciperet amī-
sit adananiam uenēs illuminatur
in qua illuminatōne q̄ defensionū
suarū duricia carnit bene d'eo
scriptū est Ceciderūt q̄ sq̄me
ab oculis eius Carnalis videl;
tegumenti illū duricia pressebat
et ideirco radios ueri lucis non
videbat Sed postq̄ supbe ꝛ̄pug-
nōnes eius vite sūt defensionū
squame ceciderūt cue quidē
subaname mamboabonulis
ceciderūt corpis sed anteriam
sub dñica increpatōne cecide-
runt aboculis cordis Cui ei
alte in lectōmis iaculo gfossis
iacēt hinc iam et penetrato
corde regirebat dicēs Dñe
quid meruis facē Repulisti in
dem squamis iam ad cordis
misteria ueritatis sagitta per
ueneat q̄ndo ꝛ̄posita elatōe
supbie eā quē impugnauerat
dmm̄ gfitens et quid ageret
mestus requirebat mittei libr
ubi est semis ille pscitor ubi
lucris rapax ecce dñe iam
uersus est qui pdicitat⁹ pastor
semitam q̄m sequat⁹ Et notā
dū q̄ eū dicēt quis es dne no
ri a dnō respondet⁹ Ego sū vm;
gemitq; patris Ego principiū ⁊
ego uerbū aīe tue Quia enī
saulus in carnali deū credē
et tempnebat et eius humilitat
misericordia despexerat de celo ho
q̄d'gtemp scīat audiuit Ego sū
ihs nazarenus quem tu psequ⁹
Ac si dicēt hoc a me audi de su
pioribus q̄m me de misericordia
despicis Auctore celi ne misse
despexeras in terra et terra

ergo homines cognoscere de celo vt
tanto mihi amplius suaramita
infirmitatis mee uias quanto et has
ppucta michi lesibus adexcellen
potestatis probas Prosternes
igitur te nequaqm tibi hoc astruo
q ante stra deus su sedulud
ame audiss q de me nedere de
dignaris Postqm ei dix ego
su ihs adhuc in expssione ter
rene mihitudinis subdidit na
zarenus siquid si apnus dice
Humilitatis mee infirma fissa
pe et hue sirpbie squamas a
mitte ¶ Sed tam est ipse
defensionis squame qnis homis pe
one humani gemus tontegit
ypocritaru mi spenalr t calli
doru hom metes pmuit)pi t
em culpas suas tanto uehemen
ius confitei refugiut quanto t
stultius uidei ab hoibq pdes
exulteshit ¶ Correptaitaq
tatis smtaro et malicia oculi
dephensa squamas obiut de
fensois et uentantis gladii re
pellit vnde bene ypphiam q
udeaz dr ¶ Ibi aibauit la
mia et muenit sibi requiem
)bi habuit foueam erinus pe
lamam qppe ypocrite prinu
uero malignos quiq si dulcis
se defensoibus qtegut osigntr
Lamia ei humanam habe fae
dr seo corpus bestiale sicut
omes ypocrite in pma fame
qd ostendit qr extra ome sat
est sed bestiale corpo qd sequit
qua valde in qua sit q sub
bom spene molinr Erinq
aut noie malignantiu menu
defensio defenso designatur
qua udelz erinus ai dphem

eius et caput cermit 7 pedes in
detur Sed mox ai apphensus
fuerit semetipm in spera colli
git pedes mitorsus sibi abstr
caput abstondit et mira tenet
mamis totis sil' amittit quod
totu s'mil' ante udebat Sic
mimiu sic malignose mentes
sut ai m suis excessibq pphe
dnt ¶ Caput em erinq cermit
qua quo minus ad nulpam
prior attesserit udet pedes
erinq ospiciet qua quibus
uestigiis nequicia sit ppetrata
cognoscit et tame adduct
repete excusacoibo malignan
mens mitorsus pedes colligit
qua nitta mquitatis sue uc
stigia abstondit Caput pbuit
gma minus defensoibus nec m
choasse se prauu aliqd ostendat
Et quasi spera in manu te
nens remanet qua hmo ro
qui corripit nitta que iam
cognouerat subito amittens
muolutu q ostendam pdore
tenet Et qui totu iam d'phe
endo uiderat tergiuersatoe
prane defensionis illusus to
pariter ignorat foueam
ergo erinus in repbis ha
buit qua malignosa mens
se se mira se colligens stebius
defensionis abstondit Sed m
hoc qpse prior excusat mhoc
qd de caligosis defensionibus
fixum in se odm corripiens
obmubilat diuq nob' pmo
ena quom a silib fulmanu
ostendit Segnit pna nm co
cugnit et ne mspiruchn qde
medit p eus Isse squame pe
tranau ne abore poicanu

88

89

ira

nite mspiraclo penetrēt ⁊ ob
ondrate sūt et gnūcte Quos ei
simles reatus ociat gcordia per
tinacie eciam defensio pcessā
constipat ut de factmoibs suis
alterna se mittē defensione
tueant Sibi em quisq; metuat
dū admonēi uel corrigi alte
cermit et eo circo g corripiē
cāū uerba imammiter assingt
qua se malteo ptegit bene
ergo dr ¶ Unanim gnūgitur
et ne mspiradm quidē tredt
peas qp immigtatibs suis dū
micissim superba defensione
se ptegūt stē exortatōnis spi
racula adse nulla teng trahe
pmittūt quoū pestifera gcor
dia adhuc parnus subdidit
dicēs ¶ Una altei adhèbūt
et tenētes se nequaqm separa
būtur Qm em dūisi corrigi
poterant migtatis suaū ptina
cia timiti pducant et tuto nīg
cotidiē a cognitōne nusticie se
parabiliores fiūt qnto a se inui
cem milla mareptōne sepant
Nam sicut esse noxiū solet si
unitas desit bonis)ta pmōsū
est si non desit malis Puersōs
qppe unitas corroboat dū cō
cordat et tāto magis i co'rigibi
les qnto unanimes facit De
hac unitate regnoū pSalōs
dr Stuppa collecta synagoga
peccanāū de hac naum ptha
ait Sicut spme mutat se com
plectūt sic gmitū eoū paiter
potantiū Cōmitū namq; re
gnoū est dilectio tpalū uolu
ptatū migno mimuū quino
pariter potant qui a delectat
sue illecebris se gcorditer de
ebriant igitur qp membra leuia
than istius idest migni omēs
quos dei sermo squamaū cōpac
cōnbus comparat addefessom
sua par culpa gcordat hūi dr
una alteri adherebūt ⁊ tenētes
se nequaqm separabūt Denes
esse separai negūt qp eo adhe
sionē suam vicissim gstrictī
sūt quo se sibi p omīa siles esse
memmerūt De septo itaq; eig
corpore adcaput sermo rdun
et quid psemetipm extreme
pfectionis tpe antiquus hostis
exerceat nūciat Nam sequit
¶ Sternutatio eius splendor
ignis qd melius exponmus
si pius sternutatio quom agit
mdagemus)nsternutatōne
qppe mflatio a pectore exirgt
que aī apertos ad emandādū
puros non muemt cerebrū
tangit et congesta pnares
cient tohī caput ymmg nutat
)n hoc itaq; leuiathan corpe
idest siue mmaligms spīnbus
seu migrantibus hoibus qui illi p
silitudinē migtatis mhesērūt
quasi mflatio surgit a pectore
Dum elatio se erigit expīt
sctī potestate que uelud ad
emandādū puros nō muemt
qz mhor qp gravitate extollē
disponente deo qūtū appetit
punalere phibetur Exurgēs
aut cerebrū tangit ac gnūnt
qp collecta elatio sathane sessū
in fine mundi arctius pmuit
et caput turbat dū ipm auc
torem malignoū spīnū p
eū qui antixps dr in pfectae
fidelū uehemētius excitat
Tut congesta mflatio peius

F.3

nares egredit^r q^r tota superbie q^s
inquitas aptis malicie flatibꝫ
demonstrat^r Quia ergo sternu
tacio caput maxime quatit le
uiathan ipsius sternutatiõ notat^r
qua damnatũ hoiem ingredi^r
et peũ reprobis principatur qua
tãta tũc vnite se cõmouet ut
membra dni si potest fieri et^r
electa perturbet tantis signis et
prodigiis utiq^r ut miraculoꝝ po
tencia quasi quoda signis lucis
resplendere videatur Quia q^s
cõmotũ caput illius miraculis cla
rescere mitt^r certe eius sternutat^o
splendor ignis vocat^r in eo quod
se ad psequendos mistos cõmouet
ante ipsoꝝ oculos signoꝝ vnib^ꝫ
lucet et quia eius hyramidi sapiẽs
madi adheret eorũq; cõsilijs omne
qd prauũ molitur exercet rectũ
subiugitur ¶ Et oculi eius ut pal
pebre diluculi perhibent quia
hereticis capitis utilitatis usioms
miserũt nõ immerito eius con
silia designantur qui dũ per
uersis machmacoibus q̃ q̃liter
agenda sint prudent maligni^s
eius operarijs quasi ostẽsum
pedibus iter pbent Qui verte
palpebris diluculi cõparãtur
Palpebre namq; diluculi ex
mas nostris horas accipimus
in quibꝫ quasi nox oculos ape
rit dũ nentre christi iam luce
ostendit Prudentes igit^r scis ma
lia eaꝝ xpi pueris sinistris m
hereticis quasi palpebre sint
diluculi quia fidem quã ignd
muenit quasi erroris nocte
assertũ et neneatoꝝ antixpi
uerũ esse mane pollicet^r Spon
dent ei se tenebras expellere

et neritatis lucis signis clarescẽb
micare quia nec psuadere que
uolũt possũt nisi exhibere seme
liora fateant^r Vnde hinc ipe colu
ber in paradiso pmis hoibus
logns in eo quod se melius aliqd
posse simulat^r quasi diluculi
palpebras aperuit qñdo immo
cẽtibus mentibꝰ humanitatis ig
rantiã reprehendit et sacrã diui
tatis promisit quasi ignoãtie
eñ tenebras repellebat et etie
sine diuo mane mãnabat dicẽs
Aperiẽtur oculi vestri et eritis sic
dij scientes bonũ et malũ Ita illo
tũc damnato hoie uemens
eius oculi palpebris cõparantur
quia sapientes illius simplicitatẽ
uere fidei quasi transacte noctis
tenebras respuit et eius figura
mendacia quasi exurgentis
solis radios ostendit Sed q̃a
leuiathan iste non solũ habet
oculos qui maligni^s prauis per
uersa prudeat sed os quoq; ad
puertendas hoim mentes aperit
quo p predicatores suos adaligẽ
dam errois fallaciam audiẽtiũ
corda subuertit apte subiugitur

92 De ore eius lampades prodit
qui em prudet oculi q̃ aut pre
dicat os narrant^r Sed de h^o ore
lampades exeunt q^r mentes au
dientiũ ad amorẽ pfidie accẽdit
et vnde qi^s psapientiam lucet
inde prudubrio prefulgidam cõ
uremant Sed qualis ipa sapie
eorũ luxerit ostenditur cũ pmg
subm ferctur ¶ Sicut thede ignis
accẽse Ecce iam ipotrisis eoꝝ
apte destruit^r quoꝝ pdicatio
thedarũ lampadibꝰ compatitur
theda ei cũ attendit^r odorem

qdem suauē habet sed lumē ob
scurū ita ish p̄dicatores anxp̄i
qua stritatis spēm sibi arrogāt
Sed mō opa mgtatis exercent
quasi blandū quidez est qd̄ do-
lent sed mgrū qd̄ lucēt Olent
enī p̄simulatōm iustīe sed ob-
scurū ardent pniquine p̄ppetes
Quorū simulacōis maliciam
iohannes in apokalipsi brem
dsm pōne apphendit dicēs vidi
aliam bestiam ascendēte d̄ra
habētem cornua duo similia
agni et loq̄batur ut draco p̄o-
rem q̄ppe bestiam idest anti-
xp̄m supiore iam destrōne nar-
raueāt Postquam enī het
alia bestia ascēdisse dr̄ q̄ post
eū multitudo p̄dicatorū illius
exterrena plate glatur D'ra
quippe ascendere est terrena
glā sapere · que habet duo
cornua agni similia q̄ p̄ypo
reism stritatis eam quā m̄s
veraciter dns habuit simulare
sibi inesse et sapiētiam mētis
et mitam Sed qua sub agni
spē audit oribus reprobis serpē
tinū uerus mfinditur fēte
Hic subditur et loquebatur
ut draco Ista ergo bestia de
p̄dicantiū multitudo si apte
ut draco loquet agno simlis
non apparet Sed assumit a-
gni spēm ut draconis exerceat
operacōm Quod hic vnusq̄ p
thedaru lampades exp̄mitur
qua et obscurū ardent p̄fectū
malitie et quasi suauē redolet
p̄fectōm mite ¶ Sed neq̄q̄m
est mirandū est quod nūc solū an
hoc p̄dicatores apparebit et
nūc ab hūanis derepr̄obis d'sit

Modo namq; prius q̄m p̄sentialiter
appareat nōnulli illū vocibus
pleriq; aut moribus p̄dicāt in
p̄dicatores similaris illius nō
sūt qui nī sacros dei ordines ab
tinet fugiētem tōtis desideriis
mūdi tenet qui virtutes ostendit
esse que facūt sed minus ē omē
quod agūt ¶ Sed electos mēs
q̄nomagis interne luci hēnt
inhereat tanto subtilius q̄modo
vanitates aliēnas discernē debeāt
uidet Quid aut mali est hoc
nos spūaliter agere q̄ corpaliter
cernimus simulatos
mplere qui nī nūmismata per-
spuit prius qualitatē illius p̄g
figiām a dextremū vō pondus
examinat ne aut subaurati
speie delectet Aut hoc q̄ vēa
liter auru est monete ip̄be figi
dehonestat autq̄ z auru et
rēte figure est hoc nō integrū
pondus teneret Cū igit̄ mīa
vsnotoru hoīm facta q̄ spiritus
residere ad mētis mē nutima
quasi sollertes mūdare
debemus ut prius de spīno aiz
examinet ne subintret se mihi
occultet et quod prava intencō
agitur rectitudinis palliet
Cuq; si intrēdimis qualitas appa
impresse mox formula figure
queredā est si a zabatis nameta
monetarijs idest ab amatis p̄ris
duat et ab eorū unte simulādme
nullo errōe iniciat Cū vō et
p̄mitencōm qualitas recta
p exemplū figuā cognoscit
restat ut integrū eius pōdus
exquirat Bonū ēppe quod
p̄signa et miracula ch'o rutilat
si p̄fectissima nō habet pēsū

sollicite p cautelā īnspectionis
debet ne dū ipfecta res quasi
p perfecto accipiatur ⁊ accipiēt
dampna incurratur ꝓdicatōes
itaq; antichristi quoꝝ uerā
nūmismatis qualitatē tenēt
qui in his que agūt intentōis
recte ritum nescīūt quia phet
nō celestē priam sēd rumen
gle tpalis exquirūt Quomodo
monete figurā non discrepāt
qui ab omī pietate mistorū mys
tīs pfecto discordāt Quoꝝ
in se integritatis pondus oste
dūt qui non solū humilitatis
pfectionē nequaq; assenti
sūt sed neq; ipām pmā eius
iamiam ꝙtigerūt Hinc ergo
hinc electi cognoscāt quomodo
eorū signa despiciāt quorum
pfecto actio omnē quod opus
pribus gestis memorat impugnat
Sed ipsi quoq; electi dū tot sig
cōspiciūt dū ꝙtepnetes uitam
tūta eius miracla phorrescūt
quodq; dubietatis nubilū in
corde patiūt ⁊ dū se p poigia
illius malicie leuāt mistis ali
ēnis nisiꝰ cernor caligat
Vnde recte subiūgit De nari
bus eius predit fumus oculorū
q̄ppe acies fumo sauciat ffumus
ergo de eius nāribus predere dr
quia admiratorū eius mstiis
ad mometū caligosa dubietas
ecclē in electoꝝ corde geneātur
De leuiathan nāribus fumus
exiet quia ex eius poigiis mē
dacibus eius bonariū mentiū
oculos inepidatōis caligo cōfūdit
tūt namq; in electorū cordibus
cōspectis terribilibus signis ob
scura cogitatio cōglobat Vnde

Hoc qd iam supra prudens meditatꝰ
ore p euangeliū dr Surgēt pseu
dochristi et pseudo pphete dabūt
signa magna et poigia ita ut in
errorē inducāt si fieri pōt etiam
electi Qua mire valde ꝙsidū est
quoniā aut hiis qui electi sūt fidu
ci merito possūt aut cur si fieri
potest quasi ex dubietate subdr
tis quid faciēdi sit dīs oīa pre
scīs pstolatur Sed quia electoꝝ
cor extrepida cogitatōne cōcutit
et tamē eorū ꝙstancia nō moue
ri hec sētencia dīs vnusq; cō
plexus est dicēs Ita ut in errorē
inducant si fieri pōt etiā electi
quasi eni iam errāre ē nisi qua
cōne turbare Sed ptimus si
fieri potest subiūgitur q̄ pul
dubio fieri non pōt ut in errē
plene electi capiātur Bene
aut mihac sumi caligine etiā
ipē animoꝝ senior exprimit
nū ptimus subinfertur 49
Sic
olle sucrese atq; fermētes velud
eni olla fermēs est vnaquēq;
iuxta aīa cogitatōnū suarū ipetꝰ
quasi spumas undarū ardēnū
sustinēs quas et ignis zeli com
monet et ipā tpalis oppressio
more olle minus ferius clausas
tenet Vnde iohānes quoq; nū
huiꝰ bestie signa narraret
adiūxit ita ut ignē faciat de
celo descendere Ignē quippe
descendere est de celestibꝰ electis
animis sīti zeli flāmas ema
nare Qua nō leuiathan ille
alias nō solū serpēs sēd etiam
regulus dr p eo qd in mūdi
spiritibus uel ipsis hōibꝰ prin
cipatur Quat ysaias ait De
radice colubri egredietur

98

regulus |nspiracõi nobis sũpe
est qualiter regulus ꝑmat ut
exoperacõne regili hiis nobis
malicia apcus nmotescat re-
gulus namq; non maxi ꝑmit
sed flatu cõsumit · sepe quoq;
flatu aeza afficit et quicqd
uel positũ longe gingeit sola na-
ri inspiracõne tabefacit ·

¶ Hmc ergo hmc pensare
cõpellimur per hoc qd d naib
eius fumus ꝓcedere dr eciam
ꝑus q; aphis appareat qd condic
in hiãms cordibꝫ fumo pestifẽ
exalacõms operetur Qma ei
sicut et supius dixims fumo
oculoꝝ acies mfirmat non
m meritꝰ de eius naibꝫ ꝓcedẽ
fumus dr cuiꝰ noxis ispiracõ-
bus prauia hiãms cordibus
cogitacõ nascit per quã acies
mẽtis obtundit ne lux ẽterna
videatur quasi emi flatu
naris caligine emittit q i re-
ꝓbroꝝ cordibus insidiaꝝ suaꝝ
aspiracõnib ex amore uite tẽ-
poralis eius congerit multipli-
caꝝ cogitacõnũ et uelud fumi
globos multiplicat q tamissimaꝫ
uite ꝓuis curas in terrenoꝝ
hoim mente coacervat Iste fu-
mus de eius naibus ꝓdiens
aligndo ad tpus ecliã electoꝝ
oculs tangit Huic namq; itri
sensus fumũ placebatur ꝓpheta
cũ dicẽt Turbatus est pre
oculus meus huius mmdacõne
ꝓmebatur Dues Cor meũ cõt
batũ est m me et lume oculoꝝ
meoꝝ non est mecũ qfumus
q ppe iste obtundit acie cordis
q caligims sine nubilo serẽ
tatẽ mtime turbat quies Cog

nosa vero mẽ tranq̃llo coẽde nõ
potest deus mde et peẽde ꝓpha-
rursũ dr Vacate et videte quo-
ego sũ deus Vacare aũt mens
nõ potest que hmõi fumi timda-
cõnibus premitur qua in ea
cogitacõnũ terrenaꝝ uoluminꝝ
exprimis suite amore glomerãtur
Lumen ergo quietis eterne hoc
fumo amittit quia tucarum
pruriginẽ cordis oculus dum
consumit tenebratꝰ Sed sũmꝰ
iste aliter electoꝝ animꝰ turbat
aliter ꝓborũ oculos excecat
A bonoꝝ quippe oculis spiritalis
desideioꝝ flatu resparguꝫ
ne ꝓualẽte misera cogitacõe
densetur mi reproboꝝ vo mẽtib
quo se lucẽtius ꝑtenas cogita-
cones colligit eo ab eis nei tat
fundꝫ lumẽ tollit · fumus
iste ꝓborũ cordib quo illicita
desideria mgerit quasi plor
ante illos globos mmmesũt

¶ Et certe fum globos nouꝫ
mus q cũ alis supius ꝑmeasũt
Alij mferius surgũt sicut et
m cogitacõne carnali t si alia
prauitatis desideria trãseunt
alia succedit Sepe aũt men
miseza quidam transient
videt sed ubi adhuc ꝑmeatꝰ
non videt Bandet d q̃dam
nichs quia eis subtracta nõ sit
et ꝑcauere ac gemere ne-
glegit quia eoꝝ nice succesſet
alia q bus forsasse negns suc
cubuit Sicq; fit ut diu alia nice
nicia transeũt et se alia suc
cedũt abhoc serpẽte cor ꝓbo
sine intermissione teneat

Unde bene Prohel ꝓpha
dixit Desidiũ cruce cõdit

lonusta et residuũ lonuste coedit
brucus et residuũ bruci comedit
rubigo Expgiscimini ebry et
flete Quid enĩ peruicam que
toto corpore mterrã repit ni
luxuria designatur que cor qđ
gmet ita pollut ut mſi pior
mãdicie surgere amorẽ non
possit Quid plonustã que sal
tibus euolat niſi mamis gla
expmitur que se uams pſup
cõmbus exaltat Quid pbruci
cunus pene totũ corpus ĩuestre
colligitur niſi edendi ĩgluu
ies figurat Quid p rubigiẽ
que dũ tangit mcendit msi ira
ĩmut Residuũ ergo eruce lo
custa comedit qz sepe dũ luxu
rie uitiũ a mente recesserit
ĩams gla succedit Nam qz
iam p amorem carnis non
stermitur ofi sẽm se ex castitate
gloriatur et residuũ locuste
brucus comedit qz sepe cũ ĩ
am gloie que quasi ex ſtitute
uemebat resistitur uel uẽtri
vel qbuslibet ambitiõis deside
rys ĩmoderatius ĩdulgetur
Quis ens enĩ dei nestia tanto
atrocius adquẽlubet ãbitum
ducitur qñ to millo uel hũa
ne laudis amore refrenat
Residuũ bruci rubigo con
sumit quia sepe dũ uẽmis
mglinies p abstmẽtiam re
stringitur ire ĩpacẽtia et
acrimis domãtur Que more
rubigmis quasi ex urendo
messem comedit qz vtutũ
fructus ĩpacẽtie flamma
tubefacit Dum ergo uitia
uicta suatedũt agrũ mentis
alia pestis deuorat dũ alia

uelmquit Venie aũt illuc sub
ditur Expgiscimini ebry et 107
flete Ebry quippe uocati sũt
qui mũdi hui amore cõfusi
mala nõ senserũt que patim
Quid est aũt dicẽ expgiscimini
ebry et flete nisi somnũ mẽ
mi sensibilitatis extincte et
mẽ mastacõne cordis tot sibi
succedẽtibus uitiorũ pestibus su
gulãtis obmiate Ptot igitur
globos de leuiathan naribus
fumus surgit per quos mmz
pestes frugem cordis rẽpbri
occulta aspiratõne cõsumit
Cuius adhuc fumi uim sõlicite
dns expmit cũ ilico subsurgit
Quant olle sitatẽsse atqz fer 107
uẽtes Olla enĩ sitatẽditur cũ
mens huãna maligm hostis
suasionibus instigatur Olla at
feruet cũ iam etiã p cõsensũ
mdesiderys praue psuasionis
attenditur et tot undas quasi
feruẽdo parit p quot se negligẽs
usqz adextrioria opa extendit
Hinc nãqz carnalis gsentie
id est olle feruorẽ ex leuiathan
simo uemẽtem pha gspexerat
cũ diebat Ollam sitatẽsam
ego indeo et faciem eius a fle
agloms sub aquilonis etenim
facie huãni cordis olla sitatẽ
at p mstigatõm aduersitatis spũ
illuitis desiderys ĩflãmatur
Ille namqz qui ait Sedebo in
monte testamti in lateribus
agloms nẽtem qñ semel ce
pit maligms psuasiõis sue
flatibus quasi suppositis sibi
accẽdit qtinus nõ qtenta pri
tibus mdesinẽter pdesideria
eshiet ut alia qtẽptẽda appe
rat

alia adepta cõtempnat vt modo
suis compendijs nihil modo
alienis cõmodis ceã nũ ꝓprio
determĩto contradicat modo tan
nisi illecebris satisfaciat modo
quasi in quodam culmine p cogi
tacõnis superbiam rapta cardi na
ra post posita totam se ĩ typo
elacõnis attollat Quia ergo
cor pllaria desideria ducitur
quod instigacõne leuiathan
ipius inflãmatur recte eius
primus successe et feruẽti olle
citus esse phibetur quia plor se
feruores afflata eius tẽptacõib
cõsẽcia erigit p quot mtra se co
gitacões mtumescit quod ubi
alijs adhuc ueritas aperis ex
equit dũ subiũgit ¶ Halitus
eius primas ardere facit quid
eni primas nisi successus ĩimi
cõuersõis ẽporũ mentes
hoim appellat Ardent eni ad
quodlibet tpale appetit quia
minimũ inimi desideria q̃ q̃ẽ
uel integrũ esse aim nõ pmit
tũt Iaciens igit leuiathon al
eius prunas accendit qõs
eius occulta suggestio huãnas
mẽtes ad delectacões illiciat
ꝑtrahit alias namq; superbie
alias inuidie alias luxurie ali
as auaritie facibus ĩflammat
Quibus quippe fatem menti
bus supposuit nũ hãt ad con
tempnẽda uerba domĩce mis
sionis instigauit Inuidie ost
flãma cum aim succendit
cũ de accepto fris sacrificio do
luit et phoc usq; ad fris hodiẽ sa
nguis puemt luxurie facibus
cor Salomonis exussit quem
tãto mulieũ amore subdidit
vt usq; ad idolorũ ueneracões
deductus dũ carnis delectacõm
sequit conditois reuẽcie obli
uiscer Auaritie quoq; igne
achab aim cõcremauit nũ ad
appetendam alienã vineam
eũ ĩpacientibus desidijs ĩpulit
et phoc usq; ad reatũ homicidij
ꝑtraxit Tanto igitur leuiathã
iste halitu in primis flat quãto
animi suggestionis occulte huã
nas mentes adillicita ĩflãmat
vnde et bene mox subditur

¶ Et flãma de ore eius egredi
tur flãma quippe oris eius est ipsa
instigacõ occulte locutionis Ps.
ue enim suasionis uerba ad ani
mũq; aim facit sed flãma e
qꝫ de ore eius egreditur quia
ardet in desideijs aim cui ea
suggestionibus instigat Hec
cotidie suggerit Hec usq; ad pñ
tis uite termiñ suggerẽ non
desistit Sed tũc se nequiquã
dilatat cũ ꝑ illũ dampnatũ
hoiem uenies in hanc mundi
se sẽ apertius ostentat Tunc
ab eius naribus uastior fumus
ꝓcedit qꝫ humana corda signa
eius aimacõib territa ãplius
instigacõ ꝓtulit Tũc eius halitu
ardere uehemẽtius primas
facit qꝫ ẽporũ mentes quas
iam calentes amore glorie
ipsius mouerit suggestionis
sue flatibus usq; ad negnam
execrande crudelitatis mẽdit
Tũc de ore eius flãma egredi
tur quia quicquid pse quicq; per
pẽcatores suos loquitur igni
est quo infructuosa ligna cõ
buenabilit Igne aut terrene
cõcupiscẽie ex mẽs tangit

liber

Vla ex hoc nr̄
do corpus
gerimus vn
uersitatis tu
mnū exea
que nos sig
parte pēsem9
Cicius q̄ppe
qualis sit nr̄i
di finis agnoscim9 si sollicite
aspicim9 hoc q̄ de mūdo gestū9
etas enī mā p iuuenes les ānos
roboramus uiget mūdi autē
tpore crebrescentibus morbis
exq̄uit⁹ vt dū diucius diffēdi⁹
ut subsistat moriēdi nūce cot
die defiat p̄monēta uiuendi
Ita etiā mūdi tpus dū uenēnis
annis augetur crebrescentibus
malis affligit et inde etatis
augmētū p̄pit inde salutis dis
pendiū sentit Tribulacōes
namq; illi aī tp oribus cresūt
et eo detrimēta nūte debilior
tolerat quo quasi ad nūtā p̄ffor
2 dutat Tohs ē ron illū an
tiquus hostis nūbus soluitur
qui q̄nuis iam nūc miserit
p eo quod supne conditōis bñ
tudinem amisit tūc tñ plen9
extinguitur q̄ndo et attēptādi
licētia abstractus eterne nūc
dis relegatur Vnde et q̄m
mūdi atrocius tēptaturus
aggreditur q⁹ tato sit feliciō
ad seuiciā q̄nto se vicinorem
sentit ad penam Considerāt
quippe q⁹ uicta sit ut lucētiam
negligēme libertatis amittat t
q̄nīū breuitate tporis angusta⁹
tantū mūltiplicitate crudelitat
expandīdit sinit de illo uoce
angelica ad dñm dr̄ Ve tibi

q̄ nequaq̄m fieri p̄nosa metalla
cōpiscat Qui ergo oris eius
non mult flāma affici nūē doc
toris veri sētēciā non lignī fe
mi stipula sed aurū argentū
et p̄nosus lapis auret inuenīe
q⁹ tāto igne⁹ suasionis illius
amplius incendit q̄nto se ei ad
consentiendū molliorē q̄ui⁹ p̄bueit Sed q⁹ nulla ratōne cō
cēditur vt mens in hac cōrup
tibili carne posita nequaq̄m
suasionis eius ardore tāgatur
restat ut maligni⁹ flatibus
adusta adoratōis opem se sine
cessatōne conūtat flāmmam
quippe suggestionis illius ex
tinguit ciuis mūdi laurmatū
Deo grās thnxpī tlatia ego
liebemuder dñi mei Sancte
vite Sancte vincenti orate

et mare quia descendit diabolus ad nos habens iram magnam sciens quod modicum tps habet Tuc ergo in magne ire furore se dilatat ne qui in humilitate stare non potuit in dapibus suis foueam cum paucis fruat Tuc quicquid negotiator naluerit callidus exquirit Tuc denique superbie alatus erigit et pdapnatum illum quem gestat hostem omne qd' temporaliter pualet nequiter ostendit Unde diuina nocet rem nunc dr ¶ In collo eius morabitur fortitudo quid est collo leuiathan nisi humilis elatoris extensio designat qr q deum se erigens cum similitudine sublimat ecclam tumore potestatis extollitur qr ei p collum superbia expmitur isaias pphta testat qui urbem filias babilonis redarguit dis ambulauerunt extento collo In collo ergo leuiathan istius fortitudo demoratur dr quia elatorum illius ecclam subiecta potencia suffragat Nam quod tunc superbe extollit quicquid callide machinat cuncta subiecte potencie seculares exequit ¶ Quod daniel pphta innuens ait Dolus in manu eius dirigetur Dolus quippe in mala est fraus inuitate qr omne qd' negotiator uolet hoc ad tps exequi ecclam fortiter potest Dolus uero eius dirigi dicit quia fraudis eius malicia nulla difficultate ppeditur Hoc enim leuiathan iste uel vasa eius hre crebro ppe solet q ad mutandus sue cumulum ea que negotiator appetit ex plere negocijs possit Nam cum fortasse infirmatur electi atq; desiderijs illicitis tunc in hoc plerumq; dr cum muneris manu retinet qd' uoluntatis misere nullos effugere nouerit cuius eorum motus ualida cogitatio nascit plerumq; expta impossibilitate corrigit et mira interne dispositionis ordine p commutationes mutacio male uoluntatis sequit Dum p infirmitate pfectio denegat Hinc est enim qd' subspene uim quibusq; animo de infirmitate iudicia atq; in prauis itineribus gradiente pyphiam dns dicit ¶ Ecce ego sepiam uiam tuam spinis et sepiam eam macheram et semitas suas non inuenies et sequetur amatores suos et non apprehendet eos et quaeret eos et non inuenet et dicat uadam et reuertar ad uirum meum priorem quia melius mihi tunc erat tunc magis quam nunc Spinis enim electorum uie sepitur dum dolorum punctiones inuenit in hoc qd' temporaliter corripiatur et quasi interposita macheria uias eorum obuiat quos immoderata desideria pfectionis difficultas impugnat Horum pfecto animi amatores suos quaerit et non inuenit Cum secundo mali quosq; spiritus nequaquam eas quas appetit huius stulte uoluptates apprehendit Bene autem subdit qr ex ipsa difficultate mox dicat Uadam et reuertar ad uirum meum priorem quia melius erat mihi tunc magis quam nunc Propterea quippe uir dis est qui castam sibi aridam sine spinis mente posito amore gaudet quae tunc mens

vmq; nugaq; desideat aī mihi placeāt
amaritudines uelud quasdam
spinas mueniat in eis delectari
cōmibus quas tpaliter cōparasset
Nam dū adūsitatibus mūdi ip
diligit mordeā cā cepit tunc
plenius itelligit qīto illi cum
priore uito meliusfuit Eos
ergo quos nolūtas prauā per
uerit plenitq; aduersitas cōgit
unde et mīs timēdū est ne
seq̄tur psperā aī desideāntur
minusta qp difficilius malū cor
rigitur quod pcōmisse etā pspe
ritate fulcit Ieremiath in ueritate
ille q aī membris suis eternis
est cruciatibus deputatus t do
lus īmanu eius dirigit Et m
collo eius fortitudo demorabit
q hoc qđ tpaliter pulsa contra
bonos uolūtate desiderat pusio
simultate gstimat ut tāto ei
de aduersitate cōsimāt in pīti
mihil obstat qīto ei īposter
de prosperitate nil remanet
Et qm omis q̄ pūsis moribus anīa
eius mmoretur pius dcās mer
dimicias amittit apte subiū
gitur Et faciem eius pred
egestas pfaciem q̄ppe solet
notata designari unde sp̄ūs
est fames mea predet te ideſt
notata duritiā pbebit Oriēdū
uero est quod egestas in sacro
eloquio aliter electoī ponit
Aliter ūpboū egestas namq;
electoū est aūuere dimicie ce
lestis patrie ad eoū aīm ūdeāt
et in hoc erūpnosā pīnis uite
exilio positi se paupes esse me
mineūt illas q̄ppe dimicias
sine cessatōne suspirāt d̄ quib⁹
paulus dr ut sciatis que sit spes
vocatōnis eius et que dimicie
gloie hereditatis eius in sctis
Et quia adhuc eis nequaq̄m
gspirāt studiose uterni ī cruce
ihūs pauptatis gemūt Hāc
pnulubio pauptatē Ieremias
inspexerat Cū dicebat ego uir
videns paupertatem meā in uirga
indignatōnis eius Virga enī
indignatōnis ds est passio di
strictōnis Quā indignatōnem
tūc homo ptulit aī ex paradiso
pulsus uetus miserim gaudii
dimicias amisit Sed q̄ electi
quiq; incessanter gspirāt qđ
īpūtis uite pemicia abilia po
testatis in gemite fiducie ce
ciderūt b̄n dr Ego uir videns
paupertatē meā Quisquis enī
het adhuc uisibilia appetit pe
egrinatōnis sue malū nō intelli
git et hoc ipm uidere qđ patit
nesciit Quoniā pauptatē dauid
ppheta mtuēs ait Infirmata
est in paupertate uis mea in pau
pertate enī uīs infirmai dia
quia lapsus in hac peregrinatōe
animq; et corruptōnis sue mo
lestias uicerberato hoc qđ poterat
ostendi ppetuitur sed hāc
paupertatem ipsi in gsiderare
nescīt quia dū sequit̄ ea
que gspirāt cogitare uisibilia
negligūt que p̄ uidenit unde
et egestas eoū ppie dicit
quia dū ūplentur uanis
dimicijs uacuātur Quib⁹ sepe
uenit ut p elatōnis clemēt
sublenari dū nequaq̄ time
sue damna gsideant esse se
cūā a bonis actibus īopes nō
agnoscāt unde uoce angeli
p̄ceptoi laodicie dicit Dic

q̄ omnes sim et lon pletatibus et
mallens mdigeo et nesns q̄ tu
es miser et miserabilis paup
et cecus et midus quasi dmitē
se asserit qui parvo gām am
sūtatis extollitur sed pauper
cecus et midus arguitur paup
vlq; q̄ virtutū dmicias n̄ hab;
Cecus q̄ nec pauptatē qua pa
titur videt Nudus q̄ p̄ma stolā
p̄dit sed penus q̄ nec se p̄disse
cognoscit Quia ergo ut dixi⁹
egestas reprobi est defraudatō
meritorū verte de leuiathan
d̄ faciem eius p̄cedit egestas
Nemo quippe cognitōm eius ni
gitur insipiens vtutū diuidias
dimittit Omnis eni bonas cogi
tacōnes subtrahit et tuc eis ap
rem noticiam sue iniquitatis
insinuat egestas ergo faciem
illius precedere d̄r q̄ p̄us fact
tas virtū p̄dit ut quasi p̄fu
mliatate post modū eius no
tica cognoscat Vel certe quia
multis ita fraudulēt subrepit
ut ab eis deprehendi nequaquam
possit et sic eorū virtutes eua
cuat q̄tinus astucie sue mali
tiam non ostendat Facie eius
egestas p̄ire phibetur acsi q̄
te dicēt q̄ tā mstrias temptat
prius q̄m mdeatur spoliat hic
est eni q̄ de effiam p̄phās
d̄r Comederūt alienī robur
eius et ipe ignorauit alienī
q̄ppe intelligi apostate sps
solent qui robur comedūt aī
vtute mentis putendo gsumūt
q̄ effiam philit et nescīt
q̄ in temptatōne malignoū
spūm et robur animi p̄dit
et hoc ipm q̄ p̄dit nō ītellect

Lemathan ergo faciem egestas an
cedit q̄ negligētiā mentes ante
temptādo spoliat quam eius in
sidias is qui temptat agnoscat
per hoc ergo q̄ dicti est in collo
eius morabitur fortitudo vbis
molancie ostendit⁹ p hoc uero
q̄ subditur et faciem eius p̄cedit
egestas In egestate uero fraud
subtilitas designat⁹ q̄m⁹ d eo
q̄ eius faciem p̄ire egestatem
cognoscimo subpetit aliud q̄d
hī tribus exponim⁹ ¶ Terri
bili quippe ordine dispositōnis
occulte p̄us q̄ leuiathan iste m
illo damnato homīe q̄ē assu
mat apparat a sāī eccliā vtutū
signa subtrahit⁹ Nam p̄fecto
abscondit⁹ aīarū gratia
auferetur plixior⁹ abstinētie
diminut⁹ dicitme uerba cōtes
tat miracoū p̄digia tollūtur
Que quidem nequaq̄m sup̄na
dispēsatio subtrahit subtrahit sed
non hec stat p̄oribus tp̄oribus
apte ac multipl⁹ ostendit q̄ tā
mira dispēsatōne agitur vt una
ex te diuina simil pietas tm ista
compleatur dū eni subtrahit
signoū virtutib; sāī ecclia ue
lut abiectio apparet 7 bonoꝝ
p̄mia nescit qui illā p spe rele
stū et non p̄pter p̄mia signa
venerant⁹ et malorū mens cōi
illā cuius ostendit⁹ qui sēq; que
p̄mittit inuisibilia negligit
Dū signis visibilib; tenet⁹ Dū ig⁹
humilitas fideliū mltitudine et
manifestatōne signoꝝ quasi
destituit⁹ terribili occulte dis
positōnis examine inde bo
nis misericordia largit⁹ unde
malis iusta ira simulatur

liber

Dina ergo leuiathan iste p̄ius
q̄m manifestius et cōspicuus ne-
miat ex magna parte mīsteria
signa mirantiū cessāt vere mīc
dē faciem eius p̄dicit egestas.
ante eñ a fidelibus miraculoz
diuicie subtrahūt et dū cōi eos
antiquus ille papta p̄digia hosti
ostendit ut quo ipē p̄signa ex
colluit eo a fidelibus sine signis
robustius laudabiliusq; amatur
q̄nis ecia fidelibus meus cer-
tamīe signa non deerūt sed tūm
erūt illius ut nostroū aut pau
ca aut nulla indicāt. Quouis
mmitū mirantis omībus signis fit
pocior cā omīe qd ab illo fieri
terribilī gspicāt p̄mittere cō
stancie calcem p̄mūt sed ma
lignus hostis tanto ḡ eos agrio
mmantate se exhibet q̄nto se
despici eciam clarescētibus mi-
culis dolet Tonī se ergo i ecc
rnteim colligit artūs q; ẏbos
mnece fideliū mamanti em-
delitate guigit ut senectā sua
tāto robustius exerat q̄nto ti
us que puerse agere appetit
nulla sibi corpis membra ads-
cordant. Vnde et recte subdit
membra carnū eius cohēa
sibi carnes eñ leuiathā hꝫ
sūt omēs ẏbi qa d̄ intellectū
spūalis patrie p̄desideriū nō
assurgūt membra uero sūt
carnū hi qn eisdē puerse
agentibus et se se ad nūtatē
p̄cedētibus guigūt. Quat ecōi
ppaulū de mīco corpe dicat
Vos estis corpus xp̄i et mēbra
de membris. Aliud quidē est mē-
brū corpis aliud mebrū mēbri
Membrū q̄ppe corpis pars ad
totū. Membrū uēo membri est
particula ad partem. Membrum
namq; membri est digitus ad
manū. manus ad brachium
membrū uero corpis est totū
hoc simīl ad corpus vniuersum.
Sicut ergo in spūali dominico
corpore membra de membro
dicimus eos qui in eius eccliā ab
alijs regūt. ita nulla leuiatha
ustus repba congregatōne me-
bra carnū sūt qui inquo opē
q̄ndam se negoijs cōiūgūt.
Sed q; malignus hostis sibi in
pulso opē a p̄missis ad extrā
cōcordat diuing sermo in eo
membra carnū sibimet co-
hertia memorat. Sic namq;
puersa inanimiter senuūt
ut nulla oñ se mutuissim dispu
tatōne iuuāmt. Nulla mu-
eos aduersitatis alteratō sentit
et idcirco oñ bonos uehemēt
pualent q; in malo se cōcordē
tenent. Sicut em iam supius
diximus ut p̄missū est simultas
desit bonis ita p̄missus sine
desit malis repbeū q̄ppe vnitas
bonoū viam tanto durius ppe-
dit q̄nto se ex p̄cessōne iuuē
opponit. Hanc unitatē ẏbec
p̄missam paulus sibi ḡhex
erat cū in medio saduceorum
phariseorūq; cōsphensus ducebat
de spe et rsurrectōne mortuoz
ego inquit quia mīmq; nocte
prussa ptimis cōi se multitu
audiencū turba dissiluit aliq;
in duas partes tumultuosam
militudo diuidēdi paulo ma
ere pcōsis aperuit q; que tu-
ba pfegnciū unita ostiumq;
duussa laxabat. Eripuitur etiā

nisi dñi diuidit⁹ minus ⁊ electos
nota ad pfecta puenit dum
ẏpboꝝ agmina p̄ discordiam
cõfundit. Quod bene etiam
martyrii stissione signatur
Dñi enī in duas partes inda di-
uidit ab electo populo ad tã
ẏp missionis tendit⁹ qz dñi malo
pnitas scinditur bone mẽtes ad
hoc qđ appetit pducit⁹ Si mala
inimitas noxia non fuisset nequ
diuina puidencia sipbrenn ligiuas
in tanta diuisitate dissipasset
si malorũ inimitas noxiũ nõ fuis-
set de stoꝝ sẽ ecclie hostib ẏpha
non daret Decipita dñe ⁊ diuide
linguas eoꝝ ẏgitur quia leuia-
tham iste ait eoꝝ electos dei m
sius uibus effrenatur ad aligñ
tñ siue malicie inimitate quoq; m
ẏpbis habere pmittit⁹ ut tãto
eoꝝ nos⁹ robustius uires suas ex
erat qñto non solũ nos⁹ ictu forti
uidmis sed mole ẽpt adunaco-
mpugnat sed quis contra ista
sufficiat que mens ad tante
elacõis et compagis ponderа
nos⁹ ab ipã cogitacõni uidice
cõtremiscat vnde qz nepdalẽ
nos⁹ p infirmitatẽ ꝓspicit pro-
inis diuina clemẽcia qđ pse
metpãz facias adiungit nã seq⁹

10 Mittit eoꝝ eũ fulmina et
adloꝝ aliũ non ferent⁹ quid
appellatõne fulminũ misi re-
mende ille extremi iudicij sm
tencie designant⁹ que ideirco
fulmina uocant⁹ qz minimum
eos quos ferit⁹ impetuꝰ in-
tendit fulmen namq; si per
ẽ paulus uenire ꝓspexẽat at
dicebat quẽ dñs ihs mẽ flabet
spũ oris sui et destruet illustrãt
adiuentus sui Hec aũt que ferũ
mittit⁹ fulmina adloꝝ aliũ nõ
ferũt⁹ qz missis gaudẽtib soloꝝ
hũt regnos seruit Nam post tritu
ram mitte pũlis in qua mũt tritu-
rã sub paleis gemit ita in illo
extremi iudicij uentilabro tri-
tica paleaq; discernitur ut nec
in tritico horreũ palee trãseant
nec in paleaꝝ ignem horrei
grana delabant⁹ Illa ergo ful
mina locũ aliũ nequaq̃m tãgt
qua indeb igne suo non grana
sed paleas incendit Sed quia
leuiathan isti pena nõ corrigit
sed augmentat dñi subiugit Cor eius
indurabitur quasi lapis et dura-
bitur quia nulla imag̃ passionis
penitẽcia molliebit

11 Cui
solis ictibus eterne ultionis apta
bitur Certe primus submittitur
et stringitur quasi malleator
manus Incudem quippe malleator
solis aptam passionis figit Ad
hoc namq; manus statuit⁹ ut ac-
tribus ictibus sepe uenit leuiathan
ergo ut malleatoꝝ manus stringi⁹
qz in ferum inualidus coartabitur
ut eterni supplicij cõtumax per-
cussione tundat⁹ quo modo qz
punit⁹ dum iusti quoq; illo in
insidijs uigilante sed doloribus
tabescẽte saluant⁹ In incude aũt
alia uasa format⁹ ipa uno tor
pussionib in uas aliud non
transfert Certe ergo leuiathan
iste incudi compatis est quia
nos illo psequente cõminuit
ipe aũt et sp punit⁹ et in uas
inutile mõm mutat eterne illi
pussionis uel mq; uis et nos su-
pni artifices manu mentis tẽp-
tacõne percussi pullũ quasi uas

cula formata transimus In ipō ei
tundmur sed ut adusū domus
sup̄ne nemamꝰ Ipē vō q̄ meus
strngitur quia t si mū tempta
do mūdū circuit m̄ inferno tan
posūus subiecti sentēcie nō uagꝰ
sequit Cum sublatus fuerit
tmebūt angeli et territi p̄gabūt
Sp̄ūa sacra ita nō uīq̄m typus
p̄ti fūiusq; p̄miscet ut aliq̄ndo
filius p̄ patre aliq̄ndo intelligat p̄
tre p filiū q filiū namq; p̄ patre
uidetur cū iohānī mulier parturi
masculū qui regat gētes ī uirga
ferrea demōstrat Quod q̄ tam
nato dño uemente iam tūc ec
clī fuerat rem gestam nūciabat
Surrexū p̄ patre uidet p filiū sicut
p̄ ps̄m dñs loq̄tur dicēs fodederūt
manus meas t pedes meos dinu
merauerūt oīa ossa mea Quibꝰ
uidelicet uerbis species dominice
passiōis quasi iam transacta
describit Sed m̄ adhuc longe
post futura ānūciat Hoc ergo
loco quo dr cū sublatus fuerit
tmebūt angeli ml obstat mtelli
gi q̄ sub finem ty̆pice modū p̄sens
describit Nec recte itelligēcie
sensū relinq̄mus si credamꝰ le
uiathan iste abarce bestiarum
cadente mruina eius ecclīam ele
ctos angelos expauisse ut tū ipse
ex illorū numero sup̄ne lapsus
eiecerit illos ad robustius studiū
timor ipōs solidaret unde t p̄bet

Et territi purgabūt purgati
eni sūt quia nimirū illo cū typhis
legionibꝰ exemte soli celestibꝰ
sedibus quo beate uiuerent
meterni ūmansurū Omnis itaq;
lapsus eos et terruit t purgauit
Terruit ne conditorē suū superbe
despiceret purgauit vō q̄ exercitꝰ
reprobis actū est ut electi soli ī ma
nerēt Et q̄ auctorū opifex deus sit
ad bonorū custodiā bene uti creā
mala accōne t̄ phorū lapsū ca
denciū uerūt ī p̄uerūt manēcū
Et inde p̄ua est culpa superbiēcū
inde humilibꝰ angelis et mucrta
et solidata sūt augmēta meritoꝝ
Istis namq; cadētibus illis mu
nere datū est ut cadere omino n̄
possint Creti eni angeli dū mysti
natiē sue dampna gspiciūt esse
ipis iam cautis robustius q̄ con
sistūt Unde fit auctore rerū dño
cuncta mirabilī ordīate ut illi
electorū spūuū panre creā ruine
sue dampna p̄ficiūt dū inde
firmius cōstructa est inde fuerat
ex parte destructa Sed q̄
sepe sp̄ūa sacra p̄dicatōes erē
p eo q̄d gl̄iam celestis patrie āmū
ciant angelorū solēt nomē
designari possimꝰ hoc loco an
gelos creā sōs p̄dicatōes actiq;
Hinc est et q̄ iohēs ī apokalypsi
septem ecclīs scribēs angelis ait
loquit id est p̄dicatoribꝰ pplorū
Hinc p phū ait Et angeli pacis
amare flebūt Hinc ecclīs ma
lachias p̄pha loquit dicēs labia
sacerdotis custodiēt scīam et
legem requirent ex ore eius q̄ angē
lus dñi exercituū est Hinc paulꝰ
ait magnū est pietatis mysteriū
q̄d manifestatū est in carne iusti
ficatū est in spū appauit an
gelis p̄dicatū est in gentibꝰ cre
ditū est in hoc mūdo assūptū
in gla Quia igitur dispēsatoꝝ
misteriū postq̄m apparuisse
angelis dixit p̄dicatū gentibus
subdit p̄terea angelorū nomīe

8

pdicatores scos id est electos mios designauit ¶ Si ergo hoc qđ dr̃ eis sublatus fuerit timebit ageli et territi purgabit̃ ad finem ipo referur adiemẽte districto iudice execrema hic leuiathan ultimus dãpnacio designabit̃ qr de hoc mũdo priam modicu collus q̃ mĩ mira mansuetudinis longanimitate tolerauit Tanto amũt hmi ponderi terroris excutit̃ ut scõrũ ecia pdicatorũ fortitudo turbetur Cum enĩ sublatus fuit timebit angeli quia ãlitudinẽ turbine rapitur hñ q̃ i corpoĩbus reperiri potuerint in mensu terrore quassi ecia supne patrie mucy gremisaũt Omnis enĩ ira fortes atq; pfecti adhuc tamẽ q̃ in carne sũt positi nõ possũt in tanti terroris turbine nulla fortitudine consistere Sed tũ leuiathã iste rapitur atq; omã mi eius interitu elemẽta gratulant̃ pdicatores scos quos ut dixi adhuc in suis corpoĩbus illud tpus inuenerit spes de regni ipius maiestate letificat et carnis infirmitatis deire ostensione pfruebat̃ Fit ergo in eis aliquoms tremor letitie 7 timor securitatis qr 7 celesti regno se remunerari certi sũt et pfecti iuxta iudicis merita per carnis infirmitate cõtemnisse Consideremus ergo quomodo tũc iniquorũ ecclesia concutit̃ quãdo ecia iustorũ vita turbat̃ Hi qui odeũt aduẽtũ iudicis quid facient si terroris tanti indignatia ecia q diligũt expauescũt & quia in sctis pdicatoribus hic pauor excoquit si quia in eis esse ponit leuiã rubigo in actibus pfecti

dicit Cum sublatus fuit timebit angeli apte mox subdunt 7 territi purgabit̃ Sed qr hec de leuiathan ultimo fine cognoumus interim priusquam pereat quid agat audiamus Sequit̃ ¶ Si apprehendit eũ gladius subsistẽ non potest neq; hasta neq; thorax In scripturis sanctis aliquando pgladius sãcte pdicatõis aliquando eterna dãpnatio aliquando tribulatio tpalis aliquando antiqui hostis ira uel pcussio designatur Gladius enim sancte pdicatõis nominat̃ Unde aut apli et gladius spũs quod est ũbum dei Gladius nomẽ eterna dampnatio designatur Unde de pdicatore hẽrico scribit̃ est Si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt qr quãtalibet numerositate germinent eterna dampnatõi ipsi mũdi Gladius tribulatõ tpalis accipit̃ Unde mare fluctus tribulationũ dr̃ Et tua ipsius animam pertransibit gladius ¶ Pursus pgladius ira uel pcussio maligni hostis exprimitur Unde pl̃s ait qui libeãs dauid servi tui de gladio maligno Benignus quippe ste pdicat̃ est gladius quo putimur ut a culpa monemur malignus uero est diabolice pcussionis gladius quo male quis punit̃ ut anima rectitudinis exinaniat̃ Antiq ergo hostis est gladius de quo Dampnatus homo mussi minister eius assimilatus ipsum quippe pernicioſam frandis exercuit et firmorũ arma confregit Hunc ergo leuiathan gladius apprehendit cũ eius damnatus homo suscepit Unde gladius nomẽ eius ira significat

Nec non apphendere gladiū ꝙ
a gladio apphendi describit ītātū
q ppe nūc misamiam uerit⁹ ut do
mīari omnibus appetens negēt
sue ire dnēhit Nos namq; nr
am mūsi mstice assimimus
gladiū tenemus quia eā subeq
tate mdiq possidēdo modeam⁹
Ille aūt quia pabripta fiiorū
rapinis non apphendere gla
diū sed a gladio apphendi p
hibetur Non em nram possides
tenet sed abra semēs tenetur

18 Cūctis aūt liquet q hasta
aduersariū pcutimq thorace
veb a aduersario mumimur
p hastam vulnera nferimus
p thoracem tegimur ne vulnē
mur quid nisi p hastā ī pōcq
lacrimis quid p thoracē nisi for
titudo pacīēcie designatur.
Leuiathan ergo iste q passimū
reboꝝ homēs mirā oīmode
crudelitatis effrenat⁹ apphēdi
a gladio dr Nam p ostensionē
mimense hīc fortitudmis exhib
quicquid neqter potest ī neq
hasta neq thorax subsistere po
terit quia antixpūs venēs
tante vnitis apparebit ut si sup
nū aduersariū desit ī pōcamaū
acumen obtundat et lōgam
tatē pacīēaū deshmat Nisi em
mstoꝝ vtram sup na gnā sol
dat non subsisteret hasta q pre
dicatoꝝ virtus frangit⁹ nō sub
sistit thorax q constantiā paci
encia distincta penetrat⁹ vn
et subdit hic 19 Reputabit eā
em ut paleas ferrū et quasi li
gnū putridū ēt Quod supius
hastam dixmo hoc mferius
ferri applicatione ꝛ plicauit
et q thoracē pdidit hoc rursū
aeris cōmedratione signauit
ferrū nanq; acut⁹ ut adiuuet q
muneret⁹ Es aūt rubigine
pene nulla cōsumit⁹ ferro ergo
pdicatoris iacula ere autem
longanimitatis constantia de
signatur Vnde et subditur spē
de scā ecclia p moysen dr ferrū
et es calciamētū eius Calcia
mentū quippe mortalia sancta mu
nimen pdicatoris accipitur
sicut scīptū est calciati pedes
ī spāratione euangelij pacis
Quia ergo pūdū virtus p
es aūt pseuerancia exprimit⁹
ferrū et es calciamētū ei⁹ dr
Dū pdicator illius acumine
simul ꝛ gstantia mūitur Per
ferrū em mala aduersancia
penetrat p es aūt bona que
pposuit longanimiter puat
Cui q p ferro p seuerancia am
illic apnus insinuat subdēs
Sicut dies unus eius ita
erit et senectus illius Deole
matham iste quidō illū gladiū
q sancta eloquia antixpm
vocant ne exercitacōe sue ire
assimilet et ferrū nelud pa
leas et es nelud lignū putridū
reputabit quia nisi diuīa gra
p tegat et pdicatoris vires ne
lud paleas nequicie sue igne
sumat et pacīēaū q stāciam
quasi lignū putridū ī puluē
redigit et acumen ignit⁹ ferri
et eius fortitudo defluet dum
p molestiam iniurie illius et
pdicatoris sensus obtundit⁹
et pacīēcie lōganimitas assi
patur nisi ergo electos suos
spiritalī dnā roboret ubi

tūc inhrim eānt si fortes uelut palee reputant. Quid nūc lemathan iste de paleis faciet si ferrū quasi paleas estimabit quid de putridis lignis actum est si quasi lignū putridū ens fortitudine solum Sed oḡm mlt qui sunt uiribus ferrū uel es ee se estimāt millo nūt tribulationis igne paleas se esse d'phēdit Et qm mlti qui p mfirmitate ipam esse se paleas meminūt p diuīm adiutoriū fidei insteri atq; ens soliditate roborantur ut cōn aduersarū sūt tanto magis in deo fortes sint qnto de se amplius mfirmos se ee memineūt Sed qnto alcius uehemoth iste cōn electos dei p miracla erigitur tanto cōn eū sēti quiq; uehementius ad pdicationis se uerba stringit Qui tam ita ypocritarū mentes possidet ut eas nulla cōfossus ver' iaculatione deserinquat unde et subditur Non figabit eū vir sagittarius Quid enī sagittarios uel sagittas nisi uerba pdicatoꝝ accipimus que dū exnoce bene uulnerāt distringūtur audientū corda transfigūt Hinc sagittis scī ecclia percussa fuerat q dicebat uulnerata caritate ego sū De hīs sagittis psalmista uoce narrabat Sagitte parmulorū facte sūt plage eoꝝ q; scīa uerba humilia penetrauīt animos ypocritarū De hīs sagittis ne mici pugnatoi dr Sagitte mie acute potentissime populi subte cadent in corde et reliqua Hinc itaq; est sagittarius qui p sēte mutationis arcū audientū cordibus uerba recte exhortationis figit Quia igitur lemathan iste uerba pdicationis despicit et cū ypocritis meteꝝ maleficia dendo momorderit diuus scriptor iacula eas omnimodo nō dere Inquit recte dr Non figabit eū vir sagittarius Ac si apte dicēbat a ypocritarū cordibus eius sūt pdicatores sagitta nō exeunt ut qz quisquis ab illo apprehendit uerba iam pdicationis audire ꝑtempnit Unde bene premissis pcedentibus tractatibus de hīs qs in mamu antiquus hostis desint p ysaiam dīs dicit Immittā uobis serpentes regulos quibus non est incantatio Ac si diceret Iusto iudicio talibus uos immundis spiritibus tradam qui a uobis exciti exhortatione pdicationis quasi in tantānī sermone nō valeāt quia vō lemathan iste a cordibus ypocritarū ste pdicatorū spiculis non moriet ipe etiā suorū virorū qtemptus addictus cuilibet subministrat in stipula uersi sūt et lapides funde qd ysundam misi scā ecclia figuā funda namq; dū in gyrū mittit sicut de illa lapides exeunt quib aduersariorū pectora feriant ita scā ecclia dūvolubilitate ponī p tribulationis animū diuinitus fortes ex illa vi ydeūt qbus quasi lapidis ictib' in iquiorū corda tundant unde et ad ysaiam de bonis doctoribus dīs dicit Deuorabūt et subiacient lapidibus funde Sancti quippe doctores qui adhuc et alios mstruūt hostes diuorant dū eoꝝ mtra corpa sunt

p vnm comisacois imutat quod
lapidibus simde sibigit qz dñi
fortes quosqz issa ecclia nros
instituit p eos adisaioñ sup
bienaiñ pectora dira gsingit
Inde golias imanissimus
saxo simde moritur qz sngla
ste ecclie lapide diabolica celsi
tudo superatur leuiathan ita
ste qz dampnato illo homie
assumpto quoslibet fortes ecce
nelud mfirmos despicit eoz
qz vires tpaliter pmit vertte
mut dr Insupulam uersi
sut ei lapides simde sic si apte
dicenit Deoñ robur quasi
nsupule mollicie redigit qz
Imgrua piss illius petrus dim
ctibus tundit Omem qppe
mt formidiñ sue mignitatis
excertens gñto se ab eis vma
spitaliter dolet tanto ñr eos
agrius atrocius corpaliter p
ualet et quia ml se coñ eoñ
spñm pualere gsiderat teoñ
carne crupelitatis sue omia
argumeta gsumat Deo qz
mrñ si humanas vires dspic
qui ipe ecclam supm m se uidia
eterna tormeta gtempnit dñi
et subditur quasi supulam es
timabit malleñ ac si dicat etiã
si pondus eius aniadusiones de
spiat que se psupplin desup
uenes fert In sptu aemissara
malleo noie aligdo diabolg
designatur pquem mut delm
gnaũ culpe ferunt Aligdo
uero prisso celesis accipitur
quia uel electi sup nos ictus
sentiñ ut a prauis itmelibg
corrigant uel iusta ira tybos
pnunt Vt iam supplicia etiã
primes quid ecclã ipsius mereã
ostendat Nam qz appellacõe
malleo antiquus hostis expmit
Ipheta testat qñ sup eñ vim ex
m iudicij cõtemplat dicens qo
modo gfractus est et ignius malleus
vniuse terre Ac si diceñ eñ per
quẽ vasa sua dñs misery
usu formanda punit qs ppe
dat quo turbine uemẽte extremo
iudicio m eterna dampnacõe
confringet Hinsñ p malleum
prussio celestis expmit quod
Salomone hñm edificante sic
añ dr Domus aiñt añ edificaiã
lapidibus de dolans atq pfecta
edificata est et malleus z securis
et omne ferrameñtũ nõ sut audita
m domo añ edificaret Quidñ
domus illa nisi scam ecclam
qñ m celestib dñs nhabitat
figurabat adaug edificacõm
electorũ amẽ quasi quidam
expolit lapides qñ deferuntur
que cũ edificat m celis mllg
illic iam disparme malleus
resonat qz dolan atq pfecti
illuc lapides ducim ut longe
nẽ meruñ congruus dispona
mur hic enim foris tudimur
ut illic sine ẽphesione ueiã
Hic malleus hic securis hic
oĩa tũsionũ resonãt ferrũm
In domo aiñt dei milli ictus
audiñtur quia m eterna pria
omes iam pussionũ sre pity
cõtacsñt Nequaqñ ut ibi mal
leus pri pnunt quia nulla ani
aduersio afflixit nequaquaz
securis incidit qz receptus
miterius nulla foras secreit
secreta piat Nequaqñ sema
mẽta pstrepũt qz nec qlibet

nimina ultra iam flagella-
sentiat. Quia ergo prima malleū
desinit nemetem celestis podus
passionis expimit quid ē qđ
leviathan iste malleū misi qđ
sipne amadūsionis ictus for-
midare grempsit et quasi sti-
pulam malleū deputat quia
aduiste ire se pondera velut
ō leuissimos ferreos parat vn
et adhuc expressius subiungit
Et deridebit vibrantā hastā
cōn leviathan eni dns hastam
vibrat quia in eius meritu
districtas minat sentēciam.
Hastam quippe libre est et ā
a morte ex districta amadui-
sione p̄parat. Sed apostata sps
auctorē mite ecclā ac sua morte
despiciens hastam vibrātē de-
ridet qr ex districto iudicio esc
quid graue quicquid horribile
se pnidet pati nō metuit. Sedq
se eterna tormēta non posse eua
dere cōspicit. Quem tūpleriq hs
mūdi sapiētes insanis q̄ appetit
trūta pinacia tāta formidine
stringi considerant corda sua ad
famulatū eius hūiandis ultimat
et omē q̄ deo largiēte sapuit ho
cōn eū ad sermonū hostis illius
inflectit. Vide et recte subiūgit

Sub ipo erit nudy solis ispi
eni sacra tū figuate sol ponitur
aliq̄ndo dns aliq̄ndo p̄ncio
aliq̄ndo de re qualibet maifeste
visois ostensio aliq̄ndo autem
intelligētia sapiētū designatur
P̄ solem q̄ppe dns figuratur sicut
p̄ sapiēte libri phibetur qđ oēs
impy in extremi indicij die cog-
ita sua dampnatē dicti sint. Ex
radiis q̄ a nubecula st lumen
nistate non luxit nobis sol no
ortus est nobis. Ac si apte dicant
Interni nobis lumis radius non
refulsit unde et iohēs aut similiter
amicta sole et luna sub pedibus
eius in sole ei illustratio deitatis
et luna aut que menstruis supple
cōnib defiat inmutabilitas tpora-
litatis accipitur. Sca aut ecclia
q̄ supni luis splendore p̄tegitur
quasi sole nesciri. Quia uero
aucta tporalia despiat lunam
subpedibus p̄mit. Virtutis sole
p̄fectio designat sic iohannes
ueritas dicit q̄ natus sine radi
cibus semina orto sole aruerūt
quia indeb uerba mite micedeter-
renoriū hoīm tpali momēto uire-
cia supuenīte p̄ fetoris ardore
siccat. Virtutis sole manifeste
visois ostensio designatur sic
ysaias dns auctor oculis apparēte
demicat dicens in sole posuit
thabernaculū suū ac si diceret
humanitatis assumte sacramēta
in luce manifeste visois ostēdit
et sicut eide ysaie diuina uoce
p̄ nathan dr. Tu fecisti absconde
dito ego uero faciam uerbū istud
in conspectu omnis isr et in conspectu
solis. Quid eni p conspectū solis
nisi cognitionem insinuat manifeste
visoms. Virtutis solis nomē
sapientie intellectus exp̄imitur sic
in apokalipsi scribit est. Quartus
angelus effudit fialam suam
in solē et datū est illi estu ferire
homes et igni fialam inde lig
in solem effunde est p̄fectionis
supplicia uiris sapiēte splēdē
fulgētib irrogare et datū est
illi ut afficiet homes estu et igni
q̄ dū sapiētes vi cruciatib inti

male agendi errore tangit. Illo-
exemplo psuasi mfirmi quiq;
pualibz desidijs mardescūt hinc
namq; fortiū augmēta pstant
pdicoribz ihitmoriū qz sole acu
men sapientie designatur p cō-
tōes quoq; a Salomōe dr Sapi
ens vt sol pmanet studius ut lūa
mutat. ¶ Hoc ergo loco q; per
28 solis radiū mst acumina sapiē
cie ōmostrant. qz et multi q; issa
ecclia luce sapiene risplendere
nidebant tūt uel psuasionibz
capti uel mimis terrisi uel ānā
nibus fracti leuiathan ustus
sedicōni subiacuit. recte dr subijo
radij solis ac si apte dicat. hij q; ir
stām eccliam p acumina sapie
qui radios nidebant. luras aspge
et p auctoritēs refundims. desuper
splendē potestatē leuiathan ush
migria se operatōne substermit
vt non iam recta pdicādo ossip
luceāt sed ei pilse obsequendo
fimulēt. Solis ergo radij pbijō
sūt cū nō milli etiā doctōi sapie
sue acumia nō habere agendo
subleuāt sed ad nestigia leuia-
than ustus et puersitate operis
et blandimēto adulatōis medi
nāt ut itelligēcia que illis sic
sol desup fiut ecclesti munere
antiqui hostis pedibus substerna-
ex terrena cupiditate. vnde nūc
cū quisq; sapiēnū aut doctoriū p
comodo uel glā iuste pualis per
adulatōis lapsū terreis se pote
statibz prauis agētibus subiiat
quasi subiectis ymēti an-
texpī solis se radius stermt et
uelut celi luce sibi nehemoth
hūliat dū p pesh ferū assūū
sapiēnū metes caluat tonēs etiā
leuiathan ustus pedibz se radijs sub
dūt qms hij qui doctrine indeui-
luce rsplendere i modēto acumie
prauo mstacro eloquio senuit
puersis qz sēsibz finis eius se er
roi substermūt qz dū p fidelia ve-
ritatis pdicamita se erigūt leuiathā
hinc nestigijs falsa sēnādo ca-
mulabit. Tonēs radij solis sub
ipō sūt quis docti quiq; et itelli-
gēne luce pollentes uel despectis
ceteris in elatōne se erigūt vel
sūma que sapiūt post ponētes
sordidis carnis desidijs ignāt
uel oblit celestiū terrena ābūt
vel nō remmistētes qz terrem
sūt de cogmōne celestiū iamter
glorīabit vnde et recte subiūgit
29 ¶ Stermt sibi aurū quasi lutū
appellatōne eppeciū i sacro
eloquio alignādo diuitatis claritas
alignādo splendor supne ciuit
alignādo caritas alignādo mitigle
letitie alignādo aūt pclaritudo
letitie accipit. Aurū et noīe
ipā mtima diuitatis claritas
designatur sicut i cātico cāti
spōs spōsi describit. Caput eius
aurū optimū qz ei caput xpūs
deus Nil vero ē i metallis au-
ro fulgētius spōsi caput aut
dr qz eius huanitas ex diuitate
sue nobis claritate prīpatur
30 ¶ Hursū aurū noīe splendor
supne ciuitatis accipit. Sicut
iohēs se uidisse testat ipā ciui
tatis aurū mūdū sile uitro dicit
ut et p aurū clara et pulchra p
spiacula designet. ¶ Hursū aurū
31 noīe caritas ītimat. sicut ag̃elū
quē sibi loqui idem iohēs asserit
ad mamillas zona aurea accīc
tū indit qz mmz supnoz ciuium

pectora dum penali iam neq̃q̃m
timori subiecta sint atq; a se incus
sum milla scissione soluit. et so-
la se caritate constringit zonã
quippe aureã circa mãllos
habere est cuctos mutabilis co
gitacõnis motus perfolus ig
amoris uinculo restringe. Aur-
si aurei noie mitor gloie cpalis
exprimitur sicut p ysaiam dicit
Calix aureus babilonis. Quod
eni babilonis noie nisi hoc mũdi
gloia designat. q calix aureo dr
q dei pulchra ee thalia ostentat
stultas mentes insui gaudiscẽa
debriat ut speciosa thalia appe
tant et inuisibilia pulchra cõ
tempnãt Hoc aureo calice pa
sponte sua eius debriata e de q
hystoria ueritatis dicit qa dum
uetiti ligni scipisset inditq;
esset pulchrũ uisu aspectuq; de
lectabile et comedit Aureo q
babilon calix est quidã inuisim
exteriori pulchritudinis ostendit
sensui interne rectitudinis subtr
hit. Ursi aurei noie splẽdor
scitatis accipit sicut in daniel
pplin absplendore iusticie ad
negcie tenebras cõmutati Je
remias deplorat dicẽs Quomõ
obscuratũ est aurũ mutatus est
color optimus Sicut ei et supio
ribus aurũ obscurat cũ subse
quentibus migratũ tenebrisinsti
cie pulchritudo deserit. Color
optimus mutat cũ splẽdor in
nocẽcie infelicitate uertit. Cipe
luti quoq; noie in sacroclo
quio aliquando terrenarũ rerum
multiplicitas aliquando sordidum
sapiẽs iniqua doctina aliquando
aut desiderii carnalis illecebra
designat. luti q̃ppe creatũ erũ
multiplicitas designat. Unde paba
cuc ypocham dr Ve ei q multiplicat
non sua usquequaq; aggrauat
con se densi luti Denso ei luto
se aggrauat qui panalena trena
multiplicas pecuniu se oppressione
coangustat Iuxta luti nomie
doctrina sordidũ sapiẽs designat
Sicut peridem ysaias dño dicebat
Viam fecisti in mari equis tuis i
luto aquarũ multarũ Ac si diceret
apertisti iter predicatoribus tuis
inter doctrinas huius seculi sordida
et terrena sapientes Pluit quoq;
desiderii sordide uoluptatis et
primitur sicut psalta dicebat
Eripe me de luto ut nõ inhere
luto q̃ppe inhere est sordidis de
sideriis cõcupiscẽcie carnalis
inquinari Hoc igitur loco aurũ
claritatis scitatis accipitur
luti uero uel terrenarũ rerum
auaricia uel prauarũ quagio
doctrinarũ uel sordes carnalium
uoluptatũ uil obstat intelligi
Quia eni multos leuiathan
iste q̃ intra scam ecclia fulgẽ
tes iusticie splendere uidebat
Tuc uel terrenarũ rerũ scupiscẽ
uel erratis doctrine quagio ut
carnalibus sibi uoluptatibus subiect
aurũ sibi paludibus quasi luti
sternit Aurũ eni quasi luti
sternere est in quibusdam mite
mundicias illicita desideria cõ
culcare ut hoc erga sordidis ego
uestigiis sernãt q dr illis pius
iustitie splendore ruinabãt
Antiquo iraq; hostis alios sub
specie scitatis illudit Alios
aut pfeda inicia mite carnal
mittit Deo tñ p her apte

grassabit' nec aliis multorū cordibꝫ occulte dominabit sicut Paulꝰ apls dicit Vt reuelet' in suo tpore Hz misteriū iam operatur migtatis Tociēs igitur ecia mīt aurī sibi quasi lutū subicit qns castitem fideliū pcarms inclā sternit tociēs aurī uelud lutū calcat q̄nēs sensū otmēcū pmittit desideria dissipat Quod tūc tāto uehemēcius pagit q̄nto sue pdite lib' tati cōmissis hoc qđ appetit effici nacius ppetrauit ¶ Et fortasse quispiam moueat cur missores deus fieri ista pmittat ut lenocinia iste seu mīc psuggestiones callidas sine nūc pdampnati illi quē replet horrem uelut solis sibi radius ideſt doctos quosq; sapiēs atq; subiciat uel aurī hoc est uitos scitate fulgētes quasi lutū sibi uilius coīquando substernat Deo cicius respodemꝰ q̄ aurī qđ pramis emus pstigiosis quasi lutū sternere potuit aurī ante dei oculos nequam fuit Quem sēpe ici q̄ndoq; non reuersuri possūt quasi habitam scitatē in oculos hoīm indebit admittē sed ei ante dei oculos nūq; habuerūt ¶ Sepe namq; homo multis occulte pccis multotiēs et minima aliqua uirtute magnus nitet Que ipa quoq; uite fames deficit q̄n uitam hoīb; paulatim laudatur eiusq; laus tanta appetitur Vnde fit ut ipa uirtus ante dei oculos unus non sit dū abscondit q̄ displicet prodit q̄ placet Que itaq; esse meita apd dnm possūt q̄ndo i mala occulta sūt et bona publica Plenūq; ni sic diuꝰ latere superbia et castitas nimoteſcat atq; ideo ostensa diu castitas circa finē pdit la coepta superbia usq; ad finem incorrecta remanet Alius elemosinas iactat ppa distribuit sed tamē multas in mustios suis uel fortasse ingratam indecenc cōmbus' exercit t fit plerūq; ut is qui misericors fuerat inē mite sue termino rapacitatis et crudelitatis similis inardescat Quod uel de modicis iusto agitur ut pdat mī hoīes unde hoīdus placuit qui hoc inde deo displicuit corrigꝫ nūq̄m curauit Alius pacifice studet sed inuidere alīs et suas in corde malicias nō cauet q̄t q̄ndoq; iracūd' quia latuit dolet Hi itaq; et aliquid aurī simt et aliquid lutī atq; hoc aurī q̄ lutī sternit' Quādo occultis culpis exigētibus ecia mīme que publice claruerat dissipat Sed operē pauī credimus si mhis uirtutē supni ordinis subtilius ppendamus ¶ Sepe ei ois pōs deus occulta eoīū mala dissimulat t apta eoīū bona clementer suorū usibus pfutura dispensat Nam nōnulli miri ne quaq̄m fundituſ desistentes non pseuerauit angustū iter arripiūt sed adgrē dū angustū uiam exemplo suo eos qui pseuerauit sūt accedit Vnde plerūq; ingit ut ipm hō quod bn iudicat' inuide nō sibi si solus potius electus uiuat dū exemplis sius ad bene uiuēdi studia pseueraturos aly nō pseueraturi reuocat Sepe ei qdā uidem uiam ingredi ad loca pposita festinare quos alī qui amtes cōsequi nitūt sequitur eisdēq; pariter locū petit Sed sit plerūq; ut in uiā aliquo explicato

arrecto post se redeãt qui ꝑibãt
et hij ad locũ nequãt q sequebant
Ita nimirũ fit qui non ꝑseuerãti
ri viam scitatis arripuit) ideo
eis vnitis iter non puenirũ ichoa
ant ut eis q puenirũ sit quo
gradiãtur ostendãt Quorũ ecã
cassis utilitate non modica ele
ctorũ gressibus struit q illorũ
lapsũ dñi conspicãt de suo sta
tu gremiscãt et ruina que eos
dampnat istos humiliat discant
eis misericordi adiutorij ꝓtegere
gaudere dñi pleroscꝫ conspicãt
de suis viris cecidisse Quando ei
bene agere videntur ꝛprobri
quasi plagã iter electis sequẽtib
monstrãt quando vero in lapsu
nequicie corruũt electis posse
pgentibus quasi cameã superbie
foueã ostendãt Sat ergo lemaã
tham iste vt solus radios sibi
atq auriũ luti sibi more subtrahã
at Scit omipotens deus ad electos
suos solacũ bñum malo ẏbo
quidoh hij q ad illã uentũ sunt
et suis adeũ meritis ꝑficiãt et
sepe in eo qđ superbe sapiũt alie
nis lapsibus corrigãt Sed si
hec lemathan agit erga mi eis
quos claros aliqua virtus os
tendit quid de illis futurũ est
quorũ mensurel ex parte aliqua
sublenata a terremis cõtuitꝰ
eos non est qđ tñ dñs ꝑmo a
perte exꝑmit dñi subtrahit

Fremescẽ faciet qi ollã ꝑfidi
mare · quid p mare nisi mũdi
sclarũ quid p ꝑfidũ nisi al
te et abdite eorũ cogitatões
exꝑmũt Quod ꝑfundũ mare
lemathan iste quasi ollã fant
fremescẽ qꝫ minuũ ẽstat q pse
cucõmis extremi tpore q electo
rũ tã sibi deat animos ẏborũ per
flãmam crudelitatis excitare te
ꝑfundum mare quasi olla fremunt
cũ corda electorũ sẽti malido ar
dore succẽdit et que hoc paris
tpore intra suã malicã clausa
latuerũt hũc in eis tumescãt
ꝑsecucõis ebullãt ac parrip
tam crudelitatis aptẽ licẽciam
ea que diu pressa erãt odia antiqui
hostis exhalant qua arte pestifero
errore ꝑsuasi sic multos famulã
antixpo Vt tuc uerus ꝓbere se
estimet obsequiũ xpo Propꝫ dñs
fremescere faciet quasi ollã ꝑfidi
mare apte subiũxit Pomt
quasi unguenta cũ bullãt bo
guenta quippe cũ bullãt fla
grancia suauitatis reddãt Qa
ergo leniatham iste ita seducit
corda ẏborũ ut qcquid agãt
ex iniqtate ꝑfidie ꝓpietate se
fideri se agere suspicẽt quasi
bene eis solet id quod zelo religio
exercent Vnde in evangelio
Discipulis meritas dicit vt omis
q interficit nos arbitret se ob
sequiũ ꝑstare deo Igitur sicut
olla fremẽt dñi crudelẽ ꝑsequũ
Sed quid eos ipã ꝑsecutio ung
uentoũ fragrantiã redolet dñi
mens eorũ uanis suspitionibus
decepta estimat quasi deo obse
quium ꝑsoluat In sitiã eni sac
unguentoũ odoribus optimo solet
signari uirtutũ Vnde sponsa in
canticis sponsũ desideãs dicat
In odore unguentoũ tuorũ curremꝰ
Unde paulus aplus ꝓfuturũ lau
de fragrare se scriens ait ẏbꝰ
odor sumus deo Itaqꝫ quia lemathã
iste mistros illius ꝓtin quasi

sui mendacii tatis opa subo pmoe
landis et pretextu uirtutis mitrpit
Postq̃m dictū est ferueſcẽ faciet
quasi ollam pfundū mare ponet
mox subdit̃ pomū quasi unguẽ
tā cū bullit quod enī p crudeli
tatis incendiū maxe ferueat hō in
eoūdem indicio qui excitandū
falso noīe uirtutis ac si unguēta
bullāt ostendit ut tanto atrociō
res ad crudelitatē fiant q̃nto se
ecias mereri premia quasi pro
zelo religionis existimāt hisq̃
hō est diuino indicio ut qui pietatis
vim p pendere et custodire negli
gūt suspitionis sue odore fallāt
Vnde et ad illusionis angumēti
eos crudelia ppetrātes signa q̃q
ac p digia subsequit sicut scriptū
subnīgit ¶ Posteū lucebit
semita post leuiathan quippe
semita lucere phibetur q̃ q̃qua
transit admiracōm minuā et
miracloū suoū claritate de
relinquit et sine ipse sine mis
tros suos quolibet p deat me
daribus signis choruscat Vnde
et hoc quod iam sepe psalmus
me euangelio ueritas docet Surgent pseudo xp̃i et pseudo pphe
et dabūt signa magna et p digia
ita ut in errorē ducāt si fieri pos
etiam electi ¶ Semita iusti post
leuiathan lucet q̃ quoū cor
da penetrat eorū opa p digijs
illustrat ut minuū tanto alcio
eoū mētes in erroris tenebris
teneat q̃nto p eos foris quasi
potētius lucem de miraculis
ostendat ¶ Sed sūt nōnulli
q̃ in medijs et uerba pphetica
et euāgelica precepta ut mētes
sciāt et falsa et signa q̃ exhibet
et uera supplicia adque decipiēs
trahit Horū corda leuiathan
iste quia scitatis ostentacōne nō
intercipit in alia se eis illusiōe
componit quosdam namq̃ hec
scientes sed in p̃sentem uitā diligēs
conspicit ¶ Quoū primus me
tibus sententia supplicia leuigat
simenda q̃ndoq̃ districtōis
indicia asserit et deceptos
callide ad p̃sentes uoluptates ui
pit Vnde et apte mox subdit
estimabit abyssū q̃si senescētē
¶ Quod eterna in cōspectu dñi q̃q
indicia abissus solēat nomīe de
signari psalmista testat̃ dicens
Indicia tua abyssus multa scripta
vero aliq̃ndo p̃fimis p̃mittat
ponit Vnde aut apl̃us q̃ dāt
et senescit p̃pe p̃pe interitū
leuiathan itaq̃ iste estimabit
abyssū quasi senescētē q̃ ipsoq̃
corda sic extenuat ut suspitio
nis de uenīdo indicio q̃d quasi
finat̃ infindat Abyssū nāq̃
senescē estimat quia terminari
q̃ndoq̃ in supplicijs supnam
ame admissionem putat Igitur
antiquus iste psuasor in mēbris
suis id est in mētibus iniquoū
futuras penas quasi certo fie
determinat ut eorū culpas sine
termīo correccōis extendat
ex eo magis hic peccata nō finit
finiat quo illic estimāt p̃ua
supplicia finienda Sūt enī
nūt etiā qui indirco peccatis
suis ponere finem negligūt
q̃ hīe q̃ndoq̃ finem futura si
se indicia suspicāntur Quibus
breuiter respondemus Si q̃q
simenda sūt gaudia beatoq̃
p̃sentiam namq̃ ueritas dī

Ibūt hīm supplicīū eternū mīstī
aūt minīs eternā Ingt hoc
uerū non est qđ minatus est
neq illud uerū est qđ pmīsit at
mqint ideo eternam penā pec
cātibus minatus est ut eos a pec
petracōne compesceret qr tāte
sue eterna supplicia minari de
buit non tferre Quibo ciciis
rspondemo Si falsa minato est
ut ab mīstīcia corriget ecīa
falsa est pollicitus ut ad mīstā
puocaret et quis hāt eorū ām
am toleret qui dū pmissoīb
suis reperīt supplicia finitas
serūt assertone sua ecīa elec
pmia remuneracōnesq sīnduīt
Quis hanc nesamā eorū tolet
qui conant astruere uerū non
esse quod ueritas de eterno ige
minata est et dū satagūt dei
phibere miserīcordez nōuerent
pdicare fallacem ¶ At īquint
sine fine puīri non debet culpa
cū fine finitis mmtū ē oīpos
deus et qr nō eterno pecō cōmu
situm est eterno non debet puīri
tormēto Quibus ciciis rspōdeo
qr recte dicēt si inde mīstis
dispūctusq nemēs non corda
hoīm sed facta pensaret mq
oī ideo tūc cū fine dereliqūt
qr cū fine uiuere uoluissent
quippe sine fine mutare ut
sine fine potuisset nimiq bo
pmanere Nam magis appe
tūt peccare qm mūere ī ideo
hic semp mūere cupiūt ut
mīqm desināt peccare cū tu
mūt addīstrictī ergo mdicio ī
ticiā ptmet ut mīqm careāt
supplicio quoū mens mhac
uita mīqz uoluit carē pcō
et millus debuit mq terminus ul
cōnis qr quā diu ualuit habere
noluit terminū crīnis dare
¶ At mqint mullus mīstis cru
delitatibo pastūr et delmquēs
semis a iusto dño idcirco cedi p
cipiūr ut a negcia corrigatur
Ad aliqđ ergo creditur cū nō
essūs dñs Cruciatibo delectatur
mīqui aūt gehenne ignibus
tradīti quo fine semp ardebūt
et qr certū est qđ pius atqz oīpo
deus non pasc cruciatibo mi
quorū cur cruciat miserī si nō
expiant Quibo ciciis rspōdeo
quod oīpotens deus quia pius
est miserorū cruciatū nō delecta
quia aūt mīstus est ab mīserīs
ulcone mppetū non sedatur
Sed mīqm omes eterno supp
plicio et qdem sua mīqtate pu
mūtur et tm ad aliqđ qđmst
sūt ut mīsti omes et m deo ui
deant gaudia que peperūt tūste
respiciāt supplicia que euasert
ut tantū meterno magis dnīe
gre debitores se esse gnoscāt
qūtū meternū mala puīri ōspi
aūt que eius aduentio mitare
potuerūt ¶ At mqūt et ubi est
qđ scīptū si pmmmas quos tūc
arderemiserūt non orabūt qbus
ptqz dictū est p mmmr mīsr oā
te Sed ciciis rspōdemus Orāt
p mmmas suis eo tpore qo possūt
ad fructuosā pentēcā eorū corda
cōuertē atqz ipā remīsīōe saluāi
Quid em aliud pmmmas oānd
est nsi hoc qđ ait aplus ut det
illis deus pentēcā et resipiscāt
a diaboli laqueis a quo capti
tenēnt adipsius uoluntatē et
quom pillis tūt orabit q iam

qui iam millatenꝰ possit admi-
stcie opera ab miquitate cõmu-
tari Eadem itaq; causa ẽ cur non
oriet hic phomibus eterno ige
dãpnatis que mic eciã causa est
ut non orent ꝑ diabolo angelis
eq; eterno supplicio deputatis et
que nuc eciã causa est ut nõ oret
sci hoies phomibꝰ ifidelibꝰ ipi
isq; defimctis Quid de eis a quos
eterno deputatos supplicio iam
nouerat ante illũ iudicis mise
cõspectũ oracõis suie meitũ cau-
sari refugiũt quod si mic q̃q̃ at cassari
muetes nisi mortuis et dãpnat
minus mimme cõparãtur
q̃ndo adhuc aliquid iudicabile
de sua carne ꝑpeti eciã ipi no-
uerũt q̃ndo districtius hic iuꝑ
torme̅ta respiciũt q̃ndo ab omi
vicio correccõis exuti ipi iam
iustície uicinius atq; arctius m-
herebiũt Sic quippe eoꝝ mites
phoc qd̃ iustissimo iudici ihent
nis districcõis absorbet vt oĩ-
no eis non liceat quicqd̃ abillis
interne regule subtilitate dis-
cordat Deo qz suborto occasiõs
articlo hec contra origemistas
breuiter diximꝰ ad eis quem
ꝑ ter misimꝰ exponẽdi ordiñe
reuirramꝰ Postq̃m iniquoꝝ
dãs callida machinameta le-
uiathan istius indicauit apte
porcens omẽ quod electos exti-
uehemẽter oppmit oẽ quod
mteius suggestione sua ẽbis
blandiẽdo insinuit moxĩma-
mitatẽ minutissillius breuitꝰ
insinuas subdit ¶ Non ẽ sr
terrã potestas que cõparetur
ei ꝓcãs eius sup tam crectus
eminẽcioꝝ phibet3 qz t stacõ

sue meito mi hoiẽs cecidit Omẽ
nũ hom genus nature angelice
condicõne transiedit q̃mus
ei interne felicitatis bñitudmẽ
poidit Habere nũ sue magnũ
non amisit eius adhuc mirib
huana oĩa superat licet sctis
hoibus meitorũ suoꝝ defeccõne
subiaceat Vnde et eisdẽ sctis q̃
huc detentãtibus eo retributcois
sue meritũ restit quo ille ab
eis vincit q ꝑ natie potẽciam
quasi mre se hoibus sup esse gla-
segtur ¶ Cum factus est ut nllz
timeret siqdem p̃natũq; fuerq
ẽ ut conditorẽ suũ caste timere
debuisset timore mdeb sobrio
timore seruo non timoꝛe quẽ
forcas caritas militi sed hore
qu mstrm sctũ pmanet id est
quẽ caritas gignit Aliter
timet q̃ugẽ uxor amas aliꝫ
timet dñm amalla pertans
Sic ergo iste fuerat conditꝰ
q̃tmus timoꝛe leto auctoꝛi suo
amans metuẽt et metuẽs aãret
Deo sua ꝑfitate talis factus ẽ
ut nullũ timẽt eiq̃ppe aquo
conditus fuerat subesse despꝛ
)ta et deus sup oĩa est ut ipe sub
nullo est sit leuiathan iste eius
celsitudmis culmen aspiciens
uas pernerse libertatis appetit
ut pesset ceteis et nulli subesset
dicẽs Ascendam sup altitudinem
nubiũ similis ero altissimo Cui
eo ipo silitudmẽ ꝑdidit quo ee
se et sine dẽ silis in celsitudmẽ cõ-
cupiuit Cui ei caritatẽ eius
mitati debuit subditus ãbiẽs
eius celsitudmẽ et hoc qd̃ mu-
tati poterat amisit elatus cel-
sius imitati minuũ esset si ea

qui neraciter celsus est mherē
noluisset Celsus esset si partia
pacōne nere celsitudinis grēm
fuisset Deo dum priatā celsitu
sipbe appenit nre poidit prin
patū Felicto enī eo cū debuit
mherē principio suū appenit
quodāmodo ēsse pīnpiū felicto
eo qui nere illi sufficēe potēat ses
sufficē potuisse modcauit et tāto
magis mfra se cendit qntōnqs
se contra glam sui conditois erg
Nam quā exaltabat libera sinit
deiecit caphna libertas q libtate
nūc ut millū timeat effienat
et ipā graniter effienacōne re
stringitur Supno enī mdicio
cūcta mirabilē opmte mnxit
illū libertas quam appenit qa
nūc omīmodo non timēs oībo
sipplios sibiacet qui elemūs
eaā sipē potēat si unū quem
debuit timere nolusset Unum
pfecto timeret oīa possidēs qui
mīē unū nōmēs oīa pdidit
Factus ergo ut nllm timeret
millū indeb; quia nec deū sed
neq; hoc quod passurus ē me
huit Cui felicius nimiū sueāt
timēdo mtaē sipplicia quem
nō timēdo tolerāe sppetūt itaq;
celsitudinis uertit mrigorem
mētis ut iam pdūciam sibi
male esse non senciat q p ēē
p glam querebat Nam qā nis
quesīte potestātis non obtinuit
quasi quodāq; sipbie ī medīū
mstāmam īsensibilitatis mcit
et qui puecti trāsgredi cūcta
non potuit despectū se cōn cūc
ta pparauit Cui9 adhuc si
pbia studiose describ cūptno
submferbit Omē sublime

uidet ideſt nūctos uelud mfra se
positos quasi de sublimi ēspicit
quia dū p mtencōm cōn auctoē
nitūr estimare quēlibet sibi
silem dedignabit quod apte eaā
eius membris congruit quia
omēs mq; primoz cordis elati
cūctos quos cernūt sipbie fastu
despiciūt et sīgnido exteīus ue
nēantur mtus tū m secreto cor
dis ubi apud se sua estimacōe
magni sūt cūctoīū sibi mtam
meritiq; post ponit eosq; īfra
se esse ēspicīūt qz pelatā cogitaz
cordis mangdam se altitudīs
arce posīcūt q bus bñ p ppbaz
dr Tle qui sapiētes estis ī oculis
vīs et corā nobis metipīs pu
dētes Unc eaā paulus ait
Holite prudētes esse apud uos
metipos Unc ad saulū dūa
mcepacōne dr Nonne cū esses
parvulus m oculis tuis caput
te cōstitui m tribubus ist Puuly
qppe tenuissimus ē q teo quod
semetipm cōsiderat ī par ē se
alienis meritis pensāt Nam
quasi grandē se conspiciat ēsqs
se sip aliena merita elacōne
cogitacōis extendit Saul aūt
regibus m bono quo ceperat nō
p mansit qz factu susteptę po
testatis mtumuit Alt cont
damd sp de se humilia senciens
eiusdez q Saul se compacōne
post ponēs posteq; fenedi locū
reperit ī pepcit eidem seniēti
aduersario huīli se ypfessione
pstrauit dicēs ecce pseqris
rex isr quē p sequeis canem
mortuū ī pulicē vnū ī certe
ram mclis m regē sueāt iam
ex orante samuele et cornu

parem

29

super se oleo fundere dicebat qz
eĩ diuĩa grã saule regnato adi-
pisci gubernacla possidenda fra-
bat et hĩ psequi aduersario
mente humili substernebat cui
diuino indicio planu est se nouer-
rat Ille uncz se humiliter post po-
nebat qui pelecomos gramen
compabiliter noueat se esse
meliore Discat ergo qmodo
humiliari pximus debeat qui
adhuc quo loco apud deum
habeatur nescit si sic se ele-
cti etiã illis humiliat q̃bus iã se
psumpna iudicia ante positos de-
phendit Hoc aut esse ꝓpium
specimen electoui solet qd de
se sp senciit mstia quã sit hũc
namqz ab eode dauid dr Si ñ
humiliter sentiebã sed exaltaui
aiam meã Hinc salomon ad
sapiẽciã parmulos uocat dns
Si quis est parmulus ueniat
ad eã qui em nec dei semetip
despicit Humilem dei sapiẽciam
non apphendit Hinc i euãgho
Dns dicit Confiteor tibi pr̃e
celi et terre qz abscondisti hec
a sapiẽtibus ꝑ reuelasti ea pmul
Hinc mnsii pphẽta ait Custodies
parmulos dns Hinc magr gẽtiũ
dicit Nisi fiatis sicut parmuli ĩ medio
nrm Hinc discipulos admonet
dicẽs Principes gentiũ dñant eis
tes Non qz si quis quisqz ĩ side
se omẽm que cogitat putat e
diuerso mo studet ut sipiore
quelibet pximum attendat Ac ne
dũ se alq alter humiliat humilia-
ret alteri melioꝝ bene ptã
qz partẽ amonuit dicẽs Sipio-
res sibimĩce arbitrates ut ĩ co-
gitationib ordis ego illi mihi
pferam ꝑ ille uicissim me sibi ut
cũ ab utraqz parte cor iferimus ꝑ
minor nullis expenso honore
subleuet Sed hãc humilitatis
formã regni qua leuiathã ho
mẽbra sũt uel cognoscẽ uel te-
nere ꝗtempnit qui ꝑ si q̃do se
humiles spenetemis ostendit hu-
militatis ꝑfm seruare ĩtuitu
neglexit Quibus sepe accidit
ut si q̃do unũ quodlibet bo
uel minimũ faciat a malis
suis oĩbus respectu meliꝰ ꝓmus
auertãt Stupz hoc qd uel extimũ
bonũ fecerint tota mẽte despi-
ciãt et ex eo iam se quasi
eos aspiciãt oblti malorũ oĩm
q̃ cõmiserũt unus sit tm modo
bom medres quod fortasse face
nec ꝓferte ponierũt sicut euenit
electis solet ut cũ multa
unũ gra polleãt unũ eos uel
temussim uicinũ ualde defatigas
pulset q̃tinus dũ ex quada parte
se sẽ mfirmari gsidenit de hijs
ĩmutabq̃bus se ꝓualet ĩmine
extollãt Duoz infirmitate repi-
dãt hoc quoqz ubi fortes sunt
humilius seniãt ¶ Sepe ergo i
pbri phoc quod unũ uel mimũ
bonũ suũ incaute gspiciũt ma-
la multa q̃ grauia mq̃bus dmnet
si sũt non agnoscũt et sepe e-
lati ꝑ hoc qd ad temissim milĩ
suũ ifirmari trepidat tna disse
sacone agnitur ut maiora bona
ad que ꝓferri sũt nõ amittãt
Iusti utraqz et occulti examinis
mensura disponit ut ꝓsodãt
et mala adiuuet illos t bona
aggrauet dũ et usq ad pbonũ
bom unusq leuibz malis t illi
ad augmtũ mali unusq mi-

mmmus boms ſſn q̄ppe mīne
pfectus m bono pfimūt unde de
malo temptr̄ntur ſlli aūt unde
ad mans de malo despiciūt
vnde de bono gloiant. Sic
utiq; male bono utūtr ẽpbus
et bene malo utūt. pbus Sicut
sepe otingit ut alius ex cibo sa-
luti fero ī cordmate sumpto peste
languoris incurrat alius ue-
nena serpētis ī medicina ordi-
nate cōfertois adhibet ut lan-
uoris molestiā vincat ſlle ergo
q̄ cibo salutifero uti recte nolu-
unde pniciose moritur unde alij
salubriter uiuit. ſſte aūt quia
uenenu serpētis caute studuit
uti unde salubriter vīuit unde alij
pniciose moriūt. Venenū uero ser-
pentis non ipām nequiā sed sug-
gestionē nequicie dicimꝰ quia no-
lēte sepe remittēte sp̄ temptam
quod nūc ī medicamīa uertitur
q̄ndo mens infirmitatis cretta con-
spectis cōis sē temptacōibꝰ hu-
liauit. ſmqm ingnitur atq; ab ap
probatōne interni exammis re
pbi quelibꝫ opa faciāt nūqūlibet
uirtutibus cuntescāt humiliat. sesi
pentibus ignoānt quia mmitū bg
lematham mēbra sūt de q̄ supna
nocet dr. Omē sublime uidet qa
nō solū pfemet ipm sed p eorum
quoq; corda quos cepit quasi de
sublimi erectos miserius despuit
Notandū uero est quod lema-
tham iste qui p corporeū beſtiā
designatur sublime uidere dr. Sb-
qm uidelicet cordis superbia nī
ſcterius usq; ad corpus extēdr
ſpius pectus mdicat. ipſe quippe
pfectū tīmoris mflatu q̄ ex sub-
limi respiciūt et quo se d'pmūt
alcius extollūt. ſſte enī superbia p
ectos quasi p quasdam se seneſtras
ostendēt nequaq; deo p̄cta dirisſe
Populū humilem saluū fanes et ocu
los superborū humiliabis. nisi se sup-
bia poculos finderet Salomon
quoq; de indee elatione nō dicēt
Generacō eius excelsi sūt oculi
palpebre eius in alta sublrecte
Quia ergo p corporeū aīal le-
matham iste signatur et si' bia
usq; ad corpus pdens apcius
oculis primarie antiquus ho-
stis quasi de sublimi omēs inde
destribit. Sed quia mlti d'oste-
dendo humani generis mmmitas
plata sūt ualde mens appetit
ut mfme locu cōmis domice uni
aliquid manifestius exp̄matur
unde membra illius breui nobis
designacōne mōstrent. Segtur
Ipe est rex sup uniūs filios
superbie ut lematham iste truncꝰ
que supius dicta sūt cederet sola
se superbia pculi neq; enī p tot
illos iniciorū ramos arresteret
nisi phanc p̄ius in radice putri
isset. Scptū namq; est ī mali
omis pecī superbia. Phanc emm
ipe succubuit phanc se sequīte
hoīem strauit eo etem telo salu
tem mmortalitatis impetrt q̄
uitam sue bīhudms extinxit
Sed idco hanc dns fim sue lo
cutōnis mserunt ut eā post
mala oīa lematham istuc su-
perbia dicet quod esset malis oī-
bus deterius mdicaret cū ſnis
etiā p hoc quod in uno pomi
niciorū radix esse monstratur
sicut enī radix mseriis tegitur
sed ab illa rami extrinseciis
expandūtur. Ita se superbia ītriseq

celat sed pilla protinus apta nocia
pollulant stulla quippe mala
ad publicū poterunt nisi h̄ nitez
mo occulto cōstringet Hec ē que
leuiathan ustus sensū feruisse
sicut ollam facit i mde humanas
mētes m quodam feruore mſame
cōtulit sed papar opera qualit
cōassū am euertat ostendit hmg
namq; pius ebullit melancōne q
foras postmodū spumat mope

¶ Sed q occasio desipuit dispu
tatōne se pdunt debem hāc subti
lius sollicitiusq; discutere atq; ad
humanas mētes q̄nta uel qualis
ueniat et qbus qualē irrripiat
demōstrare Alia qppe uicia eas
solumodo mentes impetūt qbꝫ
ipē destruit ut inde rā pacē q
gastrimargia abstinēciaq; libido
cōtinēciaq; expugnet Superbia aūt
q̄ninoīū radicē dixim⁹ neq;
virtutis omnis extinctōne gtēta
cōis cūcta animē se membra ci
cuit et quasi generalis ac pestifer
morbis corpus oīe corrūpit
vt dū quicquid illa moliebat
agitur ecia si ūtus ostendit
non pbor deo sed sōli vane gle
scentie quasi emi tyrannis qdā
obsessam cuitatē intercipit ci
uitez superbia irrupit et quo diuq;
quicq; cepit eo m dominno diuor
exsurgit quia quo aplius reo
virtutis sine humilitate agitur
eo latius ifrodiat Quisquis
vero eius inse tyrannidez capta
ciuitatis resistere uult hoc primū dāpnū
patitur qđ clauso cordis oculo
iudicij egritudez perdit Nam cūcta
que ab alijs uel bene geruntur
displicēt et sola ea que ipē uel
prue egerit placēt sp aliena op
displicet sed nunq; qđ facit q
et quicquid egerit egregie se simpli
citer credit Atq; m eo qđ agit
p gloie cupiditatē sublimet ipsi
placet p cogitatōs et rā se i nullis
tramsitendere cereos estimat pe
luta cogitatōm spacia sera dea
bilans laudes suas tacitis cla
mat nō intq; ueō ad tūā claritatē
mentis diuinit⁹ ut ī eo quod timet
ecia postēta cordiū locutōm⁹ effici
sed tanto facilis ruina sequitur
quāto apud se quisq; impudēcius
exaltatur Hinc emi spūs est ante
ruinā exaltat⁹ cor Hinc pdamele
dr̄ In aula babilonis de ambulabat
r̄ge respondit⁹ et ait Nonne hec
est babilon magna quā ego edi
ficaui ī domū regni m robore
fortitudinis mee Et m gla decoris
mei Sed hūc tumore q̄n q̄ta
vindicta represserit i loco adiung⁹t
dicens Cū adhuc sermo esset in
ore regis uox de celo ruit Tibi dr
nabuchodonosor r̄ge regnū tuū auf
sistate et ab hoīnibs te eiciēt et cū
bestijs feris erit habitatō tua fenū
quasi bos comedes et septē tp̄ora
mutabūt⁹ sup te Ecce q̄ tumor
mētis vsq; ad apta uerba sce
tulit pacē ira midias primis
vsq; ad sentēcias erupit tandēq;
hiū districtius prulit quito eius
se superbia mmoderata erexit
Et q̄ enumeando bona dixit
m quibus sibi placuit enumcians
mala m quibus ferueat dixit
audimt ¶ Sciēdū vō est qđ ipē
her de qua tractam⁹ claro alios
ex rebus seculāribus Alios vō ex
spūalibus possidet Alter nāq;
mtumescit auro Alter eloquio
Alter mimis et terrenis rebus Alter

lūmis celestibus q̄ virtutis ma
tame eademq̄ placo ante dei ocu
los agitur q̄mmis adhumana
corda ueniēs in eoꝝ obtutibus
diuerso amictu palliet. Nam q̄
hmōi qui de terrena prius gloria
superbierit postmodū de stultitie
extollit. neq; animū cor eius ela
desinit sed ad eū oculta ueniēs
ut cognosci nequeat neste mutat

Credit quoq; est q̄ aliter hec
placo
ante positos atq; aliter subditos
tentat Plato namq; cogitatiōi
huius suggerit quia solo nitē meto
sup cetera extrenit et si qua ab
eo bene aliquādo gesta sūt hec
importune eius animo obrepit ut
cū mīt deo singulariter placuisse
estimat quo facilius suggesta
persuadeat ipam ad testimoniū
priꝰ tradite uirtutis uocat
dicens q̄ nisi omipotēs deus te huic
omibus meliorē cerneret omēs
hos sub tuo regimīe nō dedisset
eius mox mente erigit. inlesaq;
mutiles eos qui superbiendi sūt oste
ditā ut nullum tam quasi dignū
respiciat cui equanimiter loq̄t
Vnde et mox mentis tumultus i
nam uertitur quia dū electos
despicit dū sensū uitaq; omīs
moderatiōe reprehendit tanto eos
effrenatius maledicam dilatat
q̄nto eos qui sibi omissi sūt ee
sibimet nimis dignos putat Qui
cū subuertere cor superbia studet
hoc sibi ope agere nititur ut sua
acta gestaq; sinistris neglī
gant et sp tantis cogitatiōibus
rectoris iudicis fiat. Quid dū in
illo quod reprehendere debeant
importune respiciūt i semet
ipis q̄ corrigāt nūq̄m uident

Vna et tanto attonitus pereūt q̄
to ase oculos auertūt q̄ nihil
uite timere offendētes corruūt
dū alibi intendūt Et quidē plē
res se asserūt nec tamē uitam
suam odiūt ꝓpter que tam
noxie in regimīe psone tradite
crucient. et dū eius facta de
spiciūt Deum ꝓpter q̄ despiciūt
adtanta usq; insania dēuoluūt
ut deū res humanas nō estimēt
curare qui eis qui quasi iuste re
prehendit esse se omissos doleāt
Sicq; dū gubernatore superbiūt crea
tōis iudicia conditoris ineūt
et dū pastoris uita diiudicant
ipsum quoq; sapiētiā qua dispo
nens impingit. Sepe autem
rectoris sui dictis ꝓtenus obuiat
et eande uocis superbiam liber
tate nocet Sic quippe placio
se quasi ꝓtentus de me libertas
obicit Sicut sepe se timor pro
humilitate supponit Nam sicut
pleriq; reticent ex timore tam
tacere se existimāt ex humilitate
Ita nōnulli loquūt ꝓpter aeria
placōnis et nō loqui se credunt
p libertate retinendi. Aliquādo
aut superbia ꝓtenus que se tenet
nequaq̄m ualet et hīs quorū
loquacitas nix cōparatur non
nūq̄ ex sola animositate ītimi
ratoris obmutescit q̄ dolore
mentis ꝓcacitatis sue uerba sub
trahētes cū male loqui soleāt
penitus tacet quia cū peccātes
aliquid de correctōne audiūt
indignātes prīa rīsponsionibus
uerba suspendūt Cū hīs quidē
aspere agitur sepe ad querele
uoces de hac ipa asperitate p
siluit Cū uō eos magistri sui

puenit de hac ipsa humilitate q̄
puentissit grauis mō ignantur
et tāto eor̄ mens ma scūs acce
dit̄ q̄nto cōsideranda firmā
mdeatur Hij mmmā q̄ humilit̄
que nr̄m mater est nesciut
usū sui laboris ponit ecia si q̄
bona sūt que operāi mdeat
quia singulis fabrice robusta
celsitudo nō figetur q̄ nisi pm
pfundam fortitudinē petra
solidatur Soli ergo ruine es
cit quod edificat q̄ mite mo
lem fabrice humilitatis fundam
non parat Quos bene abiti
mus prodimus si paucis exte
rioribus ostēdamus ¶ Cuius
namq; stulta apud se cogitatōe
tumentibus mest damor i loquacē
amentido mi silencio dissoluc
hilaritate furor i tristicia Tho
nestas i accōne honestas i ima
gine erectio mi mestu ranor
m rēsponsione Horū mes spē
ad irrogandas cōtumelias ua
lida adtolendas mfirma ad
obediendū pigra ad lacessēdas
uero alios mportūa ad ea q̄
face et debet et pualet igna
ua ad ea ad̄ que face nec de
bet nec pualet parata H eo
quod sponte non appetit nullī
exhortatōibus flectit adhoc
ait q̄d latenter desiderat q̄rit
ut cogatur q̄ dū metuit ecde
siderio suo mlesite optat dim
mssa uolūtate tolerare ¶ Ipse
q̄ hūanos āmos aliter tpāli
ex rebus carnalibus atq; aliter
ex spitalibus oremq; audiat
illi Omis caro fenū et gloria
eius sicut flos fēni audiant
ish q̄ q̄dam post miracula de

Nesciuos imde sitis discedite
a me operarij migtatis Audiāt
illi dimicie si affluāt nolute
cor apponere audiāt ish quia
fame uirgines que uacuus uas
uenit ab mterms mip-nis ex-
cludit Hinc q̄ aliter tēptāi
platos atq; aliter subditos pūti
sumus audiat illi q̄ p̄ndam
sapientem dr Ducem te q̄sieme
rit noli extolli sed esto i illis
quasi unus ex illis audiant
ish obedite pposits uris et sub
iacete eis Ipse enī pungilat q̄si
tacōm p aiabus uris reddituꝝ
Audiant illi cū de accepta po-
testate gloriant hoc q̄d abrahe
nocte ardenti dicit dr Memento
fili q̄ recepisti bona i uita tua
Audiāt ish cū cōn retodes suos
mquerela psilit hoc q̄d mur-
muraūt pplo moysi et aaron
uocibus rēspondetur Nec con
nos est murmur uīm sed cōn
dnm Nos enī quid sumus Au-
diāt illi Cinbabuit sps
eius patres orfanoꝝ i uidue
uiduaū Audiāt ish q̄d q̄ cō-
tumāciam subditorū dr Quare
sisit ptās dei ordinacōi isisit
Humilibus ait dabit gram au-
diāt omes Im mūdus ē apud
deū omis qui exaltat cor suū
Audiāt omes quid supbi ita
et cimis cōn hui⁹ lagnois peste
Audiamq; nūcti. quid mgra
veritas docet Discens dicite
a me quia mitis sū et humilis
corde ¶ Adhoc namq; omnipotēs
filius dei formā mfirmitatis
nr̄e suscepit adhoc mmisibilis
non solū uisibilis sed ecia de
spectus apparuit adhoc q̄ne

liarū ludibria et irrisiomī pba
passiomī tormēta toleraūit ut
supbū non esse hoiem doceret hu
milis deus Quīta ergo humili
tatis ⁊tus est ꝓpter qm̄ solī
ueraciter edocēdam is q̄ sine
estimatōne magnus est vsq; ad
passionē sūs est parvus qui
em̄ origine pdicōs mē se p
buit supbia diaboli ī strumūt
redempcōis nre mueta ē hui
litas dei Hostis q̄ppe mr uter
oīa conditus uideri supn̄ oīa no
luit elatus redemptor aūt mr
manens supra oīa fiei inter
oīa dignatus est parvus Q
melius et elacōis causā dete
gimus et fidamēta humilitatis
aperimus si breui meōtatione
pstringamus quid mortis au
ctor quid uite conditor dicat
Ille namq; ait m cēli ḡsedam
Iste aūt p ꝓphām dicit repleta
est malis aīa mea et uita mā
mea infernī appinḡuit Ille dicit
supra celi exaltabo soliū meū
Iste humano genei a paradisi se
dibus expulso Dicit Ecce ne
et habitabo m medio tui Ille
dicit sedebo m mōte testamēti
in lateribus aquilonis Iste dicit
ego aūt sum uermis ⁊ nō ho
ob probriū hom et abiectio ple
bis Ille dicit astendā sup alti
tudinē nubiū silis ero altissimo
Iste nā informa dei esset non
rapinā arbitratus est esse se eq̄
lem deo sed semetipm exina
niuit formā serui accipiēs et
ꝑmembra sua loquit dicēs
Dne quis ꝯmulus tui Ille per
membra sua loquit Dicens
nescio dñm et ist nō dimitto

A

Iste ꝑsemetipm dicit Qui uero
qm̄ non nouit eū ero uob̄ simili
mendax sed nouit eū et ꝑmoet
eius sermo Ille dicit mea sunt flu
mina et ego feci Ca Iste dicat nō
possū ego ipe facē qm̄ equā t
mirabilī pater meus in me ma
nens ipe tractora Ille regna
oīa ostendēs dicit tibi dabo po
testatē hāc uniuersam ⁊ gl̄am i
qm̄ michi tradita sūt et cui uolu
ero do illi Iste dicit calicē q̄dē
meū bibetis sedere aūt ad dex
teram uel ad sinistrā meam
non est meū dare nobis sed q̄b̄
parauit est a pre meo Ille
dicit erūs sicut dī stietes bo
et malū Iste dicit non ē vtm
nosse tpora uel momēta que
pater posuit in sua potestate
Ille ut uoluntas diuina despici
et ut possit ꝓpria suadei dicit
Cur precepit nobis deus ut nō
comederemus de arbore lignio q̄d est
in paradiso et paulo post sicut
enim deus q̄ in quacūq; die co
medentes ex eo aperiēt oculi uestri
Iste dicit nō qr eo uoluntatē meā
sed uoluntatē eius qui misit
me Ille pmembra sua loquit
dicens Nullū peccatū sit q̄d nō
pertransiit lucrula mea corroseq
nos uestis antequā marcescat
ubiq; rubiginḡmus sigma lentore
mē Iste membris suis ꝓmittit
dicēs Plorabitis ⁊ flebitis uos
mundus aūt gaudebit Ille ni
aliud metuit sibi subditus datet
q̄ celsitudinis sue nomen appetē
cuncta equalia meritis tumore
transcendere scelerate omī hoīz
alta elacōne tumescit ac se se
cōtra potentiā conditoris erigere

Quia iste ultimus huius opis liber est et loris difficilioibus pertractatus nimis obscura sint que sup sunt libet huic tedium genius remissius pertransire uelut cursum remenso magno maiam latus cernimus et itineris nre uela deponentes nō eodē quo prius impetu diem⁹ sed dū adhuc expulsione ppetua flatus onus quasi anxietatis mē uentus crescit Deo tñ eius uisam sepā trāsilior usq; ad spectacōm nos litoris ipellit Igitur postquā fideli famulo dns leuiathan hostis eius qui est fortis et callidus ostēdit dū uires illius subtiliter scrutat qui patefecit Beatus iob ad quē respondit dicēs Deo qui oīa potes et nulla te latet cogitatio cōm inimanes vires eius mitulit Deo qui oīa potes cōm occultas uel machinamenta illius subuertit et nulla te latet cogitatio Vnde et mox eidem leuiathan exprobrat dicens quis est iste qui celat cōsilium absq; sciētia Absq; sciēcia ei leuiathan celat cōsiliū quia eius cōm infirmitate mala multis fraudib⁹ occultet⁹ pro tertoio tñ mī stā nobis ipius cōne detegit⁹ Absq; sciēcia celat q̄ siliū qui licet tēptatos lateat latere tñ pterioze no potest tempta cōmi igit⁹ accepta formidine et callidi te diaboli audita eius creatoris

Quia de eis pēs dr transierūt i dispositōne cordis cogitauerūt et locuti sūt nequicias mightate in excelso locuti sūt Iste adspirata t palmas et colaphos adspuci coronā ad crucē ad lanceā atq; ad mortē uenies membra sua āmonet dicēs Siquis mihi strat me sequatur Quia igitur redemptor mr corda regit humilū et leuiathan iste rex dr sup borū apte cognoscim⁹ quod audentissim regnorū signū sup bia est sit cōi humilitas electo Cui ergo quisq; habeat cognitū sub quo rege militat inuenit omnipotē quasi quādā humilū portat operis quo facile ostēdat sub cuius seruat potestate rectoris Vnde et p eam humi dr ex fructibus eorū cognoscetis eos Ne igitur nobis leuiathan ipius membra uel nra fraudo fallerēt aptū signū dns quo deprehendi valeat demōstrat dicens Ipē ē rex sup omnes filios superbie qui et si quando fictam spem humilitatis assumūt semetipsos tñ celare nequeūt quin possūt q̄ eoq; superbia diu latē non sustinens et cū exalia tegit exalia arte denudatur Qui ueō sub rege humilitatis humilitat militat sp pauidi atq; exomi late crispet aduersū iaculis clamoris pugnat q̄ si quēlibet uictus solū magis in suo corpe olim custodiuit diu in semetipsis principalē militē tuē Deo gras ihū xpe Hiara igo liebemuder dñe mei Dēe vite

nīi potēcia que et illūiualēter
rēpmit et mīrabiliter tegit
quesimus bte iob ut que d'te
metipo sentis nobis mīme
occultes Deinde ideo īsipiēt
locutus sīi et que vltra modū ex
cederet sciēciā meā ¶ Dmīs
humāna sapiēcia quīlibet
animīe pollleat diuīe sapiēcie
compatu īsipiēna ē Dia enī
humāna que iusta que pulchra
sūt dī iustīcie t pulchitudīnis cō
pata Nec iusta nec pulchī sīnt
omino nec sūt Beatus iob ea
q̄ dixerat sapiēter dixisse se cē
dīdit si uerba stipioris sapiēē
non audiret Inanis compacōne
stultū est mīm omīe quod sapit
et qui sapiēter quide hoibꝫ lo
tus fuerat diuīas tīi sīmas au
diens sapiēcius se cognouit
non esse sapiētem h̄mc ē quod
ad abraham mueri uerba doī
ca michi se miīs puluēm inḋt
dicens loquar ad dīm meū
cū sim puluis et cinis h̄mc ē
q̄ moyses oīm egiptioꝝ sapiā
nstructus ex quo loquitez dīm
audiuit impediroīs et tardior
lingue fuisse deprehendit dicēs
obsecro dīne non sum eloqns
ab heri enī et nudiustercius
ex quo locutus es ad seruitutī
impediroris et tardioris lingue
ego sum h̄mc est qđ isaias p9
q̄ sedentem dīm sup sedī ex
elsum atq; eleuatū uidit pq;
seraphīm duabꝫ alis faciem
duabꝫ velare pedeꝫ et duabꝫ
uolare conspexit postq; dīp
sanctꝫ sīt sctus dnꝫ deus exerci
tuū alterū ad alterū clamāe
audiuit ad sepīm vedies aut

ue michi quia tacui quia uir pol
lutus ego sum labys et in medio
pplī polluta labia habēs ego
habito Uidiq; ipam pollucōm
unde cognouerit subdens aut t
regem dīm exercituū uidi o
oculis meis h̄mc erā ie reias
diuīa uerba audies uerba se
habere cognouit dicēs Inde ad
ecce nestro loqui q̄ puer ego
sīi h̄mc ezechiel loqns d'eo
aīalibꝫ dicit ¶ Cum fiēt nox
supra firmāmtū quod erāt sup
caput eoꝝ stabāt t submittebāt
alas suas Quid ei p uo
lanū aīaliū mīs euangelistaꝝ
atq; doctoꝝ sublimitas dsignat
vel quid sīnt ale aīaliū mīs
eoꝝ q̄templatōes eos ad cele
stia subleuātes Deo aī fit nox
supra firmamētū quod supet
caput eoꝝ est stātes submitt
alas suas q̄ ni mi terna nocē
supne sapiēcie audiūt quasi
volatus sui alas deponīt q̄
indeficet ipam ueritatis altitu
dīnē minus se q̄templari posse
cognouīt Adhuc ergo de sup
uenīētem alas deponē est o
gnita supna potēcia vīutes p̄pas
humiliare et q̄sideratōne nra
nihil de se aliud qm̄ abrepta
sentire Dei itaq; viri dim
dultatis sentēcias audiūt q̄o
magis q̄templando p̄fecit ta
to amplius despiciēdo quod
sūt aut michil aut ꝑe mihil
se esse cognouīt Respondeat
ergo diuīs sermonib⁹ bti
iob et sapiēter p̄ficies stultū
se ee deprehendat dicēs In sapi
ēter locutus es tu et que ultra
modū excederet scīēcā mea

Ecce tanto se amplius redarguit
quanto amplius proficit scientia sua
ultra modu excessisse credidit
qz in uerbis oni plus sapere estima
uerat secreta eius sapientiam
agnouit Sequit Audi et ego
loquar interrogabo te et responde
mihi Audire nrm est sono alu
inde uenente aurem alio ap
positas comodare Ut con deo
cui extra michil est audire ipe
est subsemetipo surgencia de
sideria mea prepe Addam go
qz et tacitus corda cognoscit
loqui nrm est non uocib; gut
turis id quod scimus ptere p
pmptus ad illu desidens iniare
Et quia ideo quisquis interrogat
ut discere ualeat ut ignorat
hoim deu metrogare est spiritu
eius nescientem se cognoscere re
spondere aut dei est ei q se huili
nescientem cognouerit occultis
inspiracoibus erudire ait go
bitus Iob Audi et ego loquar
Ac si dicat Misericorditer desideria
mea prepe ut du hec tua pi
etas propius admittat ad te mi
plicioza cosurgat Bona quippe
uota quocies effectu prepuit
multiplicabit Unde alias scptm
est Ego clamaui quoniam exaudisti
me Non enim ait qz clamau
exaudisti sed clamaui quoniam
exaudisti me Cum enim loquens
exauditus fuerat uocis proficiebat
exauditus clamabat Interrogabo
te et respondebis michi Ac si dicat
nescientem me extue serene co
templacie cognosco interrogatu
ergo respondere est sublimiam
ipsam humiliter cognoscere Unde
Cum enim interrogatur ipe qui de
sideio humilitatis et deu sibi inde
querit ex magisterio assumpto
uerbis sequitur declarat Inter
rogauit quippe se prohibuit sed
nihil interrogando subiungit
Namq; sola de se humilia sentiens
et que mysteriter a dno per
cepit agnoscens primus prodit
Auditu auris audiui te Nisi
aut oculis meis uidet te Hys
minimu uerbis apte noscat
qz quanto minus sibi prior est auditu
tanto differt abeo quod pius
extitit Et hoc quod postmodu
per flagella perfert et qz interno
oculo ueritatis lumen magis
conspexerat humilitatis sue tenebras
iudicias plus uidebat unde
et sequitur Propterea ipe me re
prehendo quanto enim quisq; minus
uidet tanto sibi minus displicat
Et quanto maioris gre lumen post
tanto amplius reprehensibilem
se esse cognoscit Et ei ira
sensus subleuat pome qd est
ad eas qua sibi ipse conspicit rectus
congruere mitis Et qz adhuc
humana infirmitas perpendit
cernit qz ei non exmmma
pte dissentit tanq; ex se illi
one retorsi est qd miserne regule
commentes non est Quia etiam
beatus Iob post flagella proficies
amplius mirat et a semetipso
in magna sui religione dissentit
Dicens Propterea ipe me reprehendo
Sed qua nulla est cognitio
reprehensionis ni non sequatur
iam lamenta penitudinis ne
post reprehensiones subeantur Et
ago penitentiam in fimilla et
et mere penitentiam agere est
ne plata sima esse mi aliud

mihi aliud q̄ famulla sē en
cinere cognoscē vnde t cun
tatī reprobe me eruan lio dño
dicit Si mitro et sydone sīe
finisset nitnites que facte sī
mi nobis Olim in concilio
et cinere penitētiam egisset
in cilicio quippe asperitas
t cōpunctio peccū in cinere
aūt pulvis ostendit mor
tuorū et id circo iumēta hoc ad
hiberi ad penitētiam solet ut
in cōpunctione sūlicet cogi ca
quid paulpam ferimus et i fa
milla cineris ppendamus qd
indicū facti sumus Cōsidē
rauit ergo in concilio pun
gencia mcia considēbat ter
nere p mortis sēcīam sub
segns nsta pena iniquorū q
enī post pan carnis gnie
lie sūtrexerit nideat homo
in asperitate calum sūpbiēdo
quid sēnt nideat in cinere
quousq; pēcando puenit po
test quoq; in alio ipō p̄cor
dacōm atq; penitēcia dolor
pnctio designat Nam hoc
q aut btūs iob ipē me ipheb
quasi quodam cilicio pūgi
dū in mēte sua asperis r̄dar
guonē stimulis gfricauit
in cinere aūt agit penitēcia
qui ex p̄mo pēcō quid nsto
iudico fatnis sit sollerter
attendit dicens Ago pēn
in famulla t cinere ac si apte
dicat de nullo auctois nri
dono supbio q̄ sumpto ex
puluere p illate mortis sen
tēciam ad puluēm redire
me cognosco ¶ Quoniā
rgu nūcius sermoib iob ꝑ

his eēā r̄sponsionibus amicoū
liberat ad nterm iudicis sui
inspectōm mentis mē gnārē
eiq; dicē ecce dñe vna sūt in
cōspectu tuo dissentiū p.r.b
audiuig et ob quidē in hoc
certamīe mitius sue facta re
uoluere animos eius cōm eū
cognoiug tue iustice gliam
defendere mter hec autem
quid mā mens senciat agnit
Neq; eni possimus eorū nos
cuta r̄phendere quos defēsio
hue cognoscimus deseruire
Sed erit assistūt partes spe
ctant sēcīaq; Proferē ergo
dñe et mirabili regīa subtili
ssimū tue districcōis examē
et quis in gentione ista st
rectius lonitis ostende Se
postqm aūt lonitis est ūba
her ad iob Dixit ad heliphz
thematem Iratus est furor
meus in te et in duos amicos
tuos qm non estis locuti cō
me rectū sicut seruus meus
iob ¶ Dne indig tu sēcē
indicat qūtū a luce tue vēri
tudms certitas mā disfordat
Licet te iudice bīm iob inuenire
esse cognoscimus quē in te
peccāsse loquēdo credebamus
Te indice addicti sūt q beati
iob se merita mānstedē p te lo
quendo rediderit ¶ Quia igr
ex nuda sēcīa quidā phūs
estimem⁹ ignorimus nūc ergo
dem sēcīe paulo subtiliuꝰ
uerba pensemus Quomō
enī supbus btus iob r̄phēdi
si in compatōne eius rectitu
dms anīa illius nequaq;
cora dño rectū locuta medeat

dm adhuc illa de eo sententia confirmatur qua antiquo hosti dicitur seruiri meum iob qm nō sit ei similis sup terrā Sed quid est hoc quod ꝛ laudatur hostis et m sepe ꝓphendit ꝛ tamen amicis loquentibus anteferri nisi qm satis vir cunctos meritis suis virtute trāscendit Sed eo ipso quo homo fuit ante diuinos sine ꝓphensione esse non potuit In sō qppe hoīe in hac miseria multa commorante diuina examinis regula hꝫ adhuc quod iudicet et qm nullam ex comparatione cetera hominum habeat qm laudet bris iob igit pul se tredidit et non p grā flagellari reserari in se estimat nicia non aut merita augeri et in eo ꝓphendit qd iteratum flagelli fuisse aliam suspicat et tamē amicis ꝓsistentibus ter mi iudicij de finitione placuit Unde apte colligit qm te iustitiae fuit in eo quod contra inimicum dat innocentiaꝫ sue operatorem astrinxit qui diuino iudicio eruat ipse cuius diuino iudicio defendibus anteferat In cordio aut libris aguit qm de illo satham dō dixerit ante manum tuā et tange eum et inde si in faciem benedicat ꝫ ad quā pertinet bris iob deprimi orbitate filiorum et uerbo sanctorum dalis tangi permittat qm fidelius certius qui eum laudauerat patuit qm nequaquam in ꝫ assertione diaboli satis uir in maledictis et pa laberetur sicut ergo ꝫ supra diximus quisquis bonum iob in locutione sua estimat ꝓ flagel la prātisse apte dum iudicat in sua assertione fefellisse et ꝓnus dns ad diabolum loqꝫ bona illius punita plicuit non aut eius ꝓ seueritate sponsor sit endum est quia nequaquam eius iustitia permittendo tēptatori pulisset si eum iustum tēptatore ꝓsistere nō posse puderet ꝓ missio igitur diuinis in eius temptatione diabolo quisquis eum in temptatione sua ubisse estimat ignorantiaꝫ permittit accusat ꝏprobemus igit in dictis suis veraciter iob ne deum in sua prudentia negligere accusemus et quide qm ad humana indicia in uerbis suis amici eius nihil uero uerius dixisse credent Sed ueritas aliam ex occulto regulam proferens ait Non estis loquti coram me recta sicut seruus meus Coram me aut id est ibi ubi sepe mihi uita displicet que erga foris hoibus placet Unde caute in laude iusti coniugi dictum est Erat ambo iusti ante dm Nō ei scripta laus est iustos ante homines ap parere Sepe enim humana sententia uelut in deo magnum quepiam appetat ꝫ hinc sepe deus qui quasi esse appetat ignorat hinc est enim qm ꝓpheta ut gratius exoret dicens dirige in conspectu tuo uiam meam Nimis qm plerique in spiritu homo recta uia tredit que erga a ueritate temere deprauat Et notandum qm nō dr non estis loquti coram me recte sicut iob sed sicut seruus meus iob ut uidelicet

interpositōne ſerminis dñi eū
quaſi ſub quadā peculiaritate
cōmendat cuncta que ī defēſione
ſua dixerat q̄ nō ſtulticia ſē-
bria ſed huili veritate dīx oſte-
dat ¶ Sed q̄ mihis eſt et
inimicis deis amicos eius ī
pristinā mōſtricte redarguit
et pmīcordiā benigne cōuīnit
Nam ſequit. ſumite nobis ſē
tauros et ſeptem arietes ī
ite ad ſeruū meū Iob et offer-
te holocauſtū pro nobis Iob at
ſeruus meus orabit pro nobis
faciem eius ſuſcipiaꝫ et non
nobis īputet. ſtultitia cui in
ſtis et inimicis deus Ne ī hac
ſine mercedis deſerit nec
reatū ſine cōmiſtione derelequit
Quia enī mediatis
prius putredine vulneis mo
aut et poſt remedia ſeqund
dicunt ſalutis Quia aut ſepe
iam dixiꝫ q̄ amici dñi Iob hēti
corū ſpem teneāt qui deū dum
defendere mauit offendit q̄m
noſtris ſuis veritatē ī belles ſē
cau familiaꝝ ſe mi falſa aſſer-
cōne ſuſpicat. omīpos deus ſe
pe illos corpoꝛ ſtē eccliē progt
cōnem uexitatis īuisteāt bene
ipſa quoq; eoꝝ cōmiſtio q̄ ſepe
nuīcorditer agitur phanc
uenīaꝫ quaꝫ amici Iob pnīt
ēnt deſignatur ¶ Notandū
vero magnope eſt quod gūſto
ſue ſacrificiū dño non pſe ꝑ
pīob uebentur offerre nunꝫ
heretici aī ab errōe redeunt
q̄ erga ſe iram dñi ſtio pſe
oblato ſacrificio placē neq̄q̄
poſſūt niſi ad catholicā eccliaꝫ
q̄ hīs Iob ſignificat gūtant
vt ſalutē ſuā eius pīb obtineat
cuiꝰ fidem pueris aſſertōibus
ī pugnabāt at em Iob autem
ſeruus meus orabit p vobis fa
ciem eius ſuſcipiam vt nō vob
imputet ſtultitia Ac ſi apte
hereticis dicat Sacrificia veſtra
nō accipio peccātū mīāꝝ ōba
non audio niſi pintercessionem
illius cuiꝰ pfessiōis uerba de
me ueraciter recognosco Et
vos quidem tauros atq; aries
teſ exhibendo ſacrificia gūſto
ueſtre deducite ſed a me ſalute
viam p catholicā eccliam q̄
diligo poſtulate Ipē em nolo
dimittere id quod deliquiſtis
ut het iniām mcolumitatem
obtineat que ex iniō lāgvore
laborabat ¶ Sola q̄ppe ē
p quā ſacrificiū dīs libēter ac
capiat ſola que peranībus fi
ducialiter mitteredat vnde ecl
de agni hoſtia dīs pcepit dī
ī vna domo comedet. Nec ef
feres de carnibus eius foras
ī vna namq; domo agnus
comeditur quia in vna catho
lica eccliā uera hoſtia ādptor
ymolatur Denīq; carnīb dīa
lex efferri foras vhibet quia
dari ſtīm carnibus uetat Sola
eſt in qua opus bonī fructuoſe
pagitur unde et mercēdē de
nariꝰ non niſi qui intra vineā
laborauerāt accepit Sola
eſt que intra ſe poſita ſolida
caritatis compage niſtodit
vnde et aquam diluuij arcā
quidē ad ſublimiora ſuſtollit
omēs aūt quos exē archam
mittent exīmixt. Sola ē iq̄
ſupna miſtela ueracit q̄

cõtẽplemur Vnde et ad moysen
dñs dicit ¶ Est locus apud me
et stabis supra petram + paulo
post tollam manũ meã + videb'
posteriora mea Quia em̃ ex sola
catholica eccla ueritas gspicitur
apud se ee locũ dñs phibet d'quo
videatur + petra moyses pom̃
ut dei spẽm gtemplet̃ quia nisi
quis fidei soliditatẽ teneuerit di
uinam pticam non agnoscit
De qua soliditate dñs dicit di
per hãc petram edificabo eccl̃am
meam Quid est hoc loco dicere
ad iob ite nisi petram attendite
quid est fortem eius priobis
suscipiã ut non nobis ipiet̃
stultitia nisi id quod illic dicat̃
posteriora mea uidebis id est ea
que postmodũ facienda est mis
teria incarnacõis uelligis he
reticã aut peo quod i petra stare
gtempnũt trãseũntes dñi posteri
ora nõ aspexũt qr ex ecclam
positi incarnacõis eius sicut
suã misteria nõ agnouũt ¶ Dicit
aũt et sipnus diximꝰ p tauros
cornix superbie per arietes uero
ducatus exp̃mit̃ qui abhereticis
p sitas plebibus quasi seductis
gregibus agitur De hereticis
namq; supbientibus dr q' in fir
morũ mentes male suadendo ir
rupũt concilia taurorũ circũ
cas pplorũ et qr sequentes se popu
los uelut greges trahũt arietes
aliquando notant̃ Gregẽ sibi q
arietes ducãt Vnde p ieremiã
ieremias ait p mnipes tui
uelut arietes qr igit̃ hereticã
cã adstãm ecclias redeũt sup
bie elatõm desenũt et ne q'qm̃
iam sequntes greges populo
rum eos ad mitrẽ ducãt amic
bñ iob offerre tauros et arietes
uident* Tauros em̃ et arietes
m sacrificio offerre est superbum
ducatũ comũsionis humilitate ma
ctare ut eo mitra cernitur superbie
discant obedrẽdo sequi q diuinum
docendo fuit conabãt ¶ Verte
quoq; her eorũ superbia sepiẽ sac̃
fic̃s expiatur quia hereticã ad
ecclãz ruentẽs p humilitatis ho
stiam dona spũs gratie septifor̃
accipiũt ut qui elatõis siue ue
tustate tabuerãt nouitate gr̃e
reformet̃ Septenarius aute
numer9 apud sapientes hostiã
quadã sua habet̃ ratõne pfec
quod ex primo pari cõsumat̃ p̃mus en̄ impar
ternarius est p̃mus q par q'
narius ex quibus duobus septe
narius gnat̃ qui eisde partib
suis multiplicatis in duodena
rium surgit Nam siue tres p̃
sei q̃uor ptes ducãtq; ad duo
denariũ puenimꝰ Sed nos n̄
a sipno munere ueritatis pre
dictam̃eta papmus Ver fixa
stabite altitudinũ despiciendo
calcamus hoc paulo dubio m
corũpa fide vetmẽtes quia q̃s
spũs gr̃e septiformis r̃pleuit
pfint et sq; non solũ trinitatis
noticiã sed etiã vnitatẽ quã
id est prudẽtie · iustitie fortitudinis atq; institute operatõnis
prebet qui sipũs quoq; q̃s tẽ
dunt sinus addamab partibus
augetur dũ et ptrinitatis nom̃
q̃uor vnitati actio accipit̃ et
p actiõz ututũ l̃or vsq; admã
festatõm trinitatis puenit̃
et apud nos erga septenariũ

sed longe dissiliter qz plene et
non tamen tm diu odenarii sur-
git dum et pfidem opa et ꝛ̄ſu
popa pfiat fidez Sancti quag
apli gr̄e sepnformis spūs plē-
di diu oderi sūt electi In q̄uor-
em mūdi partibus trmitatē
que deus est mnotesce mteb m
mittebant. Diu oderim ergo
electi sūt ut ecia eripīns mi
ratione claresc̄et quod p ea
mfima tria sūma fidicaret
16 Que ita qz hac seu alia q̄li-
bet fortasse ratione mscripta
tamē sacra septenario numero
aliq̄ndo senaria requies eternit
aliq̄ndo vniūsitas pfectis hmis
tpoīs aliq̄ndo aūt scē ecclie vni-
uersitas designatur Septenario
q̄ppe numero pfecto eternitatis
designat̄ur mmut. cū dies sepmꝰ
i requiem dñi sctificatus notat.
Cui iam uespa messe non diu
qnia inter ne bñdictis ꝛ̄ſes
millo termino coartat. Hmce
ria q̄ lege data dies septimꝰ
feriatus esse pscribitur ut eterna
p illū requies designetur hic
est qz tamen cū auricło septe-
narius numerꝰ septies mtiplī
catus monade addita adquīq;
genariū ducit. ut ppetua bñdi-
onem signans mbeles sacrꝰ
sima requies obseruet. Hmc
est qđ resurgēs dñs et fr̄es
apparēs ultimo iam cōuiuio
cū septē discipulis comedisse
describ̄t qz hi qui in illo nūc
pfecti sūt eterna p illū ifectoꝝ
faciant. 11 Hursū pseptena
rii numeri hec vniūsitas tpa-
litatis accipit. Hmc est qz rūp
septem dies hoc totū vite pūs

tps euolluit. Hmc qz in hypo ste
ecclie que oīs hoc tpore mūdi
fluctibus circuit archa dñi nibꝰ
clangētibus mnivs herichon
tinos diebus septem circūacta
confregit. Hmc ppha ait Sep
cies m laudē dixi tibi qz ipse
rursū p toto atq; vniūso sue
depcacōis tpore dixisse sig-
ficans ait Septies laudes dixi m
ore meo quod veo pseptenarii
numeri pūs unde vniūsitas
designatur tūt magis ostendi
cū post eū quag octonarii
submittitur Septenarium
quippe cū adhuc alius seqt
excipio eius augmēto expmit
quod finienda tpalitas eiusdē
conclusit. Hmc est em q̄ Salo
mon āmonet dicēs Da partē
septem necnon et octo pseptenarii q̄ppe numerū hoc qđ
septem diebus agitur pūs ipse
expressit per octonarium uero
vitam ppetuā designauit qz
sua nobis dns resurrectione
patefecit. Dominico scilicet die
resurrexit qui dū die septimū
id est sabbatū sequit. a die
octauus inuenit. Bene ait
dicit. Da partem septē nec
non et octo qz ignoras quid
mali futurū sit sup terrā Ac
si apte dicatur. Sic dispensa
tpalia ut appete nō obliuiscar
eterna Oportet namq; ut i
posterū bene agendo prudens
qui deuentūo indicio quato
tribulato sequat. ignoras hic
est qđ quidem gradibꝰ tplm
astendit. ut ex ipā eius aste-
sione discatur q̄libet septē
et octo tpalis anno sollicite

dispensetur et proinde mansio et
eterna requirat. Hinc est etiam
qd dñi monas in denariū surgit
centū quinquaginta psalmos p-
pheta cecinit. Propter hinc septena-
riū numerū tpalia octonariū
eterna signatē super centūui-
ginti fideles in cenaculo sedentes
spūs sctūs effusus est. Per septē
quippe et octo quidem cōputā.
et si ab vno vsq; ad xv numerā-
do paulatim p̄ mediocria cōsur-
gimus usq; ad rectissimū. et inte-
simū numerū puenimus. q̄ sūl
effusione sctissp̄us didicerūt ut
tpalia tolerando transirēt et eā
inhianter appetent. Hinc sū
septenario numero scē ecclie vni-
uersitas designatur. vnde iohēs
in apokalipsi septē ecclīs scribit
Sed peras quid aliud q̄m vni-
uersam intelligi ecclesiam uoluit
Cum enim vniuersalis ecclie-
vt plena septiformis gr̄ē spūs sig-
naretur. Helizeus sup puerū mor-
tuū septies inspirasse describit.
Sup extinctū populū q̄ppe dñs
uenies quasi septies spirat q̄
et dona spūs septiformis gratie
mysticoriter tribuit. Cum ip̄e
sepe septenario numero scē ecclie
vniuersitas figurat. uenit ad
dñm iob amici illius trinissum
duūtis offerūt holocaustū. Et
vigilāter omino septenarij nu-
merū archana custodiat. Hinc qui exē
plū positi prius se vniuersitati scē
ecclie misceat. et huc demū ue-
niam de reatu pristine elatōis
requirat. Pro culpa sua septē
sacrificia offerat. q̄ reatus
sui absolutionem nō accipiat
nisi gr̄ē septiformis spūs vni-

18

sali pacis aqua exasi fiebant ag-
gregētur. Dicatur igit̄ sumite
nobis septem tauros et septem
arietes et ite ad seruū meū
iob. et offerte holocaustū pro
nobis. Iob aūt seruus meus
orabit p̄ vobis faciem eius sus-
cipiam ut non nobis imputet
stultitia. Ac si hereticis id̄eirō
apte dicit. Vnisali vos enim
p̄ humilitatē penitētie nūgite
atq; ea qua p̄ vosmetipsos
digni non estis venialiter age
p̄ nobis obtinete. Cum nū phanc
veraciter sapere didiceritis p̄
oris apud me urē sapiētie
stultitia deleatis. Sequitur

19

Neq; enim locuti estis coram
me recta sicut seruus meus
iob. Hec paulo ante dñs pro-
tulit. et tamen hec eadē iterando
subiūgit. Quid est hoc nisi quod
seueriori q̄m sermo indicando
dixerat iterū explicando confirmat
atq; ut manifestius beati iob
iustitia demōstraretur eius
laus illorum reprehensio uerba
uoce deprimitur ut explicata
foris appareat q̄m fixa ha-
beatur mente. Namq; cū rex
egipti p̄ metuenda uenture fa-
mis tpora sub boni spiritus
specie gemina visione cognouisset
voce sūi ipsius audiunt. Quod
modus sto ad eandē rē p̄mies
somnii firmitatis indicium est
Cum ex re apte colligit. qua
quicquid ī eloquio diuino ip̄etis
robustius cōfirmat. Sed q̄
q̄ index decreuit audiūs at
illi quoq; quid fiat audiāt
Sequit. Abierūt ergo heli
phaz themanites. et baldath

sinites et sophar naamathites
et fecerūt sicut locutus fuerat
ad eos dñs et suscepit dñs fa-
iob horū miā tacōm nomi
ne circo reticemq̄ m hmōi
operis exordio de ea nos lan-
disse memini Ihiēd
uero est q̄ ita cante scē pōtq̄
fuerat ordo accepte uene cus-
todiūt ut m sacrificijs dñs non
illoꝝ sed bti iob faciem suste-
pisse referatur ¶ Sed q̄ q̄sq̄s
p alijs intercedē initiūt sibi po-
cans exipā caritate suffragāt
rate subnigitur Dñs quoq̄
comissis est ad penitētiā iob
cū oraret p amicis suis ꝓcau
dius ostendit aī factū q̄ pre
dixerūt medratur ffecerunt
sicut locutus fuerat adeos dñs
et susceptit dñs faciem iob Sed
aī ptinus subinfertur dñs q̄
comissis ē ad penitētiaz iob cū
oraret p amicis suis apte ondit
q̄ ecīa p semet ipo penitēs tāto
citius exaudiri mernit quito
deuote p alijs intercessit Plus
eni p se valere facit suas efficat
q̄ has et p alijs impedit lubēs
q̄ppe sacrificiū orōms accipit
quod i spū mansuetudis indu
pximi dilectōne fundit quod
nūq̄ ueraciter quisq̄ cumulat
si hoc ecīa p aduersarijs ꝑstat
Hinc est eni q̄ magistra veritas
dicit Orate p psequentibus et ca-
lūniantibus vos Hinc rursū aut
Cū stabitis adorandi dimittite
si quid habetis aduersus aliquē
ut et pater nr̄ qui in celis est
dimittat uobis peccā nrā q̄nīt
vero p se obtinuit qui p alijs
interuenit cuius demōstratur

cū subditur ¶ Addidit dñs oīa 24
quecūq̄ fuerant iob duplicia aūta
que amiserat duplicia retribuit
q̄ p pietatē benigne iudicis tēp-
tacōms mē dispendiū uincunt
suffragia cōsolacōmq̄ animus et
temptat ꝓbacōq̄ remuneracō
cōsolatur ut ex retributōis mei
to leue fuisse quod toleranit
agnoscat qui ex pmissōis pō-
dere graue se aliquid tolerare
iudicabat Vnde affluente quaq̄
indee dr ad pmetū i modico
dereliqui te et m miseracōmbus
magnis congregabo te Aliquādo
uero nr̄ afflictōis pondus
disponitur mensura consolacōis
Vnde alias scptū est Secūm mi-
situdines dolorū meorū i corde
meo cōsolacōes tue dñe leti fi-
cauerūt aīam meā In ea enī
mēsura consolatū se qua afflictq̄
fuerat indicat q̄ letificatū se
secūm multitudinē dolorū clamat
¶ Non aūt minime lector ignue 22
si p̄ remuneracōis ordinē cōple-
tur excessū q̄ppe cōrepto cor-
repacōm penitētia penitēq̄ uita
uenia uero munera sequunt
Sed q̄ diuīe dispēsacōms per
missione prius eīa amicorū
uerbis afflictus est diuīe pietat
muneribus consolatus eīa hūa-
na debet caritate i fouei ut vndi
q̄ ei gratulacōnis gaudia ꝛspondeāt
quem vndiq̄ dolorū tristicia et
aduersa lacerabāt Vnde subdit
Venerūt ad eū omēs fres sui
et vniuse sorores sue et cūcti q̄
nouerant eī prius et comedērt
cū eo panē in domo eius et mo
verūt sup eū caput Quod i cōso-
tione psalmi misi caritas quod

uero i motõne capitis nisi ãmi
racõ designatur Bene aũt pb
dnr et cõsolati sũt eĩ sup omi
malo qd ĩduxerat dñs sup eũ p
trusti eõi mero cõsolati est ei pg
pussionẽ de uenia cõgaudent
Nam qñto quisq; cermit d're
stituta pxmi salute hilarescẽ
tãto se mdicat de ablata dolusse
et dedenũt ei vnusq;q; ouem
vnaz et ĩ aurem aureã vnam
licet cũcta hec mixta historiam
veraciter dicta sũt ppis tam ob
latis muneribz wgnmur ut ad
allegorie misteriũ t'aurams
Neq; eni ociose debem9 accipe
quod aiem vnã q ĩ aurẽ aureã
obtulere vnã Et si fortasse mi
liam mtrũ nõ est oblata anis
Cur vna tm alde tamẽ mtriũ est
m auris oblata aut una Quid
uero aut anis ad m aurẽ pñet
Aut quid m auris ad ouem Ex
ipõ ergo fine cõpellimur ut p
ora quoq; que supficie tenus mixta
solam historiaz ẽmgẽdo trãsiur
rmus m allegorie misteria in
dagamus Quia igr xps caĩa
id est caput et corpus vna pdã
est sepe dñm iob duxim9 modo
capitis modo p figuram corpis
designati Generata ergo histo
rie ueritate sub typo gestũ ste
cclie sectamur id qd sptũ est
Addidit dñs gĩa quecũq; fuerãt
iob duplicia Ecã q̃ppe ecclesia
et si multos mũt pussione tptaco
amittit ĩ fine tm hmg sĉli ea q̃
sua sũt duplicia tm̃pit qñdoq;
ceptis ad plenũ gẽtibz adeuis
fidem currẽ omes que tũc m
uerta fuerit ecclã nidea gsentit
Hmc namq; sptũ est Donec

plenitudo gencũ mtroiret et sic
omis israel saluus fiẽt Hmc m
evam lio veritas dicat Helias uet
et ille ĉstituet oĩa Huic ei amisit
israelitas ecclia quos romitte
doctãdo nõ valuit Sed hũc helia
doctãte dñ quotquot mueneit
colligit velut plenus ĩmpit
quod amisit vel certe stẽ ecclie
m fine duplũ suo ĩmpe est ism
gulis nobis et de bĩtudine aĩe
et de carnis ĩcorruptõne gaudẽ
Hmc est enĩ q̃ p ppham delect
dr in terra sua duplicia posside
bũt Hmc est enĩ qd iohes aplo
de sẽs finem mũdi quẽdam bus
dicit Date sũt illis singule sto
le albe et dictũ est eis ut requi
ẽscant tpus adhuc modicũ ut
compleatur numer9 ẽsenor
et frum eorũ Sicut ei lõge
supius diximus ante ĉsummaz
stũ singulas stolas accipiũt
q̃ sola cĩarũ bĩtudine pfruũt
In fine aũt mũdi bmas hab
tui sũt q̃ cũ mentis bĩtudine
etiã carnis gl̃am possidebũt
ea que subnexa sũt in fine mũ
hmg sĉli comũsionẽ se nidaici
populi mãcare testant Nã
subdit Venerũt autẽ ad
eũ omes fres sui et vniuse so
rores sue et cuncti q̃ nouerant
eũ prius et comederũt cũ eo
panem m domo eius dñm
q̃ppe fres sui ac sorores ad xpm
uenirũt q̃ndo ex plebe iudaica
quotquot multi fuerũt quĩtũ
Ex illo ei pplo carnis matriz
sumpsit Tunc ergo adeũ fres
sui ac sorores accedũt q̃ndo
ex ea plebe que et progenitorum
uncta est uel qui fortes futuri

sũt

sūt uelut fres uel ūrinni uelut
sorores ad eū progmicōm fidei de
nota gratulatōne gcurrūt ūic
apud eū celeberrime festiuit
cōmunū exhibēt q̄ndo eū iam
nequaq̄m quasi puru homiez
cōtemptēt ꝑpm q̄tatis sue me
mores diuitiaꝝ eius se ihereze
grandēt Tuic m domo eius
panē comedūt cū post posita
obseruatōne sup iacēs littē
mistā ecclia mistici eloquij q̄
frugis medulla pascūtur Bn
ait subiūgitur ¶ Cuicti q̄ nō
uerant eū prius prius q̄ppe noue-
rāt quē m passione sua quasi
incognitū cōtempserūt Nam
nasciturū xp̄m millus q̄ plene
legem diditerat ignorauit·
Vnde et herodes rex magoꝝ
occursione pterritus sacdotes
ac principes studuit sollerter
inquirē ubi xp̄s nasciturus
esse pstaret Cui ptinus rspō-
derūt m bethleem iudee prius
ergo nouerūt quem passiois
sue tpore dū despicent ignorabāt
quoꝝ et noticia ꝑ or etigrā
posteioꝝ Bene ac breuit isaac
caligmate signatur qui dum
iacob benedicēt et quid eueniēt
in futuro prudebat Sic quippe
israelitaꝝ pplus fuit q̄ ꝑpheie
misteria accepit sed tm retros
oculos i cōtemplatōne tenuit q̄
eū p̄sentem non uidit de q̄ iam
multa i futuro ꝑuidit Ante se eū
positū nequaq̄m cernē ualuit
aug adueius potenciaꝝ longe
ante nūciauit Sed ecce ifie
nuidi uenūt ad eū quē ꝑius
nouerant cognouūt Ingrei
domo eius panem comedunt
q̄ m scā ecclia sacri eloquij fruge
pascūtur Ecce omēs isensibilitate
pristina torpoꝝ exuunt unde
et subditur ¶ Et mouerūt sup
eū caput quid enī m capite ñ
principale mentis accipimus
sicut ꝑ psalmū dr Impinguasti
in oleo caput meū Ac si apte
dicēt Attentem in suis cogi
tatōibo mentē meā cuitatis
unctione rigasti Caput igitur
mouetur cū ꝑsona mē mouet
tacta ab insensibilitate mens
sua quatitur Venant ergo
parentes ad cōuictū atq; excus-
so torpore caput moueāt idē
qui redemptōr nr̄ carne cō-
uicti fuerant refectiones q̄s
uerbi fide ꝓpinat et isensibilit
pstine duriciam amittat unde
bene ecclia ꝑ abacuc dr pedes
eius steterūt i mota e terra
Stante eī dño ꝓuidubio tra
mouetur q̄ eī cordi nr̄o fidei
sui uestigia imꝑmit aucta in
nobis cognitiōe terrena cōtre-
miscit Hoc itaq; loco caput
moueri est et immobilitate
mentis excutere et adcogitōne
fidei credulitatis gressibus ꝓfi-
cere Sed q̄ ecclia hebe-
uit aduersione affligit et huic
cōmissione cōsolatur recte sub
iūgitur ¶ Et cōsolans sit eī
sup omī ꝑdō malo q̄d timeat
sup eī dns Consolantē enim
qui ab infidelitate pristina eue
resipiscit et ꝑfectione iuste p̄fi
tenti doctribus repugnat de-
seruit non grauis meror est
dictis cordis instructiose ꝑ-
durare labore et ostendenda
ueritate sumere ꝑ, nullz de cō-

uisione amoriēcui fructū laboris i
uenire at roñ aūt magna pdi
catorū consolacio ēst subsequens
pferus androū Felicio q̄ppe
q̄ppe dicēs est immutacō p
sciēs et notādū q̄ i flagello po
situ consolari noluerūt sed ad cō
solandū eis post flagellū uenīt
q̄ mmitū passiois eius typū
hebrei pdicamēta fidei gtē pnē
quē hoiem ex morte pbauerāt
deū credere desperarūt vnde p
p̄s dns dicit Sustinui q̄ simul
merū cōsistaēnt et nō fuit cō
solantē me quesiui et nō inue
cōsolatem q̄ppe i passione mi
nime inuenit qui et desperatū
mortis etiā ipōs hostes puulit
pq̄bus ad mortē uenit Post
flagella ergo pp mq ad solaū
uenīt q̄ m membris suis nūc
q̄ dns patitur sed extremo
tpe israelite onēs ad fidē cog
ta helie p̄dicacōe gaudiū ut
adeus pteritōez quā fugerāt
redeūt Et hūc illud eximiū mūdi
plici aggregacōne pplorū con
uiuiū celebrat Tūc post flagel
la q̄ iob samis ostendit q̄ndo
comūsis atq̄ credētibus post pas
siōz suā atq̄ resurrectōz dns m
celis īmorēlis uitā p̄dicādo
fidei scitur Tūc q̄ remuneāto
iob ternū q̄ndo i maiestatis
sue potēcia sicut est dns credit
et eius fidei subdia Hi q̄ prius
resisterāt uidēbit ifme igitur
mūdi credēles hebrei quemūt
et humani generis redemptoi in
potēcia diuitiis quasi simo
iob oblacōnū suarū uota p̄soluūt
Vnde et dñi sōbdūr ¶ Et dedit
ei ouez vnaz et taurū aurem

vnā Quid p̄ouem nisi notēcia
quid p̄ taurū nisi obediēcia de
signatur Ouem q̄ppe simplex
animus p mansuetudinem ueo ostēdit
humilitatis gra audītus exprimit
Sed q̄ ad ostendēdā ihūte obe
diēcie occasio oportūa se p̄buit
libet hanc paulo uigilancius
sollicitusq̄ discutere et q̄m sit me
riti demōstrare Sola namq̄
unus est que uultū retris mēti
misericors misericorsq̄ custodit uī
et primus homo p̄cepti q̄ ser
uaret acepit Cui se si uellet
subdere adetnā bītudinez sine
labore p̄ueniret Hinc samuel
ait ¶ Melior ē obediēcia q̄
victima et auscultare magis
q̄ offerre adipem arietū quis
q̄ pīn ariolandi est repugnare
et quasi stelis idolatrie nolle
acquiescere Obediēcia q̄ppe
victimis uite p̄ponit q̄ pec
timas aliena caro pobediēnā
uero uolūtas p̄ua reliquit
Tanto igitur quisq̄ deū citius
placat quāto eius ante oculos
repressa arbitrio sui superbia
gladio p̄cepti se immolat qo
cōi ariolandi pēm obediēa
dr vt q̄nta sit uītis obediēe
demōstret Econtrario ergo
melius ostendit quid de eius
laude sentiat Si ei pīcipium
ariolandi est repugnare et q̄si
stelis idolatrie nolle acquiescere
Sola est que fidei meritū pos
sidet quasi ne quisq̄ t fidelis
coīnūtur Etiam si fidelis esse
uideatur Hinc p Salomonem
in ostensione obediēcie dicitur
Vir obediēs loquet victorias
Vir q̄ppe victorias loquit qua

28

29

dū alienē nocū humiliter ꝓ dñm
nosmetipsos in corde suspeāmꝰ
Hinc meritalio ueritas dicit
30 ¶ Qui uenit ad me nō ei
ciam foras quia de celo descē
di non ut faciā uoluntatē meā
sed eius qui misit me Quid
enī si suā faceret uoluntatē eos
qui ad se uenīt repulisset qs
aūt nesciat qđ uoluntas filij a
patris uoluntate nō distrepet Sz
quō primus hō q suā uoluntatē
facē uoluit a paradiso gaudio
cecidit sedis adēptor hom
uenies dū uoluntatē se patris non
suaꝫ facē ostendit primitus nos
minus docuit Cū igitur nō suam
sed patris uoluntatē fant eos qui
ad se uenīt foras nō eicit q
dū exemplo sito nos obediētie ꝑ
cauit uiam nobis egressionis clau
dit ¶ Hinc rursū ait nō possū
ego a me ipso facere quicquaꝫ
sed sicut audio iudico Nōn quippe
obedientia usq ad mortē obstinā
da ꝓcipitur ꝙ ait si sicut au
dit iudicat tūc quoq obediet
cū inde uenīt Ne igitur nobis
usq ad prīs nite terminū obe
dientia laboiosa appareat ꝛdēp
tor nr indicat quia hāc etiam
cū inde ueneīt seruat Quid
ergo mirū si peccātor homo obedi
entie in prīs nite brevitate se
subiecit qndo hanc mediator dei
et hom̄ et ei obedientēr ꝛmune
rat non relinquit ¶ Sciēdū
uero est miq̄ pobedientiaꝫ ma
lū fieri aliquando aūt debet per
obedientiaꝫ malū fieri aliquando
aūt debet p obedientiaꝫ bonī
quod agitur intermitti Neq
enī mala in paradiso arbor ex
stitit quaꝫ deus hoi ne cōtingeret
interdixit sed ut p melius obe
dientie meritū homo bene cōdito
crescēt dignī fuerat ut himꝰ
ecciam a bono ꝓhiberet qtinꝰ
tāto ueritus hoc qđ agit ꝓhibꝰ
esset quīto et a bono cessimꝰ
auctoi suo se subditū humilius
exhiberet Sed notandū q̄ dicit
Et uomi ligno paradisi edite
de ligno aūt scientie bom̄ et mali
ne tangeīs qui enī ab imo
quolibet bono subiectos uetat
necesse est ut multa cōcedat
ne obedientis mens fiducius
intereat si a bonis omnibus
penitus ꝓpulsa remanat Deus
aūt paradisi arbores ad esu
dūs cōcessit cū ab ima ꝓhibuit
ut tre aūdaꝫ suā quī nolebat
extingui sed ꝓhibei tāto facilius
ab una ist mitigēt quīto ad cēt
tas laciūs ꝛlaxaret ¶ Sed 33
q̄ nō miq̄ nobis mitis mūdi
aspera nō miq̄ uōbis benigna
aduersa sciēdū sūmope est
quod obedientia aliquando si de
suo aliquid habeat nulla est
et aliquādo aūt si de suo aliq̄
non habeat minima Nam ad
huius mūdi successus ꝓcipitur
ut loeis superior imperatꝰ is q
ad papiēda het obedit obedie
cie sibi iniūcte euanuat si adh
erta exp̄to desiderio anhelat
neq enī se sua obedientia di
gne qui ad ꝛmpiēda h̄ q̄ nite
spera libidinis ꝓpitur abiec
seruit Furtiui ut mūdi desperatꝰ
ꝓcipitur est pōra adipisci et
cōmelie uidentꝰ nisi het
et ex semetipō animꝰ appetat
obedientie sibi meritū minuit

qui ad ea que ī hac mea ꝺſperata
ſunt ꝛ̄uitus nolensq; deſtendit
Ad detrimētū q̄ppe obediēcia
dicitur cū metem ad ſuſcipiēda
ꝓbra hui⁹ſmodi nequaq̄m ex
parte aliqua eria ſua nota co
mitat. Debet ergo obediēcia
ī aduersis ex ſuo aliquid hr̄e
et mirsū ī ꝓſperis ex ſuo aliq̄
omīmodo non habē q̄tm⁹ et
ī aduersis tāto ſit gl̄oriosior q̄nto
diuīo ordī ex desideio iūgit⁹
et ī ꝓſperis tāto ſit ueerior q̄nto
et a pñti ipā q̄n diuīus ꝓp⁹
gl̄a fimbrius ex mēte separa⁹
Sed hoc ꝛ̄utis pondus melius
ostendim⁹ si releſis patrie du
cū heroū facta medremur
Moyses nāq; cū ī deserto ouef
pasteret dīo p angelū ī igne
loq̄nte uocatus est ut ciuē
de oī israelitarū multitudīm
posset Sed q̄ apud se mente
humilis exstitit oblatam ꝓtin⁹
tāh regimis gl̄am expauit mor
q; ad mfirmitatis p̄ōtium
retinuit dies obscuro dñe non
sū eloq̄ns Abheret enī et muto
ternus exquo repsi loqui ad
seruū tuū tardioris et ipediciois
linḡe factus sū et se post posito
alū deposit dies ante quem
missurus es Ecce cū auctor⁹ lū
ne loq̄ar et ne tāta ī gnimis
ꝓtatem accipiat eligit se ex
causatur Paulus quoq; diu
tius fuerat ut ierosolimā aste
deret debuisset amonitus sinut
ipe galathe dicat Deinde p
annos q̄tuordecim iterū aste
di ierosolimā assumto barnaba
et tito Astendi aut sc̄m ꝛ̄ue
latoꝝ ſſq; mitmē cū ꝓphetam
agabū reppeisset q̄ita se adui
tas ī ierosolimis manet audiit
Arreptū q̄ppe est quod ſde agabo
zonam pauli suis pedibus ſe
rens dixit Virū aut hec ſona
est sic alligabūt ī ierusalem
A paulo aut ꝓtinus ꝛ̄ſpōdet⁹
Ego non solū alligari sed et
mori ī ierusalē paratꝰ sum
ꝓ nōie dñi nec; eni ꝓ nōie
facio aiam meā; quā me ꝓ
ceptōne igitur reuelatōnis
ierosolimā ꝓgens aduersā
cognoscit et tñ hec libenē; pe⁹
appetit Audit que timeat sed
adhec ardēcius anhelat ꝛ̄oy
ses itaq; ad ꝓspera de suo m⁹
habet q̄ fratribus ī mittitur ne
ꝛ̄aelitici plebi ꝓferatur Pau
lus ad aduersa eria ex suo uo
to ducit⁹ q̄ maloꝝ imminēcia
cogitōnē ꝓpuit sed deuotōne
spūs eria ad aurora feruesc⁹
Iste ꝓsentis potestatis gl̄am
deo uoluit ubere declinare
Iste deo aspera et dura dispone
te se studuit ad grauiora pie
parare Petite ergo ut uirgā du
cū mfracta ꝛ̄utē mstituimur
ut si obediēcie palmā appe
dere uerius nitimur pro
speris hr̄sli exsolutione
aduersis aut eria exdiuotōe
militem⁹ ¶ Notandū uero
ē q̄ hoc loco q̄ dñs ante omi
ū oue m auris offerunt q̄
mmrū m nobis mēbr⁹ or
namēti sp obediēcie iūgitur
dnō Attestāte qui ait Oues
mee uocē meā audiūt et eo
cognosco eas et sequunt⁹ me
Beato igit⁹ Iob nemo ꝛ̄aue
sime oue sime m aure obtul

Quia profecto redemptori suo non
obediet qui innocens non est
& innocens esse non potest q obe
dire contempnit ¶ Quia uero
ipsa obediencia non seruili me
tu sed caritatis affectu fundata
est non terrore pene sed amore
iustitie cuncti qui adcommissi
nemini aliquam in anime obsti
lisse prohibent ut indelicti q ea
exhibetur obediencia caritas
fulgeat que uirtutes omnes
quasi animi more cetera me
talla transcedat ¶ Sed quia
nulla esse innocencia nulla esse
uera obediencia in multiplicibus
hereticorum diuisionibus potest
ad cognitionem fidei nemetes of
ferant quem sed unam offerat
in aurem sed in mare id est tales
nemat qui in unitate sancte ecclie
innocui obedientes perfistat
Unus quippe diuidi p numeros
no potest qr et hoc ipsum in
dicium numero n est offerat
igitur oniem sed una offerat in
aurem sed in mare id est ad statu
ecclam cu innocencia atq obe
dientia nemetes eam mentes
deferent quam sectarii scisma
ta non dimdat Aperire lib
oculos fidei et illud extremum
sancte ecclie de susceptione israelitici
populi cogitemus
Ad quod mirum cogitantibus ma
gnus ille nemes helias con
uiuantium minister adhibetur
et hic ppinqui hic noti adeo
cu mumeribus nemit quem in
flagello paulo ante positum
contempserit Appropinquante ei die
mdicii uel priscis nocibus
uel quibusdam crispentibus signis
ipsa eis iam aliquo modo adue
nientis dni mirthus inter lucet co
ram deo puenire festinat con
uersionis sue tpus acceleratq
Comisit autem cu muneribus ne
mini qr cu quem paulo ante
in passione detrusit huc uictimas
opera quasi munera offerendo
nenecantur illud psalmibio
hac sua deneatione oblatione
Completes quod et cetera
magna ex parte iam fidei et
adhuc credimus pfecte faciedi
Adorabunt eum filie hyri in mune
ribus Huc namq illum plenus
filie hyri in muneribus adorant
cu israelitarum metes huius mu
mundi desideijs subdite ei quem
sup dicentes negauerant quodq
cognito sue hostias confessionis
apportant Et quoniam ea sede
tporibus quibus antixps appro
quiat aliquantulus inta fidelium
mnois esse uirtutis apparebit
qm in conflictu illius pdic
homines grauis etia corda for
cium formido constringat Helia
mi spiritualiter roborati no solum
fideles quisq; misse ecclie soli
dutate psistunt sed simul sup
dictum ad cognitionem fidei mul
ti quoq; ex infidelibus gutturibus
ta ut israelitarum gentis uiq;e
que expulse prius funditus
fuerant ad simul matris ecclie
pia ommodo deuotione con
uertat Unde et dni mox sub
ditur ¶ Dns aut benedixit
in nouissimo rob magis qm
principio eius Het historice
facta credimus Het mistice
facienda speramus Magis et
nouissimo rob qm principio benedixit

qz gñm ad israelitica ppli suscep-
cōnem ptinet ingēte fme pūis
sili dolorem sē ecclie dns aiarū
multiplicā collecōne cōsolabit
tanto qppe locupletius ditabit
qñto et manifestius ꝺnotescit
qđ ad fmē pūis mite tpalitas
virgetur ¶ Doctatores namqz
sē ecclie bñdictōm extremis ꝓ-
psalmista ditaū cōspexēat cā
dicebat adhuc multiplicabit
m senectā uberi Et bene pa-
cētes erūt ut āmūriēt in sene-
cta scilicet uberi multiplicabit
qz cā eorū vita differtur ꝙ ad
melius fortitudo ꝓduat eqqz
ꝓ augmētū tporū acquirit eriam
lucra meritorū Bene aūt pa-
cētes sūt ut āmūriēt qreligia
porcātes tanto robustius ad
uersā tolerāt qñto ꝑ tolerā-
ciam sua aiarū comoda te-
pportāt Sequit Et facta sūt ei
qñquordecim milia ouiū ꝛ sex
milia camelorū et mille iuga
boū et mille asine et fuerūt
ei septem filij et tres filie ad
septē milia ouiū et tria milia cā-
lorū et quīgēta iuga boū et qñ-
genteꝫ asinaꝫ ante ꝓbacōnem
pressuris habuerit ipā eisdem
historie prefacio ostēdit que
ꝑflagellū pōita ei nūc sūt du-
plicia restituta filij aūt totidez
sūt reddit quot amissi septē
qppe filios et tres filias habuit

¶ Septē aūt nūc filios ꝛ tres
filias ire pōsse scribit ut et hm
qui extincti fuerāt mire de-
monstrētur Dū em dr addit
dns queqz fuerāt tob duplicia
et tamē totidez ei filios restituit
quot ante amisit ꝛ duplicater si-
lios addidit cui decem postmodū
in carne restituit decem vero q
amissi fuerāt in occulta aiarū
vita seruauit ¶ Sequis aūt
ꝑdictis aiālibus post posito al-
mo historie ut intellectuale in-
delicet aiāl pasū misteriorum
fruge desiderat nouisse ēt ut q
sentimus agnoscat ꝓntelligē
em possimus quod mhys aiā-
libus aggregata fidelū vnūsq
designetur Dmc est namqz
qz ꝑ pōtam patri de filio dr
Omā subiecisti sub pedibꝫ eg
oues et boues vniūsas insup
et pecora campi Dmc ēt quod
eisdez ypha scam ecclīaz simpli-
ces quosqz ihabitāte cōspiens
ait oliālia tua ihabitabit ea
Quid ergo ꝓ omnibus nisi mmo-
cētes quid ꝓ camelis nisi eos
qui eternorū tenebrorū mala
transeūt exhibēt aūt formosā
mole vitioꝝ qđ mingatus
bubus nisi israelitas legē sub-
ditas quid masinus nisi sim-
plices gētiliū meteꝫ accipimꝰ
Nam quia mnocētes qua-
ouiū noīe designātur testat
ꝑsona qui ait Nos aūt ppls
eius ꝛ oues pascue eius Neq
em qui seruare mnocētiam
negligit illa mterne pascue
refectōne saciāt ¶ Camelꝰ
uero noīe aliqñdo in sacroeloqo
dns aliqñdo aūt gētiliū superba
exprimit quasi excrescente
desup nimore tormosā Quia
em ad sustinēda onera spōte
se camelus humiliat nō ꝓ mei-
to mri redemptois gā signat
qui ꝓ eo q mfirmitatis nostre
onera sustinere dignatus est

apotestatis sue celsitudine spōte
descendit Unde et pevangeliū dt
Potestatē habeo ponēdi aiam
meā et potestatem habeo iterū sūmi
di eā Et nemo tollit eam a me
Et unde iterū dicit facilius
ē camelū p foramē acus intrāre
q̄ diuitē intrare in regnū cōz
Quod enī diuitis noīe nisi que
libet elatū quod camelī appel
latiōne nisi ꝓpter odesiēsionem
signat Camelus ei pforamē
acus transiit cū isdem rēdēpti
nē vsq; adsustepcōm mortis
et angustias passionis intrauit
que passio uelut acus exstitit
quia dolore torpus pupugit
facilius ait camelus foramē
acus quam diues regnū celoz
ingredinur quia nisi ipē suis
infirmitatis mē onera sustu
piēs per passiōm suā formam
nobis humilitatis ostendit nesc
q̄ se adhumilitatē illius superba
mra rigiditas melmalet Fin
sū camelī noīe tortuosa ac plēa
uicijs gēilitas designat Sicut
Ymoysen dt q̄ mclmata iam
die egressū in agro israel ī cāē
lū sedens rebecca conspexit ac
ptinus de camelo descendit et se
se pallio mistionē illius uēnāda
ta cooperuit Quem enī israel
alīū in eo quod mclmata iā
die in agro egressus fuerat de
signabat nisi eū qui extremo
huius mūdi tpore uelut in oriē
tem uemēs quasi in agro
foras exyt q̄ eī sit inuisibilis
in hoīnib⁹ do se uisibilem dīno
strauit quē in camelū sedens
rebecca cōspexit q̄ eī ecclīa ex
gētibus uemēs q̄m adhuc uagis
mnixa nec dū spūalib⁹ sēd aīalī
bus moribus inhērēt attendit
Sed ptinus de camelo descēdit
quia uicia q̄bus ꝑius fuerat fide
elata deserunt seq; etiā pallio
cooperire niānt quia usq dīno
infirmitatē sue actōis erubuit
et illa que ꝑius in camelo libēī
gestabat descendēs postmod
uerecūdia tegitur Unde erde
ecclie a priore elacōne cōuise
p apostolicā uoce q̄ rebecce
de camelo descēdēti sibiq; val
liū sūpducēti dī quē ei fructū
habuisti tūc in illis in q̄bus
nūc erubescis In bubus ali
q̄ndo luxuriosa demēcia aliq̄n
do luxuriosa fortitudo p̄dicatōī
aliq̄ndo humilitas exp̄mitur
israelitarū Oma ei boīs noīe
p compacōm luxuriose demēcia
designatur salomon indicat
q̄m male suadentibus
lancīā p̄misisset admīsit
Quatinus q̄ eam sequit⁹ quasi
bos ductus ad victimā Hinsū
q̄ bonis noīe labor p̄dicatoꝝ
exp̄mitur legis uerba testāt⁹
que ait Non obdurabis os bou
trituranti Ac si apte diceret
P̄dicatorē uerbi absq; pēdio
suorū p̄ceptōne nō phibeas fiusū
q̄ bonis noīe plebs israelitica
figuratur ꝓpheta asserit q̄ rēdēp
toris aduentū denūcians dicit
Cognouit bos possessorē suū
et asinus p̄sepe dīni sui Pro
bouem q̄ppe israelitarū ꝑplm
uigū legis edomitā signans
p asinū uero gētilem ꝑplm rōi
cans uoluptatib⁹ dedit⁹ et ḡuig
brutū Asinora quoq; uel
asina noīe aliq̄ndo luxuriose

pcaūcia Aliq̄ndo mās̄uetudo
simplicit Aliq̄ndo uero ut pie
dixmus stultcia gentiū de
signatur Qua em luxuriosor
peaūcia asmoū appellacōe
p̄compacōm ꝙ p̄mittur apte
declaratur cui p ypām dicit
quorū carnes sūt ut carnes asi
noū Hirsū q asmaū noīe
simplicit̄ intā figurāt̄ ideptor nr̄ aī ierusalē pgeret asi
sēdisse memorat̄ ierusalē ꝙpe
uisio pacis dr̄ Quid igit̄ sigt
q dns sēdendo asinā irrūn duc̄
Nisi q̄ simplices mentes dum
p̄sidendo possidet easq ad
uisiones pacis sua sācta sessiōe
p̄ducit Hirsū q asmoū noīe
stultaā genaū designat̄ ypha
tes̄tatur dicens Beati q̄ se
minatis sup omēs aquas imit
tētes pedem bouis uel asin
Quippe omēs quippe aquas seūare
est cūctis pplis fructuosā uite
verba p̄dicare Pedem uō bouis
et asin imittere est israelitaā
ac gētilem pplm p̄ceptoriū
teleshū iumenta religare Hic
igitur veritate seruata sub beati
tob noīe cūctis hns aīalibus nō
immerito credim̄ ste ecclie po
pulos designari q̄timus ea que
scripta sūt dispēsatōne sti spūs
cūcta mirabil̄ ordināte thās
acta nobis referāt et futura pre
dicēt Agnoscam̄ ergo tm̄ubus
fideles atq mnoctes exindea
pstos legis diuū pascens sacriatos
Agnoscamus in camelis ad fidē
simplices ex gētilitate uenientes
qui pius sibritu sanrlego quasi
quadā deformitate membroz
ualde huc pes ostēsi sūt nudelicz

feditate uiaoū Itaq sepe ut p̄dixi
sanctaeloquia curāt appetere qd̄
affirmāt possūt inesse tm̄ubiis
israelite accipi quasi nigo leg
attriti asinus vero ut dixī est gē
tiles ppli designaī qui diss̄e co
lendos lapidibs inclinabant
non reluctāti mente quasi dor
so stulto supposito qblibet
idolis bruto sensu seruiebāt
Scā ergo ecclia que in exordijs
suis i mineris temptacoibs
pressa est uel israelitaī pplm
vel multos ex gētibus amisit
videlicet quos lucrāi nō potuit
Duplicia in fine terepit q̄ aī
ea ex utraq̄ natōne fideliū nu
meris multiplicat excrescit
Possūt ecia p̄nigatos bones
p̄dicatores intelligi Unde si
eos ad āmicāda dns mitteret
teste evangelio bnos mississe
describ̄t Sed q̄ dno sūt p̄cepta
caritas uel q̄ haberi sonetas
minus q̄m inter duos nō pos
p̄dicatores sti ex ipa equalite
sue missois cognoscent q̄ti
gradū societatis amarent
Possūt ecia sicut p̄dixmus
p asmas mentes simplicū
designaī Scā uō ecclia du
plices bones atq asmas imp
q̄ p̄dicatores sti qui pressi
formidine ceūs diuū tēpta
cōne tanuerāt et mētes simu
pliaū quenūce tortoibs uel
ullus q̄siti formidabāt tūbo
ram mis robustus m cōfessiōe
veritatis uotes suas exerūt
q̄nto debilius ante timuerūt
Et m sigmficatōne ecclie
breuiter dixmus que quom
odō ste ecclie capiti finiant

m exordio huius operis lacius nos
dixisse memoram^r Qui ergo
de hys sibi plenius satisfieri ni
titur sedm hmoi operis libū
21 legere dignet^r ¶ Jam neō si q^s
rimur ut ecīa de ipo mālis nu
mero disseramus Cur mille
niga borum uel mille asinet
sex mlia camelorū et q̄tuordecī
milia omniū numerēt dicē
breuiter possimus quod apud
seculare quidē scīeciā mille
narius numeris^r id circo pfūs
habeatur q^z denarij numen
quadratū solidū reddit Decē
quippe decies ducta fiūt centū
Que iam figura quadrata sed
plana est ut aliū talitudinem
surgat et solida fiat hūsum
centū decies multiplicanthr
et mille fiūt Denarius autem
numerus idcirco pfūs est qa
pius īnumeris complet^r phi
sius id est sexta sui parte et
tercia et dimidia que fiūt vnī
duo et tria que īsuma ducta
sex fiunt nec alius ante dena
rium numerū reppehīr q̄sus
partibus diuidi^r tota eius
18 suma compleatur ¶ Sed q^z
cūcta hec p sanctā septē vel sui
dimē pficiēdo trāstendimus ibi
senarius ibi septenarius ibi
denarius ibi millenarius vīde
mus pfūs īnumerus Senarius
quippe numerus īsphā per
fectus est q^z imūdi origine dīs
ea que cepit sexto die opera
complenit Septenarius in
ea pfectus est q^z once bonū
opus pspm septē vīrtutibus
agitur vt et fides sit et opera
19 q̄simēt^r ¶ Denarij numerus

mea pfūs est q^z lex in decem
pcepta concludit^r Omīsis dīpā
non amplius q̄m pdecem uerba
cohibehir dicit^z enarrāte nec te
operatores vineē denario re
muneranthr In denario quippe
tria iungūt^r ad septem Homo
autē q^z ex anima constat et corpe
in septē q̄litatibus continehir
Nam tribus spīritaliter et q̄tuor
corpaliter nitet in dilectione
et temi dei tribus q̄litatibus spī
taliter exercitat^r cui ei plege
dr Diliges dīm deū tuū ex tota
mente tua et ex tota aīa tua et
ex tota vīte tua Corpalīr vero
q̄tuor q̄litatibus cōmet^r quia
necdū licet ex materia calida et
frigida hūda et sicca cōponit^r
Homo ergo qui ex septē q̄li
bus cōstat denario remuneratur
q^z milia pcepīone sue pīe
septem mā ad tria iungūtur
eterna ut homo in templatōe
trinitatis accipiat et dīmu
neratōne operis quasi q̄dam
denario cōsummatus vīuat vel
certe quod septem virtutes
sūt q̄bus in hac vita laboat^r
Dū q^z eis in remuneratōne con
templatōe trinitatis reddit^r
vita laboīanti denario re
muneratur Sed pfūs quis q^z
ecīam in hac vita denarium
accipit Dīm eisdem septem
virtutibus Spem fidem car^tē^q
cōiūgit ¶ Millenarius q^z 10
numerus in sancto eloquio per
fectus accipitur quia a vel
lacōne eius ministrat^r dīgit^r
Unde scīptū est uerbi q̄ mā
dauit in mille generatōes
Cui em nequaquā credendum

sit quod adtenui generatiões nõn
extenditur quidalind mille ge
nerationibus nisi generatiõm
unitas figuratur Beatus
igitur Job quiordecim milia
omnia recepit Quia ẽ in scã ec
clesia unus pfectio ad utrusq;
sexũ diuisa septenarij tẽpa nu
meris duplicitur Et sex mi
lia camelorũ q plenius dicẽ
mille opis accipiũt q abilla
diuũ ministeriorũ suorũ fecunditate
pepererũt quilla quoq; magna
borũ ac mille asinas recepit
q israelitas atq; gẽtiles doctos
ac simplices post tẽpestatiõm
casus tandemme pfectionis assu-
mit Septem quoq; filios 7 tres
filias recepit quia eorũ mẽ
bris quos septem virtutibus
geneat ad pfectionis summam spẽ
fidem caritatẽq; cõiungit ut tãto
uerius ple sua gaudeat quo
suos fidelibus mi deesse unus
pensat ¶ Sed q; her sufficiũte
tractatum Nunc ipis quoq; ꝛ
dagamois filiarũ uocabulis in
tendamus Sequitur et uocãuit
nomẽ unius diem 7 nomen
secũde cassiam et nomẽ tertie
cornustibie Hec nomina ꝑ eo q;
arma aromatum sumpta sint apte
curauit mepres non ea sciat
in arabico sermone mutata
sint ponere sed in latinũ ser
monẽ eloquium uersa aptius
demonstrare Quis enim nesciat
diem uel cassiam latina esse
uocabula at uero in cornus
tibie q; nus nõ cornus sed
cornu dr nec cantantium fistula
ubi sed ubi uocatur i latina
ni lingua sermonis genera

minime nisi hodiernis dira rem
pere maluit atq; meus lin
gue de qua transferebat ꝑpetate
pdurare uel quia ꝑ cornu et
tibiam unũ uerbũ ex utroq;
composuit utriusq; ubũ ꝑ una
oriõis partem i latina lingua
transfusũ quo uoluit gene
liate uocauit ¶ Quid est
ergo q ꝑma filia beati Job
dies dr seda cassia tertia uo
cornus tibie uocata meritũ
nisi q; unusquisq; genus huiusmi
quod benignitate conditoris atq;
eiusdem misericordie rideptois
eligitur ushs omnibus designat
Homo namq; qui dies ex con
ditione claruit qua hmc
auctor sinus magnitudinis inoscẽ
splendore respersit sed spõte
sua ad pcti tenebras lapsus
q; ueritatis lucem deseruit qui
in nocte se errois absondit
Anima alias dr seruus i ubrã
Sed q; auctoris mens nõ defuit
largitas bonitatis sue etiam
cor tenebras imaginis mẽ
tis qui ꝑ quas potenter adiuuat
condidit potentius redimendo
post modũ aberrãtes inuocauit
¶ Cuiusq; post casũ sui tanta
conditiõis sue ꝑstina firmi
tas defuit cui nõ bella ultima
repugnantis corruptoris
multiplicibus donorũ suorũ ubertatibus
fulsit que minutatim ꝑ minute
ꝑfectionis noticia ceteros hominũ
quasi suauitatis fragrant
odorem Hmc est enim q; per
paulũ dr xpi bonus odor suauis
deo Hmc est q; scã ecclia in
electis suis quidam fragrãtia
suauitatis odorata i cãticis

ꝑfectionis

cantico loquit dicēs Dū esset
rex m recubitu suo nardus
mea dedit odorem suū Ac sicp
cuis dicat quo usq; meis vm
nibus obnūbus rex apud se
m regnie secreti celestis ab
sconditur Electorū unita mu
vnitū odoribus exercet ut q
adhuc eū quem appetit no
uidet ardēnius p desideriuum
flagret rege quippe recubitu
suo posito nardus odorē dat
dū quiescēte m sua bītitudie
dño sctōrū vnus m ecclia ma
gnam nobis grām suauitat
amīstrat Quia ergo rōdi
tū luce mmocēcie clamit et
redemptū gemis humanū ex
alo bomī odorem suauitat
aspersit et pma filia recte di
es et scda non m congrue cas
sia noīatur Bene aut cassia
dr que m tanto sublimm mte
odore dilatat in pā qui ppe
sua origine m qua mstr hō
conditus fuerat tanto q̄nto
mīc opus est vnitū nō īdige
bat quia si stare stat ēdito
uelet hostem expa positū ui
cere sine difficultate potuiss
Postq̄m uero p culpā homis
semel adiuarius ad ima
rr rupit laboriosius iam uict
ericitur qui adhuc ipugnās
sme labore pelleret anita
namq; nisi exhibēda sint
que m paradiso necessaria n
fuerūt Nunc q ppe opus est
vnite pacēte laboriosa eru
ditione doctrine castigatione
corpis assiduitate pressi cō
fessione delictorū m undaue
lacrimas Quorū pferto oīm

conditus Nomo nō egisit qd
salutis bomī extpā condicōne p
cepit Egro q ppe amaui ponu
la porrigit ut ad salutis statū
morbo sublatū reuocetur Sano
aut nequaq̄m pcipit qd acci
piat ut cōualeat sed a quibs
caueat ne langueſcat Nunc
ergo manoib studijs vtmur
cū salute nequaq̄m seruamq
habitam sed recuperate nuramq
ablatam et quia oīes q admss
mē pcatōrs magnis intra sctā
ecclam opmoīb pollet Nom
sedē filie uelut cassiam ex
merito redolet ut q pma filia
quasi dies exstitit p gratē
condicōis scda cassia sit per
flagrancia fortitudms exegia
redemptōis Unde eidem 12
uemēti redemptōi p pphetam
dr Myrra et gutta et cassia
a uestimēts tuis a gradibus
ebumeis ex q̄bus te delectaue
rūt filie regū m honore tuo
Quid enī mirre et gutte et casse
nisi vnitū suauitas dr̄ Quid ebumeis gradibs nisi
magnanimes fortitudmis pro
fitencium aspēsis expmitur
Redemptor igitur uemēs myr
ra gutta et cassia uestimēto
utitur q̄ electis suis quib
se mīserīcorditer mdult anite
vtutis flagrancia aspgit
unq̄bus isdem odor ab ebumeis
gradibus duc q̄ meis vnitū
opmo non ex ostentōne sita
smulacōis sed ex ueri ac so
lidi operis astensu generat
Bene aut subdunt Ex quibq
te delectauerūt filie regū m
honore tuo Dēde namq; anime

abantibus patrib⁹ ad dogmata
ueritatis edite redemptor⁹ suum
in honore eius delectat qz exeo
quod bene agit sue laudi mi
nuendicat ¶ Quia uero tercio
ordine humanu genus ecclia tra
mis resurrectione inoiatu illo
corona eterne laudis assumit
terra filia uocat⁹ cornus tibu
Quid est cornus tibi nisi leta
tu cantus expmit⁹ ubi enim
ueraciter admplet⁹ qmodo
psypham dr Cantate dño ca
ticu nouu)bi ueraciter ad im
plenir ubi cantica laudis dei n
tam ex fide sed specie glie plata
catabitur)bi a nobis cditor
nr laudis suaue ueraces catus
retinet qz humanu genus ex co
dendo diem et redimendo cas
sam et assimendo cornus tibi
fecit Qui est lux filiu⁹ cdit
et nuc sumus gallia redempti
ermus quidoq cornus tibi
exultatione eterne laudis as
sumpti ¶ Sed pius qm adnu
ptarum thalama sponsa puer
at omem nupte feditate respit
et sponsi amori pparans se
se pspeaes uirtutu comet studi
qppe interim arbitris inuicto
placere et in intimis deside
riis subleuata sedos mores cor
sacdos humane trastendit un
bene et de isdem filiabus beati
iob subolis non sut aut tuete
mulies speciose sicut filie iob
in uniuersa terra Electoz qppe
anime ome humanu genus
scdm qm terra scdm hominem
comutatur sue pulchritudis
decore trastendut quoq se
extrinsecus affligendo despiciut

tato minus ueius coponut hic
enim sue ecclie que electoz pulch
tudine decoratur p pgnas dia
Contupuit rex spem tuam
De qua paulo post subditur
Omis gla eius filie regis ab
intus Nam si foras gloriam
querat finis spem qm rex con
cupiscet non habet ¶ In qua
quidem qnis mihi bruti de
core fulgeant atq ipa mirabi
pfectione cetebriu merita ex
cedit nonnulli hi qz ad alnoa
assequida non sufficiut isti
sue conscie pnis eius gremio
gremenir qui in qnu valet
mala nitent qnis intimum
appetitu Ulnora bona non
implet qnos tn benigne dns
suscipit eosq apud se pmodo
digne retributionis admittit
Unde et segnit Deducq eos
pater suus hereditate inter
fices earu ipe ergo exp fectoz
meito speciose medrant⁹ ipse
etia qasi ex ipfectoru hypothe
cut mfirmi hereditate inter
fices accipiut Usus namq
nupte uetes no habebat ut
hereditate femine mi⁹ mas
culos sortiret⁹ qua legis se
ueritas forcia eligens firma
gtempnes destructa ponus stu
duit qm benigna sume cure
Sed pio mo redemptore uemente
Nullus mfirmitatis sue costus
desidia celestis patrimoni
hereditate desperet Pater
enim nr intermasculos etiam
femins mira suaciores habet
qz inter fortes atq pfectos fi
firmos et humiles ad sortem
supne hereditat⁹ admittit

Unde ipa ueritas in euāgelio dr
In domo patris mei multe mansiones
sunt apud patrem quippe mansiones
multe sunt quia tanta beatitudinis uita
non disparis uniuscuiusque uite dispar
meritis locus disparet preparat sed eis-
dem disparitatis dampna non
sentiat quia tantum sibi quantum percipit
sufficit Zorobabel ergo cum fratribus
admittitur quamuis legis perfectionem
non erit summus abhereditat tamen
sorte humilitate mi nos sit exemplum
Quas dni paulus mansiones uasa
melita distributas estimat cum ait
Alia claritas solis alia claritas
lune et alia claritas stellarum
stella enim ab stella differt in clari-
tate Legitur Exiit aut post
Iob centum quadragenta annis
et uidit filios suos et filios filio-
rum suorum usque ad quartam generationem
et mortuus est senex et plenus
dierum In scripturis sacris non plenus
dierum ponitur nisi is cui preter
scripturam laudatur uita Balaam qui
pene dierum est qui querulus multum
uixit etatis sue tempora in amaritate
consumit At non dierum plenus au
tem equaquam dies sui peccando trans-
ire sed ex cordiana mercede bo-
operis apud nos iudex et positis
transactis suerit reseruatur
Et quia fuit qui hec etiam in typo ste ec-
clesie mysteria desiderant quo-
rum uotis tanto magis obediendum est quo
to et eorum spiritali intelligentie co
gaudendum Si quidem per de-
narium diurnum ad centesimum et
quadragesimum numerum peruenimus
Et recte uita ste ecclie pluri-
plicata decem et ter computatur
quia uniuscuiusque testamenti auctoritas
et in legis de calogio quod scdm ge-

euāgelistarum libros uniuersi usque ad
pfectionis culmen extenditur unde et
paulus apostolus quamuis epistolas quidem
scripserit scā tamen ecclia non apli-
ci quidquid enim tenet ut et ipse
epistolarum mimeo ostendit quia doctor
egregius legis et euāgelii
secreta trimasset Bene aut
bus iob post flagella uiuere
dr quia et scā ecclia prius dis-
plme flagello pauit et post-
modum uite profectione roboratur

Que enim filios suos et nepotes
filiorum suorum usque ad quartam gnām
conspicit quia hac etate quisquis
quidquid temporibus uiuit usque ad sex
mundi porta portarum nascen
sibi cotidie subboles germinatur
nec obuiat auerso quod per generā
tiones dicimus tempora designari
quid enim unaquaque scriptura non
quidam pagus est geneseos et pin
cerna regis egipti cum uidisset
somnium quia tres pagines du
cet joseph ductus in solutione
somniorum tres pagines tres
dies enuntiat designare Ergo
per tres pagines spatium trium
dierum expimit Curno etiam
per quatuor generationes anima ex
ipsa figuretur Ecclia utique ecclia
uidet filios suos cum prima fide-
lium subolem conspicit uidet filios
filiorum cui abrahe fideli adsi
dem gignit et alios agnoscit

Que enim senex et plena dierum
moritur quia subsequenti luce ex
mercede cordiano operum de
posito corruptionis pondere
ad incorruptionem spiritalis prie
mutatur Plena uidelicet
dierum moritur cui labentes anni
am non transeunt sed stantis

8

actuū retributōne solidant⁹ pleī
diez̄ morit⁹ que phet trāseūcia
tpoꝝ id qđ non transit operat⁹
vnde aplis dr operam nō abi
qui perit sed q ꝑmanet i vitā
eternā Dies itaq; suos stā era
eias cū pītem vitaꝫ deserit ñ
amittit qz ī electis suis tanto
eoꝝ lucem mlt̄plicius ꝓvehit
qñto mīc meis aboī tēptaē
se cautius sollicitiusq; custodit
Dies suos eria nō amittit qz
se se mhac uita cotidie nigl
anter pensare nō negligit
et ad omē quod recte fatē ua
let mercia nulla torpescit hīc
est enī qđ de illa ꝑ Salomōē
dr Considerat semitas domꝰ
sue panem ociosa nō comedit
Semitas q ꝑpe domꝰ sue cōsi
derat qz actas sue ꝙsīctē
cogitatiōes subtiliter īuestigat
Panem ociosa non comedit
qz hoc q de sacro eloquio itelli
gēdo ꝓcepit ante eternꝰ mudi⁹
octos exhibēdo ꝙbus ostēdit
ꝙ non aūt dr qz cū illas etīnt⁹
q tēplatio absorbuit abhat
mutabilitatis sue uiassitudē
funditus extīguit ut ī ea cū
hoc qđ acumen ītime uisionis
ꝓpediat ullomō mehil umiat
Tanto ei verius uīt nīternacō
spiat qñto cū⁹ exteroīb pleī
us ocūbit Hanc itaq; mortē
hant diez̄ pleitudīē et ībīō
ob omo membro eccie ēdamꝰ
facta ē ī tota sit eccia sperem
esse facēdā ñtimis uta teneat⁹
rei geste veritas ut nō euacuet⁹
rei gerēde ꝓpheria bona emm
q de sōrū uita cognoscimꝰ si ve
ritate carēt nulla sīnīt si mīste

ria nō hīt mmma ꝙua ergo
ꝑ sīnūspīm bonoꝝ vias destribuit
vt et ꝑ meliem nobis spūalem
fulgeat et nī sensus īstorie
a fide non rēdat qtīmꝰ tanto
fixior aīmꝰ in suo mtellectu ꝑ
maneat qñto hīc quasi ī ḡsā
medio cōstitutā et ergo futuā
spes et ergo ꝓsēta fides ligat
Expleto hoc ope ad me mhi
indeo esse redeū dī amultū q̄ppe
mens mā etā nū rette loq̄ vāt⁹
extra semetipam sparg̃itur
)ntegritate namq; aīmi dum
cogitant⁹ uerba qualiū ꝓferāt⁹
qz trahit extrnsecꝰ mmuit
)situ a publico loquēdis rideū
dū est ad cuiam cordis ut q̄si
mquodaꝫ cōsultacōis ꝙsilio ad
meipm dsternēdā cogitacōes
mentis ñtimus ubi mideaꝫ ne
aut mcaute mala aut bona
bene non direxerim Tuū ei bñ
diat⁹ bonū tū is q dnat solū ei
a quo acrepit ꝓ id appent pla
cere quod dīc et q̄dem mala
me aliqua dixisse nō iuemo
tamē qz omīno nō direxerim
defendo bona vero siqua diuīto
acrpiēs dixi nequid licet uno
mmme bñ dixisse ꝓficeor Na
ad me nitmsenis redēs post
positis uerboꝝ folijs post po
sitis sterilitatū ramis dī ipam
subtiliter radicem mee ītegrīs
mspicio deo quē ex ea me suoꝫ
placere voluisse cognosco sed
eē nitetōm qua deo placere
studeo fiirtm se nescio q̄modo
ītenao huāne laudis miterseit
Quod cū iam post modū tardeꝫ
disterno iuemo me aliter agē
ꝙ stio me aliter meh ea esse ꝛc

ei sepe mter9m mam dñi ante
deo oclos recte mpi. Occulte
subiecta et eam uelut ultime
gphendes mtenc9 mane laud
assequr sicut p nocte qdē ibꝫ
suū sed ipō esu dñi furtim gu
la subrepit delectac9 pmsteꝫ
vnde plerūq; gmgit ut p fet
rem corpis qua salutis causa
tepmꝫ causa uoluptatis ex
pleamꝰ fatendū est igitur
q3 tam fidem ac mtenc9nē
mam que soli deo placē appet
nō nūqm mtenno minus tā
q3 de boms dei placē hoīb; qrit
nsidiando cōmittit Si aūt
de hꝰ diuinis districte disqui
mur quis mter ista manet
salutis locus qdo et mala mr
puta mala sūt et bona q3 nos
hrē credmꝰ puta bona neq;
qm esse possūt Sor hoc mihi
ope spūs credo q3 fraterne
audiꝰ omē qd3 m me latenter
ipe ī ephedo tantū aperio
vtuta em exponēdo nō celatu
qd3 sensi-qrendo non abstōdo
qd3 patior per exposicom pate
fieri dona p cōfessiom detego
vlnera et qz hoc tā magno
humano genere net parui de
sūt qui dictis meis debeant
mstriu net magm desūt qui
dictis meis debeūt mstriu coste
mee valeāt mfirmitati mi
sereri per hec ultraq; alijs scribo
spūtū possū auram confero ab
alijs spero Illis dnī exponēdo
quod faciāt istis aperio cōfi
tendo qd3 pertant Illis uboꝝ
medicamēta non subtraho hꝰ
lacerac9nem vlneri nō ab
scondo Igitur queso vt quisq;
her legeit apud districtū iudicē
solatiū mihi sue oracois ipē
dat et omē quod in me sordidū
deprehendat fletibus diluat ora
coms atq; exposicoms vtute
collatā lectōr meus mipēsaē
me superat si nō per me iba
audit pro me lacrimas reddat.
Amen. Deo grās ihu xpi Ma
ria mrgo liebe muder dni mei
Sca ursula Sca Elyabeth.
orate pro lectōe t psptore
huius materie ī anno lix° ī

Liber Capti Eccle Sancti in Buzpach

10
Handschr.
845
fol
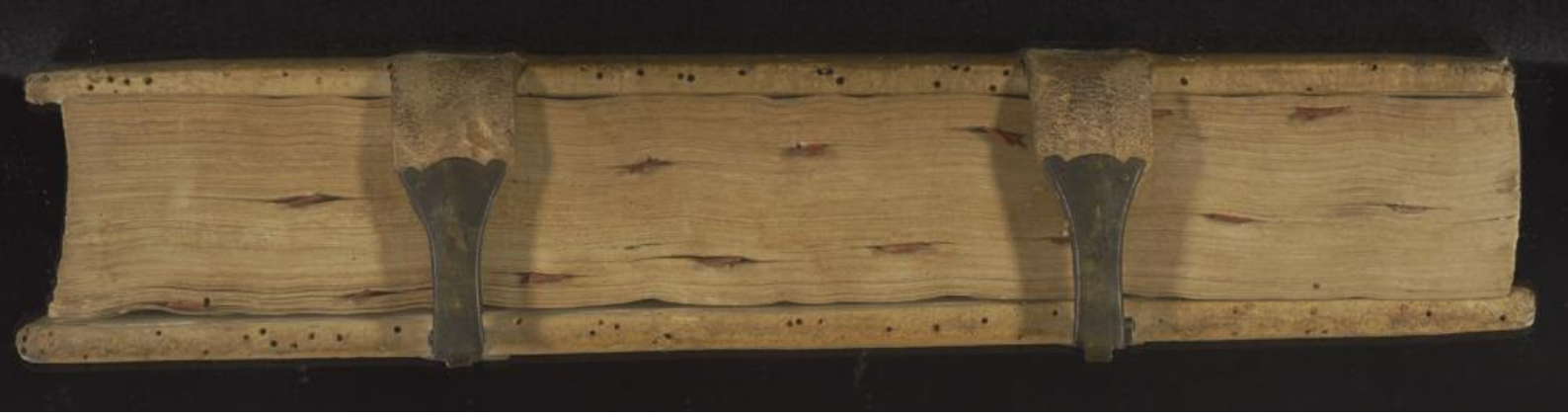
E3
Inches
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black